

وهو الذي من غول وفتنة ناز

له نيوان بلا وبونر وه و تيكشكاندا

نوسيني
دكتور علي محمد الصلابي

وهو كيراني
له بوبه كره سول محمد

دار المعرفة
به بيروت

تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نارین

وَهْ وَلَمْ تَحْ
مَرْ غُولِ وَتَمْ تَارْ
له یتوان بلا و بوونی وه و تیکشکاندا

مافی له چاپدانی پاریزراوه بۆ کتیبخانه ی نارین

ناوی کتیب: دهوله تی مه غول و ته تار له نیوان بلاویونه وه و تیکشکاندا
نووسین: دکتور علی محمد الصلابی
وه رگی پرانی: نه بویه کر په سول محمد
نه خشه سازی ناوه وه: محمد علی احمد
سالی چاپ: ۲۰۱۰ ز
شوینی چاپ: به یروت - لوبنان
ژماره ی سپاردن: (۲۴۱۱) ی سالی (۲۰۰۹) ی پیدراوه.

نارین

بازاری زانست بۆ کتیب و چاپه مه نی

www.nareenco.com

E-mail: nareen_1@yahoo.com

ته له فون: ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)

وہ ولہ تی میں غول و فتر ناز

لہ نیوان بلاو بوونی وہ و تی کشکاندا

نوسینئ
دکٲور علی محمد الصلابی

وہ رگیرافی
ٹہ بوبہ کرپہ سول محمد

نارین

دارالمعرفة
به یروت

پیشکش بی به :

هر مومنانیک بۆ سه رخستن و ده سه لاتدارکردنی دینی خودا تیده کوشی.
نهم کتیبه پیشکش ده که م و له خودای په روه ردگار ده پاریمه وه به ناوه جوانه کانی و
سیفه ته به رزه کانی نهم کاره م تاییه ت بی به زاتی پاک و پووی پیروزی خویه وه.

خودای به رز ده فه رمویت:

﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ۱۱۰).

علي محمد محمد الصلابي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی

ان الحمد لله نحمده و نستعينه و نستغفره، و نعوذ بالله من شرور أنفسنا و من سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له و من يضلل فلا هادي له، و أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، و أشهد أن محمداً عبده و رسوله.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۖ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران: ۱۰۲).

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدَّوْا وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ۖ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء: ۱).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۷۰﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (الاحزاب: ۷۰-۷۱).

خودایہ سوپاست دہ کہم بہ و شینوازہی شایستہی پووی پیروژہ و دہ سہ لاتی مہ زنت بی، سوپاس بۆ تو تا پازی دہ بی، سوپاس بۆ تو کہ پازی بووی، سوپاس بۆ تو دوی پازی بوونت، سوپاسیک بۆ خدا لہ ذاتی مہ زنی بوہ شیتہ وہ، ستایشیک بۆ خدا لہ گہ ل کہ مالی بیتہ وہ، سوپاسیک بۆ خدا ذاتی بہ رز و مہ زنی پی پازی بہ، پاش تہ مہ:

تہم کتیبہ: دریزہ پیڈہ ری کتیبہ میژوویہ کانمہ، کہ باس لہ سہ ردمی پیغہ مہ ریٹی و خیلانہ تی پاشیدہ و دہ ولہ تی تہ مہ وی و میژوونامہ ی جہنگی خاچہ رستان دہ کن، نالقیہ کی گرنگہ دوا بہ دوی سہ ردمی سلجوقی و زہنگی و صلاح الدین و چوار بہ لامارہ کی خاچہ رستان (۷، ۶، ۵، ۴) دیت.

تہم کتیبہ: بہ گوپڑہی ناویشانی۔ سہ بارہ ت بہ نہ خشہ و پیلانی مہ غولہ کان و ہوکارہ کانی بلا بوونہ وہ یان و لہ پاشان شکست خواردنیان لاپہ رہ کانی خوی نیشانی خوینہ ران دہ دات.

لہ فہ سلی یہ کہمدا: قسہ لہ سہر پیروژہی مہ غول و داگیرکردنی ولاتانی جیہانی نیسلام

کراوہ:

له باسی یه که مدا: نهم چند بابه تانه توژژاونه وه:

بایه خی لیکنولینه وه میژووی (مهغول)، پیناسهی (مهغول)، نیشتمانی نه سلی (مهغول)،
 نهو هوز و تایه فانه ی کومه لگای (مهغول) یان پیکه پیناوه، ژیان ی کومه لایه تیان، ناینیان،
 داخوازیه کانی کومه لگای (مهغول) پیش هاتنی (جهنگیز خان)، نازاوه ی نیو کومه لگای
 (مهغول)، هول و تهقه لاکانی یه کخستنی هوزه کانی (مهغول)، بارودخی جیهانی نیسلامی
 پیش داگیرکردنی له لایه ن (مهغول) هوه، وهك: خیلافته ی عه بیاسی، نه بیوبیه کان له میسر و
 شام، بلایو بونه وه ی تاوانه له نیو به ره کانی وهك مه ی خواردنه وه و که نیزهك و گورانی و
 موسیقا.

له باسی دووه مدا: نهم بابه تانه توژژاونه ته وه:

دهرکه و تنی (جهنگیز خان) له گورپه پانی پووداوه کاند، چۆنیته ی که شه سندن و
 په روه رده کرانی، (رهنج کیشانی دایکی)، هاوسه رگری (جهنگیز خان)، هه لژژردرانی به
 (خان)، جهنگه کانی، سهره تای یه کگرتنی هوزه کانی (مهغول) له ژژیر سهرکردایه تی (جهنگیز
 خان) دا، دروستبوونی نیمپراتوریه تی (مهغول)، چند هه لویسته یهك له به رامبه ر هؤکاره
 کاریگه ره کانی سهرکه و تنی نه خشه ی (مهغول) له سهرده می (جهنگیز خان) دا، وهك:
 که سایه تی جهنگیز خان، گرنگترین سیفه ته کانی وهك: نازایه تی و دلایوی و به خشنده یی و
 غیره ت و دلپهقی و، دلسوزی له به رامبه ر هاوه لانی و، سهرناسی و چۆنیته تی سهرکردایه تی
 کردنی سهرکرده کانی، دهستوری دهولته (یاسا)، دهقه میژووییه کانی (یاسا)، هه لویسته
 شهریعه تی نیسلام له به رامبه ر (یاسا)، بایه خی نویسینه وه ی وته ی پاشایانی (مهغول)،
 ریخخستنی نه رکه خزمه تگوزاریه کانی (خان) و سوپای (مهغول)، چند وه سییتیکی (جهنگیز
 خان) بؤ سوپاکه ی، بهرنامه ی چه کداری و ناماده باشی جهنگ لای (مهغول) و، شیوازی
 جهنگان و په یوه ندی نیو سوپایان، شاره زایی سهرکرده، بهرنامه ی شهر و چۆنیته تی په فتارو
 هه لسوکه وتیان له که ل دوزمه نه شکاوه کانی به رامبه ریان، گرنگی دانایان به شاره زای بوون و
 نه زمون و سوود و هرگرتن له زانایان و دانایان و خاوه نرپایان، گریدانی کۆنگره یه کی سالانه ی
 مهغول (کۆریلتای) و به شداریوونی شاره زایان و پسپۆپان تیتیدا و ئالوگۆپکردن و
 هه لسه نگاندنی بیروپا و بۆچونه کان و گفتوگۆکردن له سهر مه سه له کان، پاش نه نجامگیریش
 پیکه وتن له سهر پاپه پاندن و جولان به پپی نه و بهرنامه سازیه له لایه ن سهرکرده کانی

(مه غول) هوه، داب و نه ريتته كومه لايه تيه كاني مه غول و هه نديك له نه فسانه و شته پړوپوچه كانيان.

له باسي سيپه مدا: نه م چنه د مه سه له خراونه بهر باسه وه:

(مه غول) و له نيوبردني ده ولته تي (خواره زم)، كورته ژياننامه ي سولتانه كاني (خواره زم)، سروشتي تېكه له چونه كاني نيوان ده ولته تي خواره زمي و خيلافه تي عه بياسي، هويه كاني هيرشي (مه غول) بق سر ده ولته تي (خواره زم)، هيلې پړپړه وي داگيركاري (مه غول) له ولا تي (ما وراء النهر - پشت پووباري جه يحون) هوه و دريژبونو وه ي، داگيركردني شاره كاني (نه تړاپ و جهند و بانكوت و خه جهنده و بوخاراو سه مه رقه ند)، زه و تكدردني هه ريتمه كاني به شي پوژئاواي ده ولته تي (خواره زم)، مردني (محمد خواره زمشا) و، سه ركردايه تي كدردني سوپاي (خواره زم) له لايه ن (جلال الدين مونكه به رتي)، گه مارؤداني شاري (خواره زم) و داگيركردني، نه و شتانه ي پووياندا له خواره زم - به پي و ه سفي ابن الاثير، خوپر كيشكردنه نيو (خوراسان) و، ده سته سه رد اكرتني (به لڅ) و، داگيركردني (نسا) و له نيوبردني دانيشتوانه كاي كوشتارگاي (مه پوه)، توله سه ندنه وه له دانيشتواني (نه يسابور)، خوبه ده سته وه داني (مه پات)، زه و تكدردني هه ريتم (غه زنه)، كوتايي هاتني (جلال الدين مهنكه به رتي) و كوژداني، هه لوپسته يه ك له بهرام بهر گرنگ ترين هوكاره كاني له نيوچووني ده ولته تي (خواره زم):

- ۱- شكست خواردني (خواره زم) هكان له هينانه دي ته وژميكي شارستاني.
 - ۲- بيژداني ده ولته تي (خواره زم) له لايه ن جه ماوه ري گه له وه.
 - ۳- كيشه ي نيوخوي نيو بنه ماله ي حوكمراني (خواره زم).
 - ۴- لاوازي سيستم ي جهنگ لاي (خواره زم).
 - ۵- خو شويستني دنيا و پق ليوبونو وه ي مهرگ.
 - ۶- يه كنه گرتن و سته مكدردن دهره ق به بهنده كاني خودا.
 - ۷- خوپه رستي و پووخاني مه عنه وي ي (محمد علاء الدين) ي خواره زمي.
 - ۸- كه سايه تي (جلال الدين مهنكه به رتي).
 - ۹- كورتيبيني خه ليفه (الناصر لدين لله) ي عه بياسي.
 - ۱۰- ديارنه بوون و به شداري پيښه كدردني زانايان.
 - ۱۱- پړوژه ي مه غولي.
- نينجا ناماژه م به مردني (جهنگيز خان) كردووه.

لە فەسللى دووھەدا: باسوخواسەكان سەبارەت بە پووخانى (بەغدا)ن:

لە باسى يەكەمدا: ئەم چەند بابەتە تەنە توڭراونەو:

جېنشېنەكانى (جەنگىز خان)، دابەشكردنى مەملەكەتەكەي، ھەلبىژاردنى (تۆكتاي) بە خانى گەورەي مەغلۇل، بەردەوامبۇنى لىشاۋى سەربازانى (مەغلۇل) بەرەو ولاتىنى ئىسلامى، گرتنى ھەرىمەكانى باگورى (چىن)، پەلاماردانى خاكى ئەوروپا، مردنى (تۆكتاي خان)، ئەو چاكسانىانەي لە سەردەمى (تۆكتايخان) دا ئەنجامدران، ھەلسوكەوتى لەگەل ژىردەستە موسلمانەكان، كرانى (كىوكخان) بە خانى گەورەي (مەغلۇل)، سىياسەتى (كىوكخان) لەگەل مەسىحىەكان، مردنى (كىوكخان)، ھەلبىژىردانى (مەنكۆ) بە خانى گەورەي (مەغلۇل)، چاكسانىە نىوخۇيىەكانى، چاك كردنەوئى نىوانى ھۆز و تايەفەكانى ئىمپراتورىيەتى (مەغلۇل)، داكۆكى كردنى لەپىناو دروستكردنى ھاوپەيىمانى نىوان (مەغلۇل) و (مەسىحىەكان)، بە مەرجىك: (خانى مەغلۇل) تاكە (گەورەي جىهان) بىت و دوستەكانى شۆيىنپى ھەلبىگرن، بەلام دەبى دوژمنەكانى لە پەگورپىشەو دەربەيتىرىن يان ملکہ چ بن، ھەولەكانى (ھۆلاکۆ) بۆ لەناوبردنى (ئىسماعىلىيە) و ھەلگىشانى پەگورپىشەيان، بەرىكەوتنى سوپاكەي بەرەو (بەغدا) و گەمارقۇدانى و كوشتن و تالان و بېژكردنى، كوژدانى خەلىفە (المستعصم بالله)، كاولكردنى شارستانىيەتى بەغدا، تەتەرەكان و لەنىو بردنى كىتبخانە زەخمەكانى (بەغدا)، حوكومەتى ھۆلاکۆ (ئىلخانى) لە عىراق و چۆنىيەتى بەپىوہ بردنى كاروبارەكانى لە سەردەمى (الجوينى) دا، سەردانى (ھۆلاکۆ) لەلايەن مېرەكانەو، ئىنجا باس لە ھۆكارەكانى پووخانى خىلافەتى عەبباسى كراوہ و ھەلوپىستەيان لە بەرامبەر كراوہ، گرنگرتىنى ھۆيەكان:

- ۱- ديارنەبوونى سەركردايەتى يەكى لىزان.
- ۲- پشتگوپىخستنى فەريزەي (جىھاد) لەلايەن (عەبباسىەكان).
- ۳- لەدەستدانى يەككىتى سىياسى لە جىهانى ئىسلامىدا.
- ۴- لاوازى سوپاي عەبباسى.
- ۵- لاوازى دەمارگىرى بۆ دەولەتى (عەباسى).
- ۶- لاوازى نرخی پەيمانەكان.
- ۷- لاوازى ھىممەتى مىرومەلىكەكانى دەوروپەر.
- ۸- سازشە سىياسىەكان نىشانەي زەبوونى دەولەتى (عەبباسى)ين.

- ۹- فره مه‌آبه‌ندی له هیز و بپارداندا.
 - ۱۰- داگیرکرانی سه‌نگر و هیله‌کانی پیشه‌وه‌ی به‌رگری.
 - ۱۱- پۆلی مه‌سیحیه‌کان له پوخانی ده‌وله‌تی عه‌بیاسی.
 - ۱۲- پۆلی حوکمپرانانی موسلمانان له پوخاندنی ده‌وله‌تی عه‌بیاسی.
 - ۱۳- دورخستنه‌وه‌ی که‌سانی هه‌لکه‌وتو و ده‌گه‌من.
 - ۱۴- نه‌خشه‌ی عه‌له‌ویه‌کان.
 - ۱۵- خۆشگوزهرانی و کاریگه‌ری له‌سه‌ر له‌نیو‌بردنی ده‌وله‌تی عه‌بیاسی.
 - ۱۶- گه‌یشتن به‌ دوا خالی لیکه‌لوه‌شان و هه‌ره‌سه‌یتان.
 - ۱۷- هه‌ره‌سی بارودۆخی ئابوری.
 - ۱۸- ململانیی خۆبه‌خۆ له‌ (به‌غدا).
 - ۱۹- ناپاکیه‌کانی شیعه (ابن العلقمی)ی وه‌زیر.
 - ۲۰- نه‌زمون‌دیده‌یی نه‌سه‌پسوارانی ته‌تار و به‌ هیزی ئیمپراتۆریه‌تی مه‌غولی.
- ئنجا ئاماژه به‌ ده‌ره‌نجامه‌کانی پوخانی به‌غدا دراوه، له‌و ده‌ره‌نجامانه:
- ۱- نه‌مانی ده‌سه‌لاتی نه‌ده‌بی و پوچی.
 - ۲- پاشکۆبوونی شاری (به‌غدا).
 - ۳- هه‌ره‌سی زانسته‌کان و پێگه‌ی زمانی (عه‌ره‌بی).
 - ۴- دلخۆشی و شادومانی مه‌سیحیه‌کان.
 - ۵- بوونی (قامه‌یره) به‌ پایته‌ختی خیلافه‌ت.
 - ۶- بلأوبوونه‌وه‌ی (شیعه).
 - ۷- ته‌قینه‌وه‌ی کانه‌گه‌کانی وزه‌ی ئۆمه‌ت (قانونی ته‌حه‌وی و به‌ربه‌ره‌کانی).
- ئه‌م کاره‌ساته‌ گه‌وره‌ و کاریگه‌ری له‌سه‌ر دل و ده‌روونی موسلمانان به‌گه‌شتی، به‌تایبه‌تیش شاعیران، دانرا‌نی چه‌ندین قه‌سیده‌ شیعی (شمس الدین الکوفی الواعظ) ه که ده‌لی:
- عندي لأجل فراقكم آلام فإلام أعذل فيكم وألام
تا ده‌لی:
- إن كنت مثلي للأحبة فاقداً أو في فؤادك لوعة وغرام
قف في ديار الظاعنين ونادهم يا دار ما صنعت بك الأيام

ھەرۋەھا دەللى:

والله ما اخترت الفراق وإنما
له فەسلى سىئەمدا:

باسى دەولەتى (مەمالىك)م كىردۈۋە: چەكە و بىنەچەكەى (مەمالىك)، چۈنەيتى
دروستىبونىيان، سىستەمى پرايىنان و پەرۋەردە و قۇناغەكانى خويندىيان، سىستەمى
دەرچوون و كۆتايى ھىنان بە خويندىن، زامانى (مەمالىك)، چۈنەيتى پەيۋەندى مامۇستا و
خويندىكاراينان، تىكۆشانىيان بۇ تىكشكاندەنەۋەى ھىرشى ھەۋتەمى خاچپەرستان، وئەيەك
لە ئازايەتى يان، ھۆكارەكانى تىكشكانى خاچپەرستان و دەرەنجامەكانى، گىرنگىرىنيان،
ئەمانەن:

۱- بەرز بوۋنەۋەى پىگە و بەھىزىتر بوۋنى دەسەللاتى (مەمالىك).

۲- دەستەۋستان بوۋنى (فەرەنسا) لە بەئەنجامگەياندنى ئامانجەكانى.

ئىجا چوۋمە سەر باسى: كۆژانى (تورانشا)، لە نىۋچوۋنى دەولەتى (ئەيىۋبى)، چۈنەيتى
كۆژانى (تورانشا)، ھۆكارەكانى پوۋخانى دەولەتى (ئەيىۋبى)، كە گىرنگىرىنيان ئەمانە
بوۋن:

۱- ۋەستانى پەيپەۋ و پىرۆگرامى خۇ تازە كىردنەۋە و چاكسازى.

۲- زولم و ستەم.

۳- خۆشگۈزەرانى و پۆچوون لە ھەۋەسبازىدا.

۴- پەكخستنى شوپا.

۵- كىشەى خۇبەخۇ و خۇخۇرى نىۋ بىنەمالەى (ئەيىۋبى).

۶- دۆستايە تىكىردنى مەسىحيان.

۷- سەرنەكەۋتنى (ئەيىۋبىيەكان) لە بەدەستەيىنانى بىزوتنەۋەيەكى شارستانى.

۸- لاۋازى ھوكومەتى ناۋەندى.

۹- لاۋازى سىستەمى ھەۋالگىرى.

۱۰- بەشدارنەكىردنى زاناينى خودايى لە دەركىردنى بىرپارە سىياسىيەكاندا.

۱۱- مەردنى مەلىك (صالح نجم الدىن) و نالەبار بوۋنى جىگەرەۋەكەى.

ئىجا باسى (شجرة الدر) كراۋە: ئەيىۋبى بوۋە يان سەر بە (مەمالىك) بوۋە؟ چۈن
دەسەللاتى بە دەستەۋە گىرت؟ ھەلۋىستى خەلىفەى عەبباسى و زاناينان لە بەرامبەر

حوکمپاني (شجرة الدر)، چوڼ بو وازی له ده سولات هيتا و (عزالدين ثابيه کي) بو هم پوسته هلبژارد؟ چوڼيه تي شوکړدني به (عزالدين ثابيه کي) دواي هم، حوکمي شريعه تي نيسلامي له بهرامبر حوکمپاني کاروباري گشتي نوممته له لايه ن ژنه وه، نه و مه ترسيانه ي پووبه پووي (عزالدين ثابيه کي) بوونه وه، وهک مه ترسي (نه ييوي) و (خاچپه رستي)، هولوته قه لاي (لويسي توه م) بو سود وه رگرتن له کيشه ي خو به خو ي موسلمانان و به کارهيتاني هم هله له به رژه وهندي خويدا، هاموشوي نوينه راني سولتان و پاشاکاني ميسر و شام و (لويسي توه م)، هولو داني خليفه ي عبياسي بو ناشت کړدنه وه ي (مه مالیک و) (نه ييويان)، هولو يستي (مه مالیک) له بهرامبر هه لگه پانه وه ي هوزه عه ره بيه کاني (ميسر)، پاره ستاني (عزالدين ثابيه کي) له بهرامبر هاوه لاني خو ي له ده وله تي (مه مالیک)، کوژراني (فارس ټوکتاي)، دواي هم مه ش کوژراني (عزالدين ثابيه کي) و (شجرة الدر).

ننجا باسي ده سولاتي (علي ابن العن) کراوه، پاش نه ویش حوکمپاني (سيف الدين قطن)، (قطن) و ريکخستني کاروباري نيوخو.

له فسلې چواره مدا: باس وخواسمان دهر باره ي: جهنگي (عه ين جالوت) ي هه ميشه له ياد و ټيکشانې (مه غول) ه، به ريک و تني (مه غول) به ره و هريمه کاني تر دواي گرتني (به غدا)، چوڼيه تي داگير کړدني (شام) و (جزيره) له لايه ن (مه غول) وه، پونکړدنه وه ي نه خشه و پيلاني (کاميلي نه ييوي) بو پووبه پوويونه وه ي (ته ته ر)، به رگري پاله وانانه ي (کاميل) و چوڼيه تي شهيد کړاني، خو پاگري شاري (ميا فارقين) ي ټيکو شره و مواهيد له بهرامبر هم هيرشه دا، ټيکه له چوني توندوتيزي نښان خه لکي شار و (ته ته ر) له ژير سه رکړداهي تي (کاميلي نه ييوي)، زور خاياندني ماوه ي ټابلوقه داني شاري (ميا فارقين)، نه ماني پنز و پوزي و خوارده ماني، پهيدا بووني قات و قري، بلاويونه وه ي نه خو شې، پووخاني ديواره کاني شار به ناگر و به ردباراني مهنجه نيقي (ته ته ر)، له نيرو چووني زورينه ي دانيشتواني شار، برسياهي تي و نه خو شې و ټابلوقه ي دوژمن به ته واوه تي ده ستيان له بينه قاقاي خه لکي (ميا فارقين) نا، سالي ۶۵۸ ک/ ۱۲۶۰ ز دوا سه نگري به رگري له (جزيره) گيرا، (ته ته ر) چوه نيو شاري (ميا فارقين) وه، ته ماشايان کرد جگه له (۷۰) که سي نيوه زيندو وه موو دانيشتوانه که ي مردوون، ته ته ر (کاميلي نه ييوي) گرت، هو لاکو زور به توندي وي بي به زه بيهانه له گه لي جولايه وه، فرمانيدا گوشتي به دني کوت کوت ليک نه وه و به ده ميه وه بکن تا ده مري، که مرد سريان بري، سه ره که يان به سه ره سه ره پمدا کرد و له

ولات دهیانگیرا، ئەم کارهساته له ۱۲۵۹/ک ۶۵۷ز دا بوو، سه ره که یان گه یانده (دیمه شق)، به سه ره ده رگای (فهرادیس = باخچه کان) هه لیا نواسی، هه ره به هه لیا سیرای مابوو هه تا خه لک هه یانیه خواره وه و ناشتیان.

سولتان (ناصری ئه ییوی) له شام: دوو دلبوونی له نیوان به ره نگار بوونه وه و خۆ به دهسته وه دان دا، ترسی زۆری لێ نیشتبوو، چونکه (مهغول) به نامه هه په شه یان لیکردبوو ئه گه ره خۆ به دهسته وه نه دا ئه وه ی به سه ره به غذا و خه لیفه یان هه یانوه به سه ره شام و سولتانه کهیدا دینن، له نامه که یاندا ئەم جوړه هه په شانه نوسرابوون:..... (خه لیفه) ی به غدامان هه یانیه به رده م لێ پرسینه وه، پرسیری هه ندیک شتمان لیکرد به درۆ وه لامی داینه وه، تووشی په شیمانی بووه، به لام ئەم مه لای مه دادی نه دا، خه زینه ی به نرخ و گرانبه های په سمه نده کردبوون، ده روونیک ی پیسی هه بوو، مالی کۆ کردبووه وه و بایه خی به پیوان و شوپه سواران نه دا بوو، زۆر ناوی ده هه یتر او به پیزو مه زن سیر ده کرا، ئیمه په نا به خوا ده گرین له کاملی و تیر و ته واوی:

إذا تمَّ أمرُ دنا نقصه	توق زوالاً اذا قيل تم
اذا كنت في نعمة فارعها	فإن المعاصي تُزيل النعم
وكم من فتى بات في نعمة	فلم يدر بالموت حتى هجم

هه ركات ئەم نامه یه ی منت خوینده وه، به خۆت و پیاوانت و مال و سامانت و ئه سپو و لاخانت به په له وه رنه ژێر فهرمانی سولتانی زه مین و شاهه نشای سه ره پوی زه وی: له شه پی چه پاله ده درۆ ی و له خیر و بیری به هه ره مه ند ده بی، وه ک خودا ده فهرمو ی:

﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۚ (۳۹) وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ۚ (۴۰) ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوَّلَىٰ ۚ﴾

(النجم: ۳۹-۴۱).

په یامه ینه ره کانتان لای خۆت گل مه ده وه و به ند مه که، وه ک پێشدا ئەم کاره ت کردبوو، ﴿فَأَمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِبٍ بِإِحْسَانٍ﴾، هه والمان پی گه یشتوو که بازرگانه کانی شام و خه لکی تریش به زیون و به ره و (کاروانسه را) هه لاتوون، خۆ ئەگه ره بچه نیو شاخه کانه وه

به سهریانددا ده پوختین، نه گهر بچنه نیو زهوی یه وه به ناخی زهویانددا ده بینه خواره وه، نه م جهنگه ده روونیه به شیک بوو له جهنگی (مه غؤل) له به رامبه ر دوژمنه کانیانددا، (مه غؤل) دریژیدا به هیرشه کانی بۆ سهر هه ریمه کانی تری جیهانی ئیسلام، (حه له ب) گیراو (دیمه شق) خۆی به ده سته وه دا، مه غؤل ده سستی به سهر ته واوی ولاتی (شام) دا گرت، هه ل سوکه وتیان به رامبه ر موسلمانان ژور توندوتیز بوو، هه ر خیرا ده ستیان به پوو خاندنی قه لا و دیواره کانی ولات کرد، وه ک قه لا و دیواره کانی (حه له ب) دیمه شق، حیمس، حه ما، به عله به گ، بانیاس، و هی تریش، به م شیوازه نه وهی داگیرکه رانی خاچپه رست نه یان توانی بیکه ن (مه غؤل) ه کان نه نجامیانددا، هه ر له سهره تای لیشاوه که یان بۆ پۆژه لاتی نزیک په یوه ندی دۆستانه یان له گه ل په گزی (مه سیحی نه ستوپی) به ست، سولتان (ناسر) ده سته پاچه و بی ئیراده وپا مایه وه، له کۆتاییدا بوو به دیلی (هۆلاکۆ)، پاش بیستنی هه والی تیکشکانی (مه غؤل) له جهنگی (عهین جالوت) (هۆلاکۆ) کوشتی.

له ده ره نجامه کانی گیرانی ولاتی (شام) له لایه ن (مه غؤل) و هاوپه یمانه کانیانه وه: ترس و بیم بالی به سهر ته واوی ولاتدا گرت، خه لک به ره و ولاتی (میسر) هه لاتن، سهر کردایه تی ئیسلامی میسر: باوه شی بۆ ئاواره کانی شه پی (عیراق و شام) گرتوه، ئینجا خۆی بۆ جهنگی به کلاکه ره وهی گه ل (مه غؤل) سازکرد، سولتان (سیف الدین قطن) سهرۆکی سه لته نه ت بوو، زانی مانه وهی ده ولته لاهه که ی بهنده به ده رچوونی له م تا قی کردنه وه گه ورده دا، که خۆی له هیرشه داگیرکاریه که ی (مه غؤل) دا ده بینیته وه بۆ سهر ته واوی ولاتانی جیهانی ئیسلام، ئیستا که نه م هیرشه سهر سوپی ولاتی (میسری) گرتوه، برپاری دا بیسه لمینیت که هه ل بژاردی پاسته قینه و به هه ق جیگه ی متمانه ی میران و فره مانده کانی (میسر) ه و پیای سهر ده می خۆیه تی!، دوا ی نه وهی نه و فره ماندانه کۆک بوون له سهر لادانی (مه لیک مه نسور و عه لی کوپی موعین) و دانانی (سیف الدین قطن) له جیگه یدا و کردنی به سولتانی ده ولته تی (مه مالیک)، (سیف الدین) ده سستی به ئاماده کردنی به ره ی نیو خو کرد، پیزه کانی پیکه سته وه و ناشته وایی له گه ل نه یارانددا نه نجامدا، شه ریعه تی ئیسلامی کرده ده ستووری ده ولته ته که ی، (شیخ عزالدین بن عبدالسلام) ی وه ک پتیه ریکی خۆی داناو پتیماییه کانی نه وی وهرده گرتن، به توندی وه لامی نامه که ی (هۆلاکۆ) دایه وه و برپاری جهنگی له دژی (مه غؤل) پاگه یاند، گرتنی نامه هینه ره کانیان و له گه ردن دانیان له به رامبه ر

دەرگاكانى (قاھىرە) و ھەلۋاسىنى سەرەكانىيان بەسەر دەرگای (زۈۋەيلە)دا، مندالىكى نامەھىنى (ھۆلاکۆى لای خۆى گلدایەۋە و خستىە پىزى كۆيلەكانىيەۋە، بۆ يەكەمىن جار بوو لە مىسردا سەرى مەغۇلەكان ھەلۋاسرىن، دەستى بە خۆسازدان و ئامادەسازى سوپاكەى و چەك و چۆلى ئەم جەنگە يەكلاكرەۋە كرد، موسلمانان لە ژىر سەركردايەتى (سيف الدين قطن)دا سەركرەوتنىكى گەرەيان بەسەر (مەغۇل)دا تۆمار كرد، ولاتى (شام) لە دەسەلاتى (مەغۇل) پاكسازى كرا، (سيف الدين) كاروبارەكانى حوكمپرانى ھەرىمەكانى (شام)ى پىكخستەۋە، ئىنجا بەرەو ولاتى (مىسر) گەرپايەۋە، لە پىنگاى گەرپانەۋەيدا و لەسەر دەستى (ركن الدين بىبىرس) و تاقمە سوارىكى (مەمالىك) پەشەكوژ كرا، ئەم كورزانەى (سيف الدين) لەبەر چەند ھۆيكە بوو لەم كىتەبەدا باسىيان لىۋە كراۋە، ئىنجا باسى گىرنگىرىن ھۆكارەكانى بە ئەنجام گەيشتىنى ئەم سەركرەوتنە مەزنەى (عەين جالوت) كراۋە، لە پستەى ئەو ھۆيانە:

- ۱- سەركردايەتى شارەزا و لىزان.
- ۲- سىياسەتى مەۋفى شىاو بۆ شوپىنى شىاو.
- ۳- سوپاى بەھىز.
- ۴- زىندووكردنەۋى گىيانى جىھاد.
- ۵- ئامادەسازى و دەستگىرتن بە ھۆكارەكان.
- ۶- شارەزايى لە نەخشە و پىلان داناندا.
- ۷- دۈۋرىبىنى (سيف الدين قطن) و سەركردايەتە لىزانەكەى.
- ۸- تىدابوونى سىفەتەكانى (الطائفة المنصورة: كۆمەلە سەرخرەۋەكە).
- ۹- گىرتنەبەرى پىيازى ھەنگاۋ بە ھەنگاۋ لە پىلانى بەرەنگارىيۈنەۋەدا.
- ۱۰- پىشت بەستىن بە زانايان و پراۋىژ پىكردىيان.
- ۱۱- دىنيا نەۋىستى.
- ۱۲- كىشمەكىشى نىۋخۆيى نىۋ بىنەمالەى حوكمپرانى (مەغۇل).
- ۱۳- قانونى خودا: لە گىرتىنى ستەمكاران و زالمان.

ئىنجا دەرم خستۈۋە: كە ھۆكارەكانى سەركرەوتنى موسلمانەكان لە جەنگى (عەين جالوت)دا پىكەۋە بەستراۋنەتەۋە، ھەر ھۆكارىك كاردانەۋەى ھەبۈۋە بەسەر تەنىشتەكەيدا، ئەم ھۆكارانەى باس كراۋن ژمارەيەكن لە ھۆكارەكان و بىرىتى نىن لە ھەموو ھۆكارەكان، كاتىك لىكۆلەرەن ئەمدىۋنەۋدىۋى لاپەرەكانى مېژۋو دەكەن دەتۈانن دەرەك بە ھۆكارى تىرىش

بکن و وانه و په ندی زیاتر له یاسا گرنگه کانی بایه داربوونی ده وله ته کان و پووخانیان و سرکه وتنی گه لان و تیکشکانه کانیان و هریگرین، سیفه ته کانی سرکرده و سرکرده ایته سرکه وتوو و شاره زایانی پاپه پین و هه ستانه وه بناسین.

خودای بالاده ست ده فهرمویت:

﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (یوسف: ۱۱۱).

نینجا هاتووم گرنگترین دهره نجام و شوینه واره کانی سرکه وتنی موسلمانان له جهنگی (عین جالوت) م کورت کردوونه ته وه، له پسته ی نه و دهره نجامانه:

۱- پزگارکردنی ولاتی شام له ژیر ده سه لاتی (مه غول).

۲- په کگرتنی ولاتی (شام و میسر).

۳- دامرکانه وه ی هیزه نه یاره کانی (مه مالیک).

۴- سرکه وتنی (نیسلام) به سر (بت په رستیدا).

۵- پووداوکی په کلاکه روه له میژووی مروځایه تیدا.

۶- دروست بوونی گیانیکی تازه له نیو نوممه تی نیسلامدا.

۷- شپزه کردنی سوپای (مه غول) و هومیدپراو کردنی.

۸- هه لوه شاننه وه ی هاوپه یمانی خاچپه رستان و ته ته ر.

۹- لاوازیوونی قهواره ی خاچپه رستان.

۱۰- شاری (قاهره) پایته ختی (مه مالیک) ه.

۱۱- له دایک بوونی ده وله تی (مه مالیک) ی تازه لاو.

۱۲- پوولی په مزی (خیلافه تی عه بیاسی).

۱۳- گه شه پیدانی سوپای (مه مالیک) و نو یکردنه وه ی چه ک و چول و بهرنامه ی سهریازی.

له بازنه ی نه م لیکنولینه و هدا سروشتی پیلانی هیژشی (مه غول) و خاله به هیژ و لاوازه کانی نه و پیلانم ناساندووه، چوڼیه تی زه و تکردنی جیهانی نیسلامی و چوڼیه تی هه ره سی شاره کانی: وهک (بوخارا و سه مه رقه ند و کابل و به غدا و هی تریش) له بهرام بهر سوپای (مه غول) دا.

چوڼ: ده ست دریژی کرایه سهر ولات و شاره کان، په رده ی شهره ف و ناموس هه لدرایه وه، سهره و ت و سامان دهستی به سهردا گیرا، هوکاره کانی سرکه وتن دیار

نە مابوون، ھۆكارەكانى بەزىن لە نىۋ ئوممەتدا لە بەرامبەر نەخشەى داگىركارى خۇيان زەق كىردىۋە، سۈننەتەكان و قانۇنەكانى خودايى خاتىرى كەسىيان نەگرت و كارى خۇيان كىرد، مۇسلمانان كەۋتنە غەم و پەژارە و دامامى و دەستەپاچەيى و زەبوونىيەۋە، تا ئەۋكاتەى: سەركىردايەتى ئىسلام لە (مىيسر) زانستى بەرەنگاربوونەۋە بەرپۆۋەبەرايەتى كىردنى مەملانىيى بە تەۋاۋەتى خىستە دلّ و مىشك و زەينى خۇيەۋە، تىگەيشت چۆن قەدەرى خودا بە قەدەرى خودا لادەچى و ئەم بەلایەى بەسەر جىھانى ئىسلامدا ھاتوۋە: تەنھا بە گرتنە بەرى شاپىگەكانى سۈننەتى ھەستەنەۋە و دەست گرتن بە ھۆكارەكانى سەركەۋتن پادەمالىي و لە ئىقەدەكرىتەۋە.

ئەم ئەنجامە سەرسوپھىنەرەى جەنگى (عەين جالوت) لە ئەنجامى ئەۋە ھاتەدى: كە (سيف الدين قطن) بە پىي نەخشەيەكى ئىسلامى خاۋەن پاىە و پارگەرەكانى خۇپاگرى و بەرەنگارى ھاتە مەيدانەۋە و سەركەۋتنى بە دەست ھىنا، تىپوانىنى بۆ بابەتەكە پوون بوو، خۇيشى و دوژمنىشى بە تەۋاۋەتى ناسى، لايەنى ئىمان و بىروباۋەپى پەچاۋ كىرد، لە شارەزايى سىياسەتدا پىشكەۋتوۋ بوو، ھىزە سەربازىيەكەى لە ھەردوۋ بۋارى مادى و مەنەۋىدا تىر و تەسەل بوو، (زانايان) و پۆلى ئەۋانى فەرامۇش نەكرد، دەيزانى (زانايان) چ پلە و پاىەيەكى مەزنىان لە نىۋ ئوممەتدا ھەيە، كاريگەرى پوحيان ھەيە لەسەر جەماۋەر، خەلك گويپاىەلىانە! بۆيە لە خۇي نزيك كىردنەۋە و پىزى لى نان و دەرگاكانى فىركىردن و ئامۇزگارى و پىنمايى بۆ كىردنەۋە، ئەۋانىش پۆلى كاريگەرى خۇيان لە خۇسازدانەۋەى ئوممەت بۆ ھەستەنەۋە بىنى، ئوممەتايان ھاندا لە دەۋرەى (سيف الدين) و پىپۆۋە ئىسلاميەكەى كۆبىيىتەۋە. كە خۇي لە بەگۇداچوونەۋەى (مەغلۇل) داگىركەردا دەبىنيەۋە.

بىگومان مىژۋى ئوممەت: سامانىكى فىكرىيە و نافەۋتى، خەزنىەكەى زانبارىيە و نابىيىت، پەسەنايەتى و عىززەتى ئىمان و سەروەرىمان پى دەبەخشىت، خەزنىەى شارستانى ئىسلامى: يارمەتىمان دەدات بۆ دروست كىردنى كىيانى ئىستامان، پۆشن كىردنەۋەى ئايندەمان، بەردەۋام بوونى ژيانى بەپىزانە و سەربەرزانە لە بانەى كۆمەلگايەكى ئىسلامىدا: ئەۋ كۆمەلگا ئىسلامىيە: ئىمان سەركىردايەتى دەكات، عىبادەت پاكسازى دەكات، ھەست و سۆزى بەرز جەمۇجۆلى ۋەبەردەخا، ياسا و پىساكانى لە ھەموۋ بۋارەكانى ئابۋورى ھونەرى و سىياسى ھۈكىمى بەسەردا دەكەن و ئاراستەى دەكەن، بۆيە كاتىك ئاۋر لە پابىردوۋمان دەدەينەۋە بۆ ئەۋە نىيە بەرەۋ دۋاۋە بىكشىينەۋە، بەلكو بۆ ئەۋەى ھىز و گۈپى

پوښتنمانی بڼو بهر وپېش چوونی پی زیاتر بکهین، تا پابردووی شکودارمان به نایندهی پوښمنانه ووه گری بدهین، شکومهندی نویمان به شکومهندی بهرهمدارمان ببهستینه ووه.

چاک دهزانین پوچوون له پابردودا به تنها، بریتیه له خهویان سرپوون، پوچوون له نایندهش به تنهیا خو له گتلی دان و شیتی یه، پوچوون له نه مپوش به تنهیا دهسته و ستانی و پوکه وتنه، نیمه دهمانه وی وزه دی داینه مو و وه گه پخه رمان له پابردوومان وهریگرین، مه شخه لی پیمان له نایندهمان بخوازین و پشتیشمان به پایه کان و په ناگه کانی نه مپوومان ببهستین. باش دهزانین: شکومهندی و دهسه لاتی له دهست چوو بهس به خویندنه ووهی فهرموده و وتار ناگه پیته ووه، بابای زیندانی کۆت و زنجیرکراو به باس و خواسی نازادی و گورانی هه لگوتن به خوښیه کانی نازاد نابیت، باسکردنی سفره ی پازاوهی پابردوو برسی تیر ناکات، یادکردنه ووهی زه مانیه بووی و شانازی کردن به و پاره و سامانه ی به زایه چووه خاوه نه که ی دهوله مند ناکات، پیداهه لگوتن و شیعر خویندنه ووه به سهر دهسه لات و غیززه تی باب و باپیران نابیته مایه ی پزگار بوون له دامای و ژیر چه پوکی.

به لام نه ووهش دهزانین که: نه گهر بابای زیندانی پوژانی نازادی له بیر بکات دیاره به کۆت به ند قایله و به دوی هوکاری دهروو لیکرانه ووه و دنیا ی پوون ناکه وی، نه گهر بابای هه ژار پوژانی دهوله مند ی له یاد بکات دیاره قه ناعه تی به هه ژاری هیه و به دوی هوکاری دهوله مند بووندا ناگه پی، هه روه ها نه گهر بابای ژیر چه پوکی و داماو شکومهندی باب و باپیرانی له زهیندا نه مینی دیاره هوگری دامای ده بیت و به دوی به کارهیتانی هیزدا ناگه پی تا خوی پی پزگار بکات.

نه گهر به گه وریه تی و شکومهندی پابردوومان کیفایهت بکهین و پیمان وابی و تاریک به حمده و سه نایه ووه و په خشانیک به ستایشیه ووه به شمان دهکات و به سمانه، نه واهه رگیز نه و شکومهندی هه مان بڼو ناگه پیته ووه، نه گهر له بیر خوښمانی بهرینه ووه که نیمه پوڅه ی سهردارانی زه مین و ماموستایانی دنیا بووین، نه واهه پوڅیک له پوژان ده ماری غیره تمان بڼو گنپانه ووهی نه و شکومهندی نابزویت.

که واته با: نه وهنده له پابردوومان وهریگرین که سوودمان پی ده گه یه نیت و زهره رو زیانمان له سهر لاده بات، نه ووهی ده بیته مایه ی پوکه وتن و سست کردن و سرکردنمان کۆلی لیدهین، نیمه نامانه وی بڼو پوژکاری پابردوو بکه پیتنه ووه، پوژگار دیت و دهروا بڼو هه میسه و

ناوه سستی و ناگه پیتیه وه، نیمه ش بۆ ژیا نی پابردوو ناگه پیتیه وه و، واز له به ره مه کانی نیستاش ناهینین، به لام نیمه بۆ نموونه به رزه کان و په وشته په نده کان ده گه پیتیه وه که به تیپه پینی پۆزگار بایه خ و نرخیان له ده ست ناده ن، چۆن زێر و نه لماس کۆن بوون نایانگۆپن و وه ک ئاسن ژهنگاوی نابن، لایه نه مه عنه ویه کان وه کو زێر و نه لماسن له نیو کانزاکاندا.^۱

نیمه ده مانه وی به ره و ژیا نی نیو نیمان و ته قوا و چاکه کاری و دادپه روه ری و به ندایه تی بوخت و پاکی خودا - جل جلاله - و شه ریه ته که ی بگه پیتیه وه، نه و شه ریه ته ی حوکمپانی تاک و کۆمه ل و ئوممه ت و ده ولت ده کات، ده مانه وی له هه موو جوړه کۆت و به ندیکی شیرکی دیار و نادیار ئازاد بین، وه ک خودای بالاده ست ده فه رموویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا أَلْرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾﴾ (النور: ۵۵-۵۶).

هه ستانه وه و پاپه پینی ئوممه ت و، به ره نگار بوونه وه ی نه خشه ی داگیرکاری پپیوستی به هه موو هیزه کان ده کات به هه موو جوړه کانیانه وه: له به ر نه مه یه قورئانی پیروژ بایه ختیکی گه وره ی به پینمایی کردنی ئوممه ت داوه تا ده ست به هه موو هۆیه کانی هیژ و پیژه وه بگرن، به لکو خودای بالاده ست به واجبی داناه وه له سه ر ئوممه ت ده ست به هۆیه کانه وه بگرن، چونکه به ده سه لات گه یاندنی دین نایه ته دی ته نها له پیی به کارهینانی هیزه وه نه بی به هه موو واتا تیر و ته واوه که ی، زانایانی زانستی (أصول) ده لئین: وما لا یتم الواجب إلا به فهو واجب.^۲ واته: پاپه پاندنی (واجب) یک په کی له سه ر شتی که و ته بیت نه و شته ش (واجب) ده بیت.

قورئانی پیروژ له سه ر شانی شوینکه و توانی واجب کردوه هیژ ناماده بکه ن، خودای بالاده ست ده فه رموویت: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِن قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ

۱ فصول فی الدعوة والإصلاح، ص: ۱۴.

۲ فقه النصر والتمکین فی القرآن الکریم، ص: ۱۲۳.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَعِدُّوْا لَكُمْ وَاٰخِرِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فِىْ سَبِيْلِ اَللّٰهِ يُوَفِّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَظْلُمُوْنَ ﴿٦٠﴾ (الانفال: ٦٠).

ته ماشا موسلمانان چنده حه وجيى پهيداكردنى هو و نامرازه كانى هيژن، له كاتيكد ا پوويه پووى پڙميكي جيهانى هيژنكي نيوده ولتهى بوونه ته وه جگه له زمانى هيژ هيچ زمانىكي تر ناناسى، بويه پتويسته ناسن به ناسن بكوتنه وه و به په شهبه پووه و با بوه ستنه وه و به تازه ترين و چاكترين چه كى نوى به رهنكاري دوژمن بينه وه و كه مته رځه مى نه كهن و ده سته وستان پونه كه ون.^۱

سهر كرده كانى (مه ماليك) چه ندين چالاكى گه وره يان له گيانفدياى و پاله وانى پيشكه شى نوممه ت كرد، له ماوه ي حوكمرانياندا توانيان مهردانه به رهنكاري دوو دوژمنى سته مكار بينه وه، كه چاوى ته ماعيان برپيووه خاك و ناو و نيشتمانى ئيسلامى و ويرانكردنى له پووى ثاينى و سياسى و نابورپه وه، هم دوو دوژمنه (مه غول) و (خاچه پرست) بوون، به لام نه يانتوانى بگه نه هيو و ثاوات و نامانجه كانيان، چونكه (مه ماليك) وهك به ربه ستيكى به هيژ و مه حكهم له پووياندا وه ستانه وه و خويان كرده سوپه ر و قه لغانى ولاتانى جيهانى ئيسلامى و پاريزگار و پاسه وانى ثاين و په وشتى موسلمانان، جيهاد و تيكوشانى (مه ماليك) به گه وره ترين كاري نيو ده فته رى كرداره كانيان داده نريت، جهنگه كانيان له گه ل دوژمنانى ئيسلام چه ند لاپه ربه كى پووشن و پرشنكدارن و هر كاتيگ موسلمانان بيان ه و يت عيززه ت و شكومه ندى بگيرنه وه بو خويان ده توانن سوديان لى وهرگرن و بيانكه نه مه شخه لى پتى سهر كه وتنيان، به پاستى (مه ماليك) توانيان ليوه شاوه يى و نازايه تى خويان له گوړه پانه كانى سياسى و سهر بازيدا بسه لميئن، حوكمرانانى ده ولته تانى ئيسلامى و گه له كانيان به چاوى پږنو خوشه ويستى و گه وره يى ته ماشايان ده كردن، هيژه نيوده ولته تيه كانى بيگانه ش به چاوى ترس و پږزه وه ته ماشايان ده كردن، بويه له ترسى توله و ده ست وه شانديان نه رميان ده نواند و داوى ناشتى يان ده كرد، به م شيوازه ده ولته تى (مه ماليك) پږز و گه وره يى خوى به سهر دوژمنان و دوستانيدا سه پاند، له نيو خوياندا پيشبركه ي دوستايه تى و ناشته وايى و به ستنى په يوه نديان له گه ل ده كرد، (قاهره) له ماوه ي هم چه ند ساله ي ميژووى حوكمرانى (مه ماليك) دا، چالاكيه كى سياسى گه وره يى به خويه وه بينى.^۲

۱ المصدر نفسه، ص: ۲۲۴.

۲ الحسبة في العصر المملوكي، ص: ۲۶۷.

سەردەمى (مه مالیک) بە چەند وەسفیکى ناپەوا تۆمە تبارکراوە، گوايە ئەم سەردەمە: سەردەمى داپوخان و پوکانه وە و دواکەویی و وشکە لاتن بوو و زانیاری تیايدا چۆپ و بپ بوو، ئەمە و چەندین بوختانی تر و حوکمدانی تر کە لە دەمى پۆژە لاتن سەکانە وە بلۆکراوە تەو، لە گەڵ هەموو ئەم - بوختان - انەشدا حەقیقەتە میژووییەکان نامازە دەکەن کە: گەرەترین بەرھەمى فیکری سەردەمەکانى ئیسلام لە سەردەمى (مه مالیک) وە بە ئیمە گەیشتوو، بە لām (جاستون) ی پۆژە لات ناسى فەرھەنسى بە پلە دووی دادەنئى لە بەرھەمى فیکریدا و دەلئى: (قاھیرە) لە هیچ سەردەمى پابردودا وەکو (بەغدا) و (قورتوبیە) مەلەبەندى زانستى نەبوو، بە لām لە سەدەکانى (١٤ و ١٥) ی زاینئى / (٨ و ٩) ی کۆچیدا مەلەبەندى سیاسى و ئیدارى بوو و بە تاییە تیش مەلەبەندى سەرھەمى بازىرگانی جیھانى بوو، ھەرچەندە لە ویدا زەوقى ھونەرى لە چلە پۆپەى بەرزیدا بوو، بە لām لە بواری بەرھەمى فیکریدا لە چینی دووھەمدایە،^١ (بپۆکلەمان) وەسفى ئەم بەرھەمە دەکات و دەلئى: ئەم بەرھەمە فیکریە سەردەمى مه مالیک - هیچ پەرسەنایەتى و داھینانئى تازەى تیدا نییە.^٢

دەبینین ژمارەيەك لیكۆلەرى عەرەب و موسلمان پێك شویئ پێئ ئەم پۆژە لات ناسانەیان گرتوو و بە دەوری سەرسام بوون پێیانەو وە حوکمدان و بیروپایەکانى ئەوانیان کاویژ کردۆتەو و لە پاستە شەقامى لیكۆلینەو و زانستیانە و بابەتیانە لایان داو، (فیلیب) یەکیکە لەو پۆژە لات ناسانەى ئەمانە کردوویانە تە پێیەرى خۆیان: دەبینین حوکمدانەکانى بە تەواوەتى لە بابەتەکان دوورن، بە پای (بپۆکلەمان) یش سەردەمى (مه مالیک) لە پانیپا و لە درێژپا و سەرتاپا بئى بەشە لە بەرھەمى پەرسەنى داھینەر، بە پای (جاستون فیلیب) یش سەردەمى (مه مالیک) جگە لە (مقدمە) کەى (ابن خلدون) هیچ بەرھەمى فیکری تری تیدا نییە، کە باوەر ناکەم یەك کەس لە لیكۆلەران ئەم قسە بە ھەند ھەلگەرى و ماوہى (٣) سەدە بە تاریكى لە قەلەم بدان: کە دەیان زانای گەرەمى تیدا ژیاو و دەتوانین بە پەنجەى دەستیان بژمێرین و لای گەرە و بچووکى ئوممەت ناسراون، نۆزبەى پۆژە لات ناسان چ بە نەزانی و بئى ئاگایی چ بە داخ و پقەو سەردەمى (مه مالیک) یان بە: چاخى ھەرەس و دواکەوتوویی و وشکەلاتو وەسف کردوو و ناساندوو، ئینجا ژمارەيەك میژو نووس کە لەسەر شارستانی و پۆشنپیری ئیمە حیساب دەکریئ، ھاتوون ھەمان قسە و قسەلۆکى ئەو

١ القاهرة مدينة الفن والتجارة، مصطفى العبادي، ص: ١٠٦-١٠٧.

٢ تاريخ الشعوب الاسلامية، ص: ٣٧١.

پۆژه لات ناسه داخ له دلانه یان به: چاخى ههرهس و بى سهر و بهر و عهیب و عار و لیك هه لوه شان ناو بردووه، له واقیعدا ئهم بیروپایه كه نۆربه ی پۆژه لات ناسه كان پشتگیری دهكهن و بۆته بنیشته شینكه ی نۆربه ی پۆژئاوا په رسته كانی پۆژه لاتیش: له پوانگه ی ئه و بوغز و غه رزه و داخ و پقه ی پۆژئاواییه كانه وه ده رچووه كه له به رامبه ر (مه مالیک) دا هه یانه و له دلی ئه وندا په نگى خوار دۆته وه! ئه و (مه مالیک) ه ی خاچه رسته كانیان تیک شکاندن و له شامیان به ده ر نان، وهك ئه وانیش (مه غۆل) ه هاوپه یمانه كانی ئه وانیان تیک شکاندن، شام و حیجاز و شوینه پیرۆژه كانیان له ده ستی نه گریسی ئه وان پاراست و ماوه ی (۳) سه ده ی ته وا و پاسه وانی سنووره كانی جیهانی ئیسلامیان کرد و سه ربه خۆییه كه یان وهك چاوی خۆیان پاراست.^۱

پاستیه كانی میژوو بۆ لیكۆله ره به ویزدانه كانیان سه لماندووه كه: سه رده می (مه مالیک) به هیه ج جۆریك سه رده می داپوخان و ههرهس نه بووه، به لكو شارستانییه تیکى گه وره له هه موو بواره كانی ژیاندا له و سه رده مه دا سه ری هه لدا، سه رده می (مه مالیک) چاخى زێپینی بیناسازی ئیسلامیه، ئه مه شتیکی ئاشكرا و پوونه كه ئیمپۆ (قاھیره) به شارى (هه زار مناره) ناوی ده ركردووه و شوینه واره شارستانییه كانی (مه مالیک) هه ر له (بیمارستانی مه نصوری، جامعی سولتان حه سن، خانه قای بیبرسی جاشنگیر، مزگه وتی ئه میر به گ، مزگه وتی غوری، نۆر بینای تریش) شایه تی ئهم بیروپایه مانن،^۲ ئه وانه ی سه ردانی (قاھیره) شیان نه كردووه، ده توان ته ماشای شوینه واره شارستانییه كانی (مه مالیک) له دیمه شق بکه ن، وهك: خویندنگای (زاهیره) و (جه قه قیه) ی هاوسی و (مناره ی به شی پۆژئاوا) له مناره كانی (جامعی ئه مه وی) ی، دواى سوتانی (جامعی ئه مه وی) له سالی (۸۸۴) ی كۆچی سولتان (قایتبای) فه رمانی نۆژه نکرده وه ی (جامعی ئه مه وی) و دروست کردنی ئه و مناره ی دا (له ماوه ی چه ند مانگیكدا دروست کرا) و به نمونه یه کی جوانی بیناسازی سه رده می (مه مالیک) ته ماشاده کری^۳، له گۆره پانی فیکر و هیزر و کاری زهینیشدا: سه رده می (مه مالیک): به سه رده می مه وسوعه گه وره كانی ئه ده ب و میژوو ته فسیر و فیه و حه دیس و هی تریش به ناویانگه، له بواى زانسته كانی (ئاین و فیه و حه دیس) دا مه وسوعه ی گه وره مان دینه به رچاو وهك: پسته کتیبه كانی (ئیمامی نه وه وی،

۱ العصر المفتری علیه، عصر الممالیک البحریه، ص: ۱۲.

۲ المصدر نفسه، ص: ۱۲.

۳ المصدر نفسه، ص: ۱۲.

ئىبن تەيمىيە، ئىبن پەجەب، ئىبن حەجەر، بەدرلەينى)، لە بواری (مىژوو) شىدا پىستە كىتەبەكانى (يوسفىنى، بەرزالى، ئىبن كەسىر، ئىبن خەلدون، ئىبن تەغرى بەردى، نووهىرى) دەبينىن.

لە بواری (زانست) يشىدا ئەم كىتەبە گەورانەمان دىنە بەرچاۋ: (مسالك الابصار، صبح الاعشى، خطط المقرئى، ... هتد)، ئەمانە و ھاو وىنەكانيان بە پلەى يەكەم كەلەپوورى ئىسلاميان پاراست و دوايش زانستى خۆيان پىۆه زىادكرد، لە پوانگەى ئەم كىتەبانەو بە پاراست و دروستى تەواۋى وردەكارىەكانى سەردەمى (مەمالىك) بە گشتى و (قاھىرە) ياپتەختيان دەخوينەنەو، لىرەدا لايەنىكى ترەهەيە لە شارستانى (مەمالىك) كە زۆرىنەى خەلك لىتى بى ئاگان: ئەویش (لايەنى سەربازى) يە، چونكە ھەموو ئەو سەركەوتنە مەزنەى (مەمالىك) تۆماریان كرد كە لە گۆرەپانى بەرەنگار بوونەو ھەى داگیركەرانى (مەغۆل) پۆژھەلات و (خاچپەرست) پۆژئاۋا لە ماوھى (۴۴) سالىدا و بەس، واتا لە (۶۵۸ك) - ۷۰۲ك)، لە ئەنجامى ئازايەتى و ئيمان و گەشەسەندندا بوو كە بە زاراۋى ئەمپۇ پىى دەگوترى: پىشەسازى ئەندازيارى و سەربازى، ئەمە پالپىشتىكى گەورە بوو لە سەرخستنى موسلمانان لە پزگار كردنى قەلاى (عەكا) لە فەلەستىن، كە بە شايەتى خودى پۆژئاۋايىەكان: چى وای كە مەتر نەبوو لە گرنگى گرتنى (قوستەنتىنيە)، بە شىۆەيەكى ئاسايى و سروشتى دەولەتى (مەمالىك) درىژەپىندەرى دەولەتى (ئەيىوبى) و مەلىك و سولتانەكانى پىش خۆى بوو، دەولەتتىكى خاۋەن شارستانىەتتىكى پەسەن بوو، حوكمپانەكانى غەيرە عەرەب بوون، سەركردايەتى جىھادى ئىسلاميان دەكرد لە پووى ئەو مەترسىانەى ھەپەشەيان لە موسلمانان دەكرد،^۱ يەككە لەو گومان و دالغەى كارى لەسەر لىكۆلەران كردوۋە ئەو يە كە گوايە: پوخانى بەغدا لە لايەن (مەغۆل) ھەى لە سالى ۶۵۶ك/ ۱۲۵۸ز بە خالى كۆتايى شارستانىەتى ئىسلامى دادەنریت، بۆيە نايەن باسى ھەموو ئەو دەستكەوت و داھىتاروھ زانستيانە بكن كە لە سەردەمى (مەمالىك) دا بەرھەم ھىتارون، ئەمە تەنھا بۆچوونىكى ھەلەو واھىمەيەكى بى بەھايە و پىۋىستە ھەلۆيستەيەكى باشى لە بەرامبەردا بكریت،^۲ بە ئىزنى خوداى بالادەست لە كىتەبەكانى داھاتووماندا ۋەلامى ئەم بۆچوونە دەدەينەو ۋىيانى زانستى و فىكرى سەردەمى (مەمالىك) ۋىياننامەى زانا بە ناويانگەكانى پوون دەكەينەو.

۱ المصدر نفسه، ص: ۱۴.

۲ المصدر نفسه، ص: ۱۵.

نوممه تی نیسلام: به رده وام دلّه گوره که ی بۆ ژيان لیده دا، توانای تیپه پاندنی هه موو مهینه ته گوره کانی هه یه، میژوو به به لگه ی به هیژه وه سه لماندوویه تی: هه ر کاتیک نه م نوممه ته پووبه پووی مه ترسی و به لا و موسیبه ت ده بیته وه به ئیمانی مه زن و سه بری جوانه وه هیژ و پیژنی یه کده خات و وزه شاراوه کانی دهرده خات و به رهنکاری پرژه داگیرکاریه کان ده بیته وه تا نه و کاته ی خودا - جل جلاله - ده رووی خیری لی ده کاته وه و شه ری تاریک و نه نگوسته چاوی بۆ ده کاته به یانئیکی پۆشن و پۆژئیکی پرشنگذار.

هاوه له به پرژه کان و فتوحاتی پیروزی نه وانمان بینی - که پۆشنایان به جیهاندا په خش کرد، تابعیه کانیش به جوانی و پیک و پیکه ی نه واندا پۆیشن، کاتیکیش لیشاوی هیژنی خاچپه رستان و مه غۆل خۆی به جیهانی نیسلامدا کرد، ده وله ته کانی (سلجوقی و زهنگی و نه یوبی و مه مالیک) پووبه پوویان بوونه وه، بیگومان نیسلام داینه مق و جولینه ری سه رکرده کانی نه م جیهاده نیسلامیه بوو وینه ی: (عمادالدین، نورالدین، صلاح الدین، سیف الدین قطز، رکن الدین بیبرس) و هه موو نه وانه ش له سه ر پیژانی نه مان پۆیشن، زمان حالی موسلمانان له پاردوو و نیستا و ئاینده دا گوفتاری شاعیره که ده لی:

هَذَا نَشِيدِي الْمَلْهَم	أَنَا مُسْلِمٌ أَنَا مُسْلِمٌ
أَبْعَثْ لِحَنَّهُ يَتْرَم	مَنْ أَعْمَقُ الْأَعْمَاقِ
وَالْتَجَوَّارِحِ وَالسُّدَم	رُوحِي تَرِدُّهُ وَقَلْبِي
لَأَمْجَادٍ لَنَا تَتَكَلَّم	شَوْقًا وَتَحَنَانًا
بِالرَّغْمِ مِمَّنْ يَحْقِدُونَ	أَنَا مُسْلِمٌ أَنَا مُسْلِمٌ
فِي مُوَكَّبِ الْحَقِّ الْمُبِينِ	أَنَا هَامِنَا بِشَرِيعَتِي

هه روه ها گوفتاری نه م شاعیره که ده لی:

خَابَتْ ظَنُونُكَ فَهِيَ شَرُّ ظَنُونِ	أُظْنَنْتِ دَعْوَتَنَا تَمُوتُ بِضَرْبَةِ
مَنَا كَحَدِ الصَّارِمِ الْمَسْلُولِ	بِلَيْتِ سَيْطُكَ وَالْعِزَائِمُ لَمْ تَزَلْ
يَوْمًا وَفِي التَّارِيخِ بَرُّ يَمِينِي	تَاللَّهِ مَا الطُّغْيَانُ يَهْزِمُ دَعْوَةَ
بِالسُّوْطِ ضَعَّ عُنْقِي عَلَى السَّكِينِ	ضَعَّ فِي يَدِيَّ الْقَيْدُ أَهْلَبُ أَضْلَعِي
أَوْ نَزَعَ أَيْمَانِي وَنُورَ يَقِينِي	لَنْ تَسْتَطِعَ حَصَارُ فِكْرِي سَاعَةً

فالنور فی قلبی و قلبی فی یتدی ربی وربی ناصری و معنی
سأعیش معتصماً بحبل عقیدتی وأموت مبتسماً لیحیا دینی^۱

ئه وانه ی توانیان به ره نگاری پرۆژه داگیرکاریه کان ببنه وه، شار و قه لا و په ناو په سیوه کان له ژیر چه پۆکی په شی (مه غول) و (خاچه رستا) پرگار بکن، ئه وانه ئه و که سو دهوله تانه بوون (پرۆژه ی ئیسلامی راست و دروستیان) کردبووه مه شخه لی خو یان، ئه وان پیلانه نیو خۆ و بیژۆکه کانیان ناسی و به وریایی و عزم ئیراده ی پۆلاینه وه له پوویاندا وه ستانه وه، هه ر ئوممه ت و نه ته وه یه که ده یه وی پاپه پئی و خۆی له ته می ته پ و تۆزی داگیرکه ران پرگار بکات، ده بیئت تۆماری میژووی خۆی بخوینیتته وه تا له پوانگه ی ئه م میژووه یه وه فیتری وانه کانی سه رکه وتن و په ند و سوننه ته کانی ژیا نی مرو فایه تی ببی و له سه ر بناغه ی میژووی خۆی بینای سه رکه وتن هه لچنی و ئیستا و ئاینده ی پۆشن و که شاهه بکات.

بیگومان هه ر که سیك (لیکۆلەر) بی یان (سه رۆك) بی یان (شا) بی و له هه ر پۆستی کدا بی کاتیك میژوو ده خوینیتته وه ته مه نی خه لکانی پێش خۆی ده خاته سه ر ته مه نی خۆی، چونکه تیگه یشتن له میژوو به ره مداره و کار له سه ر گۆپینی واقع ده کات و ئاینده ش به ره و لوتکه ی سه رکه وتن ده بات، بۆیه پاپه پین و پێشکه وتنی هه ر گه لیک به بی پۆشن بیری و میژووناسی و ناسینی سوننه ت و قانونه کانی خوا و وه رگرتنی په ند و ئامۆزگاریه کانی میژوو زۆر مه حاله .

پاپه پین و هه ستانه وه به واتا گشتیه که ی پێویستی به چه کی زمان و قه له مه، هیه پرۆژه یه که پاپه پین له میژوودا به بی به کاره یانی قه له می به برشت و زمانی راستبیز سه رکه وتنی به ده ست نه هیتاوه، چونکه زمان و قه له م دوو ئامرازی سه ره کی بانگه وازی پاپه پین و بیر و بۆچوونه کان له پێیانه وه به نیو خه لکدا په خش ده بن، هه بوونی کتیی به سوود له م بواره دا و له جیهانی گفت و گو و ململانی و داوای مافه کان و په تکرده وه ی جه ور و سته م شتیکی زه رووری و پێویسته، هه موو کاتیك بانگه واز و پاگه یاندن بیربۆچوون و بیوباوه پ و پۆشن بیری و په یه وه و پرۆگرامیکی له پشته وه یه و ئه ویش پالنه ری هه ر کارێکی سیاسی و سه ربازییه که دوبه داوی ئه مه ئه نجام ده درین، چونکه هه ر به رنامه یه کی سیاسی

فراوانخواز پټويستی به بېرېواوه پ و پوښنېری و کلتور هه یه تا به ره و پېشه وه پالې بنښن، بیت شمشیرې لې له دایک ده بې، ددان له زمان ده زې کتیبه کانیش که تیبه کان به ره م دینن، بابته ته جهنګه یه که له دواي یه که کانی خاچه رستان: قوتابیانی ده ولته ته سلجوقی و سرده می ده ولته ته زه نګی و صلاح الدینی نه یوبی لې به ره م هات. نه م کتیبه وه لامي نوري ته نه و پرسیارانې داوه ته وه که له سر ناستی ناوچه یی و جیهانی ده رباره ی نه م بابته ته په یدا بوون.

نه م زه مه نه ميژووه ی نوممه ت شایه ديکې د لنياکه ره له سر نه وه: که نوممه ته ی نيسلام هر کات بیه وې به نیت و نیازی پاکه وه و نیمانی راست و دروسته وه و پابه ندبوونی به پرسیارانې وه و زیره کی هوشمه ندانه وه و وه رگرتنی زانستانه ی سوننه ت و قانونی شارستانه کانه وه و بینا کردنی ده ولته وه راپه رین بکات و جوولې به خوی بخات، نه و ده توانی پولي شارستانیه و سرکردایه ته دنیا بوی خوی بگيږته وه و خه که له به ندایه ته کردنی به نده کانه وه بوی به ندایه ته کردنی خودا بيښته وه و له تنګه به ری دنیا بیانه ښته وه نیو فراوانی دنیا و له جه وړ و سته می دینه کان بیانه ښته ژیر سایه ی دادپه روه ری نيسلام.

به م شپوه یه له ساعات (۸:۱۰) هشت و ده ده قیقه ی نیواره ی یه کشه ممه و دواي نویژي خه وتنان له (۲۸ / محرم / ۱۴۳۰ کچی) به رامبه ر (۲۵ / ۱ / ۲۰۰۹ زاینی) له نویسی نه م کتیبه م (دولة المغول والتتار بين الانتشار والانكسار) بوومه وه، فزل و چاکه له پېشدا و نیستا و دوايه ش هر هی خودایه، له خودای پاک و به رز ده پارېمه وه نه م کاره م لې وه رگريټ و دل و زهینی به نده کانی بوی بکاته وه و سوودی لې ببین و به سه خاوه ت و به خشنده یی و چاکه ی خوی به ره که تداري بکات، خودای بالاده ست ده فرمووېت:

﴿ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (فاطر: ۲).

له کوتایي - نویسی - نه م کتیبه دا هیچ نه ماوه، جګه له پاره ستانم نه بې به رامبه ر (خالقی ګه وره م) و خودای به خشنده م: به دليکی داچله کاو و توبه کار دان به چاکه و به خشنه کانی داده نيم، ته به پرې له هیز و هه ولدانم ده که م، له هه موو جوولې و وه ستان و ژيان و مردنم په نا بوی نه و ده به م، (الله) دروستکه رمه و چاکه کاره، په روه ردگاری به خشنده م و یارمه تیده رمه، په رستراوی مه زنمه و سه رخه رمه، نه ګر - خوا نه کا - وازم لې

بیتنی و به عقل و نه فسی خوم بسپیږی، عه قلم ته پ ده بی و گیل ده بم، دهین و زاکیره م
 ده کوږیته وه، په نجه کانم وشک هله ده گه پښ، سوز و عاتیفه م ده پوکیتته وه، هه ست و نه ستم
 په ق و ته ق ده بی، قه له مم له پوون کردنه وه شکست ده خوات، نهی خودایه چ شتیك تو پازی
 ده کات بینایم به رامبه ری به هیز بکه، سینگمی بؤ فراوان بکه، نهی خودایه: هه ر شتیك تو
 نارازی ده کات: لی می دوربخه ره وه، له نیو دل و دهر وون و زهینمی دهر بکه، خودایه: به
 ناوه جوانه کانت و سیفه ته به رزه کانت لی ت ده پاریمه وه نه م کاره م له بهر خاتری پووی
 پیروزی بی، بؤ به نده کانت به سوود بی، له سه هر پیتیك نووسیومه پاداشتم بؤ بنووسی و
 بیخه یته نیو تا ته رازووی کرده وه جوانه کانه وه، پاداشتی هه مو نه و برایانه شم بده یته وه
 هاریکاری ته واوکردنی نه م هه ول و کوششه یان داوم، خودایه نه گه ر - پشتیوانی - زاتی
 پاکت نه بویه نه م به ره مه په یدا نه ده بوو، له نیو خه لکدا بالو نه ده بووه، تکایه هه ر
 موسلماننیک نه م کتیبه ده خوینیتته وه بنده ی هه ژاری له بیرنه چیت و داوی لی بوردن و
 چاوپوشی و به زهیی و په زامه ندی بؤ له په روه ردگار بکات، خودای به رز ده فهرموویت:

﴿رَبِّ اَوْزِعْنِيْ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ
 وَاَدْخِلْنِيْ بِرَحْمَتِكَ فِيْ عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ﴾ (النمل: ۱۹).

به م ثایه ته پیروزه کوتایي به م پیښه کیه دینم:

﴿وَالَّذِيْنَ جَاءُوْا مِنْۢ بَعْدِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانَا الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا
 بِالْاِيْمَنِ وَلَا تَجْعَلْ فِيْ قُلُوْبِنَا غِلًا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَا اِنَّكَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ﴾ (الحشر: ۱۰).
 ((سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا اله الا أنت أستغفرك وأتوب إليك)).

هه ژاری به ر دهر گای لیخوش بوونو

په حمت و په زامه ندی خودای په روه ردگار:

علی محمد محمد الصلابی.

خودا له خوی و بابو داکي و ته واوی موسلمانان خوش بیی.

فه سلی یه که م

پړوژهی مه غول و داگیرکردنی ولاتانی جیهانی ئیسلام

باسی یه که م: ږهگ و ږیشه میژووییه کانی مه غول:

یه که م: بایه خی لیکولینه و هی میژووی مه غول:

کانتیک میژو نووس ده یه وی له میژووی مه غول بکولیته و ه تووشی چه ندین کوسپی بی پهزا ده بی، چونکه ژياننامه ی هژده پوهند و خپله کی یه کان که متر وایه له ناستیکدا بوه ستی و پک بکه وی، هه روه ها به هوی ئالوژی و پشیوی زوری پوداو و کاره ساته کانی میژووی نه و نه ته ویه مه حاله سه ره داویکی به نه ته سبیجی نه م که له ده سته که میژووی له پسته یه کدا کوی کردونه ته و ه، نه و هی ده بیته مایه ی زیاتر سه ر لیشتیوانی میژوونووس و په کخستن یان سست کردنی له م کاره یدا زوری پوداو و کاره ساته نیو خوییه کان و جهنگ و هه را هه لایساوه کانی نیوان هژده کانی نه م که له ن - که پتویسته میژوونووس لیان قول بیته و ه و توژیته و هیان له سه ر بکات تا ده گاته ده رهنجامی نه و هاوپه یمانه ی نه م هژدانه ی له دواين کاتی بیته و به ره و بگره و به رده کاندایه کخستوه و له چوارچیه ی یه که نه ته و هی (مه غول) دا کوی کردونه ته و ه، زیاد له مه ش که میژووی سه ره تایی مه غول تاریک و لیله و به نه فسانه و شتی پړوپړچ تیکه له و، هیچ به لکه نامه و توماریکی راست و دروستیش ده ست ناکه ویت تا میژو نووس له م بواره دا پشتی پی ببه ستی.^۱

کوسپیکی تری به رده م میژوونووس و لیکولر فراوانبونی نه و خاک و زه مینه یه هژده مه غولیه کانی تیدا نیشته جی بوون، میژووی مه غول سنووریکي جوغرافی دیاری کراوی نیه و پوویان له هه ر خاکیک کردبیت تخویه که ی له به رده میاندا ته خت بووه، به هوی سیفته ی نازیه تی و به جه رگی له عاده ت به ده ریان توانیویانه: ده شته کاکي به کاکیه کان بېرن و، به نیو دول و چیاکاندا تپه پڼ و، به سه ر پوویاره گافریته کان و ده ریا و زه ریا فراوانه کاندایه پنه و ه و، خویان له هه موو ئاو و هه وایه کی ساز و ناساز بده ن و، سه بر و ته حه مولی

برىسايەتى و نەخۇشەكان بكن و، لە ھەپەشە و مەترسەكان نەترسەن و لە سەنگەر و قەلە
مەحكەمەكان نەگەپەنەو، بەسەر ولاتان و گەلانى دود و نىكدا زال بىن، پوويان لە ھەر
شونىنك كرىيەت بە لىشاو ھىرشىيان بىردوۋە و ھەرچى سۆز و بەزەيە لە ئاست
بەرامبەرەكانىندا بە كارىيان نەھىناو، چەندىن شارى پازاو و گەشاو لە ماوۋى يەك شەودا
لە پىخوست و سىمكۆلى و پىي (خۇيان و ولاخەكانىندا) وىران بوون و جگە لە شونەوارى
كاول بوون و چەند گرد و دىوارىك كە بە لاشە و كەللە سەرى قوربانىەكان دوستيان
كردبوون ھىچ شىنكى تىرى بە پاو نەمايو.

ئە و ھىمنى و مات بوونەى جەنگى داگىرەكانى مەغۇل لە دواى خۆى دوستى دەكرد، لە
پاستىدا ئاسايش و ھىمنى نەبو، بەلكو برىتى بوو لە نەرمە ھەناسانەى ھەر كەس و
ئومەتەك لە كاتى سەرەمەرگىدا و پىش لە گۆپنانى ھەلىان دەكىشى، گەلانىك كە لە
كوشت و كوشتار و جەنگ و ھەرا بىزار بىوون و دەيانەويست سەرلەنوئى لە بەرەبوومى
شارستانىەت بە ھەرە وەرەگىرەو.

مىژوۋى پەشى توخى (مەغۇل)، يان پوۋەرى دود و فراوانى جى تەراتىنى و قەلەمبازى
(مەغۇل)، ھۆكارىكى ترە بۆ مىژوۋونوس و لىكۆلەران تا لە مىژوۋى ئەم گەلە پاوانخوازە
بۆلەو، شىۋازى سىروشتى لىكۆلەنەو دەريارەيان و ھەر ئەنجامگىرەكى لىشەو
دەردەچىت، بىگومان دەيىتە جىي گىرنگى پىدان و بەرەمى خۆى دەيىت.

وەك زانراو: (مەغۇل) پەلامارى (پوسىا و مەجەپ و سىلىزىيا) دا، گۆپانكارىەكى
گەرەشىيان لەسەر ئاستى (ئەوروپا) دوستكرد، ئەم گۆپانكارىە كاردانەوۋى خۆى دوست
كرد و جەنگ و ھىرشى خاچەرستانى لىكەوتەو و موصلمانان و مەسىحىەكانى بەشەپدان و،
دوژمنايەتى نىوان دەسەلاتى پاپا و ئىمپراتۆرىەتى لىكەوتەو، ئەوروپا و شام و يىكرا لە
پاست لە نىۋېردنى دەسەلاتى (حشىشىە) ^۲ دامان، بەلام بە لاي مەغۇلەكانەو كارىكى نۆد
ئاسان بوو و لە سالى ۱۲۵۶ دەنگەر و نىشتمانەكەيان بەسەردا تەپاندن.

لە واقىعدا ناۋى (مەغۇل) لاي ئەوروپىەكان برىتە لە سەرچاۋەى ترس و تۆقاندن، حال
بەو گەيشتبوو لە پاست ھىرشى چاۋەرۋانكراۋياندا دەستەپاچە پاۋەستن و ھىچ بەرگىرەك
نەكەن، خۆ ئەگەر (قطنى سولتانى (مەمالىك) لە سالى ۱۲۶۰ ى زانىيدا پانەپەپايە و ئەم

۱ المصدر نفسه، ص: ۲۴.

۲ حشىشىة نىسماعىلە.

داگیرکه زلهیزه شکتخواردو نه کړدبايه، نه و تا نڼو جهرگه ی نه وروپا نه ده وسته ایه وه، هرچند هیچ گومانی تیدا نیه به شیکی زوری نه وروپا گهردنگه چیان بیوو، به لام نه و مه ترسی و به لایه ی له لایه ن (مه غول) هوه تووشی (ناسیا) هات، نه مه به سر نه وروپادا نه هات، سالی ۱۲۵۸ز: شاری (به غدا) کاولکرا و خیلافه تی (عباسی) ی پوخیئرا، سالی ۱۲۳۴ز په چه له کی بنه مالهی (کین) ی حوکمرانی (چین) له بیخ دهرهینرا و (باشووری چین) و (خوارهزم) و (فارس) و تیکرای هریمه هاوسیکانیان داگیرکران و حوکومه تی (مه غول) له (هیندستان) دامه زریئرا، نه مه ی گوترا به شیکی کاره ساته کان بوون و، یه کیکیان به سه بکریته به لکه بۆ گرنگی لیکنولینه وه ی میژووی مه غول.

یه کیك له و دیاردانه ی شایانی گرنگی پیدان بیت: نه وه یه هر کاتیک شارستانی تیک تیک دهری، بزووتنه وه یه کی ژیا نه وه ی گهره له نڼو دار و به ردی که لاهه پوخواه کانی نه و شارستانی ته که هیرش و په لاماره یه که له سر یه که کان ویرانیان کړدوه سر هه لده دا، بۆ نمونه:

- پاش دهست به سر داگرنتی (یونان) له لایه ن (پومان) هوه بزووتنه وه یه کی ژیا نه وه له بواری نه دهب و هونه له و ولاته دا سهری هه لدا.

- پاش دهست به سر داگرنتی شوینه واره کانی ده ولته تی (بیزهنتی) له لایه ن عوسمانیه کانه وه لیکنولینه وه یه خه زینه کانی زانست زیاتر پیښوازی لیکرا.

- پاش فه تحکرانی (نیسپانیا) له لایه ن موسلماننه کانه وه له چاخه کانی ناوه پاستدا تیشکی خوری زانست و پزیشکی و فلهسه فیه و شیعر به سر خاکی نه وروپادا په خشان بوو.

نه م نمونانه به سر (مه غول) یشدا ده چه سپین، چونکه پووخانی (به غدا) له پوژگاری نه واندان سهری کیشا بۆ گواستنه وه یه مه لبه ندی توپزینه وه ئینسانیه کان بۆ ولاتی (میسر)، له هه مان کاتدا زانیان و نه دیبان به هه موو شوینه کانی جیهانی ئیسلامیدا بللو بوونه وه و به سر زانکو و قوتابخانه کاندانابهش بوون، به م شیوه یه هیز و توانای نه و قوتابخانانه زیادیان کړد،^۱ له که له نه مه شدا گوازانه وه یه (مه لبه ندی) سهرنج پاکیشان له به غداوه بۆ (قاهره) کارناسانی بۆ نه وروپا کړد تا به سینایی له پوژشنبیری و زانستی پوژمه لات به هره مه ند بی،^۲ به هاوشانی پیکه لشاخانه کان له سهرده مه کانی جهنگی خاچه رستیدا.

۱ المغول، د. السید الباز العربی، ص: ۲۶.

۲ المصدر نفسه، ص: ۲۶.

له لایه کی ترهوه ده رکه وتنی (مهغول) به نیسه بهت ئاسیا زۆر به گرنگ داده نریت، له پووی چهند پیشکە وتنیک که له سهرده می ئه وانه وه به خۆیه وه بینى، که ده کریت دروست بوونی (یه کیتی ئاسیا) له پیش هه موویانه وه دابنریت، به لام بۆمان نه هاتوو به واتا و زاراوه ی ئیمپۆ ته فیسری بکه ین پیتی بلتین (یه کیتی سیاسى) یان (یه کیتی هاو پره گه زی)، حکومه تی (مهغول) ئیمپراتۆریه تی گهره ی پیکهینا و هیمنی و ئارامی ته وای بۆ ده سته بهر کرد و هه موو پینگا کانی هاموشۆی کردنه وه و کاروانچی و پێیواران به دلنایای هاموشۆیان پێدا ده کرد، به لام خوانه کرده تووشیان به تووشی ته رمی خانیک بوایه ئه و له لایه ن هه لگرانی ئه م ته ره وه پووبه پووی مه رگی حه تمی ده بوونه وه.^۱

یه کیک له تایبه ته ندیه کانی (مهغول) که پیتی ناسرابوون: (ئازادی ئایینی) بوو، هه ندیک لیکۆله ره وى ئه م تایبه ته ندیه یان ده گێر نه وه بۆ ئه وه ی که (مهغول) هکان گوئیان به ئاین نه داوه، به لام ئه م قسه یه بناغه ی به هیزی نییه، پای په سهند ئه وه یه که تایبه ته ندی (ئازادی ئایینی) لای حکومه تی (مهغول) له بهر خاتری سوود وه رگرتیان بووه له که سایه تی و خه لکانی کارامه و لیوه شاهه به جیاوازی ئایینیانه وه.^۲

دووهم: ناساندنی (مهغول):

(مهغول) هکان له کۆتایی سه ده ی شه شه می (۶) کۆچی / دوا ده هه می (۱۲) زاینی له سه ر گۆرپه پانی پوودا وه کان ده رکه وتن.

ئینجا له ماوه ی هه ردوک نیوه سه ده ی (یه که م و دووه می) سه ده ی حه وته می (۷) کۆچی / سێ زده هه می (۱۳) زاینی وه کو زله یزیکى جیهانیی خاوه ن ناویانگیکى ئیوده وه لته تی سنوور فراوان خۆیان ده رخست و له باز نه ی سنووری ولاتی ئه سلایان واته (مهغولیا) تێیان په پاند، توانیان له کورته رین ماوه دا - واته (۳۰) سال - گه ره ترین ئیمپراتۆریه تی جیهانی له میژووی مرقایه تیدا دابه زینن، که سنووره که ی له دوورگه کانی زه ریای ئارام له پۆژه لاته وه به ره و نیوجه رگه ی ئه روپا له پۆژشاوا وه، له سیه ریا و ده ریای به لتیق له باکووره وه تا سنووره کانی باکووری نیوه دوورگه ی عه ره بی له ولاتی شام و فه له ستین له باشووره وه درێژ ببۆوه.

میژوونووسه کانمان به تایبه تی میژوونووسه عه ره به کان - ئه وانه ی له سه رده می داگیرکاری مه غولدا ژیاون - ناوی ئه م داگیرکه ره زله یه زه یان به (ته نه) یان (ته تار)

۱ المصدر نفسه، ص: ۲۶.

۲ المصدر نفسه، ص: ۲۶.

ناوبردووه، میژوونووسه کانی دواى ئەمانیش ئەمەیان دوویاره کردۆتەوه، زۆریه ی میژوونووس و لیکۆله ره کانی ئەم سەردەمەش هەر بەم ناوه وه ناویان بردووه، جگه له میژوونووسه موسلمان و عەرەبه کانی ناوسلمانە کانی به تایبه تی گه پیده ئەوروپیه دیرینه کان ناوی (مه غۆل) یان به (ته تار) ناوبردووه، که ئەم ناوه (ته تار) هه له یه و ناوی (مه غۆل) له جیى خۆیدا یه و پاست و دروسته، به لام میژوونووسه پۆژه لاتناسه ئەوروپیه گه وه کانی وهک (بریتسکیندهر و بارسۆلد - که ههردووکیان پوسین -، سیلولی ئەلمانى، بۆیل ی به ریتانى، هى تریش) جیاوازیان خستۆته نیوان دوو ناوی (مه غۆل) و (ته تار)، ئەمە ی گوتمان (رشید الدین الوزیر) میژوونووسی موسلمان له نووسینه کانی خۆیدا به تایبه تی له کتیبه به ناویانگه که یدا (جامع التواریخ) دا پوونی کردۆتەوه.

میژوونووسه چینه کانی به (مه غۆل) ناویان بردووه، به تایبه تی له و کتیبانه یاندا که وه ریانگێرپاونه ته سه ر زمانه تازه ئەوروپیه کانی وهک ئینگلیزی و فه رهنسی و ئەلمانى و پوسی، پۆژه لاتناسه کانی له و نووسینه یاندا که به زمانى (مه غۆل) بڵاوکراونه ته وه، هەر به (مه غۆل) ناوی ئەم داگیرکه ره یان هی ناوه، ئەم به شیوه یه کی سه ره کی له کتیبه به ناویانگه که ی (التاریخ السرى للمغول او تاریخ المغول السرى - میژووی نه ینى مه غۆل) زه ق بۆته وه له سه ر ئەم بنه مایه: بۆمان پوون ده بیته وه که (مه غۆل) شتی که و (ته ته ر) یش شتی کی تره، ده توانین په یوه نده کی پێناسه ییش له چوارچێوه ی ئەم چه ند وتانه مان له نیوان هه ردوو ناوه که دا دروست بکه ین:

(ته ته ر) بریتی یه له (مه غۆل)، به لام (مه غۆل) بریتی نیه له (ته تار)، لی ره دا (مه غۆل) بنه چه که یه (ته تار) یش چه که یه و لقی که له (مه غۆل)، له گه ل ئە وه شدا (ته تار) هۆزێکی نیو نه ته وه ی (مه غۆل) بوون، به لام نزیکه ی سه ده یه ک ده ول ته ی سه ره خۆیان هه بووه و حوکمرانی نه ته وه ی (مه غۆل) یان کردووه، به لام - وهک له مه ودوا و به ئیزنی خودا باسی لیوه ده که ین - (مه غۆل) هات و له ژێر سه رکردایه تی (جه نگیزخان) دا (ته تار) ه کانی تیکشکاند و پیاوه کانی کوشتن و ژنه کانیانی بۆ خۆبردن و منداله کانی شیانی کردنه کۆیله، به م شیوه یه ده بینین (ته تار) ه کان له سه ر ده سته ی (جه نگیزخان) ی سه رۆکی گه وه ی (مه غۆل) له نیو چوون، (مه غۆل) ه کان بوونه خاوه نی ده سه لات و ئیمپراتۆریه تی کی گه وه یان له میژوودا بۆ خۆیان به ناوی (مه غۆل) نهک (ته تار) دامه زراند.^۱

سېھەم: نیشتمانی ئەسلى (مەغۇل):

ھۆزەكانى نەتەوھى (مەغۇل) لە ناوچەيەكى ناوھەپاستى ئاسيا، لە نىوان دوو پووبارى (سەيھون و جەيھون) لە بەشى پۆژئاواوھ تا سنوورى چىنى شاخاوى لە لاي پۆژمەلاتەوھ تا دەگا بە ئەوسەرى باكوورى پۆژمەلاتى ئاسيا دەژيان،^۱ ھەندىك - مېژوونوس - سنوورى نیشتمانى (مەغۇل)يان لە مە بەرفراوانتر داناوھ و دەلەين: سنوورىيان بەرەو دەرياي (ئەدریاتىكى) درېژبۆتەوھ و دەكرى گردى مەنغۇليا و زنجيرە چىاي (تيان شيان) و چىاي (تاي) و ھەموو ئەو گرد و نشېو و دۆلانەى دەكەونە نىوان ئەم دوو چىايە و بانى باشوور و دەورووبەرى دەرياچەى (بايكال) و كەنارەكانى ئەو پووبارانەى كەوتوونەتە ئەو ناوچەوھ - بە نیشتمانى (مەغۇل) دابنرېن.^۲ شوينى نىشتەجىي سەرەكى ئەم ھۆزانە لە زستاندا ئەو دۆل و دەشتە گەرمە سىرانە بوون كە دەكەونە نىوان زنجيرەچىياكان و، لەوھەپگايەكى باشيش بوون بۆ تىدا بەخىوكردى ئازەلەكانيان. لە ھاوينانىشدا بۆ ماوھى (۲-۳) مانگ دەچوونە كويستانەكان و لە ئاووھەواى سازگارى ئەو ناوچانە و لەوھەپى تەپ و تازە بۆ ئازەلەكانيان سوودمەند دەبوون.

دوورى ئەم ناوچانە لە دەرياكان و لەگەل بەرزى زياديان لە ئاستى دەريا بووھتە ھۆكارىك ئاو و ھەواكەى (قارى - وشكەرۆ بىت)، پلەى گەرما لە زۆربەى شوينى ئەم ناوچانە لە نىوان ۳۸° پلەى سەدى سەروو سفر و ۴۲° پلەى سەدى ژىر سفر دىت و دەچىت، ئەمە سەردەكىشى بۆ بەستەلەك بوونى پووبار و دەرياچەكان لە ماوھەيكى دوور و درېژى سالد، لەگەل ئەمەشدا بايەكى توندى سارد لە (سىبىريا)ى بەشى باكوورى ولاترا بەسەر ناوچەكانى باشووردا ھەلدەكات.^۳

ئەم حالەتەى گوتمان لە زستاندا بوو، لە ھاويندا حالەتەكە پىچەوانە دەبىتەوھ و بە جۆرىك پلەى گەرما بەرز دەبىتەوھ و پەشەباى لماوى بەسەر ئەم ناوچانەدا ھەلدەكات،^۴ ئەم ھۆزانە لەسەر پاو و شكار و ئازەلدارى دەژيان و لەبەر كەمى ئاو لە دەشتى (جوبى) دەھاتن و دەپۆيشتن، ناوى (جوبى) بە واتاى (وشكەسالى و قاقى) دىت، پاشان بە

۱ العالم الاسلامي والغزو المغولي، إسماعيل الخالدي، ص: ۱۹.

۲ المغول للعربني، ص: ۵- ۸. العالم الاسلامي والغزو المغولي، إسماعيل الخالدي، ص: ۱۹.

۳ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۱۹.

۴ المصدر نفسه، ص: ۲۰.

۵ المصدر نفسه، ص: ۲۰.

مەبەستى دۆزىنە ۋە لە ۋەپ بۆ ئازەلەكانيان بە دۆل و نشىو و گردهكاندا دەپۆيشتن تا دەگەيشتنە سەر چىپاكان ھەر سالىك و شكە سالى بۈۋايە يان گژۈگيا كەم بۈۋايە بەرەو خاك و مەزراي ھاۋسىكانيان دەپۆيشتن و لەو شوپانە بەسەريەكدا دەكەوتنە ۋە ژمارەي مەپ و مالات و پاتالەكانيان بە زۆرى خۆي دەنۈاند، حالەتى پەۋەندى و كۆچ و كۆچبارى بىنەمايەكى سىروشتى ھەيە لە ژيانى ئەۋاندا.

ھەر كات باران نەبارى يان لە ۋەپگا تووشى ئافەتەك يان كەمى گژۈگيا ھات، شۈانكارە خۆي لە بەرامبەر مەترسى لە دەستدانى ئازەلەكەيدا دەبىنيتە ۋە — كە بە سەرچاۋەي سەرەكى بژىۋى دادەنریت —، دۋاي ئەم بەلایە تووشى برىستى دەبىتە ۋە، برىسايەتیش پالى دەنەي بەرەو دزى كردن و تالان و بۆكردنى ئەۋ ھاۋسىيەنەي بە كارى كشتوكالىيە ۋە خەرىك، جەنگ و ھەرا و دەست درىژى و داۋاي تۆلە لىزە ۋە دەست پىدەكەن و دروست دەبن.^۱

لەگەل ئەمەدا كە ئەم ھۆزانە ھەمويان يەك بىنەچەكەيان ھەيە و، بەلام بەسەر چەندىن تىرە و تايەفەدا دابەش بۈۋن و بەردەوامىش نەۋە و نەتىجەيان لى دەكەوتە ۋە لىكتەر جۈدا دەبۈنە ۋە ناۋى تازەيان لە خۆيان دەنا و پىيانە ۋە دەناسران.^۲

چۈارەم: ئەۋ ھۆزانەي كۆمەلگاي (مەغۇلى) يان پىك ھىناۋە:

لە نىۋەي يەكەمى سەدەي دۈۋزەي (۱۲) زايىنى / شەشەمى (۶) كۆچىدا، چەند ھۆزىكى خىلەكى دۈاكەوتو لە باكۈرى (مەنشورىيە) و (مەنغۇلىيە) و (تۈركىستان) كۆبۈۋنە ۋە، كارى ئازەلدارى و پىشەي پاۋ و شكارىيان پەچاۋ كەردىۋو، بۆ پەيداكردىنى لە ۋەپى ئازەلەكانيان لە شوپىنەكە ۋە بۆ شوپىنەكى تەدەپۆيشتن، ئەم ھۆزانە لە بۈۋارى زمان و زاراۋى ئاخاوتنە ۋە دەكرىنە چەند دەستە: (دەستەي تۈركىيە، تاقمەكانى (مەنغۇلىيە)، تاقمەكانى تەنفوزىيە) مېژۈۋنۈس زۆر بە ئاستەم دەتۈانئ ئەم تاقمانە لىك ھەلاۋىرى: چونكە لە زۆر پۈۋە ۋە پىكە ۋە بەتسراۋنەتە ۋە لە زۆر شتدا بە يەكتەر دەچن: ۋەك ناۋ و ناسناۋى كەسەكان، داب و نەرىت و كلتور، زمان و زاراۋە.

ھەندىك ئەۋ تاقم ۋە ھۆزانەي كە كۆمەلگاي (مەغۇلى) يان پىك ھىناۋە، باس دەكەين:

۱- ھۆزە (تۈركىيە) يەكان:

— ھۆزى تۈركش: بە ناۋيانگىرتىن ھۆزى تۈركى ناۋچەي پۆژاۋايە، ناسناۋى سەرۋەكەكانيان (خان) بۈۋ، تا سالى ۱۲۱ كۆچى / ۷۳۹ زايىنى و ھىرشى سوپاي ئىسلام بە سەرۋەكەيەتى

۱ المغول للربني، ص: ۱۲، العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۲۰.

۲ الحياة السياسية في العراق للدكتور القزاق، ص: ۵.

(نصرى كۆپى يىسار) سەرىيەخۇيى خۇيان پاراستىبوو، دواى ئەمە ھاتنە پىزى شۇيىنگە وتووانى دەولەتى (ھوشامى كۆپى عبدالملك) ئەمەوى.

— ھۆزى قىرغىز: ئەو توركانە بوون كە لە بارى سەرەھەى پووبارى (يىنسى) نىشتەجى بوون، ناسناوى سەرۆكەكانيان (خاقان) بوو، سالى ۲۵۰ كۆچى / ۸۴۰ زايىنى بەسەر ھۆزى (ئويغور) دا زال بوون لە (مەنغۇليا) و لە كۆپرەپانى سىياسىدا ناويان دەرکرد، بەلام لە سەرەتاي سەدەى چوارەمى كۆچىدا ھۆزى (خەتا) لە (مەنغۇليا) يان وەدەرنان و تىكيان شكاندن، ئىنجا دەستيان بە پىشەى كشتوكال كىرد، پاشان لە سەردەمى (جەنگىزخان) دا و لە سالى ۱۲۱۸ زايىنىدا فەرمانبەردارى خۇيان بۇ حكومەتى (مەغلۇل) راگەياند.

— ھۆزى (ئۇغۇز) (الغز) لە زمانى عەرەبىدا:

ئەمىش يەككەلە ھۆزە توركىەكان، نەخشى ھەلگەنراوى (ئەرخۇن) لە سەردەمى (۲) ھەمى كۆچىدا / (۸) ى زايىنى بە ناوى (تەغزىن) باسى لىوہ كىردوون، (تەغزىن) بە واتاي (دەھۆزەكە) دى، چونكە ئەم ھۆزە لە (۱۰) ھۆزى بچووك پىكھاتبوو، ھۆزى (غوز) لە كۆتايى سەدەى چوارەمى كۆچى / دەيەمى زايىنى بەرەو ولاتانى جىھانى ئىسلامى ھات، (سلجۇقى) يەكان سەر بە ھۆزى (غوز) بوون، ئىمپىراتورىيە تىيەكى گەورەيان دامەزىندا كە سنوورەكەى لە (توركىستان) ھە بۇ سەر سنوورى (مىسر) دىرئ بىۋوہ.^۱

— ھۆزى (قارلوق): لە سالى ۱۴۹ك / ۷۶۶ز دواى گرتنى دۆلى پووبارى (جو) و، پاش پووخانى ئىمپىراتورىيەتى (خاقان) ى توركەكانى پۇژئاوا، خۇيان ھاويشتە نىو كۆپرەپانى سىياسەتەوہ، ناسناوى سەرۆكى ئەم ھۆزە توركە (خاقان) نەبوو بەلكو (يىغو) بوو، تا سەدەى چوارەمى كۆچى / دەيەمى زايىنى بە بىياوہپى مانەوہ، (ابن حوقل) دەلى: ولاتەكەيان لە (فرغانە) را^۲ ماوہى مانگە پىي پىيواريكى پىادەپەوہ، بە ھۆى نىكيان لە ولاتانى ئىسلامى، شارستانى ئىرانى كاريگەرى لەسەريان ھەبووہ، ھىندەى نەخاياندوہ خۇيان بە كشتوكالەوہ خەرىك كىردوہ، بۇ دواجار لە سەدەى ۱۳ز / ۴ك ئاماژەيان بۇ كراوہ.^۳

۱ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۲۴.

۲ فرغانە ۵۰ قەرسەخ لە سەمەرقەندەوہ دووہ.

۳ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۲۵.

ب - ھۆزە ناتورکیەکان:

(خەتا) یان (قەرەخیتاوی) یان (خیتاوی): ئەمانە ناوی گەلی (خیتای)ین:

پاستیەکی ئەوێهە کە ئەم ھۆزە دەچیتەوێ سەر ھۆزەکانی (تونفورێه)، — ھەندیکیش لایان وایە بچنەوێ سەر مەغۆل —، لە گەڵ تورکەکانی پۆژەلات دۆژمانیەتیان ھەبوو، لە سەرەتای سەدەی ١٠/ز ھۆزی (خیتای) ھێرشێکی جەنگی کردە سەر بەشی پۆژەلات، دەستی بە سەر باکووری (چین) و باکووری (مەنشوریا) دا گرت و دەسەلاتی خۆیان لە باشووری (چین) دا دامەزراند، پاشان قەڵەمپەوی دەسەلاتیان لە سەر دەریای (نیسی) (قەرغیزیا) لە باکوورەوێ تا باشوور درێژ بوو، لە (خوارەزم)ی خۆرئاوا تا ولاتی (ئییغور) پۆژەلات درێژ بوو، شاری (بالاساغن) پایتەختیان بوو، ناسناوی پاشاکەیان (کۆرخان — خانی خانان) بوو، کاتیکی دەسەلاتیان پووخا دەسەلاتی ئەمیر (گچلەک)ی (نایمانی) ھاتبووێ نێو دەسەلاتی ئەوانەوێ، دوا پاشای (قەرەخیتای) داب و نەزیت و جل و بەرگی ئیسلامی پەچاو کردبوو، بەردەوام دەسەلاتیان لە ھەریمی ئەودیو پوویار بەرقەرار بوو، تا سالی ٦١٢ ک (علاء الدین محمد خوارەزم شا) دەستی بە سەردا گرت، مەملەکەتی (قەرەخیتای) بە ھۆی چالاکی میرە موسلمانەکان لە پۆژئاواوێ شالۆوی (مەغۆل) لە پۆژەلاترا پوخوا.^١

— تەتار: (تەتار: لە سەدەی ٢/ک ٨ز دوو بەش بوون: یەکەمیان: لە (٩) ھۆز پێکھاتبوون. دووێمیان: لە (٣٠) ھۆز پێکھاتبوون.

ئەمانە لە باشووری پۆژئاوای دەریاچەی (بایکال)را تا پوویاری (کیڕولین) نیشتەجێ ببوون، ئەم ھۆزانە دەکرێن بە (٣) بەش:

- تەتاری سپی: ئەم جۆریان لە دەرەوێ دیواری چین نیشتەجێ ببوون.
- تەتاری پەش: ئەم جۆریان پەوێند بوون، واتا کۆچەری بوون، لە باکووری بیابانی (جوبی) نیشتەجێ ببوون.

• تەتاری دارستان: ئەمانە لە قەراغ بەرزاییەکانی دوو پوویاری (ئۆنۆن) و (کیڕولین) دەژیان، لە سەر پیشەیی پاو و شکار بە پێوێ دەوچوون، لە گەڵ ئەمەدا (مەغۆل)ەکان لە سەدەی ٧/ک ١٣ز شالۆوێ بە ناویانگەکانی خۆیان و کارە داگیرکەرەکانیان لە جیھانی ئیسلامدا ئەنجامدا، بەلام لە ھەموو شوێنێک بە (تەتار) ناسرابوون ئەم ناوێ لە (خان)ە پێشووێکانی

پېش (جەنگىزخان) و ھۆزى (نايمان) ھەۋە ۋە رىگىراۋە، پاستىيەكەي ئەمەيە، كە (تەتار) چەند ھۆزىكى سەربەخۇ بوون و لە (مەغۇل) جودا بوون، لە ھالىكدا ناۋى (مەغۇل) بەسەر ھەموو ئەۋ ھۆزانە دا دادەبېرى كە لە ژىر دەسەلاتى (جەنگىزخان) دا قەرارىيان گرتىبوو، ھىندەي نەخاياند وشە و ناۋى (تەتار) بەسەر (مەغۇل) دا داپا و زال بوو، بە تايىبەتى لە بەشەكانى پۇژئاۋى ئىمپراتورىيەتى (مەغۇل) دا، لىرەۋە پىۋىستە پاستىيەكى گىرنگ پوون بىكەينەۋە كە دوو وشەي (مەغۇل) و (تەتار) دوو ناۋن بۇ دوو ھۆز كە لە بەشى پۇژمەلاتى ئاسىيى ناۋەپاست و باكوورى پۇژئاۋى چىن و لە قەراغ پووبارەكانى (تۆلدزا، كىپۇلىن، ئەرخون، ئونون، عاموپ) دەژيان.^۱

— ھۆزى (كرايت): ئەم ھۆزە مەملەكەتتىكى گەۋرەيان دامەزراند، كە دەسەلاتەكەي لە پووبارى (ئەرخون) و چىيى (كەنتارى) را تا دىۋارى چىن درىژ بېۋو، لە سالى ۴۰۰—۴۰۲/ ۱۰۰۷—۱۰۰۹ز لەسەر دەستى ئوسقوفىكى نەستوپى — مەسىحى — نىشتەجى لە (مروە) دەچنە سەر مەزەبى نەستوپى مەسىحى، لە سەدەي شەشەمى كۆچى ۱۲ز سەۋكەكانىيان ناۋى مەسىحىيان لە خۇ دەنا، بە ناۋايانگىترىن پاشايان (توغۇل) بوو، تۈانى بە پىشتىۋانى سەركردەيەكى مەغۇلى بە ناۋى (يوسحاى) كە دەكاتە بابى جەنگىزخان بەسەر مامىدا زال بىت و لەسەر تەختى ھوكمرانى لىبەرئىت، ھەروەھا (توغۇل) تۈانى (تەتار) نابود بىكات و بەمەش بوو بە ھىزىترىنى پاشاي (مەنغۇلىا)، لە بەرامبەر ئەم سەركەۋىنە دا ئىمپراتور (كىن) ناسناۋى (ۋانچى) دا بە (توغۇل) و ناۋايانگى بە (ۋانچى خان) دەرکرد.^۲

— ھۆزى (نايمان): بە ناۋەكەيانەۋە دىارە ئەمانە (مەغۇل) بن، (نايمان) ۋاتا ھەشت، بەلام ناسناۋى كەسەكانىيان تۈركىيە، بۆيە دەكرىت لەسەر تۈركى مەغۇلى ھىسابىيان بۇ بىكرىت، ھۆزى (نايمان) لە بەشى پۇژئاۋى نىشتەمانى ھۆزى (كرايت) نىشتەجى بوون، نىشتەمانىيان تا سەر پووبارى (ئەيتىش) درىژ بېۋو، ئاينى (شامانى) يان ھەبوو، پاشان ھاتنە سەر مەزەبى نەستوپى مەسىحى.^۳

— ھۆزى بەرچىقنى مەغۇلى: لە دەۋرۋەرى پووبارەكانى (تولا، ئەپنون، كىپۇلىن) نىشتەجى بوون، بىنەچەكەي (جەنگىزخان) دەگەپتەۋە بۇ بىنەچەكەي ئەم ھۆزە، دۋابەدۋاي

۱ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۲۶.

۲ المصدر نفسه، ص: ۲۷.

۳ المصدر نفسه، ص: ۲۷.

ئەم ھۆزە ھۆزەکانی تری مەغۆل لە کەنارەکانی ئەم پووبارانە و لە نزیک ئەم ھۆزە نیشتەجی بوون، سنووری ئەم ھۆزانە لە بەشی پۆژمەلاترا بە پووباری (کیپۆلین) دەست پێ دەکات و لە پۆژاوارا بە دەریاچە (بیگال) کوتایی دیت.^۱

(مەغۆل) ە پەسەنەکان - باپیرانی جەنگیزخان - بە ھوکی ئەوێ لە نیوان دەشت و جەنگلستاندا نیشتەجی ببوون، خۆیان بە ئازەلدارێ خەریک کردبوو ژیانیکیشیان بە پاوو شکارەو بەند بوو، ھەرەھا بە ھوکی ئەوێ پووباری (سەرداریا) واتە (سەیحون) جیھانی تورکی مەغۆل و جیھانی ئیسلامی لیک جودا کردبوو، مەغۆلە تورکەکان لەسەر دابو نەریت و ئاینەکانی خۆیان مابوونەو وەك (بێپەرستی، بوزایی، نەستوپێ)، شارستانیەتی چین گەورەترین کاریگەری لەسەر ئەم ھۆزانە (مەغۆل) دروست کردبوو.^۲

پێنجەم: ژیاانی کۆمەلایەتی مەغۆل:

سیستەمی کۆمەلایەتی (مەغۆل) لەسەر بنەمای چینیایەتی دامەزراوو، ھۆز بۆ سێ چین دابەش دەبوو:

چینی یەكەم: نەجیب و پیاوماقولا: ئەم چینیە سێ ناسناویان ھەبوو: (بەھادور) واتا ئازا و چەلەنگ، (توبان) واتا پیاو ماقول، (ستسن) واتا دانا و ھەكیم.

چینی دووھەم: (نوکور) - واتا ئازادان - سیستەمی سەربازی و سیاسی (مەغۆلیا) لە سەردەمی (جەنگیزخان) دا لەسەر شانی ئەم خەڵکانە بەرپۆھ دەچوو، ئەم چینیە لە خەڵکی جەنگاوەر و شوینکە و توانیان پیکھاتبوو.

چینی سێیەم: چینی (عەوام) - گشتی و کۆیلەکان، ھەر تاقمە و تیرەییەکی مەغۆل سەرۆکیکی ھەبوو، ئەگەر شا بووایە پێیان دەگوت (خان = قان) یان سەرکردە بووایە پێیان دەوت (باکی = بەکی)، سەرۆکی ھۆزە جەنگەلنشینەکان وێنە (ئۆپرات، مەپکیت) بەم ناسناوانە ناویانگیان دەرکردبوو.^۳

ھەندیک تیرە و تایەفە (بچوک) - وەك نەریتی ھەموو ژیانیکێ خەڵکی لە ھەر شوێنیک بیٹ - بە خاتری خۆ بەھێزکردن خۆیان بە ھەندیک تیرە و ھۆزی لە خۆیان گەورەترەو ەبەستەو، چونکە بە خۆیان بە تەنیا نەیان دەتوانی بەرگری لە خۆیان بکەن، بۆ نمونە:

۱ المصدر نفسه، ص: ۲۸.

۲ المصدر نفسه، ص: ۲۸.

۳ المصدر نفسه.

ھۆزى (جەلانئىر) پەيۋەندى لەگەل باپىرانى (جەنگىزخان) بەستۈۋە، ھەرۋەھا ھەردۈۈك ھۆزى (قەنقاپان و ئۆپرايت) یش دۈاى گەردىنكەچ بوونيان بۆ (جەنگىزخان) ئەم كارەيان ئەنجامدا.

(ئىنگە) كارىگەرى زۆر گەۋرەى ھەبوو لەسەر ژيانى كۆمەلایەتى و ئابوورى ھۆزەكانى مەغۇل، كەش و ھەۋاى (وشك و برىنگ) و گەپان و سوپان بە دۈاى لەۋەپ و بە خىۋىكردىنى مەپ و مالات و گۈزەرانىكى درىژخايەن بەم شىۋەيە، جۆرە ژيانىكى تايىبەتى بۆ ئەم ھۆزانە دروست كەردبوو.

توركە مەغۇلەكانى نىشتەجىى جەنگەلستان بە شىۋە ژيانىكى كىتۈيانەى لە دەۋرۋەرى دەرياچەى (بايكال) پوۋبارى (عامور) دەژيان، لە دارستاندا پراۋى گيانلەبەرانىان دەكرد، لە دەرياچە و پوۋبارەكەدا پراۋە ماسيان دەكرد و بەم شىۋەيە بژىۋى ژيانىان پەيدا دەكرد.

بەلام ئەۋانەى لە (ئوستوبس) نىشتەجىى بوون ژيانىان لەسەر بەخىۋىكردىنى ئەسپ و پەشەۋلاغ و مەپ و بىزىن بوو، بۆيە بە ناچارى بە دۈاى لەۋەپدا دەگەپان، ئەم شۋانكارانە بۆ بە دۈا گەپانى لەۋەپگا و ئاۋ بۆ ئازەلەكانىان بە درىژايى سال لە كۆچ و كۆچ بارىدا بوون، خەلكانىان ھەبوون خۆيان فىئىرى ئەسپ سوۋارى و شەپە شمشىر و تىرەندازى دەكرد بۆ ئەۋەى بتۈۋان لە ماۋەيەكى كورتدا لەۋەپگاي گونجاۋ بدۆزىنەۋە (بە زەبر و زەنگ دەستى بەسەردا بگرن)، ئەم جموجۆلە لەسەر يەكانە و سنۈۋر بەزاندىنە زۆر جار سەرى دەكىشا بۆ نانەۋەى شەپ و ھەرا لەگەل دراۋسىكانىان و پراۋەدوۋنان و تالان بۆ، بۆيە ئەم شۋانكارانەى مەغۇل بە مۇقى خاۋەن ھەسەلە و تىكۆشەر و ئازا و چالاک و نەترس و پىخۆش بوۋنى جموجۆل و پوۋبەپوۋبوۋنەۋەى مەترسىيەكان و زال بوون بەسەر خەلگىنى بەرامبەردا ناسراۋبون، ھەموو ئەم سىفەتەنە وايان لە پياۋانى ئەم ھۆزانە كەرد بىنە سەربازى چەلەنگ و سوپايەكى ساز و پراھىتراۋيان لى دروست بىيىت و لە كاتى پىۋىستدا كارى خۆيان پىۋ راپبەپىنرئىت، كاتىك (جەنگىزخان) ھاتە سەر ھۈكەم تۈۋانى ئەم ھۆزانە يەكخات و بە سوۋد ۋەرگرتن لە ئەزموۋنى تفت و تال و ئاپەھەتيان و جەنگ و ھەراكانىان تۈۋانى جۆرىك لە ژيانى كۆمەلایەتيان بۆ دروست بىكات، لەم پىئاۋەدا دەستۈۋرىكى بۆ پىك خىستىن كە بە (ياسا) ناۋى دەركرد.

۱ ياسا بىرىتتە لە دەستۈۋر و پىنمايىانەى جەنگىزخان، ئۇيغۇرىيەكان بە پىنۋوسى زمانى خۆيان بۆيان نوۋسىيەۋە، لە پاستىدا ئەم كىتتەبە لەسەر خۋاستى جەنگىزخان نوۋسرايەۋە، خۆى لە خۇيدا تىكەلەى داب و نەرىت و كلتۈرە پىشپىنەكانىانە، مەغۇلەكان پىپرەۋيان لى دەكرد و لە كاتى كۆبۈنەۋەى كۆرىلتاى ۋاتە كۆبۈنەۋەى گىشتى بۆ دانانى خانى تازە يان سازكردىنى سوپاكانىان بۆ ھىرش و پەلامار بۆ لای دەگەپانەۋە.

ئەو نۆر داکۆکی دەکرد ھۆزە گەردنەکە چە ژۆر دەستەکانی یەك دەنگی و یەك پەنگەکیان لە بۆچوون و بپیارەکانیاندا بۆ دروست ببیت و ملکەچی فەرمانەکانی ئەو ببن، (یاسا): لە پیناوی قەلاچۆکردنی ھۆکارەکانی ئالۆزی و پشیوی و بەرقەرارکردنی ھێمنایەتی نێوخۆ سزاگەلێکی توندی بۆ سەرپێچی کاران لە خۆ گرتبوو، چەند بەندیکی قانونیشی تێدا بوو پەيوەندیان بە پەيوەندیە کۆمەلایەتیەکان و پەيوەندیەکانی نیتوان چینهکانی ھوکمران و تەواوی گەلەو ھەبوو.

(جەنگیزخان) ئامانجەکانی خۆی پێکان و توانی ھۆزەکانی مەغۆل کۆبکاتەو و سوپایەکی پێکخراوی مەزبووتیان ئی دروست بکات و بەپێی چەند نەخشەییەکی تۆکمە و تەواوی سەربازی ئاراستەیان بکات.

خۆراکی مەغۆلەکان: بە شیوەیەکی گشتی بریتی بوو لە گوشتی گیانلەبەرەکان – بە ھەموو جۆرەکانیانەو – لە ئەسپ و سەگ و گورگ و پێوی و جرج و مشک.

خۆراکیان کەم و کورت بوو بە تایبەتی لە زستاندا کە سەرما و سۆلە تەنگی پێ ھەلەدەچنین، بەرنامەییەکی تایبەتیان بۆ پاراستن و پەسەندەکردنی گوشت دانابوو، کاتیئێک گیاندارێک یان ئازەلێک مردار دەبۆو گوشتە کەیان دەکردە پارچەیی تەنک تەنک و لەبەر خۆرەتاو ھەلیان دەواسی تا وشک ببێتەو و بۆگەن نەکات، ئینجا ھەلیان دەگرت و لە زستاندا دەیانخوارد.

پۆشاکیان: سادە بوو و لەگەڵ ئەو ژینگەییە دەھاتەو کە تێیدا دەژیان، بە نۆری لە خوری و تووکە و شتر چنرابوو، یان ھەر پێستی گیانلەبەرانیان لەبەر خۆیان دەکرد، جیاوازیەکی نۆر لە نیتوان جەل و بەرگی ژنان و جەل و بەرگی پیاوانیاندا نەبوو، نەریتی مەغۆلەکان ئاوا بوو: کە لە ماوەی درێژی زستاندا جەل و بەرگی بەریان نەدەگۆپی، بەلام ھاوینان ھەر مانگ جارێک بەرگی خۆیان دەگۆپی، ھەر ھەریگەز جەل و بەرگی خۆیان نەدەشۆرد و تا دەپزی و شپ دەبوو لەبەریان دەکرد، بە مەبەستی خۆ پاراستن لە سەرما و شێ، جەستەیان بە پێو چەور دەکرد.^۱

شەھەم: ئایینی مەغۆل:

لێکۆلەری مێژووی ھۆزەکانی مەغۆل بە ئەستەم دەتوانی بگاتە بنەمایەکی پاست و دروست سەبارەت بە ئایینیان، ھەندێک سەرچاوە شتێکیان باس کردوو بەلام بەشی لێکۆلەر ناكات و دادی نادات.

(ابن کثیر) دەربارە ی بیروباوەریان دەلی: ئەوان کاتیك (پۆژ) ھەڵدەھات کپنووشیان بۆ دەبرد، ھیچ - جۆرە خۆراکیکیان - بە ھەرام نەدەزانی، ئەو ھە دەستیان بکەوتایە لە گیانلەبەر و مردارەو ھە بوو دەیانخوارد.^١

و ھ (ابن کثیر) لە (جوینی) دەگێڕێتەو: (یاسا)کەیان چەند بریار و دەستورێکی لە خۆ گرتبوو و ھ: ھەر کەسێک - چ کوێ چ پیاو، چ کچ چ ژن - زینا بکات دەکوژێت، کەسێک کاری (نێریازی) بکات دەکوژێت، کێ درۆ بکات دەکوژێت، کێ جادوو بکا دەکوژێت، کەسێک میز بکاتە نێو ئاوی و ھەستاو دەکوژێت، کێ خۆی لە ئاوی و ھەستاو تقوم بکات دەکوژێت، کەسێک خواردن بداتە دیلێک یان خواردن بۆ کەسێک ھەڵدا دەکوژێت، بەلکو دەبێت خواردنەکە بە دەست ھەلبگرێت و بیداتە دەستی وەرگرەکە، ھەر کەس خواردن دەدا بە کەسێکی ئازاد - نەك دیل - دەبێت لە پێشدا بۆ خۆی لێی بخوات، ئەگەر لای ئەو نەبخوات دەکوژێت، کەسێک گیاندارێک سەرپرێت و ھەکو ئەو گیاندارە سەر دەپرێتەو، بەلکو پێش ئەمە دەبێت ناو سکی ھەلدێت و بە دەستی خۆی دلێ دەربەیتێت.^٢

یەکیك لە شاکانیان مەنکوخان (١٢٥١ز/ ١٢٦٠ز) لە گەفت و گۆیەکیدا لەگەڵ (پویرکی)ی گەپیدە، دەلی: ئێمە (مەغۇل) باوەرمان وایە کە خودایەکی پەرستراوی تاك و تەنھا ھەیەو، بۆ ئەو دەژین و بۆ ئەو دەمرین و، بە خۆشەویستی ئەو دلمان ئارام دەگرێت، بەلام خودا چەند پەنجەییەکی جیاوازی بە دەست بەخشیووە، بە ھەمان شیوەش چەند بەرنامەییەکی جیاوازیشی داوەتە خەلک، کتیبی پیرۆز (ئینجیل)ی داو ھە ئێو، بەلام مەسیحیەکان پارێزگاریان لێ نەکردووە، (شماناس)ی داو ھە ئێمە و فەرمانمان بە چ شتیك پێ بکات جیبەجێ دەکەین و بە ئاستی دەژین.^٣

(جوینی) دەلی: (جەنگیزخان) بۆ دینیکی دیاری کراو گەرە تەریقەت نەبوو، پۆلەکانی بە ئارەزووی خویان پوویان لە ئاینەکان کردووە، ھەیانە پووی لە ئیسلام کردووە، ھەشیانە مەسیحیەتی ھەلبژاردووە، تیشیانداپە پووی لە بت پەرستی کردووە، جگە لە ئەمانەش لەسەر ئاین و نەریتی باب و باپیرانیان ماونەتەو.^٤

١ البداية والنهاية لابن کثیر، نقلًا عن العالم الاسلام للخالدي، ص: ٣٢.

٢ البداية والنهاية ١٦١/١٧-١٦٥.

٣ الحياة السياسية في العراق للدكتور القزاق، ص: ٢٠-٢١.

٤ المصدر نفسه، ص: ١٩. العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ٣٣.

(ابن فضل الله العمري) ده‌لئ: ... نه‌وهی له تیکرپای مه‌زه‌به‌کانیان دیته به‌رچاو نه‌وه‌یه که: باوه‌ریان به‌ تاك و ته‌نهای خودا مه‌بووه و پییان وابوو (الله) ئاسمانه‌کان و زه‌مینى دروست کړووه.^۱

دکتور (قه‌ززان) له پیتاسه‌ی ئایینی (شامانی) ده‌لئ: ئایینی په‌سمى (مه‌غول) به‌ (شامانزم) ناوی ده‌رکړدبوو، خوی له په‌رستنی دیارده‌کانی سروشتدا ده‌نواند به‌ تاییه‌تی په‌رستنی (پوژ)، — مه‌غوله‌کان به‌ توندی گوپراپه‌لئ کاهینه‌کانیان ده‌کرد، قسه‌کانی (مه‌نکوخان) بۆ (پویدرکی) ی‌گه‌پیده ده‌بیته‌ شایه‌دی نه‌مه، به‌لام ئایین و پرتماکانی نه‌م ئاینه له به‌رامبه‌ر ئاینه‌کانی گه‌لانی تر — نه‌و گه‌لانه‌ی مه‌غول هیژمى کرده سهریان — خوی پانه‌گرت و پوکایه‌وه، کار به‌وه گه‌یشت مه‌غوله‌کان له چین چوونه سهر ئایینی (بوزایی)، له ولاتانی ئیسلامیدا چوونه سهر ئایینی (ئیسلام) له پوسیا چوونه سهر ئایینی (مه‌سیحی).^۲

(نه‌پتولد) ده‌نووسى: (شامانی) ئایینی کونی مه‌غول بوو، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا دانیان به‌ خودایه‌کی گه‌وره و توانادادینا، به‌لام نوپزیان بۆ نه‌و خودایه نه‌ده‌کرد، به‌لکو چه‌ند تاقمه په‌رستراویکی په‌ستیان ده‌په‌رست، به‌ تاییه‌تی نه‌و په‌رستراوه شه‌په‌نگیزانه‌یان ده‌په‌رست که به‌ بیروباوه‌ری خویان نه‌مانه ده‌توانن ئازاریان بده‌ن، بۆ په‌واندنه‌وه‌ی ئازاری نه‌م په‌رستراوانه‌ قوربانى و خوینپزیزیان بۆ نه‌نجام ده‌دان، به‌ هه‌مان شیوه (پوچ) ی‌باپیران و پیشینانیان ده‌په‌رست، چونکه پییان وابوو نه‌مانه ده‌سه‌لات و کاریگه‌ری گه‌وره‌یان له‌سهر ژيانی خه‌لگانی دواى خویان — واتا نه‌وه و وه‌چه‌کانیان — هه‌یه، له پیتناوی سهرکه‌وتنی (مه‌غول) له نیوان هیژه‌کانی ئاسمان و جسمانی خواره‌وه‌دا پشتمى خویان به‌ قسیسه‌کان ده‌به‌ست که بریتی بوون له: (شامان، جادوباز، پزیشکه‌کان)، به‌ بیروباوه‌ری نه‌وان نه‌م (شامان) و (جادوباز) و (پزیشکانه) دارای ده‌سه‌لاتیکی نه‌پیتی و سهرسووپه‌یتنه‌رن بۆ سهر په‌گه‌زه‌کانی مردن و پووحی مردوان، ئایینی (مه‌غول) له پیزی نه‌و ئاینانه نه‌بوو که خاوه‌نی توانایه‌کی به‌هیز بوون و جه‌ماوهر و پشتمیوانیکی گه‌وره‌یان به‌ ده‌وره‌وه‌ بوو و (لاهویتیکی منظم) یان هه‌بوو و دارای هیژمى قه‌ناعه‌ت پیکردن و پرکردنه‌وه‌ی پیداوایسته‌کانی ژیری و عه‌قلی هه‌بوو، نه‌م ئاینانه خاوه‌ن دامه‌زراوه‌ی پیکخراو بوون بۆ پیگه‌یاندنی ماموستایانی

۱ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۳۳.

۲ المصدر نفسه، ص: ۲۳.

ئايىنى، لىرەو مەغلەكان كاريگەرى ئايىنى ئەو گەلانىان كەوتە سەر^۱ — كە ھىرشىيان كىرەبۇنە سەر، ئەمە بىرۈباوھ پى شىۋىنراو و خراپ بووى مەغلۇل بوو.^۲

(إسماعيل عبدالعزيز الخالدي) لىكۆلەر پىيى وايە:

بىرۈباوھ پى شىۋىنراوى مەغلۇل — كە مېژوونووسان لىرە و لەوئى ئاماژەى پى دەدەن — جگە لە پاشماوھى بىرۈباوھ پىكى پاست و دروست كە لە لايەن ھەندىك پىغەمبەرەو بۆيان ھاتوۋە ھىچى تر نىيە، ئەم قەناعەتە لەم ئايەتەو ۋەردە گىرېت كە خوداى بەرز دەفەر موۋىت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (فاطر: ۲۴).

بەلام لادانى مۇقايەتى لە پى پاست كە خۇى لە دەست تىۋەردانى خەلكانىكدا بىنىۋەتەو ۋەكەر حوكمپان و سەرۆك، يان زانا يان لەو بىرۈباوھ پى ئايىنەدا: چ بە زىاد كىرن بى چ بە ئى كە مكرىن بى — بە فىتى شەيتان يان نەفس و ھەوا بە مەبەستى گەشتىن بە ئارەزوۋىك يان ھەز كىرن لە تۆلە سەندەن ۋەيەك يان بۇ خۇ دەرخستىن — يان ھەموو ئەم ھۆكارانە ئەم بىرۈباوھ پەيان بە شىۋەيەكى شىۋىنراو گە ياندۇتە دەست ئىمە، ئەوان — واتا مەغلەكان — دان بە خودايەكى تەنھا و تاقانەدا دىتن و دەلئىن ئەو خودايە ئاسمانەكان و زەوى دروست كىرۋە، بەلام ھەندىك دروست كراوى بۇ دەكەنە ھاولە لە پەرسىتىدا، ۋەك (پۇژ، پوچەكان) و شتى تىرىش، ئەوان (كوشتىن و زىنا و لىواتە و دىۋ و سىچر و جادوو و جاسوسى) بە خراپ دادەنئىن، كە ھەموو ئەمانە لە لايەن خوداى پاك و بەرزەو ۋە لە پى پىغەمبەرە پىزەكانىۋە بە ھەرام و قەدەغە دانراون، كە دەبىنىن تۆلە و سزا لە بەرامبەر ھەندىك لەم تاوانانە زۆر توندە، بەلام ئەمە خۇى لە خۇيدا نىشانەى شىۋاندەكەيە كە بە دەستى خەلكانى سىتەمكار ئەم گۆرپىنە كراو، پىيان و ابوۋە بەم كارەيان و كەم و كۆپەكەيان پىر دەكەنەو يان سوود لە ئەزمونىك ۋەردەگىرن.

پوختەى قسە: (ئۇستاد إسماعيل الخالدي) ئەم پايەى پەسەند كىرۋە: كە ئوممەتى (مەغلۇل) بىرۈباوھ پى — و ئايىن — يىكى پاست و دروستى ھەبوۋە، بەلام بە تىپەپىنى چەرخى زەمانە شىۋىنراو ۋە پاشانىش زۆر لە فەرمانەكانى وازيان ئى ھىنراو، كە (جەنگىزخان) ھاتە سەر حوكم فەرمانى نووسىنەو ھى بە خەتى (ئۇيغۇپى) دەكرد، ئىنجا بۇ خۇشى چەند

۱ الدعوة الى الاسلام، أرنولد، ص: ۲۵۱.

۲ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۳۴.

شتیکې پټوه زیاد کړد که به بیروباوه پې خوی سوود به نوممه ته که ی ده که به نیت و مه مله که ته که ی به هیژنتر ده کات.^۱

به م شپوه یه ټاین و بیروباوه په ناسمانیه کان به جوړه ها شپوه ی گورپین و شپواندن و لی زیاد کړدن و لی که مکړدن له لایه ن مروقه کانه وه ده ست درېژیان کراوه ته سر، هم ده ست درېژیه له سهره تارپا کراوه ته سر نه و ټاینه ی بڼ بابیه ناده م (علیه السلام) تا به ټاینی (نبراهمی و نيسماعيل) راده گات که له لایه ن -خه لکی نیوه دورگه ی عهره بیه وه - شپوینراوه، ټاینه که ی (موسا) ش له سر ده ستی جووله که گورپدراوه، له دوايشدا ټاینی عیسا له لایه ن نه صرانیه کانه وه ده ستکاری کراوه،^۲ قورټانی پیروژ له زور شویندا هم پاستیه ی چهند باره پات کړدو ته وه، هم نایه ته پیروژه به سه بیکه یه به لگه ی هم قسه یه مان: خدای به رز و مه زن ده فهرمویت: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَحْدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾﴾ (النساء: ۱۷۱).

مه روه ها خدای به رز ده فهرمویت: ﴿فِيمَا نَقُصُّهُمْ مِيثَقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ (المائدة: ۱۳).
جه وته م: کیشمه کیشمه کانی کومه لگای (مه غول) له پيش (جه نگیز خان) ۱۵:
۱- نارژاوه ی نیو (مه نغولیا):

له راستیدا جگه له تورکی (نویغور و خه تا) ی دانیشتوی باشووری ناوچه ی (نوستوبس) له گه ل (مه نغولیا) ی نه سلې، ته واوی مه نغولیا که وتبووه بارود ختیکی په کجار نالوز و په شپو، نه و کات له نښان (ته ته ره کان و مه نغوله کان و کرایت و نایمان) ولاتیکی ناسراو به ناوی شاره کانی (به لات)، پایته ختی حکومت له نارادا نه بوو، شاره کانی (نویغور) جگه له چهند سهربازگه یه کی دوه رده ی په شماله کانی سه رۆکه که یان زیاتر نه بوون، نه وه ی پوښن بیت هم سهربازگانه دواي کوچره وی سه رۆک یان (خان) داده پمان، له (نوستوبس) ی مه غولی پا تا به

۱ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۳۵.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۵.

تهواوی ناوچه دارستانه کان پاده گات هیچ له م سهربازگانه ی لی نه بوون، په یدابوونی ئەم سهربازگانه به له دایک بوونی (جهنگیزخان) هاتنه ئاراوه، له و ناوچانه دا جگه له چه ند گوندیکی بچکۆله که چه ند خیزانیکیان تیدا نیشته جی ببوون و به پیشه ی شوانکاریه وه سرگرم ببوون شتیکی تر نه ده بینرا، جار هه بوو له ناوچه یه کی گه ورده دا ته نها گوندیک ده بینرا، ئەمە ی گوتمان نمونه یه کی ئەو ژیان و گوزهرانه باوه بوو له کاتی سهره تای لاویتی (جهنگیزخان) و براهه کانی دا باو بوو، ئەمان کاتیک مامه کانیان به هه تیوی به ره لایان کردن، به ناچاری پووین کرده پاو و فهراهه مهینانی ژیانیکی کوله مهرگی بۆ خۆیان،^۱ ئەو هی پاستی بیت له نیوه پاستی سه ده ی (۱۲) ی زاینیدا په یوه ندی سیاسی و کومه لایه تی (مهغول) به هوی ئەو ئالۆزیو گرزیه ی ماوه یه کی زۆری خایاند پارچه پارچه ببوو و لیکه له شاه بوو، مهغولی (تایجیوت) و تهواوی مهغوله کانی تریش به هوی ئاژاوه و هه رای گشتی بی (خان) بوون، کیشمه کیشی نیوان (تایجیوت) و (جهنگیزخان) و دوزمنایه تی نیوان (جهنگیزخان) و (جاموکا) و شه پ و هه رای نیوان تهواوی تیره و هۆزه مهغولیه کانی تریش له سه ره له وه پگا و پوش و پاوان و جینگ و پیگه ی سهربازگه کانیان ئەم ئاژاوه و پشیویه یان له و ولاته دا نیشان ده دا، به لگه بۆ ئەم هه را و بگه ره و به ردانه ی نیوخوی (مهغول): هه ول و تهقه لاکانی (جهنگیزخان) دوا ی مردنی بابی بۆ کۆکردنه وه ی هۆز و تایه فه په رته وازه کان، ههروه ها دروستکردنی هاوسه رگیری مهغوله کان له گه ل عه شیرته کانی ترچ له پتی په زامه نده وه چ له پتی هه لگرتنه وه، وهک ئەو هی له هاوسه رگیری خودی (جهنگیزخان) و باوکیدا پووین داوه هه موو ئەمانه سهربان کیشاوه بۆ شه پو هه رای زۆر و زه وه ند.^۲

۲- هه وله کانی یه کگرتنه وه ی هۆزه مهغوله کان:

پیش ده رکه وتنی (جهنگیزخان) یش چه ند هه ول و تهقه لایه ک له پیناوی یه کگرتنه وه ی هۆزه کانی (مهغولی) دران، به لام هه موو ئەم هه ولانه به هه واداچوون، میژوونووسان ده رباره ی (بدانستار) ی باپیره گه وره ی مهغولی قسه یان کردووه، (بدانستار) له فیل و تهله که بازیدا ناویانگی ده رکردبوو، توانی خوی بکات به سه رۆکی ئەو هۆزه ی که له نزیک خانووه کی ئەو له سه ره ناره کانی ده ریاچه ی (بایکال) هه لیان دابوو و له چه ند خیزانیک تیپه پریان نه ده کرد، تا (قهیدق) ی کوپی بوو به سه رۆکیان، هینده ی نه خایاند ناسناوی (خان) ی خرایه پال، ئەم

۱ المغول، د. السيد الباز العريني، ص: ۳۸.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۹.

خيزانانې کاکلې يې په کمې مهمله کې (مه غول) بوون، (قهيدو) (۳) کوپې مه بو،
 گوره کېان باپېره گوره يې بنه مالې (قيات) بوو که (جهنگيزخان) يې تېدا هلهکوت، کوپه
 ناوه نجه کې (قهيدو) باپېره گوره يې بنه مالې (تايجيوت) بوو، (جهنگيزخان) له سهره تاي
 لاوي تېدا ناماده يې هم مو نه و هرا و ناکو کې يې نښان هم دوو بنه مالې (قيات و تايجيوت)
 بوو. مهمله کې (مه غول) يې په کم له سرده مي (کاييل) و نه وې (قهيدو) و پاش توند و
 تول کردن يې په يوه ندي نښان (مه غول) و بنه مالې (کين) يې حوکم پراني باکوړي (چين)
 گه يشته لوتکې حوکم پراني، به لام پو و کينه له نښان (کاييل) يې خاني (مه غول) و (چاي
 سونگ) يې شاي (چين) دروست بوو و تا له سالي (۱۱۳۵) يې زايينيدا ناگري جهنگو هرا له
 نښان ياندا هلايسا و له سالي (۱۱۳۹) يې زايينيدا سوپاي چين ټيکښکا، هم ميژووه به
 سهره تاي (پاپه پيني مه غول) داده نريټ.

بنه مالې (کين): هر چنده سرکايه تي (مهنشوريا) و (باکوړي چين) يې ده کرد، به لام
 زور له (مه غول) ده ترسا به تايبه تي پاش نه وې مه غوله کان ده سلاتيان به سر باکوړي
 پوژاواي (مه غوليا) دا کيشا و (ته تار) هکاني نيشته جيې که ناري باشوړي پووياري
 (کپولين) يشيان خسته ژير پکتي فهرانپه وايي خويانه وه، (چان) يې شاي (چين) هوليډا
 ناگري فیتنه و ناژاوه له نښان (مه غول) و (ته تار) دا هلايسيني، چند جهنگ و هرايه که له
 نښان ياندا پويډا، (يه سوکاي) يې نه وې (کاييل) و باوکی (جهنگيزخان) سرکرده يې که
 ته تاره کاني به ناوي (تيموجين) کوشت، بو زيندو و پاگرتني هم سرکه وتنه يې منداليکی
 خوي که تازه له دايک بېوو به ناو نه و کرده وه و ناوي نا (تيموجين)، دوايه به (جهنگيزخان)
 ناوي ده کرد.

پوژگار هات و پويشت (ته تار) هکان به پشتيواني سوپاي خويان و پشتيواني بنه مالې
 (کين) يې (چيني) له هم مو بواره کاني سريازي و جهنگي و شيوازه کاني سياست و فيل و
 ته له که بازېدا بوونه خاوهني ده سلات و سولتاني گوره يې ناوچه که، کار به وه گه يشت
 مهمله که ته تازه پيگه يشتووه کې (مه غول) ليک هله وشيت و (ته تار) هکان ده ست به سر
 پوژه لاتي بياباني (جوبي) دا بگرن - که له پيشدا له ژير ده سلاتي مه غوله کاندې بوو -
 دواي نه مه (ته تار) بووه مايې هه په شه بو خودي بنه مالې (کين): بويه هينده يې نه خاياند
 بنه مالې (کين) يې پاشايه تي (چيني باکوړ) له (ته تار) هکان هلهکاپه وه، نه مه بوو به
 هليکي باش به ده ست (جهنگيزخان) تا به سرياندا سرکه وي، له گه ل نه وده (يه سوکاي)
 ته نها سرکي بنه مالې (بوژجين) بوو له نيو هوزي (قيات) دا، به لام به جهنگاو ريکي ناژاو

سەرکردە یەکی سەرکە وتوو ناویانگی دەکردبوو، پێشدا ئاماژەمان بە سەرکەوتنی (یەسۆکا)ی کرد بەسەر (تیمۆجین)ی یەك لە سەرکردەکانی (تەتار)دا، ئینجا یارمەتی (توغرۇل)ی سەرۆکی ھۆزی (کراپیت)ی دا لە پۆژئاوادا بۆ گێژپانەوہی کورسی دەسلەلاتی، ھەردووکیان بەست ببە یەك دەست، دواى ئەمە (جەنگیزخان) سوودی لەم ھاوپەیمانیە وەرگرت.^١

(یەسۆکای بە ھادور) ھاوسەرگیری لەگەڵ (ھۆئیلۆن) ئەنجامدا کە لە تیرەى (مەپکیت) بوو، (٤) مندالی لەم ھاوسەرە لێکەوتەوہ کە گەرەکیان (تیمۆجین) بوو، ئەوانی دیش (جۆش، قسار، قاجیۆن، لەگەڵ کچیکیش)، لە دوو ھاوسەرەکی تریش (بەکتەر و یەلجوتای) لێ کەوتەوہ.^٢

ھەشتەم: بارودۆخی جیھانی ئیسلامی پێش داگیرکاریەکی مەغۇل:

جیھانی ئیسلام لە قوناغی سەرەتای ھێرشى مەغۇلدا بۆ چەند مەملەکەت و دەولەتێکی بچوک بەش بەش ببوو، ھەندیکیان لە بواری سەربازی و ئابووریدا بە ھێز بوون و ھەندیکیشیان بى ھێز بوون، لەگەڵ ئەمەشدا لەگەڵ یەکتەر ناکۆک بوون و، پرکێشی یەکتریان دەکرد و، ھەر یەك لە پاستی خۆی دەبویست ولاتی خۆی لەسەر حیسابی بەرامبەرەکی فراوانتر بکات.^٣

ئەم (سەرۆکە) ناکۆکانە بەرژەوہندی خۆیان بەسەر بەرژەوہندیە بالاکانی موسلماناندا ھەلەبژارد، بى ھەوال لە ھەرموودەى خودای بەرز و مەزن: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَنفَشُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ﴾ (الانفال: ٤٦). لە پى و پەسەى تايبەتى خۆیان و ھەلسووکەوتى گەڵ گەلەکانیان، یان خۆبەخۆی یەکتەردا وازیان لە بنەماکانى ئیسلام ھێناو و لەسەر ھێلە پانەکانى ترازابوون، کەوتبوونە نێو جلیتاوى تاوانە گەرەکانیان و بە خواردنەوہى مەى و کوشتنى کاتەکانیان لە ئاھەنگەکانى سەما و گالئە و گەپ و شەپوال پيسى و قسەى پڕپوچەوہ سەرگەرم ببوون، گەرە سەرکردەکانیان لاسایان دەکردنەوہ، بەلکو خەلکە نزیک و دەورووبەرەکانیشیان ئەم کارە بەدانەیان پەچاو کردبوو، چۆن وانەبى؟، کە لە کاتێکدا - گوتراوہ - خەلک لەسەر دینی شاکانیان، لە ئەنجامى وازھێنانیان لە پەوشتە

١ المغول للعربى، ص: ٤٢.

٢ المصدر نفسه، ص: ٤٢.

٣ المغول والأوروبيون والصليبيون، محمود عمران، ص: ١٥.

به رزه کانی ئیسلام گیانی قوریانی دان و خوشه ویستی شه هاده ت له دل و دهر و نیاندا نه مابوو، هر نه م هؤکاره ش بووه مایه ی به زین و پووخانیان له به رامبه ر هیرشی (مه غول) دا، نه م هؤکاره بریتی بوو له و (وهن) هی که پیغه مبه رمان (ﷺ) نیمه ی لی ناگادار کردووه ته وه: کاتی ده فرموویت: ((یوشک ان تتداعی علیکم الأمم کما تتداعی الأکلة علی قصبعتها، قالوا: أمن قلة نحن يومئذ یا رسول الله؟ قال: بل أنتم يومئذ کثیر ولکنکم غشاء کغشاء السیل، ولینزعن الله من صدور عدوکم المهابة منکم ولیقذفن فی قلوبکم (الوهن) قالو: وما الوهن یا رسول الله؟ قال: حب الدنیا وکراهية الموت)).^۱

(واته: خه ریکه گه لان هی رشتان بۆ بیئن چۆن برسیه کان هی رش ده به نه سر سفره که یان، گوتیان: له و پۆزگارده دا به هوی که میمانه وه یه؟ فه رموی: به لکو ئیوه له و پۆزگارده دا زدن به لام وه که ف و کولی سر ئاوی لافاون، خودا سامی ئیوه له نیو دلی دوژمنه کانتان دینیتته دهر و (وهن) یش ده خاته نیو دلی ئیوه وه، گوتیان: نه ی پیغه مبه ری خودا: (وهن) چیه؟ فه رموی: خوشه ویستی دنیا و بق لیوونه وه ی مه رگ).

به م شیوه یه نوممه ت په رته وازه و پارچه پارچه ببوو، له هر هه ریمیک سولتانیك و له هر تیره یه که نه میریک هه ببوو، په حمه تی خودا له م بیژره بی که ده لی:

مما یزهدنی فی أرض أندلس	ألقاب معتصم فیها ومعتضد
ألقاب مملكة فی غیر موضعها	کالهر یحکی انتفاخاً صولة الأسد

له دوا ویستگه دا گه یشتن به به لایه کی سهرتاسه ری، خودای به رز دهر باره یان ده فرموویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ (ابراهیم: ۲۸).

لای نه وان ژیان و خوشگوزه رانی له پیش هه موو شتی که وه بوو، مرقو بی نرخ ببوو، سه ماخانه و قومارخانه کان ئاوه دان کرابوونه وه، په رستگاگان ببوونه ویزانه، حوکمران و کاربه دهستان که میان لی مابوو په پابند بن به په وشته به رزه کانه وه، پښمه ی هه و هه وه سیان به ردابوو، پښی خه لکانی دوو پوو و بی باوه پریان ده گرت، پښک نه م ئایه ته پیروژه یان به سه ردا ده چه سپا: خودای به رز ده فرموویت: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ

ءَامِنَةٌ مُّطْمَئِنَّةٌ يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِسَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ (النحل: ١١٢).

ئه‌وه‌ی لیڤه‌دا جی‌بایی ئی‌مه‌یه به‌شی پۆڤه‌لاتی جیهانی ئیسلامیه، به‌لام به‌شی پۆڤناوای -واتا مه‌غریب و ئه‌نده‌لوس- ئه‌وا له‌ویشدا ململانیی نیوخۆ له‌گه‌ل به‌ره‌نگاربونه‌وه‌ی بزووتنه‌وه‌ی هه‌لگه‌پانه‌وه‌خوای له‌ ئارادابوو، به‌شی پۆڤه‌لات به‌سه‌ر چه‌ند ده‌وله‌تی بچووکدا دابه‌ش ببوو، له‌ ولاتی (فارس یان ئی‌ران) ده‌وله‌تی (خواره‌زمی) حوکمی ده‌گیڤا. سنووری ده‌سه‌لاتی له‌ چیای (ئۆپال)ی باکوور تا که‌نداوی عه‌ره‌بی باشوور درێژ ببۆوه، له‌ چیای (سند)ی پۆڤه‌لاترا تا سنووری (عی‌راق) پۆڤناو درێژ ببۆوه، له‌ عی‌راقیش: (خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی) له‌ به‌غدا ی پایته‌ختی خیلافه‌ت ته‌نها سه‌رکردایه‌تی مه‌عنه‌وی به‌ ده‌سته‌وه‌ مابوو، سه‌رکردایه‌تی سه‌ربازی به‌ ده‌ست نه‌مابوو، به‌لکو ته‌نها ده‌یتوانی له‌ پێگه‌ی میمه‌ری مزگه‌وته‌کانه‌وه‌ و له‌ کاتی نوێژی هه‌ینی و بۆنه‌ و هاتنه‌ پێشه‌وه‌ی کێشه‌کاندا بانگه‌وازی جیهاد بکات و دوعای خێر بۆ سه‌رکه‌وتنی موسلمانان بکات.^١

له‌ میسر و شام: ده‌وله‌تی ئه‌یوبی کێشه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌بوون له‌گه‌ل مه‌مله‌که‌تی (بیت المقدس) و هێرشی خاچه‌رستان له‌ که‌ناره‌ ده‌ریاکانی شامدا، ئه‌وه‌ی زیاتر کێشه‌کانی ئالۆزتر کردن ئه‌مه‌ بوو: له‌ کاتی ده‌رکه‌وتنی مه‌ترسیه‌کانی (مه‌غۆل)دا خاچه‌رسته‌کان له‌ هێرشی پێنجه‌میاندا (له‌ سالی ١٢١٨ی زایینی)دا ده‌ستیان به‌سه‌ر بورجی شاری (دمیات)دا گرت، ئه‌مه‌ سه‌ری کێشا بۆ وه‌فاتی (مه‌لیک عادل) و دابه‌ش بوونی بته‌ماله‌ی ئه‌یوبی بۆ چه‌ند مه‌مله‌که‌تیک. که‌ هه‌ره‌ گرنگه‌که‌یان (میسر) بوو (مه‌لیک کامیل) له‌ ٦١٥-٦٣٦ک/ ١٢١٨-١٢٣٨ز حوکمی تێدا گێڤا، له‌ (دیمه‌شق)یش مه‌لیکی گه‌وره‌ (عیسا) له‌ ٦١٥-٦٢٤ک/ ١٢١٨-١٢٢٧ن حوکمی تێدا گێڤا.

ده‌وله‌تی (سلجوقی)ی پۆمیش له‌ ئاسیای بچووکدا و له‌ کاتی دروست بوونیه‌وه‌ تا کۆتایی هاتنی به‌رده‌وام له‌ به‌رامبه‌ر جموجۆله‌کانی ئیمپراتۆریه‌تی (بیزه‌نی) وه‌ستابۆوه. له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌شدا مه‌ترسی هێرشی (خاچه‌رستان) له‌ ولاتی (شام) و پاشان مه‌ترسی (جیهانی پۆڤناو) دوبه‌دوای داگیرکرانی (قوسته‌نتینییه‌) به‌ ده‌ست خاچه‌رستان له‌ هێرشی چواره‌می خاچه‌رستان له‌ (١٢٠٤ز خۆی زه‌ق کردبۆوه).^٢

١ المغول والأوروبيون والصليبيون، ص: ١٦.

٢ فتح القسطنطينية، ترجمة الدكتور حسن حبشي، ص: ١١٤ وما بعدها.

۱- فیرقه‌ی ئیسماعیلیه‌ی باتینی:

(حه‌سن سه‌باح) به دامه‌زیننه‌ری پاسته‌قینه‌ی (فیرقه‌ی ئیسماعیلیه) داده‌نریت له ئیراندا، دهستی کرد به هیرش کردنه سه‌ر شار و قه‌لاکانی ده‌وروپه‌ری ناوچه‌ی (کوهستان) که گرنه‌ترینان قه‌لائی (مه‌رگ) بوو و له سالی ۴۸۳ی کۆچی/ ۱۰۹۰ی زاینیدا دهستی به سه‌ردا گرت و کردی به پایته‌ختی مه‌مله‌که‌تی ئیسماعیلیه، هر به مه‌نه‌وستا و به یاریده‌ی شوینکه‌وتووانی توانی ده‌ست به سه‌ر ته‌واوی ناوچه‌کانی باشووری ده‌ریای (قه‌زوین) دا بگریت،^۱ فیرقه‌ی (ئیسماعیلی)ی له میژوودا به خه‌لکیکی جه‌نگاوهر و شه‌پانی و توند و تیژ ناسراون، ترس و بیمیان خستۆته نیو دڵ و هه‌ناوی خه‌لکه‌وه و خراپه‌یان له زه‌ویدا بلاو کردۆته‌وه و له به‌رامبه‌ر سولتانه‌کانی ده‌وله‌تی (سلجوقی) پاوه‌ستاونه‌ته‌وه و به هۆیانه‌وه سه‌لته‌نه‌ت و خیلافه‌ت و یکه‌را پاچله‌کاوان، دوزمنایه‌تی توند و تیژی نیوان ئه‌وان و تیکپای موسلمانان سه‌یر نییه، چونکه ده‌زگایه‌کی تۆقینه‌ریان هه‌بووه که له پیکخواویکی نه‌ینی و کۆمه‌له‌ لاویکی نازای گیان فیدا و پاسه‌وانی بیروباوه‌ری فیرقه‌که‌یان پیکهاتبوو، ئه‌م گه‌نجه گیان له سه‌ر ده‌ستانه هونه‌ری خو‌مه‌لاسدان و خو‌حه‌شاردانیا چاک ده‌زانی، کاره‌که‌یان له گه‌ل سروشتی بانگه‌وازی فیرقه‌که‌یان واته (ئیسماعیلی باتینی) ده‌هاته‌وه که بریتی بوو له فیرقه‌یه‌کی نه‌ینی ته‌واو، به جۆریک که‌م که‌س ده‌یتوانی که‌سیکی باتینی له خه‌لکانی ترجیا بکاته‌وه، ئه‌ندامانی پاهینه‌ری ئه‌م ده‌زگایه لاوانی تازه پینگه‌یشته‌ویان هه‌له‌به‌ژاردن و له سه‌ر کاری به‌کاره‌ینانی چه‌ک و تیراندازی و شیوازه‌کانی جه‌نگ و پینگه‌کانی په‌شه‌کوژی و خوین‌پژی پاهینه‌یان پێ ده‌کردن،^۲ کاتیک حوکمه‌رانیکی به‌ توانا له ولاتانی ئیسلامی هاوسیدا په‌یدا ده‌بوو، گیانفیداکانی ئه‌م ده‌زگایه (به مه‌به‌ستی ده‌ریاز بوون له مه‌ترسیه‌کانی) به‌رنامه‌ی په‌شه‌کوژیان بو داده‌پشت و ده‌یانکوشتن.

یه‌که‌مین ئامانجی ئه‌م کاره‌یان ترس و بیم خستنه نیو دڵ و ده‌روونی هه‌موو لایه‌ک و بلاو کردنه‌وه‌ی فیتنه و ئاژاوه و پشێوی بوو له نیو پیزی دوزمنانی مه‌زه‌به‌که‌یان، چه‌ندین که‌سایه‌تی گه‌وره و هه‌لکه‌وتووی ده‌وله‌تی (سلجوقی) بوونه قوریانی ئه‌م ده‌زگا سامناکه، تا کار به‌وه گه‌یشت خه‌لکانی چالاکی بواری سیاسی و فیکریان پێوه نه‌هیششت و به دواپۆژی خه‌فه‌تباری خو‌یان گه‌یاند، گه‌وره‌ترین وه‌زیری سلجوقی و مه‌زنترین که‌سی عاقل و بیرمه‌ندی ئه‌و ده‌وله‌ته‌یان کوشت که خواجه (نیزام‌ولموک) بوو، سالی ۴۸۵ ک/ ۱۰۹۲ز یه‌کێک له گیان

۱ المغول في التاريخ للصياد، ص: ۷۷-۷۸.

۲ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۵۳.

فیدایانی ئەم دەزگایە لەسەر شیوەی پیاویکی سۆفی مەشرەب لێی هاتە پیشەوێ و بە خەنجەرەکی ورگی هەڵدەری و بەسەر پوواییدا خست، (نیزامولمولک) یەكەمین كەسایەتی گەورەیی جیهانی ئیسلامی بوو بوو بە قوریانی دەستی ئەم مەزەبە خوێن پێژە،^۱ والی و حوکمرانی موسلمانان دژ بە دژی یەكتری كەسانی ئەم فیرقەیان دەسەلاتدار دەکرد تا لە دژی یەكتر بە کاریان بێنن، نموونەیی ئەمە: كاتێك مەملانێی نێوان خەلیفەکانی (عەبباسی) و سولتانەکانی (سلجوقی) بەرپا بوو، سولتان (مەسعودی) سلجوقی بەوێ تەواوە دەکرا کە گواهی ئەو ئامارەیی داوەتە تاقیمکی فیدایی باتینی تا خەلیفە (المسترشد) لە کۆل بکەنەو، ئەوێ بوو لە سالی (۵۲۹/ك/۱۱۳۴) کوشتیان و لووت و گوییان بپین و بە پووتی بە جییان هێشتبوو،^۲ بە هەمان شیوە لە سالی (۵۳۲/ك/۱۱۳۷) لە شاری ئیسفەهان خەلیفە (پاشیدی) کورپیشیان کوشت، چونکە جەنگانی گەل خەلیفەکانی عەباسی ئامانجێک بوو لە گەل بیروباوەرەکانیان دەهاتەو، پێشداش (ئوغلەش)ی کاریە دەستی دەولەتی (خوارەزمی)یان لە عێراقی عەجەمدا بە ئامارەیی خەلیفە (ناصر) پەشە کوژ کرد، مەملانێی نێوان (ئیسماعیلی) و (خوارەزمی) زیانیکی گەورە و گرانی بۆ هەردوو کلا لێکەوتەو.^۳

بە هەمان جۆر ئەم فیرقەیی تەواوگەلێکی زۆری دژی هەموو ئەو فیرقە ئیسلامیانە ئەنجامدا کە لە بیروباوەردا لەوان جودا بوون، ترس و تۆقاندنیان بۆ کوێردەو، هێندەیان زۆر ئەنجامدا تا کار بەوێ گەشت موسلمانان ئاواتەخواز بوون لە نیوچن، بۆ پێکانی ئەم ئامانجەیان هانی (مەغول)یان دەدا و پێگەیان بۆ خۆش دەکرد تا هەلبکوتیتە سەریان و لە نیویان بەریت، (ابن طباطبا) دەلێت (مەلیک ئیمامودین یەحیای کوپی ئیفتیخاری) بۆی گێڕامەو و گوتی لە یادە کە لە (قەزوین) بووین کاتێک ئێوارە داوەهات هەرجی کەل و پەلی مائەمان هەبوو لە جلپەرگ و قوماش و قاپ و قاچاغ و پێخەف دەمانبەردە نێو هەورەبانی خانوو و دەمانشاردەو، ئەمە لە ترسی چەتە و شەوگەردی بیروباوەرەکان بوو، کە شەوانە ماله و مائی قەزوین دەگەپان، کە بەیانی دەبۆو کە لوپەلەکانمان دەهێنایەو دەروەو، لەبەر ئەمە بوو قەزوینیەکان چەق و چەکیان زۆر هەڵدەگرت، ئەم بیروباوەرە ئەمە پیشەیان بوو تا سەردەمی (شمس الدین ی قازی)، ئەو هات و پووی لە (قائان) نا و سەربازی ئامادە کردن و قەلای بیروباوەرەکانی پووچاندن.^۴

۱ المصدر نفسه، ص: ۵۳.

۲ المصدر نفسه، ص: ۵۴.

۳ المصدر نفسه، ص: ۵۴. نقلا عن سيرة جلال الدين ص: ۵۵.

۴ الفخري في الآداب السلطانية والدولة الإسلامية، ص: ۲۵-۲۶.

(جورجانی) باس دهکات که: (قازی شمس الدین نه حمده نه لکافی قه زوینی) په یوه نندی به (مه غول) هوه دهکرد، نهو نیمایکی نذر مه زن بووه، جاریک چووه لای (مه نکوخان) و داوای لیکرد سنووریک بۆ نه م بیباوه پانه دابنی و خه لکی له خراپه ی نه وانه پزگاریان بیت، له کاتی قسه کانیدا — که به حه ماسه ته وه و به توندی وهک موسلمانیک دیندار و به په رۆشه وه و ده دوا — چهند وشه یه کی وشکی له زار ده رچوون و (مه نکوخان) یان تووپه کرد، کاتیک (قازی شمس الدین) لاوازی و دهسته پاچه یی خسته پال کاریگه ریه کی گه وده که وته دل و ه ناوی (مه نکوخان)، پیی گوت که نه و تا نیستا نه یتوانیووه په گ و پیشه ی نه م فیرقه یه ده ریئت که (مه زه بیگ) یان بۆ خویان دیاری کردووه و پیچه وانه ی ه موو ناینه کانی (نه سارا و موسلمانان و مه غوله)، نه مش ته نها بۆ نه وه ده گه ریته وه که نه وان (نیسماعیلیه کان) به مال و سامان (مه نکوخان) یان ته فره داوه و سوودیان له لاوازی ده وله ته که ی نه و وه رگرتووه و له چیاکان و قه لایه کاندا شه وانه پاریز دیننه سهر موسلمانان کان تا له نیویان به رن و شوینه واریان نه هیلن، پوخته ی قسه نه وه یه: (فیرقه ی نیسماعیلی) گه وده ترین هؤکار بوون بۆ لاوازکردنی موسلمانان و بانگه وازی نیسلامی و بانگخوازن و زیاده کردنی فیرقه له نیویاندا و ههره س پیته نانیان به شیوه یه که له به رامبه ری (مه غول) دا خویان پی نه گبریت و به ئاسانی له کاتیکی گونجاودا ولاتیان لی داگیر بکریت.^۱

۲- خیل افه تی عه بیاسی:

پیش ده رکه وتنی مه ترسی مه غول نیشانه کانی لاوازی و زه بوونی له خیل افه تی عه بیاسی ده رکه وتن، په کی نه م لاوازیه ده گه پرایه وه بۆ نه و ساته وه ختانه ی فارسه کان خزابوونه نیو ده وله ته وه و پله ی وه زاره تیان له خیل افه تی عه بیاسی به ده ست هینا بوو کی شه ی له نیو عه رب و فارسدا دروست کردبوو، نه م کاره سهری کیشا بۆ هاتنه ناوه وه ی په گه زی (تورک) بۆ نیو ناوه نندی ده سه لات، به م شیوه یه سی سهره کی کیبه پکی گرتنه ده ستی ده سه لاتیان ده کرد له به غدا: عه رب و فارس و تورک. هه موو نه م کیبه پکیه وای کرد حوکمرانه کانی (به نی بوه یه) که ده وله ته که یان له باشووری پۆژئاوای ئیران بوو چاو بپر نه ده سه لاتی به غداو له ئاکامدا به سهر (خه لیفه) دا زالبوون، بوه یه یه کان سولته یان که وته ده ست و ناسناوی (سولتان) یان به کارگیره کانی خویانه وه لکاند، ده سه لاتیان له ژور ده سه لاتی

خه لیفه وه بوو، ده یانتوانی به ئاسانی خیلافه تی عه بباسی هه لئوه شیینه وه، به لام له ترسی جیهانی ئیسلامی سوننی ئه م هه نگاوه یان نه نا، چونکه ئه م دهولتهی (بوهیه) سه ر به فیرقه یه کی شیعه بوو، هه موو ئه مانه کاریگه ریه کی گه وره یان خسته سه ر هه بیه تی خیلافه تی عه بباسی و سه ری کیشا بۆ ئه وه: والی ویلایه ته کان سه ر به خۆیی خۆیان پاگه یه نن و ته نها به ناو خۆیان بده نه پالّ خیلافه تی عه بباسی له به غدا، لیتره پا په یوه سته به هیزه کانی نیوان خیلافه ت و ویلایه ته کان پارچه پارچه بوون، فه سادی ئیداری له نیو خیلافه تدا دروست بوو، سه ر به خۆیی ویلایه ته کان وای کرد هه ر ویلایه ته هه قی به سه ر خۆیه وه بیّت و گوئّ نه داته ده ورپه ری، هه ر بۆیه دهولتهی (سلجوقی) تورک - که سوننی مه زه ب بوون - ده سه لاتّی بوه یه یه کانیان له به غدا و ده ورپه ری پامالّی و ده ستیان به سه ر (به غدا) دا گرت، له گه لّ مانه وهی خیلافه ت هه ر به ناو و هه یکه ل - ئه م سلجوقیانه ناسناوی (سولتان) یان به حوکمرانه کانیانه وه لکاند، یه که م وه جبه ی حوکمرانه کانیان به (سولتان) موعه ززه م) ناوده بران، (خه لیفه) له کۆشکه که ی خۆیدا له (به غدا) به بیّ ده سه لاتّی و داماو ی پالّی دابۆوه .

دهولتهی سلجوقی زهوی و زاره کانی له نیوان سولتان و ئه میره کانی خۆیدا دابه ش کرد، کاتیکیش سولتان هه وره کانی سلجوقی هه ره سیان هیئا سه رووی فو پات و باکووری شام و پاشان باشووری شی چی نه د دهولتهی تۆچکه یه ک بوون که ه یچ کامیکیان له شاریک به ده ورپه ره که یه وه تیپه پی نه ده کرد، زهنگیه کان کاریان بۆ یه کخسته نه وهی ئه م دهولته تانه کرد و له گه لّ دهولتهی (فاتمی) له میسر که وتنه ململانیه وه، هه ریمه کان له حوکمه تی ناوه ندی به غدا واته خیلافه ت جودا بوونه وه، خیلافه ت له بواری سه ربازیدا داماو و ده سته پاچه بوو و نه یده توانی پوه به پوهی ه یچ هیرشیک سی ربازی بییته وه، مه ترسی هیرش ی مه غولیش مه ترسیه کی ئاسایی نه بوو.^۱ ئه مه حالّ و وه زعی خیلافه ت بوو پیش هیرش ی مه غوله کان بۆ سه ر ولاتانی جیهانی ئیسلامی، هه موو ئه مانه ی گوتران نه ده بوونه پیکر له به رامبه ر ده رکه وتنی خه لیفه یه کی به هیز و به ده سه لات و له پئی سوود وه رگرتن له هه ندیک بارودۆخی په خساو ته کانی به خۆ دابایه و هه ندیک چاکسازی ئونجام دابایه، به لام ئه م هات و هاوارانه زیاتر به داد و فوغان و ناله نالّی بیّ هۆشیه کانی سه ره مه رگ ده چوون.^۲

۱ المغول والأروبیون وقضية القدس ص: ۱۸.

۲ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۷۵.

خهلیفه موسته ته سه م (۶۴۰-۶۵۶ ک/ ۱۲۴۲-۱۲۵۸ ز) ی دواهمه مین خهلیفه ی عهباسی
 نه مه ی له توانادا نه بوو، چونکه نهو پیاوړکی لاواز بوو و خه لکانیکې خراپ و هه لپه رستی له
 دهوره بوون و، نه خو ی نه نهوان نه یانده توانی بهر به م مه ترسیه سامناکه بگرن.^۱

۳- نه ییوبیه کان له میسر و شامدا:

پاش وه فاتی صلاح الدین له سالی (۵۸۹ ک/ ۱۱۹۳ ز) مه مله که ته که ی لیکه لوه شا و بهو
 نیعتیبارهی نه م مه مله که ته میراتی تاییه تی بنه مالّه که یه تی له نیوان پۆله کانی بنه مالّه ی
 نه ییوبی دابه ش کرا و کرایه (۱۵) به ش، به پتی نهو جه نگانهی خۆبه خو ده یانکردن یان
 له گه ل دوژمن ده یانکردن مه مله که ته کان زور ده بوو یان که م ده بوو، هینده ی نه خایاند
 هوکاره کانی ناکوکی و به ش به شی نیو بنه مالّه کال بۆوه و که سایه تیه کی وهک (مه لیک عادل)
 نه م هه له ی قوزته وه و هه ولیدا نه م په رته وازه ییه له ژیر بالی فه رمانی خویدا کو بکاته وه،
 بۆیه به بی دوو دلی بریاریدا ده سه لاتی خو ی به سر میسر دا بسه پینیت و خسته وه سر
 مه مله که ته که ی شامی نه ییوبی، نه مو (۷) سال به سر وه فاتی (صلاح الدین) دا تیغه په پی
 بوو (مه لیک عادل) توانی زۆربه ی پۆله کانی بنه مالّه ی نه ییوبی یه ک بخاته وه، نهو گوته بوو:
 شتیکی ناحه زه به لاموه مندالیک له گه ل پیری که یه کسان بکه م، سه لته نه ت به میرات نیه
 به لکو بۆ نهو که سه یه زاله،^۲ له گه ل هه موو نه مانه شدا (مه لیک عادل) نه یتوانی به سر هه موو
 نهو مه مله که ته دا بالاده ست بی که صلاح الدین له دوا ی خو ی به جپی هیشتبوو، به لکو
 به رده وام نه م ده ولته بۆ (۷) به ش دابه ش بیوو، زۆربه یان سه ریه خو بوون و په یوه ندی
 پاسته وخویان به (میسر) هوه نه بوو، نه وانی تریش ته نها به ناو فه رمانبه رداري —
 ده ولته ته که ی (مه لیک عادل) بوون، هه ر کاتیک دوو لایه نیان شه پ و تیکه له چوون له نیوانیاندا
 پووی دابایه نه وایه کیان پشتی به لایه نیکی تر واته دوژمنی سیهم ده به ست بۆ لی دانی
 به رامبه ره که ی، به لکو کار به وه ده گیشته هه ندیکیان پشتیان به خاچه رسته کان ده به ست
 له دژی خزمه نزیکه که ی خو ی له بنه مالّه ی نه ییوبی،^۳ ویرای نه مه ولاتی شام له حاله تی
 دابه شبوون و دابه بوون و پق و کینه و بوغز و غه ره زیکی وادابوو که نه ئیران و نه خو پراسان و
 نه عیراق به م شیوه یه نه بوو، زیاد له مش نه م ولاته — واته شام — بۆ ماوه ی یه ک سه ده
 هیژشه یه ک له دوا ی یه که کانی خاچه رستانی کرایه سر و هینده ی به ره نگاری کرد تا

۱ المغول والأروبیون والصلیبیون، ص: ۱۸.

۲ السلوک لمعرفة السلوک ۱/۱۵۵.

۳ العالم الاسلامي والغزو الصليبي، ص: ۶۱.

شپرزه و لاواز بوو، بویه کاتیک (مه غول) هیرشه ویرانکاریه که ی بۆ سه ر و لاتانی ئیسلامی ده ست پیکرد، شتیکی ئاسایی و سروشتی بوو حوکمرانی ئه م ناوچانه - ی شام - له یارمه تیدانی برایانی پۆژه لاتیاندا دهسته پاچه بوهستن، هه موو ئه وه ی کردیان له ئه نجامی ئه وه دا بوو به گرنگی پیدان چاوه پیتی ده ره نجامی جه نکه که یان نه ده کرد و پششبینی ئه وه نه نجامه تاله یان نه ده کرد که لئی ده که ویتته وه .^۱

ههروهک سلجوقیه پۆمیه موسلمانان بهردهوام به رهه لستی دهولته ی بیزهنتی و پاشانیش هیرشی خاچه رستانیان ده کرد، سلجوقیه کان یه که مین هیزی ئیسلامی بوون به رهنگاری هیرشی یه که می خاچه رستان بوونه وه، ههروهک حوکمرانی ئه م دهوله ته بهردهوام له گه ل خه لکانی غهیری خویان له سولتانه موسلمانان له کیشه دا بوون، به م ته ماشا خیرایه ده گونجی چاوه پیتی پوودانی جهنگی داهاتوو بکهین که له نیوان موسلمانان له لایهک و هۆز و تیره مه غولیه کان له لایهکی تره وه پووده دات،^۲ کئی چه ز ده کا زیاتر بجیتته قولایی ئه م بابته وه با ته ماشای ئه م کتیبه ی من (دولة السلاجقة وعصر الدولة الزنكية وصلاح الدين والحملات الصليبية الرابعة والخامسة والسادسة والسابعة) بکات.

بـ بلاو بوونه وه ی تاوانه گه وره کان له نیو جیهانی ئیسلامیدا:

خودای بهرز و مهزن ده فه رموویت: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۝﴾ (الإسراء: ۱۶). له و تاوانه گه وره انه ی له و سه رده مه دا بلاو ببوونه وه ئه مانه بوون:

أ- مه ی (خمس): خودای بهرز و مهزن ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ۝﴾ (المائدة: ۹۰-۹۱). - هاوه لآن - گوته یان: ئه ی په ره وردگار و زمان هیتا، هه ره که سیك مه ی له لا بوو هیتایه ده ره له مال و پشتی و له کۆلانه کانی (مه دینه) دا جوگه له ی به ست،^۳ مه ی خواردنه وه له نیو ئه میر و وه زیر و گه وره پیاوانی ده ولته ت و هه ندیک خه لکی عه وامدا بلاو

۱ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۶۱.

۲ المصدر نفسه، ص: ۶۲.

۳ تفسیر ابن کثیر لسورة المائدة، الآية ۹۰-۹۱.

بېټوه، نه وانه ی له نښو باړې و مه یخانه کاندې کاریان ده کړد چ ژن چ پیاو خه لگانی ناموسلمان بوون، به لکو سهرپه رشتیاره کانیان جووله که و مه سیحی بوون، نه مان پیداگیریان ده کړد نه م ثافت و به لایه له نښو کومه لگای نیسلامیدا ته شه نه بکات، هه ولې بللو کړدنه وه ی نه و شیعو هونراوانه یان ده دا که زیاتر ناوازدارن و گورانی به به ژن و بالا و جوانی و نه دنامه هه ست بزویته کانی ثافت هه لده لټن و که نجان به لایاندا که مه ندکیش ده که ن و فیری دلداری و هه وه سبازیان ده که ن و مه ی و شهربیان له لا خوشه ویست ده که ن، چونکه ده یانزانی به م کاره یان لاوانی موسلمان له سهر پاسته هیل لاده به ن و پالیان پیوه ده نښ بۆ تیرکردنی هه ردوک غه ریزه ی سک و دامین و بیر و زهینیان، له چوارچیوه ی نه مه دا کورت پی هه لدین و به م شیوه و به ناسانترین پڼگا کوتایی به موسلمانان دین و کومه لگاکه یان له نښو خودا داده ته پښتن، باړه کان پر بوون له که نیزه کی چاویازی سهرنچراکیش، که زوربه یان بیانی بوون و له په گزی هه مه پڼگ بوون، شاعیران و لاوان بۆ لایان ده هاتن، نه وانیش زور به یی شرمی و بی پیژیه وه به یی په رده خویان بۆ نه وان شاعیران و لاوانه پده نواند، هه مو نه و هونه رانه یان به کار دینان که سهرنجی لاوان و جحیلانیان پی پاده کیشریت، پاسته وخو و ناراسته وخو عاشقیان زور ده کړد، زور شت له ده وره یان ناماده کرابو تا به م شیوازه ی تاوانه یان په فطار بکه ن، نه م که نیزه کانه بېوونه هوکار بۆ په یدابوونی زوریک له تاوان و خراپه.^۱

هه روه ها له پټناو بنېرکردنی بانگه وازی نیسلامی و شکاندنې نیسلام له دل و ده روونی موسلماناندا هه ندیک له مه سیحیه کان دیره کانی خویان ده کړد خانه ی گالته و گپ و هوسه و فیکه کیشان، نه وه ی زیاتر یارمه تی نه م کاره ی ده دا: نه وه بوو که مه ی ناماده له و دیرانه دا دانرابو و پیشکه شی میوانه کانیان ده کړد، نه م دیره که نیسانه له ده وره وپه ری به غدا و سامه پړا و سهرتاسه ری ولاتانی نیسلامدا بللو بېوونه وه، شاعیران و که نجان زیاتر بۆ مه ی به لاش و هه له له و چه قه نه کیشان به لیشاو پوویان تی ده کړد، زوریان شیعر و گورانی به م دیرانه دا هه لده گوت وه (جام و کاسه و په رداخی مه ی، مه یگپړه کان و پاهیبه نیرو میننه کان) هه روه ها تا کار به وه گیشتووه چه ندین کتیب له م باره وه بنووسریت و بللو بکریته وه، وه ک کتیبی (الدیارات) که (شباشتی) نووسیویه تی و پری کردووه له شیعره کانی (ابن المعتز) و چه ند شاعیریکی تر، هه ر دیریک ناهه نگ و جه ژنیک سازه دا و

خه لك بهم بونه وه پوويان تپده كړد، نه م ديرانه جه ژنه كاني مه سيحيان به كار دينا بو بانگه شه ي گه نجاني موسلمان تا به سينايي تاوانه گه وره كان نه نجام بدهن، يه كيك له و جه ژنانه جه ژني (زاييني - ميلاد) بوو، زورديان موم و ناگر تيدا داده گيرساند و پييان ده گوت جه ژني (شعائين) يان جه ژني (زيتونه)، هه روه ها له مانگي (توكتوبه ر) ي هه موو ساليكدا و له گوندي (قوتربه بول) كه ده كه ويته باكووري به غدا جه ژنيكيان له ديره كه ي نه و گونده دا بو قديسه (نه شموني) ساز ده دا، كه زياتر به بار و مه يخانه ده چوو، خه لك له به غدا و سامه پاره له پتي وشكانيه وه به سوري ولاخ و، له پتي ده ريايشه وه له پووياري ديجه وه به كه شتي به ره و نه و جه ژنه ده پويشتن، جل و به رگي هه مه په نكيان ده پوشي و شانازي و فيزيان به سر يه كتر دا ليده دا، له ده وروبه ري گوماو و دير و باره كان و گوشه و كه ناره كاني نه م گونده خيوه و په شماليان هه لده دا، گوراني بيژو زوپناژنه كان ده يانكرد به هه را، خه لكه كه ش جامي مه يان به سر دا ده كړد، شيوه ي نه م جه ژنه له جه ژني (زه نندورد) ي به شي پوژمه لاتي به غداش نه نجام ده درا،^۱ له گه ل جه ژني مه سيحيه كان كه ئاهه نكي ئابرويه رانه و بي شهرمانه يان تيدا ده گيردرا فارسه كانيش فير بوون جه ژنه كوئينه كاني خويان زيندو و بكه نه وه، به م بونانه وه جه ژنيان ده گيړا و مه يان تيدا ده خواره وه و جوړه خواردني وايان تيدا ده خوارد كه به خه يالدا نه ده هات،^۲ له پيزي نه و جه ژنه فارسياه: جه ژني (نه وزور) له يه كه م پوژي به هاردا و جه ژني (ميهره جان = يه لدا) له يه كه م شه وي زستاندا، گوماني تيدا نيه نه وه ي باسما ن كرد به رنامه يه كي ئاماده كراو بوو بو بلاو كردنه وه ي بي شهرمي و پووت و قوتي له شاره كاني به غدا و سامه پا و تيكراي شاره كاني ولاتاني جيهاني ئيسلامي، مه ي زور زه وند بوو و شاره كاني لي پر كرابوون و كچه گوراني بيژه خو پيشكه شكه ره كانيشي له گه ل بوون و شيعر و هونراوه ي واش بلاو ده كرانه وه كه پيك باسي له ش و لار و شوينه هه ست بزوينه كاني ئافره تي ده كړد و سه ره نجی لاوانيان بو لای هه وه سبازي و تيكر كړدنې غه ريزه ي جنسي پاده كيښا و، له ئامانجه سه ره كيه كانيان دور ده خستنه وه كه بريتي بوون له واجبي گه ياندن و گه شه پيداني بانگه وازي ئيسلامي و تيکشكاندنې هه موو نه و كوسپانه ي كه له پتي نه م بانگه وازه قيت بوونه وه كه به پؤل و چيني گه نج و لاوان نه بي نه م كار هه سته مه بكريت، فانا لله وانا اليه راجعون.^۳

۱ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۶۹.

۲ تاريخ الادب العربي في العصر العباسي الثاني، د. شوقي، ص: ۹۵.

۳ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۷۰.

ب - که نیزه ک و ژن: نه بو سه عیدی خودری (خوا لئی پازی بیت) ده گپړته وه و ده لئ پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فه رموی: (ان الدنيا حلوة خضرة وان الله مستخلفكم فيها، فينظر كيف تعلمون، فاتقوا الدنيا والتقوا النساء، فان اول فتنة بني إسرائيل كانت في النساء).^۱

واته: دنیا شیرین و سه وزه، خودا له دنیا دا کردوونی به جی نشین، ته ماشا ده کا چوڼ په فتار ده کهن، جا خو له دنیا بپاریژن و خو له ژن بپاریژن: چونکه یه که م ناژاوه ی به نی ئیسرائیل له سر ژن هه لایسا.

کویله له کومه لگادا زور بوون، له هه موو شوینیک هه بوون: له کوشکه کان، له کارگه کان، له مه زراکان، هه موو جوړیکیان تیدا بوو: (زنجی، نه فریقی، حه به شی، تورکی، سه قه لی، چیني، خوړاسانی، نه رهنی، به ربه ری)، کومه لگای ئیسلامی له و سه رده مه دا هه موو په گز و نه ته وه کانی له خو گرتبوو، موسلمانان شوین پیی گه لانی تریان هه لده گرت، به شداری کرین و فروشتنی کویله یان له گه ل ده کردن و له م بابه ته دا له سنووری شهرعیان تیپه پانده بوو، له هر شاریکی گه ورده دا بازاریکي تاییه تی یان بو بازرگانی کردنی کویله کان دروست کردبوو، چاودیریکیان له سر دامه زرانده بوو پیی ده گوترا (قیم الرقیق) واته هه لسه نگینه ری کویله، یان نرخ دانه ری کویله،^۲ هه روه ها له گه ل نه وه که شهریه تی ئیسلامی خه ساندنی - مروقی - حرام کردووه، به لام خه ساندن زور به خیرایی و له و سه رده مه دا له نیو جیهانی ئیسلامیدا بلاو بڼوه، کویله کان له ده ورېوه ری سنووری جیهانی ئیسلامی ده خه سینران ئینجا ده یانپنانه نه م دیو سنووره وه و به ره و بازارپي کویله کانیان دینان له به غدا و شاره کانی ترده، به به راورد له گه ل نه مه ژماره ی که نیزه که کان له ماله کان و کوشک و باله خانه کاند زور زورتر بوون له کویله خه سیوه کان، زوربه ی پیاوان نه م که نیزه کانه یان به سر نه و کچه نازادانه دا هه لده بژارد که ده یانویست ماره یان بکه و به لام نیانده ناسین، چونکه نه م که نیزه کانه له بازارپا و له مالی کویله فروشه کاند راده نویترین و به ثاره زوی خو یان ته ماشایان ده کهن و لییان خورد ده بڼه وه، بویه به نه ندازه ی که وتنه به ردل و چاو ه لیان ده بژاردن، له بهر نه مه نه گهر هاوسه رگریان ده کرد ته نها یه ک ژنی نازادیان ده خواست و بو فره ژنی پشتیان به کرپنی نه م که نیزه کانه ده به ست، کرپنی که نیزه ک و هاوسه رگری له گه لیاندا له خه لیفه کان و نه میره کانه وه ده ستی پیگرد و خه لکانی تریش به پرتاو شوینیان

۱ مختصر صحیح مسلم، للحافظ المنذري ۳۱۰/۲.

۲ تاریخ الادب العربي في العصر العباسي الثاني.

كەۋتەن و لاسايان دەكردنەۋە، بەلكو دايكى ژمارەيەك خەلىفە كەنيزەك بوون،^۱ بە تاييەتى كەنيزەكى تورك و پۇمى، ئەمانە خۇيان لە كاروبارى حوكمپرانى ھەلدە قورتاند،^۲ بە بەردەۋام بەيانيان و ئىۋاران خەلك دەچۈنە بازاپى كۆيلەكان، دەرگاي مالى كۆيلە فروشان بە بەردەۋام لەسەر پشت بوو بۇ پىشۋازى كردنى تەماشاجى و كپىرى كەنيزە شۇخ و شەنگە تازە گەيشتۈۋەكان، ئەم كپىرانە زۆربەيان دىارى و بەرتىليان پى بوو بۇ كەنيزەك و دەلالەكانيان، بۆيە بەمە ئەركى سەرشانى كپىران قورستر دەبوو، كەنيزەكەكان خۆشەۋىستى زياترى خۇيان بۇ ئەم جۆرە تەماشاجىانە دەرەخست، ئەگەردە شپۇيشتن خەمبارى و پەرۋشى خۇيان بۇ دەرەبەرىن، جار ھەبوو كەنيزەكەكە بە يەكپارچە كەزى مووى سەرى يان پارچە پەپۇيەكى بەرگى بەرى خۆشەۋىستى خۇي لەگەل تەماشاجى دەگۆرپەۋە،^۳ زۆر جاريش كۆيلە فروش و دەلالەكان لەبەر دەستكەۋتنى مال و دىارى و بەرتىل لە ھەندىك خەلكى تەماشاجى بى ئاگادەبوون كە بۇ گالتە و پابواردن دەستيان بۇ كەنيزەكەكان درىژ دەكرد، بە تاييەتى ئەگەر خودى كەنيزەكەكان بەمە پازى بوونايە.^۴

ج - بلالو بوونەۋەى گۆرانى و مۇسقىقا:

كەنيزەكەكان لەم كەش و ھەۋا پىر لە گۆرانى و مۇسقىقا و شىعر و ئاۋازەدا كاريگەرى گەۋرەيان دانا لەسەر بلالو بوونەۋەى پووت و قوتى و لىك ھەلۋە شاندىنى پەۋشنى گەنجەكان و زۆر لە پىرەكان و شاعىرە مەست و سەرخۇشەكان، بە شىۋەيەك دل و دەرۋون و مېشك و زەينيان بە گۆرانى و مۇسقىقا پىر كرابوو كە جگە لە گەپان بە دۋاي تىركردنى غەريزە جنسىەكانيان بىر لە ھىچ شتىكى تر نەكەنەۋە، ھەروەك لە سەردەمى خىلافەتى دوۋەمى عەبباسىدا ھەتىۋبازى و شىعر ھەلگوتن بە كوپانى لوسكەلە و بەكارھىنانيان لە جياتى كچان لە كارى جنسىدا ببۈە شتىكى باۋ، ئەم تاۋانە گەۋرانە پىشەكى لە نىۋ سەركردەكانى سوپاۋ سولتانهكاندا بلالو بوونەۋە، يەككىيان دەرپارەى ھەتىۋەكەى دەلى:

لە دەستدانى ئەم ھەتىۋەم زۆر لە لا دژۋارتەرە لە لەدەستدانى بەغدا بەلكو سەرتاپا خاكي عىراق،^۵ يەككىكى تىرىش بەبى ئەۋەى خەجالەت بىت و شەرم دايگىرىت مندالى بى موو و

۱ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۷۳.

۲ المصدر نفسه، ص: ۷۳.

۳ المصدر نفسه، ص: ۷۴.

۴ المصدر نفسه، ص: ۷۴.

۵ البداية والنهاية ۱۱/۲۹۱، العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۷۵.

کۆسهی ماچ ده کردن،^۱ ئاههنگ و شهوه په شه بهو گۆرانی و موسیقا و په قس و سه ما سازده کران، کاتی که مه لیک و سولتانه کان گهرم داده هاتن به خشش و شاباشی وایان پیشکesh ده کرد که به خه یالدا نه ده هات،^۲ کار به وه گه یشتبوو ده لال و گه ووادو قه حبه و ژنه دامین فروشه کان ماله کانیاں له به غذا و شاره کانی تر دا دیار بوون و خه لکی داوین پیس سهر دانیان ده کردن و پاره و سامان و کات و ته مه نی خویان تیدا ده کوشت، به بی ئه وه ی گوی بدنه ناین و له ده سه لاتی ش بترسن! بو وانه بی که له کاتی که دا خه لکان له سهر پی و په وشتی شا کانیاں،^۳ ئه م داوین پیسیه به س له سهر که نیزه ک و هه تیوان کورت هه لته هاتبوو، به لکو زور جار که و ژنه ئازاده کانیشی ده گرتوه، پیغه مبه رمان (ﷺ) فه رموویه تی: (عفوا نساء الناس تعف نساؤکم = ژنانی خه لکی بپاریژن ژنه کانتان ده پاریزین)، دوا هه مین خه لیفه ی عه بیاسی زۆرینه ی کاته کانی به گویگرتن له گۆرانی به سهر ده برد، ده لئین: نامه یه کی بو سولتان (بدرالدین لؤلؤ) ی موسل نوسیوو داوی ئی کردبوو تیپیککی باشی گۆرانی بیژ و موسیقاژهنی بو بنیژیت، له هه مان کاتدا نوینهری (هولاکۆ) ش ده گاته لای سولتان (بدرالدین) و داوی لیده کات مه نجه نیق و ئامیره کانی گه مارژدانی بو بنیژیت، (بدرالدین) گوتی: ته ماشای ئه م دوو داواکاریه بکه ن، ئینجا تیر بو ئیسلام و نه هله که ی بگرین.^۴

ئه مه ی تا ئیستا گوتمان ئه م واتیاه نادا به ده سته وه که: کۆمه لگای ئیسلامی هه مووی به ته واهه تی بو کۆمه لگه یه کی خراپ گۆراییت و له ئیسلامه که ی دوور که و تبتیه وه، به لکو کۆمه لگا: کۆمه لگایه کی ئیسلامی په سه ن بوو، چینی گشتی و عه وام – که زۆرینه یان پیک ده هینا – ده سستی به ئیسلامه وه گرتبوو و فه رز و سوننه ته کانی و دروشمه کانی دینی به ته واهه تی جیبه جی ده کردن، ئه م چینه خۆشگوزهرانی، مه ستانه و سه رخۆشانه و به دره وشتانه ی نه ده ناسی، به لکو ته نگه سستی و به شمه ینه تی و هه ژاری به شی ئه و بوو، زۆر له چینی سه رووی خویان – واته سه رخۆش و داوین پیسه کان – تووره بوون، ئه م چینی عه وامه باوه ردار بوون و مزگه وته کانیاں ئاوه دان ده کردنه وه، بانگخوازان پیکای خودا به رده وام خودا و پۆژی دوا ییان به بیر خه لکی دینایه وه، ده یانگوت که پۆژیک دیت هه موو خه لک له به رامبه ر خودا پاده نوینرین و هه شر و حیساییان له گه ل ده کریت ئیمانداران و

۱ البداية والنهاية ۱۱/۲۹۹، العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۷۵.

۲ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۷۵.

۳ المصدر نفسه، ص: ۷۵، نقلا عن البداية والنهاية.

۴ الفخري في الاداب السلطانية، ص: ۲۹۰، العالم الاسلامي للخالدي، ص: ۷۶.

چاکه‌کاران به‌ره‌و به‌هه‌شت ده‌چن و بی‌باوه‌پان و تاوانبارانیش به‌ره‌و دۆزه‌خ ده‌چن، له‌م سه‌رده‌مه‌دا چینیکی زاهید و دنیا نه‌ویست دروست بوون، خۆیان دووره‌په‌ریز گرتبوو و به‌ژیانی کوله‌مه‌رگی و هه‌ژاری و ته‌نگه‌ستی خۆیان پاهینابوو و به‌توندی خودا په‌رستیان ده‌کرد، هه‌رچه‌نده‌ ناکرێت بڵێن که چینی گشتی و عوام خراپه‌ی هه‌ر تینه‌که‌وتبوو، به‌لام چینه‌خۆشگوزه‌رانه‌ خراپه‌که‌ سه‌رکردایه‌تی ئوممه‌تی ده‌کرد و بۆ گه‌یشتن به‌هه‌وس و مه‌رامه‌کانی خۆی بڵاوده‌کرده‌وه‌ جه‌نگی په‌وشت و ئاکارجوانی ده‌کرد و به‌دپه‌وشتی و ئاکاریسی، ئینجا چینی (سه‌ریان) ده‌ستی به‌سه‌ر کاروباری خه‌لکیدا گرت و به‌مه‌به‌ستی گه‌یشتن به‌حوکمپانی و فراوانکردنی قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لات، بۆ شه‌پی خۆبه‌خۆ و براکوژی پیشیان که‌وت، ئه‌م هه‌لسوکه‌وته‌ گه‌مژانه‌ هینده‌ی تریان ئوممه‌تی ئیسلامی لاواز و گه‌نده‌ل کرد و مائی ئوممه‌ت له‌ لاوازیدا بوو به‌ مائی جالجالۆکه‌، له‌ لایه‌ن دۆژمه‌کانی ده‌وروپه‌ره‌وه‌ که‌ بۆی له‌ بۆسه‌دا بوون هی‌رشێ کرایه‌ سه‌ر و له‌ ژێر کاریگه‌ری لێدانی ئه‌واندا به‌ ئاسانی هه‌ره‌سی هێنا،^١ له‌مه‌ولا به‌ ئیزنی خودا له‌ لاپه‌ره‌کانی داهاتوودا تیشکی زیاتر ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر ئه‌م بابه‌ته‌.

١ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ٧٦.

باسی دووهم: دمرکه و تنی جه نگیزخان له سهر شانوی پرووداوه کان: یه کهم: پیگه یشتن و په رومرده کرانی:

به پتی گیرانه وهی ژوربهی میژوونوسان:

(جه نگیزخان) له سالې (١١٥٥ زایینی) له نژیک پروپاری (توتون) له دایک بووه، به پتی هه ندیک گیرانه وهی تر له سالې (١١٦٧ زایینی) له دایک بووه، (یه سوکای) ی باوکی له کاتی له دایک بوونیدا له مال نه بوو، به لکو له شه پی ته تهره کان بوو، له و شه په دا (تیموچین) ی گه وره سهرکردهی ته تهره کانی کوشت و به سهرکه وتووی به ره و مال گه پایه وه، ته ماشای کرد (یولون) ی هاوسه ری زاوه و کورپکی بووه، کاتیک له شی مندا له ساوایه که ی پشکنی پی و ابو پارچه گوشتیکی به سترای له شیوهی به ردیکی سوور له نیو له په ده ستیدا بینووه، (یوسوکا) ی سهرۆکی مه غول که باوه پی به نه فسانه هه بوو پتی و ابو نه م پرووداوه نیشانه یه بۆ نه و سهرکه و تنه ی به سهر سهرۆکی ته تهره کانیدا هیتاوه: له بهر نه مه بۆ زیندوو پاگرتنی نه م سهرکه و تنه ی کوپه ساواکه ی به ناوی نه و سهرکرده وه کرد، کاتیک (تیموچین) ته مه نی بوو به (٩) سال (یه سوکای) باوکی له گه ل خوی برد بۆ مال له خاله کانی، له پتی نه م گه شته دا چاویان به سهرۆک هۆزی (قنقرا د) که وت که یه کیک بوو له سهرکرده کانی (مه غول)، نه م سهرۆک هۆزه پیتیبینی ئاینده یه کی به هره داری بۆ (تیموچین) خسته پوو، بۆیه پیداکیر بوو له سهر نه وه (بۆرته) ی کچی بکاته هاوسه ری، که نه ویش ته مه نی نه ده گه یشته (١٠) سال، (یه سوکای) دوا ی گه یشتنه وهی هیتده ی پینه چوو له سالې ١١٧٦ ی زایینیدا مرد، پرپوگانه ده به ولاندا بلاقوونوه که گوايه ته تهره کان ژه هر خوار دویان کردووه.^١

١- خه باتی دایکی جه نگیزخان:

دوا ی مردنی (یه سوکای) گوزهرانی خیزانه که ی واته مندا له کانی و (یولون) ی بیوه ژن به ره و خراپی چوو، وه ک زانراوه (یه سوکای) له دوا پۆزه کانی ژیانیدا له گه ل سهرکرده یه تی کردنی (قیات) ی هۆزه که ی خویدا توانی چهند هۆزیک تریش بخاته ژیر چه تری حوکمپانی خویه وه، دوا ی مردنی هیتده ی نه خایاند کینه و حه ساده تی دوژمنه کانی له دژی - خانه واده که ی - سهریان هه لدايه وه، له نیو نه م هۆزانه دا هۆزی (تایجوت) سهرسه خترین دوژمنی (یه سوکای) و هۆز و بنه مال له که ی بوون، کاتیک (یه سوکای) مرد سهرۆکایه تی (تیموچین) ی کوپیان په ت کرده وه و گوتیان: قوولترین بیره ئاو تووشی وشک بوون ده بیت و پته وترین گاشه به ردیش تووشی شکان ده بیت، که واته بۆ به تۆوه په یوه ست بین؟!

بیوه ژنه که ی (یه سوکای) ده بوایه بۆ ژیانندی مندا له کانی که هه ره که وره که یان نه و کاته بچووک بوو بۆ پهیدا کردنی بژێوی زهرووی بگه پێت، ده گه پرا به رو بوومی دار و دره ختی ده چنن و به رو بوومی گژوگیا یه که له زه ویدا سه وز ده بوو بۆی هه لده که نندن، به لام نه م خانه واده نه و وه سفانه ی هۆزه که یان پێیانه وه به ناویانگ بوون له گه رم و گوپی هیز و چالاکی و دان به خۆداگرتن له سه ر ناگوزو ریه کان و موسیبه ته کان، نا ئومیدی نه چووه نێو دلۆ ده روونی هیه چ کامێک له نه دنامه کانی که تا نه و کاته زۆریه ی پۆله کانی یه سوکای که م ته مه ن بوون، مندا له کانی ده چوونه سه ر پوو یاری (نه نون) و پاوی گیانله به ره ئاویه کانیان ده کرد و خواردنی پۆزانه یان پهیدا ده کرد، (یۆلۆن) ی بیوه ژن زۆر پێداگری ده کرد په یوه ندی نێوان نه دنامه ی خێزانه که ی به توند و تۆلی بمێنێته وه، کاتێک کێشه و ناخۆشی له نێوان کوپه کانی یه سوکای باب براکان له لایه ک و دا ک و باب برا له لایه کی تره وه سه ری هه لدا سه ری کێشا بۆ کوژرانی (به کتاری) کوپی (یه سوکای) که له ژنێکی تری بوو، (یۆلۆن) به پووی (تیمۆجین و قه ساری) کوپی دا هه لته قیه وه و پێی گوته: ئه ی پیاوکوژنه! ئه ی (تیمۆجین) که تۆ له دایک بووی تۆ کوته گۆشتێکی به ستروات له ده ست گرتبوو، ئیوه ته نها وه که نه و پله نگه ن که نیچیره که ی دادپادار ده کات، وه که شیری تووپه تان لیها تووه، ته نها وه که نه و بازه وان که خۆی به چه وزا هه لواسیوو و له سه ر سیبه ره که ی هه لده نیشتیه وه، وه که حوشرتان لی ها تووه که له کاتی توپه بوونی به چه که کانی به ددانه کانی خۆی ده گه زی، وه که نه و گورگه تان لی ها تووه که له گه رده لوولی تاریکاییدا و چه نگ به خوین پر ده داته نیچیره که ی، دوا ی نه مه و ئیستا، جگه له نیسییه کانی خۆمان که سمان به ده سه وه نه ماوه، نه و نه هامة تیه ی تووشمان بووه به ده سته ی هۆزی (تایجۆت) قابیلی قبول نیه، ده بیته تۆ له یان لی بسێنینه وه، (تیمۆجین) و دایکی و براکانی هێرشگه لێکی زۆریان له لایه ن هۆزی (تایجۆت) وه که رایه سه ر، ته نگیان پێ هه لچنرا و به خۆ و سه ربازگه که یانه وه به ره و شاخی (بروقان کالدون)، تا چیا ی (کتای) به پێکه و تن، نه م چیا به باوه پی نه وان خاوه نی پیروزی خۆیه تی، به بیرو باوه پی (تیمۆجین) نه م چیا به ئه وی له ده سته ی دوژمنانی پاراستوو،^١ هه ژاری و ته نگ ده سته ی (تیمۆجین) و برایه کانی دانه برا، ئه وه ی هه یان بوو له (٩) ئه سپی تێپه ر نه ده کرد، هێرش به ران له یه که هه لمه تدا (٨) ئه سپیان لی گرتن و ته نها دانه نه سپیکیان بۆ مایه وه.^٢

١ المصدر نفسه، ص: ٤٥.

٢ المصدر نفسه، ص: ٤٦.

۲- (تیموجین) دزهکان دمردهکات؛

تیموجین سوور بوو له سهر دهرکردنی چه تهکان له ناوچه که دا، هر گه پا تا دوی (۴) پوژ
 که نجیکی په نگ پیاوانه ی بینې به ناوی (پوړچو)، (پوړچو) هستی هاوکاری بۆ لای
 (تیموجین) جولا و له گه لی که وت بۆ گه پان به دوی نه سپه کاند، نه سپه کانیاں دوزیه وه و
 بردیا ننه وه، کاتیک (پوړچو) نازایه تی (تیموجین) ی بۆ دهرکه وت که چوڼ دهرانی تیراندازی
 بکات و پاشه کشه به دوزمنه کانی بکات و له خوځیان دوور بخاته وه، به لی پاش بینینی نه م
 شه په دهسته ویه خه یه (پوړچو) په یوه ندی خو ی له گه ل (تیموجین) توندوتول کرد، نه م
 سهره تایه کی خوش بوو بۆ کاره شکوداره کانی داهاتووی (پوړچو) که نه نجامیدان،
 (تیموجین) خاوه نی که سایه تی هیند به هیژ بوو هر که سیکی دیبایه خو ی به سهردا
 ده سه پاند، له م کاته پا (پوړچو) ی بۆ لای خو ی که مەندکیش کرد، نه ویش دهره نجامی خو ی
 به دهره نجامی (تیموجین) هوه گریدا، له مه ولا شیوه ی نه م سهره نجراکیشانه ده بینین، که
 کاتیک هوزه کان یه که له دوی یه که ده هاتنه ژیر بالی ده سه لاتی نه وه وه، تیموجین به هره ی
 سهره نجراکیشانی پیدرابوو، چونکه که سیکی لیوه شاهو بوو له سهرکردایه تی کردن و هست
 کردن به دادپه روه ری و نواندنی دلسوزی بۆ هاوړپییانی و دان نان به نه نجامدانی نه و
 خره تانه ی که پیویسته نه و نه نجامیان بدا، خوشه ویستی (تیموجین) بۆ هاوه لانی به پند و
 ناموزگاری ده هیتریته وه، یه کیک له ته بیعه تی په شمال نشینان: خوشه ویستی خه ست و خول
 بۆ هاوه لانه که جگه له پقی داخدار به رامبه ر به دوزمنان هیچکه ی له گه ل به راورد ناکریت.^۱

وانه و پند: سهرکه کان تا حقیقه تی که سایه تیان ساغ ده بیته وه و له پووداوه کانی
 زه مانه پند وهرده گرن و له سهر ناره حه تیه کان پادین و توانای پشوو دریژی و بارقولی پیدا
 ده که ن به بارودخی توند و تیزدا تیده په پن، له گرنگترین سیفته تی سهرکرده ی گه لان و
 نه ته وه و ده ولتاتان: نازایه تی و بویری و هه نگاوانه به ره پیشه وه و کارامه یی و کارزانیه،
 وپرای که سایه تیه کی سهرکه وتوو و زال بوو به سهر هه موو نه و کیشانه ی بوی دروست
 ده کرین، دانانی به رژه وه ندی گشتی له سه رووی به رژه وه ندی خودی، هیچ سهرکرده یه که
 ناتوانی له گه ل داکوکی کردن له سهر به رژه وه ندیه خودیه کانی خو ی و ته ماعی زور و
 زه وه ندی دا، خه لک بۆ لای خو ی که مەندکیش بکات.

۳- ھاوسەرگىرى تىمۇجىن و بەخشىنى سۈيىدى لايەنگىرى بە سەرۋكى كرايت؛

تىمۇجىن - دواى ئەنجامدانى چەند كارىك - بىرى لە ھاوسەرگىرى كىردەو، ھاتەو يادى كە بابى كچى سەرۋك ھۆزى (قنقراۋى) دانيشتوى سەر پووبارى (كىرۋىلەن) بۇ خواستو، بۆيە بەرەو ئەوئ بەرپىكەوت و بەم خوازىيىنەي دل و دەروونى خەزوروى زياتر خۆشكر، بە تاييەتى كە بىنى بە زاوايەكى بەھىز و پتەوى وەك (تىمۇجىن) زياتر پىشت ئەستور دەيىت، دواى ئەنجامدانى ھاوسەرگىرىكە ھىندەي نەخايند (تىمۇجىن) بە خۆى و ھاوسەرى و تەواوى ئەندامانى خىزانەكەي بۇ سەر سەرچاۋەي پووبارى (كىرۋىلەن) پۆيشتن و لەوئ نىشتەجى بوون، (تىمۇجىن) دواى دەرباز بوونى لە پىلانەكانى ھۆزى (تايچۆت) قەلەمپەوى حوكمى بەرەو فراوانى و بەھىزى دەچوو و تەواوى تىرە و تايەفەكان حىسابيان بۇ دەكر، ئىدى بوو بەو پياۋە بەھىزەي كە دەيتوانى لە نىو بارودۇخى سىياسىدا بەشدار بىت و پۆلى كارىگەرى خۆى بنويىت و چوۋە پىزى ئەو سەركردانەي كە كىشەيان لەسەر حوكم گىرپانى پۆزەلەتتى مەنغۇليا دەكر، تىمۇجىن چونكە پىاۋىكى چالاك و ھۆشيار بوو خەزكرن لە سەلتەنەت لە دل و دەروونىدا خروشا، بىرى لەو كىردەو كە دەبى بۇ پىكانى ئەم ئامانجەي مەلەندىكى بەھىز بەكاربىنى، بە جۆرىك چەند پەيمانىك لەگەل تىرەكانى دەرەۋەي ھۆزەكەي گىرئ بدا، چۆن (يەسۇكاي) بابى كاتى خۆى پىگەي سىياسى سەرۋكى (كرايت) بەھىز كىردو بوو بە گەورەترىن سەرۋكى (ئۆستوبس) ئەويش پىگەي بابى بگىرتە بەر و لە پىگاي سەرۋكىكى بەھىزەو پايەكانى حوكمپانى خۆى داکوتىتەو، بۇ ئەم مەبەستە بەرەو لاي (توغۇل) سەرۋكى كرايت بەرپىكەوت لەسەر پووبارى (تولا)، پەيمانى دايە كە دەيىتە يەككە لە لايەنگر و شوپىنكەوتوۋەكانى ئىنجا دەستى بە قسە كىرد و گوتى: (پىشدا پەيوەندى خۆشەويستى لە نىوان جەنابت و باۋكەدا توند و تۆل بوو، ئىستاش - كە بابم نەماۋە - تۆ لە جىگەي باۋكى)، توغۇل بەم پەيمانەي (تىمۇجىن) تۆر دلخۆش بوو، بەلئىنى پىدا كە بۇ گىرپانەۋەي سەر لەنوئى تەواوى سەرۋك ھۆز و تىرەكان بۇ ژىر بالى سەركردايەتى ئەو - كە بە مردنى باۋكى بە سەركردايەتى تىمۇجىن قايل نەبوون - ھاۋكارى تەواوى بكات، بەم ھەنگاۋەي پۆز بە پۆز كاروبارى دەسەلەتتى (تىمۇجىن) گەورەتر دەبوو، ناۋبانكى تەواوى دەركر، خەلكى لە تەواوى تىرە و تايەفەكان دەھاتن و دۆستايەتيان لەگەل دەبەست، (جىلمى) ئەو كەسە بوو (يەسۇكاي) بابى كىردبوۋە تۆكەرى (تىمۇجىن) دىسۆزترىن ھاۋپىي بوو، جىلمى و بۆرچۆ دوو دىسۆز و برادەرى گىيانى بە گىيانى (تىمۇجىن)

بوون، بە ھۆى ئامۇڭگارىھەكانى توغپوللى شاي (كراپىت) سەركردهيەكى تىرى مەغۇل بە ناۋى (جامۇكا) كە سەرۆك ھۆزى (جاجىپرات) بوو بوو بە ھاوپپى (تىمۇجىن)، خۇشەۋىستىيەكى وا لە نۆۋانىندا دروست بېو ھەر دەتگوت جووتەبران، بە لام ھىندەى نەخاياند كېشە لە نۆۋانىندا سەرى ھەلدا، ھاوپپەيمانى ھەلۋەشايەۋە، ھەر كەسەيان خەلكانىكى لەگەل كەوت، پېشېبىنەكان وايا نىشان دەدا كە سەرۆكايەتى گەل لە ئايندەدا بۇ (تىمۇجىن) دەبى، بۆيە زۆرىنەى تىرە ۋە ھۆزەكان ھاتنە لاي ئەۋ، لە نۆۋ ئەۋ كەسايەتيانەدا (۴) سەركردهى (مەغۇل) دەبىبران كە خويىنى پاشايەتى لە دەمارەكانياندا دەگەپرا، دواى ئەۋەى لە جامۇكا جودا بوونەۋە بوونە لايەنگرى تىمۇجىن.^۱

دوۋەم: ھەلېزاردىنى (تىمۇجىن) بۇكرانى بە (خان)ى مەغۇل:

چوار سەركردهكانى مەغۇل - كە لايەنگىرى تىمۇجىن بوون - بەۋ پېۋ و دانگەى نۆۋنەرايەتى كۆنترىن خىزانى پاشايەتى ۋە سەنترىن پەچەلەكى مەغۇل دەكەن، كۆبۈنەۋە دەستيان بە تەگبىر ۋە پرا ۋە پراۋىژكرىن كرد، دەرەنجام بېپارىياندا (تىمۇجىن) ھەلېزىن و بېكەنە (خان)ى مەغۇل ۋەك زانراۋە (تىمۇجىن)ىش ھەر لەم پەچەلەكە بوو بە لام ۋەك ماف كەس لە (تاي) كوپى (قوتولا)ى دواھەمىن (حاقان)ى مەغۇل بۇ ئەم پۆستە لە پېشتر نەبوو، لەگەل ئەمەشدا دۆستايەتى ۋە دۆسۆزى ۋە پىشتىۋانى ئەم چوار سەركردهى بۇ (تىمۇجىن) - بە پېى گېرپانەۋەكان - لەم لېدوانەى ئەۋاندا پوۋبەپوۋى (خان)ى تازە دەرەكەۋى، (بېپارىماندا بە (خان) بانگت بىكەين، لەمەۋلا ئېمە لە پېشەۋەى بەرەكانى جەنگ دەبىن لە دىرى دۆژمنە زۆر و بىى حىسابەكانمان، ئەۋەى دەستمان دەكەۋى لەۋ جەنگانەدا لە ژنانى جوان ۋە كچانى شۆخ ۋە شەنگ ۋە ئەسپ ۋە ولاخى پەسەن پېشكەشى تۆى دەكەين، ھەر نېچىرېك پادى بىكەين دەيدەين بە تۆ، ئەگەر لە كاتى جەنگدا سەرپېچى فەرمانى تۆمان كرد يان لە كاتى ئاشتىدا شەرمان بۇ سازداى، ئەۋ كاتە تۆ ئېمە ۋە ھاۋسەرەكانمان لېك جودا بىكەۋە، مال ۋە سامان ۋە كەلۈپەلەكەمان لى زەۋت بىكە، دەنگمان لى ۋەرگەر ۋە بەرەلامان بىكە)، ھەموۋيان بەم بېپارەۋە پابەند بوون، (تىمۇجىن)يان بە (خان)ى مەغۇل ھەلېزارد، ناۋيان لېتا (جەنگىزخان)، لە پاستىدا ھەلېزاردىنى (تىمۇجىن) لە لايەن (۴) سەركردهكى بىنەمالەى پاشايەتى مەغۇل كە (تا)ى كوپى (قوتولا)ى شازادەشى تېدا ئامادەبوو تەنھا بە مەبەستى يەكگرتنەۋەى تىرە ۋە ھۆزە پەرتەۋازەكانى مەغۇل ۋە

گىرپانەۋە سەرۋەرى بۇ بىنەمالەي (قىيات) و چاۋەپىڭ كىردى قۇستىنەۋەي ھەلىكى لە بار بوو بۇ تۆلە سەندىنەۋە لە تەتەرەكان، كە ئەمە تەنھا بە يەككىي ۋەكو (تىمۇجىن) و خزمە نىزىكەكانى ئەنجام دەدرىت، تەماشايان كىرد تىمۇجىن لە ھەموو ھەلمەتەكانى جەنگ و پاۋدا پىشەنگە، ھۇشيارە و كاروبارەكان پىڭ دەخات و سىفەتى پابەندى بە پەۋشەكانىيەۋە ديارە،^۱ خوۋدە و پەۋشەكانى سەركرىدەيى ۋەكو (فېل) و تەلەكە بازىو زىرەكى، ئەمەكدارى لە بەرامبەر ھاۋەلە دىلسۆزەكانى، ئەنجامدانى پاۋىتو پرس و پا لەگەل سەركرىدە و جىگرەكانى) لە كەسايەتى (جەنگىزخان) پەنگيان دابۋە.

۱- جەنگەكانى جەنگىزخان و سەرەتاي يەكگرتنەۋەي ھۆزەكان لە ژىر سەركرىدەيەتپەكەيدا:

جەنگىزخان كاروبارە بىنەپەتپەكانى جەنگى و مەدەنى بەسەر پىشتىوانە ھەرە دىلسۆزەكانى و خزمە ھەرە نىزىكەكانىدا دابەشكرىد، بە ناۋبەتلىك تىراندازى كىردە پاسەۋانى تايپەتى خۇي، خەلكانىكى كىردە سەرپەرشتىياري دابىن كىردى ئازوقە و خۇراك و ئاۋ و سازكرىدى غەربەبانەكان، ھەندىكىشى كىردە پاسەۋانى پاۋان و لەۋەپگاكان، كارمەندانىكىشى كىردە چاۋدىرىكەر و سەرپەرشتىياري خزمەتكارەكان و پامىنانى ئەسپەكان و گەياندىنى فەرمانەكانى حوكومەت و پارىزگارى كىردى پۇتۇم و بەرقەرار كىردى ئاسايش لە كاتى بەستىنى كۆبۈۋنەۋەي پىياۋماقۇلانى تىرەكان (قۇرىلتاي)، (جەنگىزخان) لەم بارودۇخەشدا (بۆرچۆ و جىلمى) جوۋتە دىلسۆزى لەبىر نەكرىد، لىتى دەگىرپەنەۋە كە پىتى گوتۇۋن: مەن لە بىرەم ناچىتەۋە كە كاتىك ئىۋە ھاۋەلەم بوۋن ھاۋەلە تىرم نەبوۋن، بۆيە دەتانكەمە سەرۋەرى ھەموو ئەۋ خەلگەي لەبەر دەستىدايە، ئىنجا پەۋى كىردە پەغىتەكەي و گوتى: ئىۋە ھەموۋتان ۋازتان لە (جامۇكا) ھىنا و لايەنگىرى منتان ھەلبۇارد، كەۋاتە ئىۋە ھەموۋتان ئەي ھاۋەلە پىشېنەكانم باشتىن و ھاۋەلە مەن لە ئىستا و ئاينەدا،^۲ پاش ئەمە جەنگىزخان پەيامنىرى خۇي بۇ لاي سەۋك ھۆزە بەھىزەكانى دەۋرۋەرى بەپىكرىد، ھەۋالى دانى كە لە لايەن ھەموو ئەۋ ھۆزانەي لەگەلىدان بە سەۋك (خان) دانراۋە، يەكەمەن سەۋك ھۆزە بانگەشەي كىرد (توغۇل خان)ى ھاۋپى بابى بوو (لە پىتى گىرپەستى براپەتتى) يەۋە^۳ و

۱ المصدر نفسه، ص: ۴۹.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۹.

۳ يەككە لە دابەكانى پىياۋماقۇلانى مەغۇل ھەلبۇاردىنى برادەرى باش بوو، ئەم برادەرە ۋەكو برا تەمەشا دەكرى و ناۋى ئانداي بەسەردا دەبرا، ئاندا بەم ۋاتاپەدەي كە ئەم جوۋتە براپە ۋەك يەكەسىيان لى دى و يەكەيان خۇي بە قورىانى ئەۋى تر دەكات.

(جاموګا) ی هارپې خوی بوون، (توغرول) وه لامي بانګه شه که ی به ئه ری دایه وه و پشتیوانی خوی بۆ پاګه یاند، به لام (جاموګا) به ګالته پیکردن و توپه ییه وه وه لامي بانګه شه که ی دایه وه، (جاموګا) و ته وای دوزمه کانی ئیره ییان به هیژ و ده سه لاتی جه نګیزخان ده برد، هر بویه شه بۆ هر شوینک پویشتبایه و ګه رمین و کویتسانی به ئاژه له کانی بکر دایه به ریکخستنی هیژی سه ربازیه وه ده پویشست، هیژه که ی ده کرده (۴) به ش: هیژی پیشه نگ، هیژی راست و چه پ، هیژی پاشه کی، ئاژه له و عره بانه ی خیزانه کانیش له نیوه راستدا ده پویشستن.^۱

۱- جه نگی عره بانه کان:

جاریک (جه نګیزخان) به م شیوه یی باسما ن کرد کاروانی به پیکرد چاودیره کانی پیش هیژی پیشه نگ هه والیاند که ته پ و توزنکی چوپپ له ئاسووه به ره و به ره وه به دی ده کریت، کاتیک پیی ګه یشتن ده رکوت که هوزی (تیدجۆن) ه و ژماره یان (۳) هه زار که سه و (تارجۆتای) سه رکده یانه، (جه نګیزخان) بریاریدا ده بیت یه کسه ر جه نګیان له ګه ل بکریت، هیژه جه نګاوه ره کانی ته نها ئه سپسوار بوون له سه ر دوو شیوه:

۱- سوار ی هیژشبه ر (الخيالة الثقيلة): پیاوه کانی ئه م هیژه زری ئاسننیا ن پو شیبوو و کلاووخودی پولا نیا ن له سه ر کردبوو، دیو جامه (پیتستی خۆشکراو) ی ئه ستوریشیان له به ر ولاخه کانیان کردبوو، چه کی رمب و قه لغانیان هه لگرتبوو.

۲- سواره ی تیرهاو یژ (خيالة الخفيفة): پیاوه کان و ئه سپه کانیان ته نها دیو جامه یان پو شیبوو، ئه سپه کانیان ئه سپی کتبه پکی بوون، چه که کانیان تیر و که وان بوون، چه و چۆلی دوزمنیش هاو شیوه ی چه که کانی (جه نګیزخان) بوون.

(جه نګیزخان) پیاوه کانی دابه ش کردن بۆ چه ند سريه يه ک، هر سريه يه ک له (۱۰۰۰) جه نګاوه ر پیکهاتبوو و به سه ر (۱۰) ریزی پیکوپیکي (۱۰۰) جه نګاوه ریدا دابه شی کردبوون، به لام (تارتو جاي) سريه کانی خوی به م شیوه یه ریکخستن: هر سريه يه ک له (۵۰۰) جه نګاوه ر پیکهاتبوو و به سه ر (۵) سريه دا ریزی ریک و پیکي (۱۰۰) جه نګاوه ریدا دابه شی کردبوون، دوو ریزی یه که می هیژی سواره ی هیژشبه ر بوون، ریزی دوايه ش هیژی سواره ی تیرهاو یژ بوون.^۲

(جه نګیزخان) هیژی ده سته راستی خسته نیو جه نګلستانیکي چر و پر و نه دیو له ګۆره پانی جه نګه که دا، هه مو ئه و عاره بانانه ی ژنه کانیان و که لوپه له کانیانی هه لگرتبوون

۱ الفزوا المغولي لیدار الاسلام، الفريق الرکن، د. محمد فتحي امين، ص: ۳۹.

۲ المصدر نفسه، ص: ۴۰.

كۆكرده وه و چوارگۆشه يەكی گەورە ی لى دروست كردن و ژن و مندالە كانیشیان له نىوانیاندا به جى هیشتن و پاراستنیشى خسته ئەستۆى مێردمندالە كانى هۆز و تیر و كەوانیشى پیدان، هیزى دەسته چه پى خسته بارى عەرەبانەكان، ئەو به پێچهوانەى نەخشەى دوژمن هیزى سوارەى تیرهاوێژ له بارى پێسه وهى جەنگە كەدا دانا و هیزى سوارەى هێرشبەريشى له بارى دواوه دانا.^١

هیزى سوارەى هێرشبەرى (تايچۆتا) هێرشى كرده سەر هیزى سوارەى تیرهاوێژى (جەنگیزخان) و ئەوانیش به لێزمەى تیرباران پووبەپوویان بوونه وه و ژمارە يەكی نۆريان له گۆرەپانى جەنگدا لى كوشتن، ئەم هیزە نەيتوانى كەلێن بخاتە نىو پزەكانى سوپاى (جەنگیزخان) وه، چونكە له (١٠) پىزى ئەستور پێكها تبوو، هەرچەندە هیزى سوارەى تیرهاوێژيان هەولیدا ئەم شكسته هەستينێتە وه و به پرتاو بەسەر لاشە كەلەكە بووه كانى هیزى سوارەى هێرشبەريان بازياندا و دەسته و يەخەى هیزەكانى (جەنگیزخان) بوونه وه، بەلام لە و كاتەدا (جەنگیزخان) هیزى سوارەى هێرشبەرى لى بەپەلا كردن و بە گزياندا چوونه وه، به تیر و پمەكانيان كارێكيان پيكردن با به دەوارى پەشى نەكردبێت و شكستيان دەرخوا دانا، ئەم جەنگە ناوى لى نرا (جەنگى عەرەبانەكان).^٢

ئەم جەنگە شەپێكى پەش بوو به درێژایى ئەو پۆژە تا تاريكايى شەو درێژەى كيشا، (جەنگیزخان) تێیدا سەرکەوت و وهك (يەكەمى سەرکەوتن) بۆى تۆمار كرا، (٦٥٠) هەزار كەسى له دوژمن كوشت، (٧٠) سەرۆكى لى ديل كردن و به زنجيرى شمشيرەكانى خۆيان كۆت و بەنديان كردن و لەبەر لاقى (جەنگیزخان) فرپيان دان، شیر و كالانى شیرەكانيان به ملدا كردبوون، دەلێن: (جەنگیزخان) فەرمانى دا ئەم (٧٠) كەسە به زیندووى بخړینه ناو مەنجەلە ناوى كولاوه وه و بەم شێوه يە بكۆژيێن.^٣

بەم شێوه يە به ترساندن و تۆقاندن ها تە نىو گۆرەپانى جەنگى دوژمنەكانى وه، بەلكو ترس و تۆقاندن بوو به يەكێك لە و هۆكارانەى حكومەتەكەى له كاتى تێكەلچوونه كاندا بەكارى دەهێنا، به تايبەتى له بەرامبەر ئەو هۆز و نەتەوانەى هاوپەيمانە تيان له دژى حكومەتەكەى دەبەست.^٤

١ المصدر نفسه، ص: ٤١.

٢ چونكە جەنگیزخان عەرەبانەكانى بۆ پاراستنى هیزى دەسته چه پى - كە ديار بوو - بەكارهێنا.

٣ المصدر نفسه، ص: ٤١.

٤ المغول للعربى، ص: ٥٠.

ب - ملالانې هاوېه يمانيتيه کان :

به رژه وه ندى (جه نگیزخان) وای ده خواست که هاوېه يمانيتي له گه ل (توغرولخان) بيه ستيت و به جوته کوتايي به (ته ته ره کان) دوزمنى هر دوکلا بينن، له جه نگیزخان که نه جاميان دا توانيان نامانچ بپيکن و ته ته ره کان به گشتي و هوږي (مه پکيت) و لايه کيش له هوږي (نايمان) به تاييه تي له نيو بهرن، وه ک زانراوه کيشمه کيشمي نښان (تايانک خان) ي پاشايان و (بوږوږف) ي برای بووه مايه ي لاوز بووني نه م هوږه ي (نايمان) که پاشانيش که و ته بهر هيرشي (جه نگیزخان) و (توغرول خان)، نه وه ي زياتر پښگای بو نه م هيرشه خوشر کرد: هرا و نازاوه کاني سر گوږه پاني مه نغوليا بوون که له نيوه ي دووه مي سه ده ي (١٢) ي زاييني و به فيتي سياسه تي حکومتی چيني و هندی هکاري نيوخوږي نه و ولاته پوويان دا، شياوي باسه بنه مالې (کين) ي حکومراني چيني باکوور به و سياسه ته په فتاري ده کرد که چه ندين بنه مالې تري حکومراني نه و ولاته پتي به پړوه ده چون له نازاوه نانه وه ي نښان هوږه کان و سر کرده کانيان، پاشاي چين به گهرمي داوای له (کرايت) و (مه غول) ده کرد بينه هاوېه يمانی، له سالي ١١٩٤ ي زاييندا دهره نجامي جهنگ به به رژه وه ندى هاوېه يمانه کان برياري له سر درا، وه کو پاداشت شای کرايت ناسناوي (وانچ) ي پندرا، کوږه که شي له پيزي سوپادا به رز کرايه وه و پله ي (سنجون) ي پندرا، به هه مان شيوه (جه نگیزخان) يش ناسناويکي پښليني پندرا، به لام هيچ ناسناويکي تري جگه له ناسناوي نه سلې خوږي له پايه به رزيديا پيوه نه لکاوه، له لايه کي تره وه هه موو نه و هوږانه ي بېوونه جتي هه په شه و مه ترسي له لايه ن (جه نگیزخان) ه وه: (جاسيرات و مه پکيت و تاجيوت و قه نقپات و ته تار) پيکه وه هاوېه يمانيتيه کيان پيکيتنا، (توکتا) ي شای (مه پکيت) و (جاموکا) ي شای (جاسيرات) له نيو شايه کانددا ديار بوون، سالي ١٢٠١ ي زاييني پيکه و تن له سر داناني (جاموکا کړوخان) به ئيمپراتوري ئيمپراتوريه تي هوږه تورکيه مه غوله کان، هينده ي نه خاياند نه و سوپايه ي جاموکا کوږي کردبووه له سالي ١٢٠١ - ١٢٠٢ تېڅسکا، به لام دواي نه مه تواني (سنجون) و (توغرولخان) ي بابي له هاوېه يمانيتي (جه نگیزخان) پاشگه ز بکاته وه و سرنجيان به لاي خوږيدا پراکيشي.^١

ج - جهنگي (جه نگیزخان) له گه ل شای (کرايت) :

سالي ٥٩٩ ک/ ١٢٠٣ ز (وانچ خان) ي سر به هوږي (کرايت يان کريت يان قاريات) ي مه سيجي سرؤکي هوږه تورکه پوږه لات نشينه کان بوو، هه رچه نده (جه نگیزخان) سر به

هۆزەگە ی ئەو نەبوو بەلام ھەر لە تەمەنی مندالییەو پەشتیوان و پابەندی - بپیارەکانی - بوو، سەرۆکای تیرە و تایەفەکانی (کراپیت)ی ھاوپەیمانی جەنگیزخان بە ھۆی سەرکەوتنەکانیەو پق و کینەیان لە بەرامبەر جەنگیزخان کەوتە دل و دەروونەو، لە لای (وانج خان) بە خراپە باسیان لێو دەکرد، تا کار بەو گەشت (وانج خان) بە ناپاکی و خیانت جەنگیزخانی تاوانبار کرد و بپاری گرتنی دا، ئەمە و لە پیلانیکی دووجە مسەریدا ویستیان بە سەرکردایەتی توکتاکی کۆپی (توغولبەک - وانج خان) و (جاموگا)ی دوزمەنی سەرسەختیەو جەنگیز خان بکوژن، ئێوارە وەختی پوژیک، کاتیک جەنگیز خان بە خۆی و (۶) ھەزار جەنگاوەر و خا و خیزانەکانیانەو لە ناوچە یە کدا ھەلیاندابوو، ھێزە گە پۆکە چاودێرەکان ھەواییان بە جەنگیزخان دا: کە ھۆزەکانی (کراپیت) خۆ کۆدەکنەو و خەریکە لە سەر بازگە کە یان نزیک دەبنەو و پێ دەچیت شەو ھێرشیان بکەنە سەر، (جەنگیزخان) بپاریدا ھەرچۆنیک بێت و بە ھەر فیتیک بێت خۆ لە دەستی دوزمەن قوتار بکات، چونکە لە ھەردوو بوازی ھیز و خیراییەو لە دوزمەنەکی لاوازترە و خا و خیزانیشیان لە گەلدان کە سواری عەرەبانەکان و گاجوت و ئەسپ پرایندەکیشن، لەم کاتەدا دوو تۆکەری (وانج خان) ھاتنە پیزی سوپای جەنگیزخانەو و ھەوایی نەخشە و وانج خانیان پێدا کە دەبیوئ دەست گیری بکات،^۱ (جەنگیز خان) نەخشە یەکی داپشت و داوای لە سەرکردەکانی کرد خال بە خال و بەو پەری وریایی و ھێمنی و پیکوپیک یەو جیبەجیبی بکەن، نەخشەکی بەم شێوە یە بوو:

أ- کشاندنەوێ ئاژەلەکان و ژن و مندال و خیزانەکان بە سواری عەرەبانە سوکەکان کە ئەسپ پرایان دەکیشن بەرەو دواو و بۆ شوینیکی نەدیو کە ۱۲کم لە سەریازگە کە یان دوور بێت.

ب- چۆلکردنی خێوەت و پەشمالەکان و داگیرسانی چرا تێیاندا و بە جیبەجیبی گاجووتەکان بە عەرەبانەکانیانەو بە شێوە یەک وایان سەریازگە کە ئاوەدانە.

ج- (جەنگیزخان) کۆمەلێکی گەلی لە بەرەبەییانی ئەو شەو دا پێگای کشاندنەوێ ئاژەل و خیزانەکان شوینەون دەکەن، ھۆزەکانی کراپیت سەربەژێر ھێرشیان کردە سەر سەریازگەکی (جەنگیزخان)، کاتیک دیتیان سەریازگە کە چۆل و کەل و پەلەکانیان ھەر لە وێدان، پێیان وابوو (جەنگیزخان) بە خۆی و سەریازەکانی و خا و خیزانەکانیانەو لە ترسان ھەلاتوون، بۆیە لە ھێرشە کە یاندا خاوبوونەو و بە دوایان نەکەوتن.

(جه نگیزخان) له پاش گردی کی پشت سربازگه که وه که پوویارنکی بچوکیان له نځواندا بوو به خوی و سربازگه کانی وه خوی حه شار دابوو، چاودیږی کردنی ناوچه ی شه پشی به پاسه وانه گه پوکه کانی سپاردبوو، کاتیک هیزی سواره ی تیرهاویژی (کرایت) که پیش هیزی سواره ی هیرشه ریان که وتبوو پیشپړه وی کرد، جه نگیزخان و سوپاکه ی له پرتاو هیرشیان بو بردن و، به بی نه وه ی بیلن هیزه هیرشه ریه که ی کرایت پی بزانیته هیزی تیرهاویژیان له نیو برد، پاش ماوه یه ک (وانجخان) و سهرکرده کانی — که سهرکرده یه تی هیزی سواره ی هیرشه ریان ده کرد به مه یان زانی، کاتی جه نگی یه کلاکه روه و نزیك بووه، (جه نگیزخان) نه خشی خوی به م شتویه دارپشت:

ا — هیرشکرده سهر دوزمن پیش نه وه ی دوزمن هیرش بیئی.

ب — نه نجام نه دانی هیرش به رهی: چونکه دوزمنه کانی له نه و به هیزترین.

ج — سوود وهرگرتن له زهوی به گویره ی بو لوان، تا له م کاته دا به تیکه ل و پیکه لی بتوانن که م و کوپی ژماره یان له دوزمن بشارنه وه، هیزی سواره ی هیرشه ریه دوزمن هیرشه ی کرد و خوی به نیو سوپاکه ی (جه نگیزخان) دا کرد، (جه نگیزخان) بانگی (جلدار) ی ئالا ه لگری هوزی کرد — که یه کیک بوو له سهرکرده هره نازاکانی — که مارودانی بالی چه پی سوپای دوزمن و داگیرکردنی گردی (جویقای) هه لکه وتوو له پشت نه م باله سهربازی خسته نه ستو، نه گهرچی سوپای (کرایت) له ئوچی هیرشه که یاندا بوون به لام (جلدار) توانی له یه که م ته کانیدا سوپاکه ناچار بکات که میک به ره و دواوه پاشه کشه بکات، جه ننگ تا تاریکایی شه و درېزه ی کیشا، جه نگیزخان، ده یزانی له پوژی دوه مدا به م هیزه که مه یه وه ناتوانی له به رامبه ر هیزه به هیزه که ی دوزمنیدا پراوه ستیت هیرشیکی توند و تیژی کرده سهر دوزمن و که لینیکی گهره ی له مه یاندا دروست کرد و خوی به ره و پوژه لات کیشایه وه.

دوا به دوا ی پاشه کشه کردنی (جه نگیزخان) (جویی) به سهر دوو سربازگه که ی ناحه ز له به رامبه ر یه کتردا دابه ش بوو:

ا — سهربازگه ی (وانج خان) و هه موو نه وانه ی هاتنه پالی دوا ی سهرکه وتنی به سهر (جه نگیزخان) دا.

ب — سهربازگه ی (جه نگیزخان) و هه موو نه وانه ش هاتنه لای تا پشتیوانی بکه ن.

(جه نگیزخان) بریاری دا دوزمنه که ی له نیو به ری، هیرشیکی به هیزی سازکرد، له نه خافل به ره و سهربازگه ی (وانج خان) پیشپړه وی کرد، پیش هه لتوقانی به پووی دوزمندا (تابووری پیتجه م) ی خسته گه پ تا به ته واهوتی له — چهند و چونی — دوزمن حالی بی، بو نه م

مه به سته یه كه له سه ركرده كانی خۆی به ناوی (په نابهر) ناردده لایان، ئالایه کی (جه نگیزخان) ی هه لگرتبوو و پایگه یاند كه بۆیه به م شیوازه هاتوو ته له ده ست په فتاری به دی (جه نگیزخان) قوتاری بی، کاتیك گه یشته سه ربازگه ی (وانج خان)، وانجخان متمانه ی پی نه كرد، بۆیه به مه به سته ی وه رگرتنی زانیاری و ساغ كردنه وه ی هه واله كان ژماره یه كه له سه ربازه كانی خۆی له گه ل ناردنه سه ر لوتكه كانی ده وره به ر و موسه یته ر به سه ر سه ربازگه ی خۆی و هاوسێكانی، نوێنه ره كه ی (جه نگیزخان) ده یه ویست نیشانه یه كه داکوتی و سه ربازگه كه ی دوژمن ئاشكرا بكات، کاتیك ئه مه ی بۆ نه كرا، فیلێکی داهینا و به په له جیبه جیی كرد، چوو ه سه ر لوتكه یه كه ئالاکه ی هه لگرتبوو له سه ر ئه و پێی چه قاند، ئینجا هاته وه له ولاخه كه ی دابه زی و به پێی ده پۆیشت، سمی ولاخه كه ی به ده سته وه گرت، پرسیا ری لیكرا، بۆ وا ده كه ی؟ گوتی: به ردێك چۆته نیو سمی ولاخه كه وه، به بیانووی ده ره مینانی به رده كه خۆی و سه ربازه كانی خافلانیدن، پێشه نگی سه ربازه كانی جه نگیزخان گه یشتنه سه ربان ته واوی ئه م پیاوانه ی (وانجخان) یان به خێزانه كانیا نه وه په لبه ست كردن، بۆیه (وانج خان) ئه نجامی هه والگه یه كه ی پی نه گه یشت،^۱ به لكو سواره كانی جه نگیزخان هێرشیان هینا و شمشیر كه وته سه ر گه ردنی پیاوه كانی.^۲

(وانج خان) و (توكتابه گ) ی كۆپی بریندار بوون و هه لاتن، هۆز تالان و بپۆ كرا و ژنه كان ده سته گه ی کران و (جاموگا) كه وته به رده سته ی (جه نگیزخان)، فه رمانی دا به نی ئاوو ریشم بکه نه گه ردنی تا ده خنکیت،^۳ ته واوی ده مار و ئه ندامه كانی له شیان لی كردنه وه،^۴ هه روه ها (وانجخان) و كۆپه كه شی دوا ی هه لاتنیان له لایه ن شوینكه وتوو ه كانیا نه وه به مه ره دی كوشتن گه یشتن، سه ری باوك له نیو قاپیكی زیودا به دیاری بۆ (جه نگیزخان) نێردرا،^۵ به م شیوه یه تیره ی (قاریات) له نیو برا و ته فر و تونا کران، ئینجا هه رچی تیره و هۆزی بی هیز و به هیز هه بوو به جیاوازی ئاین و مه زه به كانیا نه وه و به هه موو شوینه واری شارستانیان و پوخته ی زانسته كانه وه بوونه گه ردنكه چ و دلسۆزی سه روکی نوپی ئاسیا، دوابه دوا ی ئه م — سه ركه وتن — ه پاداشته ی ئه م دوو كۆیله ی (وانجخان) ی دایه وه كه هه والی هێرشه

۱ الغزو المغولي لدير الاسلام، ص: ۴۵.

۲ المصدر نفسه، ص: ۴۵.

۳ المغول للعربي، ص: ۵۲.

۴ الغزو المغولي لدير الاسلام، ص: ۴۵.

۵ المصدر نفسه، ص: ۴۵.

چاوه پوانكړاو و نه خشه بۆكېشراوى (وانچ خان)يان بۆ هېنابوو —، نازادى كردن و پله و پايه (ترخانى = نازاد)ى پسې به خشين و به جۆرېك: ئهركهكانى دهولته تيان له سهر شان نامېنى، ههرچى به تالانى دهگرن له جهنگهكاندا به تهواوهتى دهبيتته مالى خوځيان، شا هيجيان لى ناسينيت، به بى وهرگرتنى ئيزن و پېگه پيدان دهتوان سهردانى سهرۆك بكن، ههر يه كه يان تا (۹) تاوانى به سهردا تېته په پى سزا نادرېت.^۱

(تاتانجق)ى كاتيبى شاي (نايمان) كه به په چه لهك (تويغور) بوو، له لايه ن هيزه كاني جهنگيزخانه وه — له م جهنگه دا — دهستگير كرا، (جهنگيزخان) كرده كاربه دهستى خوى و بپيارى دا زمانى (تويغور)ى به كاربيتى، (تاتانجق) بپيارى دا پوله كاني جهنگيزخان و چينى بالا فيرى گفت و گو و نووسينى زمانى (تويغور)ى بكات، شايانى باسه تويغوره كان كاريگه رى به هيزيان له سهر (ئهكوتاي) كوپى (جهنگيزخان) و جيتشينى حكومرانيه كه ي هه بوو.^۲

سپههم: دوو مهله كه تى (نه يمان) و گهر دنكه چيان بۇ حوكمرانى (جهنگيزخان):
(نه يمانيه كان) يه كېك بوون له و ئيمپراتوريه ته زله پزانه و وهك هيزكي جيهانى و خاوه ن دهسه لاتيكي فراوان كه زۆري زۆرى خاكى كيشوهرى ئاسيا و به شيكى گهره وى نه وروپاي له خۆ گرتبوو دهركه وتبوون، نه وانش وهك ته وارى هۆزه كاني تر پووبه پووى (جهنگيزخان) بوونه وه له كاتى سهره له انيدا، نه يمانه كان له په چه له كدا دهگه پزانه وه سهر په گه زى (تورك)، سنوورى ولاته كه يان له كزندا به م شيوه يه مه زنده ده كرېت: له باكووره وه هۆزه كاني (قهرقين) و له باشووره وه هۆزه كاني (تويغور)، له پۆژه لاته وه هۆزه كاني (كرايت) و (مه پكيت) و له پۆژئاووه (قهره خه تانى) هاوسنووريان بوون، شاكانيان يان خانه كانيان پتيان دهگوترا: (كوتچلوك خان)، كه به واتاي (گهره، به هيز، سهردار... هتد) ديت هه روهك (رشيد الدين) ئاوا ده لى له پييازى ژيانيان و پزىمى كۆمه لايه تيان و دابو نه ريت و كلتورياندا هاوشيوه وى هۆزه هاوسنيكانيان بوون وهك مه غول و تيره خيله كيه كاني تر.^۳

دهولته تى (نه يمان) گهر ورتين دهولته تى نيوه پاستى ئاسيا بوو فراوانترين خاكى به دهسته وه بوو يهك پاشا حكومراني ده كرد، به لام له و كاته دا (جهنگيزخان) وهك سهرۆك

۱ المصدر نفسه، ص: ۴۵.

۲ المغول للعربي، ص: ۵۳.

۳ سقوط الدولة العباسية، للقحطاني، ص: ۷۳.

ھۆزەكانى (مەغلۇل) دەرکەوت، دەبىنن ئەم دەولەتە دوو كەرت بوو، كەرتى پۆژمەلات و كەرتى پۆژئاوا، ھەر كەرتە و برايك حكومپانى بوو، (بويروخان) حكومپانى كەرتى پۆژمەلات بوو، (بىبوقاتايانگ) یش حكومپانى كەرتى پۆژئاوا بوو، بە تەماشالە سنوورى پۆژمەلاتى مەملەكەتى (نايمان) و ھاوسنورىيان لەگەل ھۆزەكانى (كپايت) و (مەركيت)، لە ئەنجامى كارەساتى جەنگى (ۆركۆ) و كوژرانى (ئۆنك خان) سنوورەكانى نايمان لە پووى ئاوارە و ھەلاتووەكانى ئەم دوو ھۆزە لە ترسى زەبرى جەنگيزخان ئاوەلا بوو، لە ئەنجامى ئەمەدا سەر لە نوئى مەملەنئى نيوان (جەنگيزخان) لە لايەك و دوو شاكەى (نەيمان) لە لايەكى ترەوہ سەرى ھەلدايەوہ، دەرەنجامى ئەم مەملەنئى خويئاويە دريژخايەنە بە لەنيوچوونى ھەردووك دەولەتى (نەيمانى) و پيچرانەوہى دەسلەتايان كۆتايى ھات لە ناوہندى كيشوہرى ئاسيادا، ھەردووك (شاي) برا بە دواى يەكدا كوژدان، ئيمپراتوريەتە لاوہكەى جەنگيزخان بە يەكجا خويىن و خۆراكى ئەم دوو دەولەتەى ھەلمژى و خاك و ئاوى ولاتەكەشيانى ھەللوشى تا بىيىتە پارچە يەككى نەپچراو لە خاكى دەولەتى مەغلۇل.

مانگى پەجەبى ۶۰۲ك بەرامبەر مارسى ۱۲۰۶ز (جەنگيزخان) كۆبوونەوہ يەككى گشتى پيخست، لەم كۆبوونەوہ يەدا: (جەنگيزخان) كرا بە (خانى گەورە) تەواوى دەوارنشينەكانى مەنغۇليا و ولاتە ھاوسىكانى ئەو ولاتە، (جەنگيزخان) نەخشە يەككى تازەى بۆ داگيركردنى ولاتان داپشت و بپارياندا لە سنوورى مەنغۇليا دەرپيچت، لەم كۆبوونەوہ يەدا قانۇنە بە ناوبانگەكەى خۆى بلأوكردەوہ، كە لە ميژودا بە (ياسا) ناسراوہ.

چوارەم: دامەزراندنى ئيمپراتوريەتى (مەغلۇلى):

ھەولەكانى جەنگيزخان بەس لە يەكخستنى ھۆز و تيرەكانى (مەغلۇل) دا پانەوہستان، بەلگە ئەم يەكگرتنە بووہ خالتيكى وەرچەرخان بۆ دامەزراندنى ئيمپراتوريەت يەككى گەورە كە ئۆرتىن ناوچەكانى جىھانى ئەو كات لە خۆ بگريت، بۆ ئەم مەبەستەى و پيكانى ئەم ئامانجەى دەبووايە لە ھەموو لايەكاندا پەلى خۆى بھاويژيژت و پووبەپووى نەتەوہ جۆراوجۆرەكان و كلتور و پۆشنبيريەكانيان بىيىتەوہ، لەم پيئاوہدا بە پيژەوكردنى چەند كردهوہ يەككى سەربازى چپ و پپ و ئالۆز وتوند و تيز دەستى بە كارەكانى كرد، بەم شيوہ يەى خوارەوہ:

۱- بهرەى چینی:

– کرده سەربازیه کانی دژی ولاتی چینی باکور:

أ- مەملەكەتى (تانغوت):

(جەنگیزخان) سەرەتا ھێرشى کردە سەر مەملەكەتى (تانغوت) یان مەملەكەتى (سى ھیا) لە (تبت)، (تانغوت) بى ھێزترینى ئەو (۳) مەملەكەتە بوو كە حكومرانی چینیان دەکرد لە و كاتەدا، چونكە ھەر كاتێك توانى ئەو ولاتە داگیر بكات ئەو دەتوانى لە م پێگایەو ھە حوكمی خۆى بە سەر (توركستان)دا بسەپێنى و لە لای پۇژئاوادا گەمارۆى مەملەكەتى (كین)ى دوژمنە لە مێژینەكەى (مەغۇل) بدات.

(جەنگیزخان) لە سالانى (۱۲۰۲/ك / ۱۲۰۵، ۱۲۰۴/ك / ۱۲۰۷، ۱۲۰۶/ك / ۱۲۰۹) سى جار پەلامارى ئەو ولاتەیدا و تەواوى خاكەكەى پامالى، بەلام نەیتوانى بچیتە نیو (ننج - ھسیا)ى پایتەختەو، ماوھەكەى زۆر ئابلوقەى دا، تا سەرۆكەكەى - بە ناشتى - لە سالى ۱۲۰۹/ك / ۱۲۰۶ز بە سەرکردایەتى حوكمرانى (مەغۇل) بە سەر ولاتەكەیدا و دانى سەرانی بە جەنگیزخان قایل بوو،^۱ بەم شێوازە (جەنگیزخان) بوو بە سەرگەورەى مەملەكەتى (تانغوت) واتە ھەریمى (كانسۆى چینی) ئیستا و دەشتەکانى (ئوردۆس و ئەلداشان) كە بە پشتینەى سنوورى چین دادەنرێن، سەرۆكى مەغۇلى پێویستى بە جى پێیەك ھەبوو لە ولاتى چین تا لاقى خۆى تیدا بچەقینیت و لەوێرا پەلامارى مەملەكەتى (كین) بدات كە ھەندێك تیرە و تايەفەى (تورك و مەغۇلى) لەگەڵ خۆداون.^۲

ب - مەملەكەتى (كین) = مەملەكەتى زێپ:

(جەنگیزخان) بە حوكمی بەھێز بوونی مەملەكەتى (كین) لە پەلامارەكانیدا بۆ سەر ئەو مەملەكەتە پووبەپووى چەند لەمپەریكى گەرە بوو ھەو كە لە داگیرکردنى (تانغوت)دا بوونیان نەبوو، ئەم لەمپەرانیە بریتی بوون لە ژمارەكەى زۆر قەلاى مەحكەم كە لە سنوورى خۆرھەلاتى ئەو مەملەكەتەو تا سنوورى خۆرئاواى دروست كرابوون و لەگەڵ دیواری گەرەى چین ھێڵێكى بەرگى بەردەوامیان بۆ پاراستن و پاسەوانى كردنى مەملەكەتى زێپ (كین) پێكھێنابوو، ئەمە لەگەڵ ئەو ھەدا كە سوپای (جەنگیزخان) تا ئەو كاتە بەم جۆرە جەنگە - جەنگى گەمارۆدانى قەلا - پانەھاتبوو.

۱ جەنگیرخان قاھر العالم، ص: ۲۳۸، حروب المغول، د. حطیطة، ص: ۲۱.

۲ حروب المغول، د. حطیطة، ص: ۲۱.

(جەنگیزخان) دواى تێپامانى بارودۆخەكە، بە باشى زانى هاوپەيمانیەك لەگەڵ تیرە و تايەفەكانى (ئۆنغۆت)ى دانىشتوى باكوورى (چین) مەنغۇلیای ئیستا ئەنجام دا، دواى پێدانی كچێكى خۆى بە شاكەيان توانى ئامانجەكەى بپێكێت و هاوپەيمانیەك لەگەڵ شای (ئۆنغۆت)ى تازە زاواى ئەنجام بدا، (جەنگیزخان) دەیزانى شای (ئۆنغۆت) جێگەىەكى گرنگو ستراتیجى بە دەستەوهیە و بەم هاوپەيمانیەى لەگەڵ ئەو پاسەوانى كردنى سنوورەكانى چین دەستەبەر دەبێت و وەك چاودێرێكى جێ متمانە لە پشت دیوارى گەورەى چین پادەوهستێت، جەنگیزخان بە تەواوكردنى ئەم هاوپەيمانییە بۆى دەركەوت كاری تەواوە و هەموو گری كۆیرەكانى پێى داگیركردنى مەملەكەتى (كین)ى بەبێ ماندوووبوون كردوونەتەوه، بۆیە سنوورى ئیمپراتۆریەتیەكەى (مەغۆل)ى بە هێڵەكانى پێشەوه و سەنگەرەكانى تەماسى دوزمەن بەستەوه.^١

جەنگیزخان پێگا چارەى جۆراوجۆرى بە دەستەوه بوون بۆ گەشتن بە ئامانجەكانى و بە گۆیرەى پتویست ئالوگۆزى لە نیوانیاندا دەکرد، ئەگەر ئامانجەكەى بە هێزى سەربازى نەپێكاىبایە چارەسەرى سیاسى و تەلەكەبازى بەكاردێنا، لە سالى ٦٠٧/ك ١٢١١ز بە مەبەستى پەلاماردانى (پەكین) سەربازگەىەكى گەورەى لەسەر كەنارەكانى پووبارى (كیرۆلین) لە مەنغۇلیای خۆرەلات كۆكردەوه و ئینجا پێشپەرەى كرد بە نێو سەنگەرەكانى تورك و ئەنغۆتدا تێپەرى بەبێ ئەوه هیچ گرفتێك و بەربەستێكى بێتە پێشەوه، سوپا گەیشته باكوورى (چین)، دەچوووە نێو هەر ئاوەدانێك دەپووخاند، بەلام بە هۆى نەبوونی شارەزایی لە بوارى ئەندازەدا نەیتوانى شارە گەورەكان - كە بە قەلا دەورەیان درابوو - داگیر بكات، جەنگیزخان و سوپاكەى ماوهى یەك سال ٦٠٨-٦٠٩/ك ١٢١١-١٢١١ز لە بەرامبەر قەلاكانى دیوارى چین مایەوه و جگە لە چەند مەلەبەندێكى كەم بایەخ هیچ شوێنێكى گرنكى بۆ داگیر نەكرا، هەلبەتە گرد و تەپۆلكەكان و زنجیرەى چیا و چەقەنەكانى ناوچەكە و تێپەرى بوونی دیوارەكەى (چین) بە نیوانیاندا لە كەنداوى (بتشیل)ى یەوه تا پووبارى (زەرد) و لەوێشەوه تا باكور لە (پەكین و تاتونج) لە باكوورى (شان سى) ببوو بە بەربەستێكى بەهێز لە پووى پێشپەرەى كردنى (جەنگیزخان) و سوپاكەیدا، بۆیە سەر سوپای مەغۆل بە چەند سەركەوتنێكى كەمى یەكلا نەكەرەوه وازى هێنا، وەك ئەو سەركەوتنەى لە سالى ٦٠٧/ك شوبات و ئازارى ١٢١١ز لە جەنگى چىای (بى - هو)ى هەلكەوتو لە نێوان (پەكین) و (كالبان) بە دەستى هێنا.

کانتیک له په بیعی په که می ۶۰۸/ک/۲۱۲ از یه کیک له فرمانده کانی (خه تایی) ی سهر به دهوله تی (کین) شوپشی کرد و پشتیوانی خوی بۆ سهرۆکی (مه غۆل) ناشکرا کرد، (جه نگیزخان) ئەم هه له زیرینهی قۆسته وه و پشتگیری ئەم فرمانده شوپشگێره ی کرد و سهر کرده (جینی) - که یه کیک بوو له یاریده دهره کانی - به ره وه رهیمی (لیاو- یانچ) باشووری (مهنشوریا) به پیکرد، به لام هیزه مه غۆلیه که له به رامبه ر دیواره کانی (لیا- یانچ) شکستی خوارد، بۆیه (جینی) به مه بهستی خۆ پیکخستنه وه ی هیزه که ی بۆ ناوچه که ی هاوسی کشانده وه، ئینجا کتوپر به سهر شاری دادا و داگیری کرد و پرایگه یاند که له مه ولا (بی- لو- لیاو) شای گه لی (خه تایی) ی ژیر ده سه لاتی (مه غۆل) ه.^۲

له سالی (۶۱۰/ک/۲۱۲) (جه نگیزخان) به مه بهستی گرتنی پینگای ستراتیژی نیوان (کالجان- په کین) بۆ جاری دووه م به ره و چین به پۆ که وته وه، پيشه کی دهستی به سهر (مه سوان- هوا) دا گرت، که یه که مین شاری به قه لا ده وه ره درای سهر پنگاکه بوو، ئینجا شاره کانی (نور- نان) و (هوا- لای) داگیر کرد و به پیره وه تاریک (تونیل) ه که ی (تشو- یونج- کوان- نان- کو) ی باشووری خۆرئاوای (هوا- لای) تیپه پی، که چهند قه لایه کی مه حکم به سهر ناوچه که یاندا ده پوانی و دیواره گه وه که ی (چین) یش له و پرا به ره و (په کین) لیژ ده بۆوه، ئینجا (جه نگیزخان) خوی گه یانده ناوه ندی ده شتایی خۆره لاتی (چین) ی گه وه که له (په کین) وه تا (نان- کنج) دريژ ده بۆوه، به م شیوه دهستی به سهر نه و پنگایانه داگرت که ده چوونه نیو خاکی (چین) وه، له ناوچه ی باکووری خۆره لاتیشدا دهستی به سهر قه لای (کویی- کو) دا گرت که به سهر پیره و ی سهره کی نیوان (شانغ- تی) و (په کین) ی باکووری خۆرئاوای ولاتی دا ده پوانی.

هه ره ها دهستی به سهر (تا- ئونغ) دا گرت که به حه شارگه یه کی گرنگ داده نرا له سهر هیلای دیواری (چین) و به سهر رهیمی (شان- سی) یشیدا ده پوانی.

له په بیعی دووه می ۶۱۰/ک/ئاب، ئەیلولی ۲۱۲ از (وی- شاو) ی شای (چین) له لایه ن فرمانده یه کی نه و ولاته وه کوژا و بارودوخ به ره و ئالۆزی و پشتیوی چوو، (جه نگیزخان) ئەم هه له ی قۆسته وه و له (۳) قۆله وه هیرشیکی به رفروانی کرده سهر ناوه ندی مه مله که تی (چین):

۱ خه تایی: هۆزیکي به په گه ز مه غۆلیه، ماوه ی ۲ سه ده ی ته و له ده سه لاتی به سهر په کیندا هه بووه، پاشان له لایه ن پاشاکانی په کین په کینیا ن ئی سه نراوه ته وه، له پیناوی تۆله سه نده وه له پاشاکانی په کین هه لی خزمایه تیان قۆسته وه و خیرا له گه ل مه غۆله کان تیکه ل بوونه وه.

۲ حروب المغول، د. أحمد حطیط، ص: ۳۶.

-قۆلى ناوه‌پاست: (جه‌نگيزخان) بۆ خۆى سه‌ركردايه‌تى ئه‌م باله‌ى كرد و (تۆلۆى) كوپىشى له‌گه‌ل بوو، له‌ ده‌شتى گه‌وره‌ى چىنى خۆره‌لات پاشه‌كشەى كرد و به‌ره‌و ناوه‌ندى چىن پيشپه‌وى كرد، پيشه‌كى خۆى له‌ هيرشى سه‌ر (په‌كين) بوارد و به‌ره‌و باشوور بايدايه‌وه، ده‌ستى به‌ تالان و بېژى يه‌ك له‌ سه‌ر يه‌كى شاره‌كان كرد، له‌ شارى (باو-تۆنج) باشووره‌وه ده‌ستى پيكرد تا (په‌كين)ى باكوور، ئينجا له‌ (په‌كين) پا ماوه‌ى (۳۰۰) ميل تا خوارووى ولات پويشت و تا سه‌ر شارى (هو-باى) هه‌لگه‌وتوو له‌ سه‌ر پووبارى (زه‌رد) نه‌گيرسايه‌وه، له‌ به‌ر زۆرى ئاوه‌كه‌ و تيزپه‌وى شه‌پۆله‌كان نه‌يانتوانى له‌ پووباره‌كه‌ بپه‌رنه‌وه، بۆيه (جه‌نگيزخان) به‌ خۆى و سوپاكه‌ى پوى كرده ناوچه‌ى باشوورى خۆره‌لات و خۆى گه‌يانده ده‌شتى به‌ پيتى (شانتونج) و، شارى (تسى-تان)ى داگير كرد و ئينجا به‌ره‌و به‌رزاييه‌كانى (تاي-شان) هه‌لگشا و، به‌ره‌و خۆره‌لات پويشت و، ده‌ستى به‌ سه‌ر شارى (لان-شان)ى سه‌ر سنوورى (شانتونج) دا گرت، ئينجا قه‌لا چىنيه‌كانى يه‌ك به‌ دواى يه‌ك گرت،^۱ جگه‌ له‌ هه‌ندىك قه‌لاى مه‌حكەم كه‌ نه‌يتوانى خۆى باويژيته‌ ناويان، ئينجا پاش تالانكردى ناوچه‌كانى ده‌شتى چىنى خۆره‌لات به‌ره‌و لاي ديوارى گه‌وره‌ى چىن گه‌رايه‌وه.^۲

-قۆلى پاست: (جوجى و جفتاى و ئۆكتاى) كوړانى جه‌نگيزخان سه‌ركردايه‌تى ئه‌م باله‌يان كرد، له‌ پيگاي (بوا-تينج) و (شانتو) به‌ره‌و (هو-باى)ى كه‌رتى خۆرئاوا به‌ پيكه‌وت، له‌ (هواى-كنج)ى هه‌ريمى (هانون)ى باكوورى پووبارى (زه‌رد) نزىك بۆوه، به‌ سه‌ر دواهه‌مين گردۆلكه‌ى (تاي-هانج) دا تپه‌پى و پاشان به‌ره‌و هه‌ريمى (شان-سى) سه‌ركه‌وت، ئينجا پوى كرده ده‌رياچه‌ى پووبارى (فن) كه‌ هه‌ريمى ناويراو به‌ دريژايى هاتنه‌ خواره‌وى له‌ سه‌رچاوه‌كه‌يه‌وه، له‌ باكووره‌وه بۆ باشوور ده‌كا به‌ دوو كه‌رته‌وه، ده‌ستى به‌ سه‌ر شار و ئاوه‌دانیه‌كانى سه‌ر كه‌ناره‌كانى پووباره‌كه‌ و ده‌روبه‌ريدا گرت، كه‌ خۆيان له‌م شارانه‌دا ده‌بينيه‌وه: (باى-بانج، فن-تشى، هسن-تشو)، هه‌روه‌ها ده‌ستى به‌ سه‌ر (تاي-يوان)ى پايته‌ختى هه‌ريمى (شان-سى) دا گرت و پاشان له‌ پيگاي (تاي-تشو) و (تاتونج) پا به‌ره‌و لاي ديوارى گه‌وره‌ى چىن گه‌رايه‌وه.

-قۆلى چه‌پ: (قاسان)ى براى (جه‌نگيزخان) سه‌ركردايه‌تى ئه‌م باله‌ى كرد، له‌ ئاقار شارى (په‌كين) پا و له‌ باكوورپا به‌ پيگاي قه‌راغ ده‌ريادا به‌ پيكه‌وت، ناوچه‌ى هه‌لگه‌وتووى

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۶.

۲ المصدر نفسه، ص: ۲۶.

نیوان (شان-های کوان) و (جیهول-شانگتی) خسته ژیر پکیفی دهسه لاتی خویه وه، ئینجا به مه بهستی داگیرکردنی (مهنشوریای سهرو) به ره و هریمی پوویاری (نوتی و سنجاری) تا دهگا به پوویاری (نامور) به پیکهوت.

له سالی ۶۱۱/ک/۱۲۱۴ از جهنگیزخان دهسپیشخه ری ئیمپراتوری چینی بۆ خسته پووی ناشتی به هل وه رگرت، به پتی ئه م ناشتی: (جهنگیزخان) ته وای ئه و شار و ناوچانه ی داگیری کردون چ له نیو بازنه ی دیواری (چین) دابن چ له دهره ویدا ده یانخاته نیو چوارچیوه ی دهوله ته که ی خویه وه، (جهنگیزخان) رایگه یاند پیشنیاره که ی ئیمپراتوری چینی قبوله، به لام هیشتا سه روکی (مه غول) له پیکه ی گه پانه ویدا بۆ (مه غولیا) له پیره وی (تسو-یونج-کوان) دا له سنووری دیواری چین تینه په پی بوو، ئیمپراتور له پیشنیاره که ی خوی پاشگه ز بۆوه و دهستی به نۆزه نکرده وه و قایم کردنه وه ی قه لا و حه شارگه کانی کردو پایته ختی دهسه لاتی بۆ شاری (کای فونج) ی باشووری ولات گواسته وه، تا له گورپه پانی جهنگ نزیك بیته وه و (په کین) یشی خسته ئه ستوی کوپه که ی خوی، (جهنگیزخان) که به مه ی زانی سوپا که ی بادایه وه و به په له به ره و (چین) گه پایه وه، له جهنگیکی دهسته ویه خه و یه کلاکه ره ودا له گه ل سوپای (چین) تیک هه لشاخا و دهره نجام له سالی ۶۱۲/ک/۱۲۱۵ از (په کین) ی پایته خت که وته ژیر دهسه لاتی (مه غول).^۱

پینجه م: راگره کانی پرۆسه ی - داگیرکاری - مه غول له سه رده می (جهنگیزخان) دا:

جهنگیزخان له پینا و خزمه تکردنی ئامانجه کانی (مه غول) له فراوانخوای و دهسه لات و دهست گرتن به سه ر ته ختی سه رکردایه تی جیهاندا له چواچیوه ی نه خشه یه کی دارپژراودا جموجۆلی ده کرد، له ماوه ی لیکۆلینه وه که مدا گرنگترین راگره کانی پرۆسه ی ئه و داگیرکاریه م تییینی کردون، له نیوانیاندا:

۱- **که سایه تی جهنگیزخان:** که سایه تی جهنگیزخان له سه رکردایه تی کردن - ی سوپا - دا پله ی یه که می بۆ داده نریت، هه میشه شانسی سه رکه وتنی سه ربازی هه بووه له به رامبه ر هه ر که س و گه لیکدا پوویه پووی خوی و گه له که ی بووبیته وه، له سه ده ی (۱۳) ی زایینیدا به هه ول و ته قه لای خوی خوی کرده سه رکرده ی نیوه ی جیهانی ئه وکات، ترس و بیمیکی سامناکی خسته ناخی ژماره یه ک نه وه ی مرقایه تیه وه، ناوی (تیمۆجین) بوو که به واتای

(پىياۋى پۇلا) دىت، مېژوو بە (جەنگىزخان)ى ناو بردووه، ئەم پىاوه مەغۇلىيە ھەلگەتوو بوو
لە:

- پىكخستن و دامەزاندنى سوپا.

- ستراتىژىيەت.

- تاكتىك و تەلگەباي.

- نەخشە دانان.

- سەرناسى.

- ھەلپژاردنى يارىدەدەر.

- دۆزىنەوھى خالە لاوازەكانى خەلگ و پام كردنيان لە خزمەت بەرژەوھەندىيەكانى خۇيدا.
ئەم سيفەتەنە بۆ ھەموو كەسىكى سەربازى و مەدەنى و ھەكو يەك پىئويستىن، مەزفۇى ژىر
دەيەوئىت زانىبارى بە دەست بخت لە ھەر سەرجاۋەيەكەوھە بىت، چونكە زانىبارى ھىز و پىزە،
مەشخەلە و تارىكايى نەفامى و سەرىپچى پادەمالىت،^۱ پى نىشاندەرى ناسىنى پاستىيەكان و
نەپنىيەكانى مېژوو، سەقامگىرى دەولەت و فراوانبوونى شارستانىيەكانە.

جەنگىزخان: پىياۋىكى كەلگەتى بالابەرزى دامەزراو بوو لە پىكھاتەي جەستەيدا،
سەرسۇماتە بوو و جگە لە كەمىك مووى پەنگ خۆلەمىشى ھىچ مووى بە سەرەوھە نەبوو،
چاۋەكانى ۋەك چاۋى پشيلە بوون، لە گفتوگۇدا جگە لە بەكارھىنانى چەند دەستەواژەيەكى
چىنى بە غەيرى زمانى مەغۇلى نەدەدوا، نە لە ژيانى تاييەتى دا نە لە ژيانى گشتىدا، زۆر بە
كەمى لە ژيانى تاييەتى خۇيدا لە پەفتارەكانىدا تىي دەپەپاند، ھەر بۆيەشە خودى خۆى تا
كۆتايى ھاتنى دەستەبەرى پاراستنى چالاكىيەكانى عەقل و جەستەي خۆى بوو.

لىكۆلەرەوان دەلەين: جەنگىزخان لە ژيانىدا بە پىياۋىكى داۋىنپىسى نەناسراوھە و لە
جلىتاۋى زىدەپۇيى جىنسيدا پۆنەچوۋە، يارى بە لەزەت و پەسەندكراو بە لاي ئەوھەوھە يارى
(بۆلۆ) و گەشتى (پاۋ) بوو، لە ھەردووك بوارەكەشدا شارەزا بوو، دەربارەي خواردنەوھى
مەي، لەگەل خزمەكانى خۆى دەيخواردەوھە، بەلام (جەنگىزخان) بە پىچەوانەي (ئوغۇداي)
كۆپى و جىنشىنى! پىگەي نەداوھە خواردنەوھە بەسەرىدا زال بىت و مەست بىت، بۆيە - پاي
خۆى دەربارەي ئەم عادەتە دەرپىپوۋە و گوتويەتى: ئەگەر مەزفۇ نەيدەتوانى واز لە مەي

بیئنی با له مانگیځکا ته نها (۳) جار بیخواته وه، نه گهر زیاتری خوارده وه نه وا تاوانی گه وره دهره ق به نه فسی خوی ده کات، نه گهر له مانگدا ته نها دوو جار بخواته وه نه وه باشتره، نه گهر (۱) جار بیخواته وه نه وه زور باشتره، خو نه گهر هر نه یخواته وه نه وا کاریکی وا گهره ی نه نجام داوه که پیویسته پیژی بگریټ و ستایشی بکریټ.^۱

۱- نازایه تی (جهنگیزخان): (جهنگیزخان) به نازایه تیه کی له پاده به دهر ناسرابوو، نه و پیژی نازایه تی دۆستان و دوژمنانی خوی وه کو یه ک ده گرت، له پیځای گه یشتنی به ته ختی ده سولات له درئی خه لکانیک پاره سستا که به نازایه تی له عاده ت به دهر ناسرابوون، له و نمونانه ی که به نازایه تی خه لک سهرسام بووه:

له سالی ۱۲۲۱ز و له لای پوویاری (سند) دوی سهرکه وتنی به سهر (جلال الدین) ی سولتانی ده ولته تی (خواره زم)، سهرسام بوونی خوی له به رامبه ر نازایه تی نه و دوژمنه لاه ی دهرپی، له گهل نه وه دا داخ و په ژاره ی خوی بۆ دهر باز بوونی (جلال الدین) دهرپی کاتیځ به سواری ولاخه که ی به نیو پوویاردا خوی ه لدا و نه ویش هیژشی کرده سهر و یه که به خو هاواری کرد: ژنان پیویسته پوله ی ناوایان لی بیټ، وای داده نا که (جلال الدین) له نازایه تی و هه لمه ت بردندا برای داکو و بابیه تی.^۲

(بالاخراجا) سهر کرده یه کی دیلکراو بوو له لای (جهنگیزخان) پوژیک له جهنگیزخان ده پرسیت: خه لک پییان وایه تو پاله وانیکی گهره ی به ده سولاتی، به لگه بۆ نه مه چیه؟ جهنگیزخان وه لاه ی دایه وه:

که مندال بووم پوژیکیان به سواری نه سپه که م له ده شتیکی کاکو به کاکو ده پویشتم (۶) کهس — که له لای نه سستیره ناویکه وه بۆ کوشتنم خویان لی مه لاس دابووم — به ره و پووم هاتن، منیش به شیره که مه وه به نیو لیژمه ی تیره کانیانه وه هیژشم کردنه سهر و هر هه موویانم کوشتن، به پیځای خومدا پویشتم به بی نه وه ی هیچم به سهر بی، کاتیځ به هه مان پیځا گه پاره وه ته ماشام کرد نه سپه کانیان له وی ماون، منیش گرتمن و بۆ خوم بردنه وه.

جهنگیزخان نه م به سهرهاته ی خوی له وه لاه ی (بالاخراجا) دا دایه وه، وه که به لگه یه که له سهر نازایه تی و ده سته وکریه که ی، گرنگتر له مه به گپړانه وه ی نه م به سهرهاته ی خوی

۱ المصدر نفسه، ص: ۲۶.

۲ المصدر نفسه، ص: ۲۷.

جهخت له سەر بېروباوه په کي خوځي ده کاته وه که گوايه له ناسمانه وه پاريزگاري لي ده کړيت و به گوته ځوځي: (ناسمان بړياري داوه به کوشتن نامري) نه ویش هم موو دوژمنه کاني کوشتن و دهستی به سەر نه سپه کانياندا گرت.^۱

۲- دلاوايي و به خشنده يي: به پياوړي سخي و دلاوا ناسرابوو، هرکات سهرکرده ي سوپاکاني چالاکيه کيان نه نجام داييت و نازايه تيه کيان نواندبيت خيرا خه لاتي کردوون، (جويني) دهرباره ي نه م سيفه ته ي ده گيړيته وه: پوژيک جوتيار يکي چيني (۳) کاله کي - به ديار ي - بو ديني، له و کاته دا هيچ کام له خه زينه داره کاني له لانا بن، به (خاتوون) ي هاوسه ري دهلي: نه و دوو گواره ي گويت داني و پيشکه شيان بکه به و جوتياره، نه م جووته گواره دوو مرواري به نرخيان تيکرايوون، هاوسه ره کي دلي نه هات داييني و وتي: تا به ياني بيهيله وه - و پاره ي بده يه - چونکه نه و نازاني نه م - گوارانه - چ شتيکي به نرخن، جهنگيزخان وتي: جووته گواره کي بده يه، شه و ده يني ريته وه لاي خوټ، ناکړيت نه م پياوه به دله پاوکي - و دهستی خالي - لاي نيتمه بړوات، کي دهلي بړوات و دواي نه م هيچي دهست ده که ويټ!، نه م جووته گواره ش هر که سيک بيانکړيت دوايه بو لاي توپان دينيته وه، (خاتوون) گواره کاني دانان و دانيه دهستی جوتياره که، که وهر ي گرتن هوش و عه قلي له لانه ما، نه يده زاني بايي چه ندن، بردنيه بازار و بازرگانتيگ به هزار دينار ليتي کړي، بازرگانه که ش بو لاي پاشاي هينا و نه ویش دانيه وه به (خاتوون) ي هاوسه ري.^۲

پوژيک به بازاردا گوزه ري ده کرد، لاي به قاليک ترييه کي بيني و به په ننگه کي سهرسام بوو، حه زي چووه سهر و به دهرگه وانه کي گوت: که به (بالس) يک بو ي بکړيت، دهرگاوانه که به چاره که (بالس) يک بو ي کړي، کاتيک خستيه پيش دهستی، هينده ي تر سه ري سوپوماو گوتي: نه م هم مو ترييه بايي (بالس) يکه؟! دهرگاوان باقيه کي نيشان دا و گوتي: نه م نه ده ش له پاره که ماوه ته وه، (جهنگيزخان) توپه بووو گوتي: که ي کپاري يکي وه کو مني دهست ده که ويټ؟ (۱) بالسي به ته و اوته ي بده ني.^۳

هه روه ها پياوړي هه نار يکي به ديار ي بو هينا، نه ویش شکاندي و دهنکه کاني به يه کساني به سهر ناماده بواندا دابه ش کرد، نينجا فهرمان ي دا به ژماره ي دهنکه کاني نه م هه ناره (بالس) بدر يټ به خاوه نه کي، (جويني) له کاتي گيړانه وه ي نه م به سهرهاته دا دهلي:

۱ المصدر نفسه، ص: ۲۷.

۲ البداية والنهاية ۱۷/۱۶۷.

۳ المصدر نفسه ۱۷/۱۶۷.

فلذلک تزدحم الوفود ببابه مثل إزدحام الحب والرمان
واته: له بهر ئەم – سه خاوه تهی بوو – میوان وه که له که بوونی دانه ی هه نار له بهر
دهرگا که ی که له که ده بوون.

۳- ده مار و غیره ت: له م سیفه ته شدا زۆری تێپه پاندبوو، هه رچ شتیکی به مولکی خۆی
دانابایه خه تیکی سووری غیره ی به دهره وه دا ده کیشا، دوا به دوا ی داگیرکردنی (جۆرخند)
له سالی ۲۲۱ز (جۆشی و جوغتای و ئوغدای) کوپی ته وای تالانه کانیا ن به سه ر خۆیاندا
دابه ش کرد و به شی بابیان دانه نا، کاتی که به ره و باره گای (ئیمپراتۆر) گه پانه وه ته ماشایان
کرد بابیان توپه یه و چاوی سوور بوون و که ف ده چینی، نه یانویرا لیی نزیك بینه وه ئه ویش
پیشوازی ئی نه کردن و پووی ئی وه رگیزان، پاش ماوه یه کی زۆر هه ر سئ پاو یژکار (موخالی و
یۆرکۆجی و شیکی) پشیا ن باش بوو دهرباره ی ئەم مه سه له قسه له گه ل (جهنگیزخان) بکه ن،
چوونه لای و دهرباره ی ئەم هه لۆیسته ی گازنده یان کرد و گوتیان: کوپه کانت ئی مه یان
به سه ر (خواره زم) دا سه رخست، هه رچی له شاردا یه مولکی تو یه، ئی مه له م جهنگه دا به
یاریده ی ئاسمان و زهوی سه رکه وتین، مه مانان سه رکرده ی سوپا که تین، له خۆشی – ئەم
سه رکه وتنه – گه ش بووینه وه، بۆچی ئیستا تۆ و توپه ی؟ ئیستا کوپه کانت دانیا ن به
هه له ی خۆیا ن داهێنا وه و ترسی زۆریان ئی نیشته وه، بۆ ئاینده ش به ئاگاهاتوونه وه و
جاریکی تر ئەم ناماقوولی ه ناکه نه وه، ده ریگه یان پی بده بیته بهر ده ست، – به م قسانه –
توپه یی جهنگیزخان دامرکایه وه و قایل بوو کوپه کانی بیته خزمه تی، به لام کاتی که بینینی
وه که پیشدا پقی هه ستایه وه، هه رسئ میره که له شه رمان و له ترسان ئاره قیا ن له به ده نیا ن
ده تکا، له و کاته دا (۳) که س له پاسه وانانی تایبه ت که وتنه نیو بژیوانیه وه و گوتیان:
کوپه کانت وینه ی بیچوه دالاشن که تازه فیری پاو ده بن، ئەم یه که مین جاریانه ئه گه ر تۆ به
ئارامی په فتاریان له گه ل بنوینی ئەوا له ئاینده دا سۆزیا ن بۆ لای تۆ ده جوو لیت، ئیستا
لیره وه لوی له خۆره لات ه و تا خۆرئاوا دوژمنگه لیکی زۆرمان هه ن، بۆ جهنگی ئەوانه مان
بنیره، وه کو سه گه دپه کانی (تبتی) هیرشیا ن ده که ی نه سه ر، ئه گه ر ئاسمان یاریده مان بی و
سه رکه وتین ئەوا هه رچی زیڕ و زیو و ئاوریشمه بۆ تۆی ده هیتینه وه، له به شی خۆرئاوا
(خه لیفه) یه که له (به غدا) هه یه بماننیره تا شه پی له گه لدا بکه ی ن، توپه یی جهنگیزخان به
ته واده تی دامرکایه وه و له کوپه کانی خۆش بوو.

۴۔ دالپەقى و دېندەيى: جەنگىزخان چەندىن قەسابخانەى خويىناوى بۇ مۇقەكەن دىروست كىردن و ژمارەيەكى زۆر كارى دېندەيى دەرەق بە مۇقايەتى ئەنجامدان، ئەم جۆرە كارەى ئەو لە كۆمەلگەى (مەغۇل) ئەو سەردەمەدا نامۇ نەبوو، كىتپى (بىلىك) واتە وتە جىماوەكانى جەنگىزخان: زىاتر پووناكى دەخاتە سەر ئەم پېرەوہى جەنگىزخان، لەسەر زمانى ئەو دەلى: گەرەترىن خۇشى مۇقە تىكشكانى دوزمەكانىيەتى، ئەو كاتەيە كە بۇ خۇى بە پال پېش خۇيان دەدات و دەرەيان دەكات و مال و سامانىيان لى زەوت دەكات و سواری ئەسپەكانىيان دەبىت و ژن و كچەكانىيان لە ئامىز دەگرىت.

جەنگىزخان بەم ەست و نەستەى داب و نەرىت و كلتورى پۇلەكانى نەتەوہەكى خۇى لەو سەردەمەدا و ژىنگەكەى دەرەدەبىت و وىناى دەكات.^۱

دلىسۇزى بۇ ھاوەلانى: جەنگىزخان ھاوپىيەكى دلىسۇز و گىيانى بە گىيانى ئەو كەسانە بوو كە بە دلىسۇزى لە خزمەتىدا بوون، ەلسوكەوتى لەگەل سەركردەكانى سوپاكەى باشتىن بەلگەيە بۇ ئەم قەسمان، ئەو ئامۇزگارى بە نرخی پېشكەش دەكرىن، وىنەى ئەمە: وەسىتى جەنگىزخانە بۇ (سۇبۇداى) كاتىك لە سالى ۱۲۱۶ز بۇ پەلاماردانى (مەركىت)ى نارد، تىيىدا ھاتوۋە: پىويستە بۇ گەيشتن بە ئامانجەت بە تەنگەبەرى گەرووى چىا سەركەشەكاندا تىپەپى و لە پووبار و چۆمە گافىرئەكاندا بېرەوہ، ەرچەندە پىنگەت دور بىت، دەبى بۇ مودارای سوپاكەت ەولەدى و پشوويان پى بدەى و ئاگات لە خورد و خۇراك بىت و پاشەكەوت فەرامۇش نەكەيت و ولاخ و ئەسپەكان ماندوو و مجرۇ نەكەى، با پىشمە و لغاو و پالو و زىنيان ەيندە پىكوپىك بىت بن كلك و ئەستويان برىندار نەكات: نەبادا بگەنە دوزمەن و دەرەقەتيان نەيەن، ئەگەر سەربازىك يان سەركردەيەك سەرىپچى كرد و من دەمناسى بۇ لای منى بنىرە، دەنا بۇ خۇت سزای بدە.

(جۇشى) كوپى جەنگىزخان كە مىرد مندال بوو بە سيفەتى سەركردەى بالا لە نىو سوپاكەدا بوو، پووى ئەم قەسمانى لە ئەويش بوو بە تاييەتى كە لە بواری پاودا دەستى بالاى ەبوو، بەلام ەيچ گومانى تىدا نەبوو كە (سۇبۇداى) سەركردەى كىردەيى پەلامارەكە بوو، چونكە جەنەرالىكى شارەزا و بە ئەزموون و سەركردەيەكى گەرە بوو، جەنگىزخان سەركردەكانى سوپاى بۇ سەركەوتن و گەيشتن بە ئامانجەكان ەلەدەنان و دوايەش ستايشى دەكرىن و پىى ەلەدەگوتن، لە ھاويىنى ۱۲۲۰ تا زىستانى ۱۲۲۲ (سۇبۇداى) لەگەل (جىبەى)ى

هاوړپتی سرکردایه تی هیرشیکي گوره ی کرد بۆ سر (خوړناوای ئیران و جورجیا و قه وقاز و پوسیای خوارو و بولغاریای گوره) و سرکه وتنیکي سرسوپهینه ری به دهست هیتا، له سالی ۱۲۲۳ز دا جهنگیزخان له نیو ئاپوړای خه لگیدا و به م بونه یوه ئاوا ستایشی سوږدای کرد: (به پاستی سوږدای به سر قه لغانه که یوه خه وی لیده که وت و ده یکرده سرینی خزی، له چه ندین جهنگی خویناویدا سرکه وتنی به دهست هیتا، چه ندین جار ژیان و گیانی خزی بۆ سر بلندی و سرفرازی بنه ماله که مان خسته مه ترسیه وه، ئیمه زور له ئو و پازین).

هه روه ها دوی تپه پینی سالانیکي زور به سر ئه م میژووه دا ستایشی (مؤخالی) سرکرده ی ده کرد، مؤخال ئه و که سه بوو که سرکه وتنیکي سرسوپهینه ر و ده سکه وتنیکي مه زنی له (چین) تو مار کردبو،^۱ به سینگیکی فراوان و هوشیکي گوره وه پیشوازی له و شتانه ده کرد که چاوه پتی نه ده کرد پووبده ن، وه کو شکاندنی سرکرده یه کی له هیرشه که یدا، بۆ نمونه: جاریک له دۆلی (بیروان) ی (نه فغانستان) گوړه پانی جهنگی به سر کرده وه، ته ماشای کرد (شیکي کوتکو) ی زپکوپي سرکرده ی سوپاکه له سر دهستی (جلال الدین) ی (خواره زمی) یه وه شکستی خواردوه، ئه و یه کسه دهستی نه کرد به بۆله بۆل و سر شکاندنه وه ی سرسوپا، به لکو په خنه ی گرت له هه لېژاردنی مهیدانی جهنگ له لایه ن سرکرده ی سوپاکه وه، ئینجا پوی کرده ده وروبه ری و گوتی: (شیکي کوتکو) هه میشه باری به سرکه وتنه وه گرتوه، هه تا ئیستا تالوی تیکشکانی قوت نه داه، نه مړوکه ئه و تالاه ی چه شتوه: که واته له مه ولا زور وریاتر و چالاک و چاپوکر ده بیت، — نه که له به رامبه ر دوزمنانی به لکو ئاگای له سرپیچی سرکرده کانی ژیر ده ستیشی ده بیت و له سزادانیاندا بازنادات به سریاندا و جاروباریش به ئارامی و نهرم و نیانیانی سرپیچیه کان چاره سر ده کات.

سالی ۱۲۲۰ز (سوږدای و جیبه و ئوکوشار) ی (۳) سرسوپای ده نیرته (نه فغانستان) تا (سولتانی خواره زم) له و ولاته ده رکات، فه رمانی پی کردن: به س مولک و سامانی (سولتان) داگیر بکن و دهست دریزی نه که نه سر خه لکانی تر و ماله کانیان، (سوږدای و جیبه) پابه ندی فه رمانه که بوون و له قسه ی دهرنه چوون، به لام (توکوشار) پړگه ی به سربازه کانیدا له به شیکي هه ریمه که دا تالان و بړوبکن، کاتیک (جهنگیزخان) ئه م هه واله ی پی گیشته، سه ره تا بپاریدا (توکوشار) بکوژیت، به لام دوی بیرکرده وه له م بپاره

په ژيوان بڼه، وهك سزايهك گازانده يه كي توند و تيژى ئاراسته كرد و سهركرده يه كي ترى بۆ لا نارد تا له سهركردايه تى كردنى سوپاكه دا شهريكي بڼت.^۱

بهم شيوه يه: جهنگيزخان متمانەى ته وای به سهركرده كانى هه بوو و دانى به سهره وى و سهركه و تنه كانى نه واند ادهنا و، خۆى له غيره و هه سوودى ده پاراست و توانيوى به سهر توپه بوونى دهروونيدا زال بڼت، وهك ميژوو پيمان ده لى هه سوودى و ئيره يى گه و ره ترين زيانى گورچوبى له په يوه ندى نيوان (نه سكه ندهرى مهكدونى) و سهرانى سوپاكه ي و (ناپليون پوناپارت) و جه نه پاله كانى داوه، جهنگيزخان بهم هه لسوكه و تانه ي توانى وه فاداريه يه كي بى سنورى خه لك بۆ خۆى و بنه ماله كه ي به ره م بڼى، خه لكى گه لى وادار كرد خۆشه ويستى و گوپرايه لى و فرمانبه رداريه كي باشى بۆ بنوين و هه ره موويان به دل و دهروونىكى بى غه ل و غه ش و عه زم و جه زميكى نه پساه وه فرمان و پڼنمايه كانى جي به جى بكن، بۆيه ژور به كه مى ده بينين نه يانتوانى بى به سهر كۆسپه كاندا زال نه بووين و نا په هه تى و به ربه سته كانيان تڼه په پاندين و نه شكاندين.^۲

۵- سهرناسى (ناسينى پياوان) و سهركردايه تى كردنى سهركرده كان: جهنگيزخان ده ستىكى بالائى هه بوو له سهرناسى و ناسينى پياوان و توانايه كي گه و ره شى هه بوو له سهركردايه تى كردنى سهركرده كاندا، هه ره له بهر نه مه شه گه ليك سهركرده ي گه و ره و مه زن له نيو ئيمپراتوريه تى (مهغول) دا هه لكه و تن و نه مانه له په نا پياويكى وهكو (جهنگيزخان) دا به نه خشه و پلانى خويان و له سهر بهر پرسيارى تى خويان چه ندين جهنگى گه و ره يان بهرپا كردن، له ژير چاوديرى راسته و خۆى (جهنگيزخان) دا پشكى گه و ره يان هه بوو له نه خشه دارپشتن و جى به جيكرديندا، هه رچى چالاكى و جموجولى سهره كي له ژيانى نه ودا كرابى برپارى تايبه تى جهنگيزخانى بۆ ده رچووه و پشكى شير له هه موو سهركه و تنه كانى مهغولى په و نه د بهر نه و كه و تووه، تا كار به وه گه يشت ناوى به سهركرده يه كي سهركه و توو دهنگى دايه وه.

نه گه ر چاويك به ميژووى جهنگه كانى ئيمپراتوريه تى (مهغول) دا بخشينين ده بينين: له سالى ۱۲۲۱ز تا پايزى سالى ۱۲۲۲ز كاتيك جه نه پاله هه ره مه زنه كانى جهنگيزخان له خۆى دوور بوون، (موخالى) له چين بوو (سوڤداى و جيبه) له پووسيا و نه وروپاى خۆره لات بوون، له م كاته دا (جهنگيزخان) بهس به داگير كردنى (خواره زم و خوراسان) پانه وه سته

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۱.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۱.

به لگو پاش هم سهرکه وتنه ی سهرکه وتوانه به زنجیره چیا ترسناکه کانی (نه فغانستان) يشدا تپه پي و بۆ جاري کيش سوپاکه ی پووبه پووی هيچ جوره مه ترسيه که نه بۆوه .
دوای مه رگيشی مه غوله کان به سهرکرديه تی به ناوبانگترین جه نه پالی و کوپه کانی و نه وه کانیشی هيچ ده سته که وت و سهرکه وتنیکي وینه ی ده سته که وت و سهرکه وتنه کانی جه نگيزخانیان به ده ست نه هیتاوه .

(جه نگيزخان) توانی کومه له سهرکرديه کی وا دروست بکات که جيگه ی تيرامان بنو خه لک پتيان سهرسام بيت، (يلوی تشی سی) يه کيک بوو له و سهرکرده حه کيمانه ی نه و که کاروباری چینی خستبووه ژير ده ست، سهرکرده کانی ده وره شی وه ک کومه له نه ستيړه يه کی پرشنگذاری ناسمانی ده وله ته که ی بوون وه ک: (بۆکوړجی، موخالی، سوږدای، جيبه، ساموڅا و که سانی تريش)، نه مه ی گوتمان به لگيه بۆ نه وه ی که: (جه نگيزخان) به س خودی خوی که سایه تيه کی گه وره ی تاقانه نه بووه، به لگو دووربینی نه و و خه لک ناسيه که ی و هه لېزاردنې که سانی کارزان و ليوه شاهه له ده وره ی خوی زانایی و دانایی و هه لکه وتووی نه و نیشان ده دن.^۱

هه لېزاردن و دياریکردنی جينشینی خوی له حالی حه ياتيدا به لگيه کی ته واوه بۆ نه و: که سهرناس و دانا و بيرفراوان و زهين تيز بووه، فريوی نه خوارد به (تولوی) که له بواری سهريازيدا به ناوبانگ بوو، فريوی نه خوارد به (جغتای) که پياویکی نازا و توله سین بوو، به لگو گرنگی به (توکتای) دا که سهرکرديه کی سهرنج پاکيش و خوشه ويست و له بهر دل بوو و که سيکی کراوه و دهم به پيکه نين و سه خي و دلاوا بوو، به تيبينی کردن له وه که: (جه نگيزخان) سهرکرديه کی ئيراده به هيژی وا بوو هيچ کام له کوپه کانی هم سيفه ته يان لي به ميراث نه گرتبوو، که واته پيويست بوو هه موو نه دنامانی خيزانه که ی له دوای مردنی به شداری له بهر پيوه بردنی مه مله که تدا بکه ن، چونکه به پياویکی ئيراده به هيژ و بير سه لامه ت و په وشت پاراوه و خه لک په سند نه بيت يه کيتي ئيمپراتوريه ت ناپاريزريت.^۲

۷- پياوی ده ولت و سياسه ت: جه نگيزخان به س پاله وان و پياوی کوپه پانی جه نگ نه بوو، به لگو له په نا نه مه شدا پياوی ده ولت و سياسه تيش بوو، عزم و ئيراده ی به هيژ و ده سه لاتی چنه د سيفه تيکی بهرچاوبوون له که سایه تی نه ودا و نه يانده هيشت بچه ميته وه و

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۲.

۲ المغول للعربي، ص: ۱۵۵.

لە سنوورى تواناي خۆى دەرېچىت، ھەمىشە پىداگىرى دەکرد نەخشە و پېرسەكانى لە سنوورى تواناي خۆيدابن و لىيان تىپەر نەكات، بۆيە ھەرگىز تووشى شىكست خواردن و كارەسات نەبوو ۋە ئىمپراتورىيە تىكى گەرە و فراوان و بەھىزىتىن سوپاي سەردەمى خۆى بۆ كۆپەكانى بەجى ھىشت.

ئەگەر بەراوردىك لە نيوان (جەنگىزخان) و ھەندىك سەركردەى مېژووى مۇقايەتى بىكەين جىاوازىيەكى گەرە لە نيوانياندا بەدى دەكەين، بۆ وىنە: (ناپليۇن پۇناپارت) بە ناويانگىتىن سەركردەى ئەوروپى بوو، ئەو لە بەرامبەر بەرەنگارى شارىكى بچووكى وەكو (عەكا) ى فەلەستىندا - تىكشكا و پاشەكشەى كرد، لە (مىسر) سوپايەكى تەواوى خۆى واز لى ھىنا، لە ئىسپانيا كارىكى نەفامانەى ئەجامدا، لە پووسيا سوپايەكى گەرەى لە نىو (بەفر)دا بەجى ھىشت، لە كۆتايىدا و لە (مەيدانى واترلو) شىكستى ھەرە گەرەى خوارد و لە لاي سەرسەختىر دوزمنى خۆى و لە زىندانى دورگەيەك دا و بە دىلكرامى مرد، بە بەرچا و گوئى خۆيەو ۋە ئىمپراتورىيە تەكەى پوختىرا، دەستورەكەى دېتىرا و پۆلەكانى لە مىراتى ئەو بى بەش كران.

ئەگەر ئاورپىكىش لە (ئەسكەندەرى گەرە) بدەينەو، دەبىنين ئەو پالەوانە لاوۋى بە ھەلكەتووى و شايستەى خۆى لە سەردەمى خۆيدا جىھانى داگىر كرد، ھەر يەكسەر لە دواى مردنى جەنەپالەكانى لە سەر مىراتى بەجىماوى دەكەونە شەپ و پۆلە شىرەخورەكەشى ناچارى ھەلاتن دەكەن تا لەگەل داىكى خۆى و نەنكى (داىكى بابى)دا بە كوشت بچىت.

بەلام جەنگىزخان: واى لە خۆى كىرەبوو بىتتە تاكە سەركە و سەرورەى زەمىن لە كۆرياو تەرمىنىا و لە (تبت) سەربانى جىھانەو تە (فۇلغا)، كۆپەكەشى دواى مردنى بەبى بىنە و بەرە و بگرە و بەردە جىگەى گرتەو و پاشانىش (قەبلايخان)ى نەوۋەى حكومپرانى نيوۋەى جىھانى ئەو كاتى كرد.^۱

۲- دەستوورى دەولەت (ياسا): ھەرچەندە ھۆزى (مەغۇل) پىش دەركەوتنى (جەنگىزخان) ژيانىكى سەرەتايى و سادە و ساكارىان ھەبوو، بەلام ژيانى كۆمەلايەتيان واى دەخواست كۆمەلەك داب و نەرىت و كلتورى خۆيان ھەبىت، بەلام چونكە خويندەوار نەبوون نەيان نوسىيۇو. كاتىك جەنگىزخان - وەك سەركە - دەركەوت، چاوى بەم كلتورى دەا خشانوۋە ۋە ھەندىكى لى فېدىا و ژۆربەشى پەسند كرد و ھەندىك حوكم و بنەماى بۆ زياد

کرد و مؤرتکی په سمی ده ولته تی پټوه نووساند، فه رمانی دا مندا لانی (مه غول) فیتری پټنوس (تویغوری) بېن و نه م کلتور و حوکمانه ش به هه مان پټنوس بنووسرینه وه و بخرینه دوو تویی کتیبه وه و له خه زینه ی میرانی مه غول پاریزگاری لی بکریټ.^۱

هه ریه کیک له برکه قانونه کانی نه م کتیبه ی ناونا (یاسا)، وشه که مه غولیه و به واتای (حوکم، بنه ما، قانون) دیت و له کتیبه عه ره بی و فارسیه کاندای شپوه ی جوراوجور دهنووسریت وه کو: (یاسا، یاسه، یسامه، یاسامه، یسمه)، هه روه ها نه م ناوه به سه ر نه و برپارانه شدا ده چه سپیت که شا یان میر دهری ده کات، زوریه ی قانون و برکه دیاره کانی کتیبی یاسا په یوه ندیان به سزادان و کوشتنی که سی تاوانبار وه هه یه، بویه مردن یان کوشتن بۆته یه کیک له واتا کانی وشه ی (یاسا).^۲

به لام تیکرپای حوکمه نووسراوه کانی نیو نه و کتیبه — که جه نگیزخان برپاری له سه ر داوون — پټیان ده گوتریت (کتیبی یاسای گه وره).^۳

به بیروباوه پی (جه نگیزخان): پټنماییه کانی (یاسا) بۆ هه موو کات و شوینیک ده گونجین، بویه به بی هه لاواردن به سه ر هه موو لایه کیدا ده سه پاندن هه تا خویشی و نه ندامانی بنه ماله که شی له گه ل دایټ.^۴

پامیبی میژوونوس (لیلانو کاربینی) سه باره ت به مه ده لیت: نه و حوکمانه ی کتیبی (یاسا) ی به زور خستنه بواری جیبه جی کردنه وه، هه ر نه م شپوه جیبه جی کردنه ش بوو (مه غول) ی وادار کرد له هه موو گه لانی جیهان زیاتر گوټپرایه ل و فه رمانبه رداری سه رۆکه کانی بیت، به پاده یه ک ملکه چی (مه غول) بۆ سه رۆکه کانی له سه رووی ملکه چی پامیبه کان بوو بۆ میرانی که نیسه، — جیبه جی کردنی — یاسا یه که مین هه نگاوی (جه نگیزخان) بوو بۆ نه میشتنی کیشمه کیشم و تاقم تاقمین و هه موو نه و هوکارانه ی زیان به یه کیتی — گه لی مه غول — ده گه یه نن،^۵ (خانی مه زنی مه غول) پیی واپوو یه کگرتن و یه کخستنی تیره و تایه فه کانی مه غول — که هه موویان به خوینی سه ری یه کتر تینون — له پښه ی دانانی قانونی نه بیت نه نجام نادریت، ده بیت له ده وره ی نه م (قانونه) کوټبینه وه و گه ردنکه چی

۱ المغول فی التاریخ، ص: ۳۳۸، تاریخ المغول عباس اقبال، ص: ۱۱۳.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۳۸، الدولة العربیة الاسلامیة، ص: ۴۷۳.

۳ المصدر نفسه، ص: ۳۹.

۴ جنکیزخان، ص: ۱۰۴.

۵ المصدر نفسه، ص: ۱۰۴.

بپیاره‌کانی بن، ده‌بیت ماده‌کانی ئەم قانونه سزای هینده توند و تیژ له خو بگریخت که به هیچ شیوه‌یه‌ک به‌زه‌یی و سۆزی بۆ تاوانباران تیدا نه‌بیت، چونکه ئەگەر ئەم خه‌لکه وازیان لێ بێنریت ئەوا کیشه‌ کۆنینه‌کانیان ده‌ژیننه‌وه و پاشان ده‌گه‌پینه‌وه بۆ سه‌ره‌مان ئاژاوه و پشیمانی که کۆن تیندا بوون له‌ یه‌کتر کوشتن و یه‌کتر هارپین له‌ پیناوی پوش و پاوان و تالان و برۆدا. به‌لام (یاسا) له‌ لایه‌که‌وه‌ دوژمنایه‌تی و کیشه‌کانی نیو (مه‌غوله‌کان) ی کۆتایی پێ هینا و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ئەم خه‌لکه‌ی که تا دوینی وه‌ک چه‌ند پانه‌ گورگیگی هار و چه‌نگ به‌ خوین بوون و هیچ زه‌بت و په‌بتیکیان به‌ یه‌کتره‌وه‌ نه‌بوو، ئەوا ئیمپۆ له‌ حاله‌وه‌ سوپایه‌کی پیکوپیک سازه‌بازی لێ دروست کردوون و فیری کردوون چون نه‌خشه‌کانی خۆیان به‌وپه‌ری ورده‌کاری و دامه‌زراویه‌وه‌ په‌سم کیش بکه‌ن، گه‌رده‌لول ئاسا چون په‌وه‌ کولله‌ به‌سه‌ر کشتوکال داده‌دات و هه‌موو به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌خوات به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ پێشکه‌وتوووه‌کاندا بده‌ن و هه‌لیان لوشن.^۱

(مه‌غوله‌کان) له‌م حاله‌تانه‌ی خواره‌وه‌دا ده‌بوو بۆ ده‌قه‌کانی یاسا گه‌رابانایه‌وه‌ و به‌ پێی پێنماکانی کاریان کردبایه‌:

— کاتی‌ک خانی نوی له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات داده‌نیشت.

— کاتی‌ک کۆنگره‌یه‌کی گشتی به‌ ئاماده‌بوونی میر و سه‌رکرده‌کان ده‌به‌سترا بۆ گفتوگو کردن له‌سه‌ر سیاسه‌تی گشتی ده‌وله‌ت.

— له‌ حاله‌تی پرچه‌ککردن و سازکردنی سوپا بۆ جه‌نگ.^۲

(جه‌نگیزخان) — به‌م شیوه‌یه‌ — له‌ پیناوی به‌ستنه‌وه‌ی هه‌ریمه‌کان به‌ یه‌کتره‌وه‌ له‌ ژێر حکومه‌تیکی یه‌کگرتوودا کۆمه‌له‌ قانونیکی به‌ ناوی (یاسا) وه‌ ده‌رکردن که له‌ قانونه‌کانی عورف و عاده‌ت و داب و نه‌ریتی (ئوستوبس) وه‌رگیرابوون.

(یاسا) به‌ درێژایی حکومرانی جه‌نگیزخان به‌ش به‌ش ده‌رده‌چوو، ماف و ئیمتیازاتی سه‌رۆک هۆزه‌کان و مه‌رجه‌کانی خزمه‌تی سه‌ربازی و ته‌واوی خزمه‌ته‌کانی تر و بنه‌ماکانی سیسته‌می باج و سه‌رانه‌ و سزادان و بازرگانی و مه‌ده‌نی و بپیاره‌کانی په‌یوه‌ند به‌ (خان) ی تیدا دیاری کرابوون، به‌ ده‌ربڕینیکی تر ده‌کریت بلێین: ئەم قانونه‌ په‌یوه‌ندی نیوان حاکم و

۱ المغول، د. فؤاد عبدالمعطي، ص: ۳۳۹.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۳۸.

مه حكوم و په يوه ندى نښان خه لك به يه كتره وه و تاك و كومه ل له گه ل يه كترى پېڅستبوو،
 حوكمه كانى ياسا له م (۳) كاروباره دا كورت ه ل د ين:

* - گه ر دنكه چى بؤ جه ن گيز خان.

* - يه ك كرتن له يه ك هؤزدا، واته پېڅستن و يه كخستنې (۵۰) تيره و تايه فهى (مه غول) له
 يه ك پړوسه دا.

* - سزاي توند و تيژ بؤ هه موو تاوانبارك.^۱

۱ - چنډ ده قىكى ميژوويى دهر باره ي (ياسا):

(مه قريزى) دهر باره ي (ياسا) به م شيوه يه بؤمان ده دوى:

كاتيك (جه ن گيز خان) له ولاتى خوره لاتدا به سر (توك خان) دا سر كهوت بوو به گه وړه
 حكومراني و (ته تار) و ده ولته دامة زرانډ: ژماره يه ك بپيار و سزاي دهر كردن و له نيو دوو
 توپى كتيبى كدا نووسينيه وه و چه سپاندى و ناوى ليتا (ياسا)، هه نديك خه لك به (يسق) ناوى
 دينن، به لام له نه سلدا (ياسه) ي پى ده گوتريت، كاتيك (ياسا) ي به ته واوه تى دانا به شيوه ي
 هه لكه نډن له سر پووپه پى چنډ ته خته پولايه ك نووسيه وه و به په سمى كرديه ده ستورى
 نه ته وه كه ي، پاش مردنى (جه ن گيز خان) يش تا خودا به ته واوه تى دوا بپاوى كردن به م -
 ده سكرده - وه پابه نډ بوون.

پاستيه كه ي (جه ن گيز خان) هيچ كاميك له ثاينه كانى خه لكى زهوى په پړه و نه ده كرد،
 نه گه ر ده نگوپاسه كانى نهوت پى گه يشتب و خويندبته نه و چاك ده زانى كه: (ياسا) به لاي
 جه ن گيز خانه وه حوكمى يه كلاكه روه بووه و له دواى خوشيه وه هه روا بووه و كه سيان لى
 لانه داوه،^۲ هه روه ها ده لى (ابو هاشم احمد بن البرهان) په حمه تى خواى لى بيت: كه
 خودا په رستى كى پاك و بانگخوازى كى چاك بوو هه والى دامى: كه يه كيك له نوسخه كانى
 (ياسه) ي له (خه زانه) ي خويندنگاى (مستنصرى) (به غدا) ي چاوپيكه و توه، هه نديك له
 بپياره كانى (جه ن گيز خان) كه له (ياسه) دا كردبوونيه قانون نه مانه بوون:

- هه ر كه س زينا بكات ده كوژريت، جياوازي له هاوسه ردار و بى هاوسه ردا نيه.

- هه ر كه سيك هه تيوبازى بكات، درؤ بكات، سيجريازى بكات، جاسوسى بكات به سر
 يه كيكه وه، يان له سر يه كيك له دوو شه پكر بكاته وه ده كوژريت.

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۳۹.

۲ الخطط للمقريزى، مجلد ۳، جزء ۱، ص ۱۴۶-۱۴۷.

— ھەر كەسنىڭ لە نىۋو ئاۋدا مىز بىكات، يان مىز بە خۆلەمىشدا بىكات دەكۆزىت.
 — ھەر كەسنىڭ (۳) چار لەسەرىك كالا يەكى پىي بىرىت و زەرەرى لى بىكات دەكۆزىت.
 — ھەر كەسنىڭ بەبىي پىرس خواردن بدا بە دىلىك يان پۇشاكى بداتى دەكۆزىت.
 — ھەر كەسنىڭ كۆپلەيەكى ھەلاتو يان دىلىكى پاكردو بىبىنى و بۇ خاۋەنەكى
 نەگىرپىتە ۋە دەكۆزىت.

— ئازەل: چوارپەلى دەبىرىت و سىكى ئاۋەلا دەكرىت و دل و جگەرى دەردەھىنرىت،
 ئىنجا گۆشتەكى دەخورىت، ھەر كەسنىڭ ئازەلەكى خۇي ۋەكو موسلمانان سەربىرىت
 دەكۆزىت.

— ئەگەر جەنگاۋەرىك لە مەيدانى جەنگدا و لە كاتى ھەلەمەت بىرىندا يان پاكىرىندا بارەكى
 يان كەۋانەكى يان ھەر شىتىكى تىرى لى بىكەۋىت و كەسىكىش لە دواۋەى بىت و كەلۈپەلەكى
 بۇ ھەلەنەگىرپىتە ۋە نەيداتە ۋە خاۋەنەكى دەبىت بىكۆزىت.

— بە مەرج گىراۋە: نابىت ھىچ ئەركىك لەسەر پۇلەكانى ەلى كوپى ئەبى تالىت — سادات
 — دابىرىت و باج و خەراجيان لى بىسەنرىت، ھەروەھا: (ھەژاران و قورئانخوئىنان و زانايان و
 پىزىشكان و عابىدان و زاهىدان و بانگدەران و مردووشوران و خاۋەنەنى پىشەى زانست) ىش
 باج و سەرئەيان لەسەرنى.

— بە مەرج گىراۋە: ھەموو مىللەتلىك بەگەۋرە دابىرىت و نابى دەمارگىرى لە نىۋانىندا
 ھەبىت، ئەم كارە مرۇف لە خودا نىزىك دەكاتە ۋە.

— ھەر كەسنىڭ خواردنىك دەدات بە كەسىكى تىر دەبىت پىشدا خۇي لىيى بخوات،
 ئەگەرچى ئەۋكەسە ئەمىرىش بىت، ھەر كەسنىڭ خواردنىك بە بەرچاۋى كەسىكى ترەۋە
 بخوات دەبىت لەگەلى بەش بىكات، نابىت دوۋ ھاۋپى يەكىان تىر بىت و ئەۋى تىريان بىرى
 بىت و يەكىان ئاۋ و سىفرەى ھەبىت و ھاۋپىكەى نەكاتە برا بەش، ھەر كەسنىڭ بە پەنا
 كۆمەللىكدا پەت بىت و بىبىنى خواردن دەخۇن بۇي ھەيە بەبى ۋەرگىرنى مۇلەت دانىشىت و
 تىر بخوات و كەسىش بۇي نىيە پىگەى پىي بىگىت.

— نابىت كەس — لەۋان — دەست بخاتە نىۋو ئاۋەۋە، بەلكو دەبىت شىتىك بۇ ھەللىجىنى
 ئاۋ بەكارىپىنىت، شۇرىنى جىل و بەرگ قەدەغەيە و تا دەپىزىت دەبى لەبەرياندا بىت.

— قەدەغەيە بە ھەر شىتىك بللىن (پىسە)، چونكە ھەموو شىتىك خاۋىنە، پىس و پاكىيان
 لىك ھەلەنەۋاردوۋە.

- نابی ده مارگیری بۆ هیچ کامیک له مه زه به کان بنوینریت، گه وره کردنی وشه و دانانی ناسناو قه ده غه یه، سولتان و خه لکانی تریش ته نها به ناوه کانی خویانه وه بانگ ده کرین.

- جه نگیزخان - له سه ر جینشینه که ی دوا ی خوی واجب ده کات: هه ر کاتی که ویستی به ره و جه نگ به روات ده بییت سه ر یازه کان و چه ک و چۆل و که لوپه له کانیا ن به خرینه پوو و ته ماشا بکرین، ده بییت بچوو کترین شت وه کو (ده رزی و داو) یش ته ماشا بکریت، هه ر که سی که مه تر خه می بکات له نیشاندانی پندا ویستی هه کانی سه فه ری نه و له لایه ن جینشینه جه نگیزخانه وه سزا ده دریت.

- له سه ر هاو سه رانی سه ر یازه کانی به پیکراو بۆ جه نگ واجب ه کاری پیاوه کانیا ن له په یدا کردنی بژتوی ژیا نیا ن بیکاریه کانی ده ولت پا په پینن.

- هه ر کاتی که سه ر یازه کانی سوپا له جه نگ گه پانه وه ده بی زه حمه ت بکیشن و هه ندیک هاو کاری بۆ سولتان بینن و له ده وره ی کۆ بینه وه.

- ده بی هه موو سه ره سالتیک که چه شوونه کردووه کانیا ن له به رامبه ر سولتان پانوینن، تا به ئاره زووی خوی بۆ خوی و کوره کانی لییا ن هه لبرژیت.

- سه ر ده سه ته و سه ر کرده ی بۆ سه ر یازه کانی داده نان: سه ر کرده ی هه زار که س و دو سه د که س و چه ند ده که سی دانا بوون.

- نه گه ر گه وره ترین سه ر کرده تا وانی نه نجام دا، نه و سولتان: خو پری ترین که سی لای خوی به مه به سستی سزادانی بۆ لا ده نیریت، ده بییت له به ر ده سستی نه و که سه دا به دامای و گه ر دنکه چی له سه ر زه وی بکه ویت و سولتان چی بۆ دانا بییت ده بی جیبه جیی بکات نه گه ر خۆ کوشتنیش بییت.

- نابییت مبه ره کان جگه له سولتان ها مو شو ی که سیکی تر بکه ن، هه ر که س له وان وا بکات ده کو ژریت، هه ر که سیکیش به بی مۆله تی سولتان له و جیگایه ی بۆی دانه را وه بۆ شوینیکی بچیت ده کو ژریت.

- دانانی پۆسته چی له نیو مه مله که تدا تا سولتان هه والی مه مله که ته که ی بزانییت.

- جه نگیزخان حو کمی (یاسا) ی بۆ (جه غتای) کوپی به جیه یشت، که نه ویش مرد پۆله کانی و شوینکه و تووانی پا به ندی نه م حو کمه بوون، وه کو چۆن مو سلما نانی هه ول

پابەندى (قورئان) بوون، ئەوانىش ئەم ھۆكەمەيان كىردىبوو (دېن) و نەزانراو ھەسەت كەسەت لىوان سەرپىچى كىردىت.^۱

ب - نووسراوى مېژوونووسى فارسى (جوينى) سەربارەت بە (ياسا):

مېژوونووسى فارسى عطا الملك الجوينى ۶۸۱ك زياتر لە سەدە و نۆيەك پېش مەقرىزى ۸۴۵ك بە دور و درىزى لەسەر (ياسە) نووسىو ھەسەت كە مەقرىزى ھېندە نووسىو، بەلام: لە پاستىدا نووسىنەكە (مەقرىزى) برىتە لە پوختە نووسىنەكە (جوينى)، بەلام (جوينى) زياترى قەسە لەسەر بايەخدان بە پېشپەكە پاو نېچىرەوانى كىردو ھەسەت كە كاريگەرەكى مەزن و بەرچاوى ھەبوو لەسەر زىيانى سەربازى ھۆزى مەغۇل،^۲ ئەوان نۆز گىرگان بە نېچىرەوانى و پاوشكار دەدا، دوى كوتايى ھاتنى ھەر جەنگىك دەستيان بەم كارە دەكرەو، لە دل و دەرونى ئەواندا نېچىرەوانى يارى و گەمەيەكى خۆشەويست بوو، لەگەل ئەمەشدا كىردبووانە ئامرازىكى ئامادەسازى خۇيان بۆ ھەر كاتىك پىويست بوايە و بەرەو ھەلگرتنى چەك و گۆرەپانى جەنگ بانگ كرابانايە، ئەوان لە كاتى شكاردا خۇيان بۆ كاتى جەنگ پادەھىنا، دەستە دەستە خۇيان پىزدەكرە چۆن لە گۆرەپانى جەنگدا پىز دەبن و تەواوى چەك و چۆلى پىويستىشيان لەم مەشقەدا بەكار دەھىنا، لەگەل ئەمەشدا پىويست بوو لەسەريان ھەوالى دوژمنيان بزائن و جاسوسيان لەسەر بكن.

(بارتولد) دەلى: ھېرشى بە كۆمەلى سەر نېچىر لە گۆرەپانىكى بەرغراواندا كە تەواوى فەرمانەكانى تايبەت بە سىستەمى جەنگى بەوپەي وردەكارىو تېدا پەچا دەكرىت لە كاتى جەنگدا، يەككە لە ھۆكارە ھەرە بە نرخەكانى كاركرەن لەسەر پاراستنى ھۆكەمەت و مەشق پىكرەنى سەربازان و تاقى كىردنەويان.^۳

مىرە گەرەكان - كە خا و خىزانەكانيان ھامپا بوون و خواردن و خواردنەوي نۆز ھەمەرەنگيان لە خزمەتدا بوو - پاستەوخق سەرپەرىشتى پاو و شكارەكانيان دەكرە، كىتەپكى پاو لە مانگىكەو تا سى مانگ درىزەي دەكىشا، دەبوايە سەربازانى بەشداربوو بەوپەي وريايى و لەسەر ھەست بەسەر نېچىرەكەدادەن، چۆن چاوەچاوى دوژمن دەكەن بپواننە گياندارە كىتەپەكان، گریمان ئەگەر سەربازىك ئامانجى نەپىكابايە و نېچىرەكەي

۱ المغول، د. الصياد، ص: ۳۲۴.

۲ تاريخ جهانكشاي للجويني ۱/۲۱-۲۱، المغول، د. الصياد، ص: ۳۴۲.

۳ دائرة المعارف الاسلامية، الترجمة العربية ج۷، العدد الرابع ص۱۳۷، مادة جهانكيزخان، المغول، د. الصياد، ص:

نه کوشتابه نه واپووبه پووی سزای گۆچانکاری ده بۆوه و، زۆرجار لیدانه که سهری ده کیشا بق کوشتن، نه وان به هیچ شیوه یه که دوو دل نه بوون له سه پاندنی سزا به سهر هر که سیگدا که که مته رخه می ده کات، نه گهرچی که مته رخه میه که یان تاوانه که ساده و ساکاریش بوایه.

پاش ته واپوونی پاو و شکاره که نوینه ره کان ده هاتنه لای (خان) و سهر واپوورتیکی دوو دریزیان سه بارهت به پووداوه کانی سهر گۆره پانی پاوه که یان ده خسته پی دهستی، که تا پاده یه کی باش نه م پاوه به موناوهره ی سهر بازی نه م سهر دمه ده چوو، هه موو نه مه ش زیاتر بق نه وه بوو سهر یازه کان لایه نی جه نگیان له بیر نه چیتته وه و له پویشدا فه راموشی نه کن، له لایه کی تریشه وه به م کاره یان گیانله به ریکی زۆریان ده کوشتن و گۆشتیکی زۆریان بق هیزی سهر بازی سوپا کانی مه غول په یدا ده کرد، کاتیک گیانله به ریکی زۆریان ده کوشت و سکی خۆیان لی تیر ده کرد و نه وه ی تریشیان هه لده گرت و تارمایی برسیتی پۆزانی داهاتووی چاوه پوانکراویان پی ده په وانه وه،^۱ مه غوله کان نیچیره وانیان به به شیکی سهره کی ژیا نی خۆیان داده نا و پئیان واپو نابیت نه م پیشه له نه وان جودا بییتته وه، هه ر له ته مه نی مندالپا خۆیان له سهر پاده هیئا و خوویان پیوه ده گرت، ده گپنه وه پۆزیک (جه نگیزان) — له ته مه نی میرد مندالیدا — که ده یه ویست به رازیکی وشکانی پاو بکات، له سهر نه سپه که ی به رده بیته وه و ده که ویتته سهر زه وی، له شانسی خۆی به رازه که هیرشی بق ناهینیت، کاهینیک — که له وی ده بیت — پیی ده لی: نه م به ره وه بوونهت هۆشدار کردنه وه ی توی تیدایه، به پاستی تو کاریکی شه په نگیزیت کرد که ویستت گیانله به ریکی — به سته زمان — بکوژیت، نه گهر په حمه تی ئاسمان نه بووایه به رازه که به ر شفره ی ده دای و هه لی ده دای و ده ی کوشتی، جه نگیزان په دی دایه وه و گوئی: خودی خۆم هه ستم به مه کرد، ده شزانم نامۆزگاریه که ت بق من خیری له خو گرتووه، به لام ئیمه ی مه غول هه ر له مندالپا خوومان به پاو و شکاره وه گرتووه، ئیمه ناتوانین هه روا به ئاسانی داب و نه ریته کانمان بگۆپین.^۲ مه غوله کان چه ند ده ستوور و پرسیایه کیان له کاتی پاو و شکاردا په یرو ده کردو، به وپه پی ورده کاریه وه جیبه جییان ده کردن.^۳

ج — له په وشته کانی مه غول: (جه نگیزان) له (یاسا) دا نووسیویه تی: که نه و به تایبه تی پقی له دزی و داوین پیسی ده بیته وه و هه ر که سیگ یه کیک له م دوو تاوانه نه نجام بدات

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۴۳.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۴۴.

۳ المصدر نفسه، ص: ۳۴۴.

دەببیت بکوژیت، ھەروەھا بە پاشکاوێ گوتوویەتی کە ئەو لەم ھالەتەدا ژۆر توپەر دەبێ؛ کاتێک بزانی پۆلەیک گۆپراپەلی باوک و دایکی ناکات، بڕایەکی بچووک پێچەوانەی ھەرمانی براگەرەکی دەجولێتەو، مێردێک دلی لە ژنەکی پێس دەکات، یان ژنیەک لە قسەی مێردەکی دەردەچیت، دەوڵەمەندیەک یارمەتی ھەژاریک نادات، یان ژێردەستەکان پێزلە کەرەکانیان ناگرن، ھەروەھا نەھمی لە شوێنکەوتووانی کردوو ھەوێان لە مەیی خواردنەو ھەلال بکەن و گوتوویەتی: پیاوی مەست و سەرخۆش وەکو کەسیکە بە تەپلی سەری کێشرا بێت و ژیری و شایستەیی لە دەست دابی، کەواتە لە مانگیکدا زیاتر لە (۳) جار مەیی مەخۆنەو، چاکتر وایە ھەر نەبخۆنەو، بەلام کێ دەتوانی بە یەكجاری وازی لی بێنی؟^۱

دەھەلوێستی شەریعەتی ئیسلامی لە بەرامبەر (یاسا)دا:

کاتیڤک له دهقه کانی یاسا خور ده بینه وه ده بینین هه ندیکیان له گه‌ل شه‌ریعه‌تی ئیسلامی پیرۆز تیک ده‌که‌نه‌وه، به‌لام نۆربه‌ی ده‌قه‌کان پێچه‌وانه‌نی، شه‌ریعه‌تی ئیسلامی له‌سه‌ر ب‌نه‌ماکانی: پێزدانان بۆ مافه‌کانی تاک و پێگرتن له‌ خۆسه‌پاندن و سه‌رکه‌شی و بانگه‌شه‌ بۆ کرد و کۆشش پ‌اوه‌ست‌اوه، تا خه‌لک سوود له‌ ئه‌زمونی خۆیان وه‌ربگرن و به‌ره‌می کاری خۆیان هه‌لبگرنه‌وه، به‌لام (یاسا) له‌سه‌ر ب‌نه‌ماکانی: زوڵم و نۆر و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی که‌سایه‌تی تاک و قورغ کردنی ئازادیه‌کانی و کۆت و به‌ند کردنی به‌ کۆت و زنجیری کۆیله‌یی پ‌اوه‌ست‌اوه.

له کاتیځدا مه غۆله کان به ده قى (ياسا) (درو) به تاوان داده نئین، به لام ئه وان بو خویان
 چه لال کردووه، به تاییه تی له کاته کانى جه نگدا به فیل و دوو پووی و ته له که بازی هه ولیان
 داوه په رته وازه یی بخته نئین دوژمه کانى به رامبه ریا نه وه، هه ر به مه پانه وه ستان به لکو
 کاتیځ به هه لیان زانیوه په یمان نامه کانیان هه لوه شان دونه وه و سواری ئه سپی سه رکه ش و
 غه در و تو له بوون و ده ستیان له دوژمن وه شان دوه وه، بو وینه نه ته وه ی تورک – ئه وه نده ی له
 (مه غۆل) نزیکن له هیچ نه ته وه یه کی تر نزیک نین، به لکو (تورک) ژماره یه که تیه ی
 سه ربازیان له پیزی سوپای مه غۆلدا هه بوو، داب و نه ریت و کلتوری په وه ندیانه له ئاسیای
 نیوه راستدا زیاتر تورک له مه غۆل نزیک ده کاته وه، له گه ل هه موو ئه مانه دا مه غۆله کان
 هه ولیان نه دا تورکه کان له گه ل خویان پیک بکه ن و به شداریان پی بکه ن له پرۆسه ی
 داگیرکردنیاندا، ئه و گفتم و گویانه ش جاروباره له گه ل تورکه کان ئه نجامیان ده دا ته نها

به شيك بوو له گه و فيلي جهنگي - كه خويان - پيوه گرتبوو، به درو دوپاته كاني
خويان له سر (په يوه ندي پاستگوڼه) يان ده يانه ويست زياتر بيانخافليتن و پرته وازه يي
زياتر بخه نه نښان دوژمنه كانيان و پاشانيش په كه په كه به سهر ياندا ده و قه لاچويان بكن.
چاك ده زانين كه جهنگيزخان نيازپاكي و پاستوگي خوي له بهرام بهر دايكي (سولتان
محمدي خوارهزم شا) ده بڼي و به هوي نه و توند و تيزي له نښان نه و كوپه كيدا بوو له
لاي خوي گلي دايوه، چونكه ده يزاني نه م ژنه ژماره يه كه كه تيبه ي له ژر ده ستدايه و به ريدا
ده ست ده خاته نيو شه پر كه وه، له نه جامدا كرده ديل و دور ي خسته وه، پاشان له خاكي
غريبي به داماوي سهر ي نايوه و مرد.^۱

(هولاكو) ي نه وه (جهنگيزخان) يش له خورنواوي ناسيادا هه مان پولي باپيري دووباره
كرده وه، له كاتيكا كه گفتوگوي ناشتي - له گه ل (نيسماعيليه) و (خليفه ي عه عباسي)
نه نجام ددها هينده ي پينه چوو هيرشي كرده سر و هه مووياني پيشه كيش كردن و له نيو
بردن.

ه - له نيوچووني تاك له پيناوي كومه لدا:

كاتيك (مه غوله كان) بانگه شه ي هاريكاري ده كهن، مه به ستيان نه وه په كه تاك ببيت
قورياني كومه لگا و تيكرپاي مافه كاني كه سي خوي و نازاديه كاني لي زهوت بكرين، ده قه كاني
(ياسا) راده گه يه نن: كه هيچ كه س ناتواني ببيت خاوه ني شتيك كه كه سيكي تر چاوي پي
بكه ويت، به لكو پيوسته له سهر ي بيكا ته برابه ش و، نه گه ر خواردن بيت ده بيت له گه لي
بخوات و دروست نيه كه سيك خوي تير بكات و هاره له كه شي هيچ نه خوات، به لكو ده بيت
خواردنه كه به په كساني له نښان ياندا دابه ش بكرت. كه سيك به په نا كه سايكدا پرت بيت و
بييني خه ريكي خواردن و خواردنه وه ن، بوي هه يه به بي مؤله ت ليوه رگرتن دانيشيت و
ده ست بكا به خواردن و خواردنه وه و، كه سيش بوي نيه پيگه ي لي بكرت، وينه ي نه م ده قه
نابه جيانه نه وه مان بو دهرده خه ن كه كومه لگاي مه غول كومه لگايه كي پريزه پ و شاز بووه
له م ته رزه هاريكاريه دا، كه مړو له به ره مي كار و كرد و كوششي خوي بيه ش ده كات.^۲

و - به ره لدايي - نيباحيه ت: (ياسا) بانگه شه ي به ره لدايي ده كات، كاتيک خه لکی
(ته تار) وادار ده كات له سهره تاي هه موو ساليكا كيژه شونه كرووه كانيان له پيشانگايه كدا

۱ المصدر نفسه، ص: ۲۴۶.

۲ المصدر نفسه، ص: ۲۴۶.

پانویتن تا سولتان و کورپه کانی شوخ و شهنگه کانیان بۆ خویان هه لبرژین، ئه م یاسایه بونیادی خیزان — که ئارامگای کۆمه لگه یه — لیک هه لده وه شینیت.^۱

ز- خواردنی شته حه رامه کان: کاتیك موسلمانانی شاره زای داب و نه ریتی مه غوله کان ده بیته به ده نی ویک دیت و بیزی لییان هه لده سستی، ئه وان ئاماده ن هه ر شتیك ئیسلام خواردنی حه رام کردوه بیخۆن، تا حالیک خویان له خواردنی گیانه به ره پیسه کانیان نابوین، ئه وان پقیان له چوونه حه مام و خۆ شوژین ده بووه، قه ده غه بوو ده سته کانیان بخه نه نیو ئاوی پووباره وه و جله کانیان بشۆن، بۆیه له جله کانی به ریان ده گه پان و دایان نه ده نان تا نه پزیبان، هه ر که سیکیش له م پینما و به نده یاسایانه ده رچیت حیسابی تاوانبارو ده رچوو له قانونی بۆ ده کرا و سزای کوشتنی به سه ردا ده درا، هه روه ها سه ربپینی ئاژه ل له گه ردنپرا یه کیک بوو له و تاوانانه ی که چاوپۆشی ئی نه ده کرا، کار به وه گه یشتبوو سه ربپینی ئاژه لیان به ده ستووری شه ریعه تی ئیسلام له سه ر موسلمانانیش قه ده غه کردبوو، یاسای کوشتنی ئاژه ل لای ئه وان پتیارزیک دپدانه و بۆ ویزدانانه یه و له سه ر بنه مای سزادانی گیانه به ره که وه ستاوه و ه یچ به زه ییه کی له به رامبه ردا نانوین، پیندا سکی ئاژه له که هه لده دپن و ئینجا ده ستیان ده خه نه نیو هه ناویه وه، که دلان ده ره ئینا لئی ده گه رپن تا مردار ده بیته وه.^۲

ح — پاشماوه ی کاریگه ری (یاسا) له سه ر موسلمانانی (مه غول):

(قلشقندی) ده لئ: ئینجا (جهنگیزخان) له سه ر چ په یره ویک بوو و گه ردنی بۆ چ شتیك که چ ده کرد، به هه مان شیوه دوا ی خۆیشی شوینکه وتوانی هه مان به رنامه ی ئه ویان به رپۆه ده برد، که بریتی بوو له په یره و و پپۆگرامی (یاسا)، (یاسا)ش له چه ند به ندیک قانونی پتیکه اتبوو که له لایه ن خودی جهنگیزخان و به زه یین و بیرى ئه و دا پڑابوو، چه ند حوکم و سزایه کی تیدا دیاری کرابوون که جگه له که میکیان نه بیته ده نا زۆربه یان له گه ل حوکمه کانی شه ریعه تی (محمدی) پتچه وانیه، ئه م کتیبه ی ناونا (یاسای گه وره) و نووسیه وه و فه رمانیدا له خه زینه ی (که له پور) دا هه لگیریت و پاریزگاری ئی بکریته، مندالانی بنه ماله که شی فیڕ بن بیخویننه وه و ...

۱ العرب والتتار، ص: ۳۲-۳۳، المغول للصیاد، ص: ۲۴۶.

۲ تاریخ الادب فی ایران، الترجمة العربیة، ص: ۵۶۱.

هه روه ها جگه له م فه رمانانه ش چه ند فه رمانی تری دان و کتیه که ی پیکخشست و تا ئیستاش په پیره وی ئی ده کهن، له وانه یه سولتانی وایان هه بیت که موسلمانانیش بووه به لام هه ر په پیره وی ئی ده کات.^۱

ئه مه ی (قلقشندی) رایگه یاند بۆ ئه وه بوو راستیه کانی میژوو به ته واوه تی به راورد بکات، سولتانیکی وه ک (به پره که) که خانی هۆزی (ذه هه بیه ی) (قیجاق) بوو بۆ خۆی به ته نیا موسلمان نه بیوو، به لکو خیزانه کانی و پیاوانی ده ورو به ری و شوینکه وتوانی هه موو موسلمان بیوون، هه موو ئه میریک مه لایه ک و بانگده ریکی له گه ل بوو، قوتا بخانه ی قورئان خویندن و له به رکردن ژۆر بوون، له گه ل هه موو ئه مانه شدا: ئه م موسلمان هه مغولانه به رده وام بوون له سه ر داب و نه ریته کانی (ته ته ر) و کلتوره په پیره ولیکراوه کانی ئیو مه نفولیا که (یاسا) له خۆی گرتبوون، یه کیک له و نه ریته ی که له گه ل نه ریته کانی ئیسلامدا پیچه وانه یه: به کارنه هیتانی ئاوی پوو بار بۆ شوشتن و خوشتن، کاتیکی سولتان (زاهیر بیبرس) نوینه ره کانی خۆی بۆ لای ده ولته ی (برکه) ده نارد، له پیناوی به هیژکردنی په یوه ندی دوو لایانه دا – ئه و نوینه رانه پییان ده گوترا که له به ر خاتری ئه و ئوموسلمانانه پۆشاکه کانیان له ئیو پوو باری (ئوردو) دا نه شۆن، بۆیه که ناچار ده بوون جله کانیان بشۆن ئه و به دزی ئه م کاره یان ده کرد.^۲

ئه و مه مغولانه ش که هاتوونه ته (میسر) و تییدا ژیاون، شارستانی ئیسلام کاری له سه ر کردوون، به لام تا ئیستاش له هه ندی کاروباریاندا په پیره وی له ده قه کانی (یاسا) ده کهن،^۳ ئه مانه له ئیو ولاتی ئیسلامدا گه وره بوون و قورئانیان فیترکراوه و حوکه کانی شه ریعه تی (محمدی) یان ناسیوه، پاش ئه مه ش هه ق و ناهه قیان پیکه وه کوکردۆته وه چاکیان له په نا خه راپ داناوه.^۴

واقیعه ن ده قه کانی (یاسا) له لایه ن مه غوله وه جیگه ی پیز و پیرۆزی بوون، موسلمانان چون قورئان به گه وره و پیرۆز ده زانن، ئه وانیش به هه مان شیوه (یاسا) به پیرۆز ده زانن، به جۆریک که س له وان به (سولتان) یشه وه ناویریته پیچه وانه ی حوکه کانی بجولیته وه، هه ر

۱ صبح الأعشى ۳۱۰-۳۱۱، المغول للصیاد، ص: ۳۴۷.

۲ المغول للصیاد، ص: ۳۴۸.

۳ المصدر نفسه، ص: ۳۴۸.

۴ المصدر نفسه، ص: ۳۴۹.

که سیځیش - نه گهرچی پایه به رزیش - بیت و له حوکمی (یاسا) ده رچیت پووبه پووی سوکایه تی پیکردن و سزای توند ده بیتته وه.^۱

ط - ته یموری له نگ (یاسا) په پیره و ده کات:

حوکمه کانی (یاسا) له ئیراندا تا دوی پووخانی ده ولته تی (ئیلخانی) یش له لایه ن هؤزو تیره تورکه کانه وه بایه خیان پی ددرا، (ته یموریه کان) له به پتوه بردنی ولات و کاروباری سیاست و بۆنه کانی ژن و ژنخوایی و ژوریه ی ئاههنگه کانیاندا په پیره ویان له (یاسا) ده کرد، (ئیین عه ره ب شا) ده لئ: (تیمورلنگ) باوه پی به بنه ماکانی (جه نگیزخانی) بوو، هه روه ها (جفتای) و خه لگی (دست) و (خه تا) و (تورکستان) هه موو ئه مانه قانونه کانی (یاسا) ی جه نگیزخانیان - له عه ته تی خوای له سر بیت - ده خسته پیش بنه ماکانی ئیسلام، له م پووه وه مامۆستایان و سه روه رانی من (حافظ الدین البزازی - رحمه الله - و علاء الدین محمد البخاری - أبقاء الله -) و غه یری ئه مانیش له زانایانی ناودار و پیشه وایانی ئیسلام فتوای (کافر) بوونی (ته یمور) و هه موو ئه وان هه ش (یاسا) ی (جه نگیزخان) ده خه نه پیش شه ریه ته تی ئیسلامیان داوه، گو تراوه: که (شاهروخ) ته ورات و (یاسا) ی (جه نگیزخان) ی هه لوه شان دوونه وه و فه رمانی داوه سیاستیان به گویره ی شه ریه ته تی ئیسلامی بیت، من پیم وانیه ئه مه پاست بیت، چونکه (یاسا) له لای ئه وان بۆته شه ریه ته تیکی قابیل و بیروباوه پیکی پاست و دروست.^۲

ی - تۆمارکردنی وته کانی پاشایانی مهغول:

مهغوله کان فیژیبوون: وته ی شاکانیان بنووسنه وه و دوی مردنیان هه لیان واسن، به لام ئه وان له نووسینه وه ی هه موو وته کانی شادا ئازاد نه بوون، به لکو به س ده یانتوانی ئه و وتانه بنووسنه وه که خودی (خان) پڼگه ی نووسینه وه ی دابایه، خه لگی عه وامی مهغول پڼزی ژۆر بۆ ئه م وتانه داده نښن، ئه م وتانه ناوی (بیلیک) یان لیتراره که به واتای (حیکمهت و په ند) دیت، په نده کانی (جه نگیزخان) کۆکراونه ته وه و بوونه ته سه رچاوه ی هه موو تیره و تایه فه کانی مهغول و ئه وان ئه م په ندانه ده که نه به لگه ی قسه کانیان و له هه موو پرسه کانی بواره کانی ژیاناندا چۆن ده که پڼنه وه سه ر حوکمه کانی (یاسا) ئاواش ده که پڼنه وه سه ر ئه و په ندانه ی له سه ر زمانی جه نگیزخانه وه نووسراونه ته وه، هه ندیک له و په ندانه:

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۴۹.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۵۰.

- با کهستان له سهر دنیا نازاری کهستان نه دا، نه گهر به کیکتان ههستی کرد نازاری له لایه ن که سیکتانه وه پی گه بیوه با په له بکات نازاره که نه هیلی، تا له شه پری دوژمانتانه پاریزد او بن.

- هر که سیك مالی خوی به چاکی به پړوه به ری، ده توانی مه مله که تیش به پړوه به ری.
- که سیك بتوانیت (۱۰) که س به پړوه به ری و به باشی پیشره ویان بکات، نه وا پیشره وی کردنی سوپایه کی گه وره شی له لا ناسان ده بیټ.
- هر که سیك ده سه لاتی به سهر پاک و خاوینی مال که ی خویدا بشکیت، نه وا ده توانی حوکومه ته که شی له دز و جهرده و خه لکی شه قاوه بیاریزیت.^۱

۳- ریځخستنی نه رکه کانی خزمه تکرندی (خان):

دواي نه وهی (جه نگیزخان) له یه کگرتنی هوزه کاندا سهر که ورتنی به ده ست هیتا، نینجا بق ریځخستنی ولات دهستی به دانانی پژییمیک کرد، نه م پژییمه کومه لیک نه رکی دیاری کردن و هر نه رکه ش له لایه ن که سیك یان چند که سیکه وه سهر په رشتی ده کرا، خو نه گهر هه ندیک له نه رکه کان گرنه بوونایه نه وا یه کیك له خزمه نزیکه کانی (خان) سهر په رشتی ده کرد، نه رکه کان به م شیوه یه بوون:

ا- (۴) که س سهر په رشتی هه لگرتنی تیر و که وانه کان ده که ن.

ب- (۳) که س سهر په رشتی خواردن و خواردنه وه ده که ن.

ت- یه که که س سهر په رشتی ناماده کردنی پوش و پاوان ده کات بق مه پ و مالیات، (۳) که سیش سهر په رشتی پاسه وانی کردنی نه و پوش و پاوانانه ده که ن.

ج- یه که که س سهر په رشتی ناماده کردنی عه ره بانه سهر بایزه کان و نامراز و هوکاره کانی هه لگرتن و گواسته نه وه ده کات.^۲

ح- یه که که س سهر په رشتی کارمه ندان و خزمه تگوزارانی نیو کوشکی (خان) ده کات.

د- (۴) که س به نوبه سهر په رشتی پاسه وانی کردن و هه لگرتنی شمشیران ده که ن.

ذ- (۲) که س سهر په رشتی کاروباری پاریزگاری کردنی نه سپه کان ده که ن.

س- (۴) که س نامه کانی (خان) ده که یه نن.

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۵۱، تاریخ العراق بین الاحتلالین ۱۳۱/۱-۱۳۳.

۲ المغول والاورویون والصلیبیون وقضية القدس، ص: ۳۹.

ش - (۲) کهس له پیاو ماقولان له کاتی کۆبوونه وه گشتیه کانی (مهغول) دا ئه رکی پاراستنی بارودوخ و قانون دهگرنه ئهستۆی خۆیان.^۱

پاسهوانانی (خان) پایهیهکی مهزنیان ههبوو له دهولهتدا، هه ریهک له پاسهوانانه پله و پایهی لهسه رکردهی ههزار سه ربا ز به رزتر بوو، هه لبژاردنیان به و په پهی بایه خ پیدان و ورده کاریه وه ئه نجام ده درا، دوو تاقم سه ره پهرشتی کاروباری پاسهوانی کردنیان ده کرد، یه کیکیان له پۆژدا و ئه وی تریان له شه ودا، ژماره ی پاسهوانه کان گه یشتبووه (۱۰) ههزار کهس که به ئازایه تی و به هیزی ناسرابوون، له کۆی هه موویاندا (۱۰۰۰) کهسیان لی هه لده بژێردا و هه ریه کیکیان پێی ده گوترا (به هادور) - واته پاله وانی ئازا -، ئه م ههزار کهسه هه میشه له ده وروپه ری (خان) ده بوون و خزمه تی ئه ویان ده کرد و له گه ل (خان) نه بوایه بۆ جهنگ ده رنه ده چوون و جگه له خودی (خان) فه رمانیان له کهسی تر وه رنه ده گرت، وێپای (خانی گه وره) و پاسهوانه کانی، ئینجا چینی (میران) به دوی ئه واندان ده هات، ئه م چینه له باج و خه راج به خشرابوون، مافی ده ست به سه رداگرتنی تالانیه کانی کاتی جهنگیان هه بوو و بێ وه رگرتنی مۆله ت ده چوونه کۆشکی (خان) و، (خان) یش پێزی ته وای لی ده نان و به دهستی خۆی خواردنه وه ی ده خسته بهر ده ستیان.^۲

هه ر هه موو مه غوله کان حیسابی سه ربازی نیو سوپایان له گه ل ده کرا، ده بوایه له کاتی پێویستدا هه موویان چهک هه لبگرن، بۆیه هه ر مه غوله ک له کاتی ئاشتیدا شوانی مه پ و مالات بوو له کاتی جهنگ و هه راشدا سه ربازیکی چهک له شان بوو، ده بوایه هه موویان مه شق و پاهیتان له سه ر ئه و چه کانه بکه ن که له کاتی جهنگدا به کاریان دینن، (مه غوله کان) به وه ناسرابوون که به شیوازی سه رکوپرانه و گوپراهی و فه رمانبهرداری سه رکرده کانیان ده که ن و به ناپاکی و خیانه ت و په یمان شکاندن له به رامبه ر دوژمه نه کانیاندا په فته ر ده که ن و شه ریان له گه ل هه ر نه ته وه یه ک کردبایه بێ به زه بیانه و دلپه قانه هیژشیان ده بر دو جیا وازیان له نیوان جهنگا و هه ران و ژن و مندال و پیر و په که که و ته و نه خۆشاندا نه ده کرد، بۆیه له میژوودا جهنگه کانی مه غول به (دلپه قی و پو خاندن و له نیو بردن) ناویان ده رکردوه.^۳

(جهنگیزخان) توانی سه رنجی سوپا که ی بۆ لای خۆی پاکیشیت و پێزی ته وای لی بگرن، به سه رۆکی هه ره مه زنی خۆیانیان داده نا، فه رمانه کانی ئه ویان به پیرۆز داده نا، گوپراهی و

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۹.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۹.

۳ المصدر نفسه، ص: ۳۹.

فرمانبردارۍ فرمانه کانی بوون، له بهر زکړنه وهيدا گياندبوويانه پلهۍ خوايه تي و په رستن، که سيان تواناي سهرپېچۍ کړنې (خاني گه وره) ۱۰ نه بوو، زيره کي وليوه شاوه يي و فيلېبازي (جهنگيزخان) له و (پژيمه سهريازیه دا) پهنکي دابووه که به ده ستي خوۍ پړکي خستبوو.^۱

۱- پړکخستنۍ سوپاي (مه غول):

(جهنگيزخان) سوپاي (مه غول) ۱۰ به شيوه ۱۰ پله پله دروست کړدبوو و به سر چه ند يه که يه کي سهريازید داييه شيبوون:

• توکان (تومان): له (۱۰) هزار جهنگاوهر پېکها تېوو، به سهرکرده کي ده گوترا (نويان) يان (نوين).

• نه ستيره: له (۵۰) که سي جهنگاوهر پېکها تېوو و به فرمانده کي ده گوترا: (پوزياشي).

• پېشه نگ: له (۵۰) که سي جهنگاوهر پېکها تېوو به فرمانده کي ده گوترا: (نونباشي).
• کومل (تاقم): له (۱۰) که سي جهنگاوهر پېکها تېوو، نه مه يان بچووکترين يه کي سهريازي بوو و سهريازیه کاني پېکه وه و به يه کساني ده جهنگان و ده ژيان و ده کورژان.^۲

هر يه کيک له م يه که سهريازیه نه سې سوار بوون و نه سې کانيان يه ک پهنک بوون و هر جهنگاوهر پېکيش بي له نه سې که ۱۰ ژير خوۍ (۵) نه سې يه ده گي بو ئاماده کرابوو، وهک ده بينين (نه سې) چه کي هره سهره کي سوپاي مه غول بووه جگه له چهک و چوۍ قورسي هنده سي و مه دفعي به نه سې و عره بانه هلد ه گيران و پاده کيشران، ته وای يه که سهريازیه کانيان له هيژي نه سې سوار پېکها تېوو و هيژي پېږ له نښانيدا به دي نه ده کرا، نه م سوپا نه سې سوارانه ۱۰ مه غول بريتي بوون له (۳) جوړ:

— سريه کاني گيانفدياي: نه رکه کي بريتي بوو له ده ست پېکړدنۍ جهنگ و هلاشاخان به پووي دوژمندا.

— سريه کاني بريسو: نه مه يان هيژي نه سې سوارۍ قورس بوو، نه رکه کي: خو کړدن به نيو پريزه کاني دوژمن و به ده ست هيټاني سهرکه وتن بوو.

۱ قضايا العالم الاسلامي ومشكلاته السياسية للنبراي، ص: ۷۲.

۲ الغزو المغولي لدير الاسلام، ص: ۸۶.

— سىرىيە سوكەكان: ئەمەشيان ھىزى ئەسپ سوارى سوك بوو، ئەركەكەي: بەرگىرى كردن و پارىزگارى كردنى دو بالاكەي ترى سوپاكەيان بوو لە نىو گۆرەپانى جەنگدا.
چەك و چۆلى ھىزى (برىسو = ئەسپ سوارى قورس) برىتى بوو لە: شمشىرو تىروكەوان و تەشوى.

كەلۈپەلەكانى تىريان برىتى بون لە: (زىيى پىستى (دېوجامە) — بۆ پاراستنى خۆيان و ئەسپەكانيان —، كىلاخودەي پۆلا — بۆ پاراستنى سەر و گەردن —، تىردانىكى دىشى شى — بۆ ھەلگرتنى تىرە يەدەگەكانى، لەگەل كارتىخىك — بۆ تىزكردنى سەرەتىرەكان، ژىيەدەگ — بۆ كەوانەكان —) جگە لەمانەش ھەريەككە لە سەربازەكان دەبوايە ئەم شتانەشى پى بوايە: { (گورىستىكى گشت): بۆ پاكىشانى ئامرازەكانى گەمارۆدان يان پاكىشانى ئەو ھەربانانەي لە نىو قوردا دەچەقەن يان ۋەردەگەپان يان لە پۇيشتن پەكيان دەكەوت، ھەروەھا (قاپ) ئىك بۆ تىدا كۆلانى شىر، (جانتايەك) يان (تويشە بەريەك) بۆ ھەلگرتنى خۆراكى يەدەك لە گۆشتى وشك كراوۋەنان و شىرى وشك، — ئەم شىرە وشكى دەخستە نىو قاپەكەوۋە و ئاۋى بەسەردا دەكرد و تىكى دەدا و ۋەك شىرى تازە دەيخواردەوۋە —، (كۈندەيەكى) بچووك بۆ ئاۋ }.

چەك و چۆلى سىرىيەكانى گيانقىداۋ سىرىيە سوكەكان (ئەسپەۋى سوك) برىتى بوو لە: (پەمبوكەوان) تىكپراي ئامرازو كەلۈپەلەكانى تىرشىيان ۋەكۆكەلۈپەلەكانى ھىزى (ئەسپەۋى قورس) بەلام تىپى پاسەوان بە جودا لە ھەرسى يەكە سەربازىيەكە (قەلغان) ىشيان ھەلدەگرت تا خۆيان لە شمشىرى دوژمنا بپارىزن.

شاينى باسە ھەربازىك بى لە ۋە ئەسپەي سوارى بوو — ئەسپى تىرشى ھەبوو، سوپا بە جوانترىن شىۋاز نەخشەي ھىرشەكەي جىبەجى دەكردو لە نەخاڧل ھەلى دەكوتايە سەر دوژمن، (جەنگىزخان) بەسەر ھەموو كارەكانى خۆي پادەگەيشت، بەم شىۋەيە:

پۆلە جەنگاۋەرىكى لە پىشتەۋە دادەنا بۆ پارىزگارى كردنى بەرژەۋەندىيەكانى مەملەكەت، پۆلىكى ترى تەرخان دەكرد بۆ بەرپۆۋەبەردنى ھەرىمە تازە داگىر كراۋەكان.

دەزگايەكى سىخوپى تاييەت بە خۆي لاي خۆي دەھىشتەۋە، (تابور پىنجەم) ىشى لە نىو دەۋلەتە دراۋسىكانىدا دروست كەردبوو، لەم بوارەدا پىشتى بە (دىارى ۋە بىلەن ۋە ھاسەرگىرى) بەستبوو، لە كۆتايىدا بە سەركردايەتى (جى نوپان) يارىدەدەرىۋە لە ژىر چاۋدىرى (ئىمپراتورى چىن) دا سوپايەكى بۆ شەپى بىنەمالەي (سونچ) ئامادە كەرد، (جەنگىزخان)

توانی به ته واهتی (نیمپراتوری چین) بناسیت و شیوازی نه خشه و پلانه کانیان بزانتیت و نهینی قه لا کانیان و خاله به هیزه کانیان و سه رچاوه ئابووریه کانیان که شف بکات.^۱

ب - ژماره یه ک وه سیتی جه نگیزخان بۆ سوپا که ی:

- نابئی سه رکرده ی تومان (نویان) په یوهندی به (نویان) یکی تره وه هه بیئت و فرمانی ئه و بۆ خه لکانی تر نایخوات.

- نابئی هیچ سه ربارژیک له ئاماده کردن و هه لگرتنی که لوپه له کانی خۆیدا وه ک داوو دهرزی بۆ جله کانی که مته رخه م بیئت، هه ر که سیك سه رپیچی بکات به توندترین شیوه سزا ده دریت. - هه ر پۆله یه ک گوپرایه لی باوکی نه بیئت و هه ر براهه ک فرمانبهرداری کاکی نه بیئت و هه ر ژنیک له فرمانی شووه که ی دهرچیئت به توندی سزا ده دریت.

- پیویسته له جیبه جی کردن و دهرکردنی فرمان و بریاره کاندایه چاوی پله بهندی بکریئت، تاک جگه له ئه رک و فرمانی خۆی شتیکی تر جیبه جی ناکات، به م شیوه یه له خواره وه تا سه ره وه هه ر که سه کاری تاییه تی خۆی هه یه.

- هه ر که سیك دزی یان پیگری یان هه ر تاوانیک بکات به توندی سزای ده دریت. - که سیك ژيرو ئازا بیئت سه رکردایه تی کردنی ده خریتته ئه ستوو، تیكپای خه لکیش ده کریته سه ربار، به لام تاکه لاوازو په ککه و ته کان ده کریته شوان، کاره کان به م شیوه یه دابه ش ده کریئن.

- تیكپای سه رکرده کان له نزمترین پله تا به رزترین پله له سالیئکدا جاریک (جه نگیزخان) ده بینن: تا فرمانی لیوه ریگرن و گوئی له ئامۆزگاریه کانی بگرن، گوئی: هه ر که سیك ئه مه بکات ده توانی، سه رکردایه تی سوپایه کی گه وره بکات.^۲

ج - چه کداری و ئاماده سازی:

ئه سپ له سوپای (مه غول) دا چه کی سه ره کی بوو، جه نگاوه ر به شمشیریک و پمبیک و دوو تیروکه وان چه کدار بوو، تیروکه وانیکیان له سه ر ئه سپه که پرا تیراندازی پیی ده کرد، به ئه وی تریشیان له کاتی ئاساییداو به وپه پی ورده کاریه وه سیژه ی پیی له دوژمن ده گرتو، (۳) توره که شی پیی بوون که پر بوون له تیری جۆراوجۆرو ئامرازی سه نگه رلیدان و خۆراکی یه ده ک، هه مبانیه کیشی به کلکی ئه سپه که ی هه لده واسی و هه موو که لوپه له کانی خۆی

۱ المصدر نفسه، ص: ۸۶، ۸۷.

۲ المصدر نفسه، ص: ۸۸.

تیده هاویشته و یارمه تیده ریکی باشی ئه سپه که شی بوو له په پینه وهی چۆم و جۆبارو پووباره کاندای، جه نگاهور به که ولی گیانله به ریگ خوی زریپۆش ده کرد.^۱

به لām سه رکرده کان: جگه له هه لگرتنی چه که کانیاں هه ریه که یان لوله کیکی درژی پی بوو که له پیسته ی ته نک دروست کرابوو و ئه مسهرو ئه وسه ری پوزه وانهی بۆ دروست کرابوو سه روپه تیان تی هه لکیشرابوو جلو به رگو و چه که لوه په له کانی خویان تی ده هاویشته و چاک ده یانهاخنی و ئینجا به به نه که توند ده یانبه ست، پاشانیش ته وای که لوه په له کانیاں و کورتان و زینی ئه سپه کانیاں ده خسته نیو هه مبانیه که وه و به په نا کلکی ئه سپه که دا هه لئانده واسی، یه کیگ له سه ربازه کان ده چوو هه نیو چۆمه که وه و دهستی به پشیمه ی ئه سپه که یه وه ده گرتو به مه له پیشی ده که وتو پای ده کیشا، جاری واش هه بوو بۆ په پینه وه ی پووباره که سوودیان له سه لبه وهرده گرت ئینجا ده بوایه ئه سپه کانی تریش به ریز به دوی ئه م ئه سپه دا برۆیشته بانایه، به لām ته وای جه نگاهوره کانی تریش هه ریه که یان کونده یه ک یان جه وهنده یه کی چاکی هه بووو هه موو که لوه په له کانی خوی تی ده کردو سه ره که ی به توندی ده به ست و ئینجا بۆ په پینه وه ی له پووبارو چۆمه که به کلکی ئه سپه که یدا هه لده واسی، به هه مان شیوه سه ربازه کان له پۆیشتنی ده شته بی ئاوه کاندای ئه م (کونده) یان (جه وهنده) یان پر ده کرد له ئاو.^۲

س - شیوازه کانی جه نگ:

سوپای مه غول به سه رکردایه تی جه نگیزخان له به ره یه کی فراواندا له (۳) قۆلی سه ره که یه وه پیشپه وهی ده کرد: بالی پاست و بالی چه پ و بالی نیوه پاست، بالی پاست و بالی چه پ له پاست یه ک و به ته ریپی ده پۆیشتن، بالی نیوه پاست له نیوه ندی هه ردووکلای که میگ پیش ده که وت، به جۆریگ پێگی هه بوو یارمه تی هه ر لایه کیان بدات به بی ئه وه ی خوی تووشی هه چ پووبه پووبوونه وه یه کی دوژمن بکات، له هه مان کاتدا هه ردووک باله که پێگیان هه بوو له دواوه پا توۆی دواوه ی دوژمن بدنه ئه گه ر بالی نیوه پاست تووشی هه ریش ببووایه وه. جه نگیزخان پشتی به چه کدارکردنی گه ل به ست له دامه زانندی سوپا که یدا، پشتی به جه نگه پارتیزانی به ستووه له نه خشه سه ربازه کانیدا، دوری نیون هه رسی باله که له ماوه ی پۆزه پێیه که تیپه پی نه ده کرد، (جه نگیزخان) به شه وو پۆز پیشپه وه ی به سوپا که ی

۱ المصدر نفسه، ص: ۸۸.

۲ المصدر نفسه، ص: ۸۸.

ده کرد، له کاتی هیرش کردنیدا بۆ سر (پؤلونیا) ماوهی ۱۱۳۰کم ی له (۱۵۰) پۆژدا بپی، له کاتی هیرش کردنیدا بۆ سر (هنگاریا) ماوهی (۴۵۰کم) ی له (۳) پۆژدا بپی، چهند پۆژیکي که م پیش گه یشتنیه شوینی مه به ست به س به شهو ده پویشته و نه و په پی نهینی به کاردینا، که ده شگه یشت له سپیده ی به یانیدا زنجیره هیرشیکي توندی ده ست پیده کرد، له کاتی جهنگدا نیشانه کانی گۆره پانی به کاردینان، پۆژانه ئالای هه لده دان و شه وانه ش چراو ناگروچکه ی به کاردینان، له جگه نگه کانیدا هه موو پیلانه کانی هه لئه تاندن و هه لمه تی کوتوپرانه ی به کارهینان، پیش راگه یاندنی جهنگ ناشتی له گه ل دوزمن نه نجام ده دا ئینجا هه ولی ده دا په رته وازه یی له نیو نه و ده وله ته دا دروست بکات و له ناوه و ده دا شلو پلی بکات، ژماره یه که له سیخوپو به کریگیروانی ده ناردن و جهنگی پرپواگه نده یان ده کرد و ده روونی خه لکیان تیکده دا، پاش نه مه کتوپر به سه ری داده دان و ولاتی لی ویران ده کردن و دانیشته وانه که شی قه ده کرد، له گه ل نه و ده دا پیایوکی (بته رستی خوینرین) بوو، به لام له و نیوه دا سه رۆک و سه رکرده یه کی بالاده ستیش بوو، نه و توانی (به هیترین سوپا) پیک بینی و بالاده ستترین ئیمپراتوریه ت له ماوه ی میژوی سه ده کانی نیوه راستدا دامه زینتی.^۱

ش - گه یاندنه کان له سوپای (مه غۆل) دا:

(جهنگیزخان) زۆری بایه خ به گه یاندن داوه گه یاندن له سوپای (مه غۆل) دا به م شیوه یه

بووه:

- گه یاندن له نیو یه که سه ربازیه کاند: به دوو شیواز پاده په پیتران:

- یه که م: نیشانه هه وال - به رقییه: ئاماژه هه وال: پۆژانه به هوی نه و (به یداخ) هوه نه نجام ده درا که له لایه ن ئالا هه لگری سه رکرده ی (تومان) هوه ئاماژه ی پی ده کرا، شه وانه فانتوسی سووریان به کارد هینا، یه که ئاماژه به ئالا که یان فانتوسه که به س بوو بۆ پیشپه وی کردنی داواکراو له لایه نی سوپاکه وه.

- دووه م: گه یاندن له نیوان باره گای سوپای نیو به ره ی جهنگ و نه نجومه نی بالای جهنگ له (قه ره قۆرم) ی پایته خت: نه م شیوازه به هوی فه رمانده ی (هیلی گه یاندن) هوه نه نجام ده درا، به م شیوه یه:

پیکای نیوان به ره ی جهنگ و پایته خت بۆ چهند هه ریمیک دابه ش ده بوو، گه وهره ترین شار مه لبه ندی هه ریمه که بوو، (دارۆجا) یان (فه رمانده ی هیلی گه یاندن) فه رمانده ی مه لبه ندی

گه یاندن بوو، مهغول پئی دهلین (یام)، له مهلبه ندی هر هریمیکدا (فرمانده یه کی گه یاندن) هه بوو، کاتبیکش هه بوو کاتی گه یشتن و پویشتنی هاتوچۆکه ران و نهو جهنگاوه رانه ی ده نووسی که بۆ جهنگ ده پویشتن، یان له وێرا ده هاتنه وه، ژماره یه ک پاسه وانیش پاریزگاری یان له مهلبه نده که ده کرد، ژماره یه ک نه سپی تیژپه و به زینکراوی و بۆ جولان و کاری گه یاندن ئاماده کرابوون، نهو پیاوانه ی کاری پۆسته و گه یاندنیان پئی سپێدرابوو ده بوايه له پۆژیکدا ماوه ی (۸۰-۱۰۰کم) یان بېرپایه، (۳۰۰) هه زار نه سپ بۆ دریژه پیدانی گه یاندن تاییه ت کرابوون.^۱

ع - سه رکردایه تی:

خودی (جهنگیزخان) سه رکرده ی - سوپاکانی - له نیو پاسه وانه تاییه تیه کانی خوی دیاری ده کردن، به م شیوازه سه رکردایه تی کردنی هیژه سه ربازیه کانی له نیو پانتایی ئیمپراتۆریه ته که یدا خسته به رده ستی که سانیک خودی خوی به شیویه کی پاسته وخۆ ده یانناسیت و پێشدا له گۆرپه پانی واقیعدا جه پباندوونی، چاکترین به لگه بۆ بالاده ستی جهنگیزخان له سه ر باش هه لبژاردنی سه رکرده کانی هه موو نه وکارو چالاکیه زیندوو شکۆدارانه که نه م سه رکردایه تیه بۆ (مهغول) ی به ره م هیناوه،^۲ جهنگیزخان گوتبووی: (هر که سیك بتوانیت ماله که ی خوی به چاکي به پێوه به ری، ده توانی مهمله که تیش به پێوه به ری)، (هر که سیك بتوانی به پێوه به رایه تی کردنی (۱۰) که س هه لسه وپێنی، سه رکردایه تی کردنی سوپایه کی گه وره شی له لا ئاسان ده بی).^۳

سه رکرده کانی مهغول ته نها پابه پێنه ریکی لیها تووی خواسته کانی (ئیمپراتۆر) بوون و به س،^۴ یه که سه ربازیه کانی به پئی خواسته کانی بارودۆخ لیکه لده وه شانه وه و کۆی ده کردنه وه و سه رله نوی پێکی ده خسته وه، خودی خوی به دوا داچوونی جیددی هه بوو بۆ نه و ده ره نجامه شکستیانه ی جاروباره له لایه ن هیژه کانی وه توشی ده بوون، (تۆلۆ) ی کۆرپه بچوکی (جهنگیزخان و وه زیری دهسته راستی له کاروباری سه ربازیدا، ناسناوی (نوبین) ی گه وره ی لیئرا، (تموغا) و (بلغوتای) ی هه ردووک برا بچوکی (جهنگیزخان) یش ناسناوی (نوبین) یان لیئرا، جگه له نه وه ی (جوجی قسر) هیچ کامیک له نه وه ی براکانی (جهنگیزخان)

۱ المصدر نفسه، ص: ۹۱.

۲ المصدر نفسه، ص: ۹۱.

۳ المصدر نفسه، ص: ۹۲.

۴ المصدر نفسه، ص: ۹۱.

له مافی (ثیمارهت=فه رمانده یی) به هره مه ند نه بوون، به لکو وه ک چینی (نوروستوقراتی=پیاوماقول) ته ماشایان ده کرا، نه دنامانی سهریازی نه م چینه ناسناوی (تیره خان) یان لیترابوو، هه لگرانی ناسناوی (تیره خان) به هره مه ند بوون له: (له به خشینی باج و خه پراج به خشرابوون، مافی خاوه ندریتی نه و تالانی و ده سته و تانه یان هه یه که له جهنگو راودا ده یگرن، هه کاتیک بیانه ویت ده توانن - به بی پرس - بچه کوشکی خان)، جگه له تاوانی برکه (۹) - ی یاسا - که تاییه ته به و تاوانانه ی سزاکه یان کوشتنه له هیچ تاوانیکی تر لیترسینه وه یان له گه ل ناکریت، له سهر سفره کانی خواردن له باری سهر وه داده نیشن، کاسه یه که مه ی - له لایه ن خانه وه - پیشکش به هه ریه که یان ده کریت).

له سهرده می (جه نگیزخان) دا (۳) سهرکرده ی (تومان) هه بوون:

یه که م: (موقالی): سهرکرده ی بالی چه پ (به ره ی پوژمه لات) بوو.

دووه میان (بوکورجی): سهرکرده ی بالی پاست (به ره ی پوژناوا) بوو.

سیه میان (نه نایا): سهرکرده ی بالی نیوه پاست بوو.

نه میران (نوید) بالاترین چیتی ولات (نورستوقراتی) بوون، به لام (گه ل) به گشتی (خه لکی ساکارو په شو پووت) ته نه ا نمرازی به رده سستی یاریده ده رانی (جه نگیزخان) بوون و به س.^۱

ب شیاو زه کانی جه نگیان و ده قاریان له به رام بهر شکسته خواردوان:

(مه غوله کان) پیش هیرشکردن یان بو سهر هه ریمیک نه خشه یه کی جهنگی یان بو پیشنیار ده کرد، هه ر که نه خشه که ساز ده کراو بریاری جهنگ ده درا: سیخوپره کانیان به نیو هه ریمه که دا بلأو ده کردنه وه، هه والیان لیرو له وی کۆده کردنه وه و بارودوخی سوپا - ی هه ریمه که یان - هه لده سه نگانده وه لای شاره کانیان تا قی ده کرده وه، پاشان بو ولاتی خو یان ده رویشتنه وه، ته وای زانیاریه کانیان ده خسته به رده م سهرکرده کانی سوپا پاشان (خان) چه ند نوینه ریکی خوی بو لای حوکمرانی نه و هه ریم و دانیشتوانی شاره کان ده نارده وای گهر دنکه چی و خو به ده سته وه دانی لی ده کردن، کرده وه سامناک و توقینه ره کانی مه غول یه کسهر کاری له سهر هه ناوو ده روونی دانیشتوانی نه و هه ریمه ده کرد که مه غوله کان بریاری هیرشکردنه سهریان بو ده دا، له گه ل گیشتنی ناگاداری په لاماردان دل و ده رونیان پرده بوو له ترسو بیم و اقیان ده ورما، پیان ده گوتن: (نه گهر خیرا خو به ده سته وه نه دهن و ملتان بو نیمه که چ نه که ن، نیمه نازانین قه زاو قه ده ر چتان به سهر دینی! هه ر خودا به ته نیاو بو

خوی ده زانی چ به لایه کتان به سه ردی،^۱ نه گهر خو به دهسته وه دانیان پهرت کردبایه وه به رهنکار بوونه و هیان هه لېژاردبایه، نهوا مهغوله کان پیشپه ویان ده کرد تا دهگه یشتنه بهر ده رگاکانی شار، بۆ دوا هه مین جار بانگی خه لکیان ده کردو داویان لیده کردن خو به دهسته وه بدن، نه گهر سه رۆک و بریار به دهسته کانیان به دیاری به نرخه وه پیشوازیان لی کردبانا به و بریاری خزمه تکردنی سوپای مهغولیان دابایه، نهوا بهر ئازار و نه شکه نهجی مهغوله کان نه ده که وتن و به ناردنی حکومپانیک بۆ سهریان کۆلیان لی ده دان، (خان) بریار یکی په سمی بۆ نهو حکومپانه ی ده رده کرد، به م بریاره سام و هه بیه تیک بۆ حکومپانه که دروست ده بوو و خه لک به ته واهوتی گوپراه ل و فه رمان به رداری ده بوون، خو به دهسته وه دان له م حاله ته دا واتای شوینکه وتنی په هاو بی مه رجی لی ده فامریتته وه و ده بی ده یه کی داهاتی هه ریم و شاره کانیان بدریتته ده ست حکومپانی مهغول له هه ریمه که دا.

به لام نه گهر دانیشتوانه که پیگه ی سه رپېچیان هه لېژاردبایه و بریاری به رگریکردنیان دابایه، نهوا مهغوله کان له گه مارۆدانی شاره که دا ته نها زیانیکی که میان لی ده که وت، نهوا له م حاله ته دا - ناشتیان له گه ل نه ده کردن، به لکو به رده وام جهنگیان له گه ل ده کردن، تا به ناچاری خویان به دهسته وه ده دا، ئینجا (خان) فه رمانیکی په سمی بۆ کوشتنی هه موو خه لکه که ده رده کردو جیاوازی به گه وره و بچوک و ژن و پیاو نه ده کرد، به م شیوه یه فه رمانی ده دا شاره که بروخینریت و خه لکه که ش کۆکۆز بکریت، داب و نه ریتیان بۆ جیبه جیکردنی بریاره که ی خان به م شیوازه بوو:

مهغوله کان بانگی دانیشتوان ده که ن بینه گۆپه پانی ده ره وه ی شار، له سنعه تکه رو پیشه وه ره کان ده گه پان و پاشان بۆ (تورکستان و مهنغولیا) یان به پیده کردن، خه لکانی به قه دو قیافه و به هیزیان لی هه لده بژاردن و هیژیکی غهیره نیزامییان لی دروست کردن و ناویان لی ده نا هیزی (حه شر)، ئینجا نه وه ی ده مایه وه به شمشیر سهریان ده برین.

به لام نه گهر خه لکی شار له گه ل ناچار بوونیان هه ر به رهنکاریان کردبایه و خویان به دهسته وه نه دابایه و ماوه یه کی دوورودریژیش گه مارۆیان له سه ر بووايه، نهوا مهغوله کان هیرشیکی خهستیان ده کردنه سه رو به زۆره ملی دهستیان به سه ر داده گرت، نه گهر دوژمنه کانیان له ده ره وه ی شار به رهنکاریان ببونایه وه نهوا شه وو پۆز له چوار لاه

۱ تاریخ جهانکشی ۱/۱۸ للجويني، المغول للصياد ص: ۳۶۴.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۶۵.

به بډه وامي په لاماريان ددهان تا به ته واوه تي شپږزه يان ده كړدن و هيږو پيږيان پټوه نه ده هيشتن، دهره نجام يان خويان به دهسته وه ددها يان ه لده هاتن، دواي كوتايي جهنگه كه (خان) به عدالت تالاني و دهسته و ته كه ي به سهر جهنگاوه ره كاندا دابه ش ده كړد، له ولاخه به رزه كه ي خوي داده به زي و پيشكه شي كه سيكي ده كړد كه زوري پټويستي پټيه.^۱

شيوزي په لاماري مه غول بؤ سهر ته واوي شارستانه كاني (چين و خوره لاتي ناسياو پاشانيش پوسيا) يه ك شيوزي له سهر يه ك بوو، خويان به هر ولايت كدا كړد بابه دپهاتيه كانيان ده گرتن و خپيان ده كړنه وه و پيش خويان ددهان و له گه مارؤداني شاره كانياندا وه كه لغان به كاريان دينان، هم په فتره يان لي ببوه خويه كي بډه وام و هم خه لكه په شو پووه يان ده كړده پيشه نكي سوپا: تا ليزم ي تيري دوژمن به رنه وان بكه وږت و پيگي چوونه پيشي سوپاش خوشكهن، جاروباره به مه به ستي نه وه كه خويان به زور نيشان بدهن له بهر چاري دوژمن تالايان به سهر دا دابه ش ده كړدن، گوتراوه: ژماره ي مه غوله كان له گه مارؤداني شاري (جه خند) ته نها (۲۰) هه زار كه س بووه، به لام ژماره ي نه و ديلا نه ي پيش خويان دابوون (۵۰) هه زار كه س بوون.^۲

هه روه ها ده بوايه هم ديلا نه سه نگر و خنده كيان بؤ ليډابانه يه و، نامرازي گه مارؤداني شاريان بؤ دامه زران دبانا يه، نه وه ي به لاي مه غوله كانه زور گرنه بوو: له كاتي جهنگه قورسه كاندا نه و ديلا نه يان ده خستنه باري پيشه وه ي هيرشه كه و پوويه پووي مه ترسي گه وره يان ده كړنه وه، پيگي هه لاتن و پاشه كشه يان نه بوو: مه غوله كان له پيشه وه پرا سه يريان ده كړد، كاتي ك دهيان بېني هيږي دوژمن شپږزه بووه، نينجا خويان به مه يداندا ده كړدو هه لمه تيان بؤ ده بډرن.^۳

(ابن الاثير) ميژوونووسي ناسراو نه مه به م شيوه يه باس ده كات: نه گه ر جهنگي شاريكيان كړد بابه دابو نه ريتيان تاو ابوو: ديه موسلمان ه كانيان پيش خوده دان و شه پيان پي ده كړدن، نه گه ر بكشابا نايه وه ده يان كوشتن، هم هه ژارو داماوانه به زوره ملي شه پيان پي ده كړدن، وه كه ده رباره ي (نه سپي سوور) گوتراوه: نه گه ر بؤ پيشه وه بېوات سه رده بډر پټ،

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۶۵.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۶۵، دائرة المعارف الاسلامية ص: ۱۲۷.

۳ المغول للصيد ص: ۳۶۷.

ئەگەر بىتە دواوہ ورگى دەدېرىت، مەغۇلەكانىش لە دواى دىلە موسلمانەكانەوہ دەجەنگان، ئەوہى لە بەرەى ئەوان دەكوژا موسلمان بوون و خوشيان هيجيان لى بەسەر نەدەهات.^۱ هەروەها مەغۇلەكان لە بەكارهينانى مۇكارەكانى تەفرەدان و خاغلاندندا دەستىكى بالاىان هەبوو، كاتىك گەمارۆى شارىكيان دابايە و دواى درىژەكىشانى گەمارۆكە هيجيان دەست نەكەوتبايە، واىان دەخستەپوو كە گەمارۆكەيان هەلگرتووہ و لەو پىيەى پىيدا هاتبوون بۆ دواوہ دەگەپانەوہ، تا دانىشتوانى شار دلنیا دەبوون دوژمن پۆيشتووہ و چەكيان دادەنا، ئىنجا مەغۇلەكان كۆوپر لە نەخاغل بەسەرياندا دەدان و پىش ئەوہى خۆ بۆ شەپ ساز بكنەوہ هەموويان كۆكوژ دەكردن و يەكسەر دەستيان بەسەر شاردا دەگرت.^۲

۵- گرنگيدان بە ئەزموونەكان:

هەرچەندە (جەنگىزخان) لە سياسەتيدا بە پەقى و كەللەشەقى ناوى دەركرىبوو، بەلام لە سوود وەرگرتنى ئەزموونى گەلانى پيشكەوتوو خاوەن شارستانىەكان بى ئاگانەبوو، بۆيە لە هەموو بوارەكان بە گشتى و بوارى كاروبارى بەپۆهبردن و هەوالگرى و چالاكى سەربازى و دىبلۆماسيدا پشتى بە خەلكانى شارەزاو پسپۆرو مامۇستاو ئەزموونىدە دەبەست، وەك زانراوہ: پىكخستنى كاروبارى شارو شارستانىەت لە سەرەتاي حكومپانىدا بە لاي جەنگىزخانەوہ كارىكى ئەستەم و قورس بوو، چونكە تا ئەوكاتە مەغۇلەكان نەگەيشتبوونە ئەو پلە بەرزە شارستانىەتەى كە نەتوہ ژىر دەستەكانيان پىي گەيشتبوون وەكو نەتوہى (كپايت و نەيمان)، لەبەر ئەمە (جەنگىزخان) دوابەدواى يەكگرتنى مەنغۇليا زۆرى پىويست بە ئەزموونى ئەو خەلكانە بوو كە تازە كەوتبوونە ژىر دەسەلاتى دەولەتەكەيەوہ، يەكەمين كەسانىك كە هەلگرى نامەى شارستانى بوون لە ولاتى (مەغۇل)دا بازركانە موسلمانەكان بوون، بەلكو دلسۆزترىنى كەسى تيمۇجىن (جەنگىزخان) لە پۇژانى تاريكى ئەنگوستە چاوى سەرەتاي دەرکەوتنىدا برىتى بوو لە (۳) موسلمان بە ناوى: (جەغفەر خۆجە، حەسەن، دانىشمەند حاجب)، لە كاتى هيرشكردى بۆ سەر دەولەتى (خوارەزمشا) سوودىكى زۆرى لە (حەسەن و دانىشمەند) كردو، پيشەكى ئەم دوانە بە ناوى (خان)ەوہ سەردانى ولاتەيان كردو گفتوگويان لەگەل دانىشتوانە پەسەنەكەيدا كرد، كاتىكيش ويستى پەلامارى (چىنى باكوور) بدات (جەغفەر)ى بە نوينەر ناردە لاي (ئالتونخان)، هيندەى نەخاياند بارودۆخى ئەو

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۶۷.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۶۷.

ولاته و وهسفی نهو پښگا وانه کانی چوونه نهو ولاته ی بۆ هینایه وه، (جهنگیزخان) سوودیکی چاکی له زانیاریه کانی (جه عفر) وهرگرت له سهرکه وتنیدا به سهر (نالتوون خان).

(جهنگیزخان) چهند پاویژکاریکی له نیو پیزی په گزه جؤراوجؤره کانی غهیره مه غؤل مه غؤل خوی مه لئزاردبوون لهو پاویژکارانه: (محمود یلواج) موسلمان بوو، (تا-تا-تونجا) ئویغوری بوو، (لی لیو تشوسای) چینی بوو، نه مه یان خزمهتی دواهه مین شای (نه یمان) ی کردو پۆله کانی (جهنگیزخان) ی فیزی نووسینی (ئویغوری) کرد، پاست وایه که (محمود یلواج) نهو کهسه بی که به (محمود خوارهزمی) ناسراوه و یه کیک بوو لهو (۳) نوینه رانه ی (جهنگیزخان) که له سالی ۱۲۱۸ز بۆ لای (محمد خوارهزمشا) ی ناردبوون، محمود لهو کاته وه به بهرده وامی پاویژکاری (جهنگیزخان) بووه و، پاش داگیرکردنی ولاتی (ماوراء النهر = پشت پوباری سه یحون) له لایه (مه غؤل) وه (محمود) له لایه (جهنگیزخان) وه به حکومرانی نهو ولاته داده مه زینتی و، نه ویش به جوانترین شیواز به پتوه ی ده بات.

(لی لیو تشوسای) ی خیتایی چینی یش: خه لگی چینی باکور بووه، باوکی پۆستی وه زاره تی بۆ بنه ماله ی (کین) له (چین) دا به پتوه بردووه، (لی لیو تشوسای) پیاویکی پۆشنبری خوینده وار بوو - پاشان به دوورو دریتی باسی ده که ی - به جؤریک (جهنگیزخان) زؤر سوودی له بیروپا و نه زمون و شاره زاییه کانی نهو وهرگرتووه له به پتوه بردنی دهوله ته که یدا، بیگومان (جهنگیزخان) دیواری ئیداره ی دهوله تی مه غؤل له سهر بنه مای نهو نه زمون و بیروپا و زانیاریانه دانا که له پاویژکارو پسپۆره بیانیه کانی وهرده گرت، به تاییه تی شارستانی چینی و ئویغوری و^۱ هی تریش.

۶- دانایه که له چین:

(لی لیو تشوسای) پۆلیکی گرنگ و گرانی له دامه زراندنی (ئیمپراتۆریه تی مه غؤل) دا گیرا، (جهنگیزخان) له یه کهم چاپیکه وتنیدا پتی سهرسام ده بی، نهو یه که مین فیهله سوفی چینی بوو چووه پیزی سوپای (مه غؤل) وهو بهرده وام له زانسته کانی فلهسهفه و پزیشکی و گهردوناسی ده کۆلیه وه، جاریک سهرکرده یه کی ناسراو گالته به کاره کانی ده کات و ده لی چون چینیه کی قوچی پیش درژ که وان دروست بکات؟! ئینجا پتی ده لی: سوودی بوونی - پیاویکی وه که تۆ - چیه له نیو جهنگاوه راندا؟ چینی وه لامي ده داته وه و ده لی: دروستکردنی که وانی چاک پتویستی به دارتاشیک هیه، به لام به پتوه بردنی ئیمپراتۆریه ت پتویستی به

مروڧى خاوەن حىكمەت ھەيە، (جەنگىزخان) لە كاتى جەنگە زۆر دوورو درىژەكانىدا لەگەڵ خۆى دەگىراو پىزى تەواوى لىدەنا، كاتىك مەغلۇلەكان - دواى كۆتايى جەنگ - دەستكەوت و تالانىان كۆدەكردەو ۋە ئەم (حەكىمە) كىتەب و خىشتەى گەردوونناسى و گىزىگى پىزىشكى كۆدەكردەو، ھەموو كەپەتەك نەخشەى جوغرافى ھىرشەكان و جەنگەكان و شۆيئەكانى تۆمار دەكرد، جارىكيان شەپۆلىكى دەردوبە لاخۆ بە نىو پەشە سوپاى مەغلۇلە دەكات، لە كاتەدا بە ھەلى وەرگرت تۆلەى خۆى لەو سەركردانە بكا تەو كە گالتەيان بە خۆى و كىتەبەكانى دەكرد، ھەستا ئاويكى بە گەروودا كەردن كە لە گياكان دروستى كەردبوو خودا بە ھۆيەو شىفاى دان.

(جەنگىزخان) لەبەر زانىارى و دل پاكيەكەى پىزى لى دەكرت، ئەم (حەكىمە) ھەر ھەلىكى بۆ ھەلگەوتايە بۆ پاوەستانى كوشتارو خويندەپىزى لە لاين سوپاى مەغلۇلەو درىفى تىدا نەدەكرد بە شىواى حەكىمانەى خۆى ھەولەى بۆ دەدا، گىراپەو ھەيك دەلى جارىك (جەنگىزخان) لە كەلپنە شاخەكانى (ھىمالاى خوارو) گياندارىكى لەسەر شىو ھە (ئەيل) دەبينى: بەلام پەنگى سەوزەو تەنھەيك شاخى بەسەر ھەيە، لەم كاتەدا بانگى (حەكىم) دەكات و پرسىارى ئەم گياندارەى لىدەكات، ئەويش بە پىزەو ھەو بە دەنگىكى نزمەو دەلى: ئەم - گياندارە - (كىو-توان) ھە، زمانى ھەموو نەتەو ھەكانى سەرزەمىن دەزانى، ھەموو مروڧەكانى خۆش دەوين، بە كوشت و كوشتار ناپەحەتە، دەرکەوتنى ئەم گياندارە لەبەر چاوى جەنابت، ھۆشدارىكە بۆ تۆئەى (خان)ى مەزن، بانگەشەت دەكاتا واز لەم پىيازى كوشت و كوشتار - ھەيىنى.

باوەپىنكراترىن و پەردەكارىترىن سەرچاوە - لە بوارى مۆزوى مەغلۇلەكاندا - كىتەب و نووسراو جىماو ھەكانى (لى لىو تشوساى) حەكىمى چىنەن كە پىشتيان پى بىبەستريت، بەلگە نەويستە كارىگەرى شارستانى چىنى لەسەر (جەنگىزخان) و سنووردركردنى خويندەپىزى سوپاى مەغلۇل و پىزگاركردن كىتەب و كەلەپوورى شارستانى لە سوتاندن و تالانى مەغلۇلەكان و توپىزىنەو ھەي گىادەرمانىەكان لە كارى پىزىشكىدا و بەكارھىتەنانيان لە قەلاچۆكردن ئەو مىكرۆبانەى بە ھۆى زۆرى لاشەى كوژدان پەيدا ھەبوون، لە پىگەى ئەم حەكىمە چىنىەو ھەبوو، لەگەڵ ئەو ھەدا (لى لىو تشوساى) دىلسۆزى زۆرى بۆ دەولەتى (مەغلۇل) بە گىشتى و بنەمالەى (جەنگىزخان) ھەبوو، بەلام كاتىك شارىك يان ھەرىمىكى دەبينى دەورەدراو ھە

خه ریکه خه لکه که ی پوویه پووی کوشتوبپی مه غۆله کان بینه و، له و کاتانه دا هه ست و سۆزی ده خرۆشاو خۆی پئی پانه ده و هه ستاو داوای ده کرد به زه بیان به رامبه ر بنوئیری.

(ئۆکتای) کوپی (جهنگیزخان) به م وته یی - له به رامبه ر نه ودا - ئاماژه یه ک به م هه ستی هه کیم ده دات و ده لئ: (ئه وه چیه به رده وام بۆ نه و خه لکه ده گریه ی؟!) و پیرای نه مانه ش زیره کی و دانایی هه کیم له نیویژیوانیدا بایه خی خۆی هه بو له پاگرتنی هه ندیک کارو پیلاندا که وه ستانیان زۆر زه حمه ت بو، (هه کیم) به تیبینی کردنی نه وه که نه و له په چه له کدا مه غۆلیه و به فه ره نه گی شارستانی چینی گۆشکراوه و په روه رده بووه: که واته زۆر ئاساییه وه ک که سیکی نیویژیوان له نیوان په گه زو نه ته وه شکستخواردوو هه کان و مه غۆله خۆسه پینه کان پاست بیته وه، نه و نه وه ک گوئی له قسه کانی نه گیرئ پاسته وخۆ له لای مه غۆله کان به رگری له کیشه ی مرقایه تی نه ده کرد، به لکو ده یه ویست بۆیان به سه لمینی که به زه یی نواندن یه کیکه له داخوایه سه ره که کانی سیاسه تی ساغو سه لیم و به پیکوپیکی ئامانجی خۆی ده پیکئ، نه و کاره دپندانه ش مه غۆله کان ده ره قی به رامبه ره کانیاندا نه نجامیان ده دان سه رچاوه که ی نه زانی و نه فامیه که پئی وه به ناویانگن.

له دواهه مین هیژشی (جهنگیزخان) بۆ سه ر (کانشو) سه رکرده یه کی مه غۆلی ئاماژه ی دا که نه م په عیه ته چینیه نوئیانه هیه خیرو بیژکیان پتیه نیه، چونکه له شه ر نازانو به کاره ی تانیان له جهنگدا کاریکی نه گونجاوه، بۆیه چاک وایه نه م دانیشتوانه له په گو پیشه ده ره تیرین و قرانیان تی بخریت، که ژماره یان خۆ له (۱۰) ملیۆن که س ده داو لایه کی زه مینیشمان بۆ ده گه پتیه وه و ده یکه ی نه پاوان و له وه پگای په وه نه سه په کانی سوپا، (جهنگیزخان) پیزی له دلسۆزی نواندن نه م سه رکرده سه ربازیه گرت، به لام (هه کیمی چینی) که تا ئیستا تۆزقالیک گومانیان له دلسۆزی نه ودا نیه یه کسه ره ستایه سه رپی و بیروپای خۆی بۆ مه غۆله کان ده ربپی و پایگه یانندن: که به روبوومی نه و زه ویه به پیته کشتوکالیانه سوده که ی بۆ (مه غۆل) ده گه پتیه وه و، ده شکریت، نه م په عیه ته نوئییه سودی چاکیان ئی وه ریگه ردریت، ئینجا چووه نیو ورده کاریه کانه وه که: نه ندازه ی باجو خه پاجی سه ر زه وی و زاره کانیا و گومرگی به رو بازارپو بازرگانه کانیا و خۆی له (۵۰۰) هه زار ئوقیه زیوو و (۸۰) هه زار پۆشاک ئاوریشم و (۴۰۰) هه زار جه وāl دانه وītله ده دات، به م شیوه یه جله وی جهنگه که ی به لای خۆیدا پاکیشاو (جهنگیزخان) په یمانیدا به نه ندازه ی نه م بپه باجه ی نه و داینا په فته ر بکات.^۱

ئەو پېزوقەدر دانان و سوود وەرگرتەنى لە لایەن (جەنگیزخان) ەو ە باسى لىۋە دەكرىت لە بەرامبەر خەلگانى شارستان نشىن و پۆشنىپرو زانايان و ئەزموندىدان، بە ەمان شىۋە لە سەردەمى (ئۇغۇداي) ى كوپى (جەنگیزخان) و جىگرەو ەكەشى باسى لىۋە دەكرىت، ئەم ەكىمە چىنىيە بە تەنيا ئىمپراتورىيەتى بەپىۋە دەبرد، توانى كاروبارى (جىبەجى) كرىنى سزاكان) لە ژىر دەستى سەركردە دلپەقەكانى (مەغلۇل) بىننەتە دەرو بىخاتە بەر دەستى ئەو قازيانەى بۆ پاپەپاندنى ئەم كارەى دامەزراندبۇون، بە ەمان شىۋە كۆمەلە كارمەندىكى پسپۇرى بۆ وەرگرتنى باجو و خەپاج لەسەر خەزىنەى دەولەت دامەزراندبۇون، ئازايەتى و زاناىى و زىرەكى بىر تىزىيەكى سەرنجى سەركردەكانى مەغلۇلى بە لاي خۇيدا كەمەندىكىش دەكرىدو زۆرى پى سەرسام بۇون، ئەو دەيزانى چۆن كاريگەرىيان لەسەردانى، بۆ وىنە: (خاقان ئۇغۇداي) زۆرى مەى دەخواردەو ەپىۋەى گىرۆدە ببو، (ەكىم) زۆرى ەز دەكرى ئەم خاقانە تەمەنىكى زۆرى ەبىت و ماو ەيەكى زۆر لە ژياندا بەننەتەو، كاتىك بىنى ئۇغۇداي لە زەلكاوى مەيدا نقوم بوو ە ئامۇزگار ەكانىشى ەيچ سوودىكى پى ناگەيەن، پۇژىك پەرداخىكى لە ئاسن دروست كراوى بۆ ەينا كە مەى تىدا ەلگىرابوو لىۋارى پەرداخەكەش بە كاريگەرى مەيەكە خۆركەى لىدرابوو، پەرداخەكەى داىە دەست و دەيگوت: ئەگەر مەى بەم شىۋەيە كاريگەرى لەسەر ئاسن ەبىت، خۆت دەكەمە ەكەم: دەبى كاريگەرى چۆن و چەند بى لەسەر گەدەو پىخولەكانت؟!، (ئۇغۇداي) بەم بەلگە بە ەيزە وازى لە خواردنەو ەى (مەى) ەينا.

جارىك (ئۇغۇداي) لە بەرامبەر كاريكى (و ەزىر = كەحىم) ە چىنىيەكە پەست دەبىت و فەرمان دەدا بخرىتە نىو زىندانەو، پاش ماو ەيەك لە بىپارەكەى پاشگەز دەبىتەو ە فەرمان دەدا ئازاد بكرىت، بەلام (ەكىم) ەز ناكات بىتە دەرەو، (ئۇغۇداي) پەرسىارى لى دەكات كە بە چ ەيەك ناىيەتە دەرەو ە ناىيەتەو بۆ كۆشكى دەسەلات؟: وەلامى دەداتەو: تۆ منت كرىد بە وەزىرى خۆت و خۆشت زىندانى كرىد، كەواتە من تاوانبارم، تۆ ئىستا ئازادى كرىدوم، كەواتە من ئازادوم پا ەى خۆمە، بۆ تۆ ئاسانە من بكەيتە گەمەى دەستى خۆت، بەلام پاش ئەمە چۆن دەتوانم كاروبارى ئىمپراتورىيەت ەلسوپىنم؟!، پاش ئەمەو گىرپدرايەو سەركارى پىشۋوى خۆى - واتە وەزارەت -، ەندىك لە سەركردەكانى مەغلۇل تۆمەتى گەندەلىيان دەخستە پالۆ دەيانگوت لە سەردەمى (جەنگیزخان) و (ئۇغۇداي) داو پاش كارەكانى سامانىكى زۆر بۆ خۆى پاشقۇل دەدات، بۆيە دواى مردنى چوون مالەكەيان

پشكنى، جگه له چەند پارچە ئامىزىكى كۆنینهى مۇسقىاۋ چەند كىتېپكى خەتى و چەند نەخشە و خستە و بەردىك كه نووسىنيان لەسەر ھەلگەندرابوو ھېچ شتىكى تريان نەدۆزىەو^۱.

۷- (كۆرىلتاى) = ئەنجومەنى گشتى و پاىەكانى دەولەت:

سالى جارىك ئەنجومەنى گشتى مەغۇل (كۆرىلتاى) كۆنگرەى خۆى دەبەست، ئەو شوپىنەى بۆ دواھەمىن جار لە ژيانى (جەنگىزخان)دا بۆ كۆنگرەكە ئامادەكرا شوپىنكى بەرفراوان بە ئەندازەى ۴۰ كم بوو، فراوانى شوپىنەكە تا بللى خەيالى بوو، بە بېرېوچوونى مەغۇلەكان: گيا لەسەر لىتوارى پووبارەو زەوى داپۇشيو، لەو پفرەيە و نىچېر زۆر، كات سەرەتاي بەھارە، ئەو مانگەيە كە بۆ كۆنگرەى (كۆرىلتاى) پەسەندكراو، سەركرەكانى سوپا لە كاتى ديارى كراودا دىن و دەگەنەجى، چ كەسيان دواناكەون، جگە لە (سۆبۇداى) كە ئەو لە (ئەوروپا) پادىت، (جەنەپالۆ خان و شاو نوپىنە) ھەكان لە ئەمسەرەوسەرى مەملەكەتەو بەرپكەوتن و گەيشتەجى، پىيەكى زۆريان بېرى تا گەيشتە كۆنگرەى پياوماقولاتى ئىمپراتورىيەت، ژمارەيەكى زۆر لە كەسو كارو دەست و پىئوھەندى خۇشيان لەگەل ھاتن.

لە (چىن) پا: عەرەبانە نەفەرەلگەرەكان مانگا پايدەكىشان و بە ئاورىشم داپۇشراپوون و ئالايان لەسەر دەشەكانەو.

لە چياكانى تىب (ياك) پا: ئەو عەرەبانانەى سەركرە سەريازىەكانيان ھەلدەگرتن، تەپلەكى زىپكەت و كەتەنچەن مېرنق يان بۆ كرابوو، ولاخە بەرزەى (تبت) پاىان دەكىشان كە خاوەنى شاخى پان و كلكى ئاورىشمى سېى بوون، گەورەبوون و لە لای مەغۇل گرانبەھا بوون، بۆ ھەلگرتنى ئالو بەيداخەكانيان بە كاريان دىنان.

لە (خۆراسان) پا: سەرپەرشتىارى سەركرەى جەنگەكان ھاتو بە خۆو بە ژمارەيەكى زۆر لە ولاخە بەرزەى سېپەو گەيشتەجى.

لە نىو بەفرى كۆپستانەكان پا: (جەغتە) ھاتە خوارو (۱۰۰) ھەزار سەر ئەسپى پىش خۆى داوون و بە ديارى بۆ (جەنگىزخان)ى باوكى ھىتاون.

ھەر ھەمويان پۆشاكى زىپو ئاورىشميان لەبەر كىردووه و فەرەوھى سەمۆريان لە سەر و گەردنى خۆيان پىچاوه، بۆ پاراستنى ئەم پۆشاكە بە نرخەيان كەولى گوركىشيان بەسەردا لەبەر دەكرە، ئەسپەكانىشيان لە جياتى لەبەركرەنى كەول كە بە گۆپانى ئاوەواو ھەتاو

پەنگى تىك دەچوو بە زىيى زەنگولەدار زىيىۋشكرابوون و پاژىنرابوونەو، زىنەكانىشىيان زىوكفت كرابوون و تىشكى زىپو زىو لەو نىۋەدا ئاۋى چاۋانى دەبرد، ھەر ھەموويان لە نىۋ خىۋەتتىكى سىپىدا كە جىيى (۲۰۰۰) دوو ھەزار كەس دەبۆۋە كۆدەبوونەو، خىۋەتەكە دەرگايەكى تاييەت بە خانى ھەبوو جگە لە ئەو كەسى تر بۆى نەبوو ھاموشۆى پىدا بىكات، ۋەكو تەواۋى بۆنەكانى تر سەربازان و پاسەوانان لەوپەپى ئامادەيىدان و سەرو قەلغانيان ھەلگرتبوو و بە شىۋەيەك كەس نەيدەتوانى سنوورى مەترسى پى سام ھەيىەتى ئەوان بىەزىنىت و خۆى بىكاتە قورىانى و لە بارەگايى (جەنگىزخان) نىك بىتەو، خەلك چاكتىرەن كەلوپەلى تالانى خۆيان لە ئەسپ و ژن و چەك و چەكە كانزاي بە نرخیان دەھىنان و دەيانكردنە دەستدىارى خۆيان بۆ خانى مەزن و دەيانخستە سەرخەزىنەكانى (نىۋەى جىهان) ى ئەۋكات، مىژوونووسىكى مەغۇلى دەللىت: تا ئەۋكاتە مەغۇل گەۋرەيى و شانازى لە شىۋەى بە خۆۋە نەدىبوو، ئىستى: ئەمىرەنى ئىمپراتورىيەت لە جىياتى شىرى ماين شىلەى ھەنگوین و مەى سىپى گرانبەھى فارس دەخۆنەو، جەنگىزخان زۆرى ھەز لە مەى شىراز بوو،^۱ ئىستى جەنگىزخان لەسەر تەختە زىپەكەى سولتان محمدى خوارەزمى دادەنىشى كە لە (سەمەرقەند) پرا ھىناۋىانە و تاج و گۆچان ى سولتانى كۆچكردووشى لە لايە، (جەنگىزخان) يەكەم كۆبوونەۋەى دەست پىكردو داۋى لە ئامادەبووان كىر پوختە پاپۆرتى ھىرش و پەلامارەكانى (۳) سالى پابردوويان پىشكەش بىكەن، تا ئەۋ شىۋىنى گوتى: ۋەك دەبىنەن بە ھۆى جىبەجىكردنى (ياسا) ۋە چ پىشكەوتنىكى گەۋرە ھاتۆتەدى، چ دەسەلاتىكى مەزن و بالادەستمان دەستكەوتوۋە، كەۋاتە پىۋىستە ھەموو لايەك فەرمانبەردارى قانۇنەكان بن.^۲

جەنگىزخان بە ھەموو ئەمانە دلخۆش نەبوو، بەلكو گرنگترەن شتىك بە بىروبوچوونى ئەۋ كە پىۋىست بى بىتەدى گەردنكەچى و خۆ بە دەستەۋەدان بوو بۆ دەستورى ئىمپراتورىيەتى مەغۇل (ياسا)، ئەۋ ئىمپۇ بە پىۋىستى نازانى ئامۇزگارى سەربازانى سوپاۋ سەركردەكانيان بىكات، چونكە ئەۋان ئىستى دەتوانن لەسەر بەرپرسىارىتى خۆيان بىپارى جەنگ بەدن و پەلامارەكانيان ئەنجام بەدن، ئەۋ بە پوونى تىپىنى ئەۋ مەترسىيە گەۋرەى دەكرد كە لە ئەنجامى ناكۆكى و دوۋبەرەكى نىۋانىندا دىتەدى، بۆيە پووى كىردە ھەرسى كۆپەكانى گوتى:

۱ جنكىزخان ص: ۳۲۸.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۲۸.

هه رگیز پڼگه نه دهن ناحه زی له نیوانتاندان دروست بیی؟!، ماوهی مانگیك ئاههنگ گیزپدران و سفره کانیان به خواردن و خواردنه وهی جوراوجور پازاندنه وه، ئینجا بلأوه کینه به کۆمه ل ده کریت، (جه غتای) به ره و هه ری می شاخوی خوی به پیکه وت، نه وانی تریش هه موویان له پزی گه پانه وه یاندا پوویان له (که پاکوم) -ی پایته خت- کرد، (جه نگیزخان) ده پوات و (سوؤدای) له ته نیشتیه وه یه تی و باسی پالنه وانیه تیه کانی خوی له جیهانی خورئاوادا بۆ باوکی ده گیزپته وه، پاش نه مه (جه نگیزخان) خوی بۆ قایمترکردنی پایه کانی ئیمپراتۆریه ته زله که ی ته رخان کرد، که له (کۆریا) وه تا (که نداوی عه ره ب) دریز ببووه، به م شیوه یه به چاودیری (یلوی شوتسی) ی هه کیمی چینی کاروباری به پتوه بردن و حکومرانی به شیوه یه کی پر ورده کاری و تیرو ته و او پیکه خرا، نه وهی زور جیگای سه رنج و تیپامانه له پیکهاته ی نه م ئیمپراتۆریه ته دا مه سه له ی فره ئاینیه، (جه نگیزخان) پراویژکارکی زوری له ئاینه هه مه رهنه گه کان: (بتپه رست، مه سیحی، بوزی، موسلمان) له ده وره ی خوی دانا بوون و پرس و پای پیده کردن.

۸- ستراتژییه تی مه غول:

به حوکمی نه وه مه غوله کان دراوسی شارستانی چینی بوون: بۆیه ناکری کاریگه ری به هیزی پۆشنبری چینی له سه ر کۆمه لگای مه غول فه رامۆش بکریت، زور له وانه یه (جه نگیزخان) له بواری جه نگدا بیروپای سه ربازی چینی کاریگه ری له سه ر نه و دانابی، نه مه ش بۆ نه و هۆکاره ده گه پتته وه که کاتیك (جه نگیزخان) له پوخاندنی ئیمپراتۆریه تی (کین) ی چینی - که به ئیمپراتۆریه تی (زپین) ناوی ده رکردبوو - سه رکه وتنی به ده ست هینا، ژماره یه کی زوری زانا و سه ربازو پیشه وه رو هونه رمه ندانی چینی هینان و به زوره ملی خستنه خزمه ت ئیمپراتۆریه ته که ی خوی، مه غوله کان پیش سنوور به زاندنی دیواری گه وره ی (چین) یش له لایه ن بازگان و دورخاوه سیاسیه کان و سه ربازه هه لاتووه کانی چین له چنگ سنوور پارێژانه وه کاریان له سه ر کرابوو، پازی نه م سه رکه وتنه سه یه ره ی مه غول له سه رکردایه تی کردنی سوپادا ده گه پتته وه بۆ تیگه یشتنی ته وای نه وان له سروشتی جه نگ، به وپه ی زرنگی و فیلبازیانه وه جه نگیان ده کردو ده رفه تیان به دوژمن نه ده داو دهستی خویان ده وه شاندا و سه رکه وتنه کانی خویان به بی نه رمی نواندن و ناشتی ده پاراستو، له هه مان کاتیشدا هه ولیان ده دا ترسو بیم له دل و ده روونی دوژمنه کانیاندا دابمرکیننه وه و به

ھېمانىيەتى درۋىزانەي بارودۇخەكە بىيانخالەتېنن و لە شەوہ تارىكىكى ئەنگۈستە چاودا وەكو بريسو خۆ بە شارو مالى دوژمنە خەوتوۋەكانياندا دابكەن و قراپان تى بخەن، مەغلۇلەكان نەخشەكانى جەنگيان بەوپەرى وردەكارى و بايەخ پېداندەوہ لە كۆنگرەي گشتيان (كۆرىلتاي) كە بە ئەنجومەنىكى جەنگ دەچو - ئامادە دەكردن، - پېش دەست پېكردنى ھەر جەنگىك - ژمارەيەك سىخوپو بەكرىگىراويان بە مەبەستى ھېنانەوہى زانىارى تەواو لەسەر كاروبارى سەربازى و سياسى و ئابوورى و جوغرافى دەناردنە نىو خاكى دوژمن، بەوپەرى زىنگى و وريابى و نېينى تاكتىكەكانى خۇيان لە دژى دوژمن بەكاردېنان، كە بە زاراوى ئىمپۇ (تابوورى پېنجەم) پى دەگوتىت، دەست پى دەكرد، لە چىن و ئەوروپاي خۆرەلات دا سياسەتى (ترس و توقاندن) يان بەكارھېنا، لە فارس (ئىران) و ولاتى (پشت پويارى جەيخون) - بلالويان كىرەبۆۋە كە ئەوان خەشم و قىنى خاى گەرە - لە سەرزەويدا -، پاش دانرانى نەخشەي جەنگەكە، سەر كىردەكانى گۆرەپانى جەنگيان دەستيان والادەكرا بۆ بەكارھېنانى بەھرەو زانىارىيەكانى خۇيان، ھەموو سالىك سەرەتاي وەرزى درويئە و كۆكردنەوہى خەلەو خەرمان كە ھېشتا جوتياران و سەپانان لە نىو تەپوتۇزى كارو پېشەي خۇياندا نوقوم دەبوون، ھېرشى مەغلۇلەكان بۆ جېبە جېكردنى ستراتېيەتى گشتى يان دەستى پى دەكردو، وەك پەوہى كوللە زەرد بەسەرياندا دا دەدان و ئەوہى پېويستيان بوايە لە دانە وىللە بۆ خۇيان دەبردو بەرماوہەكەشيان لە نىو دەبرد.

نوسەرىكى ئەوروپايى شىۋازى جەنگ و كوشتارى مەغلۇلەكان بەو شىۋەيەي بەسەر ئەورپاياندا ھېناوہ وەسەف دەكات و دەلى:

ئىمپۇ ئەوروپا دەرەك بە واتاي جەنگى مەغلۇلەكەنەكانى دەكات، بەپېي پېنمايەكانى (جەنگىزخان) دەبى دواى وەشاندىنى گوزى يەكەم ترس و بېم و دلەپاوكى بالى پەش بەسەر سەرتاسەرى ولاتەكەدا بېكىشى، چۆن كارەساتىكى سىروشتى - وەك بومەلەرزە - زەوى و ئەوہى لەسەرىيەتى دەيلەرزىنى و خاك و تۇزى بە ھەوادا دەداو دەستەوسانى بەسەر خەلگەكەيدا دېنى، دەبى ئاواش - بە گوزى يەكەم - خاكى ئەو ولاتە پاتەكىنىت و خەلگەكەشى شل دەبىت و بە واق و پىماوى دامىنى، ھەستىكى وا لە ناخيان دروست بېيت كە ھەر بەرگىر كىردىان جگە لە شىتى چى تر نىيە، ئەوانە شەيتانى كوپى شەيتانن، خودا - ئەمانى وەك خەشم و قىن و نەفرەتى خۆى بۆ سەر ئەوانە ناردوۋە.^۱

جه نگیزخان به شیوه یه کی دراماتیکی خوی پیشانی جیهاندا، په رده ی له سره نرخ و بایه خی عه سکه رتاریه تی تیکه له له (ناماده سازی و پاگه یاندن و زهبت و پهبت و جولانو گورزه وه شانندن) ه لدا یه وه، جه نکه کانی (جه نگیزخان) چو ن له سره رده می خویدا وانه و په ندیان لی و ه رده گیران، نیمړوش له نیوه پوکیاندا شیای سود لی و ه رگرتنن، بویه دانه رانی بیردونی جه نگی میکانیکی تازه و بانگه شه که رانی جه نگی تانک و زریپوشی وه کو (جه نه پال) قولله رو سیریلیدل هارت و می تریش) په نایان بؤ جه نکه کانی (جه نگیزخان) بر دوه تا سود له پینماییه کانی ببینن.^۱

چاکترین و به پیژترین په ند که له ستراتیژی ه تی مه غولی و ده سته که و ته سه ربازیه کانی وه فیږی ده بین خو له واقعیتکا ده نویښ: که نه گهر سوپا خاوه ن قه واره یه کی پاهینراوی یه ک په نگ نه بوییت و له سره تیگه یشتنیکی گشتگیری فراوان گوش نه کرابییت و به یه کپیزی و پیکه وه جوش دراوی تاکه کانی - هر له سره کرده ی بالاوه تا سه ربازیکی بی پله - به ره و نامانجه کانی ناراسته نه کرابییت، نه و نه و سوپایه نه ده توانی بجه نگی نه ده توانی سره که و تن به ده ست بیښی.^۲

نه خشه ی ستراتیژی مه غول به وه له نه خشه کانی تر - جودا ده کریته وه: له سره دامه زراوه ی سه ربازی چه قی به سته بو و، ناو و ناویانگی ده رکرده بو، به چالاکیه عه سکه رتاریه ته کان و هیرشه خیراو له نکاو و کتوپه کان و به کارهیانی فرت و فیلول ه لڅه له تاندن و گهر دن پیکه چکر دنی ه مو کوم لگا بؤ مه به سته تاییه تی ه کانی و خسته گه پی و زه یه کی زور له توندو تولکردنی بارودوخ و پابه ند بوون به قانونه کان سی یاسا و کیښانی شه ونخونی بؤ جیبه جیکردنی هیزی سه ربازی مه غول له م کاروباران ه ی خواره وه دا ده سته بالای هه بوو:

- ده سته به رکر دنی پاگه یاندنی ستراتیژی پیویست بؤ بلاوکردنه وه ی پروپاگهنده ی ته فره دان و ه لڅه له تاندن و سر لی تیکدان، به مه به سته په رته وازه پیکردنی دوژمن.

- به رفراوانکردنی بازنه ی ناکوکیه نیو خوییه کانی دوژمن.

- هه لخواستن له خیرایی و زه ی پیویست له کاتی په لامارو گورز وه شانندا.

- چه کدارکردنی خه لکه شکس خوار دوه که و به کارهیانیان له سوپادا به مه به سته قه ره بوو کړدنه وه ی نه و زه مړییه ی له هیزه کانیاندا که وتووه و په رده پوښکردنی زیانه که یان.

۱ المصدر نفسه، ص: ۱۶۹.

۲ المصدر نفسه، ص: ۱۷۱.

— داگیرکردنى شارهكان پېش ئەۋەى ھېچ بەرەنگارىۋونەۋەيەكى جېددىيان تېدا پوۋىدا.
 — يەك پىزىيەكى پاستو دروستو لە ھەمان كاتىشدا ئاگا لە يەكبوۋنى مەفرەزە
 لىكدورەكان.

ھەموو ئەم سىفەتەنە سەردەكىشى بۇ پاراستنى وزە مۆيىيە سنورداركرارهكەو پاشانىش
 سەركەۋتنى، سەركەۋتنى سەربازى مەغلەكان لەسەرىك ئاست بەدى نەھات بەلگەلەسە
 ئاستى بەكارھىتەنى ھەموو لايەنە شياۋو لىۋەشاۋەكان بە لايەنە نامەغلەكانىشەۋە ھاتەدى،
 چىنىيەكان چاكتىن ئەندازىاريان ئى بەرھەم دەھات، توركەكان خىراتىن ئەسپان
 پادەھىنان، موسلمانەكان زۆرتىن پالەۋانىان ئى دەردەچوۋن، بەلام مەغلەكان ھەموو تواناۋ
 دەسلەلاتو تايىبەتەندى مادى و پوحى و پەۋانى خۇيان لە چەكدارکردنى نەتەۋەيى و
 دروستکردنى ھىزىكى سەربازى ئامادەساز بۇ جەنگ تەرخان دەكرد، مەغلەكان خۇيان لە
 تىرە و تايەفەگەرى گواستەۋە بۇ دەۋلەتتىكى زەھىزى سەربازى ھەمەپەنگو فرەپەگەز، سوپا
 بەھىزەكەيان بە گورجوگۇلى و لەسەر ھەستى و بازەدان بەسەر دوژمندا تۆكمەكردو
 پاراستىان، تۆپەكانى پۇستە و گەياندەنيان و ۋىستگە زۆرەكانى ئەم تۆپە لە ھەموو
 ھەرىمەكاندا، پىيان بۇ گەيشتىنى ۋەلامى خىراۋ بە پەلە خۇشتەر دەكرد سەبارەت بە ھەۋالى
 ھەر كەس و خەلگانىك دەست درىژيان بۇ سەر سنوۋرە دوۋرو درىژەكانى ئەم ئىمپراتورىيەتە
 كىرەبايە، ستراتىژىيەتى مەغلۇل سەرجاۋەكەى خۇمالى بوو، بە گويۋەى تواناى تەكتىكى و
 دەسلەلاتى ستراتىژى بۇ لوۋيان پاست دەبۆۋە گەشەى دەسەند.^۱

۹- دابو نەرىتو كىلتورى كۆمەلەيەتى:

مەغلەكان خاۋەنى دابو نەرىتو كىلتورى كۆمەلەيەتى تايىبەتى خۇيان بوۋون و
 جەنگىزخان و پۇلەكانىشى لە دۋاى خۇى پىپەرەۋيان ئى دەكردن، نەرىتەكانى ئەم گەلە نامۇو
 ناۋازە زۆرو بۆرن، ئىمە ئاماژە بەۋ نەرىتە ھەرە گىرگانەيان دەكەين كە لەسەردەمى
 جەنگىزخاندا بەشىكى پىرۋسەى ستراتىژىيەتى مەغلۇيان پىكەيتىابوۋ:

ۋەك زانراۋە مەغلەكان ۋەكو ھەموو ھۆزە پەۋەندى و كۆچەرىيەكانى تر، لە نىۋ تاولو و
 پەشمالدا نىشتەجى دەبوۋن، بە شوۋىنى نىشتەجىبوۋنى گەرمىن و كۆيستانى — زىستان و
 ھاۋىنى خۇيان دەگوت (يۋرس) يان (ئوردو)، بەپىي ئەم دابو نەرىتەيان چەند شوۋىنكىيان

بق نیشته جیبوونی وه رزی هاوینیان دیاری ده کردن و پییان ده گوترا (بیلاق)، به هه مان شیوه به شوینی نیشته جیبوونی زستانیسیان ده گوت (قیشلاق)، نه مه و تا داگیرکردنی شاره گه وره کان و نیشته جیبوونی ناچارییان له کۆشکی پایته ختی هه ریمه داگیرکراوه کاند، هه ر له سه ر نه م کلتوره یان ده پۆیشتن، کاتیک له گه رمین (زستانه هه وار) یان کوستان (هاوینه هه وار) یان هه لده دا، ژماره ی تاولۆ پره شماله کانیاان هیئند ژۆر بوون ناوچه یه کی به رفراوانیاان داگیرده کردو خۆیان به شاریکی گه وره نیشان ده دا، نه و خه لکانه ی تاوله کانیاان له ده وره ی تاولی خان هه لده دا بریتی بوون له: هه موو چینه کانی خه لک له: (سه رکرده کانی سوپا، سه ره رشتیارانی قه زاوه ت، کاتبه کان، پیشه وه ران، بازرگانان، هی تریش)، پیشه وه رو سنعه تگه ره کان که لوپه لو نامرازه پتویسته کانیاان به ره م دیتان و بازاپی کرپین و فروشتنیان له و شاره گه پۆکانه دا گه رم داده هیئا، به پپی داب و کلتوری خۆیان: هه ر کاتیک کاریکی گه وره و گرنگیاان بق ده هاته پیش، وه ک دانانی شایه کی نوئ یان نه نجامدانی په لاماریکی سه ربازی، له ریگه ی (ئیلینجیان) واته (نوینه ره کانیاانه وه) بانگهیشتی میرو سه رکرده کانیاان و که سه نزیکه کانیاان ده کردو له سه ر به په ی گفتوگۆو کۆبوونه وه ی گشتی خۆیان پاویژیان ده باره ی نه م مه سه له گرنگانه ده کردو بریاریاان له سه ر ده دا، نه م کۆپو کۆبوونه وانه به زمانی مه غۆلی پپی ده گوترا: (کۆریلتای)، به لام ده باره ی کلتوری (هاوسه رگیری) یان:

(خان) به ئاره زووی خۆی حه زی له چ ژنیک بووايه ده یکرده هاوسه ری خۆی، نه و پپه وه ی له پپیاان فره ژنی ده کرد، وا باو بوو که هه ر کاتیک به سه ر شایه ک یان میریکدا زالبايه یان هاوپه یمانی یان په کیتیکی له گه ل سازدابایه، نه و - خان - هاوسه رگیری له گه ل کچه که ی یان خوشکه که ی یان دایکی نه نجام ده دا، نه گه ر به سه ریدا زالبايه و - شای - بکوشتایه: نه و هاوسه رگیری له گه ل ژنه که ی نه نجام ده دا، جه نگیزخان نه م کلتوره ی پپه وه ده کرد، گوتراوه: زیاتر له (۵۰۰) هاوسه ری هه بووه، هه روه ها له نپۆ مه غۆله کاند پیاو کام هاوسه ره ی له هه موو هاوسه ره کانی تری خۆشتر بویستایه، نه و پۆله کانی نه و هاوسه ره ی له پیش پۆله ی باقی هاوسه ره کانی تریه وه داده ناو حیسابی زیاتری بق ده کردن، وا باو بوو: دوا ی مردنی (خان) ته وای هاوسه ره کانی ده خرانه به رده سستی کوپه گه وره که ی، نه و ده ی توانی حه زی له کامه یان بی - جگه له دایکی خۆی - بیکاته هاوسه ری خۆی، هه روه ها بۆی هه بوو به شووشیاان بدات و ده شی توانی ئازادیشیاان بکات،^۱ ته وای پۆله و خزم و که سو

كارە نزيكە كانى (خان) يان (مير) پېتيان دەگوترا (ئۆرۈغ) واتە (عەشیرەت) يان (پەشت)، بەلام دارو دەستە و پەعیەتی (خان) و تەواوی ژێردەستەکانی پېتيان دەگوترا (ئولوس).^۱

۱۰- ئەفسانە و خورافە لە نێو مەغلۇلەکاندا:

بە بیروباوەری مەغلۇل شەیتانەکان کاریگەری گەورە لەسەر ژیان دادەنن، زۆر لە سیحرو جادو دەترسان، (یاسا) سزاگەلیکی توندی لە خۆگرتبوو لە دژی ھەر کەسێک تۆمەتبار دەکرێت بە ئەنجامدانی جادوو لە پێی ئەم کارەووە زیان بە خەلک دەگەین، پېتيان وابوو (کاھینە بوزیەکان) بە تەنیا ئەوان دەتوانن سیحرو جادوو ھەلۆەشیئەن و زیانەکانی بپەوێنن و، ھەر یەکیک لەم - کاھین - انە پێی دەگوترا: (بەخش)، سیحربازیش پێی دەگوترا (قام)، ئەم کاھینانە - پڕوپاگاندەیان دەکردو دەیانگوت: کە ئەوان دەتوانن شەیتانەکان دەستەمۆ بکەن و خاوەن پۆخە شەپەنگیزەکان ھۆگریان و بە فەرمانی ئەوان لەگەڵ شەیتانەکان و پۆخەکان ھەوالە نادیارەکان (غەیب) پاگەین، لە کاتی ھەورەتریشقە و بریسودا دەتگوت پۆلە بالئەدە لەسەر سەریان وەستاوە و بێ دەنگ پادەووەستان و لە جێی خۆیان دەحەپەسان، ئەگەر وا پێکەوتبايە کەسێک بریسوی لێدرايە و نەمردبايە، ئەوا لە لایەن ئەندامانی خێزانە کە و ھۆزە کە و یە کەسەر دەرەدە کراو تا تێپەڕینی (۳) سال نەیان دەھێشت بێتەو ژێر پەشمال، سەیرتر لەمە ئەو بوو: کە ئەوان پېتيان وابوو ئەگەر کەسێک لە وەرزى بە ھارو ھاویندا لە نێو ئاودا دانیشی، یان دەستی بە ئاوی پووبار بشوات و ئاو بکاتە نێو قاپی زێپو زیووە، یان بە پۆشاکێکی شۆراووە بچێتە دەشت و دەر، ئەوا لە ئەنجامی ئەمانەدا ھەورەتریشقە و بریسو زۆر دەبی، مەغلۇلەکان ئەوئەندە لەمە دەترسان لە ھیچ شتێکی تر ھێندە نەدەترسان، بۆیە و بۆ خۆدوورخستەن و لە ھەموو ئەم مەترسیە سامناکانە: (یاسا) سزای زۆر توندوتیژی لە دژی ئەنجامدەرانى ئەم تاوانانە - بە حیسابی ئەوان - ی دەرکردوون، کە دەبی یە کەسەر جێیە جێ بکری.

بەم شێوەیە مەغلۇلەکان - بە دەرپێنی خۆیان: زیاتر لە ھەموو ھێزێک لە ھێزی ئاسمانی ھەمیشەیی دەترسان، ھەورەکان و بریسو ھەورە تریشقە و گەردەلوولی بە فراوی لە ئاسمانەو دەین، بە ھەمان شێوە گەرمای بەھاریش لە ئاسمانەو دەیت و باران و ژیان بە پووەکو گزۆگیا دەبەخشیت.

٣ المصدر نفسه، ص: ٣٥٦.

ئەو كەسانە، مىرات لە زمانى مەغۇلىدا (سىورغال)ى پى دەگوترا، جارى بارە لە وحەى زىپىن يان زىوين يان تەختە دارىيان دەدا بەو كەسانە كە بە (مەداليا)ى (سەردەمى نوئ) دەچون، قەبارەى لەوحەكە بە ئەندازەى لە پەدەست گەورەبوو ناوى (الله) يان ناوى (خان) يان ويئەى (شىئ)ى لە سەر ھەلگەنرابوو كە ئەمەى دوايەيان ھەرە بەنرخ و بەرزەكەيان بوو، بەلام كاتىك (خان) گومانى - خراپى - لە بەرامبەر يەككە لە شويئىكە وتوھكانى بۆ دروست ببوايە، ئەوا ھەوالەى دادگاي دەكرت تا دادگايى بكن،^۱

پىيان وابوو: دروست نيە جگە لە يەك ھوكمپان لە سەر زەويدا ھوكمپانى تر ھەبن و كىشمە كىشمى دەسلەتەى لەگەل بكن، بەبىروباوھپى ئەوان: (يەك خۇدا لە ئاسمانە و يەك ھوكمپانىش لە سەرزەوى ھەيە)، پىيان وابوو سەرپىچى كردنى (جەنگىزخان) و دەرچوون لە فەرمانبەردارى ئەو تاوانىكى گەورەيە و قابىلى لىخۆشبوون و چاپۆشى - لىكردن نيە، چونكە بەبىروباوھپى ئەوان فەرمان و بپارەكانى (جەنگىزخان) لە ئاسمانپادىن، سەرپىچى خانىش برىتيە لە سەرپىچى كردنى خۇدا، ئەندامانى خىزانەكەشى بەھەمان شىوھ بەپىرۆز تەماشادەكران، ئەگەر دەستدرىژى بكرىتە سەر يەككە لەوان يان ئازارپكى توش ببىت ئەوا دنيا بۆيان دەخروشى و ھەلدەستى و دادەنىشى، پوخىترانى شارى (نەيسابور) و سەر و ژور پىكرانى بە ھۆى كوژرانى (توغاجارى) زاواى (جەنگىزخان) ھوھ بوو، تەختكرانى (باميان) لەگەل زەوى لە ئەنجامى كوژرانى (موتوجن)ى كوپى (جەغتاي)ى نەوھى (جەنگىزخان) ھوھ بوو، ئەم بەلگانە پشتگىرى ئەم پاستىيە دەكەن.^۲

مەغۇلەكان لەسەرەتاي كاروبارىاندا ھىچيان لە كۆشكى فەرمانپەرەواى و پايتەخت و شارو خانوبەرە و شەقام نەدەزانى: لەبەر ئەمە ھىچ بەرنامە و پىوپەرەسمىكى ديارى كراويان نەبوو بۆ تاج لەسەر سەردانان و پىشوازى پەرەسمى و ئەنجومەنى پاشايەتى، بەلكو پىوپەرەسمى ئەم بۆنە دەولەتپانە بە سادە و ساكار بەپىدەكران.

دواى مردنى (جەنگىزخان) كاتىك گەورە پىاوانى ھۆزى مەغۇل ويستيان تاجى شاھانە لەسەر سەرى (ئۆكتاي خان)ى كوپى جەنگىزخان بكن و بىكەنە (خان) بەسەر خۇيانەوھ، سەرەتا پۆزى ئەم ئاھەنگ و پىوپەرەسمەيان لە پىي ئەستىرەناس و سىحربازەكانەوھ ديارى كرد، لەم ئاھەنگەدا - بەپىي داب و نەرىتى خۇيان - كلاوھكانيان لەسەر سەر ھەلگرت و

۱ المغول للعربىي من: ۳۵۸.

۲ المغول للصياد، ص: ۱۴۳.

به رزبان کردنه وه، ئینجا (جه غتای) دهسته پاستی (تۆکتای) برای گرت، (تۆکتین) ی برای (جه نگیزخان) یش دهسته چه پی (تۆکتای) گرت و له سه ر تهختی - حکوم پانیان - دانیشاند، (تۆلی) جامه شه رابیکی پیشکesh کرد، پاشان تیکپای ئاماده بوان بۆ پیزلینانی (۳) جار له سه ر یه ک نه ژنۆیان خسته سه ر زه وی و کپنوشیان برد، ئینجا دولا هاتنه وه و له پکوعدا پیروزیاییان لیکرد، دوی کوتایی هاتنی ئاههنگی (تاج له سه رنان) (تۆکتای) له گه ل تیکپای میره کان هاته دهرو (۳) جار له به رامبه ر پۆژدا به سه ر نه ژنۆدا کهوت و کپنوشیان برد، ئینجا بۆ خواردن و خواردنه وه ی ئاههنگ دانیشتن، دوی کوتایی هاتنی ئاههنگ مه غوله کان بۆ ماوه ی (۳) پۆژ له سه ر یه ک چیشتیان بۆ پۆخی جه نگیزخان لیده نا، (۴۰) کچیان له میرزاده کان هه لباردو به جوانترین جوانیانه وه و پازاوه ترین پۆشاکیانه وه به نرخترین خشلایانه وه سواری به نرخترین و شوخترین نه سپیان کردن، به لام له کوتایییدا - به بیرویاوه پی خویان - بۆ خو شنودی پۆخی (جه نگیزخان) هه ر هه موویان به خویان و نه سه په کانیانه وه کوشتن،^۱ نه مه به شیک بوو له و خورافیات و کلتورو داب و نه ریه ی مه غوله کان باریان پیوه گرتبوو به شیکیش بوو له پڕۆسه ی داگیرکاریان.

باسی سییه م: له نیوچوونی دهوله تی (خواره زمی) به دهستی (مه غول):

جوغرافی ناسانی موسلمان پیکه وتون له سه ر دیاریکردنی سنووری هه ریمی (خواره زم)، کوتویانه: سنووری لای خۆرئاراوای (ولاتی تورکی غوززه)، سنووری لای خوارووی (خۆراسان) ه، سنووری لای خۆره لاتی و لاتی ئه و دیوپوباره، سنووری لای باکووریشی هه ر ولاتی تورکه.^۲

(ئوستوخپی) هه ریمی خواره زمی به به شیک له هه ریمه کانی (ئه و دیو پوبار) حیساب کردوه، له م نیوانه دا جوغرافیناسیکی تری سه ده ی پینجه می کۆچی به به شیکی شاره کانی خۆپاسانی حیساب کردوه،^۳ له وانه یه هۆی ئه م حیساب کردنه ی بگه پیتته وه بۆ ئه وه که ئه م هه ریمه له سه ده ی پینجه مداو له سالی ۴۳۰/ک ۱۰۳۸ز کهوتبووه ژێر قه له مپه وی سه لجوقیه کان،^۴ ئه م سنوور دانانهش واقعی سیاسی سه پاندبووی نه ک واقعی جوغرافی.

۱ المغول للصيد ص: ۳۵۷.

۲ الدولة الخوارزمية، د. نافع العبود ص: ۱۱.

۳ اکام المرجان في ذكر المدائن المشهورة في كل مكان ص: ۱۴.

۴ أخبار الدولة السلجوقية ص: ۱۷.

بە لām (یا قوتی حەمەوی) کە لە ساڵی ۶۲۶ ک/ ۱۲۲۸ ز دا مردووە: دەربارە ی ئەم ھەریمە دەلی: خوارەزم - ھەریمیکی دابراوە لە خۆپاسان و ئەودیدو پوویار،^۱ بە لām لەم سەردەمە دا (خوارەزم) دەکەوێتە نێو یەکییتی سۆفیەتی - پێشوو - و لە نێوان دوو کۆماری ئۆزبەکستان و تورکەمەنستان سۆفییتی - پێشوو - دا دابەشکراوە،^۲ ئەمەش دوا ی داگیرکردنی ئەو ھەریمە سەربەخۆیە لە لایەن پووسەووە لە سەرکار لابردنی خان (حیوة السید عبدالله خان بە ھادور) لە ساڵی ۱۹۲۴ ز دا.^۳

یەكەم: سولتانه‌كانی (خوارەزم):

بە چەكە ی سولتانه‌كانی خوارەزم دەگەرێتەو ھەر (ئەنوشتکین) ی کۆیلە ی (بلباك) ی ئەمیری سلجوقی، کە کاتی خۆی لە ولاتی (غور) ی سەر بە ئەفغانستانی ئەمپۆ کپیووی، ئەو ئەمیرە سلجوقیە نیشانه‌كانی پیاو ھتی و ئەجابه‌تی لە جیسمی پێکۆپێک و دەروونی ھێدی و ئارامی (ئەنوشتکین) دا خۆیندەو ھ، لێرەرا پێش خۆیدا و بردی بۆ کۆشکی (مەلیکشا) ی سولتانی سلجوقی و کاری (ئاوگیژان) ی پێی سپێردرا.^۴ ئەم ئەرکە ھەلی پلە بەرزبوونەو ھ ی بۆ پەخساند، ئەو ھ بوو لە ساڵی ۱۴۷۰ ک/ ۱۰۷۷ ز بوو بە سەرۆکی دەزگای نێوخۆپاریژ (پۆلیس) ی ھەریمی خوارەزم، تا ساڵی ۱۴۹۰ ک/ ۱۰۹۶ ز و ئەو سالە ی تییدا وەفاتی کرد لە سەر ئەم کارە ی خۆی بەردەوام بوو، کاتی ک (ئەنوشتکین) کۆرە ھەرە گەرەکی خۆی - کە ناوی (قطب الدین محمد) بوو - بە مەبەستی خۆیندنی (ئادابی سەرۆکایەتی و پێرەسمی فەرماندەیی) دەنێرێتە شاری (مەرپو ھ)، (قطب الدین محمد) لە پێی ئەم خۆیندەو ھەلی پلە بەرزبوونەو ھ ی بۆ دەپەرەخسی، ئەمە و لە لایەن (میرزادە حەبەشی) ی حکومرانی خۆپاسانەو ھ کە سەر بە (بەرکیاروق) ی (سولتانی سلجوقی) بوو لە ساڵی ۱۴۹۰ ک دا دەکریتە والی ھەریمی (خوارەزم) و ناسناوی (خوارەزمشا) ی ئی دەنی.^۵ لە مانگی (جەمادی یەكەمی) ھەمان سالدا (بەرکیاروق) ی سولتانی (سلجوقی) (میر سنجری) برای دەکاتە حکومرانی (خۆپاسان)، (قطب الدین محمد) یش لە سەر کارەکی خۆی مایەو ھ، تا ساڵی ۵۲۱ ک کاروباری ھەریمی (خوارەزم) ی بە فەرمانی (سنجری) حکومرانی خۆپاسان

۱ معجم البلدان ۴/ ۴۰۰، الدولة الخوارزمية ص: ۱۱.

۲ الدولة الخوارزمية ص: ۱۲.

۳ المصدر نفسه، ص: ۱۲.

۴ نهاية الارب ۲۷/ ۲۹۷، الاتراك الخوارزميون ص: ۱۱.

۵ مفرج الكروب ۴/ ۳۲۲.

۶ الدولة الخوارزمية والمغول، حافظ الحمدي ص: ۱۹.

به پړوه ده بر دو گوږپايه ل و پابه ندي بپاره کاني بوو،^۱ هوی ته م پابه ندي ه (قطب الدين) ده گه پايه وه بق زیره کی و زنگی خودی خوی و پیزانی و نه مه کناسی له به رامبه ر چاکه ی سلجوقیه کان که له گه ل خوی و باوکیان کردبوو، جگه له وهش له و سرده مه دا سلجوقیه کان له ه پته هیزو ده سه لاتی توکمه و ته واودا بوون به تاییه تیش له سرده می فته ری یه که می حکوم پانی سولتان (سنجر) دا، به لام (ناتزی کوپی قطب الدين محمد) که له ۵۲۲ هـ تا ۵۵۱ هـ له دوی باوکی حوکمی خواره زمی گپړا نه یتوانی نارام بگریت و له ژیر ته م فرمانبه ری ده بمینیت ته وه، نه وه بوو له سالی ۵۳۰ هـ له ژیر فرمانی ده ول ته ی سلجوقی ده رچوو و له گه ل سولتان (سنجر) که و ته ملاملانییه کی دریځایه ته وه، شاری (خواره زم) (۳) جاران له لایه ن ده ول ته ی سلجوقیه وه نابلقه در، ته م نابلقانه له سالانی (۵۳۳ هـ، ۵۳۸ هـ، ۵۴۲ هـ) یدا نه نجام دران، دهره نجامی هه رسی نابلقه که به گه ردنکه چی و داوی لیبور دن و پیشکه شکردنی دیاری و به خشش له لایه ن (ناتسن) وه کوتایی پی ده هات و سولتان (سنجر) ی سلجوقیش لی قبولی ده کرد.^۲

له راستیدا سولتان (سنجر) فشاری دهره کی له سر بوو و نهیده توانی به ته واوه تی خوی بق سر کو تکردن و دامرکاندنه وهی سر پیچیه کانی (ناتسن) یه کلا بکاته وه، هه ر له و سرده مه دا سوپا گه وره کی تووشی دوو دپړانی بپړه زا بووه: یه که م شکستی له به رامبه ر هیرشی هوزو تیره بته رسته کانی (قهره خه تایی) بوو، که نه وکات حوکمی (تورکستان) یان ده گپړاو هه پره شه یان له شاره نیسلا میه کانی ولاتی (نه ویدیو پویار) ده کرد، ته م شکسته له سالی ۵۳۶ هـ کوچی و له گوندی (قهره تان) پوویدا که (۵) فهرسه خ له (سه مه رقه ند) وهه دووره، له نه نجامدا: سوپای (سنجر) ته فرو تونا بوو و سر کرده کانی سوپاو هاوسه ری (سنجر) به دیل گیران و (سنجر) یش به ره و شاری (تورمن) هه لات، ولاتی (نه ویدیو پویار) یش به ته واوه تی که و ته ژیر ده سه لاتی (قهره خه تایی) وهه.^۳

له گه ل نه وه دا (ناتسن) دهستی له هینانی (قهره خه تایی) دا هه بوو بق سر سلجوقیه کان – به مه بهستی تو له لی سندنه وه یان – به لام دوی نه وهی بوونه مایه ی هه پره شه له به رامبه ر (خواره زم) دا به ناچاری ناشتی له گه ل نه نجامدان و به م پییه سالانه (۳۰) هه زار دیناری باجو خه پاج ده دا به ده ول ته ی (قهره خه تایی).^۴

۱ تاریخ ایران بعد الاسلام ص: ۲۸۳.

۲ الاتراك الخوارزميون، صبري سليم ص: ۱۹.

۳ المصدر نفسه، ص: ۱۹.

۴ المصدر نفسه، ص: ۲۰، تاریخ ایران بعد الاسلام ص: ۲۸۵.

شكستی دووهمی (سنجر) له بەرامبەر هێرشى ھۆزو تیرە تورکمانیەکانى (غوز) بوو که له دەوریەری شارى (بەلخ) نیشتەجێ ببوون، ئەم شکستە له سالى ۵۴۸/ک ۱۱۵۳ز له لای شارى مەپوھ پوویدا، له ئەنجامدا: سەرکردەکانى سوپای (سنجر) کوژران، خۆی و ھاوسەرەكەشى ديلکران،^۱ بەم شێوەیە لاوازیوونى حکومپانى سلجوقیەکان له ئێرانداو له سەر دەمی فەترەى دووهمى حکومپانى (سنجر) دا سەرى کێشا بۆ لاسەنگبوونى تەرازووى سیاسى و سەربازى له ئاسیای نێوھراستدا، له (خۆرھەلات) پرا: مەترسیەکانى (قەرەخەتای) له (تورکستان و ولاتى ئەودىو پوویار) کەفوکولیان دەکرد، له (باشور) پرا: تیرە و پەگەزەکانى (غوز) بە تاییبەتى له (کرمان و مەکران) سەرەتاتکێى ھێرشەکانیان بەرە و زیادبوون دەچوون، له (باکوور) پرا: خوارەزمیەکان چاویان بپیبووھ سەرۆت و سامانە سروشتیەکانى (خۆپاسان) و دەیانەویست دەستی بەسەردا بگرن، سەرەپای مردنى (ئاتسن) سولتانی خورەزم له (۹) ی جەمادى دووهمى ۵۵۱/ک ۱۱۵۶زیداو،^۲ مردنى (سنجر) سولتانی سلجوقى له (۴) پەبیبى یەكەمى ۵۵۲/ک ۱۱۵۷زیداو،^۳ مەملەنئى نێوان ئەم دوو سەلتەنەتە کۆتایى پێنەھات، بەلگەو (ئەیل ئەرسەلانى کوپى ئاتسن) کە له سالى ۵۵۱ کۆچى تا سالى ۵۶۸ کۆچى سولتانی دەولەتى خوارەزم بوو، دوابەدواى مردنى (سولتان سنجر) دەسەلاتى خۆى بەسەر خۆرئاواى (خۆپاسان) دا کێشا، دواى ئەویش (علا الدین تەکشى کوپى ئەیل ئەرسەلان) کە له سالى ۵۶۸ تا سالى ۵۹۶ کۆچى سولتانی سەلتەنەتى (خوارەزم) بوو، له پەبیبى یەكەمى سالى (۵۹۰/ک ۱۱۹۳)یدا توانى له لای شارى (پەى) چۆک بە (توغرولى سێھەم) سولتانی سلجوقى دابەت، بەم شێوەیە دەسەلاتى سەلتەنەتى (سلجوقى) له عێراقدا پێچرايەو و دەولەتى (خوارەزمى)یش لەگەڵ خاکی خیلەفەتى عەبباسى بوونەو بە ھاوسنوور.

دووهم: تێکەھەلچوونى نێوان دەولەتى خوارەزمى و خیلەفەتى عەبباسى:

ئەم ھاوسنووریە پەزنامەندى ھەردووکلای ئى ئەکەوتەو، (الناصر لىدین الله)ى خەلیفەى عەباسى (۵۷۵-۶۲۲ک) کە پێشدا بە ئومێدى پزگاربوونى له دەسەلاتى سلجوقى دەستى له پشتمى خوارەزمیەکان دەدا، دواى ئەمە بۆى پوون بۆوھ کە دوژمنە پىرو پەککەوتەکەى بە دوژمنێکى لای سەرسەخت گۆرپووتەو، خوارەزمیەکان کە له خۆرھەلاتەو ھاوبوون بەس

۱ سلاجقة ایران والعراق، عبدالمنعم حسین ص: ۱۳۱.

۲ السلاجقة في التاريخ والحضارة، أحمد حلمي ص: ۱۱۸.

۳ العبر للذهبي ۱۴۸/۴.

۴ الاتراك الخوارزميون ص: ۲۱.

۵ المصدر نفسه، ص: ۲۱.

به داگیرکردنی مولگ و سامانی سلجوقیه کان وازیان نه هینا، به لگو چاویان برپه هه موو نه و پله و پایه سه روه ریا نه ی سلجوقیه کان له به غدا هه یانبوو له: نووسینی ناوی خۆیان له سه ر سکه ی پاره و هه بوونی کۆشکیکی تاییه ت بۆ سولتآن و هه روه ها زالبوونی ته وایان به سه ر کۆشکی خیلافته له پړوی کاروباری سیاسی و سه ربازیه وه.^۱

به مردنی سولتآن (علاءالدین تڅش) ی خواره زمی له په مه زانی ۵۹۶ ک/ ۱۲۰۰ ز هه ی شتیک له بوری سیاسی گۆرانیکاری به سه ردا نه هات، کاتیک (علاء الدین محمد) ی کۆری ۵۹۶-۶۱۷ ک جلّه وی سه لته نه تی گرت ه ده ست، خواره زمیه کان جاریکی تر داوی پیدانی نه و پله و پایه سیاسیه یان کرده وه که پیش نه وان سلجوقیه کان له خیلافته تی عه باسیدا هه یان بوون، بۆیه (ناصر لدین الله) ی خلیفه به ناچاری دهستی به زمی پیشدای کرده وه و هانی (غۆری) یه کانی ده دا له دژی خواره زمیه کان بجه نځن.^۲

پاشان زیاتر له مه ورد بۆوه و میرو حکومپانه نیوخۆبیه کانی خۆرئاوای (ئیران) یشی له دژ هاندان، به لگو هاوپه یمانی له گه ل (جلال الدین حه سه نی سیئه می) ئیسماعیلی (۶۰۷-۶۱۸) ی خاوه نی قه لاکانی (ئیسماعیلیه) له (کوهستان و ئالموت و پودبان) به ست، (جلال الدین) خۆی وانیشان ده دا که وازی له مه زه بی (ئیسماعیلیه) هیناوه و هاتۆته سه ر مه زه بی نه هلی سوخته ت و جه ماعت،^۳ سه ره پای نه مه ش: خواره زمیه کان ده سه لات ی خۆیان له ته وای (ئیران) دا جیگیرکرد، له باکوور: ده ست به سه ر هه ری می (مازن ده ران) ی باشووری (ده ریای قه زوین) دا گیراو له سالی ۶۰۶ ک خرایه سه ر ده وله ته که یان،^۴ له باشوور: له سالی ۶۰۷ ک دا ده ست به سه ر هه ری می (کرمان) و له سالی ۶۱۱ ک یش ده ست به سه ر هه ری می (مه کران) دا گیرا، که پانتایی نه و ده شته فراوانه له خۆ ده گری ت که به سه ر زه ریای ئارامه وه یه و مینای ستراتیژی (هورمون) ی بازرگانی لییه^۵ - (که ئیستا به به نده ر عه باس ناوده بری ت)، له وپه پی پۆژه لاتدا: له سالی ۶۰۳ ک دا توانیان دوو شاری (هه پات و به لڅ) بخه نه ژیر قه له مپه وی خۆیا نه وه که له چوارچیه ی ده وله تی (غۆری) دا بوون،^۶ (غۆری) یه کان له سالی ۶۱۲ ک دا

۱ المصدر نفسه، ص: ۲۱.

۲ الدولة الخوارزمية والمغول، حافظ حمدي ص: ۳۷.

۳ تاریخ ایران بعد الاسلام ص: ۳۳۲، عباس اقبال.

۴ الخوارزميون والأتراك ص: ۲۲.

۵ المصدر نفسه، ص: ۲۳.

۶ المصدر نفسه، ص: ۲۳.

(غەزنى) پايتهختيان ئىگىرا،^۱ حەكمەرانيەكەى لەوانەوہ بۆ (جلال الدين منكرتېرى) كوپرە ھەرەگەرەكەى سولتان (علاء الدين تەكش) خوارەزمى گوزارايەوہ، كورتەى قسە لىرەدا ئەوہ يەكە: دەولەتى (خوارەزمى) لەو كاتەدا گەيشتە ئەوپەرى فراوانىو تىگىگىرانى لەگەل خىلافتەى عەباسى بېوہ شىتېكى چاۋەپوانكراو.^۲

لە سالى ۶۱۴ك/۲۱۷ز (سولتانى خوارەزمى) سوپايەكى گەرەى پىكخست و بۆ خۆى پىشى كەوت و بەرەو خۆرئاۋاۋ بۆ ھىرشكردنە سەر (بەغدا) بەپىكەوت، پىشت بەستوۋ بە فتۋاى كۆمەلە زانايەكى ۋلاتى (ئەۋدىو پوۋيار) كە (الناصر لدين الله) بە شىۋاى پۆستى خىلافتە نازانى، ھىچ بە تاۋانى نەزانى كە لە ۋتارى ھەينىدا ناۋى خەلىفە لايىبات، پاشان يەككە لە نەۋەكانى (ھوسىنى كوپى عەلى كوپى ئەبىتالىب) لە شارى (ترەن) بە ناۋى (علاء الدين أبو المكارم محمد بن أبي جعفر بن طاهر الحسيني) دىارى كىرد و كىردى بە (خەلىفە) و ناۋى لەسەر سەكى پارە (ھەلگەند)، بۆيە خەلىفەى عەباسى ھىچكەى لە توانادا نەما دەستەپاچە لە بەرامبەر ھەموو ئەم بەرەركەنىيە پىمەترسىيە پامىنى ۋاۋەستى، پاش ئەۋەى كە بە چاۋى خۆى بىنى چىان بەسەر ھاۋپەيمانەكانىدا ھىناۋ چۆن يەكەيەكە خىستىاننە ژىرپىيى خۆيانەوہ،^۳ بۆيە خۆى بۆ پوۋبەپوۋبىۋنەۋەى ئەم مەترسىيە گەرە ئامادەكرد.

خوارەزمىيەكان بە مرادى خۆيان نەگەيشتن و نەيانتۋانى بگەنە (بەغدا) و خىلافتەى عەباسى بىرۋىختىن و (الناصر لدين الله) خەلىفە لەسەر پۆستەكەى لايەرن چۈنكە: كاتىك سوپاكەيان گەيشتە (ئەسەد ئاباد) خۆرئاۋاى (ھەمدان) گەردەلۈلۈكى گەرەى بەفرو كىرپۆھيان بەسەرداھات و ژمارەيەكى زۆر سەربازو ۋلاخىيان تىدەچۈن و مالىكى زۆرىشيان ئى فەۋتا، كوردەكانى دانىشتۋى ئەو ھەرىمەش بەسەرياندا دان و سولتانى (خوارەزمى) ىش ھىچ كۈن و كەلەبەرىكى ۋاى دەست نەدەكەوت پىيدا بگەپتەۋە بۆ ۋلاتەكەى خۆى.^۴

سېھەم: ھۆكارەكانى ھىرشى (مەغۇل) بۆ سەر خوارەزمىيەكان:

(جەنگىزخان) بىرى لەۋە كىردەۋە: كە كۆكردنەۋەو چىكردنەۋەى ھىزەكانى خۆى لە (ئەفغانىستان و ئۆزبەكىستان) دا لە كاتىكى ۋەك ئىستادا باشتىن شتە بۆ خۆشكردنى پىگى

۱ المصدر نفسه، ص: ۲۳.

۲ المصدر نفسه، ص: ۲۳.

۳ الاتراك الخوارزميون ص: ۲۴.

۴ المصدر نفسه، ص: ۲۴.

چوونه عیراق و پووخواندنی خیلافه تی عه باسی له (به غدا)، چونکه نیوانی چین و عیراق ماوه یه کی دوورو دریزه، که واته چاک وایه چهند بنکه یه کی گه وری به هاواره و چوونی جیگیر بۆ سوپای هیرشه بری مه غۆل له نیوه ندی چین و عیراقدا دامه زینتی، له لایه کی تره وه ئه م ناوچه یه — که به قه وقاز ناسراوه — له پووی زۆری به روپوومی کشتوکال و ئابوریه وه ولاتیکی دهوله مهنده و یه کی که له ناوچه شارستانییه کانی نیسلام و خاوهن خه زینه ی پپو سامانی زۆرو زه وه نده، زیاد له مهش ئه و به تاکتیک ناتوانی له درئی عیراق بجه نگیت و گه لانی موسلمانیش له پشته وه پا لئی بدن، یان هیله کانی به هاواره و چوونی لی بگرن، هه موو ئه و هۆکارانه وای له (جه نگیزخان) کرد که له سه ره تای کاریدا بیر له هه لایساندنی جه نگو هه را بکاته وه له درئی ئه و ناوچه یه ی خۆره لاتی دهوله تی نیسلامی، که له و کاته دا به (دهوله تی خواره زمی) ناسرابوو ژماره یه ک له هه ری می بایه خداری نیسلامی له خۆ گرتبوون وه ک (ئه فغانستان، ئۆزبه کستان، تورکمنستان، کازاخستان، تاجیکستان، پاکستان، چهند پارچه یه کی (ئیران) یش)، پایته ختی ئه م دهوله ته فراوانه شاری (ئۆجه نده) ی ولاتی تورکمنستانی ئیستا بوو، (جه نگیزخان) نیمچه پیکه و تنیکی نیوان خۆشی له گه ل سولتان (محمدی کوپی خواره زمشا) ئه نجامدا بوو، له گه ل ئه مه شدا جه نگیزخان له و که سانه نه بوو که بایه خیان به په یمانه کانیان ده دا، یان پیزیان له پیکه و تنه کانیان ده گرت، ئه م پیکه و تنه ی ته نها بۆ ئه وه بوو تا ئاسایشی خۆره لاتی ئاسیای بۆ دابین ده بیئت و له باری پشته وه پرا له خۆی دلتیا بیئت، ئیستاش که بارودۆخی ناوچه ی چین و مه نغۆلیا جیگیر بووه، که واته کاتی ئه وه هاتوو به ره و خۆرئاوا بپوات و یه که یه که ولاتانی نیسلامی بخاته ژیر پکیفی خۆیه وه،^۱ به لام چاک وایه جاریک — به م پیکه و تنه درۆینه — جه نگ دیزه به ده رخۆنه ی لی بکریت و چاوه پئی هۆکاریک بکریت و بیانوی شه پ بدا به ده سه ته وه و بگوترئی که پیکه و تنه که به سه رچوووه و ئیدی کاری پی ناکرئی، بۆیه (جه نگیزخان) له هۆکاریکی ئاوا گونجاوی ده کۆلیه وه،^۲ چاوه پئی کرد تا ئه و کاته ی ئه و هۆکاره هاته پی شه وه، له مه ولا به ئیزنی خودا قسه له سه ر ئه مه ده کریت، به لام لی ره دا چهند هۆیه کی شاروه له پشت پوودانی ئه م هیرشه داگیرکاریه هه بوون، گرنگترینیان ئه مانه بوون:

۱ تاریخ الدولة المغولية في ایران ص: ۵۰.

۲ قصة التتار، د. راغب السرجاني ص: ۲۲.

۱- ئەو وشكە سالىي ئاسىي خۆرەللاتى گرتبۆۋە:

بەھۆى وشكە سالىي و بى بارانىيە ۋە نەھاتى پوۋى لە (قەپاقوم)ى پايتەختى جەنگىزخان و تەۋاۋى ۋلات كىرەبو، بەردەۋام ھەۋجىي خۆراك و ئازوخە و لەۋەپى پىۋىست بوون بۆ درىژەپىدانى ژيانى خۆيان و ئازەلەكانيان، بە ھەمان شىۋەش پىۋىستى زۆريان بە ھەندىك كەلۈپەلى ترەھەبو كە لە تەۋمە سىروشتىيەكانيان بپارىزىت ۋەكو جىل و بەرگ و شتى تىرىش، كاتىك (علاء الدين محمد خوارەزمشا) پىگاكانى بازىرگانى لەسەر داخستىن و نەپەشت خۆراك و پۆشاك و كاللى تىريان بۆ بچىت، ئەمە ۋاى كىرەپوۋيان بەرەو - لىدانى - دەۋلەتى خوارەزمى بسۈپى.

۲- ھالەتى بە ئاگايى و چوست و چالاكى مەغۇل:

مەغۇلەكان لەم كاتەدا لەۋپەپى بە ئاگايى و چوست و چالاكىدا بو، سەر كەۋتەكانى پىشداي خۆيان لە چىن و ۋلاتانى ترەبە بىر خۆ دىنايە ۋە دەۋىاندەۋە، بەم ھۆيە ۋە نەخشەيەكان بۆ دەست بەسەرداگرتنى ۋلاتە دراۋسىيەكانيان دانا، دەنگوباسى دەۋلەتى خوارەزمىيان پىگەيشت كە: چەندە فراۋانە و خاۋەنى بەرۋوبوم و سامانىيىكى بى ئەندازە و لەپوۋى شارستانىشەۋە لەۋپەپى پەۋنەق و جوانىدايە.

۳- كوزرانى چەند بازىرگانىكى مەغۇل:

ھۆكارى پاستەخۆ و سەرەكى بۆ ھەلايسانى جەنگ دەگەپتەۋە بۆ كوزرانى چەند بازىرگانىكى مەغۇل: پاش ھەۋلە شكستخواردوۋەكەى (علاء الدين محمد خوارەزمشا) بۆ داگىركردنى بەغدا لە سالى ۶۱۵/ك ۱۲۱۸ز و گەپانەۋەى بۆ (بوخارا)، (جەنگىزخان) ۋە فدىكى (۳) كەسى لە بازىرگانە مۇسلمانەكان كە لە (محمۇدى خوارەزمى، على خواجهى بوخارى، يوسف كونكا ئەترارى) پىكەھاتبوۋ ناردە لاي (علاء الدين محمد خوارەزمشا)، ئەم ۋەفدە چەند ديارىيەكى بەرەمەپىنراۋى ئاسىي ناۋەپاستىيان پى بوۋ بە مەبەستى گرىدانى چەند پەيۋەندىيەكى بازىرگانى پتەۋ لە نىۋان ھەردوۋك دەۋلەتدا كە خىزمەت بە بەرژەۋەندى ھەردوۋكلا بىكات ھاتبوۋنە ئەۋ ۋلاتە،^۱ (جەنگىزخان) نامەيەكى بە ۋەفدەكەدا ناردىبو، مېژوۋنوسان نامەكە بە نامەيەكى ناسكى مەغۇلەكانى ئەۋ كاتە ۋەسەف دەكەن، تىيىدا: داۋاى ئاشتى ۋ ھاۋپەيىمانى و گرىدانى پىكەۋتەننىكى بازىرگانى نىۋان ھەردوۋك دەۋلەت دەكەت،

۱ الكامل لأبن الأثير ۱۲/۱۶۹، عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ۱۸۰.

۲ الدولة الخوارزمية، حافظ احمدي ص: ۶۷، عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ۱۸۰.

۳ عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ۱۸۱.

نهمه دای دده قی نامه که یه: (نادیده نیه له لمان که چند شکودارو مه زنی، چند دده ست پویشتوو دده سلات فراوانی، زانیومه که بالادهستی و له زوری هریمه کانی زه ویدا حوکم ده گپړی، من پیم وایه ناشتی کردن له گهل توبه نهرکی سهرشان دهرانم، توش لای من وهکو خوشه ویستترین کورپی، لای نیوه شاروه نیه که منیش حکومرانی چین و دوی نه ویش ولاته تورکه کان ده کم، هه موو تیره و هوزده کانیان گهردنیان بۆ که چ کردووم، له هه موو که س چاکتر دهرانی که ولاتی من مه لهنندی سهریازانه و کانگی زیوه و دهوله منده و به خوی به پړوه ده چیت، نه گهر نه مه ت زانی و پیت چاک بوو پړگی هاتوچوی بازرگانیان له سهر ناوه لا بکه، سوودو به رژه وهندی هه موو لایه که ده گریته وه)،^۱ به چاوپویشی له و مشت و مړی له سهر نامه که دروست بوو له لایه خویته رانیه وه و هریه که به جوړیکی لیکده دایه وه، دهبی نیوه پړکی نامه که شکوداری و مه زنیایه تی سولتانی خواره زمی به که م سهر کردبی؟، یان به سوزوه و نوسراوه و زیاد له پتویست به به ژن و بالای سولتانی هه لگوتوه؟، نه وهی دوی خویتنده وهی نامه که پوویدا نه وه بوو: که (خواره زمشا) پیناخوش بوونی خوی دهرخست و نیازی خرابی خوی له دژی (جه نگیزخان) ناشکرا کرد، یه کی که له نویته رانی جه نگیزخانی جودا کرده وه که (محمودی خواره زمی) بوو: به لینی پیدا نه گهر وه لای پرسیاره کانی به پاستی بداته وه به چاکه له گهل بجلوته وه، وه که نیشانه یه که بۆ پاست و دروستی به لینه که شی بازنیه کی گرانبه های له مه چه کی دهره ینا و پیشکه شی کرد و مه رجی له سهر دانا که دهبی بیته سیخوپی نه و له دژی جه نگیزخان، پاشان به حوکمی ترسو ته مع وه لای پرسیاره کانی دایه وه.^۲

نینجا داوی لیکرد پاست و دروستی نیوه پړکی نامه که ی جه نگیزخانی پی بلی، کاتیک به پاستی وه لای دایه وه، سولتان توپه بوو، نینجا به توندی داوی لیکرد ژماره ی جه نگاوه رانی سوپای (جه نگیزخان) ی بۆ ناشکرا بکات، — لیره دا له پینا و سه لامه تی و له ترسی ژبانی خوی نه یویرا به دروستی ولای بداته وه، به لکو به وپه پی زیره کی و زرنکیه وه گوتی: سوپای جه نگیزخان له به رامبه رنم هه موو نه ته وه و سوپا زوره — ی تودا وه که سواریک وایه له به رامبه ر پوله سواریکی زوردا، یان وه که دوکه لیک وایه له به رامبه ر تاریکایه کانی شه ویکدا، به لام (علا الدین محمد خواره زمشا) وپرای نهم وه لامه ش پاست و

۱ سیره السلطان جلال الدین ص: ۸۲.

۲ سیره السلطان جلال الدین ص: ۸۴، ۸۵.

دروستی ھەلۆیستەكەى زانى، بۆیە نوینەرەكان - ى جەنگیزخان - بە خۆو بەو پیکەوتنو
گریهستهى بۆى ھاتبوون - لە ھاموشۆى بازرگانان لە نیتوان ھەردووک دەولەتدا گەرانەوہ.^۱

۴- ھاتوچۆى بازرگانان لە نیتوان ھەردوو دەولەتداو کوژرانی بازرگانانى (مەغۇل)

پاش واژکردنى ئەم پیکەوتنە بازرگانیه، (جەنگیزخان) بپیارى دەستەبەرکردنى بازرگانى
نیتوان خۆرھەلات و خۆرئاواى ئاسیای دەرکرد، ھەولئى تەواوى دا پشتیتنەى بازرگانیهكە فراوان
بکریت و ھیمنایەتى پینگاکانى لە دەست دزو جەردە دەستەبەر بکریت، ئەمەو لەسەر ئەم
پینگایانە چەند بئکەیکە سەربازى بۆ پاسەوانى کردنى بازرگانى و کالاکانیان دانان، وەك
(ابن العبرى) دەلئى پاسەوانەكان (قەراقەجییه)یان پى دەگوتران بە واتای (پاریزگارار) دئ،
فەرمانى بۆ پاسەوانەكان دەرکرد: كە ھەر بازرگانیکى بیانى بە خۆى و کالاکانى ھات دەبییت
لەگەلئى بپۆن تا دەیکە یەننە سەربازگەكانى مەغۇل.^۲

(جەنگیزخان) زۆرى بايەخ بە لایەنى ئابوورییداو دەیەویست ھیزیکى ئابوورى بپەرەزا
دامەزینئى، بەم شىوہیە کاروانە بازرگانیهكان بە دەستووریكى پیکوپیک لە نیتوان
خۆرھەلات و خۆرئاواى ئاسیادا ھاموشۆیان دەرکرد، لەو سالاھدا کاروانیکى بازرگانى كە لە
لایەن (۳) كەسى خەلگى بوخاراوہ سەپەرشتى دەرکراو کالاکانیان لە پۆشاکى زێر چن و
بەشمین و لۆكە پیکھاتبوون و تریش كە لە خانەكانى مەغۇل دەوہشانەوہ گەیشتە ولاتى
(جەنگیزخان)، پاسەوانەكان تەماشایان کرد یەك لە بازرگانەكان كە ناوى (احمد) بوو
پۆشاکیکى پێیە و شایانى شان و شەوكتى (خان)ە، بۆیە بەرەو كۆشكى خانیان بردن،
كاتیک (احمد) چووہ بەردەم خان، نرخیكى گرانى لەسەر پۆشاکەكە دانا، (خان) بەمە توپە
دەبییت و ھەموو کالاکانى لئ زەوت دەكات و بەسەر دارو دەستەكانى خۆیدا دەیانبەخشیتەوہ و
ئەحمەدیش دەخاتە زیندانەوہ، بەلام دوو ھاوہلەكەى تری: کاتیک پێیان گوترا: نرخی
کالاکانتان چەندە؟ لە وەلامدا وتیان: ئەم کالایانەمان بۆ فرۆشتن نەھیتناوہ، بەلگە دیاریەو
بۆ خزمەتى (خان)مان ھیتناوہ،^۳ لەو کاتەدا (جەنگیزخان) فەرمانى دا زێپو زیویكى زۆریان لە
پاداشتى ئەمەدا بداتى و دلئشى لە بەرامبەر (احمد)دا نەرم بوو ھەلسوكتى دوو
ھاوہلەكەى لەگەل کردو،^۴ لئى بوورى، ئینجا (جەنگیزخان) فەرمانى بە کوپەكان و خانەكان و

۱ تأریخ الخلفاء للسيوطي ص: ۴۶۹، عودة الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۸۲.

۲ سيرة السلطان جلال الدين ص: ۸۵، عودة الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۸۳.

۳ تأریخ مختصر الدول، ابن العبري ص: ۴۰۰.

۴ تأریخ مختصر الدول، ابن العبري ص: ۴۰۰، عودة الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۸۴.

میره کانی دا ژماره یکه (بازرگانی) هاوه لى خوځان به خوځان و (بۆلش)ى زېږو زیوه وه له گه ل^۱ نه م بازرگانانده دا بۆ - خواره زم - به پى بگن، تا چ پارچه و کالایه کی به نرخ هیه و بۆ نه وان گونجاوه بیکړن و بیه پنه وه، میژوونووسان دهرباره ى ژماره ى نه م بازرگانانده - ى مه غول - پايان جیاوازه، (نسوى) پى وایه (۴) بوون، (ابن العبرى) وتى: (۱۵۰) بازرگانی موسلمان و نه صرانی و تورکی بوون،^۱ (جوينى) ده لى: (۴۰۰) بازرگان بوون و هه موویان موسلمان بوون،^۲ (ابن الاثير) و (ابن خلدون) یش له و نپوه دا نا ماژه یان به ژماره نه داوه،^۳ ژماره یان هه رچه ند بوو پى، جه نگیزخان له لایه ن خوځیه وه نوځیه ریکی (مه غول) به نامه یه که وه ناردو ته لای سولتان (علاء الدین محمد خواره زمشا) و تییدا ده لى: بازرگانه کان - تان - گه یشته لمان، به ساغ و سه لامه تی و توکهرى خوځان له گه ل ناردوون تا هه ندیک کالای نایابى ولاتى نپوه مان بۆ بیځنه وه، پتویسته به ساغ و سه لامه تی بگه پنه وه لمان و پیکه وتنى نیتوانیشمان داکوکی له سر بگریته وه و دوپووی نیتوانیشمان بنې بگریته.^۴

۵- کوژرانى بازرگانه مه غوله کان و ده سته به سرداگرتنى پاره و کالاکانیان:

بازرگانه مه غوله کان گه یشته شارى (نه ترار)ى هه لکه وتوى سر سنوورى خوځه لاتى دهوله تی (خواره زم) که نه وکات دهر وازه ى بازرگانی نیتوان خوځه لات و خوځناوای ناسیا بوو، حکومپانى نه و شاره (یه نالخان)ى خالوژای (خواره زمشا) بوو، (۲۰) هزار سواریشى له گه ل بوو، (نه سه وى) ده لیت: - نه م حکومپانه - نه و سه گالووه که ى حه زى چووه سر ماله که یان، نه م خائینه پاتالځوره نامه یه کی بۆ سولتان به پیکرد، تییدا ده لى: نه م خه لکه له به رگى بازرگاناندا هاتوونه (نه ترار) و بازرگانیش نین، به لکو هه موویان سیخوپن و له شتى وا ده کوځنه وه که له گه ل پيشه که یان یه ک ناگریته وه،^۵ ئیدى هیڼده ى بۆ تیچانندن تا له نیوبردینان له لایه ن سولتانه وه به شتىکی باش حیساب بگریته، بویه داوای لیډه کرد، برپارى کوشتنى خوځان و داگیرکردنى ماله که یان دهریکات، (خواره زمشا) داوای لیډه کرد جاریک تالوکه یان لیڼه کات و سه بریکیان له سر بگریته تا نه و کاته پای خوځى به لایه کدا ساغ ده کاته وه، به لام (یه نالخان) نارامى نه گرت و چاوه پى پای سولتانی نه کردو سنوورى به زانندو

۱ عوده الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۸۴.

۲ المصدر نفسه، ص: ۱۸۴.

۳ المصدر نفسه، ص: ۱۸۴.

۴ الدولة الخوارزمية ص: ۷۰.

۵ سيرة السلطان جلال الدين ص: ۸۵-۸۶، تاريخ الخلفاء ص: ۱۶۹.

قۆلبه‌ستی کردن و پاشانیش بۆ سەروشوێن بوون و هه‌والیان نه‌ما، ئینجا (یه‌نالخان) به‌ فرت و فیل و ناپاکی هه‌موو مال و کالا که‌له‌که‌ که‌وتوه‌کانی بۆ خۆی برد.^۱

ئه‌مه‌ی گوتمان قسه‌ی (نه‌سه‌وی) بوو و (سیوتی)یش پشتگیری لێ ده‌کات، به‌لام میژوونوسانی تر له‌ چه‌ند پوه‌وه‌ له‌گه‌لی جیاوازن:

أ- (نه‌سه‌وی) ده‌لی: (یه‌نالخان) له‌ نامه‌که‌یدا سولتانی هانداهه‌ پێگه‌ی بدا ده‌ستبه‌سه‌ر ماله‌که‌یاندایه‌ بگریته‌ و بشیان کوژیت، به‌لام غه‌یری ئه‌و ده‌لێن: ئه‌و جگه‌ له‌ ناردنی هه‌والی گه‌یشتنیان و داوای پای سولتان ده‌رباره‌یان هیچ شتیکی له‌مه‌ زیاتر نه‌نووسیوه‌.

ب- کاتیک (نه‌سه‌وی) ده‌لی: سولتان فه‌رمانی پێدا جارێک بیانیه‌یلێته‌وه‌ تا پای خۆی ده‌رباره‌یان ساغ ده‌کاته‌وه‌، به‌لام (یه‌نال خان) په‌له‌ی کرد سنووری برپاری ئه‌وی شکاند و به‌بۆ ئیزنی سولتان کوشتنی.^۲

غه‌یری ئه‌و ده‌لێن: (خواره‌زمشا) سه‌ره‌تا فه‌رمانی دا جارێک بیانیه‌یلێته‌وه‌، داوای ئه‌مه‌ برپاری کوشتنیان و ده‌ستبه‌سه‌رداگرته‌ی ماله‌که‌یانی ده‌رکردوه‌.

ج- (نه‌سه‌وی) ده‌لی: (یه‌نالخان) به‌ ته‌نیا ماله‌که‌ی بۆ خۆی زه‌وت کردوه‌ و به‌شی سولتانی لێ نه‌داوه‌، جگه‌ له‌ ئه‌ویش ده‌لێن: ئه‌و داوای ئه‌وه‌ی کوشتنی هه‌موو مال و کالاکانی بۆ لای سولتان نارد، سولتانیش به‌سه‌ر بازرگانه‌کانی سه‌مه‌رقه‌ند و بوخارایدا دا به‌شکردن و نرخه‌که‌ی لێ وه‌رگرتن.^۳

(فامبری) ده‌رباره‌ی کوژانی ئه‌و بازرگانانه‌ ده‌لی: ئێمه‌ (جوینی) به‌ پاست ده‌زانین کاتیک ده‌لی: خوینی ئه‌وانه‌ پێژرا، به‌لام له‌ به‌رامبه‌ر هه‌ر دلۆپه‌ خوینیکیاندا پووێاره‌ لافاوێک له‌ خوین هه‌ستا، سه‌ریان بپه‌ردا، به‌لام هه‌ر تاله‌ موویه‌کی سه‌ریان به‌ نرخێ ژیانی سه‌دان هه‌زار که‌س ته‌واو بوو.^۴

ته‌واوی بازرگانه‌کان - جگه‌ له‌ یه‌کیکیان که‌ پێگه‌ی هه‌لاتنی پێدرا بوو - هیچ کامیکی تریان پزگاری نه‌بوو، کاتیک گه‌یشته‌وه‌ کۆشکی (جه‌نگیزخان) چ کاره‌ساتیک به‌سه‌ر هاوه‌له‌کانیدا هاتبوو بۆ جه‌نگیزخانی گێپایه‌وه‌.^۵

۱ عوده الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۸۶، تأريخ مختصر الدول ص: ۴۰۰.

۲ المعبر ۵/۵۱۹، عوده الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۸۶.

۳ سير أعلام النبلاء ۲۲/۲۲۳، كيف دخل التتار بلاد المسلمين، د. سليمان العودة ص: ۲۳.

۴ تأريخ بخاري ص: ۱۵۸، عوده الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۸۷.

۵ تأريخ بخاري ص: ۱۵۹، عوده الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۸۷.

۶- به گه پخستنی دیلوماسیه تی مه غولی بۆ چاره سهری کیشه گه:

(جه نگیزخان) ویستی ئەم کیشه یه به گرتنه بهری پرسی ناشتیانه له گه لّ خواره زمیه کان چاره سهر بکات و پیشدا له راستی پووداوه که ئاگادارییت، بۆیه په له ی نه کردو پای خۆی له سهر چاره سهری ناشتیانه دامه زراند، جه نگیزخان به م ههنگاوه ی دانایی و دوربینی خۆی سه لماند، ههروهک له کاتی پووداوه کانی پیشوودا دهرده که وییت که (خواره زمشا) چهند به سام و هه ییه ته له لای (جه نگیزخان)، بۆیه لێره را دهستی به پوخاندنی دهوله ته که ی کرد له هه موو بواره کانی دهروونی و سیاسی و سه ریازی و په وشتیوه، (ئیبن که فرهج بوغرا) و دوو (مه غولی) ی به مه بهستی داوای پوونکردنه وه ی پووداوه که ناردنه (خواره زم)، نامه یه کیشی بۆ (علاء الدین محمد خواره زمشا) پێدا ناردبوون، گوتبووی: (بۆ خۆت نووسی بووت و دهستی په یمانت درێژکردبوو که ده بیّ بازرگانه کان پارێزگاریان لّ بکریت و نابیّ ده ستردیژیان بکریته سهر، ناپاکیت کردو په یمانت شکاند، ناپاک ی دزیوه، له لایه ن سولتانی ئیسلامه وه دزیوتره، ئەگه ر ده لّی (یه نالخان) به بیّ فره مانی من ئەمه ی کردووه و راستیه که ی ئەوه یه، ئەوا (یه نالخان) م بده ده ست تا تۆله ی ئەم کرده وه ی لّ بکه مه وه، به مه خوین ده وه ستیت و له مه زیاتر نارێت، ئەگه رنا پێگه بۆ جه نگیک ده ده ی پۆحه به نرخه کانی تیدا هه رزان ده بن و شیرو تیرو پمبی تیدا راست ده بنه وه،^۱ (علاء الدین محمد) هیند له نامه که په ست بوو تا کار به وه گه یشت فره مانی دا به کوشتنی (ابن کفرج بغرا)، به لام دوو هاوه له که ی تری ئازاد کران و پێگه یان پێدرا بگه پێنه وه و چ پوویداوه بیگپێنه وه،^۲ هه رکه هه والی ئەم دوژمنکاریه به جه نگیزخان گه یشت، به توپه یی یه وه گوتی: (دوو خۆر له یه ک ئاسماندا کۆنابنه وه، دروست نیه دوو (خاقان) له سهر یه ک زه وی هه بن)، ئینجا نامه یه کی سه رپێیانه ی بۆ ناردو له خراپه ی دهره نجامی کاره که ی ئاگادار ده کاته وه: (تۆ بووی جه نگت هه لێژارد، قه زاو قه دهر ناگه پێته وه، ئیمه نازانین دهره نجام چۆن ده بیّ، زانیاری ئەمه له ی خودایه).^۳

به م شیوه یه ده بینین که (علاء الدین محمد خواره زمشا) چۆن به م سیاسه ته کال و نه کوئیوه ی پووی هێرش و په لاماری مه غۆله کانی به لای (خواره زمیه کاند) سوپاند، نه گه را به دوا ی دهره ته تکی پێکه وه ژیان و هه موو دهرگا کانی به پوودا داخستن جگه له دهرگای شه ر نه بیّ،^۴ (برو) به رپرسیاریتی هێرش ی مه غۆل بۆ سهر موسلمانان ده خاته

۱ مختصر تاریخ العرب، سیر امیر ص: ۳۴۳، عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ۱۸۷.

۲ تاریخ الخلفاء للسيوطي ص: ۱۶۹، عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ۱۸۸.

۳ هارلود لام، جنگیزخان ص: ۱۹۷، عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ۱۸۸.

۴ عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ۱۸۸.

ئەستۆى (علاء الدين) و دەلى: پاى دروست ئەو بوو كە ھېچ بەلگە و بيانويەك نەبوو پى بە ھىرشى مەغۇل بگرىت بەلام چاۋچىنۆكى و ناپاكى و بەدقەولى و دوودلى (علاء الدين) ى شاي خوارەزم پىگاي بۇ ھىرشە كە خۆشكرد و ناپاكىە كەى ئاشكرايە، چونكە ئەو نوپنەر و بازىرگانە مەغۇلىەكانى كوشتوبىر كىرد، بەم پەفتارەى بيانوى دايە دەست جەنگىزخان تا ھىرش بېنى، دلەپاۋكىتەكەش بەم شىۋەيە بوو: كاتىك يەكەم گورزى مەغۇل بەر دەۋلەتەكەى كەوت لە جياتى ئەو خۆبەگە و رەزانى و شان و شەۋكەتەى پىشدا دەرى دەخت، دەستى بە ھات و ھاوارو بلۆكردەنەۋى ترسو دلەپاۋكى كىرد لە نىۋ خەلگدا،^۱ كوشت و بېرى بازىرگان و نوپنەرە مەغۇلەكان و زەوتكردىن كالاكانيان لە لايەن (علاء الدين محمد خوارەزمشا) تەنھا ھۆكارى ھاندەر نەبوو بۇ ھىرشى (مەغۇل) بۇ سەر ھەرىمەكانى خۆرەلاتى ئىسلامى، بەلگو ھۆكارىكى سەرەكى ترى ئەم ھىرشە ئەو بوو: كاتىك (سولتانى خوارەزم) دەۋلەتەكەى خۆى لەسەر حىسابى چەند ولاتىكى ترى خۆرەلات تا خۆرئاۋاى ئىسلامى فراوانكرد و ھەر ولاتىكىشى داگىر كىردبايە دەست بەجى حكومپانەكەى دەكوشت، ئەمە ۋاى كىرد – مەغۇلەكان – عەزىمان جەز مېيت و بە ئاسانى بتوانن ھىرش بېن و دەست بەسەر ولاتدا بگرن.

(ابن الأثير) دەلى: ئەم (تەتارانە) – لەم ھىرشەياندا – كاريان پاست بوو و ئىشيان سەرى گرت، چونكە ھېچ بەرىەستىك نەبوو پىشى پى بگرىت، ھۆى نەبوونى (بەرىەست) ىش ئەمەبوو: (محمد خوارەزمشا) دەستى بەسەر ولاتان – ى ئىسلامى – داگرت، واليەكانى كوشتوبىر كىردن، بە تەنيا خۆى وەك سەرۆكى ولات مايەۋە، كاتىك تەنھا خۆى لە بەرامبەر – مەغۇل – دا بەزى، سەر كىردەيەكى تر نەبوو بەرگىرى ئى بكات و ولات بپارىزىت، ئەمەش تا خۇدا شتىك بېنىتەدى كە دەبوايە بېى.^۲

لېرەدا خەلكانىك ھەن ھۆكارى داگىر كىرى مەغۇل دەگىرنەۋە بۇ (الناصر لدين الله) خەلىفەى عەبباسى، كە گوايە ئەو (جەنگىزخان) ى ھاندائە ھىرش بكاتە سەر دەۋلەتى خوارەزمى، (ابن الأثير) ئەم تۆمەتە دەخاتە پال خەلىفە و دەلى: كە عەجەم دەلېن ھۆكارەكە – ھاندانى خەلىفە بوو – پاست و دروست واپوۋە، چونكە ئەو ھانى تەتەرەكانىدا نامە و نامەكارى لەگەل ئەنجامدان تا چاۋ بېرنە جىھانى ئىسلام، ئەمە ئەو كارەساتە گەۋرە بوو كە ھەموو تاۋانپكى گەۋرە لە پەنايدا خۆ بە چوك نىشان دەدا.^۳

۱ تاريخ الادب في ايران ص: ۵۵۶-۵۵۷.

۲ الكامل ۱۲/۱۴۹، عودة الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۸۹.

۳ عودة الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۸۹، الدولة الخوارزمية ص: ۴۰.

دوابه دواى (ابن الأثير) چەند ميژوونووسىكى ترى وهكو (ابن الوردى و ابن الفرات) يش هاتوون و نه م تومه تەيان دووپات كړو ته وه،^۱ هـروهـا هـهـمان تومهـت له نښو چەند كتيبىكى خوره لاتناسه كانيشدا هاتووه، وهكو (براون)، نه و كاتيك باسى په يوه ندى نښان خليفه (ناصر) و خواره زمشا دهكات دهلى: خليفه هانى مه غولى دا هيرشى بكنه سر.^۲

(هارولد لام و كارتن) يش به جوتە گوتويانه: (خليفه) له نامه كيدا بؤ (جەنگيزخان) پيشنيارى كړدبو كه: تو له خوره لاتوه هيرش بكه سر دهولتې (خواره زم) و منيش له خورناووه هيرشى بؤ دښم، پاشان به جووتە تهختى دهكەين.^۳

هـهـر كـه سـيـك له قـسـه كـانى (ابن الأثير) و رديته وه په كسر تيده گا كه چەندى پق له (خليفه) بووه و به مه به ستى زپاندنى ناوه كهى تومه تبارى كړدوه، كاتيكيش هيچ سرچاوه په كى چاكي دهست ناكه وښت ناچار تومه ته كه ده گيرپته وه بؤ سرچاوه په كى نادرست كه خودى عجه مه خواره زميه كان بوون و دښى (خليفه) بوون، به م شيوه په دهرده كه وښت كه خليفه له م تومه ته بى به ريه و، شايانى باسه جگه له (ابن الأثير) ميژوونووسىكى نذر هـهـبوون له و سرده مه دا ژباون و هيچ ناماژه په كيشيان به بوونى په يوه ندى نښان خليفه (ناصر) و مه غول نه كړدوه، له پرستى نه م ميژوونووساندها:

(نسوي، سبط ابن الجوزي، ابن شداد، أبي شامة) و دواى نه وانيش (ابن واصل، يونيني، ابن طباطبا) به رچاو دهكەون، با سه بارهت به و ميژوونووسه چينيانه كى كه هاوپى و هاوسه فەرى (جەنگيزخان) و پومه كان بوون له كاتى هيرشه كانيانداو پى به پى ميژووه كەيان بؤ تومار كړدوون، بى ناگا نه بين، خو نووسينه كانى نه وان و له بهر چاوى نه و ميژوونووسه موسلمانانەى پاشان بوونه توكرى مه غول نادیده نه بوو،^۴ له بهر نه مه نيمه تومه تبار كړدى خليفه به هاندانى هيرشى داگيركارى مه غول بؤ سر دهولتې خواره زم به دروست نازانين و په تى دهكەينه وه، نه و به هيچ جورىك به هوكارى نه م هيرش و په لاماره حيساب ناكريت، نيمه پيمان وايه په فتره كانى (خواره زمشا) به تەنيا به سر بوويته هوكارى هه ستانى (جەنگيزخان) به م هيرشه ويرانكارى به سر خوره لاتى جيهانى نيسلام.^۵

۱ الاعلام للزركلي ۶-۱، عودة الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۹۰.

۲ عودة الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۹۰.

۳ هارولد لام، جنكيزخان ص: ۹۰-۹۱، عودة الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۹۰.

۴ الحياة السياسية في العراق في العصر الأخير للقزاق ص: ۲۲۱.

۵ عودة الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۹۱.

چۈرەم: ھېرشى مەغۇل بۇ ۋىلايەتلىك نەۋدىي پوۋبارو غېراقى غەجەم: ۱- ۋىلايەتلىك نەۋدىي پوۋبار:

دوا بە دىۋى كۆزىنى بازىرگەنە مەغۇلەكان، (علاء الدين محمد خوارەزمشا) - كە لە شارى (بوخارا) بوو - ھەندىك سىخوپى خۇى بە مەبەستى زانىنى چەندو چۇنى ئامادەسازى مەغۇل بۇ جەنگ بەرەو دەۋرۈبەرى كۆكشى حكومپانى (جەنگىزخان) ناردن، ماۋەيەكى دوۋرودىرئ مانەۋە، لەۋ ماۋەيەدا تۈانىان ئەركى سەرشانىان جىبەجى بكن، پاش گەپانەۋەيان گوتيان: مەغۇلەكان لە ژمارە نايەن، لە ھەموو كەس ئارامگرتن لە جەنگدا، لە ھەموو كەس شارەزاترن لە ھۈنەرەكانى جەنگدا، چەندىن كارگى چەكيان ھەيە، خوردو خۇراكى زۇريان ھەيە، سىخوپەكان بە تەۋاۋەتى پاستىيەكانيان گوتن و ئامازەيان دا كە كەس ناتۈانى لە جەنگدا پوۋبەپوۋيان بىتەۋە.^۱

(علاء الدين محمد خوارەزمشا) بە قىۋلى لەم زانىارىانەى كۆلىيەۋە، ئىنجا دەركى بە گەۋرەيى ھەلەكەى خۇى كرد لە كۈشتىنى بازىرگان و نوپنەرەكانى مەغۇل، لەم كارەى پەژىۋان بۆۋە، بەلام ئىستا كاتى پەژىۋانى نىيە، بۆيە مىشكى خۇى خستە گەپو دەستى بە دانانى چۆنىيەتى كارى كرد،^۲ لەم بارەۋە پاۋىژى بە پىاۋىكى متمانەدار كرد كە (شەھاب الخىۋق الفقىيە) ى پى دەگوترا، كاتىك ھاتە بەردەمى پى گوت: كارەساتىكى گەۋرە پوۋىداۋە و پىۋىستە بىرى ئى بىرئىتەۋە، خىرا پىيەك دىارى بكن و كارى لەسەر بكن: چونكە دوژمىنىكى سەرسەختى تورك كە لە ژمارە نايەن خۇيان سازو باز كردۈۋە ھىرشمەن دەكەنە سەر،^۳ (خىۋفى) گوتى: كە چاك وايە نەفىر عام واتە پەشەبىگىرى سەربازى پاگەيەنىۋ بانگەيىشتى تەۋاۋى والىيەكانى ۋىلاتانى دەۋرەبەر بكات بە خۇيان و سوپاكانىيەۋە پىشتىۋانى ئى بكن، ئەگەر ھەموو سوپاكان سازكران بەرەو پوۋبارى (سەيخون)يان بەرئىت كە سنوۋرى دەۋلەتەكەيەتى لەگەل مەغۇل لە خۇرەلاتەۋە،^۴ بەلام فەرماندەۋ پاۋىژكارانى دەۋلەت، پايان پىچەۋانە بوو، گوتيان كە چاك وايە خۇ لە مەغۇلەكان نەگەيەنرئىت تا لە پوۋبارى (سەيخون) دەپەپنەۋە دەگەنە ئەۋ چالۋ چۆلۋ دەشت و دۆلۋ چىاۋ تەنگەبەرانەى شارەزايان نىن و سەرى خۇيانى ئى دەرناكەن و كە گەيىشتەنە (بوخارا)ش ماندوۋ شەكەتى تىنيان بۇ دىنىۋ لەم

۱ الكامل في التاريخ ۳۱۳/۹، عودة الروح ص: ۳۶۴.

۲ الكامل لابن الأثير ۱۲/۱۴۹-۱۵۰، عودة الروح ص: ۳۶۴.

۳ عودة الروح ص: ۱۹۳.

۴ الكامل في التاريخ ۱۲/۱۵۰، عودة الروح ص: ۳۶۴.

ساته وهخته دا تیکرا له نیو دهرین و قرانیان تی ده خریت و سرکه وتن مسوگر ده بیت،^۱
هیندهی نه خایاند (خواره زمشا) دهستی به سازکردنی سوپا کرد بۆ پووبه پووبونه وهی
مه غول.^۲

له کاتیکدا (خواره زمشا) به خوی و سوپایه که وه به ره و خوره لات ده پویش و خوی بۆ
به ره نگاریوونه وهی مه غول گورجوگول کردبوو، (جه نگیزخان) یش سوپایه کی گه وهی
پیکه سستیوو و ئه مه فرمانه توندو تیژانهی به سهر سهر بازه کانیدا ده خوینده وه: دهی وهرن
له گه لم، با به هه موو هیزی خومان ئه و پیاوه له نیو به رین که سوکایه تی پیکردووین و به
که ممان ده زانی، ئیوه هه موان به شدان له سرکه وتنه کانیدا، با هه ره فرماندهی (۱۰)
که سی یه ک وه کو فرماندهی (۱۰) هه زار که سی له سه رپی و ناماده و به ناگا بیت، هه ره که سی ک
سه رپیچی بکات یان له نه نجامدانی کاره که یدا بیه زیت و سه رنه که وی ئه و ژیان و ژنو
منداله کانی له دهست ده دا.^۳

۱- دهست به سه رداگرینی شاری (ئه تران):

له سالی ۶۱۵ ک/ ۱۲۱۸ ز جه نگیزخان به خوی و سوپایه کی (۶۰۰) هه زار که سی
هه لباردهی نیو سهر بازه کانی له خوره لاتی جیهانی ئیسلامیه وه دهستی به داگیرکردنی
ولاتانی جیهانی ئیسلام کرد، سه ره تا له سهر لیواره کانی ده ریای (سه یحون) ی نزیک شاری
ئه ترار جیگیر بوو، نه خشی داپشت له پیشتا دهست به سهر ولاتی (ئه ویدیو پوبار) دا بگریت
که له خوره لات وه تا خورئاوا به دوو پوویاری سه یحون و جه یحون گه مارؤدراوه، له بهر ئه مه
بریاریدا پانه وپان له چوار قۆله وه هیژشی بکاته سهر به جوریک سوپای به رگریکاری خواره زم
تونای تیکشکاندن ئه مه هیژشه به ریلارهی نه بیت.^۴

به م شیویه هه رچوار سوپاکه له یه ک کاتدا دهستیان به جموجول کرد تا به سهر ولاتی
(ئه ویدیو پوبار) دادهن و دهستی به سهر دا بکیژشن، (خواره زمیه کان) هیژشیان کرده سهر
سوپای مه غول، ئه مه و شه پی دهسته ویه خو و پیکه لشاخان له نیوانیاندا گه رموگوپ بوو،
سوپای مه غولی ئه م قۆله به سه رکردایه تی یه کیک له کوپه کانی (جه نگیزخان) بوو، ژماره ی

۱ عوده الروح ص: ۱۹۳.

۲ الکامل فی التاریخ ۱۲/ ۱۵۰، عوده الروح ص: ۱۹۳.

۳ عوده الروح ص: ۱۹۴.

۴ المصدر نفسه، ص: ۱۹۴.

۵ سیره السلطان جلال الدین ص: ۱۰۰، عوده الروح للخلافة ص: ۱۹۵.

موسلمانە کوژراوه‌کانی ئەم جەنگە (٢٠) هەزار کەس بوو، هەم‌غۆلەکانیش لە زۆریان نە دەژمێران، لە شەوی چوارەمی جەنگە کەدا هەردو کلا لێک بوونەوه، موسلمانەکان گەپانەوه (بوخارا)، (خوارەزمشا) فەرمانی بە دانیشتوانی (بوخارا و سەمه‌رقەند) کرد خۆیان بۆ گەمارۆدان تاقەت بکەن، (٢٠) هەزار سەربازی لە (بوخارا) و (٥٠) هەزاریشی لە (سەمه‌رقەند) بە جێ هیشت، ئینجا بە مەبەستی کۆکردنەوه‌ی سوپا گەپایەوه‌ خوارەزم و خۆراسان.^١

شاری (نەتەر) زۆر بە چاکی مەحکەم کرابوو، هیژیکێ (٥٠) هەزاری پاسەوانی بوون و سوپایەکی (١٠) دە هەزاریش بە سەروکایەتی (فەپاجە)ی وەزیری سولتان هاریکاری دەکردن، ماوه‌ی (٥) مانگ گەمارۆی سەر (نەتران) درێژە کێشا، تا کار بەوه‌ گەیشت سوپای خوارەزمی لە بەرگری کردن شل و شەکەت بوو، ئینجا بەزی و تێکشکا، بەم شێوەیە داگیرکردنی شاری (نەتەر)ی کلیلە‌ی دەروازە‌ی ولاتی (ئەودو پووبار) بۆ سوپای مه‌غۆل مەیسەر بوو.^٢

هێرشێ مه‌غۆلەکان بۆ سەر ئەم شارە توند و تیژ بوو، هەلۆه‌دای (یەنالخان)ی حکومرانی شار و بکوژی بازرگانه‌کان بوون، دەیانەویست بیگرن و تۆلە‌ی لێ بستی‌نەوه، ئەمە و لە سالی (٦١٦/ک/١٢١٩) دەستیان بەسەر (نەتران) دا گرت، تالان و بپۆیان کرد و دانیشتوانە کەشیان بەدەرینا، (یەنالخان)یش پاشە‌وپاش بەره‌و قەلای شار کشایەوه‌ و ماوه‌ی مانگیک خۆی لەویدا مە‌لاسدا، لەم ماوه‌یەدا زۆری پیاوه‌کانی کوژران، لەگەڵ ئەمەشدا وەکو کەسیکی نائومێد و خوازیاری مەرگ بەرگری لە خۆی دەکرد، کاتیکی بینی لە هەموو لایە کەوه‌ دەورە‌دراوه‌، خۆی هە‌ل‌دایە سەر بانی مائیک، دوو سەربازی مه‌غۆلی بە‌دوای کەوتن، هیچی پێ نە‌ما‌بوو بەرگری پێ لە خۆی بکا، لە لایەن ژنی ماله‌کان هەندیک بە‌ردی بۆ هە‌ل‌دران، بە‌و بە‌ردانە بەرگری لە خۆ دە‌کرد و بە‌ر‌دبارانی سەربازە‌کانی پێ دە‌کرد، لە کۆتاییدا مه‌غۆلەکان قۆل بە‌ستیان کرد و بە‌ره‌و سەربازگە‌ی جەنگیزخان پێش خۆیاندا، کە ئەو کاتە لە بە‌رامبەر شاری (سەمه‌رقەند) بوو، (جەنگیزخان) بپاریدا تۆلە‌ی خۆی لێ بکاتەوه‌، فەرمانی بە

١ الکامل فی التاريخ ٣٣١/٩-٣٣٢، عودة الروح ص: ١٩٥.

٢ عودة الروح ص: ١٩٥.

پیاوه‌کانی خۆی کرد هه‌ندیک زیو بتویننه‌وهو به چاوو گویندا بکه‌ن، به‌م شیوه‌یه (جه‌نگیزخان) به‌لینه هه‌په‌شه‌نامیزه‌که‌ی خۆی له به‌رامبه‌ر بکوژانی بازرگان و نوینه‌ره‌کانیدا هینایه‌دی، به پوخانی (ئه‌ترار) ده‌روازه‌ی ولاتی ئه‌ودیوی پووبار ئاوه‌لا بوو.^۱

ب - ده‌سته‌به‌سه‌رداگرتنی شاری (جند):

ده‌ریاره‌ی سوپای دووهم که له ژێر سه‌هرکردایه‌تی (جوجی) ی کوپه‌گه‌وره‌ی (جه‌نگیزخان) دا بوو، پووی له شاری (جند) کرد له‌سه‌ر پووباری (سه‌یحون)، پاش داگیرکردنی ژۆربه‌ی شارو په‌ناگاکانی هه‌لگه‌وتووی ده‌وروپه‌ری سه‌ر پووباری (سه‌یحون) و زالبوونی ته‌واوی به‌سه‌ر هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی ئه‌م پووباره‌دا، (جوجی) به سوپایه‌که‌وه له شاری (جند) نزیک بۆوه، حکومپانی شار که به‌م‌ی زانی به شه‌وه‌لات و کاروباری به‌رگری کردنی شاره‌که‌ی بۆ دانیشتوانه‌که‌ی به‌جی هیشته، مه‌غۆله‌کان به مه‌به‌ستی پوخاندنی دیواره‌کانی شار مه‌نجه‌نیقیان له ده‌وروپه‌ری (جه‌ند) دامه‌زراندن، دانیشتوانی شار که ئه‌م ئاماده‌سازیه‌ی مه‌غۆلیان بینی دوو پایان بۆ دروست بوون، به پای هه‌ندیکیان به‌رگری کردن پتویسته، به پای ئه‌وانی تریش به‌رگری کردن دادی نیه و چاک وایه خۆیان و شاره‌که‌یان به ده‌سته‌وه‌ بده‌ن، به‌لکو ئه‌مه بیهته تکاکاریکی باش خه‌لک له شمشیری مه‌غۆل بپاریزیت، ژۆربه‌ی خه‌لکیش به به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی مه‌غۆله‌کان به مه‌نجه‌نیق له دیواره‌کانی شاریان داوه له نێو شارپا هیچ به‌رگریه‌ک و جموجۆلێک له دژی ئه‌وان دروست نه‌بووه پشتگیریان له پای دووهم ده‌کرد، له کۆتاییدا شار به ده‌سته‌وه‌ درا، کێ شه‌پی کردبوو کوژدایه‌وه و ته‌واوی دانیشتوانیش خۆیان به ده‌سته‌وه‌دا و هیچیان ئی نه‌کرا، (جوجی) چه‌ند حکومپانیکی دلسۆزی له‌سه‌ر شاره‌ داگیرکراوه‌کان دانان و پاشان فه‌رمانی به سه‌ربازه‌کانی دده‌دا له پووبار بپه‌په‌نه‌وه و به‌ره‌و هه‌ریمی خواره‌زم به‌پێ بکه‌ون.^۲

ت - ده‌سته‌به‌سه‌رداگرتنی (بنکت و خجنده):

به‌لام سوپای سیته‌می (جه‌نگیزخان) پووی له شاری (بانکۆت) ی سه‌ر پووباری (سه‌یحون) و شاری (خه‌جنده) ی لای باشووری پووباره‌که‌ کرد، دانیشتوانی (بانکۆت) به‌بی ده‌ستکردنه‌وه خۆیان و شاره‌که‌یان به ده‌سته‌وه‌دا و مه‌غۆله‌کانیش په‌یمانی پاراستنی سه‌رو مالتیان پێدان، به‌لام ئه‌م مه‌غۆلانه که هیچ له واتای په‌یمان و به‌لێن نازان کاتیکی چوونه نێو

۱ الدولة الخوارزمية للمغول، حافظ احمد ص: ۱۳۹.

۲ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۴۰.

شاره وه سهریازو خه لگیان لیک هه لاواردو ئینجا سهریازه کانیان کوشتن، له نیو خه لکه که شدا کام گه نجه که له گتو به برشته هه لیا نبراردن و خستیانه نیو پیزی سوپای مه غوله وه تا له جه نگدا به کاریان بینن، ئینجا مه غوله کان به ره و باشوور به لای دهسته پاستی شاری (خه جهنده) ی سهر دهریای (سه یحون) پویشتن، - شاری خه جهنده به باخچه و پارکه کانی و به رو بازاره کانی پازابووه، دانیشته وانه که شی به نازایه تی و بویری ناسرابوو.

(تیمور مولک) ی سهر کرده ی پاسه وانانی خواره زمی له و شارهدا، به چاکی زانی به خو و به (۱۰۰۰) سهریازه وه بچیته دوورگه یه کی بچووکی نیو پوو باره که و له قه راغه کانی دوورکه ویته وه، به م کاره ی خو له تیربارانی مه غوله کان دوور ده خاته وه و شوینیکی باشیشه بۆ خو په نادان.

زیاتر له (۲۰) هزار سهریازی مه غولی که پیشدا به شداریان له گرتنی شاری (ته تپا) و شاره کانی تردا کردبو و به پشتیوانی (۵۰) هزار گه نجی په شبگیرکرای خواره زمی گه ماروی (تهیمور مولک) یان دا، گه نجه خواره زمیه کانیان بردنه سهر شاخ و له وپرا گاشه به ردیان پی هه لده دانه نیو پوو باره که وه تا پردیک بۆ مه غوله کان دروست ببیت و خو ی پیدا بگه یه ننه (تهیمور مولک) و سهریازه کانی، به لام (تهیمور مولک) بریاریدا نه خشه که یان پوچهل بکاته وه، (۱۲) که شتی گهره ی به دروستکردن دان و لاتنه نیشته کانی به پیسته داده پوشین، هه موو پوژیک (۶) که شتی پر سهریازی دهناردنه سهر ئه و مه غولانه ی کاریان له سهر پرده بازه که ده کردو تیربارانیان ده کردن، (تهیمور مولک) له کوتاییدا بۆی دهرکه وت که به رگری کردن هیچ سودیک نادا به دهسته وه بۆیه بریاری هه لاتنی دهرکرد، پاش نه وه ی بارگه و که لوپه له که ی خو ی و سهریازه کانی له (۷۰) ولاخ بارکرد، چونکه مه غوله کان له سهر هه ردوک لیواری پوو باره که هه بوون، نه وئا نه و به نیوه پاستی پوو باره که داو به ره و باکوور ملی لینا، کاتیک به م شیوه یه ده پویشته به فیلی (جوجی) کوپی (جهنگیزخان) ی زانی که میزیک گهره ی مه غولی له نزیک (جهند) له سهر هه ردوو لیواری پوو باره که کۆکردوته وه و به ری پوو باره که ی به که شتی گرتووه، بۆیه (تهیمور مولک) به ناچاری له پوو باره که هاته دهره به سواری نه سپه که ی خو ی به نیو دوزمندا کرد، شه ریکی گیانبازانه ی له گه ل کردن، له گه ل نه مه شدا توانی به فیل خو ی دهریاز بکات و له کوتاییدا بگاته شاری (خواره زم)، که نه و کاته (جلال الدین مهنکه به رتی) ی کوپی (علا الدین خواره زمشا) سهر کردایه تی پاسه وانه کانی نه و شاره ی ده کرد.

ث - دهست به سهرداگرتنی شاری (بوخارا):

(بوخارا) یه کیک بوو له شاره کانی ولاتی (نه ویدیو پویار)، مه غۆله کان چاوی داگیرکه رانه یان تی بپی، له کۆتایی سالی (۶۱۶ک/ ۱۲۱۹ز) دا (جهنگیزخان) به خۆو به سوپایه کی زله وه له ده وره بهری شار جیگیر بوو، هر به گه یشتنی گه مارۆیه کی توندو تیژی خسته سهر، (۲۰) هزار سهریازی موسلمان ئهرکی بهرگری کردنی شاریان له سهر شان بوو، -ئیستا (بوخارا) شاریکی دهوله تی ئۆزبهکستانه، شاری ئیمامی مهزنو موچه دیشی گه وره (محمد اسماعیل البخاری) ی خاوه نی (صحيح البخاری) یه -.

ماوه ی (۳) پۆژ له سهریه ک هیژس کرایه سهر شار، دوا ی ئه مه سوپای بهرگریکار لاوازی که م فیلی لی ده رکه وت، بۆیه پاشه وپاش به رهو خۆپاسان کشایه وه، به حیسابی ئه وه پزگاری بی، به لام پیتازی ده رباربوون و کشانه وه به نیتو ئه وه موو په شه سوپایه ی مه غۆلدا مه حال بوو، سوپای ئیسلا می له سهر جهنگ به رده وام بوو، شتیکی سهرکه وتن به دهست هیئا، به لام له کۆتاییدا سهری شکیترا یه وه، مه غۆله کان به دوا یان که وتن تا له نزیک پویاری (جه یحون) شکستی گه وره یان ده رخوا رددان و جگه له ژماره یه کی که م نه بی که سیان لی ده ربار نه بوو،^۲ - پاش ئه مه - ئه و خه لگه ی له شاردا مابۆوه ته ماشایان کرد هیژه که یان دهسته پاچه بووه و نا ئومیدی چۆته مه ناوی هه موو لایه که وه و سهر بارزه ئازا کان یان شار جی دیلن، بۆیه (بدرالدین) ی قازی شاریان ناره لای مه غۆله کان و پيشنیاری به دهسته وه دانی شارو چه پاله دانی خه لگه که یان کرد، (جهنگیزخان) وه لامی دایه وه و له (۴ی قوربانی ۶۱۶ک/ ۱۲۱۹ز) یدا ده رگا کانی شاری بوخارا به سهر سوپای مه غۆلدا ئاوه لا کران، (جهنگیزخان) چوه نیتو شاره وه و به په نا مزگه وتی (هاشم) دا تیپه پی، وه یزانی کۆشکی (سولتان) ه، بۆیه به سواری ئه سپه که یه وه چوه ناویه وه، کاتیگ پپی گوترا: ئه مه مزگه وته و مالی خودایه، له ئه سپه که ی دابه زی و چوه سهر مینه بهری مزگه وت و هاواری کردو گوتی: (ئالیک بپاوه، خواردن بده نه ئه سپه کان)، مه غۆله کان له م دهسته واژه ی جهنگیزخان حالی بوون که ئاماره یان پی ده دا شار تالان بکن، یه کسهر په لاماری چهند سندوقیکیان دا که له قوربانی مزگه وتدا دانرابوون و چهند قورئانیکی گه وره یان تیدا بوون، په پیه پریان کردن و خستیانه بهر سمی و لاخه کان یان، به م شیوه یه مه غۆله کان سوکایه تیان له بهرام بهر قورئان و مزگه وت و

۱ سیره السلطان جلال الدین ص: ۱۰۰، عودة الروح ص: ۱۹۸.

۲ الکامل فی التاريخ ۳۳۲/۹، عودة الروح ص: ۱۹۸.

۳ الکامل فی التاريخ ۳۳۲/۹، عودة الروح ص: ۱۹۸.

ئايىنى پىرۋى ئىسلامدا ئەنجامدا، مەيان لە پەنا مزگەوتدا دەخواردەو و گۇرانييىزىيان لە شارەكاندا دىنان و لە دەورى مزگەوت دەيانخواردەو و گۇرانييان پى دەگوتن.^۱ پياو ماقول و ئىمامە گەورەكانيان دىنان و لە كۆپى مەى خواردەو و گۇراني و سەمادا خزمەتى سەربازە مەغۇلەكانيان پى دەكردن، يان دەبوايە بە گۆپرەى ئاوازي مۇسقىاي مەغۇل خودى خۇيان سەمايان بۇ بکردەبانايە، (ليسوس البغال) يەكك بوو لە نىو ئەو گەورە زانايانەى ئەم دەورەيان پى دەبينن.^۲

پاش ئەمە (جەنگىزخان) خەلگەكەى كۆكرەدەو و داواى لىكردن سەرمایەدارەكانى بۇ ديارى بکەن، (۲۲۰) كەسيان بۇ ديارى كرىن كە لە نىوانياندا (۸۰) زەنگىن دەبينران، داواى لىكردن لىتى نزيك ببەو، قەسى زۆرى بۇ كرىن و بۇ پونكردەو كە ئامانچ لەم ھىرشەى تۆلە سەندەوہيە لە سولتانی خوارەزم، ئىنجا گوتى: ھەلەيەكى گەورە و قىزەونتان ئەنجامدا، سەرۆكەكان ھەر ھەمويان تاوانبارن، ئەگەر پرسىيار بکەن من كىم؟ پىتان دەلیم: من تۆلەى خودام لەسەر زەويدا، ئەگەر ئىو تاوانبار نەبوونايە ئەوا خودا پىگەى منى نەدەدا بەم شىوہيە سزاتان بدەم،^۳ داواى ئەوہى لە قەسەكانى بۆو، فەرمانى پىدان كە ھەرچى خەزنەى شارەكەيان ھەيە دەرى بىتن، ئەگەرنا بۇ خوى دەزانى چۆناوچۆن بياندۆزىتەو، سەر و سەربازى مەغۇلىشى كرىدە پاسەوان و چاودىريان تا بە تەواوہتى خەزنەكانيان پى كەشف بکەن.

(۴۰۰) سەربازى خوارەزمى كە لەگەل ھىزى پاسەوان دەرنەچووبوون و لە نىو شاردا مابوونەو خۇيان لە (قەلاى) شاردا مەلاس دابوو، مەغۇلەكان گەنجەكانى شاريان پەشبگىركرىن و چەكيان دانى و بەرەو (قەلا) پىش خۇيان دان، قەلاكەيان گەمارۆدا پاش كونكردى دىوارەكانى بۇيان چوونە ژوورەو و ھەر ھەمويان كوشتن، ئەم تاقمە سەربازە موسلمانە بەوپەرى ئازايەتى ماوہى (۱۱) پۆز بەرگى كرىد و ژمارەيەكى زۆرى لە مەغۇلەكان كوشت، وىپاى ئەمانىش ژمارەيەكى زۆرى لەو موسلمانانە كوشت كە لە گەمارۆى قەلاكەدا بەكارھىنرابوون.^۴

۱ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۴۴.

۲ تاريخ بخاري ص: ۱۹۹، عودة الروح ص: ۱۹۹.

۳ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۴۴.

۴ المصدر نفسه، ص: ۱۴۵.

(جهنگیزخان) که ته ماشای نه وه مو کوژراوه مه غۆلانه ی کرد له دهرویه ری قه لا کوژراون چاوی تاریک بوون و سواری سه ری خۆی بوو و فه رمانی به سه ر خه لکی شاردا دا له شار بینه ده رو جگه له جلو به رگی به ریان یه ک شت له گه ل خۆیان نه به ن، ئینجا مه غۆله کان هێرشیان بۆ نیو ماله کانیان کردو هه رچی هه بوو له مال و سامان تالان و برۆیان کردو تووشی هه ر که سیکی خه لکی شاریش ببوونا یه یه کسه ر ده یانکوشت.^۱

(ابن الاثیر) به م شێوه یه باسی په فتاری مه غۆله کان ده کات له به رامبه ر نه م شاره : کافره کان چوونه نیو شاره وه و تالان و برۆیان کردو که سیکیان دیبا یه که له نیو شاردا به جی ماوه یه کسه ر ده یانکوشت، (جهنگیزخان) چوارده وه ری موسلمان هکانی گرت، فه رمانی به سه ربازه کانی کرد به سه ر خۆیاندا دابه ش که ن، هه ر که سه به شی خۆی برد، پۆژیکی یه کجار نا په حه ت بوو، گریانی زۆری ژنان و پیاوان و مندا لان ده گه یشته ئاسمان، لیکیان جودا کردنه وه مندا لیان له دایکیان و ژنانیان له پیاوانیان جودا کردنه وه، ژنه کانیان به سه ر خۆیاندا دابه ش کردن، خانوو و کۆشک و باله خانه کانی بوخارا پوخیتران و ئاداریان به سه ر پاداریانه وه نه ما، وایان لیکرد وه ک هه ر شار نه بووبیئت.^۲

به لام (ابن کثیر) ده لی: هینده یان خه لک له و شاره دا کوشت مه گه ر هه ر خودای به رزو مه زن بزانیئت چه ند بوون، ژن و مندا له کانیان به دیل گرتن، له به رچاوی که سو و کاره کانیان به دپه وشتیان له گه ل ژنه کانیان و که چه کانیان ده کرد، هه بوو که نه مه ی ده دی خۆی گیانفیدا ده کردو به رگری له شه ره فو ناموسی خۆی ده کردو خۆی به کوشت ده دا، هه شیان بوو قۆلبه ست ده کراو به جۆره ها سزا نه شکه نه چه ده درا، زۆری گریان و دادو فوغان له شاردا دهنگی ده دایه وه.^۳

شایانی باسه مه غۆله کان ئاگریان له شار به رداو سه رتا پا سوتا، چونکه زۆربه ی خانووه کانیان له دار دروستکرا بوون، جگه له و خانووانه ی به خشته ی سوورکراوه (ئاجور) دروست کرا بوون یه ک خانووش به پێوه نه ما، له کۆتاییدا: نه و که مه خه لگی مابووه به ره و خۆراسان ئاواره بوون، به م شێوه یه مه غۆله کان خه لکی شاری بوخارایان ده ربه ده رو ئاواره کرد که خه لکانیک بوون به شه یدای زانست و هونه ر به نیویانگ بوون، شیایوی باسه : کاتی که یه کێک له دانیشتوانی نه و شاره گه یشته هه ری می خۆراسان له م ده سته واژه کورته دا

۱ المصدر نفسه، ص: ۱۴۵.

۲ الكامل ۹/ ۲۳۳، عودة الروح ص: ۲۰۰.

۳ البداية والنهاية ۱۷-۸۰.

كارەساتى شەپەنگىزى مەغۇلەكانى بەرامبەر بە (بوخارا) و خەلگەكى دەربىرى و گوتى: (هاتن و پوخاندىان و سوتاندىان و كوشتيان و تالاندىانكردو جا پۇيشتن)،^۱ شارى (بوخارا) بەم شىۋە بەسەرەكەيدا داتەپىيوو ويرانەبوو تا ئو كاتەى (جەنگىزخان) بە ماوۋەكى كەم پىش مردنى بە خودى خۇى چاكى كردهو و سەر لەنوى خانووەكانى دروست كردهو.^۲

ج - داگىر كىردنى سەمەر قەند (۶۱۷) ك:

دواى ئوۋەى تەتەرەكان شارى گەورەى (بوخارا) يان پوخاندو خەلگەكى يان لەنئو بردو خانووبەرە و مزگەوت و قوتابخانەكانى سوتاندن، ئىنجا بەرەو شارى (سەمەر قەند) ى ھاوسىيى ھىرشىيان برد.

— (سەمەر قەند ئىستا شارىكە لە دەولەتى (ئۆزبەكىستان) ى ئەمپۇ، خەلگىكى پەش و پووتى ئۆرى شارى (بوخارا) يان پىش خۇدابوون، (ابن الاثير) دەلى: بە ناشىرىنترىن و بى بەزەبى ترين شىۋە پىش خۇيان دابوون، ھەر كەسىكىان ماندو و بوايە يان نەيتوانىبايە بېروا يەكسەر دەيانكوشت،^۳ لەبەر ھۆكارىكى زۆر ئەم دىلانەيان لەگەل خۇياندا دەبردن، لەو ھۆكارانە:

— ھەر (۱۰) كەسىان ئالايەكىان لە ئالاكانى تەتەر دەدانى، ئەگەر يەككە لە دوورەو ھاۋى لە ئالاكان بايە دەيگوت ئەمانە ھەمويا تەتەرن، بەم شىۋە ۋمارەيان لەبەر چاۋى دوژمنەكانىان بە شىۋەكى زۆر خۇى دەنواند، لە دووردا دوژمن زەندەقى لى دەچوون و ئىدى ئوۋەى بە خەيالىاندا نەھاتىبايە بەرگىرى كىردن بو.

— تۆبىيان لە دىلەكان دەكرد بە ھاۋشانى ئەوان شەپ لەگەل دوژمنەكانىان بىكەن، ھەر كەسىك ئەمەى پەت كىردبايەو يان ھىزى شەپكىردنى دەرەنەخستايە دەيانكوشت.

— لە كاتى گەيشتىيان بە ھىزى مۇسلمانان دەيانكردنە سوپەر قەلغانى خۇيان و لە پىزى پىشەو ھىيان دادەنەن و لە پىشت ئەوانەو ھەخۇيان مەلەس دەدا، تىرو پىمىيان دەھاۋىشتن و خۇشيان لە پەنایاندا دەپاراست.

— لەبەر دەرۋازەى شارە — گەمارۋدراۋەكاندا — دەيانكوشتن، بەمە ترسو تۇقاندنىان دەخستە دلى خەلگەو ھۆشداريان پىدەدان: ئەگەر بەرگىرى بىكەن ئەم دەرەنجامە چاۋەپى ئىۋەش دەكات.

۱ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۴۵.

۲ المصدر نفسه، ص: ۱۴۵.

۳ الكامل في التاريخ، نقلا عن قصة التتار، د. السرحاني ص: ۳۰.

— نه گره ته تهره کان که سیان لې به ديل گيرابايه، به م ديلانه ديله کاني خوږيان ده گورپه وه،
نه مه که م پوويده وه: چونکه سوپای ته تار که م تېکشاوه.^۱

(سه مه رقه ند) گه وره ترين شاری (نه وديو پوويار) بوو، پایته ختی هریمه که بوو، له په نا
نه مانه شدا مه لېبه ندیکي گرنګي بازرګانی بوو، بویه به دیواری نه ستورو به رز حه وشه کرابوو،
ژماره يک بورجی به رز بۆ پاسه وانی و چاودیري به سر دهوروبه ری شاریاندا ده پوانی، وه ک
(ابن الاثير) ده لې کاتيک (محمد خواره زمشا) له م شاره ه لالت هیزی پاسه وانی شار (۵۰)
هه زار که س ده بوون.^۲ (ابن العبري) پیی وایه: (۴۰) هه زار سواره بوون، (جه نګیزخان) به
هه موو ناماده سازیه کانی به رګری نه و شاره شاره زابوو، بویه نه خشه یه کی گه وره و توکمه ی
دارشت، که له لای دیواره کانی شار جه نګیکي ده ستویه خه و توندو تیژ ده کات، بویه کاری
خوی پتکخست و هه موو هیزه کانی خوی — که له داگیرکردنی (نه تران)ی خوړه لاتی ولاتی
(نه وديو پوويار) دا پیداهاتبوون — له دهوره ی شاری (سه مه رقه ند) کوکرده وه، ژماره يه کی
زوری له ديله کانی (بوخارا) له گه ل خو هینا بوون، تا له کاری گه مارژدانی شاردا به کاریان
بیینی.^۳

که گه یشته به رزاییه کانی (سه مه رقه ند) ته ماشای کرد سهریازه کانی زورن و له ژماره
نایه ن، پیی و ابو (۳۰) هه زاریان زیادن، نه م (۳۰) هه زار سهریازه ی بانگ کردن و نه رکی
ده رکردنی (سولتان علا الدین محمد خواره زمشا)ی پی سپاردن،^۴ (جه نګیزخان) هه موو پښا و
بانه کانی دهوروبه ری شاری خسته ژیر پکښی خویه وه و که لښکښی نه هیشته وه دوزمه نه که ی
سودی لې بیینی، له پیکانی نه م نامانجه یدا سرکه و توو بوو.^۵

(خانی) مه غول پیش چنه د سالتک گرتنی قه لاو دیواری شاری خه ملاندبوو که هه روا به
ناسانی ناگیریت، له م بیرو پوچوونه یدا پشتی به و قاره مانیه و به رخودانه ی دوو سرکرده ی
هیزی خواره زم له به رامبر مه غوله کاندانواندیان به ستبوو، وپرای نه و هه موو زیانه گیانیه ی
له لایه ن نه وانه وه به ریان که وتبوو، له بهر نه وه برپاریدا بۆ خوی سرکرده یه تی گرتنی نه م
شاره بکات.^۶ پییشه کی توانی ده ست به سر هه ندیک دهر وازه ی شاردا بګریت که له لایه ن

۱ قصه التتار، د. السرحاني ص: ۳۱.

۲ الكامل ۹/۳۳۳، عودة الروح ص: ۲۰۱.

۳ الكامل في التاريخ ۹/۳۳۳، تاريخ بخاري ص: ۱۷۳، عودة الروح ص: ۲۰۱.

۴ تاريخ بخاري ص: ۱۷۳، عودة الروح ص: ۲۰۱.

۵ تاريخ بخاري ص: ۱۷۳، عودة الروح ص: ۲۰۱.

۶ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۲۴، عودة الروح ص: ۲۰۲.

سەرکرده کانی سوپای خوارهزمیه وه پاسه وانیان لیده کرا، له و نیوانه دا زۆریه ی هیزه پارێزگار یکاره کان — که له بنه چه که دا (تورک) بوون، پێیان وابوو خۆ به دهسته وه دان بۆته شتیکی ناچاری، غهیری نه وانیش پایان له سهر جهنگ کردن و بهرگری کردن بوو، نه مانه به ناچاری خۆیان له قه لادا قایم کرد تا شه پ بکه ن.^۱

(جهنگیزخان) — پێشنیاری تورکه کانی (سه مه رقه ند) ی — ی په سه ند کرد، به لێنی پێدان نه گهر خۆیان به دهسته وه بدهن ده یان خاته پیزی سوپای مه غوله وه، بۆیه به خۆیان و خاوه خیزانه کانیانه وه له شار چونه دهره وه و په یوه ندیان به سه ربازگه ی (مه غول) وه کرد، (جهنگیزخان) ویستی به کردار به لێنه که ی خۆیان بۆ بسه لمێنی، بۆیه به فیل و خاقلاندن فه رمانی دا وه ک نه ریتی سه ربازه تورکه کان سه ربان بتاشن، به لام لای ده می ئیواره (۳۰) هه زار که سی ل کوشتن که له نیوانیاندا گه وره سهرکرده کانیان ده بینران،^۲ زیاد له مهش دانیشته و پارێزگاری شار — نه وانه ی له سه نگه ری بهرگریا مابوونه وه — هاتنه سه ر نه و باوه په که نه گهر هیژم به م شیوه یه به رده وام بی شه واهه موویان له نیو ده چن، بۆیه له پۆژی چواره می جهنگدا قازی شارو ژماره یه ک زانیان به وه فد ناردنه لای (جهنگیزخان) تا په یامی خۆ به دهسته وه دانی خه لگیان پی بگه یه نن به مه رجیک ژانیان پارێزراو بیست، (جهنگیزخان) وه لامی دانه وه به لێنی پاراستنی دانی، به لام که دهرگا کانی شاریان له پوودا ئاوه لا بوو، مه غوله کان پابه ندی به لێنیان نه بوون، به لکو فه رمانیان به خه لکی شار کرد بچه دهره وه، نه وه ی نه چوه دهره وه به شمشیر کوشتیان، ده ستیان به سه ر قه لادا گرت، شاریان تالان کرد، مزگه وته کانیان سوتاندن، شه کاره ساته مه رگباره له (محرم) ی سالی ۶۱۷ ک/ ۱۲۲۰ زی دا بوو، ئینجا (جهنگیزخان) خه لکی به تین و تاقهت و گه نجی له نیو خه لکه که دا هه لبژارد و به زۆری چه کی به ملدادان و خستنیه پیزی سوپای مه غوله وه، باخه وانه شه ره زا کانی شاری بۆ (قه راقویم) ی پایته خت به پیکردن، تاوه کو شاری (سه مه رقه ند) به باخچه و گول و گولزار بپراژینه وه،^۳ پیشه وه ره شه ره زا کان به تاییه تی جولا و ئاوریشم چن و لۆکه چن و بهرگدروه کانی کردنه کۆیله و له خزمهت هاوسه ره کانی و خزمه نزیکه کانی دانان، هه ندیکیش له مانه له گه ل (خان) به ره و خۆراسان به پیکه وتی،^۴ پێگای به

۱ الحیاة السياسية في عهد السيطرة المغولية ص: ۲۲-۲۴.

۲ تاریخ بخاری ص: ۱۱۶، عودة الروح ص: ۲۰۲.

۳ تاریخ بخاری ص: ۱۷۴، عودة الروح ص: ۲۰۳.

۴ عودة الروح ص: ۲۰۳.

(۵۰) هزاره کسى دانيشتوانى شارد ا بگه پښه وه نيو شار دواى شه وهى (۱۰۰) هزاره پارچه زړپيان پيدا،^۱ (ابن العبرى) شه خوکړپنه وه به (۲۰۰) هزار دينار دهخه ملتي و (۲) که س له دانيشتوانى (سه مه رقه ند) شه پارهيان کوکرده وه، به م شيوه يه له سه ره تاي سالى ۶۱۷ ک/ ۱۲۲۰ز يدا مه غوله کان ده ستيان به سر شه شاره دا گرت.

(ابن الاثير) به م شيوه يه باسى شه داگيرکړنه ده کات: له پوڅى چواره مى هيرشه که دا بانگه وازى خه لکى شاريان کرد، که هر هه موويان بينه دهره وهى شار، کى به جى بميني ده يکوژن، جا هه موو خه لک له ژن و پياوو مندا ل هاتنه دهرى شار، مه غوله کان شه وهى له گه ل خه لکى (بوخارا) شه نجاميان دابوو له تالان کوشتن و گرتن و فساد دهره ق به شه مانيش کرديان، خويان به نيو شارد کرد، هرچى مال و سامان هه بوو تالانيان کرد، مزگه وته کانيان سوتاندن، په رده ي کچينى کچه کانيان دراند، خه لکيان به جوړه ها شيوه له پيناوى مال و ساماندا نازاردا، شه ژنانه ي بؤ که نيزه و کاره که رى نه ده شيان ده يانکوشتن،^۲ وپراى هه موو شه ويرانکاريه ي به سر شه شاره دا داهات (جه نگيزخان) سالانه سه رانه ي (۳۰۰) هزار دينارى له سر خه لکه که ي دانا.^۳

تا بزانيں چ به لاو موسييه تيک له شه نجامى هيرشى داگيرکارانه ي مه غول به سر پايته ختى ولاتى (ما وراء النهر = شه وديو پوويان دا هاتوه، شه وهى (شانج تون) نووسيويه تى سه باره ت به شه دينينه وه: (شانج تون) ئوسقوفيکى چينى بوو هاوپيى (جه نگيزخان) بوو، له کاتى شه هيرشانه يدا، دانراوئکى سه باره ت به م گه شته نووسيوه، ده لئى: شارى (سه مه رقه ند) پيش پامالرائى ده ولته تى خواره زمى (۱۰۰) هزار خيزانى له باوه شى خوئ گرتبوو، به لام دواى داگيركرانى له لايه ن مه غوله وه جگه له چواريه كى دانيشتوانه كه ي كه سى تيدا نه مايه وه، ده لئى: زوريه ي كريكارو پيشه وهره چينيه كان له م شاره دا بلاوېونه وه، هرچه نده مولك و مالى شار له ژير ده ستى موسلمان ه كاندا مايه وه، به لام به پړوه به رايه تى كړدى له ژير چاوديري سوپاى داگيركهرى مه غولى بوو.^۴

پاش پووخانى (سه مه رقه ند) پايته ختى سولتان محمدى خواره زم و ه لائتى سولتان به به رچاوى هيژه مه غوليه كان، هه ردووك ده رگاي خاكى بنه مالئى (خواره زمى) به بى

۱ الدولة الخوارزمية ص: ۱۴۷.

۲ الكامل في التاريخ ۱۶۹/۱۲، الدولة الخوارزمية ص: ۱۴۷.

۳ الدولة الخوارزمية ص: ۱۴۸.

۴ المصدر نفسه، ص: ۱۴۸.

پاسه‌وان به‌سه‌ر دوو لاشیپانیدا کرانه‌وه و هێزه‌کانی جه‌نگیزخان به‌بێ ترس و بیم له‌ باری پانی و درێژیه‌وه و له‌سه‌ره‌وه تا خوار به‌بێ ئه‌وه‌ی به‌ که‌سیک له‌په‌ویاندا بوه‌ستێته‌وه تێیدا ده‌سوپانه‌وه، هه‌ر بۆیه‌ هیچ سه‌یر نه‌بوو که‌ دوا‌ی ئه‌مه‌ یه‌که‌یه‌که‌ی شاره‌کان و ناوچه‌کان دوا‌ی یه‌کدا ده‌پوخان و داگیرده‌کران، تا له‌ ده‌وره‌یه‌ری به‌هاری ئه‌و ساڵه‌دا مه‌غۆله‌کان ته‌واوی خاکی ولاتی (ئه‌ودیدو په‌ویار)یان داگیرکرد، له‌ شاری (جه‌ندی) باکووره‌وه تا شاری (بوخاراو سه‌مه‌رقه‌ند)ی باشوورو بانکۆت و خه‌جه‌ندیش له‌ نێوه‌پاسته‌وه.^۱

به‌م شێوه‌یه‌ له‌گه‌ڵ هه‌ره‌سی ته‌واوی شاره‌کانی (ئه‌ودیدو په‌ویار) هێله‌کانی به‌رگری یش که‌ سوپای ئیسلامی پشتی پێوه‌دابوون هه‌ره‌سیان هێنا، پاشانیش داگیرکردنی هه‌ریمه‌کانی خۆره‌لاتی ده‌وله‌تی ئیسلامی بۆ مه‌غۆله‌کان ئاسان بوو.^۲

۲- له‌نیوێردنی هه‌ریمه‌کانی خۆرئاوای ده‌وله‌تی (خواره‌زمی) و مردنی (علا الدین محمد خواره‌زمشا)؛

وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت ئه‌و گورزانه‌ی به‌ر هه‌ندیک پارچه‌ی ده‌وله‌تی خواره‌زمی که‌وتن له‌ لایه‌ن مه‌غۆله‌کانه‌وه و به‌ پوخانی قه‌لاو شاره‌کانی (ئه‌تاپو جه‌ندو بانکۆت و خه‌جه‌نده‌و بوخاراو هی تریش) کۆتایی پێهات، کاریگه‌ری گورچوپریان له‌سه‌ر دلاو ده‌روون و هه‌ناوی (علا الدین محمد خواره‌زمشا) دانا، بۆیه‌ کاتیکی له‌ (بوخارا)پا هه‌لات و گه‌یشته (سه‌مه‌رقه‌ند) - ی پایته‌خت - بیری له‌ پۆیشتن و کۆچ کرده‌وه به‌ره‌و شوینیک که‌ بتوانی کاروباری ده‌وله‌ته‌که‌ی تیدا جیگرو پارێزراو بکات، یان تێیدا بیر له‌ چۆنیه‌تی به‌ره‌نگاریبونه‌وه‌ی ئه‌و دوژمنه‌ زۆردارو داگیرکاره‌ بکاته‌وه و نه‌خشه‌یه‌کی گونجاوی بۆ دابنێ، له‌به‌ر ئه‌مه‌ وه‌زیره‌کانی و گه‌وره‌ سه‌رکرده‌کانی له‌ سه‌مه‌رقه‌ند کۆکردنه‌وه و کۆبوونه‌وه‌یه‌کی بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ پێکردن، له‌م کۆبوونه‌دا دوو پا سه‌ریان هه‌لدا: یه‌که‌میان: پێی وابوو به‌رگریکردن له‌ ولاتی (ئه‌ودیدو په‌ویار) هیچ سوودێکی نیه‌، که‌واته‌ چاک وایه‌ خواره‌زمیه‌کان گرنگی به‌ پارێزگاری کردنی هه‌ریمه‌کانی خۆرئاوای ده‌ریاری (جه‌یحون) بده‌ن، دووهم پا: کشانه‌وه به‌ره‌و (غه‌زنه‌)ی له‌ باشوور په‌سند ده‌کرد،^۳ (خواره‌زمشا) پای دووهمی هه‌لبژارد و به‌ره‌و (غه‌زنه‌) پۆیشت، کاتیکی له‌م کۆچپه‌ویه‌دا گه‌یشته (به‌لخ)، (رکن الدین)ی کوپی - و حکومرانی (غه‌زنه‌) - وه‌زیره‌که‌ی خۆی بۆ لا نارد به‌ پوالت تا پێی و شوینیکێ باشی بۆ

۱ سقوط الدولة العباسية ص: ۱۲۳.

۲ عودة الروح للخلافة ص: ۲۰۲.

۳ عودة الروح ص: ۲۰۴.

د اېنې به لّام پاستيه که ی نه وه بوو دیکتاتوریه ته ی بابی له خوی دور بخاته وه و پوی پی له (غه زنه) ه لّسوپینې، کاتیک و وزیر ه لّویستی سولتان علا الدین ی و ږگرت - که به نیازه له غه زنه نیشته جی بی -، به قسه ی لوس و فروفیللوی پی گوت که چاک وایه پو له عیراقی عه جهمی نیستماني باب و باپیرانی بکات، چونکه نه وی به سه روه ت و سامانی زور و خه لکی زور ده و له مهنده و جیگه یه کی قایم و مه حکم میشه و ته نها ده توانی له شوینیکي ناوا گونجاو خوی له مه غوله کان بپاریژیت، سولتانیش پوویژی و وزیر ی په سند کردو به ره و شاری (نه یسابور) ی ه ری می خوراسان به پیکه وت، به لّام هینده ی پینه چوو ه والی بّ هات که مه غوله کان له پوویاری (جه یحون) په پیونه ته وه و خه ریکه لی لی نزیك ده بنه وه و لی ده گه پین، بویه هیشتا جی خوی له (نه یسابور) خوش نه کردبوو که به ناچاری له ویش ه لّات و به ره و لایه که ی تری عیراقی عه جهمی به پیکه وت.^۱

هیزه کانی مه غول له (سه مه رقه ند) پا شوین به شوین و پی به پی به دوی (سولتان) ده که وتن، کاتیک نه م هیزانه گه یشتنه (نه یسابور) ی خوراسان ته ماشایان کرد نه ویشی به جی هیشتوه، بویه هه دایان نه داو به دوی که وتن، له نزیك شاری (په ی) توانییان خو بگه یهنه سوپاکه ی سولتان و شکستی ده رخوا رد بدن، لیړه دا (سولتانی خواره زمی) بیری کرده وه که چاک وایه په نا بّ خه لیفه ی به غدا به ریت هه رچهنده دوژمنایه تیش له نښانیدا هیه، پویش تا گه یشته (مرج ده ولّت ئاباد) ی ه ری می هه مه دان، تا ئیره (۲۰) هه زار سوار په وی له گه لّ مابووه و لیړه شدا هیژشی مه غوله کانیان گه یشته سه ر،^۲ بویه به ناچاری به ره و باکوور بایدایه وه و پوی له ه ری می (مازنده ران) ی باشووری ده ریای (قه زوین) کرد، ئینجا خوی گه یانده به نده ریکی سه ر ده ریا که پی ده گوترا به نده ری (باب سکون = ده روزه ی ئارامگرتن)، (نسوی) ده لی: له مزگه وتی گوندیکی نه و به نده ره دا پيشنوویژی بّ خه لک ده کردو نه زرو سه ده قه ی له خوده گرت: نه گه ر خودا ساغو سه لامه تی بّ بنوسی و ده سه لّاته که ی بّ بگپرتته وه نه واپه ره به دادپه روه ری ده دا، مه غوله کان له ویش گه یشتنه سه ری و هیژشیان کرده سه ر جیگه که ی، له و کاته دا سواری که شتی که بوو خوی گه یانده یه کی له دورگه (نه دیوه) کانی ده ریای (خه زه ر)،^۳ که نه وکات دورگه ی (توغرتشالی) پی

۱ الکامل ۳۳۳/۹.

۲ الکامل فی التاريخ ۳۳۳/۹-۳۳۴، عودة الروح ص: ۲۰۵.

۳ سيرة السلطان ص: ۱۰۶.

دەگوتراو ئىستا (لەسەر پاي جىاوان) پىتى دەگوترىت (جېركن)،^۱ مەغلەكان تېربارانى بەلەمەكەيان كرد، ژمارەيك لە سەربازەكان وەيانزانى ھەنگاوتويانە بۆيە بە مەلە بەرەو لاي پۆيشتن، نەيگە يىشتنى و خنكان، (خوارەزمشا) بە نەخۇشى گەيشتە دورگەى ناوبراۋ، ھىندەى نەخايندە لە ۲۲ / ذي الحجۋى سالى ۶۱۷ ى كۆچى / ۱۲۲۰ ى زايىنى و لە و دورگەيەدا كۆچى دوايى كرد.^۲

(نسوي) بارودۇخى پۇژانى دوايى ژيانى (سولتان علا الدين) وەسف دەكات و دەلى: چەند كەسك لەوانەى لە نىۋ كەشتىكەدا ھاوپى سولتان بوون بۆيان گىپامەو كە: ئىمە كەشتىكەمان لى دەخوپى و سولتانىش نەخۇشەكى چەند لايەنەى تووش بېوو دەستى پى لە ژيان بەردابوو، بە دلئەنگى و ھەناسە سوارى ئەم قسانەى دەكردن: (ئەو خاك و ولاتەى ھەمانبوو ھەموومان لە دەست دا، بە ئەندازەى مەترىكمان زەوى نەما تا ھەلى كۆلئىن و خۇمانى تىباوين، دۇنيا بۇ دانىشتوانەكى نابىتە خانوى تىدا پالدانەو ھى پاستى، بەلكو دۇنيا تەفرەدان و ھەلخەلە تاندنە و بەس، دۇنيا برىتتە لە خانوويەك بە دەرگاىەكىدا دەچىپە ناويەو بە دەرگاىەى تىرىدا لىي دەچىتە دەرەو، ئەى ژىرەكان پەند وەربگرن، (سولتان علا الدين) لە دواپۇژەكانى ژيانىدا بە مەبەستى خۇشاردنەو و خۇ پاراستن لە چىنگى مەغلەكان خۇى گەياندە يەككە لە دورگە بچووكەكانى دەرياي (خەزەن) و لە پەشمالىكدا نىشتەجى بوو، دانىشتوانى قەراغ دەرياي (مازندەران) خورد و خۇراك و پىداويستىەكانى تىرى ژيانىان بۇ دەبرد، سولتان وەسىتتى دەكرد — ئەگەر حكومەتەكەى جىگىر بۆو — دەبى زەوى و زار بۇ خەلكەكە دابىرپرديت، كاتىك (جلال الدين منكبرىتى) مەملەكەتى بابى بە چەند سالىك دواى مردنى بابى گىپرايەو ۋىر پكىفى دەسەلاتى خۇى دانى بە وەسىتەكانى بابى داھىنا و ئەو زەوى و زارانەى بەسەر خەلكەكەدا دابەش كرد، لىرەدا تىببىنى ئەو دەكەين كە ھەر كەسك ھاتبا و نىشانەيەكى — وەسىتەكەى — (علاء الدين) پىبايە (جلال الدين منكبرىتى) زەوى بۇ دادەبىرى.

ھەر كە (علاء الدين) نەخۇشەكەى پۇژبەپۇژ تىنى زياترى بۇ دىنى و (توركان خاتون) دايكىشى بە دىلى لەبەر دەستى مەغلەكان دايە، لە و كاتەدا بانگى ھەرسىك كوپەكەى خۇى (جلال الدين منكبرىتى و ئۇزلاغشا و ئاغشا) ى كرد، پاش ئەو ھى پايگەياند كە تاكە كەسىكىيان

۱ تاريخ بخارى ص: ۱۷۷، عودة الروح ص: ۲۰۵.

۲ سيرة السلطان ص: ۱۰۷-۱۰۸.

بتوانی د هوله تی خواره زمی بپاریزی (جلال الدین) ه، بویه کاروباری د هوله ته که ی خسته به رده ستی (جلال الدین منکبرتی)،^۱ یه کی که له و پسته قسانه ی بؤ کوږه کانی کردن ثم پسته یه یه که (نسوی) بؤمان ده گپړته وه: (ده سته بنده کانی سه لته نه ت لیک پچران، بنه ما کانی د هوله ت داپمان، ثم دوژمنه به که لپه و چرنوکه کانی توند گرتوویه تی، جگه له (منکبرتی) ی کوږم که س ناتوانی توله م بسینیتته وه، نه وه من نه وم له جیی خوم داناو نیوه ش هه ردو وکتان گوږپایه لی بن).^۲

پاش نه وه ی (سولتان علاء الدین) ماوه ی مانگیکی له و دوورگه یه دا به سر برد وه فاتی کردو هر له ویش نښرا، نه وه ی جیی داخو مه راق بوو پارچه قوماشیکیان ده ست نه که وت پتی کفن بکن، یه کی که له نزیکه کانی که ناوی (شمس الدین محمود) بوو کراسه که ی بهر خوی داناو پتی کفن کرد، (سیوطی) ده گپړته وه: به په تویه کی لؤکه چنراوی خوی کفن کراوه.^۳

(ابن الوردی) بارودخی دواپوړه کانی ژبانی سولتان علاء الدین محمد خواره زمشا) به م شپوه یه وه سف ده کات:

وفارق المسکین أوطانه وملكه ممتحناً بالمرض
وكم حوى من جوهر مئمن فما فدى الجوهر هذا العرض

(نسوی) یش که هاوچه رخى نه و پووداوانه بووه له نښو ماله کانی خواره زمیدا خزمه تی کردووه و چند به یته شیعیکی دهر باره ی نه وان هونیوه ته وه که له جوانترین وینه دا وه سفی بارودخی ژبان و گوزهرانی (علاء الدین) ده کات له سه رده می نه وپه پی ده سه لاتی داو له سه رده می لیقه ومانیدا:

أذل الملوك وصاد القروم وصير كل عزيز ذليلا
وحف الملوك به خاضعين وزفوا إليه رعيلا رعيلا
فما تمكن من أمره وصارت له الأرض الا قليلا
وأوهمه العز أن الزمان إذا رامه ارتد عنه قليلا
أنته المنية مفتاظة وسلت عليه حساما صقيلا
فلم تغن عنه حماة الرجال ولم يجد قيل عليه فقليلا

۱ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۵۱.

۲ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۵۲.

۳ تاريخ الخلفاء للسيوطي ص: ۱۱۳.

كذلك يفعل بالشامتين ويفنيهم الدهر جيلا فجيلا^۱

نامانجی مهغوله کان گرتنی (سولتان علاء الدین) بوو، به لام نه م ناواته یان بۆ نه هاته دی، هرچه نده له کاتی به دواکه وتن و لیگه پانیدا توانیان دهست به سر هه موو نه و شارو قه لایانه دا بگرن که ده هاتنه پټیان، (مازندهران) یه کیک بوو له و گوره شارانه ی هاته پټیان و به قه لا مه حکمه مەکانی ناویانگی ده رکردبوو، له سالی ۶۱۷ ک/ ۱۲۲۰ زی دا زۆر به سوک و ئاسانی داگیران کردو هیچ بهرگریه کی وای لی نه کرا که شایانی باس بی.^۲

به هه مان شیوه هه ندیک له مهغوله کان پووین له شاری (په ی) کردو له ناخافل به سر یاندا داو هینده ی نه خایاند داگیرو تالان و برۆیان کرد، به لام مهغوله کان له (په ی)یدا نیشته جی نه بوون، به لکو به په له و بی دواکه وتن دوا ی (خواره زمشا) ده که وتن و هر شارو دیهاتیکیان باتایه پټ تالان و برۆیان ده کردو شمشیریان له سر ملی دانیشته وانه کانیان داده ناو گه سکیان له سه روهت و سامانه کانیان ده دا.

کاتیک گه یشتنه ده وریه ری (هه مه دان)، حکومرانی شار به ره و پووین هات و پټیشنیاری (ناستی) بۆ کردن و دیاریه کی زۆرو به نرخیشی له پاره و سامان و پۆشاک و لاخه به رزه و په شه ولاخ و مه پومالات له گه ل خۆ بۆ هیئا بوون، نه وانیش دانیشته وانی هه مه دانیان چه پاله داو خۆیان تی نه گه یاندن، له وټرا به ره و شاری (زنجان) پویشتن و پایانمالی، ئینجا به ره و شاری (قه زوین) پویشتن، به لام خه لکه که ی به توندو تیزی پویه پووین بوونه وه و شه پټیکی گه رمیان له گه ل کردن، به لام پاشان شکستیان خواردو (قه زوین)یش که وته بهر پکیفی مهغوله کان.^۳

ئینجا مهغوله کان به ره و هه ری می (نازه ربایجان) پویشتن، پټیش نه وه ی بگه نه پایته ختی هه ری مه که به شاری (سناجار) دا تیه په پین و تالان و برۆیان کردو خه لکیکی زۆریشیان له دانیشته وانی شار کوشته و بر کرد، دوا ی نه ویش پووین له (قوس) کرد، به لام دانیشته وانه که ی خۆیان تیدا قایم کرد، ئیدی به رده وام گه مارۆیاندا له کوتاییدا نه ویشیان داگیر کرد.^۴

کاتیک گه یشتنه (ته ورین) - ی پایته خت - (تۆزبه کی کوپی پاله وان) به سه روپی خوش چوه پټیشوازیانه وه و دیاریه کی زۆرو به نرخیشی له پاره و سامان و پۆشاک و لاخه به رزه و

۱ سیره السلطان جلال الدین ص: ۴۸، الدولة الخوارزمية ص: ۱۵۳.

۲ عودة الروح للخلافة ص: ۲۰۶.

۳ تاریخ الخميس ۳۶۸/۲، عودة الروح ص: ۲۰۶.

۴ المعبر للذهبي ۶۴۴/۵-۶۴۵، عودة الروح ص: ۲۰۷.

۵ تاریخ بان خلدون ۵۲۰/۵، عودة الروح ص: ۲۰۷.

په شه ولاخ و ناژه له پيشكهش كردن و پايگه ياند له مه ولا شاره كه ي ده بيته يه كيڅك له شاره كاني مه غول،^۱ به لام مه غوله كان به هوی ساردو سهرمای زستان به ناچاری ته ورزيان به جی هیشتو بۆ خو گهرمكردنه وه له پتی بیابانی (موغان) هوه به ره و كه ناره ناوه كاني خورئاوای ده ریای (قزوين) پوښتنو نيشته جی بوون، له م ساته وه خته دا (حكومرانه كاني جورجيا و نه تابه كييه ی ناره زيايجان و مه ليك نه شرف موسای كوپي مه ليك عادلی حكومرانی جزيره و خه لات) په يماننامه يه كي به رگرييان له پیناوی تیكشكاندنه وه ی هیرشی مه غول به ستو برپارياندا له وه رزی به هاردا هیرشيان بگه نه سر، به لام مه غوله كان له م پیلانه بی هوال نه بوون، ده ستیان به په لاماردانی نه و گوندو دپهاتانه ی ده وروبه ریان كردو تیکيان شكاندن، پاشان ده ستیان به سهر قه لاكاني (جورجيا) دا گرتو پووخانديانن، به ره به ره چوونه نیتو ته وای و لات هوه و له ذي الحجة سالی ۶۱۷ ك/ ۱۲۲۰ زيدا ده ستیان به سهر (تفليس) پایته ختی (جورجيا) دا گرت،^۲ هه ركه له داگیرکردنی ولاتی (جورجيا) بونه وه بۆ دووهم جار به ره و (ناره زيايجان) باياندايه وه، خهريك بوو بگه نه (ته ورزيان) پایته ختی نه و هریتمه، به لام دانیشتوانه كه ی پايانگه ياند كه خو به دهسته وه ده دن و په يمانياندا سالانه سهرانه يه كي زور بدن، ئینجا مه غوله كان به ره و شاری (مه راغه) ی سهر به هه مان هریتم پوښتن، حكومرانی شار ژنيك بوو برپارييدا به هه موو توانای خو ی به رگری بکات، نه میره خان خو ی له يه كيڅك له قه لاكاني شاردا دامه زراندبوو، مه غوله كان به مه نجه نيق بۆردومانی خهستی شارو قه لاكانيان ده كرد، هینده ی نه خاياد له ۴/ سه فەری سالی ۶۱۸ ك/ ۱۲۲۱ زيدا داگیريان كرد، (ابن الاثير) ده لی: به شمشیر خه لگه كهيان سه ربپی، هینده يان لی كوشتن له ژماره نايه ن، هه رچی سه روه ت و سامان و كه لوپه ليكي به كه لگیان ده هات به تالان برديان، نه وه ی ماشه وه ناگريان تی به ردا،^۳ مه غوله كان بۆ نه وه ی له له نیتو چوونی هه موو خه لگی شار دلتيا بن، فه رمانيان به ژماره يه ك دیلی موسلمان كرد له نیتو كۆلان و بازار په كاندا بانگ پاييلن: (كه مه غوله كان پوښتوون و له شاردا نه ماون) خه لكانیك كه له ژیر زه مين و په ناو په سیه و كاندا خو یان هه شاردا بوو به قايان به م بانگه وازه كردو هاتنه ده ره وه، مه غوله كان ده ستگرييان كردن و هه ره مويان كوشتن.^۴

۱ عوده الروح ص: ۲۰۷.

۲ المصدر نفسه، ص: ۲۰۷، مرآة الجنان ۳۷/۴-۳۸.

۳ مرآة الجنان للياقمي ۳۷/۴-۳۸، عوده الروح ص: ۲۰۸.

۴ الدولة الخوارزمية ص: ۱۲۴-۱۲۵.

ئه گهرچی خۆره لاتى دهوله تی ئىسلامى پووبه پووى ئه م هيرشه داگيركارىه سامناكه ی مهغول بۆوه، به لام له گهل ئه مه شدا (الناصر لدين الله) خليفه ی به غدا هه ولئىكى ساكارىشى له پیناوى به گژداچوونه وه ی دا نه دا، گویشی بۆ هه یچ كامىك له و نوینه رانه شل نه كرد كه له لایه ن ولاته هيرش بۆكراوه كانه وه بۆ لای په وانه كرابوون، هه ر ئه م بى هه لوپستیه ی خليفه، یان ئه وه لوپسته خراپه ی خليفه له به رامبه ر ئه و ولاتانه داو به شداری نه كردنى له پزگار كردنیاندا وای له هه ندیک میژوونووس کردووه به تۆمه تی هه بوونی په یوه ندی له گهل مهغول و هاندانی مهغوله كان بۆ داگير كردنى دهوله تی خواره زمی تاوانباری بکه ن، کاتیک خليفه زانی مهغوله كان له (مه پاغه) ده رچوون و به ره و شارى هه ولیر (ئه پبیل) به پیکه وتوون مه ترسیه کی گه وره ی پۆ نیشت، بۆ ئه م مه به سته ئه و میرو حکومرانه ی سه ر به خۆی بوون له ناوچه که دا له م مه ترسیه ئاگاداری کردنه وه، (ابن الاثیر) به م شیوه یه باسی ئه و ترسو بیمه ی خه لکی (موسل) ده کات کاتیک هه والی هيرشى مهغولیان پینگه یشت كه به ره و هه ولیر (ئه پبیل) به پیکه وتووه: ئیمه ئه وه واله مان له (موسل) پۆ گه یشت، زۆر ترساین، تا کار به وه گه یشت هه ندیک خه لگ بریاریاندا له ترسی (شمشیر) ی مهغول - برۆنه ده ری شار، هه رکه (خه لیفه) هه والی هيرشى مهغولی بۆ سه ر هه ولیر (ئه پبیل) پینگه یشت ته نگاو بوو، ئه وکات (مظفر الدین کوکبری) له لایه ن خليفه ی به غداوه ئه و شاره ی به پۆوه ده برد، خه لیفه ده ترسا مهغوله كان له جیاتى پۆی هه ولیر (ئه پبیل) به پۆی (داقوق) دا به ره و عیراقى عه ره بى به پۆ بکه ون، له به ر ئه مه چه ند نوینه ریکی بۆ لای (سولتان مظفر الدین) ی هه ولیر (ئه پبیل) و (مه لیک بدرالدین لؤلؤ) ی (موسل) و مه لیک ئه شرف موسای (جزیره) ناردن و فه رمانی پیکردبوون به خۆیان و سوپا کانیانه وه بۆ به ره نگاریبوونه وه ی مهغوله كان خۆ بگه یه ننه (داقوق)، له حالیکدا بیانه ویت له پۆی (ئه پبیل) لاده ن و پاشقول له عیراقى عه ره بى بگرن، (بدرالدین) به خۆی و هه ندیک له سوپاکه ی به ره و داقوق به پیکه وت، (مظفر الدین) یش له سه فه ری ۶۱۸ ک/ ۱۲۲۱ ز به خۆی و سوپاکه ی و ژماره یه کی زۆر له خه لکی خۆبه خش خۆی گه یانده (داقوق)، به لام (مه لیک ئه شرف) داواى لیبوردى له خه لیفه کردبوو که به خودی خۆی نه یه توانیوه له گهل سوپاکه ی بپته (داقوق)، چونکه (مه لیک عیسای کوپی مه لیم عادل) ی مه لیکى (دیمه شق) هاتۆته لای و له دژی (فه په نگ) که (دمیاط) یان داگير کردووه هاواری تپیه ستووه.^۲

۱ الکامل ۱۲ / ۱۵۵-۱۵۶، عودة الروح ص: ۲۰۹.

۲ مرآة الجنان ۴/ ۳۷، ۴۸، عودة الروح ص: ۲۱۰.

هیزه کانی میرانی ته پېیل و موسلو جزیره گېشته (دقوق)، له هه مان کاتدا سوپایه کی (۸۰۰) سوارهش له لایه ن خلیفه وه،^۱ به سهرکردایه تی (قشتمری کۆیله ی گېشته، خلیفه) سهرکردایه تی هیزه کانی دابه دهست (سولتان مظفر الدین) و به لینی پیدا هیزی سهربازی تریشی به هاوړه وه بنیړی، به لام حکومړانانی ولاتانی ئیسلامی هیزی پټویستیان پی کونه بڼوه.

کاتیک مه غوله کان نزیك بوونه وه، هه والی کڅبوونه وه ی هیزه کانی سوپای ئیسلامیان پی گېشته، وایانزانی ئه م هیزانه پوښه پوویان دینو به دویان دهکون: له بهر ئه مه پاشه وپاش کشانه وه و بهرو عیراقی عه جه می پوښتن، سوپای ئیسلامی ماوه یه کی باش له (دقوق) جیگیر بوو، له و ماوه یه دا بوی ده رکوت که مه غوله کان له پښای ئه وان لایانداوه و هیزه سهربازه به لنین پیدراوه که شیان بڼ نه مات، له بهر ئه وه بلاوه کینه یان کردو هه موویان له سالی ۶۱۸ ک/ ۲۲۲ز بڼ هریمه کانی خویان گه پانه وه،^۲ (مه غوله کان) له م ماوه یه ی دوییدا به که یفی خویان له م سهره و سهری ولاته ئیسلامیه کانی (عیراقی عه جه م و ئاره زیاجان و ئیران و جورجیا) دا ته راتینیان ده کردو شارو قه لاکانیان ده پوخاندن و ئازارو ئه شک نه جی دانیشته وانه کانیان ده داو ئه وه ی بیانته وانیایه هه لیگرن له سهره و ت و سامان هه لیان ده گرتو ده یانبرد، ئینجا سوپای مه غول به سهرکردایه تی دوو سهرکرده یان له ناوچه ی هه لکه و تووی نښان ده ریای (قه زوین) و ده ریای (پرش) به ره و ولاتی (قه فجاج) و (پوسیا) په پښه وه، له ویشرا به ره و (بولغاریا) پوښتن و ترسو تو قانندیان گه یانده ئه وپه پی سنوره کانی نه وړوپا.^۳

۳- داگیرکردنی (خوړه زم) له لایه ن (مه غول) وه:

هه ریمی (خواره زم) یه کیک بوو له و هه ریمانه ی له لایه ن (تورکان خاتون) ی دایکی سولتان (علاء الدین محمد خواره زمشا) وه حکومړانی ده کرا، ده سه لاتی (تورکان خاتون) له م هه ریمه دا زور له ده سه لاتی خودی سولتان پته و تر بوو، چونکه هوزی (کانکالی) ی نیشته جی ده شته کانی هه لکه و تووی باکووری خواره زم و باکووری خوړه لاتی ده ریای قه زوین خه لکیکی زیده باش بوون و زوریش دلسوزی (تورکان خاتون) بوون، سولتان (علاء الدین) هه رچه نده له گه ل دایکی ناکوک بوو، به لام کاتیک هه سستی به مه ترسی هیرشه مه غول

۱ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۳۵-۱۳۶.

۲ عودة الروح ص: ۲۱۰.

۳ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۵۸.

کرد له بهرامبیریدا قیت بۆته وه و ژیا نی ده خاته خه ته ره وه، بۆیه به دوا ی دایکیدا ناردو داوا ی لیکرد له (خوارهزم) ده رچییت و به خۆی و هیژو دارو دهسته که یه وه به ره و هه ری می (مازندهران) ی (باشووری ده ریای قه زوین) بکشیته وه، له هه مان کاتدا که (جه نگیزخان) به دو به ره کی نیوان علا الدین و دایکی زانی، نوینه ریکی خۆی به نامه یه که وه بۆ لای (تورکان خاتون) ناردو داوا ی لیکرد پال به نه وانه وه بدات و، به لئینی ده دایه نه گهر کار یکی له و جۆره بکات نه و (جه نگیزخان) دوا ی ته و او کردنی پرۆسه ی داگیرکاریه که ی ده سه لاتی و مهمله که ته که ی خۆی ده داته وه ده ست خۆی، به لام (تورکان خاتون) بایه خی به نیوه پۆکی نامه که نه دا،^١ کاتیکیش به پاشه ک شه ی (سولتان علا الدین) ی زانی، نه و له کۆتایی سالی ٦١٦ ک/ ١٢١٩ زیدا بریاریدا به خۆی و کاره که ره کانی و کوپه کانی (علاء الدین) وه هه ری می (خوارهزم) به جی بئلیت، هه رچی خه زنه و پاره و زیژو زیو سامان هه بوو تا توانی باری کردو بردی، به لام پیش ده رچوونی تاوانیکی دلپه قانه و نامرۆقانه ی نه نجامدا، فه رمانیدا: هه ر کامیک له و سه رۆکانه ی (علاء الدین) دهستی به سه ر ولات و مولک و ماله کانیاندا گرتو وه و ئیستا له زیندانی خوارهزمدا بهندن، هه ر هه مو یان بکوژدین، پۆله کانی توغول به گی دوا هه مین سولتانی (سلجوقی) ی عیراق و میره کانی (به لخ و ترمزو بامیان و هه ردووک کوپی دوا هه مین مه لیکی دۆلۆغوری و ژماره یه کی زۆری تری میرو سه رکرده کوشتن).^٢

(تورکان خاتون) بۆ خۆپه نادان به ره و عیراقی عه جه م به پێکه وت، له پێگادا خۆی له یه کێک له قه لا مه حکه مه کانی (مازندهران) مه لاسدا، (سو بۆتای) ی سه رکرده ی سو پای مه غۆلی له ماوه ی پاوه دونانی (علاء الدین) دا دهستی به سه ر نه م قه لایه داگرت، دوا ی ماوه ی (٣) مانگ گه مارۆو برانی خواردن و خواردنه وه (تورکان خاتون) خۆی به دهسته وه دا، نه مه و خۆی و دارو دهسته که ی و پۆله کانی (علاء الدین) له لایه ن مه غۆله کانه وه دیلکران و به ره و سه ربارزگی (جه نگیزخان) پاپیچ کران، (تورکان خاتون) به رده وام دیلی مه غۆله کان بوو تا نه و کاته ی به ره و ولاتی خۆیان پۆیشتنه وه و نه ویشیان له گه ل خۆیان بردو له سالی ٦٣٠ ک/ ١٢٣٣ ز له مه نغۆلیا مرد، به لام کوپه بچوکه کانی علا الدین به نه باغی له لایه ن (جه نگیزخان) وه کوژان، (جه نگیزخان) دوو دانه له که چه کانی (علاء الدین) ی پێشکه شی (جه غتای) کوپی کردن، نه ویش هاو سه رگیری له گه ل یه کێکیان کردو نه وه ی تریشی دا به

یه کیک له پیاوه نژیکه کانی خوی. هه روه ها (جه نگیزخان) سییه مین کچی (علاء الدین) ی پیشکشی (دانیشمه ند) ی ده رکه وانی کرد.^۱

به م شیوه یه هه ری می خواره زم له حوکمپانه خواره زمیه کان خالی بوو چاوه پی سهره نجامی حه تمی خوی ده کرد که له لایه ن مه غۆله کانه وه به سه ری بی.^۲

۱- گواستنه وه ی (جلال الدین منکبرتی) له خواره زم:

دوا به دوا ی مردنی (سولتان علاء الدین) له دورگه دابراوه که ی ده ری ای (قه زوین)، هه ر سی ک کوپه که ی سولتان (جلال الدین منکبرتی) و ئۆز لاغشا و ئاغشا) له و پرا به ره و هه ری می (خواره زم) په پینه وه، دانیشتوان به و په پی دلخۆشی یه وه پیشواز یان لیکردن و به خیره اتنه وه یان لیکردن، له و کاته وه تورکان خاتون نه و هه ری مه ی به جی هیشتبوو و هه ر خه می خوی له بهر ببوو له بیری چوو بوو حوکمپرانیکیان به سه ره وه به جی بیلی، نه و (خواره زم) ی پایته ختی هه ری می (خواره زم) ئاژا وه و نا کوکی به رده و امی تیدا هاتبوو ئاراهه، بۆیه به هاتنه وه ی کوپانی سولتان شادومان بوون، (نسوی) گه یشتنه وه ی (جلال الدین منکبرتی) و دوو برا که ی بۆ هه ری می (خواره زم) له م دهسته وازه یه دا وینا ده کات: هه ر که سولتان بهر په حمه تی خودا که وتو له دورگه که نیژا، (جلال الدین) به خوی و دوو برا که ی (ئۆز لاغشا و ئاغشا) سواری که شتی بوون و په پینه وه - خاکی خواره زم - ... به هاتنه وه یان خه لک مزگینیان ددها به یه کتری، خه لکانیک، نه خۆشیه که یان ته نگی پی هه لچنیبون و شه که تی کردبوون، به گه یشتنی ده رمان موژده یان ددها به یه کتری و، زیاد له (۷) هه زار نه سپسواری سوپای سولتانی له ده وره یان کۆبۆوه.^۳

له گه ل نه وه دا (جلال الدین منکبرتی) و دوو برا که ی توانیان سوپایه کی گه وره بۆ به ره نگاریونه وه ی مه غۆل پیک به نه وه، به لام له به دبه ختی خواره زمیه کان، پیکهاته ی سوپاکه له و هۆزو تیره تورکانه پیک هاتبوو که خزمی نژیکی (تورکان خاتون) بوون و پازی نه بوو (جلال الدین) له دوا ی باوکی جله وی ده سه لات به ده سه ته وه بگریت، (جلال الدین) ده یویست سوپاکه به ناچاری و له ژیر فشاری هیژدا گه ردنکه چی خوی بکات، سوپاش پیلانی کوشتنی له دژی گیرا، جلال الدین جگه له هه لاتن و خۆده ربازکردن هیچی تری به ده سه ته وه نه ما، به ناچاری له گه ل هیژکی (۳۰۰) که سی نه سپ سوار به سه رکردایه تی

۱ المصدر نفسه ص: ۱۶۱.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۶۲.

۳ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۶۲.

(تەيمور مولك)ى حوكمرانى شارى (خەجەندە) بەرەو خۇراسان ھەللات، — ۋەك پېشدا زانيمان (تەيمور مولك) دواى داگىركرانى شارەكەى لەلايەن مەغلەكانەۋە بۆ ھەرىمى (خوارەزم) ھەللاتبوو، — (جلال الدين) پاش بېرىنى ئەۋ ھەموو دەشتو بىبابانە دوورو درىژەى نىۋان (خوارەزم) ۋ (خۇراسان) بە (۱۶) پۆزگەيشتە نزيك شارى (نەسا)،^۱ بەلام سوپاى پىلانگىتپى دژى (جلال الدين) لە (خوارەزم) مايەۋە تا ئەۋ كاتەى مەغلەكان ھىرشىيان بۆ ھىنا ئەۋىش لە ترسان بەرەو خۇراسان ھەللات.

بە كۆچى (جلال الدين منبكرتى) لە خوارەزم دواھەمىن ھومىدى قوتاربوونى ئەۋ ھەرىمەش لە چەنگى مەغلە ھىرش بەرەكان كۆچى دواى كرد، چونكە ھىزىكى ۋاى تىدا نەمابوو بتوانى بەرەنگارى شەپۆلى ھىرشى مەغلۇل بېتتەۋە. كاتىك كۆپرەكانى (علاء الدين خوارەزمشا) ھاتنەۋە (خوارەزم) ۋ سوپايەكى گەرەيان تىدا كۆكرەۋە، جەنگىزخان گوڭى بەمە نەداۋ لاي لى نەكرەۋە، بەلكو سوپايەكى لە ژىر سەركرىايەتى (۳) كۆپرەكەى خۆى (جوجى ۋ جەغتاي ۋ ئەغتاي) لەگەل سوپاكەى جەنگىزخاندا كە بەشدارى داگىركردنى ۋلاتى (ئەۋ دىو پويارىيان) كۆردبوو، — بەرەۋ ئەۋ شارە بەپىكرد.

(جەنگىزخان) بە مەبەستى گەمارۆدانى كۆپرەكانى (علاء الدين) لە ھەموو لايەكەۋە، فەرمانى بە سوپاكەى كرد لە خۇراسان لەسەر سنورەكانى باشور،^۲ لەۋ بىبابانەى خوارەزم لە خۇراسان جودا دەكاتەۋە بوەستى، (۷۰۰) ئەسپسوار بەچەكەۋە لە نزيك شارى (نەسا) خۆيان سازدابوو، كاتىك دوو كۆپرەكەى (علاء الدين) ويستىيان بە پوۋى مەغلەكاندا ھەلشاخىن، ھىندەى نەخاياند سوپاكەيان شىكستى خوارد، ھەردووكيان دىلكران، (مەغلەكان) سەريان بېرىن، بە مەبەستى سوپايەتى كردن بە خوارەزمىيەكان ۋ چاوترساندى خەلكى بەگشتى ۋ خەلكى دەستكەرەۋە بەتايىبەتى ئەم دووسەرەنەيان بە نوكة پىمب ھەلگرتو بەنىۋ كۆچەۋ كۆلانەكانى ئەۋ ھەرىمەداۋ بەبەر چاۋى خەلگەۋە دەيانسوراندنەۋە.

ھاۋكات لەگەل ئەمەدا لە ذوالعقدەى ۶۱۷ك/مايۋى ۱۲۲۰ز يدا سوپاى مەغلۇل بەرەو شارى (خوارەزم)ى پايتەختى ھەرىمى (خوارەزم) پېشپەۋى كرد، جىگەى ئەم شارە لە نزيك سەرچاۋەى پويارى جەيخونو لە ھەرىمىكى بىباباندا ھەلگەۋتوۋە، بەجۆرىك جگە لەم شارە

۱ المصدر نفسه ص: ۱۶۳.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۶۳.

ته نها چەند شارە دئ یەکی بچوک و چەند گوندیکی بەربلأوو لیکدی دوور دینه بەرچاوو بەس.^۱

ب - گەمارۆدانی شاری (خوارەزم):

وہ گوتمان سەرکردایەتی سوپای مەغۆل بە دەست جوجی و ئەغتای کوپانی (جەنگیزخان) وەبوو، بەلام سەرکردایەتی بالآ بە دەستی (جوجی) ی کوپە گەورە یەو بوو، بەم شیوەیە مەغۆلەکان بە گیانی مەعەنەویان و زۆری سەربازیان و پشتیوانی کردنیان لەلایەن (جەنگیزخان) وەو بەهێزو پشت ئەستور بوون، بەلام سوپای (خوارەزمی) لەلایەن کەسەو سەرپرشتی نەدەکراو سەرۆکی نەمابوو، بەتایبەتی دواى هەلاتنى (جلال الدين منبكرتى) و دوو براکەى، لەلایەکی ترەو ئەم سوپایە لە هۆزەکانی (کانکالی) ی تورکی پێکھاتبوو کە زیاتر لە سوپایەکی لاوەکی و بەکرێگیار و دەچوو نە زۆر نە کەم بە لایەو گەرنە بوو بەرگری لە خاکی (خوارەزم) بکات، هەر سێک هێزی سوپای مەغۆل گەیشتنە دەورەى شار، داواى خۆبەدەستەو دانیان لە دانیشتوانەکەى دەکردو بەلئینی هەلسوکەوتی جوانیان پى دەدان، (جوجی) ی پى پراگەیانندن: کە باوکی بەلئینی پێداو بیکاتە حوکمرانی هەریمی (خوارەزم) و ئەویش دەیهوئى شاری (خوارەزم) بە پایتەختی ئەو هەریمە بمینیتەو و نایەوئى بپوخیت و وێران بێت، هەرەو هەوالی دانى کە هۆشدارى بە سەربازەکانى داو کە نابى بە هیچ شیوەیەک دەستی ئازار بۆ ئەو هەریمە درێژ بکەن.^۲

پیشداش (سولتان علاء الدین) ی کۆچکردو - دوابە دواى هەلاتنى لەو هەریمە - نامەیهکی بۆ دانیشتوانی شاری خوارەزم ناردبوو ئامۆژگاری کردبوون خۆ بەدەستەو بەدەن و بەرگری نەکەن، لە نامەکەیدا نوسیویو: (دانیشتوانی خوارەزم مافی زۆر زەوەندیان بەسەر ئێمە و پیشینامانەو هەیه، بۆیە پێویستە دلسۆزی و ئامۆژگاری پێویستیان پیشکەش بکەین و بەسۆزو بەزەیی یەو بۆیان بپوانین، ئەم دۆژمنە دۆژمنیکى زال و سەرکەوتوو، کەواتە ناشتی بکەن و پى نەرموونیانی هەلبژێرن، چونکە پەتکردنەو هەى شەپ بە پووی خۆش سەرکەوتوترە.^۳

لەگەڵ هۆشدارى (جوجی) و ئامۆژگاری (سولتانى خوارەزمى) یشدا دانیشتوان بۆ دوو پۆل دابەش بوون: پۆلیکیان باوەپى بە خۆبەدەستەو دانى ناچارى هەبوو، پۆلەکەى تریش

۱ الدولة الخوارزمية والمغول من: ۱۶۴.

۲ المصدر نفسه من: ۱۶۴.

۳ سيرة السلطان جلال الدين من: ۹۳.

باوەپى بە بەرەنگارى و بەرگرى کردن له خۆنیشتمان هەبوو، پاشان پشتيوانانى پاى دووهم زالبوون و شار هەلوپىستی بەرگرى کردنى هەلبژارد، دانیشتوان خۆيان بۆ بەرەنگارىبوونەوه سازکرد، کاتێک مەغۇلەکان هەستیان بە خوارەزمیەکان کرد خۆيان بۆ بەرگرى ئامادە کردووه، ئەوانیش له پاستى خۆيانەوه خۆيان بۆ جەنگ سازکردو ئامرازەکانى جەنگیان له مەنجهنىق و مەتال و شتى تریشیان له دەورەى شار دامەزrand، لەبەر ئەوەى مەغۇلەکان پتویستیان بە بەردیكى زۆر بوو بۆ کاتى گەمارۆدان و له کاتى جەنگدا بە هۆى مەنجهنىقەکانەوه بۆ بەردبارانکردنى شارو قەلاکان بە کاریان دیتان، بەلام خاکی دەورەى ئەم شارە دەشت بوو بەردى کەمى ئى بوون، بۆیه بە ناچارى دەستیان بە برپىنى دارتووهکانى دەورووبەرى شارکردو قەدەکانیان پارچەپارچە دەکردو وەك تۆپى خپیان ئى دەکردو بۆ ماوہیەك له نێو ئاویان دەهاویشتن تا قورسو بەهێزین، پاش ئەمە دەیاننتوانى بە مەنجهنىقەکانیان وەکو بەرد بیانهاوێژن و دیوارى شارى پى بپوخێنن،^۱ لەم نێوانەدا کە ئامادەسازى مەغۇلەکان لەسەر پى و لاقو لەتەریان وەستابوو، ژمارەیهكى زۆر له دیلە موسلمانەکان پاپیچ کران و هێترانە دەورەى شار، مەغۇلەکانیش له هەلکەندنى سەنگەر و خەندەکدا بە کاریان هێتان و ئەم کارەیان له ماوہى (۱۰) پۆژدا ئەنجامدا.^۲

ج - پەلاماردانى شارو داگیرکردنى:

هەرکە مەغۇلەکان له ئامادەسازى خۆيان دلتیابوون بۆ جەنگ، (۳) هەزار سەریازیان هێرشیان کرد، بەلام ئەمجارە خوارەزمیەکان بەپوویاندا هەلشاخان و شکستیان بە هێرشەکە هیتا، بەم سەرکەوتنە گیانى مەعنەویان بەرزبووه و پتییان وابوو تازە سەرکەوتن دەبیته بەشیان و مسۆگەریبووه، بەلام له پاستیدا شکانى ئەم هێرشە دەگەپایەوه بۆ سەرھەلدانى ئازاوهى نێو خودى مەغۇلەکان خۆيان، کە له ئەنجامى ناکۆکى نێوان (جوجى و جەغتای) کوپانى (جەنگیزخان) دا دروست ببوو، لەگەڵ ئەم کیشەیهشدا گەمارۆى شار ماوہى (۶) مانگ درێژەى کیشا، لەو ماوہیەدا هێزەکانى مەغۇل نامەیهکیان بۆ جەنگیزخان نارد - کە ئەو کاتە له بەرامبەر شارى (تالەقان) ی بارى سەرەوہى پوویارى (جەیحون) بوو -، داویان ئى دەکرد یارمەتى و کۆمەکی مادى و مرۆپیان بۆ بنیڕیت تا ئەو کەلێن و بۆشاییانەى پى پڕبکەنەوه کە له ئەنجامى هێرشە شکستخواردووہەدا تێیان کەوتوو، هەروەها هەوالی

۱ سیرة السلطان جلال الدین ص: ۹۳.

۲ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۶۵.

ناکړکی نښان (جوجی و جه غتای) یشيان بؤ ناردبوو، له گه ل هه موو نه و نازاوه و پهرته وازه ییبه ی به هو ی ناکړکی نه م دووانه له نښو هیزه کانی مه غول که وتووه.

کاتیک (جه نگیزخان) نه م هه والانه ی بیستن ناره حهت بوو، یه کسه رکومه کی نارد و فرمانیشی دا (جه غتای) ی کوپی سیه می ده بیته سه رکرده ی سوپاکه، فرمانی به (جه غتای) یش کردبوو دوو براکه ی پیکه وه ناشت بکاته وه، کاتیک سه رکرده ی تازه سوپاکه ی سه رله نو ی پیکخته وه و کوتای ی به نازاوه ی نښو سوپاکه هیئا، فرمانی به سوپادا هیرش باته سه ر شاری (خواره زم)، له کوتای ی نه م شه په دا مه غوله کان توانیان دیواره کانی شار کون بکه ن و نالاکانی سه رکه وتن له سه ر نه و دیواره نه هه ل بده ن، نینجا مه غوله کان ناگریان له مال و باله خانه کانی شار به رد، هه رچند به م دیوار به زاندنه مه غوله کان تا راده یه ک توانیان سه رکه وتن تو مار بکه ن، به لام خواره زمیه کان بریاری گیانفیدی و به رگری یه کجاره کیان دا له پیناو خو یان و شاره که یاندا، ژنان و مندالانیش له م جیهاده دا به شداریه کی کاریگه ریان کرد،^۱ دوا ی نه م خواره زمیه کان ماوه ی هه فته یه ک له سه ر به رگری کردن به رده وام بوون، له کوتاییدا دانیشتوانی شار له (۳) گه په کدا کوبونه وه، پاش نه وه ی هیچ پیازتکی به رگریان نه ماو ته نگیان پی هه لچنرا پیشنیاری خو به دهسته وه دانی خو یان نیشانی (مه غول) دا، نه م و زانای گه وره (عالی الدین) ی موخته سیبی (خواره زم) یان بؤ لای سه رکرده ی سوپای مه غول نارد، نه ویش پیزی لینا و فرمانی کرد له خیره تیک ی تاییه تیدا دانیشتن، کاتیک نوینه ری خواره زمی و سه رکرده ی سوپای مه غول له به رامبه ر یه ک دانیشتن، نوینه ری خواره زم گوتی: (نیمه - له م ماوه یه دا - سامو هه ییبه تی خانمان - به چاوی خو مان - بینی، نیستا کاتی نه وه هاتووه په حهت و به زهی - خان - ببینن)، سه رکرده ی مه غولی تو په بوو گوتی: چ شتیکتان بینووه له هه ییبه تی من؟ پیای زوریان لی کو شتم، ماوه یه کی دوو دریز شه ریان کرد؟ نه وه منم سامو هه ییبه تی نه وانم دیوه، هر نیستا هه ییبه تی خو میان نیشان ده دم!^۲ نینجا سه رکرده ی مه غول فرمانیدا هه موو دانیشتوان بجیته دهره وه ی شار، داوا ی له پیشه وهران کرد به ته نیا له شویتیک کوبینه وه، هه یانبوو وایکردو له مردن پزگاری بوو، هه شیانوو به قسه ی نه کردن و پیان و ابو: نه م پیشه وهرانه بؤ ولاتی مه غول به پی ده کرین و نه وانه ی تریش مانه وه له ولاتی خو یاندا ده میننه وه و نایانکوژن، پیشبینی خواره زمیه کان

۱ المصدر نفسه ص: ۱۶۶.

۲ سيرة السلطان جلال الدين منکبرتي ص: ۹۴.

ده‌رباره‌ی کۆچی پیشه‌وه‌ران بۆ ولاتی (مه‌غۆل) پاست ده‌رچوو، به‌لام پێشبینی دووه‌میان به‌ پاست ده‌رنه‌چوو، چونکه مه‌غۆله‌کان هه‌موو خه‌لکه‌که‌یان به‌ شمشیر سه‌رپێی، هه‌ر سه‌ربازێکی مه‌غۆلی (٢٤) خواره‌زمیان ده‌دانه ده‌ست و ده‌یکوشتن، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌مان زانی که به‌ سوپاکه‌ی مه‌غۆل له (١٠٠) هه‌زار پیاو پێکهاتبوو ئه‌وا ئه‌و ژماره‌ زۆره‌ی خواره‌زیمان بۆ ده‌رده‌که‌وێت که له لایه‌ن ئه‌و سوپایه‌وه‌ کوشت و بپه‌راون.^١

له‌ کۆتاییدا جگه‌ له‌ کیژۆله‌ی بچوک و مندالی نه‌بالتق — که ئه‌مانه‌ کرانه‌ به‌نده‌و کۆیله‌ی مه‌غۆله‌کان — که‌سیک له‌ دانیشتوانی ئه‌و شاره‌ به‌ ساغی ده‌رنه‌چوو.^٢

س — (ابن الاثیر) و وه‌سف‌ی کاره‌ساته‌که‌ی (خواره‌زم):

مه‌غۆله‌کان ویستیان شوینه‌واری ئه‌م شاره‌ له‌ به‌رچاو ونکه‌ن، بۆیه به‌ربه‌سته‌کانی پووباری (جه‌یحون)یان به‌ پوودا کردنه‌وه‌ و ئاو به‌سه‌ر شارگه‌را قمی کرد و هه‌رچی کۆشک و باله‌خانه هه‌بوون هه‌مووی دارمان، کاریکی وای به‌سه‌رهات و هه‌کو دویئێ شار نه‌بووبیئت، (ابن الاثیر) ئه‌م کاره‌ساته‌ له‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌دا زۆر به‌ وردی وێنا ده‌کات و ده‌لی: ئینجا ئه‌و — مه‌غۆل — ئه‌و به‌ربه‌سته‌ی به‌ری ئاوی (جه‌یحون)ی گرتبوو له‌ به‌رامبه‌ر شار — ی خواره‌زم — دا، به‌ریان هه‌لدا، ئاو هاته‌ نیو شاره‌وه‌، هه‌موو شاره‌که‌ قم بوو، کۆشک و خانوبه‌ره‌کان ته‌پین، شوینه‌که‌ وه‌کو گۆماویک مایه‌وه‌، هه‌لبه‌ته‌ که‌سیکی ئه‌و شاره‌ له‌و شاره‌دا به‌ پوچ ده‌رنه‌چوو، شاره‌کانی تر که‌می خه‌لکیان پزگاری بووه‌، هه‌یان بووه‌ خۆی هه‌شارداوه‌ و هه‌شیان بووه‌ هه‌لاتوه‌، هه‌ندیکیشیان ده‌رچوو و خۆی به‌ ده‌سته‌وه‌داوه‌، هی واش هه‌بووه‌ خۆی له‌ نیو کورژاوه‌کاندا پاکیشاوه‌ و دوايه‌ پزگاری بووه‌، به‌لام دانیشتوانی (خواره‌زم):

ئه‌وه‌ی له‌ ترسی ته‌ته‌ره‌کان خۆی هه‌شارداوو ئاو خنکاندی و داته‌پینی خانوو کوشتی، ئه‌م شاره‌ بوو به‌ کاول و وێرانه‌بوو.^٣

هاوکات له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌دا که مه‌غۆله‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ر (خواره‌زم)دا گرت، ته‌ماشای ده‌که‌ین (جه‌نگیزخان)یش خه‌ریکی داگیرکردنی ئه‌و شارانه‌یه‌ که که‌وتونه‌ته‌ لای ژووری ده‌ریای (جه‌یحون)، که گرنگترینیان (ترمزو به‌لخ)، پووداویک که زۆر نامۆ ناوازه‌ و دلته‌زینه‌: کاتیك (جه‌نگیزخان) ده‌ستی به‌سه‌ر شاری (ترمز)دا گرت، فه‌رمانی دا هه‌موو دانیشتوان بچنه‌ ده‌ری شار، فه‌رمانی به‌ سه‌ربازه‌کانی کرد هه‌هه‌موویان کوشت و بپه‌که‌ن،

١ الدولة الخوارزمية والمغول من: ١٦٦.

٢ المصدر نفسه من: ١٦٦.

٣ الكامل ١٢/١٨٢، الدولة الخوارزمية والمغول من: ١٦٧.

له سهرابه ندى كوشتو پرېه كه دا سهرابازىكى مه غولى خهريك بوو پيرېژنه يه ك بكورژيت، نه م پيرېژنه ده يه ويست سهرى خوى به گه وه ريكي به نرخ - كه هه ي بوو - بكرېته وه، كاتيك مه غوله كه داواى گه وه ره كه ي ليكرد به بېرى هاته وه كه كه قوتى داوه، خيرا مه غوله كه سكي پيرېژنه كه هه لده دپړتو گه وه ره كه دپنځته دهره وه، نه م هه وال به خيرا يى له نيو مه غوله كاندا بلاوبووه، گومانيان برد هه موو دانيشتوانى شار پاره و گه وه ره كانيان قووت داوه، له بهر نه مه (جه نكي زخان) فهرمانى كرد ده بى هه موو كوژاوو مردووه كان سكيان هه لېد پردريت تا نه وه ي زېرو مروارى و جه واهيز هه يه بياهنځنه دهره وه.^۱

پاش نه وه ي مه غوله كان ده ستيان به سهر هه ردوك هه ريمى (نه وديو پوويار) و (خواره زم) دا گرت، نينجا توانيان به ته واوه تى گه ماروى هه ريمى (خوراسان) بدهن، به جورېك يه ك له دواى يه ك گورزى خويان دوه شاندى و شار له دواى شار داگيريان ده كردن و هېچ به ربه ستيك و هېچ به رگريكارى كيشيان له پځاډا نه بوو.^۲

۴- له نيوبردنى (خوراسان):

له پايزى ۶۱۷ ي كچى/۱۲۲۰ ز اينيدا فهرمان به (تولوى) كوپى (جه نكي زخان) كرا به ره و هه ريمى (خوراسان) پيشپه وي بكات، (جه نكي زخان) به نيازبوو به خودى خوى نه م هه ريمه داگير بكات به لام به به لگه ي نه وه كه نه و له كه نارى خورناواى پوويارى (جه يحون) په پيوه ته وه و به مه به ستى داگير كردنى شارى (به لځ) كه يه كيكه له شاره ده وله مهنده كانو كه ووتته سهر كه نارى خورناواى پوويارى (جه يحون) به پيكه ووتوه نه وا ده بى (تولوى) نه م نه ركه پا په پځنځت.^۳

۱- ده سته به سهر داگرتنى (به لځ):

شارى (به لځ) قه لاو شووره يه كى واى بو نه كرابوون تا بتوانى له به رامبه ر هيرشو په لاماره كانى (مه غول) دا خوى پا بگريت، نه م شاره له چهند پوويه كه وه به ناويانگ بوو: يه كيك بوو له شاره هه ره گه وره كانى خواره زمى، به حوكمى نه وه كه و تېووه سهر يه كيك له پارپه وه گرنگه كانى بازرگانى له ناسيائى نيوه پاستدا خاوه نى بايه خيكي يه كجار زوى تابوورى بوو، هه روه ها له پووى خانوبه ره و كوشك و ته لارو ناوه دانى و قهره بالغي و به رو بازارپه وه له وپه پى پيشكه و تندا بوو، گوتراوه: (۱۲۰۰) مزگه وتى گه وره ي تيدابووه، بى له

۱ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۶۷.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۶۷.

۳ المصدر نفسه ص: ۱۶۷.

هه بوونی ئه وه ندهی تر له مزگهوتی بچکۆله، گه رماوی به کجار زۆری تێدا بووه، به تایبهتی ئه وه گه رماوانه ی بۆ خه لکی بیانی و ئه وه بازرگانانه ته رخان کرابوون که ده هاتنه ئه وه شاره وه.^۱ له گه ل ئه وه دا ئه م شاره له سالی ۱۶۱۸ ک/ ۱۲۲۱ زی دا خۆی به ده سته وه دا، به لام له چنگی وێرانکارانه ی (جه نگیزخان) نه پارێزرا، هاوکات له گه ل پوو خاندنی شاره که دا (جه نگیزخان) دانیشته وانه که شی نه به خشی به لکو کوشته و بپی کردن، ئینجا (جه نگیزخان) به ره و دواوه کشایه وه و (تۆلۆی)ی کوپی به سه رکردایه تی سوپایه کی (۷۰) هه زار که سی به ره و (خۆراسان) نارد.

وه ک ده رده که ویت (جه نگیزخان) نه خشی جه نگی کوپی - و بۆ خۆی به ره و خۆراسان نه پۆشت - ئه مه له وانه یه له بهر ئه وه بوو ویت ویستبیتی له م خالی وه ستانه دا ده ست به مه مله که ت و سوپاکه یه وه بگریت.^۲

ب - داگیرکردنی (نه سا) و له نیو بردنی دانیشته وانه که ی:

له سالی ۱۶۱۷ ک/ ۱۲۲۰ زی پێشه نگی سوپاکه ی (تۆلۆی) که له (۱۰) هه زار سه رباز پێکهاتبوو به سه رکردایه تی (توجاش)ی زاوی جه نگیزخان به ره و هه ریمی (خۆراسان) به پێکه وت، (توجاش) به خۆی و تپه سه ربازی که یه وه پووی له (نه سا) کرد، له گه ل نزیک بوونه وه ی یه که مین که تپه ی سوپاکه موسلمانان کان لیان هاتنه ده ست و تیربارانیان کردن، ده ره نجام ژماره یه کی زۆریان لێ کوشتن، (بلجوش)ی سه رکرده ی که تپه که ش له نیو کوژراوه کاندابوو، کاتیک (توجاش) به خۆی و هیزه کانیه وه گه یشت، فه رمانی کرد (۱۵) مه نجه نیق له ده وره ی شار دابه زینن، دوا ی تپه پینی (۱۵) پۆژ مه غۆله کان توانیان که لیتیک له دیواری شار بکه ن و پاشان له شه ودا داگیری بکه ن، که پۆژ بۆوه ده ستیان به تۆله سه ندنه وه ی (بلجوش)ی سه رکرده ی کوژراویان کرد، هه ره موو دانیشته وانیان هینایه ده ره وه ی شار، ده ستیان له پشته وه را گرێدان، هه موویا به یه که وه به ستنه وه، ئینجا به ژن و پیاو منداله وه کوشت و بریان کردن، گوتراوه ژماره ی کوژراوانی شار زیاتر له (۷۰) هه زار که س بووه، (نسوی) ئه م کاره ساته به شیوه یه ک ویتا ده کات که دل و ده روون بۆی ده هه ژێ، ده لی:

وه کو چۆن شوان مه پو مالات لیده خوپی، ئاوا پێش خۆیان دابوون، بریداننه پشت باخچه کان و له به تالاییه ک پایانگرتن، ته ته ره کان هیشتا ده ستی تالان و برۆیان بۆ نیو شار

۱ المصدر نفسه ص: ۱۶۷.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۷۲.

دریژ نه کردبوو، هر مه مو ژنو مندالو پیاوی شاریان له و ده شته فراوانه دا کۆکردنه وه، زیره زیږی ژنانو زیقه زیقی مندالانو هاتو هاوارو فوغانی پیران په رده ی ئاسمانی ده دپی، ئینجا پییان گوترا دهستی یه کتر بگرن، له دامایان به قسه یان کردن، نه گه ر به قسه یان نه کردبانایه و هه لاتبانایه نه و شاخ نزیك بوو و ژدبه یان پزگاریان ده بوو.

هر که دهستی یه کتریان گرت: بهر لیزمه ی تیرو که وانه کانیان دان، له سر ته پۆلکه ی بهر ز پالیان خستن، کردیاننه خۆراکی درنده کتویه کانو دالاشو قه له په شه کانی ئاسمان، خوینی نۆد پڑا په رده ی نۆد دپیترا مندالانی شیر خۆره به سر مه مکی دایکه کانیانه وه کوزرابوونو جی هیلرابوون، به زمانی خه لکی قوتارووی نه و شاره و خه لکی غه واره ژماره ی کوزراوانی نه م کاره ساته (۷۰) هزار کهس بوون.^۱

(نسوي) ده گپ یتته وه: مه غۆله کان به نیو (خۆراسان) دا بلأوبوونه وه، هر کاتیک په لاماری ولایتیک یان شاریکیان دابایه جووتیاره کانی نه و هه ریمه یان کۆده کردنه وه و هکو ناژه ل پيش خویان ده دانو له گه مارژدانی شاره کاند و هکو سوپه رو مه تال به کاریان ده هینان، ترسو توکان دل و دهر وون و هه ناوی دانیش توانی داگیر کردبوو، تا کار به وه گه یشتبوو حال و وه زعی که سیك له نیو ماله که ی خۆیدا بوو نۆد خرابتر بوو له حال و وه زعی که سیك که به دیل گیراوه، چونکه نه یه ده زانی سه ره نجامی به کوئ ده گات.

مه غۆله کان ناغاو مسکینه کانیان په شبگیر ده کردن و به تۆبزی له کاروباری گه مارژداند و به کاریان دینان، هر که سیك ملی نه دابایه به وپه پی زه بوونی ده کوژا.^۲

ج - کوشتارگای شاری (مه پوه):

سوپایه کی گه وړه ی (ته تار) به سه رکردایه تی چه ند کوپړکی (جه نگیزخان) دانیش توانی دیلکراوی (به لڅ) یان پيش خۆداو به ره و شاری (مه پوه) پویشته، سوپاکه به سه رکردایه تی (تۆلوی) به پیکه وتو له نزیك شارو له بۆسه یه کدا به سه ر هیزکی سواره ی تورکمانیان داداو زیاتر له (۱۰) هزار کهسیان لی کوشتنو نه وانی تریش هه لاتنو ژماره یه کی نۆد پانه مه پو ناژه لی شاریشیان تالان کرد، له پۆژی دوایدا ۱/ محرم ۶۱۸ ک/ ۲۵/ فبرایر/ ۱۲۲۱ زیدا: (تۆلی) به خۆی و (۵۰۰) سواره وه - به مه بهستی ده ستیشانکردنی قه لاکانی شار - هاته دهر و بهری شار، ماوه ی حفته یه کی پیتنه چوو ته وای هیزه مه غۆلیه کان له دهر و هه ی شار

۱ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۷۲.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۷۳.

• دهره پټناني سهرمایه داره كانو نه شكه نجه دانيان - به مه به سستی ناشكرا كړدنی خه زنه و پولو پاره كانيان-، نه م په فتاره يان نه نجامداو خه لكانيك له ژير نه شكه نجه دان مردن، چونكه نه وهی هه بيوو به شی كړپنه وهی سهری خوی نه ده كړد.

• چوونه نښو شارو پشكنیني ماله كانو دوزینه وهی مالو كه لوپه لی به نرخ، كار به وه كېشت به نومیدو خولیاى دوزینه وهی زړپو پاره كوپى سولتان (سنجر) یشیان هه لدايه وه، نه م گه پان و پشكنینه (۳) پوژ دريژه ی كيشا.

• فه رمانی پینجه م: كوپى جه نگیزخان فه رمانی دا: هه موو خه لکی شار كوشت و بېر كړین، مه غوله كان یه ك به یه کی دانیشتوانی (مه پوه) یان كوشت، ده یانگوت: نه م شاره یاخی بیوو له پومان هه لگه پابووه، هر كه سیكیش به رگری بكات نه مه سهره نجامه كه یه تی.^۱

به م شیوه یه شاری (مه پوه) له بهر چاوان بوو به شوینه واریکی كاو لو ویرانه، هه موو دانیشتوانه كه ی كوژرا، (ابن الاثیر) ده لی: ژماره یان (۷۰) هه زار كه س بووه، به لام (جوينی) له كتيبه میژووه كه ی خویدا (تاریخ جهانكشای) دا ده لی ژماره ی كوژراوانی شاری مه پوه - كه له و كوپه پانه دا كوژران - خوی له یه ك ملیون و سیسه د هه زار كه س داوه، نه مه جگه له تهرمیکی زور كه له ملاوله ولاو په ناو په سیوان و شوینی نادیاردا كه و تبوون.^۲

د توله سهندنه وه له دانیشتوانی شاری (نه یسابور):

سالی ۶۱۷ ك/ ۱۲۲۰ زاینی و پاش قه سابخانه كه ی شاری (نه سا)، (توجاشر) به ره و شاری (نه یسابور) به رپكه وت، برپاریدا داگیری بكات، ده سستی به هیرش و په لامار كړد، له پوژی سیپه می په لاماره كه دا تیریکی دوزمنه كانی به ركه وت و كوژرا، جیگره وه كه ی پیی و ابوو هینده ی هیزو سوپا له بهر ده ستدا نیه به شی داگیر كړدنی شار بكات، بویه گه ماروی سهر شاری شكاندو به نومیدی نه وه تا سوپا كه ی (تولوی) به فریای دی خوی به ده ست به سهر دارگتنی هه ندیک قه لای ده وریو به ره وه خه ريك كړد،^۳ نه مه و پاش كوكوژیه كه ی دانیشتوانی شاری (مه پوه) (تولوی) له ماوه ی (۱۲) پوژدا خوی گه یانده شاری (نه یسابور)، (تولوی) برپاریدا توله ی (توجاشر) بكاته وه، دانیشتوانی شار كه ته ماشایان كړد مه غوله كان خویان بو هیرش و په لامار ساز ده كن، نه وانیش خویان بو به ره نگار بوونه وه ناماده كړد،

۱ قصة التتار، د. راغب السرجالي ص: ۴۷.

۲ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۷۵.

۳ المصدر نفسه ص: ۱۷۴.

بەلام كە وادەى ھىرشو بەرەنگاربونەوہ نزيك بۆۈ سەر كىردەكانى سوپاى خوارەزمى و دانىشتوانى شار تەماشائى دەوربەرى شاريان كىرد: ئاپۇپاى پەشى سوپاى مەغلۇيان بىنى، بەمە ترسو خەوف ھەناوى داگىركىردن، بۆيە بە ناچارى وەفدىكى خۇيان كە لە گەورە زانايانى ئاينى و پياوماقولاتى شار پىكھاتبوو - بە سەرۇكايەتى (قاضي القضاة = سەرۇكى قازىيەكان)ى خۇراسان بەرەو سەربازگى (مەغلۇل) نارد، پىشنىيارى خۇبەدەستەوہدان و پىندانى سەرانەى سالانەيان بۆ (تۆلۆى) خستەپوو، بەلام (تۆلۆى) ھەناوى بە ئاگرى تۆلەى (توجاشرى) مىردى خوشكى گرى گرتبوو و كۆپەى دەكرد، بۆيە ھەر پىشنىيارىكى وەفدەكە دەيخستە پوو پەتى دەكردەوہ،^۱ لە پۆزى دووہمدا (تۆلۆى) سەنگەرەكانى پىشەوہى بەسەر كىردنەوہ و ھانى دەدان، لە پۆزى ۱۲ - صفر - ۶۱۸ كۆچى / ۷ - ئەپرىل - ۱۲۲۱ زائىندا (تۆلۆى) فەرمانى دا لە ھەموو لايەكەوہ ھىرش بىر كىتە سەر شار، بە دىرئايى ئو پۆزۇ شەوہ جەنگ بەردەوام بوو، ئىنجا مەغلۇلەكان توانيان ژمارەيەكى ئۆر كون و كەلتن لە قەلاو دىوارەكانى شاردا پەيدا بكن و لە ھەموو لايا بچنە نىو شارەوہ، كوچە و كۆلانەكان و نىو خانوبەرەكان بىوونە مەيدانى شەپو پىكدادان، لە كۆتايىدا مەغلۇلەكان دەستيان بەسەر تەواوى شاردا گرت، لە تۆلەى (توجاشرى) دا دەستيان بە كوشت و بېرى خەلك كىرد، ژنەكەى (توجاشرى) كە كچى (جەنگىزخان) بوو، بە سەر كىردايەتى (۱۰) ھەزار سەربازى مەغلۇلى خۇى بە نىو شاردا كىرد، ھەر كەسىكىيان توش بىوايە لە ژن و مندال و پياوو پىر جەبىيان نەدەداو دەيانكوشت، ھەموو خەلكى شاريان كوشت، تەنات سەگو پشيلەش لەم كوشت و بېرە پىزگاريان نەبوو.^۲

بەلگەيەك بۆ ئو قەسەيە: كە مەغلۇلەكان بەوپەرى سۆزۇ شەوقەوہ تۆلەيان لە دانىشتوانى نەيسابور دەكردەوہ، ئەوہيە: (تۆلۆى) تىبىنى كىرد خەلكانىك دەيانەوئىت بە خەوتووى خۇيان لە نىو كۆزراوہكاندا پاكىش تا لەم كوشت و بېرە پىزگاريان بى، بۆيە (تۆلۆى) بە مەبەستى ئەوہ كەسى ئو شارە بە زىندووى دەرنەچى فەرمانىدا سەرى ھەموو خەلكە كۆزراوہكە بە شمشىر بېردىت و سەرەكان لە لايەك دابىرئىن و لاشەكانىش لە تەنىشتيانەوہ دابىرئىن.^۳

۱ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۷۶.

۲ المصدر نفسه.

۳ الكامل في التاريخ ۱۸۱/۱۲، الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۷۷.

پوخواندنی شار (۱۵) پڅی خایاند، نیشانه کان ته خت کران جگه له (۴۰۰) که س پېشه ورو سنع تگر که سیان به زیندوویی له و شاره دا نه هیشته وه، (تۆلوی) بۆ ئه وهی دلتیا بی به ته واوه تی قه لاچوی خه لکی کردوه پاش پڅیشتنی له شار ژماره یه ک سهریازی تیدا به جی هیشتن، تا هر که سیک خوی به دهر بخت بیکورن، نه مو دوی پڅیشتی سوپای مه غولی ژماره یه ک له خه لکی شار له بن دارو به ردی شار هاتنه دهر وه و نه وانیش له لایه ن نه و پوله سهریازانه وه کوشت و بر کران، شایانی باسه پوخواندنی نه م شاره به (۲) مانگ دوی مردنی (علاء الدین خواره زمشا) پوویدا.^۱

س - گهر دنکه چی شاری (هه پات):

دوا به دوی کوشت و بپو کاو لکاريه که ی شاری (نه یسابور)، سوپا که ی مه غول به ره و یه کیک له شاره گرنگه کانی هه ریمی (خۆراسان) به پیکه وت که شاری (هه پات) بوو، (تۆلوی) ی سهر کرده له پڅگادا پوله سهریازیکی به ره و شاری (طوس) نارد، هه موو شاریان به نارامگای مه شهیدی (علي بن موسی الرضا) و (هارون الرشید) یشه وه پوخواندن،^۲ کاتیک (تۆلوی) گه یشته سهر به رزاییه کانی (هه پات) نوینه ری بۆ نځو شار نارد، داوای خۆ به ده سته وه دانی لۆ ده کردن، نه وانیش به کوشتنی نوینه ره که وه لامی (تۆلۆ) یان دایه وه و خویان بۆ به رگری کردن له شاره که یان ناماده کرد، هیتنده ی پینه چوو سوپای (مه غول) له هه موو لایه که وه و له یه ک کاتدا په لاماری شاری دا. دوا به دوی گه مارۆدانیک که به پړویایه تی (ابن الاثیر) (۱۰) پڅی خایاند،^۳ به پړویایه تی میژوونووسانی تریش (۸) پڅی خایاند.^۴

خه لکی شار داوایان کرد نه گهر - ژیان و گوزه رانیان پاریزراو بیث خویان به ده سته وه ده دن، له و کاته دا خه ریک بوو سوپای مه غول په رته وازه یه کی سامناکی تی بکه وئ، بۆیه (تۆلوی) به نابه دلیه وه پېشنیاری شاری قبول کرد، به لام که چوو نځو شاره وه په یمانی شکاندو ده وره ی (۱۲) هه زار که سی لۆ کوشتن، ئینجا حکوم پانیک موسلمانن به سهر وه دانان و به فهرمانی بابی شاری (هه پات) ی به جی هیشت و بۆ خزمه ت (جهنگیزخان) ی باوکی گه راپیه وه (تاله قان).^۵

۱ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۷۷.

۲ الكامل في التاريخ ۳۴۳/۹، الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۵۱.

۳ الكامل في التاريخ ۳۴۳/۹، عودة الروح ص: ۲۱۹.

۴ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۵۲، عودة الروح ص: ۲۱۹.

۵ الكامل في التاريخ ۳۴۳/۹، عودة الروح ص: ۲۱۹.

هېندەى نەخايند دانىشتوانى (ھەپات) ھەوالى سەرکە وتنەكانى (جلال الدين منكبرتى) يان بىست كە لە ھەرىمى (غەزە) بەسەر مەغلەكانىدا تۆمار كردون، بۆيە ئەوانىش شۆپشيان لە دژى حوكمى مەغلۇلى لە شارەكەدا گىچرا، ئەمە وای لە مەغلەكان كرد ھىرشىكى خەست و خۆل بکەنە سەر شارو بە توندو تىژى داگیرى بکەنەو، تالان و بېۆيەكى زۆريان لیکردو پاشان کردیانە خۆراكى ئاگبارانى خۆيان.^۱

بەم شىۋەيە ھەرىمى (خۆراسان) گەردنكەچى مەغلەكان بوو، شايانى باسە: لەو كاتەدا مەغلەكان پەلامارى (خۆراسان) يان دەدا، يەككە لە تىرە توركمانەكان كە لە نزيك شارى (مەپوھ) نىشتەجى بوو لە ترسى مەغلەكان ولات و مولك و مالى خۆيان بەجى ھىشت و بەرەو خۆرئاوا ھەلات و لە (ئەرمينيا) جىگىر بوو، دواى (۸) سالى تر مەغلەكان ھىرشيان كرده سەر ئەو ھەرىمەش، ئەم تىرە ئەوئىشى بەجى ھىشت و بەرەو (ئاسىي بچوك) پۆيشت، ئەم تىرە لە (۴۴۰) خىزان پىكھاتبوو (ئورتوغول) سەركردايەتى دەكرد، توانى لە ھەرىمى (ئەنقەرە) ى سەر بە سەلتەنەتى (سلجوقى) و ھەلگەوتوو لەسەر سنورى دەولەتى (بىزەنتى) جىي خۆى بکاتەو، سەركردايەتى ئەم تىرە توركانە گەيشت بە (عوسمان): كە لە سالى ۷۰۰ كۆچى / ۱۳۰۰ زاینیداو پاش لاواز بوونى دەسەلاتى سلجوقى (لە ئاسىي بچوكدا) توانى لەسەر بناغەى دیوارە پوخواوھەكانى ئەم دەولەتە دەولەتتىكى تازە بۆ خۆى دامەزرىنى، ناسناوى (سولتان) ى بە خۆیەوھە لكاند، كەواتە (عوسمان) بە دامەزرىنەرى پاستەقىنەى (دەولەتى عوسمانى) دادەنرىت.

۵- داگیرکردنى ھەرىمى (غەزە):

كاتىك ھەوالى گەيشتنى (جلال الدين منكبرتى) بە خۆو بە سوپايەكى زۆرەوھە بۆ (غەزە) بە جەنگىزخان گەيشت، ئەوئىش بە خۆو بە سوپايەكى (۶۰) ھەزاریەوھە بە پەلە بەرەو ئەو ھەرىمە بەپى كەوت، لەرپىگادا ھەندىك لە سوپاكەى پاسپارد گەمارۆى قەلاى (باميان) بدەن، زۆرىەشى بۆ پوبەپوبوونەوھى (جلال الدين) بەرپىكەوت، ھىندەى نەخايند ھىزەكانى قەلاکەيان گرت و خۆيان بەنىوشاردا كرد، ھەرچى كۆشك و تەلارو مزگەوت و مەلبەندەكانى ژيان و شارستانى ھەبوون ھەرھەمويان پوخاندن و تەختيان كردن،^۲

۱ عودة الروح ص: ۲۱۹، الكامل ۲۴۳/۹.

۲ عودة الروح ص: ۲۲۱.

له م کاته دا که (جه نگیزخان) سهرکه وتنی په کلاکه ره وهی به سهر شاری (بامیان) دا
تۆمارکرد، هه والی بۆهات که (جلال الدین) توانیویه تی سهرپای مه غۆل له ده شته کانی
(بهیره وان) ی نزیك شاری (غزنه) ټيک و پيک بشکيښت.

(جه نگیزخان) به هه موو سوپاکه یوه بۆ پووبه پووبونه وهی پوښت، پيشووتريش: هه نديک
له هيژه کانی خوی به مه به سستی چاوديري کردنی جموجۆله کانی (جلال الدین) و به
هواره وچوون و پيشکesh کردنی يارمه تی به و سوپایه ی گه ماروی (قندهار) ی داوه
ناردبوونه ده وروبه ری شاری (کابل).

کاتيک پيشه نگی سوپاکه ی جه نگیزخان له (قندهار) له لایه ن (جلال الدین) هوه
ټيکشکيښت، نه م هيژانه پوویان کرده (بهیره وان) ی نزیك (غزنه)، جه نگو و پيکدادان له نښان
نه م سوپایانه و سوپای ئيسلاميداو له ده شته کانی ده وروبه ری (بهیره وان) پويدا،^۱ دوابه دواي
سهرکه وتنی له (قندهار) جلال الدین خوی گه يانده (غزنه)، ده سستی به کوکرده وهی
سوپا و ناماده سازی کرد بۆ پووبه پووبونه وهی له گه ل مه غۆله کان، نه مه و نه م سهرکرده
(سيف الدين بقرق الخليجي، (أعظم الملك) ی حکومړانی (به لځ) و هه ردوک نه مير: مظفر ملک
و حسن قزلق) به خوځيان و (۳۰) هه زار جه نگاوه ری نه سپ سواره وه له خزمه تيدا ناماده بوون،
به سوپاکه ی خوځيشی و سوپاکه ی (أمين الملك) نه وهنده ی تر ده بوون، به مه ژماره ی سوپا
گه يشته (۶۰) هه زار جه نگاوه ر، ئينجا پيشپړه وی کردو پوښت تا له گه ل هيژه کانی (تۆلوی
کوپي جه نگیزخان) له ده سستی (بهیره وان) پيکله لشاخان، جه نکه که به دريژايی نه و پوژه
به رده وام بوو، شه و ليک بوونه وه به ئومیدی نه وه به يانی به يه کتر بگه نه وه، له گه ل نه و
هه موو فرت و فيل و پيلانه جه نگیانه ی سوپای مه غۆل ده يزاني و به کاری هيښان، به لام
نازايه تی (جلال الدین) گه وره ترين کاریگه ری هه بوو له سهر ټيکشکانی مه غۆله کان و هه لاتنيان
له بهر چاوی سوارانی خواره زميدا.^۲

(نسوي) زۆر به شيوه يه کی پاست و دروست و جوان وه سفي ناخی خواره زميه کان ده کات
له و کاته دا، ده رباره ی نه م سهرکه وتنه ده لی: کاتيک ئاپوړای دوو سوپاکه پيکله لشاخان،
(جلال الدین) خودی خوی هه لمه تی برده سهر دل و ده روونی (توليخان)، سيسته می
سوپاکه ی ليکتراناند، ئالاکانی خسته به رسمي نه سپه کان و ناچاری ټيکشکان و هه لاتنی

۱ الكامل ۳۴۳/۹، عودة الروح ص: ۲۲۱.

۲ عودة الروح ص: ۲۲۲.

کردن، شمشیری تۆلە لەسەر گەردنیا بەرز بۆۋە، (جلال الدين) بەسەر شانى مەغلۇلەكاندا بازى دەداو بە شمشیرەكەى لە شانیا نپا دايدە تاشين، چۆن وانەكا كە لە كاتیکدا: بە كوشتنى برايه كانى و لە دەستدانى باب و مەملەكەت و كەسو كارەكەى پشتيان شكاندوۋە، بەتەنى ماۋەتەۋە نە باب ماۋە نە كۆپ ماۋە نە سەيید ماۋە نە كۆیلە ماۋە.

(تۆلۇيخان) لە نىۋ بلیسەى ئاگرى شەپدا شكستى خوارد و بەزى، دىلیكى زۆریان لیكرا، خوارەزمیەكان تۆلەیهكى توندو تیژیان لە مەغلۇلەكان كرده وەو بزماریان لە گوئی دیلەكان دادەكوتان، (جلال الدين) تەماشای دەكردن لە خۆشى ئەم سەرکەوتنە دەم و چاوی گەشابۆۋە.^۲

بە ھۆى ئەم سەرکەوتنەى (جلال الدين) ھەندیک شارى ئىسلامى كە پيشدا بە خۆشى خۇيان بە دەستەۋە دابوو كودەتايان بەسەر مەغلۇلەكاندا كەرد، يەككە لە و شارانە (ھەپات) بوو، بەلام كودەتاكە ھيشتا لە نىۋ لانكەدا بوو سەرکوت كرايەۋە، ھەرۋەھا ھەر بەھۆى ئەم سەرکەوتنەى (جلال الدين) ھە ترسو تۆقین كەوتە دل و دەروونى ئەو سوپايەى قەلای (بەلخ) گە مارۆ دابوو، بە ناچارى گە مارۆكەيان لەسەر لا برد.^۳

سەرکەوتنى (جلال الدين) لە دەشتى (بیرەوان) سەرکەوتنىكى كاتى بوو، كاتیک دەستكەوتەكانى جەنگى لە نىۋ سەر كەردە و سەربازانى سوپاكەيدا دابەش دەكرد دوو سەر كەردەى بالا لەسەر ئەسپىكى عەرەبى كیشەيان لە نىۋاندا دروست بوو، كار بەۋە گەيشت يەككىيان شوپكە داریكى بەسەرى بەرامبەرەكەيدا كیشا، سولتان بەم سوپاكەيتیە ناقایل بوو، بەلام شوپكە ۋەشینەكە داۋای لیبوردنى نەكرد، دەرەنجام سەر كەردەكەى تر بەخۆى و بە سەربازەكانیەۋە بەرەو شارى (بیشاورى) سەر سنوورى (ھىند) كىشایەۋە، پاش ئەۋەى ھەموو ھەولەكانى سولتان بۆ گىژانەۋەيان بە ھەۋاداچوو ژمارەيەكى زۆر لە سەربازانى (تۇيغور) شارى غەزنى پەيۋەندیان پىۋەكردن.^۴

لەم كاتەدا سوپای موسلمانان دووبەرەكى و دابەشبوونى تىكە و تېۋو، (جەنگىزخان) — بۆ تۆلەى شكستەى دەۋرۋىرى (بەیرەوان) — خۆى گەياندە (غەزنى)، (جلال الدين) لەم كاتەدا كە ئازاۋە و پەرتەۋازەيى لە نىۋ سوپاكەيدا پەيدا بېۋو — نەيەۋىست خۆى توۋوشى شەپى

۱ سيرة السلطان جلال الدين ص: ۸۰-۸۱.

۲ الدولة الخوارزمية ص: ۱۸۲.

۳ عودة الروح ص: ۲۲۲.

۴ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۸۷.

خوټرپښ بکات، له بهر نه مه برپاريدا به ره و دهشتيکي هه لکه وتووی خوړتاوای پوویاری (سند) پاشه کشفه بکات، که گه یشته نه وی دهستی به نامه نووسین کرد بو نه و سهر بازو سهر کردانه ی له سوپاکه ی جودا بېوونه ووه و دهیه ویست به لای خویدا پایانکی شیتته وه،^۱ نه مه و سولتانی خواره زمی له سالی ۶۱۸ کچی/ ۱۲۲۱ زاینیدا دهستی به پیکخته ووهی نه و سوپا سهر بازیه کرده وه که تا نیستا له گه لیدا مابوو، سهر کردایه تی کردنی دهسته پاستی سوپاکه ی به (ثامین مولک) سهر کرده سپارد و فهرمانی پیدا پستی به لای پوویاری (سند) وه بدات، فهرمانی به سهر کرده ی بالی چه پیش کرد پشت به بهر زاییه کانی چیا به کی ناوچه که وه بدات، خویشی له و نیو هنده دا مایه وه، نینجا ناگری جهنگ هه لایسا، له سهر تادا خهریک بوو مه غوله کان بشکین، به لام هینده ی نه خایاند له پشته وه پرا خویان به نیو سوپای نیسلامدا کرد، له پشته وه شپا له بالی پاستی سوپای نیسلامیاند او دهره نجام موسلمانانه کان ټيکشان،^۲ (جلال الدین) له گه ل نه مه شدا خو ی به دهسته وه نه دا، جگه له (۷۰۰) که سی به جهرگو نازا که سی تری به دهسته وه نه مابوو، به رده وام جهنگی ده کرد، (ابن الاثیر) به م شیوه یه باسی نه م پوودا وه دهکات: هر هه مو لایه ک دانیان به وه داهینا که ته وای جهنگه کانی تر له بهرام بهر نه م جهنگه دا گالته و گه پ بوون،^۳ ثامانجی (جلال الدین) له م جهنگه دا نه وه بوو که دهیه ویست که لیکنک له نیو سوپای مه غولدا دروست بکات و دوايه ش به ناسانی خو ی پیدا قوتار بکات، به لام له کوټاییدا پووی له پوویاری (سند) کرد، به سواری نه سپه که یه وه خو ی به پوویاره که دادا که (۱۰) متر (۲۰ ذراع) قول بوو، به م شیوه یه توانی له پوویاره که بپه ریته ووه به ره و که ناری خوړه لات بپوات، ژماره یه کی زور له سهر بازه کانی کوژران و نه وانه ش ویستیان به ره و که ناری خوړه لات هه لاین خویان به پوویاره که دادا و خنکان، یه کیک له کوپه کانی — که ته مه نی (۷) سالان بوو — به دیل گیراو (جهنگیزخان) به دهستی خو ی کوشتی، که (جلال الدین) گه یشته سهر قه راغ پوویاری (سند) دایکی و دایکی کوپه که ی و خیزانه که ی هاواریان لی کرد توخوا نه گهر نه مانکوژی و له دیل کران پزگارمان نه که ی، فهرمانی پیکردن خویان هه لدايه نیو پوویاره که وه و خنکان، نه مه یه کیک بوو له به لا سهر سوپه نیته ره کان و موسیبه ته که م وینه کانی میژوو.^۴

۱ سیره السلطان جلال الدین ص: ۱۵۶-۱۵۷.

۲ عوده الروح ص: ۲۲۳.

۳ الکامل ۳۴۴/۹، عوده الروح ص: ۲۲۴.

۴ تمة المختصر فی أخبار البشر لابن الوردی ص: ۱۵۵.

شایانی باسه (جلال الدین منکبرتی) وه‌کو وه‌فاداریه‌ک بۆ ئه‌و ئه‌سپه‌ی که به سواری ئه‌و له پووباره‌که په‌په‌وه و بوو به مایه‌ی پزگارکردنی له لای خۆی هه‌شته‌وه و پارێزگاری لێده‌کرد، تا گه‌راپه‌وه و لا‌تی خۆی - سواری نه‌ده‌بوو و خزمه‌تیکی باشی ده‌کرد.

مه‌غۆله‌کان زۆریان هه‌ز لێی بوو خۆ بگه‌یه‌ننه (جلال الدین) و - له پووباردا بیگرن - بۆیه زۆریان بریاریندا خۆ له پووبارده‌ن، به‌لام (جه‌نگیزخان) به‌په‌له‌هاته پێشه‌وه و نه‌یه‌شت ئه‌م کاره ئه‌نجام بده‌ن، کاتیک (جه‌نگیزخان) بیستی (جلال الدین) فه‌رمانی داوه هه‌رچی زێڕو زیوی پێیان هه‌لێده‌نه نێو پووباری سنده‌وه - نه‌وه‌ک به‌رده‌ستی مه‌غۆله‌کان بکه‌وی. هه‌ندیک له پیاوانی خۆی نارده‌و خۆیان له پووبار هاویشته‌و توانیان هه‌ندیک له‌و زێڕو پاره بی‌ننه‌ ده‌ره‌وه.^۱

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا سولتانی خواره‌زمی و سوپاکه‌ی توشی ئه‌م شکسته‌ بی‌په‌زایه‌و هه‌لوێسته زێده‌ ناخۆشه‌ بوون، به‌لام (۴) هه‌زار سه‌ریازی خواره‌زمی توانیان خۆ له‌ چه‌نگ دوزمن پزگاریکه‌ن و به‌ پووباری (سند) دا بپه‌په‌وه - به‌ پووت و قووتی و پێخواسی وه‌کو تازه‌ له‌ گۆر هاتبنه‌ ده‌ره‌وه‌و بۆ مه‌یدانی هه‌شرو حیساب بچن - بگه‌نه‌ که‌ناری خۆره‌لا‌تی ده‌ریای سندو له‌ ده‌وره‌ی سولتانه‌که‌یان کۆ بینه‌وه،^۲ شتیکی سروشتی و ئاسایی بوو که کاتیک (جلال الدین) به‌م هه‌موو سه‌ربازانه‌ی خۆی گه‌یشت زۆر شادومان بی.^۳

ئه‌وه‌ی گومانی تیدا نه‌بی: (جلال الدین) له‌و ماوه‌یه‌دا و داوی کاره‌ساتی سند که له‌ لا‌تی هیند گوزه‌راندى (له‌ تاو خۆی و ده‌وله‌ته‌که‌ی) له‌ شیوه‌ی مرقفیکێ شکاوو داماو خۆی ده‌رده‌خست، (ابن الوردی) له‌ چه‌ند دێره‌ شیعریکدا وه‌سفی (جلال الدین) و ده‌وله‌ته‌که‌ی ده‌کات: که‌ چۆن له‌ پێشدا گه‌یشتبووه‌ لوتکه‌ی شکۆداری و بالاده‌ستی و دوايه‌ش چۆن که‌وته‌ دۆلی قولی داماو و زه‌بوونی، وه‌کو ده‌لی:

من ملك الدنيا ودانت له	فالجهل كل الجهل أن يحسدا
بقدر ما ترفع أصحابها	تحطمهم فالرأي قرب المدا
ويلي على المغري بعليائها	سيصنحك اليوم ويبكي غدا
تعطيه كالشفق لكنها	تبطش في الأخذ كبطش العدا
مبتدأ حلو لمن ذاقه	ولكن انظر خبر المبتدأ

۱ الدولة الخوارزمية ص: ۱۸۷.

۲ سيرة السلطان جلال الدين منکبرتي ص: ۸۵.

۳ الدولة الخوارزمية ص: ۱۸۸.

غدارة خوانة اهلها ما زهد الزهاد فيها سدى^۱

(جلال الدين) له نازايه تى و پېشپړه وى كردندا به نمونه ده هينريته وه، (جهنگيزخان) دى دوژمنى نژدى پى سهرسام بوو، دهر باره دى نهو گوتبووى: (پياوى نازا ده بى ناو بى).^۲ به كار به ده ستانى ده ول ته كه دى خوى ده گوت: (نهو باوكه چنه د به خته وه ره كه پوله دى ناوا نازاو به هيزى وهك (جلال لدين) دى لى ده بى، چونكه چياوى نازا له لاي پياوى نازا نرخی ده زانرى، نه گهرچى نهو پياوه سهرسه ختري دوزميشى بى).^۳

(غزنه) دواهمين هريم بوو له هريمه كاني جيهانى خوړه لاتى ئيسلامى و له سهرده مى (الناصر الدين الله) دى خليفه دى عباسيدا له لايه نه مغوله كانه وه ده ستى به سهر داگيرا، پاش دلنيا بوونى (جهنگيزخان) له وه كه به ته واوه تى به سهر نهو هريمانه دا زالبووه و توله دى له بكوراني بازركانه كاني كردوته وه له شارى (نه ترپا) و خاكى فراوانى خوړه لاتى ئيسلاميان له چينه وه تا عيراق خستوته ژير قهله مړه وى خويانه وه، ئينجا پييه كاني خويان له هم مو كه رته كاني ده ول ته تى (خواره زمى) چه قانده، هريمه داگير كراوه كان له خوړه لاتو وه تا خوړناوا نه ده ول ته تانه دى ئيستا ده گريته وه:

- ۱- كازاخستان، ۲- قرغيزستان، ۳- تاجيكستان، ۴- ئوزبكيستان، ۵- توركمه نستان، ۶- پاكستان، جگه له ناوچه كاني باشورى كه به هريمى (كرمان) ناسراوه، ۷- نه فغانستان، ۸- زرينه دى ئيران، جگه له ناوچه كاني به شى خوړناواى سهر سنورى عيراق كه ئيسماعيليه كان تييدا نيسته جى بوون، ۹- نازهر بيايجان، ۱۰- نه رمينيا، ۱۱- جورجيا، ۱۲- باشورى خوړناواى پروسيا.^۴

۶- كوتايى هاتنى (جلال الدين منكبرتى):

دواهمين سولتاني خواره زمى (جلال الدين منكبرتى) يش ۶۱۷-۶۲۷ك نه يتوانى هه تا سهر خو له بهرام بهر مه غوله كان پابگرى، چونكه دوا به دواى سهر كه وتنه مه زنه كه دى كه له سالى ۶۱۸ك و له ده شتى ده ورو بهرى (بهيره وان) دى نزيك شارى (كابل) به سهر مه غوله كانيدا تومار كرد، هه ر له هه مان سالد او به هو دى ناكوكى و دوو به ره كى سهر كرده كاني سوپا كه يه وه له

۱- تنمة المختصر في أخبار البشر ص: ۱۵۵.

۲- الدول المستقلة في المغرب الاسلامي ص: ۱۸۸.

۳- المصدر نفسه ص: ۱۸۹.

۴- عودة الروح ص: ۲۲۴.

۵- قصة التتار ص: ۶۵.

بەرامبەر سوپاكەى (جەنگىزخان) دا تىكشكاو بە ناچارى لە پوویارى (سند) پەپەو و بەرەو ولاتى (هیند) ھەلات.^۱

بەر لەو ھى لە سالى ۶۲۱ ھىندستان بە جى بىلى، پىپارىدا پوو لە سنوورى ئوپەپى خۆرئاوا بکات، بە واتاىەكى تر پىپارىدا خۆى سوپاكەى لە دوورتىن خالى پووبە پووبوونەو ھى مەغلەکان جىگىر بکات، لىرەو ھەستى بە پۆیشتن کردو ھەموو ئو بیابانە وشکەرۆیە پى بەى کە خاکی ھىندستان و کرمان لىک جودا دەکاتەو، (بوراق حاجب) ى حکومپانى ھەرىمى کرمان بە گەرمى پىشوازی لىکردو دلسۆزى خۆى بۆ ئاشکرا کردو بە سولتان و گەرەى خۆى قبول کرد، لە گەل ئەمەشدا يەکیک لە کچەکانى خۆى پىشکەش کرد، سولتانیش لى قبول کردو ھاوسەرگىرى لە گەل کچەکەى ئەنجامدا، بە ھەمان شىوہ (سعدالله ئەتابەک) ى حکومپانى ھەرىمى (فارس) و (علا الدین) ى حکومپانى (یەزد) یش ھەمان ھەلوئىستى حکومپانى کرمانیان لە بەرامبەر سولتانى خوارەزمیدا نواندو بە سەرگەرەى خۆیان قبول کرد.^۲

ھەنگاوى دوو ھى (جلال الدين) دەست بە سەرداگرتنى شارى (ئەسفەھان) ى پايتەختى ھەرىمى کوهستان بوو لە ناوچەى خۆرئاواى ئىران، کاتى خۆى (غیاث الدین) ى براى لە لایەن (سولتان علا الدین) ى باوکى ھە کرابوو ھەرىمى ئەم ھەرىمە، پاش پۆیشتنەو ھى مەغلەکان بەرەو خۆرەلات (غیاث الدین) دەسەلاتى خۆى بە شىوہى جارەن تىدا جىگىر کردەو، لە گەل دەرکەوتنەو ھى (جلال الدين) ى براى ئەویش وەکو حکومپانەکانى تری ھەرىمەکانى ئىران چووہ ژىر ئالای سولتان (جلال الدين) ھو، بەم شىوہى تەواوى خۆرئاواى ئىران چووہ ژىر دەسەلاتى (جلال الدين) ھو، دەولەتى تازەى خوارەزمى لە گەل خىلافەتى عەباسیدا بوونە ھاوسنوورى يەکتى، بارو دۆخە سیاسىەکان زۆریان یارمەتى (جلال الدين) دا، لە شەوالى سالى ۶۲۲ کۆچیدا خەلیفە (الناصر لىدین الله) ى عەباسى و دوژمنى خوارەزمیەکان وەفاتى کرد، خەلیفە (الظاهر) ى کورپىشى تەنھا (۹) مانگ ژیاو لە پەجەبى ۶۲۳ ى کۆچیدا وەفاتى کرد، پاش ئەویش (المستنصر بالله) ى کوپى لە سالى ۶۲۳-۶۴۰ ى کۆچیدا جەلەوى خىلافەتى بە دەستەو گرت، بەلام ئو (لە گەل خوارەزمیەکاندا) ھەزى بە پووبە پووبوونەو ھى سەربازى نەدەکرد، تا کار بەو ھەگەشت لە کۆشكى خىلافەتدا پىشوازی لە نوینەرى (جلال الدين) کرد.^۳

۱ الأتراك الخوارزميون ص: ۲۵.

۲ کنز الدبر وجامع الغرر ۲۶۱/۷.

۳ المصدر نفسه ص: ۲۸.

له لایه کی ترهوه مه غۆله کان له سالی ۶۲۴ ی کۆچیدا به مردنی (جهنگیزخان) ی خاقانی گه وره یانه وه سه رگرم بیوون،^۱ به ئاماده کردنی (کۆریلتا) وه سه رقال بیوون تا بتوانن خانیکی نوی بۆ خویان مه لێژێرن.

ئه مه وه له ماوه ی (۲) سالدا (تۆلۆی) کوپی جهنگیزخان کاروباری ولاتی به پێوه ده برد تا له سالی ۶۲۶ ک/ ۱۲۲۹ زاینیدا (تۆکتای) ی کوپی (جهنگیزخان) یان مه لێژاردو کردیانه خانی گه وره ی خویان.^۲

هاوکات له گه ل ئه مه پووداوانه دا (جلال الدین) ده رفه تی وه رگرتو به ره و باکوور پۆیشت و هه ری می (نازه ربایجان) ی خسته ژیر پکیفی خۆیه وه، له ویشه وه تپه پی کردو هێرشه کرده سه ر (که ره ج) و مه سیحیه کانی تیكشکاندن و دهستی به سه ر شاری (تفلیس) ی پایته خندا گرتو تۆله ی هه موو ئه و تاوانانه ی لێ کردنه وه که ده ره ق به موسلمانان به گشتی و موسلمانانی نازه ربایجان به تایبه تی ئه نجامیان دا بوو.^۳

۱- سه ره تای کۆتایی هاتنی (جلال الدین منکبرتی):

سه ره تای ده رکه و تنی خواره زمیه کان له ۲۸ ی جه مادی دووه می سالی ۶۲۷ ی کۆچی له شاری (خه لات) ی سه ر به ده سه لاتی (مه لیک ئه شره فی کوپی عادلی ئه یوبی) بوو به سه ره تای کۆتایی هاتنی سولتان (جلال الدینی مونکه به رتی)، ئه مه وه له ۲۸ ی په مه زانی ۶۲۷ ی کۆچیدا سوپای (جلال الدین) له نزیک نازه ربایجان له لایه ن سوپای ئه ییوبیان و سلجوقیان پۆمی تالاری شکستی ده رخوارد درا، خودی سولتان به زی و به ره و نازه ربایجان هه لات و سه ربازه کانیشی به مه به سستی هه سانه وه یه کی که م به ره و بیابانی (موغان) به پێکردن.^۴

ئیسماعیلیه کان (له ئالمۆت) که پێشدا له لایه ن (جلال الدین) وه ته نگیان پی هه لچنرابوو ناچاری پێدانی سه رانه ی سالانه بیوون - نه یانه یشت ئه مه هه له ده ست ده رچیت، له به ر ئه مه ده ستیان به نامه و نامه کاری کرد بۆ (مه غۆله کان) تا پێش ئه وه ی له م زه بوونی ی هه ستیته وه به سه ریدا دان و کۆتایی به ده سه لاتی بێنن، له پاستیدا مه غۆله کان ده رباره ی ئه مه پێویستیان به هاندانی ئیسماعیلیه کان و غه ییری ئه وانیش نه بوو، له گه ل

۱ جامع التواریخ رشید الدین ص: ۲۸.

۲ الأتراك الخوارزمیون ص: ۲۸.

۳ المصدر نفسه ص: ۲۸.

۴ المصدر نفسه ص: ۲۸.

هه لېزاردنې (تۆكتای) ی كوپى (جهنگیزخان) به خانى گه وره ی (مه غول)، ستراتیژیه تیكى تازه ی (مه غول) سهرى هه لدا، كه خۆى له (۳) پړۆسه ی داگیركارى سهربازى به دواى یه كدا ده خسته پوو، یه كه میان: بۆ سهر باشوورى چین، دووهمیان: بۆ سهر خۆرئاواى ئیران، سیپه میان: بۆ سهر خۆره لاتی ئوروپا، به م شپوه یه خۆرئاواى ئیران به تایبه تیش باكوورى خۆرئاواى بوو به ئامانجى سهره كى هیترشى مه غوله كان، كه (جلال الدین منكرى) سولتانی خواره زمى و سهرسه ختترین دوزمنى ئه وان خۆى له ویدا مه لاس داوه.

هه رچه نده سولتان (جلال الدین) له گه ل هه موو لایه ك ناته با بوو، به لām هه رچۆنێك بوو ده ستى به نامه ناردن كرد بۆ لای: (المستنصر بالله) ی خه لیفه ی عه باسى و (مه لىك ئه شره فى ئه یوبى) ی حكومپانى دیمه شق و جه زیره و (سولتان علاء الدین كه یقوباد) ی سولتانی سلجوقیه كانى پۆم و چه ندىن میرو حكومپانى ترى ولاتانى موسلمان وه كو حكومپانى (میا فارقین) و (ماردین)، داواى لێكردبوون به هاواریه وه بچن و سوپای بۆ بنییرن تا به هه مووان پووبه پووى هیترشه كانى ئه م دوزمنه داگیركاره ببه وه كه هه رپه شه له هه موو موسلمانان و جیهانى ئیسلام ده كات، به لām وه لامیان نه دایه وه و پشتیوانیان لێ نه كرد.^۱

ب - تێكچوونى هاوسهنگى سهربازى:

تێكشكانى یه كه مى خواره زمیه كان له لایه ن مه غوله كانه وه ئه نجامگیریه كى سامناكى له پاش خۆى به جى هیشت و كاریگه رى گه وره ی له سهر پووداوه یه ك له دواى یه كه كانى خۆیه وه دانا.

سوپای خواره زمى شكستیكى گه وره ی خواردبوو، كه خۆى له: هه زاران كوژراو و دیل و تێكچوونى سیسته مى سهربازى و له ده ستدانى زه بت و په بت له نێو سوپادا و نه مانى هه بیه ت و سامى سوپا كه یان له بهر چاو و دلى هیزه سهربازیه كانى هاوسى دا خۆى ده نواندكه پێشدا مایه ی مه ترسى بوو.

ئه م تێكچوونه له هاوسهنگى هیزى سهربازى ناوچه كه دا سهرى كێشا بۆ ده ركه وتنى چه ند ئاماژه یه كى سیاسى له لایه ن هیزه سیاسیه كانى ناوچه كه وه، زۆریه ی میره كانى (جزیره) هاتنه سهر ئه و باوه رپه ی كه ئه م هه لۆیسته نوویه به خیرایى ده یانخاته ژێر تاوڵى ده سه لاتی (ئه یوبى) - ی كه خۆى له مه لىك ئه شره فى نیشته جیى دیمه شقدا ده ببینیته وه و له لایه ن (كامیل) ی براى و حكومپانى میسره وه پشتیوانى لێ ده كړیت -، له لایه كى تره وه ده روازه ی

زۆریه‌ی شاره‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی سولتانی خواره‌زمی له خۆره‌لاتی شاری (خه‌لات) له‌برده‌م (چاوی ته‌ماعی) سلجوقیه‌کانی پۆمدا کراونه‌وه،^۱ هه‌روه‌ها مه‌مله‌که‌تی (که‌پج)ی مه‌سیحیش به‌تاییه‌تی (تفلیس)ی پایته‌خت به‌خێرای خۆی له‌ژیر ده‌سه‌لاتی خواره‌زمی پزگار کرد،^۲ هینده‌ی نه‌خایاند: ژماره‌یه‌ک شاری گرنگی وه‌کو (ته‌وریزو کنجه) له‌ده‌سه‌لاتی خواره‌زمی هه‌لگه‌پانه‌وه‌و له‌هه‌ندیک شاردای خه‌لکیشیان لێ کوشتن، ئیسماعیلیه‌کانیش له‌ (ئالموت) فیر بیوون ده‌ستی ده‌ستیان به‌وباج و پیتاکه‌ ده‌کرد که له‌لایه‌ن سولتانی خواره‌زمیه‌وه له‌سه‌ریان دانرابوو.^۳

به‌لام مه‌ترسی هه‌ره‌گه‌وره‌مه‌غۆله‌کان بوون، هێرش و په‌لاماره‌که‌یان له‌سه‌عاتی سفردا بوو، به‌تاییه‌تی دوا‌ی ئه‌وه‌ی پێشه‌نگی سوپا‌که‌یان گه‌یشتبووه‌ شاری (په‌ی)، پێگای هه‌ریمی نازه‌ربایجان که سوپا به‌زیوه‌که‌ی خواره‌زمی تێیدا په‌رت و بلأو بیوو له‌برده‌میاندا کرابوو.

هه‌موو ئه‌و ئاماژانه‌هه‌والیان ده‌دا: ده‌وله‌تی خواره‌زمی ده‌پوخی و ئه‌ستێره‌ی (جلال الدین منکبرتی)ی دوا‌ین سولتانیشی ئاوا ده‌بی.^۴

ج - (جلال الدین منکبرتی) و ئه‌وه‌لانه‌ی له‌قوناغی دوا‌یدا که‌وته‌ نیویانه‌وه:
هه‌ر هه‌موو ئاماژه‌که‌ره‌کان پێمان ده‌لێن ده‌بی ده‌وله‌تی خواره‌زمی نه‌مێنیت و ئه‌ستێره‌ی سولتانه‌که‌شی ئاوا ببیت، چونکه‌ دوا‌به‌دوا‌ی شکستی یه‌که‌می که‌وتبووه‌ نیو هه‌له‌ و په‌له‌یه‌کی زۆره‌وه، له‌وه‌لانه‌:

- لاوازیونی سیسته‌می زانیاری هه‌والگیری: کاتیک یه‌کێک له‌سهریه‌کانی هه‌والی هه‌له‌ی ده‌رباره‌ی گه‌پانه‌وه‌ی مه‌غۆله‌کان دا‌بوو، سهریه‌یه‌کی تریش که‌وتبووه‌ نیو بۆسه‌ی مه‌غۆله‌کانه‌وه له‌لای شاری په‌ی، سهریه‌ی سێهه‌میش به‌فه‌رمانی خودی سولتان پۆکه‌وت و هێچ کامیک له‌ئه‌ندامه‌کانی بۆ مازنده‌ران و خۆراسان نه‌پۆیشتن.

- بیروبو‌چوونی هه‌له‌ی (جلال الدین) سه‌باره‌ت به‌وه: که‌مه‌غۆله‌کان وه‌رزى زستان له‌ (عیراقی عه‌جه‌م) ده‌مێننه‌وه‌و تا وه‌رزى به‌هار نایه‌نه‌ نیو خاکی (نازه‌ربایجان) هه‌وه، بۆیه‌ له‌ نکاوو له‌حاله‌تی چاوه‌پوان نه‌کراودا به‌سه‌ریان دا‌داو به‌ناچاری ژنه‌کانی و خێزانه‌که‌ی له‌

۱ المصدر نفسه ص: ۳۰.

۲ المغول للعیرینی ص: ۱۸۰.

۳ الأتراك الخوارزميون ص: ۳۱.

۴ المصدر نفسه ص: ۳۱.

(ئەپاك)ى نزيك (تەورېن) بەجى ھېشتن و خۇيشى بە پەلە و بە مەبەستى كۆكردنە وەى سەربازە پەرت بووەكانى بەرەو (مۇغان) بەپىكەوت.^۱

— گېرگرتنى (جلال الدين) بۇ نووسىنى نامە بۇ (مەلىك ئەشرەفى ئەيوبى)ى ھكومپانى (جىزىرە و ئەخلات) بە مەبەستى بە ھاوارەو چوون، لەگەل ئەمەشدا دلسۆزەكانى دەوربەرى پىيان گوتبوو ئەمە ھىچ سوودىكى نابى، بە تايىبەتیش كە (جلال الدين)لە شەوى گەمارۆدانى شارى (ئەخلات)دا (ست خاتوونى كەپەجى) — ى ھاوسەرى مەلىك ئەشرەف و ھكومپانى ئەو شارە — ى گرتبوو سووريش بوو لەسەر ھېشتنەوەى لە لای خۇى ھەتا دواى تىكشكانىشى لە بەرامبەر سوپاى (مەلىك ئەشرەف) و سوپاى (سلجوقى)ى ھاوپەيمانى لە پەمەزانى ۶۲۷ى كۆچىدا.^۲

— تەرخانگردنى (۶) ھەزار ئەسپسواری خوارەزىمى بۇ ھېرشکردنە سەر شارەكانى (خەتەرت و مەلەتە و ئەرزىجان) بۇ تۆلەسەندەوە لە (علاء الدين كەيقوباد)ى سولتانى سلجوقى پۆمى، بەللى لەگەل ئەوەشدا (جلال الدين) دواى شىكستى يەكەمى تەنگى پىئەلچنرابوو ھېرشى مەغۇلەكانىش سەرانسوئى لى دەكرد، ئەوا ئەو ھېزە ئەسپسواری خۇى ناردە سەر ئەو شارە پۆمیانە و تالاننىكى زۆريان گرت و ھىندەيان ئازەل ھىتابوونەو سەربازگەى خوارەزىمى كە (۲۰) مەپ بە دىنارىك دەفرۆشران،^۳ ئەنجامدانى ئەم كارە لە لاين سولتانى خوارەزمىيەو ئەوپەپى كورتبىنى ئەو دەردەخا لە بواری سياسەتى پۇژدا، چونكە ئەو بەم كارەى ھەموو ئەو ئومىدانەى تەفرو تونا كردن كە بەند بوون بە ئەگەرى گۆپانى ھەلوئىستى سلجوقىيەكان لەگەلیدا بە تايىبەتى لە مەملانى چاوەپوانكراوەكەى لە دژى ئەو مەغۇلانەى سەرەتاتكەى پەلامارى سەر پاشماوۋەى دەولەتەكەى دەكەن.^۴

— تەفرەخواردنى (جلال الدين) بە نامەى (مەلىك ئەرتقى مەسعودى كوپى ئەپتق) ھكومپانى (ئامەد): ئەو لەو نامەيەدا ھانى دەدا ولاتى سلجوقىيەكانى پۆم داگیر بىكات، بەلئىشى پىدابوو (۵) ھەزار سەربازى بۇ پشتىوانىكردنى بۇ دەنئىرى، كاتىك (سولتان جلال الدين) — ئەم نامەيەى پىگەشت — پووى لە شارى (ئەسفەهان)ى پايتەختى ھەرىمى كوھستان (چىا) بەرەو (ئامەد) وەرسوپاند، كاتىك مەغۇلەكان پاوہ دوويان نا پەناى بۇ

۱ تاريخ ايران بعد الاسلام عباس اقبال ص: ۴۰۴.

۲ الأتراك الخوارزميون ص: ۳۲.

۳ المصدر نفسه ص: ۳۲.

۴ المصدر نفسه ص: ۳۲.

دیوارو قه لاکانی نهو شاره برد، به لام (مه لیک مه سعود) ده رگاکانی بۆ نه کردنه وه دهستی به پوه وه ناو خه لکه کهشی به ردبارانیان کرد، بۆیه به ناو میدی گه پایه وه به ناچاری و به ته نیا پوه به پوهی مه غوله کان بۆوه.

— متمانە ی ته وای خۆی له سەر (ئۆته رخان) دانا بوو، که به خزمایه تی له پرسی خالوانه وه پیتی ده گه یشته وه، (ئۆته رخان) هه میسه ترسو بیمی وه بهر ده خستو دهیه ویست بهم شیوازه به سەر ته له ی هه له یدا بخت، جار یکیان وای خسته خه یاله وه که مه غوله کان له سنووری (منازجرد) نه ماون و گه پاونه وه، کاتیکیش په نای بۆ (نامه د) بردو په نایان نه دا، له کاتی هه لاتنیدا ئاماژه ی پێدا که به هه مان پێگادا بگه رپته وه که پێیدا هه لاتبوو مه غوله کان پاره دوویان نابوو، ئه ویش — تا له نیوچوونی له هه موو لایه که وه به پای نهو بیت — به قسه ی کردو به هه مان پێدا گه پایه وه، هه روه کو (نسوی) ده لی: له کۆتا خالدا به جیی هیشت و به سه ره نجامی نادیا ری سپاردو خۆیشی — واته (ئۆته رخان) — به حوكمی هه بوونی نامه گوپینه وه ی پیش وه خت له نیوانیاندا بۆ لای (مه لیک مظفر شهاب الدین غازي) حکومرانی (میا فارقین) پویش،^۱ له لایه کی تره وه (جلال الدین) چهند هه له یه کی ناشیرین و بیژدای لی واقع ببوون، له وانه:

— خوگرتن به مه ی خواردنه وه له گه ل هاوه له هه ره نزیکه کانی، به تاییه تی له و کاتانه دا که له لایه ن مه غوله کانه وه ته نگاو ده کراو گه مارۆی ده درا، ده چوونه نیو تاوه له که یه وه ته ماشایان ده کرد: خه وتوه وه سه رخۆش بووه ده سه لاتی منداله ساوایه کیشی نه ماوه، ئه م په فتاره ی جگه له وه ی پیچه وانه ی پینماییه کانی ئاینی ئیسلامی پیروژ بوو، له لایه کی تریشه وه پیچه وانه ی ره وشته کانی گوپه پانی جه نگ بوو، چونکه شوینیکی ئاوا پیویستی به هه بوونی پابه ندی سه ربازه کان به سه رکرده که یانه وه هه یه و سه رکرده ش پیویستی به به کاره ی نانی عه قل و ژیری خۆی و پاوژکاره کانی ده وریه ری وه هه یه، نه وه کو له ژیر تاو لی ره شی دۆپان و به زیندا بتلیته وه.^۲

— کاره ساتی (قلج) ی خزمه تکاری: (قلج) گه نجیکی خه ساوی سه روسیما جوانکیله بوو، (جلال الدین) تاییه تی کردبوو به خۆیه وه، کاتیک ئه م کوپه مرد، (جلال الدین) خه م و مه راقو داخو خه فه تیکی زۆری بۆ خوارد که بۆ هیچ که سی تر نه مه ی نه کردبوو، فه رمانی به سه رکرده و سه ربازه کانی کرد به پیاده له گه ل ته رمه که ی بپۆن، بۆ خۆشی که میك به پیاده

۱ المصدر نفسه ص: ۲۳.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۳، سيرة جلال الدين ص: ۲۷۵.

پۆیشت، بە لām وەزیرو سەرکرده کانی به زۆری سواری ئەسپەکیان کردەو، کاتیک گەیشتنە نزیک (تەورین) بۆ لای دانیشتوانی نارد هەر هەموویان بێنە دەرەو و بە ماتەمینی پێشوازی تەرمی تۆکرەکە ی بکەن، ئەوانیش ئەمەیان کرد، بە لām پەخنە ی ئی گرتن کەوێک پێویست دالتهنگی و گریانیاں دەرەنەپریو، بۆیە بپاریدا سزایان بدا، بە لām سەرکرده کان تکیان بۆ کردن و ئەویش لێی بوورین، دوا ی ئەو بابای خەساو نەنیزرا، بۆ هەر شوپێنیک پۆیشتبایە لەگەڵ خۆی دەبێردو لە تاوانی بە دەم و چاوو سنگی خۆی دەکێشا، کار بەو گەیشتنە خواردن و خواردنەوێشی واز ئی هێنابوو، ئەگەر خواردەمەنیاں دەخستە بەر دەمی، دەیگوت: لەم خواردنە بۆ (قلج) یش بەرن، کەس نەیدەوێرا بلی (قلج مردوو) چونکە دەکوژرا، خواردنەکیان بۆ (قلج) دەبێردو دەگەپانەو لای (جلال الدین) و دەیانگوت: ئەو ئیستا زەوی ماچ دەکا و دەلی: من ئیستا حالم لە پێشدا باشترە !!

لەم بارودۆخەیدا درپۆنگی و لوتبەرز و توندو تیژی زۆری لە بەرامبەر سەرکرده و وەزیرەکانی پێشاند، ئەم پەفتارە ناهەمواری وای ئی کردن لە ژێر فەرمانی دەرێچن و بێنە لایەنگیری وەزیرەکە ی، (جلال الدین) بە تاقی تەنی و بە سەرگەردانی مایەو و نەیدەزانی چ بکات، بە تاییەتی کاتیک مەغولەکان هێرشیاں هێنا یە سەر^۱ (وەزیر) یش بەرەو شاری (حیزان) بە پێکەوت و سەرلەنوێ دروستی کردەو و یاخی بوونی خۆی لە (جلال الدین) پاگەیاندا بە پە لە نامە ی بۆ پاشا و حکومرانه کان نارد و پایگە یاند کە ئەو پە یوێندی لەگەڵ ئەوان خۆش دەبێت و ئەگەر حوکمی (ئاران و ئازەربایجان) بگێڕێ ئەو وتار بە ناوی ئەوانەو دەخوینێتەو، ئەمەو نامە ی بۆ (علاء الدین کە یقوباد) و (مەلیک ئەشرەف) نووسی و پایگە یاند کە لە (جلال الدین) ی دۆپا و جودا بۆتەو و لەمەولا بە فەرمانی ئەوان پەفتار دەکات.

(وەزیر) یاخی بوونەکە ی درێژە ی کێشا، کار بەو گەیشتنە هەر کە سێک لە دارو دەستە ی (سولتان) لە کاتی هەلاتنیدا لە مەترسی مەغولەکان بە سنووری قەلاکەیدا پەت بووایە قۆلبەستی دەکرد و دەیخستە ژێر ئازار و ئەشکەنجەو و ماله کەشی ئی داگیردە کرد.^۲ بە لکو نامە ی بۆ (حسام الدین قلج أرسلان) ی میری هەرە گەورە ی تورکمانەکانی (ئاران) نووسیوو، تێیدا فەرمانی پێدا بوو: دەست بە شتە پێرۆزەکان و خەزنەکانی سولتانەو بگێرت و پارێزگاریان ئی بکات، ئەگەر خودی سولتانیش هات نە یانداتەو دەستی.^۳

۱ الکامل فی التاریخ ۳۹۶/۹، الأتراك الخوارزمیون ص: ۳۴.

۲ سیرة السلطان جلال الدین ص: ۳۵۷.

۳ المغول ص: ۱۷۶، الأتراك الخوارزمیون ص: ۳۵.

(جلال الدين) به ناچارى دهستى به ناردنى نامه‌ى تهره ناميزو سهرنج پاكيش كرد بۇ لاي (وهزير) تا له لاي ناماده بيت، كاتيك (وهزير) گه‌يشت چه‌ند پوژيك له لاي خو‌ى هيشته‌وهو پاشان كوشتى.^۱

- فهرمان كردن - به (تورخان)ى سهركرده‌ى سوپاكه‌ى له كاتيكدا مه‌غوله‌كان بۇ دواهمين جار گه‌ماروياندا - كه به خو‌و به سوپاو به جىي بيتلن به لكو مه‌غوله‌كان شوينيان كه‌ونو خو‌ى به تهنه‌ پزگارى بىي، نه‌و له‌م فهرمانه‌يدا به هه‌له‌دا چوو، چونكه وه‌كو (نسوي) ده‌لى: كاتيك (تورخان) لىي جيابوو، ژماره‌يه‌كى زور له‌ خه‌لك هاتنه‌ پيزى سوپاكه‌ى، كه گه‌يشته هه‌ولير (هه‌ربيل) (۴) هه‌زار نه‌سپسوارى له‌گه‌ل بوو، به‌ره‌و (ئيسفه‌هان) پويشت و ماوه‌يه‌كى زور تا هاتنى مه‌غوله‌كان حوكمى تيدا گيپرا، (تورخان) تا سالى (۶۳۹) له ولاتى فارس زيا، نه‌و سالي (نسوي) كتىبه به ناويانگه ميژووييه‌كه‌ى خو‌ى به ناوى (ژياننامه‌ى سولتان جلال الدين منكبرتي) تيدا نووسيووه.^۲

س - كوژنانى (جلال الدين منكبرتي):

(توكتاي) سوور بوو له‌سهر جىيه‌جىكردى وه‌سيته‌كه‌ى (جه‌نگيزخان)ى باوكى، كه نه‌خشه‌كانى به‌دوا نه‌نجام بگه‌يه‌ني‌ت و ده‌ست به‌سهر ته‌واوى جيهاندا بگري‌ت. (جرماغون) يه‌كيك بوو له‌سهركرده سهريازيه هه‌ره دياره‌كانى مه‌غول، (توكتاي) كردى به سهرسوپاي نه‌و هيرشه تازهى كه به‌ره‌و خو‌رئاواو بۇ كو‌تايى پي‌هيتاننى (جلال الدين منكبرتي) به‌پيكرد، هه‌ر كه سوپاي مه‌غوله‌كان نزيك بووه، (جلال الدين) هه‌ستى به مه‌ترسى گه‌رده‌ى نه‌وان و لاوازيوونى خو‌ى له به‌رامبه‌رياندا كرد، بويه به په‌له‌په‌ل هاوارى له خه‌ليفه‌و حكومرانانى ولاتانى جيهانى ئيسلام به‌ست و به‌نامه داواى ليده‌كردن به هانايه‌وه بي‌ن تا به هه‌مويانه‌وه له به‌رامبه‌ر دوژمنانى ئيسلامدا بوه‌ستنه‌وه.

(عطا ملك الجويني) ميژوونوس به‌م شيوه‌يه نيوه‌پو‌كى نامه‌كه‌ى (جلال الدين)مان نيشان ده‌دا: (سوپايه‌كى زور زه‌وه‌ندى ته‌تار وه‌ك ميروو مار له زورى و له‌دريدا به‌ره‌و پوومان به‌پيكه‌وتوو، نه‌گه‌ر لىي گه‌پي‌ن و به‌گزي‌دا نه‌چينه‌وه نه‌وا قه‌لاو شاره‌كان ناتوانن خو‌ى له‌به‌ر پاگرن، ترسو توقان كه‌وتوته هه‌ناوى دانىشتوانى نه‌م هه‌ريمه‌وه، نه‌گه‌ر بپوخيم و نيوانى ئيوه‌و نه‌وان خالى بيت، ئيوه ناتوانن به‌ر به‌م دوژمنه‌ بگرن، كه‌واته من بۇ

۱ الأتراك الخوارزميون ص: ۳۵.

۲ سيرة السلطان جلال الدين منكبرتي ص: ۴۹۷.

ئىۋە لە جياتى بەربەستەكەى ئەسكەندەرم، ھەر يەككە لە ئىۋە با بە پۆلە سەربازىك بە ھاۋارمانەۋە بىت، ھەر كە ھەۋالى پىكەۋتنو يەكگرتنى ئىمەيان پىگەيشت بەمە ھىزو پىزىيان لاۋاز دەبىۋ پىشتىيان دەشكىۋ سەربازانى ئىمەش گىيانى غىرەتيان بەبەردا دەكرىتەۋەۋ بەسەرياندا سەردەكەۋىن).^۱

لەگەل ئەۋەدا بارودۇخەكە مەترسىدار بوو بەلام نە خەلىفەى بەغداۋ نە حكومپرانو سولتانى ولاتانى ئىسلامى ۋەلامى ھاتو ھاۋارى (جلال الدين) يان نەدايەۋە، بەلكو لىي گەپان بە تەنيا بىتو توۋشى سەرەنجامى شومى خۆى بىت.

لەم ئان و ساتەدا مەغۇلەكان ئامانجى خۆيان لەسەر لەنئوبردى (جلال الدين) ۋ كۆتايى ھىنان بە دەسەلاتەكەى چىركىدبۆۋە، (جرماغۇن) ھىرشى كىردە سەر ھەرىمەكانى (جلال الدين) ۋ پىشەكى (پەى) داگىركىدو ئىنجا دەستى بەسەر (ھەمەدان) دا گىرتو لەۋىشەۋە تا سەر سنوۋرى (ئازەربايجان) پۆيشت، (جلال الدين) ىش ھەر جارىك پوۋىپەۋى مەغۇلەكان دەبۆۋە پىشەكى دژە ھىرشىكى دەكرىدو ئىنجا پاشەكشەى دەكرىد، ئەمەۋ مەغۇلەكان لە شوپىنكەۋە بۆ شوپىنكى تىر بە دۋاى دەكەۋتن، لە كۆتايىدا گەيشتە ناۋچەيەكى بارى سەرەۋەى (دىچلە)، لىرەدا (جلال الدين) لە دۋاھەمىن پوۋىپەۋىپوۋەۋەيدا لە بەرامبەر مەغۇلەكان راۋەستاۋ بە خۆۋ بە سوپاكەيەۋە بە پوۋياندا ھەلشاخاۋ پاش كۈشتارىكى نۆرو كەۋتنى زىيانكى نۆرى گىيانى سوپاكەى تىكشكاۋ خۆيشى بە تەنيا لە گۆرەپانى جەنگ ھەلات، بەردەۋام لىرەۋ لەۋى خۆى شوپنە ون دەكرىد، تا گەيشتە چىپاكانى كوردستان، ئەم پوۋداۋە لە سالى ۶۲۸ كۆچىدا بوۋە،^۲ لە كۆتايىدا كەۋتە بەر دەستى ژمارەيەك كورد، يەككىيان لە ۱۵ شوال ۶۲۸ك ئۇغستوس ۱۲۳۱ زىدا كۈشتى.^۳

تاقمىك لە پىاوماقۇلان بە بۆنەى كۆژرانى (جلال الدين) ۋە پىرۆزبايىان لە (مەلىك ئەشرەف) ى حكومپرانى دىمەشق كىرد، ئەۋىش لە ۋەلامياندا كۆتى: (پىرۆزبايى ئەۋەم لى دەكەن؟! لەمەۋلا دەرەنجامى ئەمە دەبىنن، سوپىند بە خودا ئەم تىكشكانە دەبىتە ھۆكارى ھاتنى تەتەرەكان بۆ نىۋ ولاتانى ئىسلامى، دەۋلەتى خوارەزمى ۋىنەى ئەۋ بەربەستە بوو كە لە نىۋان ئىمە ۋ ياجوج ۋ ماجوجدا ھەبو).^۴

۱ العراق بين سقوط الدولة العباسية والعثمانية ص: ۱۰۱.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۰۱.

۳ الأتراك الخوارزميون ص: ۳۵.

۴ العراق بين سقوط الدولة العباسية والعثمانية ص: ۱۰۲.

(مه ليك شهاب الدين غازي نه يوبی) ی حکومتپانی (میا فارقین) فرمانیدا بکوڅه کې (جلال الدين) پېننه برده می، هینا یان ودانی به کوڅته که دا هینا و نه سپو زین و شمشیر که شی له گه ل خویدا هینا بوو، پېشدا گوتمان (نوترخان) و کومه لیک له ده ستو پټو نه ده کانی سولتانی خواره زمی چو وېوونه لای (شهاب الدين غازي) و له کوڅه کې نه ودا نیشته جی بېوون، (شهاب الدين) فرمانیدا تهرمه کې سولتان به شه و له (گوند) پرا هه لگیریت، (شهاب الدين) به (نوترخان) ی گوت: ته ماشامه بزانه نه وه؟ که پینی گریا و گوتی: به لای، به شه و ناشتیان و گوږه که یان له ترسی هه لدانه وه شوپنه ون کرد.

ک - ته فروتونا بوونی خواره زمیه کان:

خواره زمیه کان: دواي تیکشکانیان له سره دهستی مه غوله کان و کوڅرانی (جلال الدين) ی دوا سولتانیان له هه موو لایه که وه پرته وازه بوون، خاله کې (جلال الدين) و هاوه له کانی چوونه لای (مه ليك ظاهر شهاب الدين غازي) ی حکومتپانی (میا فارقین)، له لایه کې تره وه هاوسه ره کې سولتان و توکرو قهره واشه کانی و هیژکی گه وره ی سهریازی گه لای به ره و شاری (حهران) پویشتن و داویان له (نهمیر صواب) ی حکومتپانی (جزیره) ی سر به (کامیلی نه یوبی) کرد په نایان بدات، پېشدا په نای دان به لام دوايه ناپاکی له گه ل نه نجامدان، سهریازه کانیان چه ک کردن و مال و سامانه که یان لای سهندن و هاوسه ره که شی له قه لای (حهران) دا به ند کرا، ئینجا به ره و (دیمه شق) به پیکرا و له ویدا نیشته جی بو. ^۲ به لام دهر باره ی که نيزه که ی سولتان - که به که میک پېش هیژشی مه غوله کان لای هاوه لیکي خوی داینا بوو، کاتیک نهم هاوه لای هه والی پاست و دروستی له سره له نیوچوونی سولتان بیست، که نيزه که ی له گه ل خوی برده به غداو به دیاری پېشکه شی (المستنصر بالله) ی خلیفه ی کرد، که نيزه کی (جلال الدين) - تا نه و پوڅه ی وه فاتی کرد - به لای خلیفه وه له هه موو که نيزه که کان گه وره ترو پېژدارتر بوو.

تیره و تایه فه کانی تری (خواره زمی) به سره هه ریمه کانی (نه سیبین) و (موسل) و (سنگار) و (نهریل) و شاره کانی تردا دابه شبوون، پاشایان و په عیته کانیان بڼ خویان دهر پاندن، کار به وه گه یشتبوو جوتیارو ده شته کی و دیهاتیه کانیش ته معایان تیده کردن و دهیان بردن و دهیان کردن به باره به رو خزمه تکاری خویان.

۱ الأتراك الخوارزميون ص: ۳۶.

۲ المصدر نفسه ض: ۳۷، التاريخ المنصوري ص: ۱۵۷.

۳ مفرج الكرب ۴/۲۲۳.

بەشىكى زۆرى خوارەزمىيەكان بەرەو ولاتى سلجوقىيەكانى پۆمى پۆيشتن، (سولتان علاء الدىن كەيقوبادى كوپى خەسرەو) یش ھەرىمىكى بە خزمەتكارى و پەيدارکردنى نانەسكى خۇيان لەویدا نیشەتە جىيى کردن، ژمارەيەكى تریش لەو خوارەزمىيانە بەرەو (تراپزۆن) ى ھەلکەوتوو لەسەر كەنارى باشوورى دەريای پەشو ولاتى (كەپەج) ى ھاوسى ھەلاتن،^۱ بەم شىۋەيە خوارەزمىيە لىقەوماۋەكان لە ژمارەيەك ناۋچەى خۆرەلاتى نىزىكى ئىسلامى گىرسانەو، چاۋەپوان دەكرا ئەمانە لەگەل دانىشتوانى ئەو ناۋچانەدا ئاۋىتە بىن، بەلام ئەو بارودۇخە سىياسىيە لەو كاتەدا دەورەى خۆرەلاتى نىزىكى ئىسلامىدا بۆ جارىكى ترەلى دانى تا لە ھىزىكى سەربازى كارىگەردا خۇيان پىكېخەنەو لە بچوكتىن مەملەننى سىياسى و سەربازىدا تا بە گەورەترىنيان پادەگات پىشكىان ھەيىت، ئەمەو لە سالى ۶۴۲ى كۆچىدا بە بەشدارى چالاكانەى (بیت المقدس) لە خاچپەرستەكان سىنرايەو و تا ھەلايسانى جەنگى جىھانى دووھم لە ژىر دەسلەلاتى مۇسلماناندا مايەو،^۲ لەو كىتەبەمدا كە دەربارەى پەلامارى (۴، ۵، ۶، ۷) ى خاچپەرستانە، مەسەلەى كۆتايى ھاتنى خوارەزمىيەكانم پوون كىردۆتەو.

پىنچەم: ھۆيەكانى لەنيۇچوونى دەولەتى خوارەزمى:

ھۆيەكانى پووخانى دەولەتى خوارەزمى زۆن، بەلام ئەو ھۆكارەى كە ھەموو ھۆيەكانى تریش لە خۆدەگرىت: خۆبوردنيان بوو لە ھوكمگىپان بەپىي بەندەكانى شەرىخودا لە سىستەمى سىياسى و دارايى و كۆمەلايەتى و پەشتىدا، كاتىك شەرىخودا لە كاروبارى دەولەتدا فەرماۋش دەكرى دەولەت و نەتەوكان و تاكەكانى ژىر سايەى ئەو ھوكۇچەتە لە دنيادا توۋشى تەمبەلى و دۇپان دەبن، ۋەك زانىمان: ھەلە و تاوانەكانى (علاء الدين محمد خوارەزمشا) بوو بە ھۆكارى پوخانى دەولەتى خوارەزمى و ھىنانى كارەساتى ھىرشى مەغلۇل بەسەر ئۆمەتدا، چونكە (علاء الدين) فەرمانى كوشتنى ئەو بازىرگانە تەتەرەنەى دەرکرد كە بۆ بازىرگانى ھاتبوونە نىو ولاتى ئىسلامەو، كاتىكىش (جەنگىزخان) – بە مەبەستى پوونكىدە ھى ھۆى كوژرانى بازىرگانەكان – نوپىنەرى خۆى بۆ لای (علاء الدين) نارد، نوپىنەرەكەشى كوشت، جەنگىزخان بلىسەى توپەيى لى ھەلسا، ھىرشىكى بى ئەمانى كىردە

۱ المصدر نفسه ص: ۳۲۵/۴.

۲ الأترك الخوارزميون ص: ۳۸.

سهر مه مله که تی (خواره زمشا)، پاشانیش پانه وه ستاو هلیکوتایه سهر تیڅپرای جیهانی نیسلام.^۱

نه گهر له قورنای پیرۆز ورد بینه وه که چۆن ناماژه به گه شه سندنو پیشکه وتنی گه لانو پوکانه وه و دواکه تنیان دهکات، چۆن به پیی سوننه سابته کانی خودا گه لان بهرهمی کرده وه و په وشته کانی خویان ده بیننه وه، کاتیک قورنای پیرۆز له سهره تای سوپه تی (الاسراء) دا باسی هره سی نه ته وهی به نی ئیسرائیلی و چه وسانه وه یان به دهستی پاشا ستمکاره کانو خهراپ بوونی مزگه وتی نه قسا دهکات، هه موو هوپه که ی ده گپړته وه بق خودی نه ته وهی به نی ئیسرائیلی و په فتاره به ده کانیان له لوتبه رزی و یاخی بوونو سهرکه شی و خراپه و خراپه کارییان له سهر زه ویدا.

وهک دهرده که ویت: هوکاری پاسته قینه ی پشت هم به لاو موسیبه ته گه وره ی که به سهر جیهانی نیسلامیدا هاتو سهر کوپړانه به پوویدا هه لتوقی ته نها به هو ی به درپه فتاری و هه له و تاوانی سیاسی و فیکری یه کیک له هوکومرانه کانی نه بوو، بیگومان نه مه به ته نیا نابیته هو ی هاتنی لافاوکی هیته گه وره که هه موو جیهانی نیسلامی به م شیوه یه له گه ل خوی پامالی، نه گهر مه شخه لی قورنای پیرۆز به دهسته وه بگرینو ته ماشایه کی بارودوخی په وشتی و نایینی و کومه لایه تی و سیاسی نه و سهرده مه بکه ی، وهک پوژی پوون بومان دهرده که ویت: که ژماره یه کی زور هوکاری گه وره تر له و هوکارانه ی به بهر چاوه وهن له پشت هم کاره ساته شوو مه وه هه بوونو ده یسه لمینن که هم به لایه هه روا له خوړاو له نکاو به سهر جیهانی نیسلامدا نه هاتوه.^۲

له نښوچوونی نه ته وه کانو پوخوانی ده ولته کانو ناو ابوونی شارستانیه ته کان له په وپه وهی میژوودا هه روا به خوتو خوړایی پوونادهن، به لکو له نه نجامی لادان له پاسته پړی و زولم و زوری خودی نه ته وه کان یان بنه مالهی هوکمرانی نه و ده ولته تانه وه بووه، ماوه یه کی دوورو درژیان له بهر ده ستدا بووه و له سهر زولم و ستم و لادان به رده وام بوون، دهره نجام بریاری خودایان به سهردا چه سپاوه و تولی لادان و ستم و تاوان و سهر پړی چه کانیان لی سه نراوه ته وه، نایه ته کانی قورنای پیرۆز به پاشکاو ی دهریاره ی هم جوړه نه ته وانه ده دوینو ده فهرمون: که کاتیک خودا — جل جلاله — نازو نیعمه تی خوی به سهر هه

۱ رجال الفكر والدعوة في الاسلام ۲۷۰/۱.

۲ المصدر نفسه ۲۷۱/۱.

نه ته وه و دهوله تیگدا پرشت، تا سپله یی و به دنمه کی لی پوونه دات نه و نازو نیعمه تانه ی لی ناسه نریتته وه،^۱ خودا (جل جلاله) ده فهرموویت: ﴿ذَٰلِكَ يَٰأَيُّهَا اللَّهُ لَمْ يَكْ مُغِيرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَيَّ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الانفال: ۵۳). نایه ته کان ده رباره ی نه مه چ به رامبه ر به تانک چ به رامبه ر به کومه ل ژدن، به لکو قورئانی پیروژ هوکاری مه ندیک به لاو نه هامه تی ده گپرتته وه بو نه وه که خودا (جل جلاله) ده روازه کانی نازو نیعمه تی خوی به سهردا ناوه لا کردبوون و پاشان موله تی دابوونی و په تی بو شل کردبوون، له نه نجامدا نامانجی دروستکرانی خویان و نه و کارو کرده وانه ی پی پاسبیردرا بوون له زهینی خویاندا سرپیژوه، به لکو خودی خاوه نی نازو نیعمه ته که شیان فهراموش کردبوو که خودای به رزو بالاده سته (جل جلاله)، فه لسه فه یان لی دده او هه مو نه مانه یان به به ره می کردو کوشش و زیره کی و زه کاوه تی خویان داده ناو ده یانگوت: نه گهر شایان نه بوینایه نه م نازو نیعمه ته مان پی نه ده درا، قورئانی پیروژ سه باره ت به م جوړه نه ته وانه ده فهرموویت:

﴿فَلَمَّا دَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ (۴۴) ﴿فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۴۵) (الانعام: ۴۴). گرنگ نه وه یه بزاین: خودا (جل جلاله) که س له نازو نیعمه تی خوی بیبه ش ناکات، به لکو نازو نیعمه ت به سهر باوه پردارو بی باوه پردا ده پرتتیت، ئینجا چاودیری هه موو لایه که ده کات، هر که سیك سپله یی بکات و نه م نازو نیعمه ته له خراپه کاری و زولم و نذر و لاساریدا به کاریتتی نه و خودا (جل جلاله) ماوه یه کی له دنیا دا پی دده دات، سهره نجام سزای دادپه روه رانه ی خوی له کاتیکی گونجاودا به سهردا ده سه پیتتی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (البقرة: ۲۸۶).

له لیکولینه وه ی هوکاره کانی پووخانی ده ولته و شارستانیته کاندایه دی ده کریت که: تاکه هوکاریک به ته نها نایته هو ی نه م داپوخانه، به لکو ژماره یه که هو به شداری به رپابوون و بالاده سته بوونی ده که ن و ژماره یه که هوکاری تریش به شداری داپوخان و هه ره سه پینانه که ی ده که ن، هه ندیک له و هوکارانه کاریگه ریه که یان سست و له سه رخویه، هه ندیک شیان کاریگه ریه که یان گه وره و خیرایه، هیچ ده ولته تی که به یه که گورز ناپوختیت، به لکو کومه له

هؤکارک به یه که وه نه م کاره یان پی ده کریت، ده ولته خواره زمیش به م شیوه یه و کومه له هؤکارک بوونه مایه ی پووخانی، دوی هیرشو په لاماری مه غوله کان بۆ سر ولاتانی ئیسلام، ده سه لاتی خواره زمی له سر نه خشه ی خوره لاتی ئیسلامی بۆ هه تا هه تابه سپرپه وه، گرنگترین هؤکاره کانی له نیتوچوونی - به دیدو بۆچوونی من - نه مانه بوون:

۱- شکستخواردنیان له بهرامبه ر به دیهینانی ته و ژمیکی شارستانی:

گه وره ترین هه له ی سولتانه کانیان خوی له به رفراوانکردنی خاکی ده ولته که یان - له سره حیسابی ولاتانی تری جیهانی ئیسلام - و خۆ خه ریک کردن به دروست کردنی قه لاو شوره ی ده وره ی شاره کانیاندا ده نواند، نه مه له لایه ک، له لایه کی تریشه وه هیچ بایه خیکیان نه ده دا به گه یانددنی په یامی ئیسلامی پیروژ به نه و به شه موفه ی که هاوسی یان بووو جیهانیکی سه ربه خوی بۆ خوی دروست کردبوو، نه گه ر چاوپووشی له لایه نه ئایینی و واجبه ئیسلامیه که ش بکه ین، نه و ده بویه به پیی داخوازه کانی حکمه ت و سیاسه ت هه ل سوکه وتیان بکر دایه و گرنگیان به خۆگونجاندن و خۆچه سپاندن له گه ل نه م دنیا به رفراوانه ی موفایه تیدا دابایه و - په یوه ندی ئیمانییان له گه ل گه لانی تری ئیسلامیدا گریدابایه، نه گه ر به م شیوه یه په فتاریان کردبایه شوره و به ربه سستیکی گه ورو پته ویان داده مه زرانده نه هه ر خویان له مه ترسی گه وره ی - مه غوله کان - پی ده پاراست به ته نیا، به لکو هه موو موسلمانانیشیان ده پاراست.^۱

هه روه ها (خواره زمیه کان) نه یانتوانی پرژه یه کی شارستانی واپیشککه ش بکه ن که بتوانی گیان و ژبانی ده ولته نوی بکاته وه و ئامانجه کانی بۆ دیاری بکاته و به گوپو تین به ره و پیشه وه ی به ریت، به لکو خویان به نیتو تونیله تاریکه کانددا کردو ده ره نجام ده ولته که یان له نیتو چوو، هه رچه نده خاکی ده ولته که یان زور فراوان بوو، به لام نه یانتوانی نه یاره موسلمانان کانیان بکه نه دۆستی خویان و به هه موانیان له بواری بانگه وازو بلاوکردنه وه ی ئیسلام و بانگه شه ی گه لان کار بکه ن، پاگه یانددنی ئایینی پیروزی ئیسلام بۆ نه و گه ل و نه ته وانه به زمانی عه ره بی و فیرکردنیک پاست و دروستی نه و گه لانه له سر پرتماییه کانی ئیسلام و ته رجه مه یه کی پاک و پوختی ئیسلام به زمانی نه و گه لانه له نه ستوی نه واند بوو که نه یانکرد.

۲- بینرانی حکومت له لایهن گه له وه:

١ بنو امية بين السقوط والانتحار ٩٨، الدولة الاموية للصلاحي ٥٨٢/٢.

هه‌لی ده‌دانه نیو پوواری (جه‌یحو) وه، له سه‌رووی ئەم زانایانه‌وه: (برهان‌الدین محمد احمد) ناسراوه به (سه‌دری جیهان)، أبو سعید مجدالدین ی به‌غدایی، جلال‌الدین ی ئیمامی سه‌مه‌رقه‌ند، شهاب‌الدین ی کوپی و أوح‌الدین ی برای) ده‌بینرین.

ده‌رباره‌ی حوکمرانه‌کانی (قه‌پاخانی) یش: سولتان به‌هاوکاری دایکی یه‌که‌به‌یه‌که‌پاکتاوی کردن و هه‌ندی‌کیانی بۆ شوینی دور دورخستنه‌وه و تا مردن له‌ویدا به‌ده‌ست به‌سه‌ری مانه‌وه، ئەوانی تریشی زیندانی کردن و پاشان کوشتنی و ته‌رمه‌کانیشی فریدانه نیو پوواری (جه‌یحو) وه، وه‌کو (سولتان عوسمان) به‌وینه‌ی مه‌پ سه‌ری بپر‌دا، (تاج‌الدین بلکاخان) یش به‌بی هیچ سوچ و تاوانیک له‌لایه‌ن (جیهان پال‌ه‌وان) ی پیاو‌کوژی سولتان کوژراو سه‌ری لی کرایه‌وه، به‌م شیوازه‌دپ‌دانه له‌گه‌ل تیک‌پای میره‌کان و حوکمرانه‌کان و پیاوما‌قولانی مه‌مله‌که‌ته‌که‌یدا په‌فتاری ده‌کرد، له‌به‌ر ئەمه‌تا‌که‌کانی گه‌ل تۆزقالتیک خۆشه‌یستیان له‌دڵا نه‌بوو به‌رامبه‌ر به‌سولتان، به‌لکو ئەوه‌ی له‌دلیاندا په‌نگی خوارده‌بوو به‌بریتی بوو له‌پق و توپه‌یی و داخ و مه‌راق له‌به‌رامبه‌ر هه‌موو ئەو زولم و زۆرو سه‌تمه‌کاریه‌ی له‌لایه‌ن خۆی و دارو ده‌سه‌تمه‌کانی و سه‌ربازه‌کانی ده‌ره‌قیان ئەه‌جام ده‌درا، دانیش‌توانی هه‌ر هه‌موو هه‌ریمه‌کان که به‌ئاسن و ئاگرو سه‌ربازه‌کانی سه‌ری پیدانه‌واندبوون و گه‌ردنی پی که‌چ کردبوون پقیان له‌سولتان‌ه‌کان و حوکومه‌ته‌که‌یان ده‌بووه، هه‌رچی سۆزو به‌زه‌یی هه‌بوو له‌م سولتانانه‌دوور بوو، هه‌لسوکه‌وته‌کانیان نه‌فامانه‌بوون، توندو تیژی‌ه‌کانیان دپ‌دانه‌بوون گیانه‌کانیان شه‌په‌نگیز بوون، هه‌ر ئەم هه‌لسوکه‌وتانه‌ش بوونه هۆی فه‌وتانی بنه‌ماله‌ی سولتان.^۱

(جلال‌الدین ی کوپی سولتان علاء‌الدین) دوا‌هه‌مین سولتانی مۆن و مرچ و بی‌زراو و پق لی‌گی‌راوی ئەو سه‌لته‌نه‌ته‌بوو، چونکه به‌سه‌ربازانیکی نیمچه به‌کری‌گی‌راوده‌وره‌ی خۆی ته‌نیبوو، حوکمرانه‌موسلمان‌ه‌کانی خۆرئاوای ئیرانی وه‌کو سلجوقیه‌کان و ئەیوبیه‌کان و خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی به‌غدا هاوکاری (جلال‌الدین) یان نه‌کرد، چونکه زۆری له‌فیزو خۆ به‌زلزانی تیپه‌پاندبوو و ده‌یه‌ویست به‌هیزو توندو تیژی ده‌سه‌لاتی خۆی به‌سه‌پینیت و له‌سه‌ر حیسابی گه‌لان و حوکمرانه‌موسلمان‌ه‌ هاو‌پیکانی قه‌له‌مه‌په‌وی حوکومه‌ته‌که‌ی خۆی فراوان بکات.^۲

۱ اوضاع الدولة الإسلامية للغامدي ص: ۲۷۵، الفتوحات الإسلامية لبلاد الهند والسند، د. حذيفة الغامدي ص: ۵۵۸.

۲ الفتوحات الإسلامية لبلاد الهند والسند، د. حذيفة الغامدي ص: ۵۵۹.

۳- كېشەي نىوخۇي بىنەمالەي (خوارەزمى):

سوننەتى خودا لە بەرامبەر گەل و نەتەۋەكاندا گۇپرانكارى بەسەردا نايەت و خاترو
خوايشى لە گەل ناكړيت، خودا (جل جلاله) ناكړكى داناو بە يەككە لە ھۆكارەكانى لە
نىوچوونى گەلان و پوخانى دەولەتەكان.

پېغەمبەرى خودا (ﷺ) دەفەرموويت: (فإن من كان قبلكم إختلفوا فهلكوا) واتە:
خەلكانىك لە پېش ئىۋەدا ناكړك بوون و لە نىو چوون، لە پىۋايەتتىكى تردا (فأهلكوا) لە نىو
بران، پىۋاتەكەي (ابن حبان) يش كە لە (ابن مسعود) ھوۋ دەيگىرپېتەۋە ئاۋايە: (فإنما أهلك من
كان قبلكم باختلاف) واتە: ناكړكى و ناتەبايى خەلكانىكى پېش ئىۋەي لە نىو برد.^۱

يەككە لە وائە گرنگانەي لەم لىكۆلىنەۋە مېژۋىيەدا فىرى دەبين ئەۋەيە كە پىۋىستە بە
خۇپاراستن لە ھۆكارەكانى ناكړكى زەمكراو خۇ لە لە نىوچوون بپارېزىت، چونكە ناكړكى
يەككە بوو لە ھۆكارە كارىگەرەكانى تەفروتونا بوون و نغرىۋىۋونى دەولەتى خوارەزمى و
پەرتەۋازە بوونى گەلەكەي، ژمارەيەك ھۆكار لە پشت ناكړكى بىنەمالەي خوارەزمىيەۋە
ۋەستابوون، لە پستەي ئەۋ ھۆكارانە: (لاوازي دەسەلاتى ئايىنى، خۇپەرسىتى و
خۇخۇشۋىستى، پېككە لېپىزان و جەنگ و ھەرا لەسەر بەرژەۋەندىيە دىيائىيەكان، پىداگرتن
لەسەر دەسەلات و پلەۋپايە)، ئەم ھۆيانە بىۋونە سووتەمەنى و دەستەچىلەي كېشەمەكېش و
ناكړكىيەكانى ئەندامانى بىنەمالەي ھوكمپرانى خوارەزمى، ئەم ھۆيانە گەۋرەترىن و
كارىگەرترىن (كويون) كە دەتوانى سەريان و بەريان و دىۋارو بىناغەي دەولەت بىروخىنىت.

(ابن خلدون) بە دۋاداپوونىكى باشى ئەم پاستىيەي كىردۋە كە دەلى: يەككە لە
شۋىنەۋارەكانى پىربوونى دەولەت دابەشبوونىيەتى، كېشەي خىزمايەتى بازىنەكەي بچۈك
دەكاتەۋە، لە كۆتايىشدا سەردەكېشى بۇ بەش بەش بوون و پوكانەۋەي.^۲

بە مىلمانىي نىۋان (علاء الدينى خوارەزمى) و (توركان خاتۋون) دايكى ناكړكىيەكى
تۈندۋ كارىگەر لە نىو بىنەمالەي ھوكمپرانى خوارەزمىدا دەستى پىكرد، (توركان خاتۋون)
خەلكىكى زۆرى لە ھىزەكانى ھۆزەكەي خۇيدا - كانكالى تورك - پىك خىستىۋوۋ كار بەۋە
كە يىشتىۋو دەسەلاتى ئەم ھىچ لە دەسەلاتى سولتان كەمتر نەبوو، لىرەۋە ئەگەر پووداۋىك
لە نىو چۈرچىۋەي دەولەتدا پوۋىداۋايە، يان كېشەيەك باتبايە پىشەۋە، ئەۋا دوو بىريارى دژ

۱ صحيح البخاري بشرح العسقلاني ۱۰۱/۹-۱۰۲.

۲ الضعف المعنوي وأثره في سقوط الأمم ص: ۱۱۸.

به یه كه یه كیان له لایهن سولتانه ووه و نه ویه تریان له لایهن (توركان خاتون) ووه دهرده چوون، ته ماشای میژووی هه ردووك بپیاره كه ده كرا كامه یان تازه بوایه هه لده و هه شیترایه ووه،^۱ نه و بپیارانه ی له لایهن (توركان خاتون) ووه دهرده چوون - به بی حساب كردن بۆ میژووه كه ی - ته و او پپچه وانه ی نه و پیزو حورمه ته بوون كه پتویست بوو له بپیاره كانی سولتان بگیریت، به تایبه تی له م بارو دۆخه نا ئاساییانه دا، بۆیه ده بینین ده سه لاتی (توركان خاتون) و هۆزه كه ی له نیو كاروباری ده ولته دا هینده كاریگر بوو كه به ته و او ته سام و هه بیبه تی حوكمرانه كانی لاواز كردبوو، له گه ل^۲ نه مه شدا (سولتان علاء الدین) له بهر خاتری دایكایه تی و زۆری كاریبه ده ست و میرانی ده ولته له هۆزه كه ی دایكی پپچه وانه ی هیچ فرمانیكی دایكی په فتاری نه ده كرد، با نمونه یه كه بئینینه ووه له سه ره ییزو ده سه لاتی نه م ژنه له نیو كاروباری ده ولته دا:

(توركان خاتون) یه كێك له خزمه كانی خۆی به ناوی (نظام الملك محمدی كوپی صالح) ی كرده به وه زیری ده ولته، نه م پیاوه خاوه ن كه سایه تیه كی هینده تیرو ته و او نه بوو كه شایانی نه م پۆسته بی، به لكو به رتیل خۆرو كه م په وشته بوو، له بپینه ووه یه كلالی كرده ووه ی بپیاردا سست بوو، نه زقه زا (علا الدین) له شاری (نه یسابور) ده بی؟ (صدرالدین جوندی) ی زانا - كه له بنه ماله یه كه بوو زۆریه ی نه دنامه كانیان كاریبه ده سستی ده ولته بوون و - وپرای زانایه تیه كه شی پیاویكی چاك بوو، له لایهن (علاء الدین) ووه پۆستی (قه زا و ته) ی شاری ده دریتی، پاشان پتی ده لی كه نابی - به پتی نه ریتی نیوان زۆرینه ی حوكمرانه كان په فتار بكات - و دیاری بۆ وه زیر بنیتری.

(قازی) له نیوان هه په شه ی سولتان و پازی كردنی بۆ وه زیردا تیما بوو، هه رچۆنێك بیته دوا ی نه مه قازی (۴) هه زار دیناری هینا و له نیو كیسه یه كی مۆركراوی پپچا و به دزیه ووه بۆ وه زیری نارد، كاتێك (علا الدین) به مه ی زانی، یه كسه ر بۆ لای وه زیری نارد و داوا ی دیاریه كه ی لیکردبوو، به ناچاری دیاریه كه ی قازی و هكو خۆی به مۆركراوی بۆ سولتان نارد، كاتێك قازی له به رده م سولتان ناماده بوو، سولتان پرسیا یی له و جۆره دیاریه كرد كه بۆ وه زیری ناردبوو، قازی له وه لامدا سویندی به سه ری قازی خوارد كه نه و هیچ شتیكی بۆ وه زیر نه ناردووه، به لام كه سولتان كیسه دیاریه كه ی خسته پێشی، قازی دانی پێدا هینا، له و

کاته‌دا سولتان فه‌رمانیدا قازی و وه‌زیر له‌سه‌ر پۆسته‌کانیان لابریڤ،^۱ (قازی) له‌سه‌ر کار لاچوو به‌لام (وه‌زیر) که‌س نه‌یده‌ووڤرا هه‌والی لا‌برانی پی‌ پابگه‌یه‌نی، سولتانیش نه‌یده‌توانی کار به‌ برپاره‌که‌ی خۆی بکات و وه‌زیر له‌ پۆسته‌که‌ی بیڤیتته‌ خواره‌وه، دواى ئەمه (تورکان خاتون) ئیداره‌ی مه‌مله‌که‌تی (ئوزلاخ‌شا)ی کوپی - واته‌ هه‌ریمی (خواره‌زم) - ی خسته‌ ئه‌ستۆی (نظام‌الملک)، وه‌زیر به‌ ئاره‌زووی شه‌په‌نگیزو پاتال‌خۆری خۆی له‌ وه‌ریمه‌ په‌فتاری ده‌کرد، مال و سامانیکی زۆری پاشقولدا، کاتیکی (سولتان) به‌مه‌ی زانی زۆر توپه‌ بوو و به‌کسه‌ر به‌کێک له‌ سه‌رکرده‌کانی خۆی بو‌ هه‌ریمی (خواره‌زم) نارد و فه‌رمانی پێدا سه‌ری وه‌زیری به‌ برپاوی بو‌ بیڤی، ته‌بیعی دایکی سولتان به‌م فه‌رمانه‌ قایل نه‌بوو، بو‌یه‌ فه‌رمانیدا هه‌رکه‌ سه‌رکرده‌ی ناوبراو گه‌یشته‌ (خواره‌زم) به‌کسه‌ر له‌ دیوانی وه‌زاره‌ت ئاماده‌بیڤت و به‌ وه‌زیر پابگه‌یه‌نی که‌: (سولتان به‌ منی گوتوو هه‌ر جگه‌ له‌ تو‌ هیچ وه‌زیری ترم نه‌یه، که‌ واته‌ له‌ سه‌ر کاره‌که‌ت به‌ینه‌وه‌ و که‌سیش له‌ هیچ هه‌ریمیکیدا بو‌ی نه‌یه قه‌درت نه‌زانیت و سه‌رپێچی فه‌رمانه‌کانت بکات)، سه‌رکرده‌که‌ به‌ ناچاری فه‌رمانی (تورکان خاتون)ی جیبه‌جی کرد، به‌م شیوه‌یه‌ (نظام‌الملک) - له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا سولتان زۆری داخ و مه‌راق لی ده‌خوارد - ده‌سه‌لاتیکی زۆر فراوانی هه‌بوو و فه‌رمان و برپاره‌کانی له‌ خواره‌زم و خۆراسان و مازنده‌ران جیبه‌جی ده‌کران.^۲

ده‌سه‌لاتی زۆری (تورکان خاتون) له‌ کاروباری ولاتدا و پێک نه‌بوونی نیوان ئه‌وه‌و سولتانی کوپی بناغه‌ی ده‌وله‌تی خواره‌زمی له‌ بنه‌وه‌را هه‌لته‌کاندا، به‌ تایبه‌تی که‌ (تورکان خاتون) و هیزه‌ سه‌ربازیه‌ به‌کرێ گه‌راوه‌که‌ی ژێر ده‌ستی - که‌ له‌ هۆزی (کانکالی) بوون - هه‌موو ناوچه‌ ئه‌سلیه‌کانی ده‌وله‌تی (خواره‌زم)یان خسته‌بوو و ژێر ده‌سه‌لاتی حوکومه‌ته‌ سه‌ربه‌خۆیه‌که‌ی خۆیان وه‌، وێپای ئه‌مه‌ش خزمه‌ نزیکه‌کانی خۆیان له‌ زۆربه‌ی پۆسته‌ بالاکانی کاروباری ولاته‌ داگیرکراوه‌کاندا دامه‌زراندبوون، سولتان له‌م بواره‌دا هیچی به‌ده‌ست نه‌بوو، ته‌نانه‌ت دیاری کردنی سولتانی دواى خۆی و وه‌زیری حوکومه‌ته‌که‌شی به‌ ده‌ست تورکان خاتونی دایکی بوو.^۳

مه‌له‌بهن‌دی هیزو ده‌سه‌لاتی (تورکان خاتون) له‌ ولاتی (خواره‌زم)دا بوو، زۆرینه‌ی سوپا و سه‌رکرده‌کان و کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌ت له‌ وه‌ریمه‌دا بوون، هه‌ر هه‌موویان به‌ په‌گه‌ز تورکی

۱ سيرة جلال الدين منكبري ص: ۲۸-۲۹.

۲ الدولة الخوارزمية ولبمغول ص: ۲۳۵.

۳ تاريخ المغول منذ حملة جنكيزخان ص: ۱۲۶.

(کانکالی) بوون یان که سی تاییه تی مهمله که و توکه رو خزمه تکای نهو بوون، به فره رمانی (تورکان خاتون): (نظام الملك محمدی کوپی صالح) پوستی وه زارته تی درایه و (توزلاخ شا)ش کرا به وهلی عه هدی سولتان، نه م برپارانه به پیچه وانه ی ویست و خواستی سولتان (علاء الدین) بوون، هرچه نده (جلال الدین و رکن الدین) ی کوپانی علا الدین له (توزلاخ شا) ی کرد به برپایان گه وره تر بوون، به لام سولتان به ناچاری هاته سهر پای دایکی و (توزلاخ شا) ی کرد به وهلی عه هدی خو ی و ناسناوی (أبو مظفر قطب الدین) ی به سهر دابرا، هه موو نه مه له بهر نه وه بوو که دایکی (توزلاخ شا) سهر به هوزده کی خودی (تورکان خاتون) بوو، که سو کاره که شی وه که سوکاری (تورکان خاتون) له تورکه ده ست پویشته وه کان و پشتیوانه کانی دایکی (خواره زمشا) بوون.

به م شیوه یه له گه ل گه پانه وه ی (جلال الدین) بۆ (خواره زم) و لابردنی (توزلاخ) له پوستی حوکمرانی و به دهسته وه گرتنی جله وی حوکومت له لایه ن (جلال الدین) وه یه که مین که س که له ژیر فره رمانی ده رچوو و شوپشی لی کرد و کاروباری لی شیواند و ناچاری هه لاتنی کرد له خواره زم (قوتلوغ خان) ی خالی (توزلاخ شا) بوو، (تورکان خاتون) به چاوی دوژمنایه تیه وه ته ماشای سولتان (جلال الدین) ی ده کرد، کاتیک (جلال الدین) له (خواره زم) پایکرد، یه کیک له کاریه دهسته تاییه ته کانی ناموزگاری (تورکان خاتون) ی کرد له گه ل سوپاکه ی (جلال الدین) بپوات، به لام (تورکان خاتون) نه م ناموزگاریه ی به رپه رچ دایه وه و گو تی: له لایه ن (جهنگیزخان) وه به دیل بگیری م زورم پی خوشتره له ژیر سایه ی (جلال الدین) دا بژی م.

کورته ی قسان نه مه یه: نه م ژنه خو په رست و تینو به خوینه خزمه تورکه کانی هوکاری هه ره سهره کی تیکچوونی کاروباری (خواره زمشا) بوون، هه ر ناگوزوریه ک توشی نه م دهوله ته ده بوو هه مووی ده ره نجامی دیکتاتور ی و خو سه پینتی نه م ژنه و نا کوکی نښان نه وو گو په که ی بوون.^۱

۱- لاوازی سیسته می جهنگی خواره زمیه کان:

یه کیک له و هوکاره سهره کیانه ی سهری کی شا بۆ سهرکه و تنی مه غوله کان خودی نه و سیسته مه جهنگی و جوړی نه و نه خشه یه بوو که خواره زمیه کان بۆ به رگری کردن له دهوله ته که یان و ولاته که یان له درزی هیرشی مه غوله کان ناماده یان کرد بوو، زیاد له مه ش نه و سوپا خواره زمیه ی (علاء الدین) پشتی پی به سته بوو له نه ته وه ی (تورکمان) و تیره و

تايەفەكانى (كانكالى) پېكھاتبوو، (توركمان)ەكان برىتى بوون لە نەوہى توركەكانى (غوز) كە بە سەرکردايەتى (سلجوقى)يەكان ولاتى فارس (ئىران)يان خستبووہ ژىر دەسەلاتى خۆيانەوہ، نىشتەجى بوونيان لەم بەشەى جىهانى ئىسلامىداو تىكەلبوونيان لەگەل نەتەوہكانى فارسو عەرەب سەرى كېشا بۆ ئەوہ كە گۆرپانكارىيەكى تەواو بەسەر پېكھاتەى جەستەيان و دابو نەرىتيان و زمانى گفت و گۆياندا بىت.

بەلام تىرەكانى (كانكالى) كاتى خۆى نىشتەجىي دەشتە ھەلكەوتووہكانى باكوورى (خوارەزم)و باكوورى خۆرەلاتى دەرياي (قەزوین) بوون، لە ئەنجامى ژنو ژنخووزى نىوان ئەمان و سولتانەكانى (خوارەزمى) بەرەبەرە بەرەو ولاتى (خوارەزم) ھاتن، سولتان (علا الدىن تەكش) ھاوسەرگىرى لەگەل (توركمان خاتون)ى كچى يەككە لە سەرکردەكانى ئەم تىرانە ئەنجامدا، لە ئەنجامى ئەمەدا خەلكىكى زۆر لە خزمەكانى (توركمان خاتون)و ئەندامانى ھۆزەكەى بۆ ولاتى (خوارەزم) ھاتن و بوونە خزمەتگوزارى (علا الدىن محمد خوارەزم شا)، پاشان (سولتان) دەستى دەسەلاتى كردنەوہ بە مەبەستى ھوكمگىپان بە ناوى ئەوہوہ ھەندىك ھەرىمى دەولەتەكەى خستە بەردەستىيان، بېگومان ھىزى خوارەزمىيەكان وردەوردە لە بەرامبەر ئەم ھوكومەتە سەربازىيە ئاغاواتىيەدا لاواز دەبوو دەپوكايەوہ، سولتان و خزم و دۆستە نزىكەكانى بۆيان دەرکەوت سەربازانى ئەم ھۆزە گۆپاپايەلى و فەرمانبەردارىيان لە بازەنى دىستوزىدا نىيە و گىرەشپۆيتىيەكەيان خەرىكە پایەكانى ھوكومەت بىنكۆل دەكات، بۆيە برپارىيەدا ھىچكە خۆ بە خزمەتى تىركردنى ھەواو ھەوەسى ئەوانەوہ خەرىك نەكات، كاتىك (كانكالىيەكان) ھەستىيان بە نىيازى دل و دەروونى سولتان كرد لە بەرامبەرياندا، پەنايان بۆ ترسو و تۆقاندنى موسلمانان و پاوو پوت و تالانكردنى دوكانەكانىيان كرد لەسەر پىگاو بانەكان.^۱

ئەم چەكدارە بېگانانە بە چەندىن شىواز ئازارى خەلكيان دەدا، ھىمنى و ئاسايشى ولات شىوا، بارودۆخى سىياسى كۆمەلەيەتیشى لەگەل تىكچوو.^۲

سەربازانى تورك ببوونە سەرچاوەى دلەپاوكى و شەلقانى دەولەتى خوارەزمى، زۆر گرنگيان بە بەرگىركردنى دەولەت نەدەدا، بەلكو وینەى ھىزىكى بەكرىگىراو بوون و بەس، كە پاراستنى گەلىكى بېگانەيان پى دەسپىردىت، ھەستىيان دەكرد ئەگەر لە مەيدانى جەنگدا

۱ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۲۳۶.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۳۳.

سهرکه وتن به ده ست بیښن، نه و به ره مه که ی نایه ته گیرفانی نه وانه وه و دهره نجامه کی به خیروبیږی نه و ان ناشکیتته وه، له لایه کی تره وه (سوپای خواره زمی) له سهر گوپرایه لای و فرمانبهرداری سهرکرده کانی و نارامگرتن له سهر ناپه حه تیه کان پانه هاتبوو، که نه م سیفته به زه قی له سوپای مه غولیدا به رجه سته ببوو، له مه ش گرنگتر: سولتان علا الدین ی خواره زمی متمانیه ی خوی به ته واوه تی له لایه ن گه له وه له ده سته دابوو، بویه له به رهنکاربوونه وه ی نه م هیرشه سامناکی مه غوله کانداه دل به شداریان له گه ل نه کردو به په له نه چونه ژیر نالاکه ی وه وه کو پتویست به مال و سامان یارمه تیان نه دا، نه مه له گه ل نه وه دا که سولتان ده سه لاتیکی مادی وای نه بوو بتوانی په عیته کی پی چه کدار بکات، به لام له بوری نه و نه خشه جه نگیه ی علا الدین له پویه پووبوونه وه کانداه پوچاویان کردبوو، ته ماشا ده که یین نه خشه یه کی سه قه ت و ناسهرکه وتووی بووه، نه و له جیاتی نه وه یه ک سوپایه کی گه وره کو بکاته وه له یه ک لاه پویه پووی مه غوله کانی پی بکاته وه، ده بینین هیزه کانی به سهر شاره جیاجیاکانی (ولای نه ویدیو پووبار) دا دابه ش ده کات، بق نمونه ده بینین (۲۰) هزار سهریاز له شاری (بوخارا) و (۵۰) هزار سهریاز له (سه مه رقه ند) داده نیئتو له شاری (نه ترپار) یش که به کلیلی دهره وازی نه م هریمه داده نریتو — یه کم هیرش پووی له نه و بیه — ته نها (۲۰) هزار سهریاز داده نیئت، له لایه کی تره وه ده بینین ژماره یه ک کارمه ند به مه به سستی کو کردنه وه ی پیتاک و سهرانه به نیئو هریمه کانی ده ولته تی خواره زمیدا بلاو ده کاته وه به حیسابی خوی به قه باره ی نه م مال و سامانه سوپایه کی پیکوپیک دروست بکات و وه کو یه ک به سهر هریم و شاره کانیاندا دابه ش ده کات، به م شیوه یه ده بینین سوپای خواره زمی له نیئو شاره کانداه بلاو کرابوو و بوو به هوی نه وه ی مه غوله کان به ناسانی شار به شاری نه و ولاته یه ک له دوی یه ک داگیر بکن، حق نه گهر (علاء الدین) هم مو سوپاکه ی کو کردبایه وه به یه ک که پت به رهنکاری مه غوله کان ببویا وه زور له وانه بوو به ناسانی له نیئوی بردبانیه .

ده بینین علا الدین به هوی نه وه ی سوپاکانی له شاره کانداه کو کردبوونه وه به مه به سستی پاراستنی سهریازه کانی له زه برو گورزی دوژمنان به وپه پی گوپو تینه وه کار بق قایم کردنی نه و شانرا نه و به هیژکردنی دیوارو قه لاکانیان ده کات، بق نمونه له گه ل نه وه دا شاری (سه مه رقه ند) زور به رفراوان بوو، به لام ده بینین (علاء الدین) به مه به سستی به رگریکردن ده ست به دروستکردنی شوریه ک به دهره ی نه و شاره دا ده کات، بق نه م مه به سته کارمه نده کانی خوی به ولاتا بلاوده کاته وه تا سهرانه و پیتاکیک پیویست به ده ست بخت و

پېرۇژەي دىيارەكەي پى تەواو بكات، توانى لە ماوہيەكى كەمدا مال كۆبكاتەوہ و بەلام ھىرشى كوتوپپى مەغۇل نەيھىشت پېرۇژەكە تەواو بكات.

مىژوونووسان دەربارەي ھۆكارى دابەشكردى سوپاي خوارەزمى بەسەر شارەكانداو بەم شىۋازە لە لاين (علاء الدين) ەوہ بيروپاي جياوازيان ھەيە:

(جيبون) پىي وايە: بە گومانى علاء الدين مەغۇلەكان لە گەمارۆدانى ئەو شارە زۆرانە ماندوو دەبن، پاش ئەوہى ھىچيان لەم شارانە دەست ناكەوى بۆ ولاتى خۇيان دەگەپىنەوہ.^۱ (سيكس) پىي وايە: بەبۆچوونى علاء الدين لەو كاتەدا جەنگيزخان ھەندىك تالان و بېرۆ دەكات و پاشان لە كوپرا ھاتوہ بە ئەويدا دەگەپىتەوہ،^۲ ئەم بۆچوونە پىچەوانەي ھەنگاۋەكانى پىشداي جەنگيزخانە لە داگىركردنى ھەرىمەكانى ئاسىاي خۇرئاۋادا. بە بۆچوونى (فلاديمير ستوف): سولتاني خوارەزمى متمانەي بە سوپاكەي نەبوو، دەترسا ئەگەر ھەموو سوپاكەي لە شويىنكىداو لە ژىر سەركردايەتى يەك سەركردەدا كۆبىيتەوہ، ئەوا ئەو سەركردەيە بە پشتيوانى سوپا لە دژى سولتان پاپەپىت و كۆتايى بە دەسلەتلى بىننىت، بى لەمەي باسماں كرد سوپاي خوارەزمى لەو ئاستەدا نەبوو بتوانى كۆبىيتەوہ سەريەك و سەركردەيەكى وا لىۋەشاۋەشيان نەبوو بەرپۆەي بەرىت، زياد لەمەش (علاء الدين) پىي وابوو بەرەنگاربوونەوہى دوژمن لە دەشت و دەردا كاريكى گران و قورسە، لەبەر ئەمە خۆ مەلاسدان لە نىو شارو قەلاكانيدا پەسند كرد.

لەوہى پابرد بۆمان دەرەكەوئىت كە: سىستەمى جەنگى خوارەزمىەكان سىستەمىكى تىكەل و پىكەل و بى سەروبەر بوو، ھىزى سوپاكەيان بەش بەش و لىك جودا بوو، ھەر لەبەر ئەمەش بوو شار لە دواي شارو شورە لە دواي شورەكانيان لە لاين مەغۇلەكانەوہ بە سوک و ئاسانى دەستيان بەسەردا گىرا، دواي ئەوہش مەغۇلەكان توانيان ولاتى (ئەودىو پووبار) كە خوارەزمىەكان ھۆكارەكانى بەرگىركردنيان لەويدا چىر كىردبۆوہ — بە تەواۋەتى داگىر بكن، زۆر بە ئاسانى (دەولەتى خوارەزمى) لە پەگو پىشە دەرگىشن و ھەموو ئەو كۆشك و بىنايانەي موسلمانان دروستيان كىردوون بپوخىزن و بىيانكەنە كەلاوہ و كەسىشى تىدا نەھىلن تا بەسەرياندا بگريات.^۳

۱ الدولة الخوارزمية والمغول من: ۲۳۷.

۲ المصدر نفسه من: ۲۳۷-۲۳۸.

۳ المصدر نفسه من: ۲۳۸.

۵- خوښويستنی د نړيا وړې بڼوونه وه له مهرگ:

له و کاته دا خوښويستنی د نړيا به سهر سهر کرده و گله دا زال بېوو، موسلمانان توشی به زینی دهر وونی بېوون، به داموای و سهری کزه وه خوایان به دنیا وه هلواسیو، خوایان له شارو گونده کانیاندا کوشمه له کردبوو چاره پئی مهرگی له نکاویان ده کرد له سهر دهستی مه غله کان یه خه یان بگریټ، به پاستی پیغه مبهری خودا (ﷺ) پاستی فهرمووه: ((یوشک الأمم ان تتداعی علیکم، کما تتداعی الأکله علی قصحتها، فقال قائل: ومن قلة یومئذ؟ قال: بل أنتم یومئذ کثیر، ولكنکم غناء کفثاء السیل، ولینزعنّ الله من صدور عدوکم المهابة منکم، ولیقذفن فی قلوبکم (الوہن) فقال قائل: یا رسول الله وما الوہن؟ قال: حب الدنیا وکراهیة الموت))،^۱ خوښويستنی د نړيا دلّه کانی داگیر کردبوو، موسلمانان حه زیان به مردنی پئی خودا نه ده کرد، وه کو که فی قه راغ لافاوایان لیها تېوو، لافاو به ره و خوړه لات پویبایه پیښی ده که وتن، به ره و خوړناو پویشتبایه پیښی ده که وتن، بی پاو نامانچ و ناوات که وتېوونه گوړی، خودای بالاد هست سامو هه یبه تی موسلمانانی له دلی ته تهره کانددا دهره یتابوو، گوښان له زوری هیزی به رامهر نه بوو، خودا زه بېوونی و لوازی و به زینی هلدابووه نښو دلی موسلمانان وه، کار به وه گه یشتېوو (۱۰۰) سهریازی موسلمان نه یانده توانی پوویه پووی تاکه ته تهریک بېنه وه... ولاحول ولا قوة الا بالله.^۲ (أبو الحسن ی ندوی) ده لی: موسلمانان کان به جوړیک زراویان له ته تهره کان چووبو کار به وه گه یشتېوو: جار هه بوو تاکه ته تهریک به شه قامی شاریکدا پرت ده بوو نه گهر (۱۰۰) موسلمان له وړی بوونایه یه که به یه که هه مووی ده کوشتن، که سیان زاتی نه ده کرد له پووی هه لگه پیتنه وه.^۳

جاریک ژنه ته تهریک به بهرگی پیاوانه وه ده چیته مالیک و هه موو نه ندامانی نه و خیزانه ده کوژیت. جار هه بوو ته تهریک موسلمانیکي به دیل ده گرت، پئی ده گوت جاریک سهرت له سهر نه م به رده دانئ تا ده چم خه نجر دینم و سهرت ده بېرم، موسلمانان که سهری داده نه واندو نه یدده ویرا بېزوی تا ته تهره که له شار ده هاته وه و به خه نجره که ی سهری ده بېری.^۴

۱ سنن أبي داود، نقلا عن قصة التتار ص: ۴۰، ۴۱.

۲ قصة التتار ص: ۴۱.

۳ رجال الفكر والدعوة ۱/ ۲۸۲.

۴ المصدر نفسه ۱/ ۲۸۲، نقلا عن الكامل في التاريخ.

هیرشی تهتاردهکان بهلاو نه هامة تیه کی یه کجار گه وره بوو، به توندی جیهانی ئیسلامی هه ژاندو پاوه شاند، موسلمانانی لالو پالو گیتو هیژکردن، ترسو توقاندن بالی به سهر تیگرای جیهانی ئیسلامیدا کیشا، نا ئومیدی و په شبینی به سهر خه لکدا زالبوو، پییان وابوو (تهتار) به لایه که له ئاسمانه وه هاتوو و به رگریکردنی مه حاله، پیوهر پلهی به زینه که یانی پی ده خوینرایه وه، ئه م په نده له نیتو خه لکدا بلاویبۆوه: (ئه گهر گوتیان تهتار به زیون باوه پ مه که). پوویان له ههر ولاتیکو دهوله تیک کردبایه له نیتو ده براو ده پوختنرا، سنووری هه موو پیروزیه کانی ئیسلامیان ده به زاند، ئاراسته ی هیرشی تهتار به ره و ههر شوینیک بایه دهره نجامی پوختندن و ویرانکردن و داماوکردن و سنوور به زاندنی پیروزیه کانی لی ده که وته وه.

بیگومان هه موو جیهانی ئیسلامی و به تاییه تیش به شی خۆره لاتی له لایه ن ئه م به لاو وهیشومه کویره وه غافلگیرکرا، میژوونوس هه موو په نگیکی پووداوه کانی سه رگۆره پان تۆمارده کات، به ته ک چه ندين جۆر دیمه ن له نیتو چوونی گه لان و ولاتاندا پاده بووری، قه له مه که ی هه موو پووداوه کان تۆمار ده کات، به لام دللی نهرم نابیت و چاوی فرمیسک نارپیژی، به لام (ابن الاثیر) میژوونوسی به ناویانگ کاتیک ده گاته باسی پووداوه کانی (تهتار) ناتوانی ههستی زامداری و دهروونی به نازاری خۆی په رده پۆش بکات،^۱ کاتیک ده لئی: (من چه ند سالیك پشتم له باسکردنی ئه م کاره ساته کرد، چونکه پیم وابوو کاره ساتیکی گه وره و دلته زینه و پیم خۆش نه بوو باسی بکه م، من له نووسینه وه ی ئه م باسه دا لاقم له دوايه بوون، ئاخیر کئی به لایه وه ئاسانه ناله ی گیانه لای ئیسلام و موسلمانان بنووسیته وه؟ کئی ئه وه به که م ده گریت؟ ئای، خۆزگه دایکم منی نه بووایه، خۆزگه پیش ئه م کاره ساته بمردمایه و چووبامایه خانه ی له بیرچوونه وه، به لام کۆمه له هاوپییه کم هانیان دام بینوسمه وه، به لام من ههر پاوه ستام، پاشان هاتمه سهر ئه و پایه که نه نووسینه وه ی ئه م پووداوه هیچ سوودیك ناگه یه نیت، جا لیژره وه ده لیتین: ئه م فه سله باسی پووداویکی گه وره و کاره ساتیکی مه زن له خۆ ده گریت، پۆزگارو شه وگار پووداوی ئاویان به خۆیان وه نه دیووه، کاره ساته که بۆ هه موو خه لک گشتگیر بوو و بۆ موسلمانانیش تاییه تی بوو، ئه گهر قسه که ریک بلی: له وه ته ی خودا جیهانی دروست کردوو تا ئیستاو له بابیه ئاده مه وه تا ئیمپۆ خه لک گیرۆده ی به لاو مهینه تی له م شیوه یه نه بووه راست ده کات و باوه پی پی بکه، له وانه یه خه لک پووداویکی له م شیوه دا ببینی، به لام ته نها ئه و کاته یه که یاجوچ و ماجوچ دین و مرؤفایه تی به ره و له نیتوچوون

ده چیت، — مه غۆله کان یان ته تهره کان — که سیان به زیندوویی نه ده هیشته وه، ژنان و پیاوان و مندالانیان و یکرپا ده کوشت، سکی ژنی بارداریان ه لده دپی و کۆپه له که یان لی ده کوشت، فانا لله وانا الیه راجعون ولا حول ولا قوة الا باله العلی العظیم بۆ ئەم کاره ساته که وه کو هوریکی پەش پەشه بای به دواوه بی به ئاسمانی ولاتاندا هاتوچوو و شپو خراپه ی به دنیا دا بلأو بۆوه و زهره رو زیانیشی هه موو لایه کی گرتوه.^۱

دانه ری کتییی (مرصاد العباد) — که به چاوی خۆی شایه دی ئەم پووداوه مه رگبارو کاولکارانه ی شاری (په ی) جیگه ی له دایکبوونی و شاری (هه مه دان) ی جیگه ی نیشته جیی بووه ده لی: سوپای ته تار — خودا دایانوه شیئی و بیانپوختی — له سالی ۶۱۸ کۆچیدا ده ستیان به سه ر ولاتانی ئیسلامدا گرت، نه و فیتنه و فه سادو خراپه کاری و کوشت و بپو سوتاندن و پو خاندن و کاولکاریه و کاره ناشیرین و قیزه ون و ئابرو به رانه ی ئەم مۆقه له عه نتیان ه نه نجامیاندان، به بیستنیان مۆقه موچوپی به به دهنیدا دیت، له هیچ سه رده مێک له سه رده مه کانی مێژووی مۆقاهیه تیدا هاوینه ی نه بووه، نه له سه رده مه کانی ئیسلامدا، نه له سه رده مه کانی نه فامیدا، ته نها له شاری (په ی) دا که جیگه ی له دایکبوونه (۷۰۰) هه زار موسلمانان گرت و کوشت، وشه کان ناتوان وینه ی نه و شه په نگیزی و خراپه کاریه بکیشن که نه مانه به سه ر جیهانی ئیسلام و موسلماناناندا هینا، ئەم کاره ساته زۆر له وه زۆرتره که بۆ خه لک شی بکریته وه، په نا به خوا: نه گه ر غیره تی ئیسلامه تی و ئازایه تی و مه ردایه تی له هه ناوی شاو ده سه لاتدارانی موسلماناندا نه خرۆشی و نه گوترئ نه وان به رپرس و لیپرسراوی ئومه تن، وه کو پیغه مبه ری خودا (ﷺ) ده فه رموویت: ((الأمیر راع علی رعیته، وهو مسؤل عنها))، نه گه ر هه ستی پیاوه تی و په وشتی په ندیان تیدا نه بزویت و به ره و کۆبوونه وه له سه ر یه ک وشه و بپاریان نه بات و گه ر دنکه چی فه رمانه کانی خودا نه بن، وه ک ده فه رموویت: ﴿انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (التوبة: ۴۱). نه گه ر بۆ به ره نگاریوونه وه و به رگرتن له فیتنه یه کی ئاوا ئاماده ی گیانبازی و مالبه خشین نه بن، نه و هه موو نه مانه ده بنه به لگه بۆ نه وه: که موسلمانان له نکاو توشی دامای و تیکشکای ده بن، جیهانی ئیسلامی ده چیته باوه شی کوفره وه، ده ترسیم نه و کاته: موسلمانان جگه له ناوی (موسلمان) هتی هیچکه یان پیوه نه مینی، پاشانیش له نه نجامی نه وه دا که ته نها به ناو

موسلمان بین و کار به موسلمانان تیه که مان نه که بین ناوو وینه که شمان به جودا له دهست بدهین.^۱

۶- وازهینان له (یه کییتی) و دهستکردن به سته می به ندهکان (نه بوونی داد په روهری):

نه که رپه رته وازه می پتیازی داپو خان بی، نه وای بیگومان یه کییتی پتیازی شکواری و پایه داری و گرتنی پیگه یه کی به رزه له نیو گه لانی جیهاندا، هو یه کیشه بو سه رکرایه تی کردنی مرقایه تی و هینانه دی شارستانیه تیه کی پاک و پوختی خودایی یانه ی سه رپاست، پینماکانی شهرع نارپاسته مان ده که ن به ره و یه کپیزی و یه کخستنی وشه و گه پانه وه به ره و شهرعی خوداو حوکمگیرانی نیو خو مان به پیی قورئان و سوننه ت، خودای بالاده ست ده فهرموویت: ﴿اٰخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُۥ اِلَى اللّٰهِ ذٰلِكُمْ اَللّٰهُ رَبِّیْ عَلَیْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَیْهِ اُنِیْبُ﴾ (الشوری: ۱۰). خودای به رز ده فهرموویت: ﴿فَاِنْ نَزَعْنٰمْ فِیْ شَيْءٍ فَرُدُّوْهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِۙ ذٰلِكَ خَیْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِیْلًا﴾ (النساء: ۵۹).

نه وکات شهرعی خودای به رز په کی خرابوو، به دوی نه مه دا په رته وازه می و ناکوکی و ناته بایی و پارچه پارچه می له نیوان ولاتانی جیهانی نیسلامیدا سه ری هه لدا، نییدی موسلمانان نه یان توانی کار به م نایه ته پیروزه بکه ن که ده فهرموویت: ﴿وَلَا تَنۢزَعُوْا فَنَفۡسُکُمْ اَوۡتَذٰبَ رِجۡکُمْ وَاَصۡبِرُوْا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِیۡنَ﴾ (الانفال: ۴۶). خودای بالاده ست دۆپان و به زینی به ناکوکی وه به ستوته وه، نه وکاته موسلمانان له نیو گیتاوی ناکوکیدا تلیان ده دا، له و کاتانه دا که جاروبار ناشتی له گه ل ته تهره کان نه نجام ده دراو شهر ده وه ستا، موسلمانان په لاماری یه کتریان ده داو یه کتریان ده کوشتو ده گرت، دلنیاشین کومه لیک یان نوممه تیک نه مه سیفه ته کانی بن هه رگیز خودا سه رکه و تووی ناکات، که واته هیچ جیی سه رسوپمان نیه که مه غوله کان و غهیری نه وانیش به سه ریاندا زال ببین، (ابن الاثیر) ده لی: (محمدی کوپی خواره زمشا) دهستی به سه ر ولاتانی نیسلامیدا گرت و هه موو پاشاو حوکمپانه کانی کوشتن، خوی به ته نیا وه کو ده سه لاتداری ولات مایه وه، کاتیک له به رامبه ر ته تهره کانددا شکا که سیك ی ده سه لاتدار - له و ولاته دا نه مابوو تا به خوی بگریت و بیپاریزیت،^۲ (محمدی خواره زمی) په یوه ندی له گه ل حوکمپانانی ولاتانی نیسلامی ده وروبه ری

۱ رجال الفكر والدعوة ۱/ ۲۸۴.

۲ الكامل فی التاریخ، نقلا عن قصة التتار ص: ۳۸.

پېچراندېوو، هرگيزاو هرگيز هاريكاري كه سياني نه ده كرد، به لكو به پېچه وانه وه يه ك له دواى يه ك كوشتنى، شاي نه و ولاتانه ي ده كوشتن و ولاته كانيشي داگيرده كردن، بېگومان نه م په فتاره دوزمنكاريانه ي پقو توپه ييه كي زږدى له دل و دېروونى دانيشتوانى نه و ولاتانه دا به جى هېشتېوو، نه مې نه و ده يكرد هېچ هونه رو حيكه تيكي تېدا نه بوو، ته ماشاكن كاتيک پيغه مېرى خودا (ﷺ) ولاتان فته ح ده كات، سهرانى خودى نه و ولاتانه ده كاته وه سهرې رشتيان و جيگه و پيگه يان ده پاريزيت و سهره رى خويان بڼو ده گيږپته وه، به م شيوه يه پشتيوانى و خوشه ويستى نه وانى بڼو خوى مسوگر ده كرد، (مونيزى كوپى ساوى) ي پاشاى (به حرين) ي به پاشاى ولات دانايه وه، (جيفرو عوباد) ي دوو پاشاى (عومان) ي به پاشاى ولات دانانه وه، هره وه كاتيک (بازانى كوپى سامانى فارسى) ي حوكومپانى (يه مېن) موسلمان بوو وه ك پيشدا كړديه وه به حوكمپانى نه و ولاته، به لام په فتاره كاني (محمدي خواره زمي) پېچه وانه ي په فتاره پېرژه كاني پيغه مېرى خودا بوون (ﷺ)، نه و به هيزو زوره ملي خوى كړدېوو سولتاني خه لك و خه لك خوشيان نه ده ويست، كاتيک حه وجيى خه لك بوو كه سى ده ست نه كه وت، كاتيک پتويستى به پشت و په نا بوو به ته نيا كه وت گوپي، ده ولته ي خواره زمي به س له گه ل (خيلافه تي عه عباسي) ناكوك و ناكوله ك نه بوو، به لكو خوى هاويشتېوو نيو ملمانتي نيو خوشه وه، له نيوخودا پيلان و شوپش و دژايه تي زور سهران هه لدا بوو، دلّه كان له م ولاته دا يه كيان نه ده گرت، په ننگدانه وه ي له سهر (پريزه كان) يش دروست كړدېوو، دهره نجام شكستى گه وړه له به رامېر مه غوله كاندا پوويده، هرگيز سهر كه وتن نايه ته دي مادام نوممته نه مې حالي بي،^۱ خوداي به رزو مېزن ده فېرموويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بُنِينَ مَرْمُوسَ﴾ (الصف: ۴).

به لام (جلال الدين) كاتيک له سالي ۶۲۷ ي كوتچيدا په لامارى (نه خلالت) ي سهر به (ده ولته ي نه يوبي) دا، ته ته رئاسا شمشيري له گه ردني دانيشتوانه كه يدا، هر كه سيكي ده سته كه وت جېبي نه داو كوشتى، هر چه نده دانيشتوان به هو ي گه ماوري دريژخايه ني يه كه م زور كه م بېووه، هه بوو له ترسان گياني دهرچووبو هه بوو له برسان مردېوو، هه نديكي شيان له گه ل سهر كړده و سهر يازه كان چووبوونه نيو (قه لا) وه، خوراك كه م بېوو، به لكو له (نه خلالت) دا نه مابوو، كار به وه گيشت دانيشتوانه كه ي نيستره كه رو سېگه و پشيله يان ده خوارد، مشكيان پاو ده كړدو ده يانخوارد، له ترسي (جلال الدين) و په فتاره دپندانه كه ي و

خوینپىزىيەكەى ھىچ گەمارۇدراوئىك بە وئىنەى ئەوان ئاراميان نەگرت، كاتىك سەربازەكانى چوونە نىئو شارەوہ مندالەكانيان لى گرتن و لى كوشتن، سەرۋەت و سامان تالان كرا، ئەوہى تەتەرەكان ئەنجاميان دەدا ئەوانىش ئاوايان كرد، كەواتە ھىچ تاوان نەبوو كە خوداى پاك و بىگەرد بە ھۆى تاوان و سستەمى خۇيەوہ گرتى و ھىچكەى مۆلەت نەداو لە پەگو پىشەى دەرگىشا.^۱

نەدەبوو ئەو ھەر مەملەنئى لەگەل سوپاكانى شام و شوئىنەكانى تىرى جىھانى ئىسلامىدا كىرەبايە، بەلكو دەبوايە كاروبارى دەولەتەكەى پىك و پىك كىرەبايە و سوپاكەشى لەسەر بىنەماكانى ئىمان و ئەخلاق پامىتەنابايە، (جلال الدين) لە بوارەكانى ھىكمەت و دورىبىنى سىياسى و پەروىشتە پەندەكان كە ھەموو پالەوان و سەرگىردە و سەرۆككە دەتوانى پەيداي بىكات— ھەزارو نەدار بوو، (جلال الدين) پىاوى شىاوى ئەو قۇناغە ھەستىارە نەبوو، بە ئىزنى خوداى بالا دەست لەمەولا جىاوازى گەورەى نىئوان سىفەتەكانى (جلال الدين منگىرتى) و سىفەتەكانى (سيف الدين قطن) دەبىنى، ئەو (قوتتەن) ھى لە جەنگى (عەين جالوت) دا سەرگەوتنى گەورەى بەسەر مەغۇلەكاندا تۇمار كرد.

ستەم و زۆردارى لە نىئو دەولەتدا وەكو نەخۇشىە لەنىئو لاشەى مۇقۇدا، ماوہىەك ئەو مۇقۇ نەخۇشە بەو ھىزو وزەى لە جەستەيدايە خۇ پادەگىرت، بە تەوابوونى ئەو ماوہىەو برانى ئەو وزەىە مەرگى نىزىك دەبىتەوہ، زولم و زۆردارى نىئو ئوممەت و دەولەتىش بەم شىۋەيەيە، لە ماوہىەكدا كە خودا بۇ خۇى برىويەتەيەوہ دەست بە پوخاندن و بىكۆلگىردى پايە و شوئىنەوارەكانى دەكات، تا بەرەبەرە لاوازى دەكات و فرزەى لى دەبىت و لە نىئوى دەبات، كەواتە ئەگەر ستەم بە پىتى ئەو ھىلە گىشتىانەى خواى پەرۋەردگار كىشاۋنى، يەككە بى لە ھۆكارەكانى لەنىئوچوونى گەلان و دەولەتان، بە ھەمان شىۋەش عەدالەت و دادپەرۋەرى يەككە لە ھۆكارەكانى مانەوہى ئەو گەلو دەولەتانە،^۲ خوداى بەرزو مەزن دەفەر موويت:

﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ﴾ (الاعراف: ۳۴).

(آلوسى) بەر پەحمەتى خوا بىكەوئىت لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ دەلى: واتە ھەر كامىك لە نەتەوہ لەنىئوچوۋەكان (ئەجەل) يىكى ھەبوو، واتە كاتىكى دىارىكراۋيان بۇ

پیشه کیش کردنیان دانرابوو،^۱ هرچه نده له نیوچوونی نه ته وه کان شتیکی حاشا هه لئه گره، به لام کاتی پوودانی له لای ئیمه نه زانراوه، واته ئیمه به دلنیا یی ده زانین نه ته وه ی سته مکار ده بی به پیی سوننه تی خودا بکه ویته نیو داوی سته مه که ی خوی و له نیو بجیت، به لام ئیمه کت و مت نازانین کاتی له نیوچوونه که که یه و که س بوی نیه سال و پووی دیاری بکات، نه مه کاری خودای په ره وردگاره،^۲ وه کو ده فره موویت: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفُرَى نَقَصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ۝۱۰۰﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ غَيْرَ تَلْسِيبٍ ۝۱۰۱﴾ وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْفُرَى وَهِيَ ظَلِيمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ۝۱۰۲﴾ (هود: ۱۰۰-۱۰۲).

نه م ئایه ته پیروژه پوونی ده کاته وه که سزای خودا ته نها له سه ره نه ته وه سته مکاره کانی پیشو کورت هه لئه هاتووه، به لکو سوننه ت و به رنامه ی خودا ده ربارهی گرتنی هه ره موو سته مکارک - له هه ره مانیکدا بی - یه ک به رنامه یه، که واته دروست نیه که س گومان به ری که نه م له نیوچوونه ته نها به و سته مکارانه ی پیشینه وه تاییه ت بووه، چونکه کاتیک خودای به رز بارو دخی نه وانه باس ده کات ده فره موویت: ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْفُرَى وَهِيَ ظَلِيمَةٌ﴾ (هود: ۱۰۲).

خودا (جل جلاله) له م ئایه ته دا به پاشکاو ی ده فره موویت هه ره که سیك به شداری نه م - سته مکارانه ی پیشین بکات له و کردارانه یاندا که پیانیه وه له نیوچوون ده بی له و سزا به ئیش و ژانه ی پیشیه وه گیروده بوون به شداریان بکات، ئایه ته که هو شدارمان ده کاته وه له مه ترسی سته م، ده گونجی ده ولته تی کافر دادپه ره ر بی، به و واتایه ی حکومپانه کانی سته م له خه لک ناکه ن، خه لکه که شی له نیو خویاندا سته م له یه کتر ناکه ن، که واته نه م ده ولته ته هه رچه نده کافریشه به لام ده مینیتیه وه، چونکه له نیو بردنی ده ولت له به ر کافر بوونه که ی به ته نها و به س له به رنامه و سوننه تی خودا دا نیه، به لام نه گه ر سته می حوکمپانه کانی و سته مکردنی نیو خوی خه لکه که ی له گه ل یه کتر دا چوو په پال کافر بوونه که نه و کاته خودا بریاری له نیوچوونی ده دات،^۳ خودای به رز ده فره موویت: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِیُهِلِّکَ الْفُرَى یُظْلِمَ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ﴾ (هود: ۱۱۷).

۱ تفسیر الألوسی ۱۱۲/۸.

۲ السنن الالهیه ص: ۱۲۱.

۳ المصدر نفسه ص: ۱۲۱.

ئیمامی پازی له تهفسیره کهیدا دهلی: مه بهست له (ظلم) له نیو ئه و ئایه ته دا (شرک) ه،
 واتایه کهشی ئه مهیه: خودای بهرزو بالادهست دانیشتوانی شاریک تهنها له بهر ئه وه که
 موشریک و بت په رستن له نیو نابات، کاتیک ئه وان له هه لسوکه وتی نیو خویاندا ئاشت و گونجاو
 بنو له سه ر بنه مای چاکه کاری - نه ک خراپه کاری - مامه له له گه ل یه کتر بکه ن،^١ له تهفسیری
 (قرطبی) یشدا دهلی: بظلم أي بشرک و کفر: واته سته م لیتره دا به واتای شیرک و کوفر دی،
 ده باره ی (وأهلها مصلحون) واته: له نیو خویاندا چاک و گونجاو بنو مافه کانی یه کتر بده ن،
 واتهی ئایه ته کهش به گشتی ئه مهیه: خودای بهرزو بالادهست دانیشتوانی ئه و شاره تهنها
 له بهر کافر بوونی له نیو ناباتا مل له خراپه کاری نه نین، وه کو چۆن به هوی (تهرازوبازی) یه وه
 نه ته وه ی (شوعه یب) له نیو بردو به هوی (نیربازی) یشه وه نه ته وه ی (لوطی) له نیو برد،^٢ (ابن
 تیمیه) سه باره ت به له نیو چوونی دهولتهی سته مکار نه گه ر موسلمانیش بی دهلی: کاروباری
 دونیای خه لگ له گه ل دادپه روه ری که هه ندیک جۆره گونا هیشی له ته که وه بن زۆر چاکتر و
 باشت ریک ده که ویت له و سته م و ماف زه و تکر دنه وه ی نه گه رچی گونا ه و تاوانیشی له ته که وه
 نه بن، له بهر ئه وه گوتراوه: خودا دهولتهی دادپه روه ر پاره ستاو ده کات نه گه رچی کافریش
 بیت، دهولتهی سته مکار پاره ستاو ناکات نه گه رچی موسلمانیش بیت، هه روه ها ده گوتری ت:
 دنیا له گه ل دادپه روه ری و کوفردا به رده وام ده بی، به لام له گه ل سته م و ئیسلامدا به رده وام
 نابی، لیتره دا دادپه روه ری سیسته می هه موو شتی که، نه گه ر کاروباری دنیا به دادپه روه ری
 به پیره ببری، دنیا پاره ستاو ده بی، نه گه ر به دادپه روه ریش به پیره نه بری پانا وه ستی،
 نه گه ر خاوه نی ئه وه نده کاروباره ئه و ئیمان ه شی هه بی له دوا پۆژدا پاداشتی پی
 وه ریگری ته وه.^٣

له سه رده می خواره زمیه کاندانۆلم و نۆری گه وره نه نجامدران له: خوینرپیژی به ناهه ق و
 کوشتاری موسلمانان و په لاماردانی شاره ئیسلامیه کان و گه مارۆدانیان و حه لالکردنی خوین و
 مال و ناموسی و زه وی و زاریان، سوپای خواره زمی به نمونه ده هیترپیته وه له: تالان و برۆ،
 کوشت و بر، هه موو کاریکی قیزه ون، زینا و داوین پیسیان تیدا بلاییبیته وه، نیریازی به
 گه وره یی و بچوکی نه بوو، ناپاکی و غه درو خیانه ت خو خده یان بوو، شاری (تقلیس) یان به
 مه رچی چه پاله دان گرت، به لام پاشان په یمانیان شکاند و کوشتیان و بردیان، سه ربازه

١ تفسیر الرازی ١٨/١٦.

٢ تفسیر القرطبی ٩/١١٤.

٣ رساله الامر بالمعروف والنهي عن المنکر لابن تیمیه ص: ٤٠.

تایبه ته کانی (جلال الدین) بریتي بوون له په سترین کهس، له پووی شه پړه نگیزی و لاپړی و سه ریچی و خراپه کاریه وه ناویان دهرکردبو،^۱ له پاستیدا خواره زمیه کان به زولم و زورداری خویان به شداریان له سپانه وهی ناسه واری دهوله ته که ی خویاندا کرد له میژوودا.

۷- خوپه رستی محمد علاو الدین ی خواره زمی و تیکشکانه دهر و نیه که ی:

خوشه رستی محمد علاو الدین له وهدا دهر که وت: که زور بایه خی به پاراستنی خوی و خیزانه که ی و خزم و نریکه کانی خوی دهدا دهر باره ی پاراستنی که له که ی که مته رخمی دهر کرد، زور به جیددی دهستی به خه زنه ی خوی و بایرانیه وه دهر گرت و پاریزگاری لیده کردو گوئی به پاراستنی مولک و مالی خه زینه ی که له که ی نه دهدا، وکو به دریزایی میژوو باوه: وینه ی نه م جوړه دهر کردانه له به رامبر نه و به لاو ویشومانه ی که وه که په شه باو گرده لول که لان و دهوله تان پاده مالن خوپاناکرن و دهر پوختن، که لیکی به م جوړه ش به م باره ناهه موواره قایل بیت و پوژیک له پوژان قولی چاکسازی ل ه لته مالی ده بی بشکی.

سولتان (محمد علاو الدین) ی خواره زمی له (نه یسابور) هه لات، ته تهره کان پاسته و خو به دوا ی که وتن، شار به شارو دی به دی پوایان دهن، نه ویش به به زیوی و داموی و لیقه و ماوی خوی که یانده یه کیک له دورگه نه دیوه کانی دهر یای (قه زوین)، نه خشه ی هه لاتنی سولتان محمدی خواره زمی سهری گرت، به هه ژاری و نه داری و ژیانی سهختی نیو نه و دورگه پازی بوو، له که ل نه وهدا نه و پاشای سهر تهخت بوو خواهنی ولاتیکی فراوان و سهره وت و سامانیکی بی حساب بوو، به لام نیستا مادام بو خوی به پوچ دهر چووه قهیناکات با هیچی نه بی و که سی نه بی، له پاستیدا نه مه بریتی بوو له نه خوشیه کی دهر وونی و نه خلاقی، هینده ی نه خایاند تا (سولتان محمد علاو الدین خواره زمشا) به ته نیایی و دهر به دهری و هه ژاری و دهر دهره سهری و کویره و هری له م دورگه یه دا مرد، خودا (جل جلاله) پاستی فهرموو: ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾ (النساء: ۷۸).

بو سولتانی خواره زمی و باشتو بوو به سهر به رزیه وه و دهر وونی چه سپاوه وه و دلی نارامه وه له مهیدانی جیهادا بکوژرایه، دهبویه پیشوازی له مهرگ کردبایه نه که له بهری هه لاتبایه.^۲

۱ سیر أعلام النبلاء ۲۲/۳۲۸.

۲ قصة التتار ص: ۳۶، ۳۷.

بەلام ئەو خۆپەرستىيە قىزەنەنەي و پوخانە دەروونىيەي پىيەو ە گىرۆدە بىو تەپەتەپىان خستە دلۇ ئازايەتى و کارامەيى سەربازانى مەغلۇل کاريان تىکردىبوو تا بلتى لىيان دەترسا، پاش ئەو ەي (سولتان) لە (سەمەرەند) گەپايەو ە بەردەوام باسى خۆگرى و شارەزايى و تیراندازى و شیربازى سەربازە مەغلۇلەکانى دەکرد، ئەمەي بە چاوى خۆي لى بىنىبوون، بۆيە لە بەرامبەرياندا دەستەپاچە بوو لە کاتى ەلاتنىشدا خەلکى لە ەيرشى مەغلۇلەکان ئاگادار دەکردەو ە داواي لىدەکردن دەست نەکەنەو ەو خۆ بەدەستەو ە بدەن و فەرمانبەردارىيان بکەن، ترسو تۆقان و ەلاتنى سولتان کارىگەرى خرابى لەسەر سەربازەکانى و دانىشتوانى شارەکان دانا، سەرى کىشا بۆ لىکەلەو ەشانى سوپا و لاوازیوونى گىيانى بەرگرى و جىهاد لە لایەن دانىشتوانەو ە،^۱ ەلاتنى سولتان لە گۆرەپانى جەنگدا يەکک بوو لە ەکارەکانى پووخانى دەولەتى خوارەزى.

۸- کەسايەتى (جلال الدين مونکەبەرتى):

پاش ئەو ە (جەنگىخان) بۆ ولاتى خۆي - (مەغلۇلىا) گەپايەو ە، (جلال الدين) یش لە ولاتى (مىند) پا گەپايەو ە، حکومەتیکى بالبالوى لە بەشى خۆرئاواي دەولەتى خوارەزى دامەزاند، ەرچى ەيزو وزەو کردو کۆششى ەيىبوو - بۆ تۆلە سەندنەو ەي (علا الدين) باوکى و فراوانکردنى پانتايى دەولەتەکەي لەسەر حىسابى ولاتانى ترى ئىسلام - لە دژى سولتان و حوکمرانە ەوسىکانى بەکارى ەينا، لەسەروى ەموویانەو ە خەلیفەي عەباسى، بۆيە سولتان خەم و مەراقى تەنھا لە دەورەي تۆلە سەندنەو ەو پاوانخاويدا گىژى دەخواردو لە توانايدا نەبوو کار بۆ توندو تۆلکردنى پەيوەندى خۆشەويستى نىوان خۆي و ەوسىکانى بکات، لەبەر ئەو ە لەم ماو ە کەم و کورتەيدا کە گوزەراندى توانى بە ەيزە ئىسلامیەکانەو ە خەرىک بىت و شەکەت يان بکات و بەرەو لاوازیوونيان بەرىت، توانى پقو تۆپەيى مۇسلمانان بۆ خۆي بەرەم بىنى، دەورەيان چۆل کرد، زیاد لەمەش ەيچ حىسابىکى بۆ ئەو مەغلۇلانە نەکرد کە بە ەزى لاکردنەو ە لە کىشەکانى نىو خویان بۆ ماو ەيەک لە جىهانى ئىسلامى کشابوونەو ە، کاتیک (جلال الدين مونکەبەرتى) بۆ ولاتەکەي دەگەپايەو ەو بە چوارمەشقى لەسەر کورسى سەلتەنەت پۆدەنىشتەو ە پىويست بوو لەسەرى: سوود لە ەلەکانى باوکى و تىکشکانە سياسیەکانى وەربگرىت و کار بۆ قايلکردن و سەرنج پاکىشانى ەوسىکانى بکات و ەوپەيمانىەتیهکى ئىسلاميان لەگەل پىک بخات و سەرلە نوئ بە يەکدەنگى و يەکرەنگى و

په کړيزی بهر ننگاری مه غولکان بڼه ووه، به لام به پټچه وانه ووه دووباره به چاوی دوژمنایه تی و پکه به ریه ووه بڼو هیزو سوپا نیسلا میه کانی ده وروپه ری نوپی و له نیو ولاته کانی خویاندا به سهری دادان، ده سترژی کرده سهر مه مله که ته کانی خلیفه و حوکمرانه موسلمانان کان له ولاتی (نیوان دوو پوویان) دا، هه روه ها نازه ربایجان و جورجیای داگیر کردن و دانیش توهان کانی شی گهر دنگه چ کردن، دژایه تی له گهل (فیرقه ی نیسماعیلی) سازداو فیرقه ی ناوبرا ویش هانی مه غولکانی دایه ووه جاریکی تر خاکی ده ولته تی خواره زم داگیر بکه نه وه.^۱

(ابن الاثیر) به جوریک وه سفی سیاسه تی خاریجی جلال الدین مونکه به رتی ده کات که له سهر شانوی میژوی تازدها نواندی که پیک له گهل نه و زهره رو زیانانه یه که ده گریته ووه که له نه نجامی نه م سیاسه ته دا هاتنه ناروه، ده لی: (جلال الدین) ژیان نامه یه کی به دی هه بوو، به ناشیرینی کاروباری ده ولته ته که ی هه لده سوپاند، هیچ کامیک له هوسیکانی نه ما دوژمنایه تی له گهل نه کات و ده ست درژی نه کاته سهر سنوورو شاره کانی، نه وه بوو هه رکه له (نه سفه هان) به ده رکه و ته ووه، سوپای بڼو په لاماری هه ری می (خوزستان) پیکخست و شاری (شوسشته) - که له ژیر قه له مپه وی خلیفه دا بوو - که مارویدا، به ره و (دقوقا) - که هه ر سهر به خلیفه بوو - پویش و تالان و بڼو کوشت و کوشتاری تیدا نه نجامدا، نینجا هیرشه کرده سهر (نازه ربایجان) ی سهر به حوکمرانی (توزبه ک) و داگیری کرد، پاشان به ره و (که پچ = جورجیا) پویش و له ژیر هیرش و زه برو زه نگدا نه ویشی داگیر کرد، به هه مان شیوه دوژمنایه تی (مه لیک نه شره فی) حوکمرانی (نه خللات) و (علا الدین) ی حوکمرانی ولاتی (پوم) ی کرد، هیرشه کرده سهر (فیرقه ی نیسماعیلیه) و تالان و بڼو کوشت و کوشتاری لی کردن و پیتاکیکی سالانه شی له سهر دانان، نه م حوکمرانان و حوکمرانانی تریش که ناومان نه بردن - له کاتی لیقه وماندا - وازیان لی ده هینا و ده ستیان نه گرت و به م شیوه یه له نه نجامی هیرش و په لاماره کانی و په فتاره دوژمنکاریه کانی له دژي ولاته کانیان، نه م سهر وک و سهر کردانه له کاتی هه لاتنیدا له چنگ هیرشه کتوپره که ی مه غول بڼو سهری په نایان نه داو ده سستی کومه کیان بڼو درژ نه کرد.^۲

به لام له نیوخودا: ده بینین (جلال الدین) هه ولده دا ته نها بڼو خوی حوکمران بی و به زوری خو ده سه پیننی، (غیاث الدین) ی برای به خوی و سوپا و سهر کرده یه کی زوره ووه پشتی

۱ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۲۳۹.

۲ الكامل فی التاريخ ۲۳۰/۱۲.

۳ الدولة الخوارزمية ص: ۲۴۰.

به رده دات و به جیئی ده هیلی، له کاتیکیدا که (جلال الدین) زۆر پئویستی به م جوړه گه وره سرکردانه ههیه، زۆربه یان له ده وره ی ده ته کهنه وه و به کومه لیک پیلان و نه خشی شوړش له به رامبه ریدا پاست ده بنه وه، له ولاتی (نازه ربایجان) و چه ند ولاتیکی تریشدا شوړشیان لیکردو توماری ده سه لاتی (جلال الدین) یان پیچایه وه.^۱

هه روه ها (جلال الدین) نه یتوانی سوپایه کی وا پیک و پیک دابمه زړینی و به هویه وه پووبه پووی هیترشی له ناکاوی مه غوله کان بیته وه، کاتیکیش سه عاتی سفر هاته پیشه وه و زهنگی هوشداری هیترشه که زرنگایه وه و مه غوله کان خویان به نیوجه رگی ولاته که یدا کردو پیش نه وه ی چاکسازی نیوخو و ده ره وه ی ولات نه نجامدا غافلگیریان کردو، ده ره نجام سه ره نو ی مه غوله کان له سالی ۶۲۸ ک/ ۱۲۳۱ زاینیدا ته خت و تاراج و ده سه لاتی ده وله تی خواره زمیان پامالییه وه، به لی به له نیوچوونی دوا ه مین که سایه تی خواره زمی نه وه ی (نوشتکین) ده وله تی خواره زمیش به یه کجاری له نیو چوو.^۲

(ذهبی) به شان و بالی (جلال الدین) دا هه لده لی و ده لی:

سولتانی مه زن جلال الدین مونکه به رتی کوپی سولتانی مه زن علا الدین محمد کوپی سولتان خواره زمشای خواره زمی، ده سستی به سه ر ولاتاندا گرت، نه ته وه کان گه ردنکه چییان بو نواند، شتی سه رسوپه ینه ری هه یه، ژیاننامه که ی له لای من له به رگیکیایه ... پیاو یکی په نگ نه سمه ری کورته بالای تورکی بوو، عه جه م زمان بوو، به تورکی و فارسی ده دوا، به لام نازایه تیه که ی نه وه نده به سه که له جه نگه کانیدا باسی لیوه کراوه، شیریکی نازاو به هه لمه ت بوو، نازاترین سوارچاک بوو، هه میشه له سه ری و ناماده بوو، توپه نه بوو، جنیوفرۆش نه بوو، به پیزو به ویقار بوو، پیکه نینی زه رده خه نه بوو نه ک قاقا، زۆریلی نه بوو، که سانی دادپه روه ری هه لده بزاردن، به لام له پۆزگاری فیتنه و ناشویدا له نیوان به رزیوونه وه و دابه زیندا هاتوچۆی ده کرد که باسکردنی زۆر هه لده گری به لام دوا یی تیکشکا، ته تاره کان لیی توقیبوون، نه گه ر نه و نه بوا یه هه موو دنیا یان ده گرت، (محیی الدین ی کوپی جه وزی) به نوینه ر چوو بووه لای، بینیبووی قورئانی به ده سته وه یه و ده یخوینیت و ده گریات، سه باره ت به په فتاری سه ربازه کانی که له زۆرو بۆریان و نافه رمانی نه و نه نجامی ده دن عوزی بو هیئا بووه و داوی لیبور دنی کردبوو.^۳

۱ المصدر نفسه ص: ۲۴۰.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۴۰.

۳ سیر اعلام النبلاء ۲۲/۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸.

۹- کورتبيني خه ليفه (الناصر لدين الله) ي عه عباسي:

له و سرده مه دا (جلال الدين) له ولاتى (هيند) بوو، (غياث الدين) ي براى به سود وهرگرتن له پاشه كشه ي پېژه يى مه غوله كان - توانى ده ست به سر ناوچه كانى باكوړو خوړناو او باشورى ئيراندا بگريټ، شاره كانى (په ي) و (نيسفه هان) له باكوړو هريمى (كرمان) له باشورو له چوارچيوه ي ده ول ته كهيدا بوون، به لام ناوچه كانى خوړه لات و باكوړى خوړه لاتى ئيران كه هريمى (خوړاسان) به ته واو ته ي ده گريته وه له ژير ده سه لاتى مه غوله كاندا بوو، (غياث الدين كوپى خواره زمشا) و ده ول ته كه ي وه كو به ربه ست و نيوانى كى به رز و ابو له نيوان مه غوله كان و خيلافه تى عه باسيدا، له و ثان و ساهه دا وا له خه ليفه (الناصر لدين الله) ي عه عباسى چاوه پوان ده كرا كه: يارمه تى (غياث الدين) ي دابايه، تا بتوانى به پړك و پيكي پايه كانى ده سه لات و حوكمه ته كه ي و له و ناوچانه بچه سپينى، پټويست بوو ناكوكى و دووبه ركه كه كونه كانى نيوان خو ي و مه مله كه تى خواره زمى له بير خو ي به ريته وه، چونكه ئيستا نه وان پووبه پووى دوژمنى كى هاوبه ش بوونه ته وه كه (مه غوله)، نه گهر گريمان هوكاره كانى پالنه رى ثابى و برايه تى و سرخستنى موسلمانان ه ل ه نارادا نه بووايه، نه وا باروډوڅى نه و كاته و ستراتيژيه ت نه مه ي له سر پټويست ده كرد كه ده بى ئيمړو (غياث الدين) له ناوچه كه ي خويدا ده ست پوښتوو و پي چه سپاوو ناماده و ته ييار بى، له بهر نه وه نه و پاسته وخو له به رامبه ر ته تاره كاندا پاره ستاوه و هريمه كه شى به ده روازه ي خوړه لاتى خيلافه تى عه عباسى له به غدا داده نريټ، خو نه گهر ته تاره كان بتوان به سر (غياث الدين) دا زال بن نه و قوناغى دووهم ده ست پيډه كات كه خيلافه تى عه عباسيه، به لام خه ليفه (الناصر لدين الله) ي عه عباسى ده ركى به م پيشهاتانه نه ده كرد،^۱ نه و به كورتبيني و نه خو شيه ده روونيه كانيه وه گيروده ببوو، وه كو حه زكردنى له ټوله سندنه وه، فيل كردن موسلمانان، ناكوكى و ناته بابيه كونه كانى نيوان خو ي و خواره زميه كانى له بيرنه ده كردن و ده يه ويست پايه كانى سه لته نه تى نه و ولاته له جبي خو يان پوښچن، نه وه ي له بيرچوبووه كه نه وان له نيوان نه وو ته تاره كاندان، وپراى نه مه ش نازاوه و فيته نه ي له نيوان (غياث الدين) و (ثيفان تائيسى) ي خاليدا هه لايساند، (ثيفان) پياوړى كى گه وړه بووو له فيله كانى جهنگدا بيروپاي هه بوو، وه كو فه رمانده له نيو سوپاى (غياث) دا كارى ده كرد، (غياث) يش به بى پرس و پاكانى نه و هيچ فه رمانى كى نه ده بريده وه، خه ليفه (الناصر) نامه ي بۇ نارد، هه لينا بوو شوپش له دژى

(غیاث) بکات و دهسه لاتداری له لا گه وره ده کرد، نه گه ر نه م کاره نه نجام بدا خلیفه پشتیوانی له (نیغان تائیس) ده کات و (غیاث الدین) له حوکمگیران دور ده خاته وه، خلیفه دهره سستی نه وه نه بوو که ناگری نه م ناژاوه یه له ولایتیکی هاوسینی نه و به رده بیت که به گرنگترین خالی ستراتیژی خویشی حساب ده کړیت.

پروژه پیلانگیریه که ی (خلیفه) سهری گرت، جهنگ له نیوان (غیاث) و خالیدا دروست بوو، کوشتاریکی گه وره پرویدا، ژماره یه کی زور له موسلمانان له شه په شیري براکوژیدا کوژان، (نیغان تائیس) ی خالی (غیاث الدین) تیکشکاو ژماره یه کی زور له لایه نگرانی کوژان و دیلکران، خوی و نه وانه ی به پشتیه وه مابوونه به ره و (نازه ربایجان) هه لاتن، ولا حول ولا قوة الا بالله^۱.

(خلیفه ی عه باسی) نه ک هر به واجبی خوی هه لته ستاو له دژی مه غوله کان پشتگیری موسلمانانی نه کرد، به لکو بیوه کونیوه ک له پشتی نه وانه ی پاده کیشا که خویان بؤ به رهنکاربوونه و ناماده ده کرد، میژوونوسان زور زه مبی نه م خلیفه یان کردوه و په خنه ی توندو تیژیان نا پاسته ی خو خده کانی کردوه، (ابن الاثیر) میژوونوس دهریاره ی قسه ده کات و ده لی: (هه لسوکه وتی له به رامهر ژیرده سته کانیدا ناشیرین و قیزه ون بوو، سته مکار بوو، له پوژگاری نه ودا (عیراق) ویران ده بوو، دانیشته وانه کی به نیو ولاتدا په رته وازه ده کرد، مولک و مالی لی زهوت ده کردن، هه رشتیکی کردبایه ده واییه لئی په شیمان ده بووه، وینه ی نه م: میوانخانه یه کی پوژوشکاندن له (به غدا) بؤ خه لک دروست کرد تا نیواره ی په مه زانان له ویدا پوژوه کانیان بشکینن، نه مه ماوه یه کی خیاند، به لام سه ره نجام وازی لی هینا، نینجا میوانخانه یه کی بؤ حاجیان دروست کرد له به غدا، نه ویش ماوه یه کی خیاند به لام دواپی داخست. باج و پیتاکی تازه برپار له سهر دراوی لادا به تایبه تی له سهر به غدا، پاشان دایناپه وه، گه وره ترین هیواپه تی فنده ق هاویشتن و کزتریازی و شه روا لی گه نجان ده بوو، خه لکی عیراق و غهیری عیراقیش نه م دابو نه ریته ی نه ویان په چاو کرد، خوگرتنی خلیفه به م جوړه شتانه وه له کاره هه ره سه یرو سه مه ره و سه رسو په ننه ره کان ده ژمیژدرین^۲ که واته: خلیفه (الناصر) دوژمنی خواره زمیه کان بوو له به رهنکاربوونه وه ی مه غوله کانداهاریکاری نه کردن، به لکو کاری کرد بؤ هه لایساندن ناژاوه له نیو پیزی موسلماناندا، (خلیفه) یه کی که بوو له

۱ قصه التتار ص: ۷۰.

۲ الكامل فی التاريخ ۱۲/۱۸۱، رجال الفكر والدعوة ۱/ ۲۷۵.

هۆکاره کانی پووخانی ده ولته تی خواره زمی، بېگومان ده ست دريژی خواره زمیه کان له پېشدا
 بۆ سر خيلافه تی به غدا يه کټک بوو له هۆیه کانی لاوزبونيان و پانه وه ستانی خهليفه
 له گه لیان له دژی مه غۆله کان.

۱۰- دیارنه بوونی زانایان:

پۆلی زانایان و شه رعزانان له به دیه پتانی سرکه و تنه مه زنه کانی ئومه تدا هه میشه دیارو
 به رچاو بووه و له لایه ن حوکمرانه په سه نه کان و گه لی به ویزدانیش جیگه و پتگه ی پر پړنو
 حورمه تیان پئی په وا دیتراوه، ده بینین هر زانایان بوون چه ندین کتیبیان سه باره ت به
 گرنگی و گه وره یی جیهاد و فیداکاری و ژياننامه ی پیغه مبه ری سرکرده (ﷺ) یان له
 جه نکه کاند او میژوی سره له دانی ئیسلام و سرکه و تنه کانی ئومه تیان به سر دوزمناندا
 نوو سیوه ته وه، وه ک ده بینین له نیو ده ولته تی خواره زمیشدا و تاربیژانی مزگه وت و زانایان و
 شه رعزانان له گه ل ته واوی چینه کانی خه لکدا جموجۆلیان ده کردو به هاوشانی سه ربازان
 له نیو گۆرپه پانی جه ندا به گژ دوزمناندا ده چوونه وه، به لام ده شبینین که ده ولته تی خواره زمی
 هیچ جیگه و پتگه یه کی به شکزی به زانایان نه به خشیبوو، به لکو زانایان له نیوه ندی
 ده سه لاتدا بوونیان هر نه بوو، نه وان پۆل و کاریگه ری زانایان په ک خستبوو، نه مه ش
 يه کیکی تر بوو له هۆکاره کانی پمانی ده ولته تی خواره زمی.

۱۱- پرژده ی (مه غۆل):

(جه نگیزخان) ی سرکرده ی پرژده ی مه غۆل ده سستی به ته واوی هۆکاره کانی سرکه و تنی
 مادی و قانونیه وه گرتبوو، وینه ی: سرکرده یه تیه کی هاوسه نگو پونی ئامانچ و ئاماده کردنی
 تاک و سه رکوتکردنی هۆیه کانی په رته وازه یی له نیو گه لانی مه غۆلیداو ده سترگتن به
 نه ریته کانی کۆمه لایه تی و یه کرپزی و یه کده نگی و دابه شکردنی پۆلی تاکه کان، نه خشه ی ساغو
 سه لیم و به پتوه یه رایه تیه کی سرکه و تنو، پیکه ستنیکی دامه زراوو چه ندین هۆکاری تریش،
 وپرای نه مه ش هه رس هاتنی بارودۆخی ولاتانی ئیسلامی به هۆی فه رامۆش کردنی
 شه ریعه تی په روه ردگاریان، ده کری له م چه ند خالانه ی دادین هۆکاره کانی سرکه و تنی
 مه غۆل به سر ده ولته تی خواره زمیدا کورت بکه ینه وه:

أ- زیره کی و فامیده یی چه سپاوی و خۆپاگری و خۆبه که مزانی (جه نگیزخان).

ب- زانیاری ته واوی له سر بارودۆخی مه مله که ته که ی (خواره زمشا)، وه رگرتنی نه و
 زانیاریانه له زاری بازرگانه موسلمانانه کان و ته رجه مه که ره کان و شاره زایانی پتگا و بانه کان
 نه نجام ده دا.

ج- (ياسا)ى (جەنگىزخان)ى و پۇللى حوكمە توندو تىزۋەكانى لە پاراستنى يەكپىزى مەغلۇلەكان و سەرىپىدانه واندنيان بۇ يەك بىپيارو بەس.

د- پىكەوتنى تەواو لە نىوان سەركردەكانى و پۇللەكانىدا، بە جۇرىك دواى دەركرانى پاى (جەنگىزخان) كەس بۇى نەبوو پاىەكى تر پاگەيەنى، ھەر ھەموويان تىكپا ئامرازى جىبەجىكردى فەرمانەكان و پىكانى ئامانجەكان بوون، ھىچ كامىكيان بىرى سەربەخۇيى يان بىرى سەركەوتنى بەسەر بەرامبەرەكەيدا لە زەينىدا گەللە نەدەبوو.

س- يەكيتتى زمان و دابو نەرىت و يەك ئامانجى لە نىوان سەربازانى (جەنگىزخان)دا، خوارەزمىيەكان لەم پووەو ھەزار بوون.^۱

ع- بەھىزى سىستەمى كۆمەلايەتى و جەنگى مەغلۇلەكان لە بەرامبەر خوارەزمىيەكاندا، ئەوان گرنگيان بە چۆنىيەتى دەدا نەك بە چەندىتى، دەسەلاتى بالا ھى (جەنگىزخان) بوو، دوا بىپار لە ھەموو كارىكى گەورە و بچووكدا بە دەست ئەو بوو، بە خودى خۇى سەربەرىشتى پىكخستنى سوپا و ئامادەكردن و پايىنان و كىشاشى نەخشەى شۆپنەكانى جەنگ و ھەلبۇاردنى كاتى لە بارو گونجاوى ئەنجامدانى جەنگەكان دەكرد، سوپاى مەغلۇل بە باشترىن شىۋازى سەربازى پىكخرايوو.^۲

ئەۋەى تا ئىستا بەسەرى پابوردىن، بىرىتى بوو لە گرنگترىن ھۆكارەكانى ھەرەس ھىنانى (دەولەتى خوارەزمى)، ئەم ھۆكارانە لە نىۋىيەكتردا ئالاقەبەندى و چۈنە نىۋىيەكتەرەو ھەر يەكەيان كارى لە تەنىشتەكەى كردوۋە، ھۆكارى سىياسى كار لە ھۆكارى سەربازى دەككات و بە پىچەوانەشەو ەدروستە.

شەشەم: مردنى جەنگىزخان:

(جەنگىزخان) لە زىستانى ۱۲۲۵ى زايىنيەو تا ھاۋىنى ۱۲۲۶ى زايىنى لە بارەگاي سەرەكى ئىمپىراتورىيەتە گەورەكەى و لە لاي پووبارى (تولا)و گوزەراندى، دەورەى بە ھەقالە متمانەپىكراو پەسەندكراوەكانى گىرابوو، پىي گوتن: (بە پاستى ئىۋە لەو كارە پاست و دروستانەدا كە پىۋىست بوو ئەنجام بىرىن يارمەتيتان دام و ھىزو تواناتان پى بەخشىم، لە كاتى كردنى كارى چەوتىشدا دەستتان گرتەن تان ھىشت ئەنجاميان بىدەم، بە ھۆى ئەو پەۋشەتە بەرزەى ئىۋەو ەم بەم پلە بەرزو بالاىە گەشىتم).^۳

۱ تارىخ المغول، عباس إقبال ص: ۱۲۱.

۲ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۲۴۰-۲۴۴.

۳ جىنگىزخان ص: ۲۷۵.

(جه نگیزخان) کاریکی مابوو نه نجامیدا، نه ویش سزادانی (تو هس-هسیا) ی پاشای (شی-شیا) ی مه مله که تی (تانغوتی) ی هاوسنوری (تبت) بوو، هر چه نده مه مله که ته کی که و تېووه ژیر پکیفی قهله مپه وی مه غوله کانه وه به لام پاشای (تانغوت) په تی کردېووه سوپاکه ی له جهنگی گهله خواره زمه کانداه شداری بکات، (جه نگیزخان) له و پوژده به ناراسته ی خورثاوا به پیکهوت په یمانی دا له به رامبر نه م نافه رمانیه دا به دهستی خوی سزای پاشای (تانغوت) بدات و لپرسینه وه ی توندی له گهله نه نجام بدات، نه مه و له سالی ۱۲۲۶ زاینیدا هر مه مو سوپاکه ی کوکرده وه، شایانی باسه وپرای حه زی توله چند پالنه ریکی تریش مه بوون بۆ داگیرکردنی نه و هریمه، چینیه کانی نیمپراتوریه تی (کین=زیپ) پاش به جیهیشتنی نه و ولاته له لایه ن جهنگیزخانه وه ته کانیان به خوداو به شیکتی زوری هریمه کانی ولاته که یان له ژیر چنگی مه غوله کان دهره یینا بپوه، ژه نه پال (مؤخولی) ی مه غولی که له لایه ن جهنگیزخانه وه به پپوه بردنی کاروباری چینی پی سپیرد رابو که و تېووه نیو شه پکی دهسته ویه خه ی برده وامی چینیه کان، جهنگیزخان دهیزانی وه شانندی گورزیکی کوشنده له چینیه کانی ولاتی (کین-زیپ) له م بارودوخه دا به هوی هوکاری جوغرافیه وه نه گه ر مه حالیش نه بی زور قورس ده که ویت له سهریان، له م نیوه نده دا که ده بیینی ده سه ولاتی مه غولی له ولاتی (تانغوت) دا شلوقه و ناجیگیره، بویه مه مو خه مه کانی له سهر نه و ولاته چر کردنه وه، نه م سوپایه ی پیکخست و بۆ پیکانی نامانجه که ی که سی له جه نه پاله کانی نه کرده سهر کرده، به لکو بۆ خوی - له گهله نه وهدا ته مه نی به ره و ژوو چووبو بوو به پیشه نگی هیرشه که، نه م برپاره نیشانمان ده دا - که جهنگیزخان تا نه مپوش هیزو وزه ی نه ندامی و ژیری و عه قلی پیماره، جهنگ له پایزی ۱۲۲۶ ی زاینیدا دهستی پیکرد، سهره تا سهرکه و تنی باشیان تومارکرد، به لام له وهرزی زستانداو له گهرمه ی پاوو شکاردا نه سپه که ی (جهنگیزخان) له ترسی نه سپه کیویه کان - که له و ناوچانه دا بوونیان زور بوو - په ویه وه و سهرسمیکی بردو (خانی مه زن) ی مه غولی به زه ویدادا، (خان) له نه نجامی نه مه دا تروشی نه خوشیه کی توندو تیژ بوو، تین و تاوی نه خوشیه که ی کاریگه ری زوری له سهر دانا، بانگهیشتی کوره کانی گهلی و ژه نه پاله به ته مه نه کانی کردو سه باره ت به و کارانه ی له نیستادا نه نجامدانیان پپویسته پوویژی پیکردن، به کیکیان گوتی: گهلی (تانغوت) گهلیکی شارستانی و له شاردا نیشته جین و فیری به جیهیشتنی شار نین، نیستا و گونجاوه بۆ ولاتی خومان بگه رپینه وه، نه ندامانی کوپونه وه که مه موویان له سهر نه م رایه پیکهاتن، به لام جهنگیزخان په تی کرده وه و گوتی: نه گه ر نیمه له نیستادا نیتره به جی بیلین

تانغوتیه‌کان ده‌لَین لی‌مان ده‌ترسین، من به‌جی ناهیلَم و هر لی‌ره چاسه‌ره‌ی نه‌خوشیه‌که‌م ده‌که‌م، هر ئیستا نامه‌یه‌کیان بۆ ده‌نیترم، با بزاین چۆنمان وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه، نه‌مه‌ش نیوه‌پۆکی نامه‌که‌یه: (به‌لَینت دا بیی به‌ده‌ستی راستم، به‌لام بۆ جه‌نگی خواره‌زمیه‌کان له‌گه‌لم نه‌هاتی، به‌م سه‌رپی‌چیه‌ت سوکایه‌تیت نه‌نجام داوه، ئیستا که ولاتی خواره‌زمیه‌کانم داگیرکردوه هاتووم داوات لیده‌که‌م داوی لی‌بوردم لی‌بکه‌ی).

پاشای (تانغوت) به‌چه‌ند ده‌سته‌واژه‌یه‌کی ئیهانه نامیز وه‌لامی (جه‌نگیزخان)ی دایه‌وه: له‌به‌ر نه‌وه (جه‌نگیزخان) زۆر تووپه‌ بوو یه‌که به‌خۆ هاواری کرد: (تایا داوی نه‌م سوکایه‌تی پیکردنه ده‌گونجی لی‌ره دوورکه‌ومه‌وه؟! من سویند به‌ناسمانی هه‌میشه‌یی ده‌خۆم ئی‌ره به‌جی ناهیلَم نه‌گه‌ر سه‌ریشم تیداچی).

سوینده‌که‌ی برده‌ سه‌ر، ولات و ده‌وله‌تی (تانغوت)ی پوخاند، به‌لام به‌داوی نه‌مه‌دا مرد. (جه‌نگیزخان) له‌وکاته‌وه له‌پاودا له‌سه‌ر ولاخه‌که‌ی به‌ربپووه نه‌خۆش که‌وتبوو هه‌ستی پیکردبوو نه‌م نه‌خوشیه ته‌پایی ژیا‌نی لی‌هه‌له‌مه‌ژی.^۱ کاتی‌که نه‌خوشیه‌که تینی بۆ هینا و زانی نه‌م کاته کاتی سه‌ره‌مه‌رگیه‌تی، بانگه‌یشتی کوپه‌کانی کردو وه‌سیتی بۆ کردن که (تۆکتای) کوپی له‌به‌ر نه‌م سیفه‌تانه‌ی که تئیدا به‌رجه‌سته‌ن له‌جی خۆی داده‌نی: (پای به‌هیزو پته‌وی، عه‌قلی قورسو کاملی)، له‌به‌ر نه‌مه (تۆکتای) کرد به‌وه‌لی عه‌دی خۆی و کوپه‌کانی له‌سه‌ر نه‌م دیاریکردنه‌ی باوکیان پیکهاتن، نه‌مه‌ش ده‌قی وه‌سیتنامه‌که‌ی جه‌نگیزخانه بۆ کوپه‌کانی: (نه‌ی پۆله چاکه‌کانم بزائن گه‌شتی من به‌ره‌و ئاخیره‌ت نزیک بۆته‌وه، نه‌جه‌لی مه‌رگم هاتۆته پیشه‌وه، من به‌هیزو توانای خوداوه‌نده‌کان و پشتیوانی ئاسمان ولاتیکی به‌ر‌فر‌او‌انم گرتووه، به‌جۆریک نه‌گه‌ر یه‌کیک له‌ناوه‌ندی نه‌و ولاته‌پا به‌ره‌و سنووریکی بپوا ماوه‌ی سالیکی پی ده‌چی، نه‌م کاره‌ی نه‌نجام داوه له‌به‌ر خاتری ئیوه بووه، بۆ ئیوه‌م ناماده کردوه، نه‌ی پۆله‌کانم، جا وه‌سیتی من بۆ ئیوه نه‌مه‌یه: له‌داوی من خۆتان به‌تپۆکردنی دوژمنان و به‌رزکردنه‌وه‌ی هاوه‌لان خه‌ریک ده‌که‌ن، هه‌مووتان له‌سه‌ر یه‌که‌ پابۆچوون کۆده‌بنه‌وه، به‌شکم له‌نازو نیعمه‌ت و به‌خته‌وه‌ریدا بزین و له‌زه‌ت له‌مه‌له‌که‌ت وه‌ریگرن).^۲ پاشان جه‌نگیزخان له‌نیوه‌ی یه‌که‌می په‌مه‌زانی ۶۲۴ کۆچی به‌رامبه‌ر ئوغ‌ستۆسی ۱۲۲۷ زاینی، له‌هه‌ریمی (سوچینی) نزیک شاری (تسن جو) گیانی دا به‌

۱ جنکیزخان ص: ۲۷۷، ۲۷۸.

۲ المغول في التاريخ، د. العباد ص: ۱۳۸.

دەستەۋە، تەرمەكەيان بەرەو (مەنغۇلىيا) بىردەۋەو لەو شوپىنەي پووبارى (ئۇنقۇن و كۆرلىن)ى
 لى ھەلدەقولى خرايە گۆپەۋە، بەلام بە گۆپىرەي (كلتورى مەغۇل) شوپىنى گۆپەكەي بوو بە
 پازىكى نىو خەزىنەي پازەكان.

فه سلی دووهم

روخاندنی (به غدا) له لایه ن مه غوله کانه وه

باسی یه کهم: جینشینه کانی جه نگیزخان؛

یه کهم: دابه شکردنی مه مله که ته کانی جه نگیزخان؛

(جه نگیزخان) ژنگه لو که نیه ککه لیکي فره ی هه بوون، (یه سۆنجین) ی هاوسه ری به سه ره مواندا هه لېژارد بوو، هه ره له بهر نه مه کوپه کانی شی خستبوونه پیتش کوپه کانی تره وه، له کۆی (۹) کوپي چواریانی له (یه سۆنجین) بیوون و ناویان (جوجی، جوغتای، ئۆکتای، تۆلۆی) بوو، بابیان گرنگترین کاری پی ده سپاردن و له به پیوه به رایه تی کردنی ئیمپراتۆریه ته فراوانه کهیدا به ته واوه تی پشتی پی ده به ستن، بۆ وینه: ده بینین (جوجی) ی کوپه گه وره ی ده کاته سه ره پرشتیاری کاروباره کانی نیچیره وانی و پیکه ستن و پازاندنه وه ی کۆشک و ته لاره کان، (جوغتای) کوپیشی ده کاته سه ره پرشتیاری پیکه ستنی کاروباری قه زاوه ت و چه سپاندنی حوکم و یاساکان و سه پاندنی سزاکان به سه ر تاوانکاران و سه ریچیکه راندا.

(ئۆکتای) کوپي سییه می کردبووه سه ره پرشتیاری کاروباری به پیوه بردن و دارایی و هه لسوپاندنی به رژه وه ندییه کانی خه لک.

(تۆلۆی)یشی پاسته وخۆ کردبووه سه ره پرشتیاری کاروباری سه ریازی و ئاماده سازی سوپاکان، بۆیه ناسناوی (تۆلغ تۆیان) ی به سه ردا براوه.

هیشتا (جه نگیزخان) له ژياندا بوو، بپاریدا ئیمپراتۆریه ته که ی به سه ر نه م (۴) کوپه ییدا دابه ش بکات، چونکه به پای نه و نه مه باشتترین هۆکاره بۆ پاهاتنی کوپه کانی له سه ر حوکومه تداري و هه لگرتنی باری بهرپرسیاریه تی، دابه شکردنه که به م شیوه یه بوو:

۱- به شی (جوجی) کوپه گه وره ی (جه نگیزخان):

ولاتی نیوان پووباری (نه رته ش) و که ناره باشووریه کانی ده ریای قه زوین بهر (جوجی) کهوت، نه م ولاتی (قه بقاج) و ده شته کاکي به کاکیه: به هۆی نه وه ی پهنگی تاوئی

سەربازگەكانى زەرد بوو بە ناوى (هۆزى زىرپىن) ەو ە ناوبانگ بوو، زۆرىەى دانىشتوانەكەى لە نەتەوہى تورك و توركمان پىكھاتبوو،^۱ كاتىك (جوجى) پىش باوكى مرد، (جەنگىزخان) بېرياردا ئەم ھەرىمانە بخاتە بەر دەستى (باتون ى كوپى جوجى)، (باتون) بە سىفەتەكانى ھەست ناسكى و شىرىن زمانى و بىرتىزى بەناوبانگ بوو، بىو ە سەردارى مالى (جەنگىزخان) لە كاتى ھەلايسانى كىشمەكىشى گرتنى كورسى ئىمپراتۆرىيەتدا پۆلىكى كارىگەر و يەكلاكرەوہى بىنىبوو.

۲- بەشى (جوغتاي): ولاتى (ئويغۇر) و ھەرىمەكانى (ئەودىو پووبار) و (كاشغر) و (بەلخ) و (غەزەنە) شى خستە ژىر دەسەلاتى (جوغتاي) ەوہ.

۳- بەشى (ئۆكتاي) ى وەلى عەھد: بەشى ئەو لە بەشى براكانى كەمتر بوو، ناوچەكانى چىاي (تارىاجاي) و دەروپەرى دەرياچەى (ئالاجۇل) و بەستاوى پووبارى (يەمىل) ى ھەلگەوتوى خۇرناوای (مەنغۇليا) بەر (ئۆكتاي) كەوتن.

۴- بەشى (تۆلۆى): (مەنغۇليا) ى ولاتى چەكە و بىنچەكەى (جەنگىزخان) كە دۆل و شىوہكانى پووبارى (كپۆلىن) و (ئۆنۆن) و (ئۆرخۇن) و ھەرىمى (كەپاكوپم) لەخۇ دەگرىت بووبە بەشى (تۆلۆى) ى كوپى ھەرە بچووكى (جەنگىزخان)، (تۆلۆى) ى بە گويڑەى دابو نەرىتى مەغلۇل چونكە كوپى بچووكى خانە دوابەدوای مردنى باوكى بوو بە سەرۋەسىتى كورسى دەسەلات، ئەو بە يارىدەى (۲) پايۆژكار تا ھەلېژاردن و دانانى جېنشىنى (جەنگىزخان) بۆ ماوہى (۲) سال لە (۶۲۴-۶۲۶) كۆچى بەرامبەر ۱۲۲۷-۱۲۲۹ ى زايىنى كاروبارى ئىمپراتۆرىيەتى بەرپۆەبرد.^۲

دووہم: ھەلېژاردنى (ئۆكتاي) بە خانى گەورەى (مەغلۇل):

كورسىيەكەى (جەنگىزخان) دوای مردنى ماوہى (۲) سال بە خالى مايەوہ، پاشان مېرە گەورەكان بە چاكيان زانى لە پېناوى چاكسانى كاروبارى دەولەت و بەرگرتن لە و درزو كەلپتەنەى خەرىكە لە ئىمپراتۆرىيەت پەيدا دەبن، بە پەلە و بى دواكەوتن خانىكى نوئ بۆ خۆيان ديارى بكەن، ھەر ھەموويان لەسەر ئەم بېريارە يەكدەنگ بوون، دەستيان بە ئامادەكارىەكانى گرېدانى كۆنگرەى پايۆژ (كۆرىلتاي) كرد، بۆ ئەم مەبەستە نوئەرو جاپدەريان بە ھەموو لايەكى مەملەكەتدا بلۆ كردنەوہ، مېرەكان و سەركردەكانى سوپا

۱ السلوك للمقرضي، نقلًا عن المغول، د، الصياد ص: ۱۶۴.

۲ المغول للصياد ص: ۱۶۵.

هه موویان هاتنه (مه نغولیا)، تا (۳) پۆژ له نیو به زم و په زمی خوڅی و خواردن و خواردنه وه و گورانی و سه مادا پرایان بوارد، دواى ئه مه سه بارهت به هه لېژاردنی (خانی نوی) ده ستیان به و توو یژو پاکوړپنه وه کرد، دهره نجام به یه کده نگی برپاریاندا (ئوکتای) له سه ر ته ختی ئیمپراتوریه ت دانین، هه رچه نده (ئوکتای) ده یویست به برپویانوی سامناکی پۆسته که و ناشایسته یی خوڅی بۆ ئه م پۆسته خوڅی بدزیته وه، له م به پرر سیاریه تیه خوڅی دورخاته وه و ده یگوت که (تۆلوی) ی برا بچوکی شایسته تره و به پیتی دابو نه ریتی (مه غول) یش ئیستا له جیی باوکی دانیشتووه و کاتی خوڅی زیاتر له گه ل باوکی هه لسوکه وتی کردووه و زیاتر به بنه ما قانونیه کان شاره زایه، به لام براکانی و خزمه کانى هر هه موو دهره وازه کانى به هانه و بپرو بیانویان به سه ردا داخستن و پیداکیریان له سه ر وه رگتنی ئه م پۆسته کرده وه، له گه ل ئه مه شدا وه سییتی سه ره مه رگی باوکیان به بیر هینايه وه — که چۆن ویلایه تی عه هدی بۆ ئه و به جیه یشتووه —، دهره نجام به برپارو ویستی ئه وان پازیوو، له و کاته دا (جوغتای) ده سته راستی (ئوکتای) برای گرتو (تۆلوی) یش ده سته چه پی گرتو (ئو تچکین) ی مامیشی پشتینه که ی گرتو بردیان له سه ر کورسی (خان) یان دانا، ئاماده بووانی ناوه وه و دهره وه ی کوکشی ئیمپراتوریه ت به دهنگی به رز هاواریان کرد: (ئوکتای بوو به خاقان)، واته بوو به خانی گه وره ی ئیمپراتوریه تی مه غولی، ئه م پروداوه له به هاری ۶۲۶ کوچی به رامبه ر ۱۲۲۹ ی زاینی و له نیو کونگره ی گشتی مه غول (کوریلتای) دا بوو، ئینجا خان — به پیتی دابو نه ریتی مه غول — پاره و سامانی به سه ر خزمه کانى و هۆزه کانداهه شیوه، فه رمانیدا ماوه ی (۳) پۆژ له سه ر یه ک خوردو خوراک به خیری (جه نگیزخان) بدریّت به خه لک، (۴۰) کچی شوخ و شه نگی له نیو کچه میره کانى هاوه لى هه لېژاردن و به جوانترین پۆشاکى به نرخ و زیږو جه واهیره وه پازاندنیه وه، ئینجا به سواری ئه سپی په سه ن به ره و لای (جه نگیزخان) ی به ږکړدن^۱ — به پیتی بیروباوه پی خوڅیان کوشتیانن —، هه روه ها (ئوکتای) له گه ل چووه سه ر عهرشی ده سه لات برپاریدا ده بی هه موو فه رمانه کانى (جه نگیزخان) جیبه جی بکړین و له گورپان و ده سته کارى بپاریژرین، لیږوردنی گشتیشی بۆ هه موو ئه وانه دهرکرد که پیتش ئه وه ی له سه ر کورسی ده سه لات دانیشی تاوان و گونا هه یان ئه نجام داوه، هه په شه ی سزای توندو تیزیشی ئا راسته ی هه موو ئه و که سانه کرد که دواى ئه وه به نیانن سه رپیچی قانونه کان ده که ن، نوریشى بایه خ به ته و اوکردنی ئه و پپوژانه دا که باوکی بۆ داگیرکردنی ولاتان

دايرېشتىبۇون و ھېشتا تەواۋى نە كىردۇن، لەبەر ئەمە سوپاي پېۋىستى بۇ داگىركردنى ئىيران و ئەوروپا و چىن سازوباز كرد.^۱

سېھەم: مەغلۇلەكان لەسەر دزەكردنىيان بۇ ئىيو ولاتانى ئىسلامى بەردەوام دەبن:

خودى ھەلبۇاردنى (ئۆكتاي) كوپى (جەنگىزخان) بە خانى گەورەى (مەغلۇل) جاپدانىك بوو بۇ ھەلگوتانى ھىرشىكى تازەى مەغلۇلەكان بۇ سەر ھەرىمەكانى دەولەتى خوارەزمى و كۆتايى پېھىنانى يەكجارى ئەو دەولەتە، ھەرچەندە تاكو ئىستا ولاتى (ئەودىو پوويار) لە لايەن مەغلۇلەكانەو داگىركراو و پىش ئەمەش چەند ھىرشىكى پىكوپىكى نىزامى كراو تەسەر ھىزەكانى (جلال الدين منكبرى)، جار ھەبوو (جلال الدين) سەر كەوتوو و جارىش ھەبوو مەغلۇلەكان سەر كەوتوو،^۲ بەلام ھەرچۇنىك بىت ئەنجامىكى يەكلا كەرەو بە دەست نە ھاتبوو، بۇيە (ئۆكتاي) سەر كىردايەتى كىردنى ھىرشى سەر (ئىران) ى خستە ئەستوى (جوزماغون نۆيان) ى سەر كىردەى بە ناويانگ، ئەويش بە سوپايەكى (۵۰) ھەزار سەربازى ھەو بە ھاو لايەتى ژمارەيەك سەر كىردەى سەربازى شارەزاي مەغلۇل بەرىگەوت، پىشدا بە تىكپايى لەسەر داواكارى مىرو ھوكمپانەكانىيان لە (خوارەزم) بەرەو (توركستان) چوون، لەم ھەرىمانەدا ژمارەيەكى نۆرى دىلو گىراوى دوژمنانى خۆيان موسلمانان لەگەل خۇ پەپىچەكدان و بەمە ژمارەى سەربازانى ئەم ھىرشە خۇى لە (۱۰۰) ھەزار سەربازدا،^۳ — مەغلۇلەكان لەم ھىرشەياندا بۇ سەر ئىران — وەك لە پىشدا پابورد توانىيان سوپاي (جلال الدين منكبرى) تىك بشكىنن، پاش نواندىنى پۆلىكى پالەواوانەو بەرەنگاربوونەو يەكى قارەمانانە لە لايەن (جلال الدين منكبرى) يەو، مەغلۇلەكان توانىيان لەسەر سەرختەرىن مەترسىدارتەرىن دوژمن پىزگارىيان بىيت و بەسەرىدا زال بىن ئىدى لەمەودوا ھەموو دەروازەكانى پېۋژەى داگىركارى لەبەر دەمىاندا ئاوەلابوون و بەبى ئەوەى ھىچ بەرىبەست و كۆسپىك بىتە سەر پىگەيان، بە سوكو ئاسانى توانىيان ھىرش و پەلامارەكانىيان بۇ سەر نۆربەى ولاتانى ئىسلامى دەست پى بگەن و،^۴ بە دەستى نەگىسىيان كاۋلو و پىرانيان بگەن، سەر كىردەيەكى سوپاي خوارەزمى بە ناۋى (نۇرخان) لە دواھەمىن ھىرشى مەغلۇلەكان بۇ سەر (جلال الدين) و سوپاكەى توانى گىيانى (جلال الدين) پىش ئەو بەرەو (كوردستان) پابكا لە چەنگى

۱ المصدر نفسه ص: ۱۶۷.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۷۱.

۳ المصدر نفسه ص: ۱۷۱.

۴ المغول للصياد ص: ۱۷۹.

مهغۆلهكان پزگار بكات، (ئۆرخان) پاش كوژرانی (جلال الدين) به خۆی و (۴) هزار سهربازی خوارهزمی گه یشته (ئەربیل)، له وێرته به تاکی ته نیا به رهو (ئیسفهان) پویشته، له وێ له لایه ن مهغۆلهكانه وه كوژا، پاش كوژرانی -دواهمین سهركردهی خوارهزمی- سهربازه خوارهزمیهكان له چیاكانی (كوردستان و جزیره و شام) دا بلأوبوونهوه، ژمارهیهکیان له لایه ن كوردهكان و عهره به خێلهکیهكانه وه كوژان، ئهوانی ماشنه وه بپاریاندا بینه سهربازو خزمه تگوزاری سولتانهكانی ئه یوبی و سلجوقیهكانی پۆمی، ماوهیهکی درێژخایه ن بوونه مایه ی نانهوه ی ئاشوب و نا په حته ی له و ولاتانه ی کاریان تیدا ده كرد.^۱

مهغۆلهكان هیزهكانی خۆیان كردبووه (۳) سوپای سهرهکی:

سوپای یه كه م: (دیاریه كرو ئه رز پۆم و میافارقین و ماردین و نه سیبین و سنجان) ی داگیركرد، سوپاكه تا كه ناره ئاوهكانی پووباری فو پات پێشپه وی كرد، له كوشت و كوشتاری په شه خه لك و تالان و بۆدا زۆریان تێپه پاند، دانیشتهوان هینده ترسی پێ نیشبوو ته نانه ت زاتیان نه كرد به رگریه کی كه میش له خۆیان بكه ن، هه ندێك چیۆك و به سه رهات گێر دراونه ته وه مرو ف به خویندنه وه و بیستنیان كزه ی له جه رگی دیت و مه راق دایده گریته، خو ئه گه ر میژوونوو سیکی گه و ره و باوه پینكراوی وه ك (ابن الاثیر) نه ینوسیبانایه وه ده مانگوت ئه مانه هه لبه ستراون.^۲

(ابن الاثیر) ده لێ: ژماره یه ك به سه رهات ده رباره ی ئه و - مه غۆل - انه گێر دراونه وه، خه ریه كه گوێ به درۆیان داده ئی و به قایان پیناكات كه چۆن خودا (جل جلاله) ترس و بیمی ئه وانه ی خستۆته دل و ده روونی خه لكه وه له به رامبه ریاندا زه نده قیان چووه، تا ئه وه ی گو تراوه: سهربازێکی مه غۆلی ده چووه نێو گوندێك یان كۆلانیك و وا پێده كه وت خه لكێکی زۆری ئی ده بوو، یه ك به یه ك پێیاندا ده هات و ده یكوشتن و كه سێك له و هه موو خه لكه جه ساره تی نه ده كرد پاست بێته وه و ده سته یك بۆ مه غۆله كه درێژ بكات.^۳

به لام سوپای دووهه م: پووی له شاری (به دلیس) كرد و پاش ئه وه گرتی سوتاندی به ره و شاری (خه لات) پویشته و ده سته ی به سه ر ژماره یه ك قه لای ده وروبه ری ئه وێ و چه ند شوینتیکی تردا گرت.

۱ المصدر نفسه ص: ۱۷۹.

۲ المغول للصیاد ص: ۱۷۹.

۳ المصدر نفسه ص: ۱۸۰.

سوپای سیتهه‌م: به‌ره‌و هه‌ریمی (ئازەریایجان) پۆیشت، دەستی به‌ په‌لامارکردو شار به‌ دوا‌ی شار داگیرى کردن، له‌ کۆتاییدا بپاریدا (ته‌ورین) پایته‌خت بگریت، ئە‌مه‌و له‌ سه‌ره‌تای سالی ۶۲۹ی ک/ ۱۲۳۲ زاینیدا به‌بێ ده‌ستکردنه‌ خۆی به‌ ده‌سته‌وه‌دا، هۆکاری ئە‌مه‌ش ئە‌وه‌ بوو: خه‌لکی ئە‌م شارو هه‌ریمانه‌ نێوانیان له‌گه‌ڵ (جلال الدین) خو‌ش نه‌بوو، کاتی‌ک زه‌بوونی (جلال الدین)یان بۆ ده‌رکه‌وت، شو‌پشیان له‌ هوکمرانه‌کانیان کردن و کوشتنیان و سه‌ریان له‌ لاشه‌ کردنه‌وه‌و به‌دیاری بۆ مه‌غۆله‌کانیان ناردن، هێشتا مه‌غۆله‌کان نه‌گه‌یشتبوونه‌ ده‌روازه‌کانی ته‌وریز، خه‌لک به‌ پێشوازیه‌وه‌ چو‌ن و دیاری هه‌مه‌په‌نگیان له‌ قوماش و که‌لوپه‌لی تر پێشکه‌شی سه‌رکرده‌کانی (مه‌غۆل) کرد، به‌لێنیا‌ن دا سالانه‌ سه‌رانه‌یه‌کی زۆریان بده‌نی و هوکمرانی شاریشیان لێ قبو‌ل کردن، مه‌غۆله‌کان دیاریه‌کانیان لێ وه‌رگرتن و خۆیان به‌ نێو شارد‌ا کرد، ئە‌م شاره‌ له‌ چاو شاره‌کانی تردا به‌ ساغ و سه‌لیمی ده‌رچوو وێران نه‌کرا.^۱

له‌ سالی ۶۳۲-۶۳۳ک/ ۱۲۳۴-۱۲۳۵ز مه‌غۆله‌کان خۆیان به‌نێو هه‌ریمی هه‌ولیز (ئه‌ربیل)دا کردو گه‌مارۆی پایته‌خته‌که‌یاندا، به‌لام دانیشتوانی به‌ په‌له‌ چوونه‌ نێو قه‌لاکه‌وه‌و له‌ویدا خۆیان مه‌لاسه‌دا، مه‌غۆله‌کان ماوه‌ی (۴۰) پۆژگه‌مارۆی قه‌لایان دا، دانیشتوان سه‌روه‌ت و سامانیکی زۆریاندا به‌ مه‌غۆله‌کان و خۆیان کرپه‌وه‌، به‌لام مه‌غۆله‌کان تا هه‌والیان پێ نه‌گه‌یشت که‌ له‌ به‌غداوه‌ هێزی به‌هاواره‌وه‌ چوون به‌ره‌و (ئه‌ربیل) به‌پێ که‌وتوه‌ گه‌مارۆکه‌یان نه‌شکاند، ئینجا نه‌وێیان به‌جێ هێشت و له‌ باکو‌ردا به‌ره‌و عێراق داگه‌پان و له‌ سالی ۶۳۴ک/ ۱۲۳۶ز گه‌یشتنه‌ (سامه‌را)، کاتی‌ک (خه‌لیفه‌) زانی مه‌ترسی هه‌په‌شه‌ی لێ ده‌کات کۆبوونه‌وه‌ی به‌ زانایان کردو فتوایاندا که‌: (جه‌نگ له‌ پێناوی خودادا له‌ حه‌جی مالی خودا خێری زیاتره‌)، ئە‌مه‌و خه‌لیفه‌ جاپی جیهادی داو به‌ په‌له‌ سوپایه‌کی گه‌وره‌ی به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی (مجاهد الدین ده‌وایدان)^۲ پێکخست، سوپاکه‌ توانی له‌ (تکریت)ی نێوان پووباری (دیجله‌) و چیا‌ی (حه‌مرین) مه‌غۆله‌کان تێک بشکێنێ و ژماره‌یه‌کی زۆر دیلی موسلمانان که‌ له‌ کاتی قو‌له‌ شه‌په‌هه‌کانی (ئه‌ربیل)گیرابوون ئازاد بکات، موسلمانان قه‌لاو شو‌ره‌ی قایمیان له‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری (به‌غدا) دروست کردن، ئینجا مه‌غۆله‌کان بۆ جارێکی تر به‌ره‌و به‌غدا هه‌لمه‌تیا‌ن بردو له‌ سالی ۶۳۵ک/ ۱۲۳۷ز هێزی موسلمانیا‌ن له‌ (خانه‌قین)

۱ المصدر نفسه ص: ۱۸۰.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۸۱، ده‌واید به‌ واتای میرزاو کاتب دێ.

تیکشکاندو ژماره یه کی زۆریان لی کوشتن و ئه وهی ماشنه وه به ره و به غذا گه پانه وه،^۱ به هه مان شیوه مه غۆله کان لیشاوی هیرشه کانیاں بۆ سه ر (جۆرجیا و ئه رمینیا) به رده وام بوو ده ستیاں به کاو لکردن و پوخاندن کرد، به لام له پاشان بۆ ئه و دوو ولاته گه پانه وه و چ پێ و شوینیکیاں له به رامبه ر دوو هه ری می فارس و کرمان گرته به ر هه مان پێ و شوینیشیاں له به رامبه ر ئه م دوو ولاته دا گرته به ر، هه روه ها مه غۆله کان به بی ئه وه ی تووشی هیچ به ره نگاریه ک بینه وه به ته وا وه تی هه ری مه کا نی خۆره لات ی ده ول ته تی (خواره زمی) یا ن خسته ژیر پکیفی ده سه لات ی خۆیا نه وه، ئه مه و (سوجستان و غه زنه و کابول و سنووری سند) خۆیا ن به ده سه ته وه دا، هه روه ها مه غۆله کان له سا لی ۶۴۰/ک ۱۲۴۳ زی دا و دوا ی سه رکه و تنیا ن له جه نگی ده سه ته ویه خه ی (کۆسه تاغ) دا توانیا ن به سه ر سلجوقیه کا نی پۆمدا ژا ل ببن، ئه مه و دوا ی ئه مه (ئه نا زۆل) که وه ژیر پکیفی (مه غۆل) وه و سو لئا ن (غیا ث الدین) گه ردنکه چی خۆ ی بۆ (خان) ی مه غۆل ده ربپ ی و په یما نی دا سا لانه سه رانه ی بدا تی.^۲

۱- زه وتکردنی هه ری مه کا نی چینی با کوور:

دوا به دوا ی مردنی (جه نگی زخان) بنه ما له ی (کین) توانیا ن به شیکی زۆری مه مله که ته دا گیرکرا وه که یا ن بستینه وه و شاری (کای-فۆنج) ی هه ری می (هۆنا ن) یس بکه نه پای ته ختی خۆیا ن، به لام کاتیک (تۆکتای) پێشمه ی ده سه لات ی مه غۆل گرته ده ست، خۆ ی کۆکرده وه و سو پای بۆ زه وتکردنی ئه و هه ری مانه ساز کرد، ئه مه و له سا لی ۶۲۷/ک ۱۲۲۹ زی دا و ها وکا ت له گه ل ئه وه دا سه ریازه کا نی له ئیرا ن به دوا ی (جلال الدین منکبرتی) دا ده که وتن، سو پایه کی گه وره ی پێکخست و به سه رکردایه تی خۆ ی و (جوغتای و تۆلۆی) برای به ره و ده شتی (هوانگ-هۆ) که مه غۆله کان (فزا موران) یا ن پێ ده گوت به پێکه وت، ئینجا سو پایه کی کرده دوو به شی سه ره کی: یه که میان به سه رکردایه تی (تۆکتای) له با کووره وه هیرشی برد، دوو هه میان به سه رکردایه تی (تۆلۆی) هیرشی کرده سه ر باشووری ئه و ولاته، له ئه نه جانی هیرش و تیکه له چوونه کان مه غۆله کان سه رکه و تنی گه وره یا ن به سه ر چینی هه کا ندا تۆمار کردن و خاکیکی زۆرو به رفرا ونا یا ن لی زه وت کردن، پاش ئه مه ده ست به سه ردارگتنی (کای فۆنج) ی پای ته ختیان خسته ئه ستۆی (سو بۆتای) سه ر کرده، ئه مه و له سا لی ۶۳۱/ک ۱۲۳۳ زی دا ئه م پای ته خته مه زنه له لایه ن مه غۆله کا نه وه دا گیرکرا و که مه خه لکیک نه بی له دا نیشته وانه که ی که

۱ الحوادث الجامعة لابن الفوطي ص: ۱۱۳، المغول للصياد ص: ۱۸۱.

۲ المغول ص: ۱۸۳.

توانيان خۇ دەريازىبەكنو پاپكەن دەنا ھەمووى كوزرا، لە گرەمەى ئەم كارەساتەدا (يى لىو جوتسا)ى وەزىر لەبەر ئۆكتاى پاراپەو ھەو تىكاي لىكرد فەرمانى پوخاندنى شار دەرنەكا، بەلكو بىخاتە سەر دەولەتى مەغلۇل، ئەويش تىكاي قبول كىرد.^۱

لەو كاتەدا مەغلۇلەكان ھىرشەكانيان بۆ سەر چىنى باكور ئەنجام دەدان، بىنەمالەى (سۆنگ)ى ھوكمپانى چىنى باشور يارمەتى مەغلۇلەكانيان دەداو تەماعيان دەخستە بەردەم تا لە خاكى چىنى باكوردا بەشيان بەدن، كاتىك ئەم ئاوتەيان بەباچوو، شەر لە نيوان ئەوانو مەغلۇلەكاندا ھەلگىرسا، ئەم شەرە بوو بە ھەلىكى زىپىن بە دەست مەغلۇلەكانەو تا پەگو پىشەى ئەم بىنەمالە بە يەكجارى ھەلگىشەن و مەملەكەتەكەشيان بخەنە سەر دەولەتەكەى خۇيان، بەلام ئەم ئامانجە لەسەردەمى جىنشىنەكانى (ئۆكتاى)دا ھاتەدى.^۲

۲- مەغلۇلەكان لە (ئەوروپا)دا:

پاش گەرانەو ھەى (ئۆكتاى) لە چىن بە سەرکەوتوى، سوپايەكى گەرەى (۱۵۰) ھەزارى پىكخست، (باتوى كوپى جوجى) كىردە سەرکەردەى ئەم سوپايە، گرتنى ولاتى (پوسو) جىركسو بولغارو ھەرىمەكانى ئەوروپاى خۆرەلاتى خستە ئەستق، (سۆبۇتاي)ى سەرکەردەى سەربازى سەرکەردايەتى فىعلى ھىرشەكان بوو، سوپاكە توانى دەست بەسەر ناوچەى ھەلگەوتوى نيوان چىاي (ئۆپال)و نىوہ دورگەى (قىم)دابگرىت كە نىشتمانى (باشقردو بولغار) بوو، ھوكمپانەكانى پوسىيائى بەزاندن، شارى (مۆسكۆ)ى سوتاند، ھەردو شارى (سوزدالو فلادىمىر)ى پوخاندن، ئاگرى لە (سوزدال) بەردا، شارى (فلادىمىر) دىمەنىكى سامناكى بەخۆو بىنى، لە ھەموو شىيىنىكدا خەلك سەردەبېردا، لە نىو بلىسەى ئاگرى خەلك پاى دەكردو پەنايان بۆ (كەنىسە) دەبرد، دواى ئەمە سوپاكە بەرەو مەملەكەتى (ئۆكرانىا) بەپىكەوت، وىرانكارى و خراپەكارى زۆريان لەو ناوچانەدا ئەنجامدا، لە سالى ۱۲۴۰/ك ۱۲۴۸ز یدا دەستيان بەسەر (كىيف)ى پايتەختدا گرتو ھەر ھەموويان بەسەر يەكتىدا داتەپاند، ئىنجا ھەرىمى (گالىسىيا)ى پوسىيان تالان كىرد، بەم شىوہە پوسىيائى پان و بەرىن بە تەواو ھەتى كەوتە ژىر دەستى مەغلۇلەكان و ماو ھەى (۲) سەدەو نىو لەسەر يەك (۶۳۶-۸۸۶ك) ھوكمىان تىدا گىپا.

۱ المصدر نفسه ص: ۱۸۵.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۸۶.

پاش نه وه له داگیرکردنی (پوسیا) بوونه وه سوپاکه یان بوو به دوو به ش:

به شی یه که م: به ره و (پۆلندا) هیرش ده با.

به شی دووه م: به ره و (مهجه پ) هیرش ده با.

به شی یه که می سوپای مه غول هیرشی بردو توانی به سه سوپای هاوپه یمانی (پۆلنیا و نه لمانیا) زال بیت که خوی له (۳۰) هزاره ریان ده دا، ده ستیان به سه ر شاری (بیرسلو) داگرتو به ره و شاری (به رلین) پیشپه ویان کرد، پاش کوشتو بری دانیشتونانی نه م هه ریمه به ته نها و کاولکردنی شاره کانی، به مه به سستی نیشاندانی ده سه لات و زه بروه نگی به هیزیان و شانازیان به م په فتاره یان هه ستان گوئی کوژراوه کانیان لیکردنه وه که ژماره یان (۲۷۰) هزار دانه بوو خستیاننه نیو چه ند کیسه یه که وه و لیږه وله وی له که ل خویان ده گپران.^۱

به شی دووه می سوپاکه ش له هه مان کاتدا به سه ر (مهجه پ) ده کاند زال بوو ده سستی به سه ر (بیست) ی پایته خندا گرتو ئینجا به ره و (قیننا) له لایه که وه له قوئیکی تریشه وه به ره و که ناره ناوه کانی ده ریای (نه دریاتیک) پویشیت، له م گهرمه ساته دا که مه غوله کان له نیو خاکی نه وروپادا پیشپه ویان ده کرد هه والی مه رگی (ئوکتای) ی خانی گه وره یان پیگه یشت، نه مه و ئوکتای له سالی ۶۳۹ ک/ ۱۲۴۱ زیدا مردو (باتق و سوپوتا) ی داویان لیکرا به په له و بی دواکه وتن بۆ کو بوونه وه ی (کویرلتای) بگه رپنه وه و به شداری هه لباردنی خانی نوی بکه ن، به م په نکه هه ریمه کانی خوړتاوی نه وروپا له مه ترسی داگیرکاری چاوه پوانکراوو نه خشه بۆ کیشراوی مه غوله کان پزگاری بوو.^۲

۳- مردنی ئوکتایخان:

(ئوکتای) خوی له مه ی خواردنه وه دا شه لال کردبوو، نه مه وایکرد پۆژ له دوی پۆژ زه بون و لاواز بیت، که سه تایبه ت و دلسۆزه کانیشی نه یانده توانی وازی پی ل بێنن، به لکو له رقی نه وان زیاتری ده خوارده وه، کاتیک سوپاکه ی له نه وروپا ده جه نگا، نه و ماوه ی (۷) سال به به رده وامی له نیو خواردن و خواردنه وه و پاباردنی خویدا تلی ده دا، ده ره نجام کاری له ته ندروستی کرد، شه ویك که زۆری خوادبووه و له مه ستیان خه وی لیکه وتبوو نه جه ل چیکه ی مۆله ت نه داو گیانی له جه سته ی جودا کرده وه، نه مه له سالی ۶۳۹ ک/ ۱۲۴۱ زاینیدا بوو.^۳

۱ تاریخ مختصر الدول لابن العبري ص: ۲۴۸. المغول للصیاد ص: ۱۸۷.

۲ المغول للصیاد ص: ۱۸۸.

۳ المغول للصیاد ص: ۱۸۸.

۱- رېڭخستىن و چاكسازىيەكانى سەردەمى (ئۆكتاي)؛

(ئۆكتاي) لە سەردەمى خۇيدا چەند چاكسازىيەكى لە نىو ولاتانى داگىركراودا ئەنجامدان، كاتىك ولاتى (چىن)ى داگىركرد، كاروبارى ئوۋى خىستە بەر دەستى (يى لىو جوتساي)ى وەزىرى: ئەم وەزىرە تۈنى حوكومەتتىكى دامەزراو پىكوپىك بە پىشتىوانى خويندەواران و خەلگى چالاقى (چىنى و ئۇيغۇرى و ئىرانى و تىبتى) دابمەزىتى، كاروبارى دارايى پىكوپىك كىردو پەيۋەندىيەكانى دەرەۋە و ناۋەۋە چىنى توندو تۆل كىردن، ئەمە و مىزانىيەكى نەگۈپى بۇ ئىمپراتورىيەتى مەغلۇل دانا و چىنىيەكانى پابەند كىردن سالانە سەرمانە خۇيان لە پارە و كالا بە ئەندازە دىيارىكارى بەرەمەكانى خۇيان لە پۇشاكى ئاورىشم و دانەۋىلە بدەن بە ئىمپراتورىيەتى مەغلۇل، لە ھەمان كاتدا ئەمەغلۇلانە پەۋە ئەسپ و مەپو مالات و ئازەل بە خىو دەكەن دەبى لە ۱۰٪ بەرەمەكانىيان پىشكەشى دەۋلەت بىكەن، ئىنجا (يى لىو جوتساي) وەزىر چەند قوتابخانەيەكى لە شارى (پەكىن) و (خان بالىغ) دا دروست كىردن، لەم قوتابخانانە دا خەلگانى پىسپۇر و شارەزاو لىھاتو لە چىنى لاوان دەياخويندو لىتى دەرەدەچۈن، ھاۋكات لەگەل خويندنى زانستەكاندا پىنمايەكانى ئايىنى (كۇنفۇشىس)يان تىدا دەخويند،^۱ كاتىك (ئۆكتاي) چىنى باكورى بە تەۋەۋەتى گىرت، كاروبارى ولاتى (ئەۋديو پوبارى)ى بە (محمەد يىلۋاچ) سپارد، ئەۋىش (مىسعود بەگ)ى كوپى كىردە حوكمىرانى ولات، باۋك و كوپ ھەردوۋىكىان قۇلىان لى ھەلمالى و ئەۋەى مەغلۇلەكان پوخاندېۋىيان لە ھەرىمە دا ھەموۋىيان بىناكىردەۋە و زۆر دىلسۆزانە دەستىيان بە خىزمەتى دانىشتۋانەكەى كىردو دەۋلەتتىكى پىكوپىكىيان دروستكىردو بارۋۇخى ناۋچەكانىيان ئاسايى كىردنەۋە و حال و گۈزەرانى خەلگىيان خۇش كىرد.^۲

ئۆكتاي ھەزى لە دروست كىردنى خانوبەرە و كۆشك و تەلار دەكىرد، لە سالى ۱۲۳۴/ك ۶۳۱زىدا پىرۋەى دروست كىردنى پايتەختى تازەى بۇ ئىمپراتورىيەتەكەى دەست پىكىرد، ھەرمانىدا كۆشكىكى بەرز لەنىۋەندى پايتەختدا دروست بىكىرت، بە جۆرىك بەرزى ھەر پايتەيەكى بە ئەندازەى دورى تىرھاۋىزىك دىرېز بىت و كۆشكىكى بەرزو پاراۋە لەنىۋە ھەر پايتە دا دروست بىكىرت، پاشان دەستىيان بە پاراندنەۋە دروستكىردنى نەخش و نىگارى سەر دارۋىدارەكانى كىرد، ھەرمانى بە براكانى و كوپەكانىيان و تىكپاي مىرەكان كىرد ھەر يەكك

۱ المصدر نفسه ص: ۱۸۹.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۸۹.

کۆشکینکی گهره و پازاوه له ده وره ی نه م کۆشکه دروست بکه ن، نه وانیش هر هه موویان
 فرمانه که یان جیبه جی کرد، کاتیك له دروستکردن و پازاندنه وهی کۆشک و ته لاره کان
 بوونه وه، ته ماشایان کرد کۆمه لگایه کی خانوبه ره ی پازاوه و پتکوپتک به سه ریه که وه یان پتک
 هیناوه، شایانی باسه دروست کردنی نه م کۆشکانه به چاودیری شاره زاترین نه ندازیاری
 چینی - که بۆ نه م مه به سته هینا بوویانن - ته واو کران،^۱ هه روه ها ئۆکتای په ره ی به
 سیسته می گه یاندن (برید) داو بیری له هه لکه ندنی بیره ناو کرده وه له سه ر پتگاوبانی
 بیابانه کانی ئاسیای نیوه پاستدا.^۲

هه لسه که وهی (ئۆکتای) له به رامبه ر موسلمانانی ژێر ده سه لاتی:

(ئۆکتای) پاشایه کی به خشنده و به پێژ بوو، له به رامبه ر موسلمانانی نیو ده ولته که یدا
 خۆش په فتار بوو، هاوکات له گه ل نه م نه جابه ته ی ئۆکتایدا (جوغتای) برای وازی له
 نازاردان و زیان پێگه یاندنی موسلمانان نه ده هینا، هه زی ده کرد له ته واوی شاره کاند
 پشه کی شیان بکات، له پیتا و جیبه جیکردنی نه م سیاسه ته ی، هانی پیاوماقول و میرو
 سه رکرده کانی مه غولی ده دا له لای ئۆکتای زه مبی موسلمانان بکه ن، به لکو له به ر چاوی
 په ش ببن و بریاری له نیو بردنیان بدات، پۆژیک له پۆژان پاهیبیککی بوزایی دیته لای (خان) و
 ده لی: (که نه و به خه ون جه نگیزخانی دیوه و فرمانی به (ئۆکتای) کوپی ده کرد که له نیو
 هه موو ولاتاندا ده ست به له نیو بردنی موسلمانان بکات و وه سیتی پیکردوه به هه یج شیوه یه ک
 له به رامبه ر جیبه جیکردنی نه م فرمانه دا دوو دل نه بیت و ماوه ی چاوتروکانیکیش
 پانه وه ستی، چونکه ئیستا ژماره ی موسلمانان زۆر بووه و به م شیوه یه به روات کۆتایی به
 ده سه لات و حوکمرانی مه غول ده هینن)، کاتیك (ئۆکتای) به ته واوه تی گوئی له م قسه یه بوو،
 نه و - که زیره ک بوو موسلمانانی خۆش ده ویستن - یه کسه ر ده رکی به وه کرد که نه م
 قسه یه درۆیه کی هه لبه ستراره و به فیتی (جوغتای) ی برای سته مکاری پتکخراوه، ئینجا
 (ئۆکتای) داوای کرد کۆبوونه وه یه کی فراوان به ئاماده بوونی گه ره که سایه تیه کانی مه غول
 حوکمرانانی هه ریمه کان و پاهیبی بوزایی به ستریت، - له کۆبوونه وه که دا - فرمانی به
 پاهیبه که کرد به په وانی وه سیتته که ی (جه نگیزخان) بۆ ئاماده بووان بخوینیتته وه، پاش

۱ المصدر نفسه ص: ۱۹۱.

۲ المغول، د. العرینی ص: ۱۶۲.

خویندنه وه که، (ئوکتای) گوتی: هر داویهک تا دهرکه وی پاسته و درو نیه و ساغه و نه خوش نیه پیویستی به به لگه و شاید ههیه، هه موو ناماده بووان گوتیان به لئی وایه، ئینجا (خان) پووی له پاهیه که کردو پرسپاری لیکرد: مهغولی ده زانی یان تورکی؟ یان هه ردوکیان ده زانی؟! ... پاهیه که وه لامی دایه وه و گوتی: من بهس (تورکی) ده زانم، له و کاته دا (ئوکتای) گوتی: (جهنگیزخان) جگه له مهغولی هیچ زمانی تری نه ده زانین، توش جگه له (تورکی) زمانی تر نازانی، باشه تو به چ زمانیک ئه م فرمانهت پیگه یشت، به مهغولی یان به تورکی؟^۱ کاتیک پاهیه که زانی درویه که ی به دهرکه وت، وه لامی نه دایه وه و خه جالته بوو و پهنگی هیتان و بردن، بهم شیوهیه دروو دوو پووی کابرای پاهیب بۆ هه موو لایهک دهرکه وت، به لام (ئوکتای) نه یه یشت ئه م هه له به خورایی بروت و پاهیبیش وهک به رزه کی بانان بۆی ده رچیت و هیچ گورزی په ند نامیزی به رنه که ون و په وشتی له که دار نه بیت، بۆیه پتی گوت: من له بهر خاتری (جوغتای) برام ناتکوژم، له کوپرا هاتووی بۆ ئه وی بگه پتوه، به (جوغتای) و داروده سه که ی بلئی: که ده ست له نازاردانی موسلمانان هه لگرن، چونکه ئه وان براو هاو پیمانن، مهمله که ته که مان به هویانه وه به هیز بووه، به یاریده و هاریکاری ئه وان جیهان بۆمان ده سه تمۆ بووه و هاتوته ژیر فرمانانه وه.

گپرداوه ته وه: کاتیک مهغوله کان برپاریاندا نابئی کهس به شیوانی موسلمانان مه پو نازه ل سهر بپریت، به لکو ده بی سنجی شه ق بکریت و شان و شه پیلکی لیبرکینه وه و جه رگو هه ناوی ده ریپنن تا ده مریت، پی ده که وی پوژیک موسلمانیک له بازار مه پیک ده کریت و به ره و مالی ده باته وه، دهرگاگانی حه وشه و مال داده خات، ئینجا (بسم الله) ی لی ده کات و خه ریک ده بی سهری بپری، له و کاته دا پیاویکی تورکی ولاتی (قه یجاق) له بازاردا ده بیپینیت و به دوا ی ده که ویت، ده چیته سهریانی خانووه که و بۆ موسلمانان ده چیته خواره وه و ده یگریت و به ره و کوشکی (خان) ی ده با، (خان) جیگیره کانی خوی بۆ لیکولینه وه ی ئه م مه سه له ده نیری، کاتیک ئه نجامی لیکولینه وه که یان خسته به رده م (خان)، گوتی: ئه م پیاوه موسلمانان هه ژاره پیزی له قانون - ی ولات - گرتووه، به لام ئه م پیاوه تورکه پیزی قانونی شکاندووه و چوته سهریانی مالی ئه و هه ژاره، بهم شیوهیه موسلمانان که پزگاری بوو تورکه (قه یجاق) یه که ش کوژا.^۲

۱ المغول للصیاد ص: ۱۹۳.

۲ جامع التواریخ ۶۲/۲-۶۳، المغول للصیاد ص: ۱۹۴.

۶- کيوک خان (۶۴۴-۶۴۷ک / ۱۲۴۶-۱۲۴۹ز)؛

به مردنی (توکتای) بارودوخی (مه غول) ئالوزا، له سهر چوونه سهر عهرشی دهسه لات، ناکوکيان تېکهوت، (باتوقی شای خانه کانی (پوسيا) و دۆلی (قه بجاق) و دیارترین میره گه وره کانی بنه مالهی (جه نگیزخان) هزی نه ده کرد کهس له بنه مالهی (توکتای) نه م پوسته به دهسته وه بگریت، (کوتان) ی کوپی دووه می (توکتای) هزی لیوو جیی بابی بگریته وه، کومه لیکي تریش رایان و ابو وه سیته که ی (توکتای) جیبه جی بگریت باشه و (شیرامون) ی نه وه ی مندالی بگریته خانی گه وره ی مه غول، له بهر نه وه کاتیکي زور تپه پی و پای گشتی له سهر که سیك یه کی نه گرتو (کيوک) ی کوپه گه وره ی (توکتای) یش له باره گای ئیمپراتوریه ت دوربوو، هه لیکی له بار بۆ ته ماعکارانی عهرشی مه غول دروست بوو، (توتجکین) ی برای (جه نگیزخان) له نښانیدا خوی ده رخست، ویستی به زورداري عهرش داگیر بکا، نه خشی داپشتو سوپایه کی گه وره ی به چهک و نه سله ه ی پیویست ناماده کردو ویستی به سهر سهر بازگی باره گای (خان) دادا، سهر بازو شوینکه وتوان هاروژان، (توراکینا) - ی خاتون و خیزانی توکتای - به م نه خشیه ی زانی، به په له نوینه ری خوی بۆلا نارد، به نهرمونیا نی لومه و گازندی لی کردو هه وله کانی خوی خستنه گه پ تا به لای خویدا پایکیشی، نه مه و (توراکینا خاتون) سهر که وتنی به ده ست هیئا، (توتجکین) یش په شیمان بۆوه و پی بۆ به هانه کانی خوی خوشکردن و ئینجا به ره و نیشتمانی نه سللی خوی گه پایه وه، به لام (توراکینا خاتون) بریاریدا ده بی نه م پوسته ته نها بۆ (کيوک) ی کوپی بیته، بۆیه له ماوه ی (۴) ساللی ته واودا هه موو هه وله کانی خوی به گه پخستن و به هه موو توانایه کی مادی و مه عنه وی و به پیشکه شکردنی دیاری به نرخ و زیرو پارهی زور میره نزیکه کان و سهر کرده کانی مه غولی به لای خویدا که مه ندکیش کردن و خستنیه ژیر نامازه و فه رمانی خویه وه، هاوکات له گه ل نه مه دا هه موو هه له کانی قوستانه وه و خوی له چنگی نه و که سایه تی و میرانه پزگار کرد که له دژی سیاست و نه خشی نه و کاریان ده کرد، (توراکینا خاتون) ده رکه وانیکی ئافره تی هه بوو به ناو (فاطمه) که خه لکی مه شه دی (طوس) بوو -، (فاتیمه) زور زیره ک و ژيرو بیر تیژو شایسته بوو، ببوه جیی متمانه ی ته وای (توراکینا) و به لکو پاریزه ری نه ینیه کانی - بوو، له بهر نه مه گه وره کانی ولات بۆ به ده سته ینانی نامانجه کانی خویان به کاریان دینا، (توراکینا) سه باره ت به میره کان و کار به ده ستانی ده ولت و خاوه ن پوسته گه وره کانی سهر ده می (توکتای) به ته نیا پوژی به (فاتیمه) ده کردو قسه کانی نه وی به هه ند هه لده گرتن، کاتیک (توراکینا خاتون) دلنیا بوو له وه بۆته

خاوەنى وەرەقەى براوە و بارودۆخەكان سازو لە بارن بۆ سەرخستنى نەخشەكەى، ئىنجا نوینەرى خۆى بۆ لای گەورە كەسایەتیهكانى مەغۇلى لە تەواوى و لاتاندا ناردو داواى لێكردن بۆ كۆبوونەوهى گشتى (كۆریلتای)ى و بە پەسمى ناساندنى (كيوك) وەكو خانى گەورە نوێى ى مەغۇل ئامادەبن.^۱

۷- هەلبژاردنى (كيوك خان) بە خانى گەورەى مەغۇل:

لە سالى ۱۲۴۴/ك ۱۲۴۶زیدا لەسەر كەنارى يەكێك لە دەریاچەكانى خۆرئاواى مەنغۇلیا، (كۆریلتا) كۆبوونەوهى خۆى بۆ هەلبژاردنى خانى گەورە گریدا، زۆریەى ئامادەبووان پێشنیاریان كرد (كيوك) هەلبژێردریت، بەلام بە هۆى لاوازی و نەخۆشى بیانوى هینایەوه، پاشان لەسەر ئارەزووى میرەكان و بە مەرجێك حوكمپانى لە داواى خۆى بە میرات بۆ نەوهكانى بى پۆستەكەى وەرگرت، هەموو لایەك بەمە قایل بوون، لەم كاتەدا مىرو سەركردهكان كڵۆهكانیان دانان و پشتێنەكان كردنەوه و (كيوك)یان لەسەر عەرش دانیشاند، پەرداخەكانیان بە دەستەوه گرتن و لە بەرامبەر عەرشەكەیدا دولا هاتنەوه و بە پەسمى هەلبژاردنى (كيوك)یان بە خانى گەورەى مەغۇل پاگەياند، بەم بۆنەوه ماوهى هەفتەیهك ئاھەنگیان گێراو (كيوك)یش سەرۆت و سامان و بەخششى بەسەر میرەكان و سەرۆكى ھۆزەكاندا داھەشكرد.

سەرچاوەكانى میژوو دەلێن: (كيوك خان) بە خۆشى پەفتارى لەگەڵ نوینەرى (خەلیفە)دا كرد، بەلام نامەیهكى ھەپەشە ئامیژی بۆ خەلیفە پێدا ناردبوو، بەلام جامى تورپەى خۆى بەسەر سەرى نوینەرى فیرقەى (ئیسماعیلى)یدا پشوو و سەرکوت و پيسواى كردوون، بەوپەپى وشك و برینگی و توندو تیژی وەلامى سەرۆكەكەیانى داڤۆه.^۲

(كيوك خان) پیاویكى شەپانى و شەقاوہ بوو و حەزى لە جەنگ و ھەرا بوو، زۆر بە جەنگیزخانى باپیری دەچوو، ھیشتا حوكومەتەكەى بە تەواوەتى دانەمەزراندبوو مىرو پیاوماقۇل و سەركردهكانى مەغۇلى ئاگاداركردهوه ئاگایان لە حوكمەكانى (ياسا) بێت و بە موو لێى لانەدەن و نەگۆپن و تەئویلكارى تیدا نەكەن، فەرمانیدا: ھەموو ئەو كەسانە سزا بدرین كە پێش ھاتنە سەر حوكمى لە بەرامبەر ئەنجامدانى ئەركەكانیان كەمتەرخەمیان نواندوو، یان سەرپێچیان ئەنجامداو، بە ھەمان شیوہ فەرمانى بەسەر مىرو سەركردهكان

۱ المغول للصیاد ص: ۱۹۶.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۹۶.

دەدا بە پەلە و بێ دواکەوتن سوپا و پێویستیهکانی جەنگ سازکەن و دەست بەسەر (چینی باشور) دا بگرن، ئەمە و ئەرکی داگیرکردنی (چینی باشور) ی خستە ئەستۆی (سۆیۆتا) ی، (ئیلینجیکتای) یشی بۆ (ئێران) نارد تا تەواوی ولاتانی ئیسلامی — که تا ئیستا نەگیراون — داگیریان بکات، لەگەڵ ئەمەشدا سولتەیی تەواوی پێداو کردی بە سەرپەرشتیاری کاروباری (پۆم و کەرچ و موسڵ و دیاریه کەر)، (محمودی) کرد بە حوکمرانی مەملەکەتەکانی (خەتا)، (میر مەسعود بەگ) ی کردە حوکمرانی ولاتی (ئەودیدو پوبار) و (تورکستان)، (میر ئەرغون) یشی کردە والی ولاتی (خۆراسان و عێراق و ئازەربایجان و شیروان و لوپو کرمان و فارس و لایه کی هیند)، سولتان (رکن الدین) یش بە حوکمی ئەو بە ئاھەنگی هەلبژاردنی هاتبوو (مەنغولیا) (عزالدین) ی برا گەورەیی لەسەر حوکم لادا و بۆ خۆی سولتەیی (پۆم) ی گرتە دەست، هەروەها کیوک بریاریدا (داودی بچوک) ی ناسراو بە (ئەین فەین) بچیتە ژێر حوکمی (داودی گەورە) ی حوکمرانی (تغلیس) هەو.

۱- سیاسەتی (کیوک خان) لە بەرامبەر مەسیحیهکاندا:

(توراکیئا خاتون) لەسەر ئایینی مەسیحی بوو، لەبەر ئەمە (کیوک) ی کوپی لە مندالیدا خستە بەردەستی (میرقوداق) ی مەسیحی و چاودێری پەرەدەکردنی بە ئەو سپارد، کاتیک (کیوک) چوووە سەر عەپشی دەسلەلات (جینقای) گۆنە پاویژکاری باوکی لە خۆ نزیک کردەو، (جینقای) سەر بە هۆزی (کرایت) بوو لەسەر ئایینی (مەسیحی) بوو، کیوک هەر بەمە پانەو هەستا بە لکو پۆستی وەزارەتی دایە دەست (جینقای)، ئەم دوو کەسایەتیە مەسیحیه کاریگەرێکی بەهێزیان لەسەر خانی مەغۆل هەبوو، بە جۆرێک سۆزێکی زۆری بۆ مەسیحیهکانی وێنەیی (کەرچ و ئەرمەن و پوس) هەبوو.

(براون) ی میژونوس باس لەو دەکا که هەلبژاردنی (کیوک) لە (کۆریلتای) لەگەڵ تەواوی هەلبژاردنەکانی تر جودا بوو، لەم هەلبژاردنەدا ژمارەیهکی زۆر لە نوێنەرانی دەولەتانی بیانی و خەڵکانێکی زۆری گەلە ژێر دەستەکانی خۆیان که مەغۆلی نەبوون تیایدا ئامادەبوون، لەنێو ئەمانەدا دوو کاهینی مەسیحی دەبینران که لە لایەن پاپاووە بە چەند وتاریکەو — که میژووەکانیان بۆ ئۆگستۆسی ۱۲۴۵/ ۶۴۳ ک دەگەریتەو — نێردرابوون، ئەم کاهینانە باشترین پیشوازیان لیکرا،^۲ بەلام کاتیک (کیوک) نامەیی (پاپا) ی خۆیندەو، لە وەلامیدا

۱- تاریخ مختصر الدول من: ۲۵۷، المغول من: ۱۹۸.

۲- المغول للصیاد من: ۱۹۹.

۳- المصدر نفسه من: ۲۰۰.

داواى لىکرد دان به سهروهى دهوله ته كه يدا بينيت و دهبى نه وو مىرو حوكمپانه كانى خورناوا بين و سويتندى گهردنگه چى و فرمانبهردارى له بهرده مدا بۆ بخون، كاتيك (يوحه ننا) له كوتايى سالى ١٢٤٧ز يدا گيشته وه لاي پاپا نامه ناوميدكه ره كهى (كيوك) ى دايه دهست، دواى نه وه كه له لاي خوى هيشته وه راپورتىكى دوورو دريژى پيوه لكاند، نوسيبووى: (مهغوله كان جگه له مه به سستى داگيركارى و پاوانخوازى بۆ هيچ مه به سستىكى تر دهرنه چوون).^١

پوخته ى قسه نه مه يه: له سهرده مى (كيوك خان) دا پله وپايه و كاروبارى مه سيحيه كان به نه ندازه يه كى باش به ره و پيش چوو، به لام دهنگى موسلمانان كش و مات بوو، له بهر نه مه دايكه مه سيحيه كه ى و ههردووك وه زيره مه سيحيه كه ى كارىگه ريه كى بى نه ندازه و بهرچاوپان له سهر (كيوك خان) هه بوو، له لايه كى تره وه پزىشكه مه سيحيه كان توانيان كاروبارى ته ندروستى نيو كوشكى ئيمپراتورى ته بخه نه ژير سه رپه رشتى خويانه وه و له نه نجامى نه م سياسه ته دا هه نديك دابو كلتورى مه سيحى له نيو نيوه نده كانى مه غوليدا ته شه نه يان كردو بلاو بوونه وه.^٢

ب - مردنى كيوك خان ١٢٤٧/ك ١٢٤٩ز:

بارودوخى مهغوله كان تيكچوو، له سهر نه وه كى بجيته سهر عهرشى دهسه لات كيشمه كيشيان تيكه وت، مير (باتق) ى شاي خانه كانى (پوسيا) و دولى (قه بجا) و يه كيك له سهركرده هه ره بهرچاوه كانى نيو بنه ماله ى جهنگيزخان هه زى نه ده كرد كه س له بنه ماله ى (ئوكتاي) نه م پوخته به دهسته وه بگريته،^٣ له كاتى دانانى (كيوك) به خانى گه وره ى مهغول له كۆبوونه وه ى (كۆريلتاي) ناماده نه بوو، به لكو هه ره نه هات بۆ مه غوليا، كاتيك (كيوك خان) بوو به خانى گه وره نه زى كرد دهبى (باتق) به هوى نه م هه لوپسته دوژمنكارى ى له بهرامبه ر (ئوكتاي) نواندوو به شيوه يه كى گشتى و له بهرامبه ر بنه ماله كه شى نواندوو به شيوه يه كى تايبه تى، سزاي هه لوپسته كه ى وه رىگريته و سه رى خوى دانه وپنيت، به لام هيشته نه گيشتبووه سنوورى (سه مه رقه ند) نه جهل به روكى گرت و له مانگى په بيى دووه مى ١٢٤٧/ك ١٢٤٩ز يدا گيانى له دهستدا، (توراكيئا خاتون) ى دايكىشى به چه ند مانگيك مه رگى په پيش مه رگى (كيوك) كه وت.^٤

١ المصدر نفسه ص: ٢٠٠.

٢ المغول للصياد ص: ٢٠١.

٣ المصدر نفسه ص: ١٩٥.

٤ المصدر نفسه ص: ١٩٥.

۸- هه لېږاردنی (مه نکو) به خانى گه وړه مه غول:

دوا به دواى مردنى (كيوك خان)، (جوغتای) و داروده سته كه ی ویستیان (شیرامون) بکه نه ئیمپراتوری (مه غول)، به لام هه لئنانى هه نكاویكى له م جوړه پیوستى به په زامه ندى میر (باتق) دهكات، چونكه نه و ئیستا له پله و پایه و ته مه ندا له هه موو میره كان له پیشترو گه وړه ترو ده بى له هه لېږاردنى خانه كاندا مافى له هه مووان زیاتر هه بى، له سر نه م بڼه مایه نوینه ریان بق لا ناردو داوایان لیده کرد بق به ستنى کونگره ی (کوریلتای) دانانى خانى نوئ بیته (مه نغولیا)، وه لامى دانوه كه نه خو شه و ناتوانى به پښگادا بپوات، هاوکات له گه ل نه مه دا (باتق) بانگه شه ی میره گه وړه كان و سر کرده سهر بازیه كانى کرد بیته (قه بجاق) و له وئ کونگره ی (کوریلتای) ببه ستن و به شدارى له هه لېږاردنى خانى نویدا بکه نه، به لام کورپه كانى ئوکتای و جوغتای به ره لستى نه م پیشنیاره یان کردو ده یانگوت: ده بى (کوریلتای) به پپى کلتورى مه غول ته نها له باره گای نه سللى (جه نگیزخان) گرى بدریت، له بهر نه مه نه وان نه چوونه (قه بجاق) و هه نديک که سیان به نوینه رایه تی خو یان ناردن، به لام (مه نکو) و براكانى وه لامى بانگه شه كه ی (باتق) یان به ئرى دایه وه به په له خو یان گه یانده کونگره كه، نه مه و له ویدا (مه نکو) کرا به (خان) و ناوى (مه نکو خان) ی به سهر دا بپا، به م شیوه یه پؤستى حوکمرانى بق پؤله كانى تؤلوى گوازیه وه، كه به لقى دووه مى بڼه مالئى جه نگیزخان داده نران، جا له بهر نه وه ی هه موو میره گه وړه كان ناماده ی کوبوونه وه كه نه بوون هه موویان پښکوتن له سر نه وه جارىكى ترو له سهره تاي سالى تازه دا (کوریلتای) ببه ستریته وه و سهرجه مى میرو سهرگه وړه كانى مه غول به په سمى دان به دانانى (مه نکو) دابنن و هكو خانى گه وړه ی مه غول، نه مه و سهرله نوئ له مانگى ذى الحجة ۱۶۴۸ ك/ نه پرلى ۱۲۶۰ز یداو له هه ریمى (قهراقورم) دا (کوریلتای) کوبوونه وه ی خوى گریدایه وه به کویرایى چاوى دوژمنان به په سمى هه لېږاردنى (مه نکو) ی به خانى گه وړه ی مه غول پاگه یه نرا، دوژمنه كانى سیاسه تی (مه نکو) به م برپاره قايل نه بوون و نه چوونه ژیر فهرمانیه وه و هه و لئاندا پیلانتيك داپژن و به هیزى سهر بازى ده ولته كه ی (مه نکو) بپوخینن، (مه نکو) له کاتى گونجاودا به مه ی زانى و پیش جیبه جیگردنى پیلان که یان شوپشچیه كانى قؤلبه ست کردن، کاتيک ليکولینه وه ی له سر کردن دانیان به تاوانه کانیا ندا هینا، (مه نکو) به نیاز بوو لیان خوش بى، به لام میره گه وړه كان هوشداریان دایه كه نه ریمان له گه ل نه نوینیت و پیوسته تۆله یان لی بکاته وه، پاشان سهره ت به م پاپوژى به (محمود یلواج) کرد، نه ویش به سهرهاتى نه سکه نده رو نه په ستقو هه لگه پاوه كانى بق خسته پووو گوتى: کاتيک نه سکه نده

دەستى بەسەر زۆرىيەى ولاتانى جيهاندا گرت، ويستى بەرەو (هيند) بېروات، بەلام مىرو سەرگەرەكانى دەولەتەكەى لە ژېر فەرمانى دەرچوون و بە دواى نەكەوتن و ھەريەكەك لەوان سەربەخۆيى ولاتەكەى و — خۆسەپاندنى خۆى بەسەر حوكومەتى ئەو ولاتەدا پاگە ياند، (ئەسكەندەر) لە ئاست چارەسەر كردنى كېشەكەدا دەستەپاچەبوو، بۆيە نوينەرەككى خۆى بۆ لای (ئەپەستق)ى وەزىرى نارد كە لە زىرەكيدا وینەى نەبوو، نوينەرەكە گەيشتە لای ئەپەستقو باسى ياخى بوون و ھەلگەپانەوھى مېرەكانى (ئەسكەندەر)ى بۆ كرد، پرسىارى چارەسەر كردنى كېشەكەى ئاراستەكرد، (ئەپەستق) نوينەرەكەى ئەسكەندەرى لەگەل خۆى بىردە نېو يەكەك لە باخەكان، فەرمانى پېكرد درەختە گەرەكان لە پەگو پېشەپا دەر كېشى و نەمامەكان بېچىنى، كاتىك نوينەرەكە گەپايەوھ و ئەم وتەيەى ئەپەستق گېرپايەوھ، ئەسكەندەر گوتى: وەلامىكى باشى داوھتەوھ، تق لە مەبەستەكەى نەگەيشتوى: ئىنجا ئەسكەندەر بە پەلە و بى دواكەوتن مېرەكانى لەنئوبردن و كۆپرەكانى خۆى لەجى دانان، (مەنكۇخان) ئەم قسانەى (محمود يلواج)ى پەسند كردن و فەرمانىدا: لە گەردنى گىراوھكان بدرى و پۆستەكانيان بدرىنە دەست خەلكانى تر.^۱

۱- چاكسازىيە نېوخۆيىيەكانى (مەنكۇخان):

مەنكۇخان بايەخىكى زۆر گەرەى بە چاكسازىيە نېوخۆيىيەكان و سىستەمى بەرپۆھبەرايەتى داو توانى سەرگەوتنىكى بى وینە لەم پېناوھدا بۆ خۆى تۆمار بكا، (مەنكۇ) لە حوكمپانە ھەرە باشەكانى مەغلۇل دادەنرى كە بە باشترىن شىوھ سىياسەتى مەغلۇلەكانى كردوھ، ئەو لەگەل ئەوھدا زۆر سوور بوو لەسەر پابەندبوون بە بەندەكانى (ياسا) و پاراستنى كلتورى (مەغلۇل)، بەلام بە حوكمى ئەوھ ماوھيەكى درىژخايەن لە نېو ئەو گەلانەدا ژىابوو كە شارستانى بوون و زۆريان لەگەل تېكەل بېوو، ئەوا كارىگەرى ئەوانىشى بە سەرەوھ بوو، پقى لە پابواردن و ديارى و بەخشىن دەبۆوھ، جگە لە پاوھىچ ئاواتىكى ترى نەبوو، زۆر چاك بوو، بە زېك و زىرەك و زىنگ بوو، لە بەرپۆھبەردنى دەولەتدا لېھاتوويوو، سەربازىكى تېكۆشەرو سىياسىيەكى شارەزابوو، بەم سىفەتانەيەوھ توانى بە شىوازىكى تازەو گەرم و گۆپەكى لە نوئى ھىزو پىزو گيان و ژيان وەبەر كەلەشى ئىمپراتورىيەتەكەى (جەنگىزخان)ى باپىرىدا بكاھتەوھ.^۲

۱ المصدر نفسه ص: ۲۰۹، جامع التواريخ ۲۹۶/۲۹۷.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۱۰.

ب - نه نجامدانی په کسانې له نښان تیره و تايه فه کانی نښو نيمپراتوريه تي (مه غول):
(مه نکو خان) جياوازي نه ده خسته نښو تيره و تايه فه و گه لانی ژير نيمپراتوريه ته کي، به
په کسانې هه لسوکه وتي له گه ل مه سيحي و موسلمان و بوزيه کانددا ده کرد، نازادي بډ هه موو
لايه ک دابین کردبوو، نه گهر پيگای به په کيک له وان دابايه گفتوگوي مه سه له کانی نايين له گه ل
په کيکي تر دا بکات که شو هه وایه کي نازادي بډ دروست ده کرد، هه رچه نده (مه نکو) له سر
بيروباوه پي کونی (شامانی) مابووه، به لام به بي جياوازي به شداری له جه ژنه کانی بوزي و
مه سيحي و نيسلاميدا ده کرد، باوه پي به خودای تاقانه هه بوو ده يگوت: پيويسته هه موو
مروفيک چون حه ز ده کات با نه وایه رستي.^۱

(مه نکو) له م سياسي تهيدا په پړه وي له (سورقوي تي بيکي) دايکي ده کردو له لايه ن
نه وه وه کاریگري گهره وي له سر دانرايوو، نه م ژنه هه رچه نده له سر ناييني مه سيحي بوو،
به لام په فتاری له گه ل موسلمانانی ژير ده سه لاتی نيمپراتوريه ته کيدا خوش بوو، خوشي
ده ويستن، به تاييه تيش پړزو خوشه ويستي زوري بډ مه لاو زانايانيان ده خسته پووو به
دياری و به خششي زورو گرانبه ها به سهری ده کردنه وه، هه ر به مه پانه وه ستا، به لکو له
بوخارادا قوتاخانه په کي گهره وي له سر حيسابی سه رمایه ي تاييه تي خوي دروستکردو
مولک و مالکي زوري له سر وه قف کردو (شيخ الاسلام سيف الدين الباخري) ي کرده
سهر په رشتياری و ماموستای له سر دامه زانندن و مشوري له کاروباری قوتابی و فه قييه کانی
ده خواردو مه سره فی ده کيشان، خيري به سر هه ژاره موسلمانانه کانددا ده به خشيه وه، به م
شيوه په (سورقوي تي بيکي) له سر خيرو خيرات و کاری چاکه به رده وام بوو، تا له مانگی ذي
الحجه ۱۲۵۹/ک ۲۵۱ از کوچي دوايي کرد.^۲

ج - پړوژهي هاوپه يمانی نښان مه غول و مه سيحيان:

(مه نکو خان) پيشوازيه کي گرمي له نيردراوی (لويس) کردو پيگي پيدا به وپه پي نازادي
گفتوگو له گه ل زانايانی موسلمان و بوزيدا بکات، به لام وه لامکي ته واوو تينوشکيني
سه باره ت به دروست کردنی په کي تي نښان مه غول و مه سيحيان نه دايه وه، به لکو داوی ليکرد
به لويس و تيکرای شا مه سيحيه کان راگه يني به په له بيته ژير نالای ده وله تي مه غوله وه،
نه مه و (پړوپړوق) ماوه ي (۵) مانگ له (قه پاقوپم) ي پايته خت مايه وه، دواي نه مه به ره و (شام)

۱ المصدر نفسه ص: ۲۱۱.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۱۱.

گەپایەو، لە شارى (عەکا) لە گەڵ (لویس) کۆبۆو و نامەكەى (مەنكۆ) ى پێدا.^۱ (خانى مەغۇل) دەیه ویست سەرورەى خۆى بە سەر هەموو جیهاندا بسەپێنى، لە سیاسەتى دەرەویدا بى ئەنداز سادەو ساکار بوو، دۆستەکانى – لە دەولەتانی دراوسى – بە شۆینکەوتوى خۆى دادەنان، بەلام بە چاوى دوزمناپەتە سەیری ناحەزەکانى دەکردن و دەیگوت کە پێویستە لە پەگو پەشە دەریکێشێن، یان زەبون و سەرشۆر بکێن تا گەردنکە چى خۆیانى بۆ دەنوێنن، (ولیم رۆبروق) ى نێردراوى (لویس) هەموو هەولەکانى خۆى لە لای (مەنکۆخان) خستە گەپ، گەشتە ئەو دەرەنجامە: هەر کاتێک (لویس) و میرە گەرەکانى مەسیحی گوێپایەلى و فەرمانبەردارى خۆیان و نەتەوێکەیان لە بەرامبەر سەرورەى جیهاندا نواند، ئەوا بە بەلێنى راست و دروست و هاوکاری تەواوى (کیوک خان) دەگات، بەلام (پاشای فەرەنس) بەم مەرجانە قایل نەبوو (رۆبروق) یش لە ئۆگستۆسى ۱۲۵۴زیدا (قەرپاقوپم) ى بەجێهێشتوو بەرەو کۆشكى (باتق) ملی لێنا، ئەو پێگەى ئاسیای نیوێراستى بپى و ئینجا چوو نێو خاکی قەوقازو لەوێشرا بەنیو و لاتى سلجوقیەکان و ئەنازۆلى ئەرمینیا دا پۆیشت و لەوێشەو خۆى گەیان دەو (عەککا)، شایانى باسە (رۆبروق) لەم گەشتەیدا لە هەموو شارو ئاوەدانى و – پێگاوبانی کدا پێزێکى وای لێدەگیرا کە شایستەى نێردراویک بى لە لایەن خانى گەرەو وە حیسابى بۆ کرابى، هەرچۆنێک بى (رۆبروق) لەم گەشتەیدا زانیاریەکی زۆر بەسوودی لەسەر مەغۇلەکان دەستکەوت، ئەو – لە سەفەرنامەكەى خۆیدا – باسی سروشت و کلتور و ژيانى کۆمەلایەتى مەغۇلەکانمان بۆ دەگات، چ شتیکی تریشى لەم گەشتەیدا بەرچاوى هاتبى باسی لێو کردوو، ئەو باسی هەموو هۆزو گەل و پێکھاتەکانى پەگەزى ئیمپراتۆریەتى مەغۇلى و هەموو ئەو گەلانەش (جەنگیزخان) خستبوونیە ژێر دەسەلاتى خۆیەو کردوو.^۲

س – سیاسەتى دەرەوێ (مەنکۆخان):

دواى تێپەرپوونی سالیك بەسەر حوکومەتەکید و جێگیرپوونی بارودۆخی نیوخۆ کۆتایی پێهێنانى تەواوى ناحەزە سیاسیهکانى، ئینجا (مەنکۆخان) بایەخى بە پرۆسەى داگیرکاری و بەرفراوانکردنى خاک و زەمینى ئیمپراتۆریەکید، بریاریدا هەموو ئەو ولاتانە داگیربکات، کە تا ئێستا نەتوانراو زەوت بکێن، بۆ ئەم مەبەستە دوو هێرشى سەربازى گەرەى پێکخستن،

۱ الدولة الخوارزمية والمغول من: ۲۴۸، المغول للصيد من: ۲۱۲.

۲ تاریخ مفصل عن ایران، عباس إقبال ۱۶۰/۱.

(هۆلاکۆ)ی برا بچوکی کرده سەرکرده ی یه کێکیان و له نیوبردنی دهسه لاتی (فیرقه ی نیسماعیلیه) و ژێر دهسته کردنی (خه لیفه ی عه باسی) خسته نه ستۆ، (قوبیلا)ی برا نیوه نجیشی کرده سەرکرده ی هیزه که ی ترو زه وتکردنی هه ریمه کانی (چینی باشور)ی پی سپارد، (مه نکۆخان)یش هه لمه تیکی سهربازی تری بۆ خۆی پێکخست و بریاریدا له نیو نه و لات هه رفراوانه دا هه ندیک هه ریمی تر بخاته ژێر پکیفی خۆیه وه.^۱

ه - هه لۆیسته یه ک بۆ توێژینه وه:

- سنووری دهوله تی ته تار له سالی ۶۳۹ کۆچیدا به م جۆره بوو: کۆریا له خۆره لاته وه تا (بۆله ندا) له خۆرئاوا وه، (سیبری) له باکووره وه تا (ده ریای چین) له باشوره وه، نه مه خۆی له خۆیدا و له و ماوه کورته دا هه رفراوانیه کی سامناکه، به م شیوه یه هیزی ته تار له جیهان تاکه هیزیک بوو، که له گه وره یی و زۆرو زه وه ندیدا وینه ی نه بوو.

- دوا به دوا ی (نۆکتای)، (کیوک)ی کوپی سەرکرده یه تی (ته تار)ی کرد، نه م خانه نوێیه پی و ابو له جیات ی داگیرکردنی خا کو ولاتی نوێ که ناتوان به پتوه یان به رن و بیانپاریژن، ده بی پایه کانی ده سه لاتیان له نیو ولاته گیرا وه کاند ا بچه سپێن و ژێر ده سه ته یی گه لو سوپا کانیان مسۆگه ر بکه ن، بۆیه له سه رده می نه م (خانه دا) په لاماره کانی (ته تار) پاگیران و ده ستیان له مو لکو ده وله ته فراوانه که یان گیر کردو له ئالۆزی و داپوخان پاراستیان.

- (ته تار) له هیزه کانی پێشدا یاندا نیوه ی به شی خۆره لاتی نیسلا میان داگیرکرد بوو، زۆریه ی هه ریمه نیسلا میه کانی ئاسیا یان خستبوونه نیو ده وله ته که ی خۆیا نه وه، هه موو دیارده شارستانیه تیه کانیان له نیو بردن، ته واوی بزوتنه وه کانی به ره نگاریشیان سه رکوت کردن، نه م بارودۆخه تا سالانیکی زۆر درێژه ی کیشا.

- به شی نیوه پاستی جیهانی نیسلا می له عیراقه وه تا میسر خاکیکی پارچه پارچه و گه لانیکی په رته وازه و نا کوکی هه بوون، له گه ل نه وه دا زۆریه ی ده وله تانی جیهان به به رچاوی نه وانه وه له لایه ن سوپا کانی (ته تار) ده پوختێران، له م ساته وه ختانه دا خۆیا ن به نا کوکی نیو خۆوه خه ریک ده کردو پۆژبه پۆژ لیک ترازان و ده ست لیک به ردان زیاتر ده بوو، به هه مان شیوه به شی خۆرئاوا ی (جیهانی نیسلا می)یش که (لیبیای تونس و جه زائیر و مه غریب و خۆرئاوا ی نه فریقیا) له خۆ ده گریت، به ته وا وه تی لیکه له لوه شابوو.

-ئەوروپای مەسیحی دەردی بە دەست (تەتار) ھوہ چەشتبوو، سەدان ھەزار کەسیان ئی سەرپرەرابوون، کەنەسەکانیان پوختنرابوون و شارەکانیان سوتماک کرابوون، بەلکو ھەر پەشەیەکی سامناکی پاستەقینە بەر دەرگای پیکرتبوون و دەترسان (تەتار) خۆ بە (پۆما) ی پایتەختی نەسرانی کاسۆلیکیدا بکات و ئەوہی ناشی بیکات.

-ھەرچەندە مەسیحیەکان بە چاوی خۆیان کردارەکانی (تەتار)یان بینیبوو، بەلام پابوچوونی پاشاکانیان لە ئەوروپای خۆشاوا (فەرەنسائ و ئینگلتەر و ئیتالیا و ئەلمانیا) لەسەر ئەمە بوو کە: ئەم قوناغە کاتیەو لە شویتیکدا پاوەدەستی...، لەبەر ئەمە خاچەرستەکان و پاشاکانیان ئامادەیی تەواوی خۆیان بۆ ھاوکاری (تەتار) دەردەبەری^١ لە دژی موسڵمانان.

-پاش ئەنجامدانی ھێرشەکانیان بۆ سەر ئەوروپا، سوپای تەتار نیمچە گۆرانیك لە بیروباوەریاندا پوویدا، لەم کاتەدا ژمارەییەکی زۆری سەرکردەکانی (مەغۇل) ھاوسەرگیریان لەگەڵ کیزانی مەسیحیدا ئەنجامدا، بەم شیوازەو بە پێژەییەکی بەرچاوی بیروباوەری ئاینی مەسیحی ھا تەنیۆ کۆشکەکانی ئیمپراتۆریەتی (مەغۇل) ھوہ، ئەمە ھاریکاریەکی باشی بۆ ھاوکاری نێوان تەتار و خاچەرستان پەخساند.

-ھێرش و ھەلەتی خاچەرستان بۆ سەر موسڵمانانی میسرو شام بەردەوام بوو، لەم کاتەدا میسرو شام لە ژێر فەرمانپەرەییەتی ئەیبیبیاندا بوون بەلام ئەم پۆژانە بە دواپۆزی دەسەلاتی ئەیبیبیان دادەنرێن، لەنێوخۆیاندا لە مەملانێدا بوون، موسڵمانان لە دوو لاوە بەر گورز کەوتن، گورزی تەتار و گورزی خاچەرستان، لەگەڵ ئەمەشدا کۆلیان لە ناکۆکی و دووبەرەکی و شەپی خۆبەخۆ نەدەھێنا.

-لە سالی ٦٤٠ی گۆچیدا (المستنصر بالله)ی خەلیفەیی عەباسی کۆچی دواپی کرد، (المستعصم بالله)ی کۆپی جیگەیی گرتەو، لەو کاتەدا خەلیفە (المستعصم) تەمەنی (٣٠) سال بوو، ھەرچەندە ناویانگی دەرکردبوو کە زۆر قورئان دەخوینێت و تەماشای تەفسیر و شەرع دەکات و خێرخوازی چاکە، بەلام زۆر لە سیاسەت شارەزا نەبوو، سەرناس نەبوو، پیاوی چاک و خراپی لێک نەدەکردنەو، لەبەر ئەمە بە نەزانی تێکەوت و دارودەستەییەکی گەندەلی دروست کرد و خیلافەت لە پێشدا چەند لاواز بوو ھێندەیی تر زەبوون و لاواز بوو، بە ئیزنی خودا لەمەولا بە دوورودریژی باسی لێوہ دەکەین.

— جگه له سنوړيکي ته ننگه بهر له خورثاواي هريمي فارس (خورثاواي ئيراني ئيستا — شيراز) هيچ مه ودايه کي تر له نښان مه غوله کان و خيلافه تي عه باسيده نه مابوو، نه م سنوړه له گه ل گرنگيه که يدا زور ته ننگه بهر بوو، فيرقه ي (ئيسماعيليه) ي شيعه ي خه تهرناک له ويدا ده ژيان، پياوي مه يداني جه نگو کوشتار بوون، جگه له وه ي شوينه که يان شاخاوي و عاسي بوو، قه لاو شوره ي مه حکه ميشيان دروست کردبوون، به بهرده وامي له دژي مه زه بي سوننه ت و جه ماعت ده جولانه وه و زوريان پق لي ده بوونه وه، به زوري له گه ل دژمناني ئيسلامدا هاوکاريان ده کرد، جار هه بوو نامه يان بؤ (ته تار) ده نارد جاريش بؤ هه بوو خاچپرستان، مه غوله کان ده رکيان به بوونيان ده کرد، به لام متمانه يان پي نه ده کردن، نه وان حه زيان نه ده کرد هيچ سوپايه کي به هيژو توانا له سر پوي زه ويده بميني جگه له سوپاي خويان.^۱

چوارهم: (هولاکو) و له نيويړدني (ئيسماعيليه):

دوابه دواي پوخاندني ده ولته تي خواره زمي و ده ست به سه رد اگرتني هريمه کاني، ده روازه کاني ولاتاني خورثاواي ئيسلامي له پوي هيژشه کاني مه غولدا کرانه وه، هوکمپاناني ئيسلام بايه خي ده ولته تي خواره زميان ده زاني که چو و وه به ربه ستيکي به هيژو دامه زواو له نښان نه وان و مه غوله کاند ا پاوه ستاوه، هه ر چونيک بي (مه نکو خان) هيژشي سوپاکه ي (هولاکو) ي هيند به تيرو ته سالي ناماده کرد، که سه رکه وتن مسوگر بکات، له پيش سوپاکه وه چنه د پتناسيکي به پنگاي نيوان (قه پاقوپم) و که ناره ناوه کاني ده ريای _ جه يحون) دا ناردن، تا پنگاکه تاقي بکه نه وه، نه مه و چنه د پرده بازنيکيان به سه ر پووباره قول و تيژپه وه کاند ا دروست کردن،^۲ ئينجا نه خشه ي داريژراوي هيژشه که ي بؤ (هولاکو) ي براي خسته پوو و گوتي: ئيستا تو به سه ر سوپايه کي گه وره و هيژيکي بي هه ژماره وه ي، پيويسته له (توران) وه تا (ئيران) بپوي، له هه موو کاريکي وردو درشتدا پاريزگاري له کلتوره کاني جه نگيزخان و قانونه کاني بکه ي، هه ر که سيک له م ولاته فراوانه تدا له (جه يحون) وه تا نه وپه پي ولاتي (ميسر) گوپرايه لي فرمانه کانت ده کات و خو له لاملی ده پاريزيت به وپه پي سوزو خو شه ويستي و نازو نيعمه ته وه په فتاري له گه ل بنوينه، به لام هه ر که سيک سه رپيچي کردی به خوي و خاوو خيژاني و ژن و مندالي و خزم و که سو کاريه وه له نيو جليتاوي سه رشپوي سوک و پيسواييدا بيخنکينه .

۱ قصة التتار د. راغب السرجاني ص: ۹۴.

۲ جامع التواريخ ۱/ ۲۳۵، جهاد الممالك ضد المغول ص: ۴۶.

لە ھەرىتى (کوھستان)ی (خۆراسان)پا دەست پى بکە، ھەرچى قەلاو شورە ھەيە
 بىرۈخىنە، ئەگەر (خەلىفە)ى بەغدا ھاتە پىش و فەرمانبەردارى و گوپراپەلى خۆى بۆ (مەغۇل)
 خستەپوو، بە ھىچ شىۋەيەك توخنى مەكەۋە - و زىانى پى مەگەيەنە -، بەلام ئەگەر خۆى
 بە زل زانى و سەرپىچى کرد بىخە پىزى لەنىۋبراوانەۋە، ھەرۋەھا دەبى عەقلى دامەزراۋتو
 پاى پىكوپىكت لە ھەموو كاروبارىكتدا مەشخەلت بن، دەبى لە ھەموو حالىكتدا ورياو بە ناگا
 بى، دەبى بارى سەرشانى ژىردەستەكانت سوك بکەيت و خۆشگوزەرانىان بکەى، ولانتىكىش
 ويران بوو، يەكسەر دروستى بکەۋە و ئاۋەدانى بکەۋە، باۋەپت پتەۋ بى كە تۆ لەمەۋلا بە
 پشتىۋانى ھىزى خوداى مەزن دەست بەسەر ولاتانى دوزمناقتا دەگريت، تا كار بەۋە دەگا
 دەبىتە خاۋەنى گەرمىن و كويستان و زستانە ھەۋارو ھاۋىنە ھەۋارىكى زۆر، سەبارەت بە
 ھەموو كىشەكان و كاروبارەكان پايۋىز بە (دقوزخاتون) بکە،^۱ ئىنجا لە سالى ۶۵۱/ك ۱۲۵۳ز
 يدا (ھۆلاکۆ)بە سەرکردايەتى سوپاكەى (قەراقوم)ى پايتەختى مەغۇلى بەجى ھىشت و بەرەۋ
 ئامانچ بەپىكەۋت، مەرەكانى (مەغۇل) لەسەر پىگاۋيانى ھەرىمەكانى خۆيان بە خواردن و
 خواردنەۋەى تەۋاۋەۋە پىشۋازيان لى دەکردن و پىگاكانيان لە بەردو دىك و دارپاك
 دەكردەۋەۋە لەسەر پوۋبارو دەرياکان كەشتيان بۆ ئامادەکردىۋون تا پىيان بپەنەۋەۋە،
 ھەريەكە لەۋ ئەمىرو پىياۋ ماقولانە سەربازىكى زۆريان ئامادە کردىۋون و خستياننە گەل
 پىزەكانى سوپاى (ھۆلاکۆ)ۋە.^۲

لە شەعبانى ۶۵۳/ك ۱۲۵۵ز سوپاكە گەيشتە (سەمەرەقەند)، (۴۰) پۆژ لەۋىدا گوزەراندى و
 ئىنجا بەرەۋ (كىش) بەپىكەۋت، لەم شارەدا تەۋاۋى مىرو ھوكمپرانانى خۆراسان بە دىارى
 بەنرخەۋە ھاتنە لاي (ھۆلاکۆ) و گوپراپەلى و فەرمانبەردارى خۆيان نىشاندا، ئەمەۋ ماۋەى
 مانگىك لە (كىش)دا مايەۋەۋە ژمارەيەك نامەى بۆ پاشاۋ سولتانەكانى دەۋلەتانى ھاۋسى
 نارد، داۋاى لىدەکردن بۆ لەنىۋبردنى (ئىسماعىليە)كان و تىكشكاندى قەلاو شورەكانيان
 ھاۋكارى بکەن، لە بەرامبەر ئەمەدا بەلىنى دەدانى كە لەسەر ولانەكانى خۆيان
 دەيانھىلىتەۋە و زىانىان پى ناگەيەنى، بەلام ئەگەر ھارىكارى نەكەن، ئەۋا لەگەل
 (ئىسماعىليەكان) توشى دەردى لەنىۋ بردنپان دەكات.^۲

۱ جہاد الممالک ضد المغول والصليبيين ص: ۴۷.

۲ المصدر نفسه ص: ۴۷.

۳ جامع التواريخ ۱/۲۴۰، جہاد الممالک ضد المغول ص: ۴۷.

۱- دهرکه و تنی قه لاکانی (ئیسماعیلیه):

(فاتیمیه کان) پیداکړ بوون له سهر بلأوکړدنه وه ی بانگه وازی شیعہ گه ږی (ئیسماعیلیه) له ته وای دوه ل تانی ئیسلامیدا، بانگه شه که یان له فارسو عیراق سهری گرت، دسه لاتی (ئیسماعیلیه کان) له سهرده می (مه لیکشا) ی سولتانی (سلجوقی) دا زیادی کرد، کار به وه گه یشته ده ستیان به سهر (ئیسفه هان) دا گرتو له سهرده می (أحمدی کوپی عبدالملك ی کوپی عطاش) دا، بانگه وازی خویان تیدا بلأوکړدنه وه، (حسن کوپی صباح) ی به په گه ز (یه مهنی) یه کیك بوو له شاگرد هکانی، باوکی بؤ (کوفه) دور خرابؤوه، له ویشه وه بؤ (قوم)، ئینجا بؤ (په ی)، (حسن) له (په ی) له دایک بووو بنه ماکانی بیروباوه پی بانگه وازی (ئیسماعیلیه) له (عبدالملك ی کوپی عطاش) ی - بانگه وازچی ئیسماعیلیه ی عیراق - پا فیروبو.

له سالی ۷۱۴ك (حسن) دوی پښا پښیكي مه ترسیدارو به مه به سستی كؤبوونه وه له گه ل (المستنصر) ی ئیمامی (فاتیمه کان) گه یشته (میسر)، زیاتر له سالیك مایه وه و شانسی چاپو پیکه و تنی ئیمامی به رنه که وت، له گه ل تا قميك فه په نگی سوازی که شتی بووو میسری به جی هیشت، شه پؤله کانی دهریا پووی که شتی که یان به ره و شاری (حله ب) برد، له حله برا به ره و (ئیسفه هان) و له وپرا به ره و قه لای (ئالموت) گه پرایه وه، (نظام الملك) ی وه زیری گه وره ی سلجوقی و دامه زرينه ری قوتا بخانه کانی (نیزامیه) - که له کتیبی (السلجقة) دا باسما ن لیوه کردووه - له (ئالموت) ی دهرکرد، به لام له سالی ۴۸۳ك چیدا لایه نگرانی (حسن) توانیان ده ست به سهر قه لای (ئالموت) = واتا هیلانه ی قه له په ش) دا بگرن،^۱ کاتیك (حسن) له (ئالموت) جیگیر بوو جارچیانی بیروباوه په که ی به هه موو لایه کدا بلأوکړدنه وه، شایانی باسه (حسن الصباح) بانگه شه ی بؤ نزاری کوپی (مستنصر) ی ئیمامی فاتیمیان دهرکرد، چونکه (مستنصر) (نزاری) کوپه گه وره ی له ویلايه تی عهد دهرکرد بووو نه م پؤسته ی بؤ (مستعلی) ی کوپی دانابوو، نه و کاته (حسن) له میسر ده بیؤ، به حوکی نه وه جیبه جیگردنی نه م فه رمانه نه م له گه ل بیروباوه پی (ئیسماعیلیه) نایه ته وه که کوپه گه وره فت بکری و کار به کوپی بجووک بسپیردریٹ پرت ده کاته وه، دوی نه م ده خریت زیندانه وه، پاش نازاد بوون میسر به جی دلیت و له و هه ریمانده ده ستیان به سهردا ده گریٹ بانگه شه بؤ (نزار) ده کات.^۲

۱ الدول المستقلة في المشرق ص: ۱۹۱.

۲ تاریخ مصر، ابن میسر ص: ۲۶ وما بعدها.

(حسن کوپی صباح) دوا به دواى مردنى (مهلیکشا) کارى بۆ فراوانکردنى دهوله ته که ی کرد، دهوله ته که ی له سهر بیروباوه پى شیعه (نیسماعیلیه) ی توندپه و بوون، له نیسماعیلی ساغ ده رچووبوون، (أبو حامدی غزالی) کتیبیکى به ناوى (فضائح الباطنية) داناوه و تیتیدا بیروباوه په کانی فیرقه ی (نیسماعیلیه) ی باتینى پوچه ل کردونه ته وه،^۱ منیش له کتیبى (السلاجقة) دا به دوورو دريژى قسه م له سهر کردوون.

۲- ریشه کیش کردنى دهوله تی (نیسماعیلیه):

له مانگی ذی الحجة ۶۵۳ ک/یه نایه رى ۱۲۵۶ز، هۆلاکو فه رمانى به وه ستانى هاتوچۆى تیکرای که شتى و به له مه کانى ده ریاى (جه یحون) کرد، فه رمانیدا پردیک له سهر نه م پووباره دروست بکریت و هیزه کانى پیتیدا بپه پنه وه و له ویترا به ره و قه لاکانى (نیسماعیلیه) به پیکه وت، له له وه پگای (شبورقان) ی نزیک شارى (به لڅ) تاو لیان هه لدان و (هۆلاکو) و سوپاکه ی زستان له ویت مانه وه،^۲ ئینجا هۆلاکو به سه رکردایه تی سوپا سه ره کیه که ی خۆى، خۆى گه یانده قه لا قایمه کانى (نیسماعیلیه)، جارجار به فیل و جارجار به به کاره یتنانى هیژ توانى یه ک له دوايه کی قه لاکانیان بگریت، نه مه و له کوتایى سالى ۶۵۴ ک/ ۱۲۵۷ز پيدا دوا مه مین قه لایان که قه لای (ثالموت) بوو گیراو (رکن الدین خواره زمشا) ی سه رۆکی نیسماعیلیان نه یتوانى چى دیکه خۆ له به رامبه ر (هۆلاکو) دا پابگریت و خۆى به ده سته وه داو له به رامبه ریدا سه رى خسته سه ر خا کو ماچى کرد، به م شیوه یه مه غوله کان توانیان هه موو قه لاکانیان که ژماره یان (۱۰۰) قه لابوو بگرن، نه و قه لایانه ی که نیسماعیلیه کان سالانیکی دوورو دريژ کردبوویاننه هیلانه ی خویان، (هۆلاکو) به س به ده ست به سه رداگرتنى قه لاکانى (نیسماعیلیه) له م ناوچه یه دا پانه وه ستاو، به لکو داواى له (رکن الدین خواره زمشا) کرد ته واوى قه لاکانى (نیسماعیلیه) ی له ولاتى شام به ده سته وه بدا، نه ویش به لیتی بۆ کردو بۆ نه م مه به سته چه ند نوینه ریکی به هاوپیته تی نیردراوى (هۆلاکو) بۆ ولاتى شام ناردن و بانگه شه ی خه لکیان ده کرد هه ر کاتیک ئالای مه غوله کانیان گه یشتنى به په له و بى دواکه وتن خۆ به ده سته وه بده ن.^۳

پینجه م: جولانى سوپاکانى مه غول به ره و به غذا:

دواى نه وه (هۆلاکو) نیسماعیلیه کانى له نیتو بردن، به پیتی نه خشه ی (مه نکوخان) ی براى به ره و پیکانى ئامانجى دووه مى و ده ست به سه رداگرتنى به غذا و له نیتو بردنى خيلافه تی

۱ دولة السلاجقة للصلاحي ص: ۱۳۰.

۲ جهاد العمالك للغامدي ص: ۴۸، نقلا عن جامع التواريخ.

۳ المصدر نفسه ص: ۴۹.

عەباسی هەنگاوی هەلینا، ئەو خیلافەتە ی پیر ببووو دیاردەکانی لاوازی و پوخانی لی دەرکەوتبوون، لە پاستیدا دەردی لاوازی و لیکه لۆه شان - پیش هاتنی مەغۆل بە ماوہ یەکی دووردیژ - جەستە ی خیلافەتی عەباسی داگیرکردبوو، ئەمەش لە بەر ئەو پستە ھۆکارانە ی کە هەندیکمان لە پیشدا باس کردن و هەندیکی تریش بە ئیزنی خودا لە دواییدا باس دەکەین، پێوەندی نیتوان خیلافەت و ولاتانی ئیسلامی لیکه لۆه شابوو، ژمارە یەکی زۆر دەولەت و میرنشینی سەر بە خۆ لە نێو جەرگە ی خیلافەتی عەباسی و دەورووبەریدا دروست ببوون، لە و کاتەدا مەغۆلەکان ھێرشەکانی خۆیان بۆ سەر ولاتانی ئیسلامی لە بەشی خۆرھە لاتدا دەست پیکرد (المستعصم بالله) خەلیفە ی دەولەتی عەباسی بوو (۶۴۰-۶۵۶/ک ۱۲۴۲-۱۲۵۸ن).^۱

۱- بەرپیکەوتنی سوپای ھێرشبەری مەغۆل بەرھو (بەغدا):

دوای پیکانی ئامانجی یەکەمی و لە نێو بردنی فیرقە ی (ئیسماعیلیە)، (ھۆلاکۆ) بەرھو پیکانی ئامانجی دووہمی و کۆتایی پێھێنانی خیلافەتی عەباسی بەرپیکەوت، ئەمە و لە رەمەزانی ۶۵۵/ک ۱۲۵۷زیدا (ھۆلاکۆ) نامە یەکی پڕ ھەپەشە و گۆرەشە ی بە نوینەری خۆیدا بۆ (خەلیفە) نارد، تییدا ھاتبوو:

(لە کاتی گرتنی قەلای خوا نەناسەکاندا نوینەرمان بۆ لا ناردی و داوامان لیکردی بە ھیزی سەربازێوە بە ھاوارمانەوہ بیی، ھەرچەندە فەرمانبەرداری خۆت خستبووہ پوو، بەلام بۆت نەناردین، خۆ نیشانە ی فەرمانبەرداری یەکبونت لە گەڵ ئێمەدا ئەمەبو کە ھەر کاتیک ھێرش بکەینە سەر یاخی و سەرپێچیکاران ھیزی سەربازیت لە گەڵ ئێمەدا ئامادە بی، ئیستا سوپات نەناردووہ و بە ھانە دە ھینیتەوہ، خۆ لە سەر زمانی ھەموو خەلک بە گشتی و خەلکانی تاییەت و نزیکت بە گویت گەشتتوو: لە سەردەمی (جەنگیزخان) ھوہ سوپای مەغۆل چ کارەساتیک ی بە سەر جیھان و جیھانیاندا ھیناوە،^۲ تا ئیمڕۆشی لە گەڵدا بی چی بە سەر (خوارەزمی و سلجوقی و پاشایانی دیالەمی و ئەتابەکی و خەلکانی تری) خاوەن ھیزو دەسەلاتدا ھیناوە و بە ھەول و توانای خودای ھەربوو قەدیم و دايم سەرکەوتنی بە سەریاندا تۆمارکردووہ، ھەرگیز دەروازە ی (بەغدا) لە پووی یەکێک لەم تیرە و تايەفە یە و دەولەتانە ی - پوخیزان - دا نە خرابوو، ھەموو کات و ساتیک کردبوویانە بنکە ی دەسەلاتی خۆیان، جا چۆن

۱ جہاد الممالکص: ۵۰.

۲ المصدر نفسه ص: ۵۴.

ئەم دەروازە لە پووی ئیمە ی خاوەن دەسەلات و سەلتەنەت دادەخری؟ پیش ئەمە ئامۆزگاریمان کردبووی، ئیستاش پیت دەلتین: لە پقو کینە و دوژمنایەتی دوورکەووە و نەعلە بە دەستتەووە مەگرەو، پۆژ بە قوڕ سواغ مەکە، دەنا ماندوو دەبی، لەگەڵ هەموو ئەمانەشدا ئەوێ پۆی پۆی، جا ئەگەر خەلیفە گوێپایەل و فرمانبەردار دەبی، با قەلاکان بپوختنیت و چالەکانیش پڕکاتەووە، کاروباری ولات بخاتە دەست کۆپەکەیی و بۆ خۆی خێرا بێتە لامان، ئەگەر ناشیەوێ بێتە لامان، با وەزیر و سولەیمانشا و داویدار بنێری، تا بەبی کەم و زیاد پەيامی ئیمە ی پێ پاگەینن، ئەگەر وەلامی فەرمانی ئیمە ی دایەووە ئیمەش: داخ و پقی خۆمان دادەمرکێنینەووە و دەولت و سوپا و جەماوەری وەکو خۆی و بەدەست لی نەدرای و دەمیئیتەووە، بەلام ئەگەر گوێی بۆ ئامۆزگارێکەکان شل نەکرد و دمیە دمیە و دووبەرەکی و ناکۆکی هەلبژارد، با سوپا ئامادەکات و گۆڕەپانی جەنگ دیاری بکات، ئەوا ئیمە لە بەرامبەریدا پاوەستاوین و ئامادە ی جەنگانین، هەرکاتێک سوپاکەم بەرەو بەغدا بە ناگری توپەووە هانداو پیشی کەوتم، ئەگەر لە ئاسماندا یان لە زەمیندا خۆت حەشار دابی... ئەوا پۆژێک دادی لە نیو کاهکەشانی فەلەکەووە داتدەبەزینم، هەرەکو شیر لە سەرێرا بە زەوێت دادەم، کەس بە زیندوویی لە ولاتەکەتدا ناهێلمەووە، شارو هەریم و ولات و تیکرایی خاکت دەکەمە خۆراکی ئاگر، جا ئەگەر دەرتهوێ خۆت و خیزان و بنەمالەت بپاریزیت ئەوا عاقلانە و زیرەکانە گوێ بۆ ئامۆزگارێکەکانم بگرە، ئەگەرنا لەمەولا تەماشادەکەم داخ و یستی خودا چۆن دەبی.^۱

خەلیفە (المستعصم) بە توندی داواکە ی پەت کردەووە، بە نامە یەکی پەر لە سوکایەتی پێکردن و بەکەم دانان وەلامی (هۆلاکۆ)ی دایەووە تییدا گوئی:

(ئە ی جیحلی هەرزەکار... ی هەلۆەدای تەمەنی کورت، هۆ ئەو کەسە ی بە دوو پۆژی — سەرکەوتن — تەفرە ی خواردووە و پێی وایە گەمارۆی هەموو جیهانی داووە و بەسەریدا زال بوووە و بە خەیاڵی خۆی بپیارەکانی بەجین و دەبی سەریگرن، بۆچی و لەبەرچی داوای شتێک لە من دەکە ی کە هەرگیز دەستت لی گیرنابی؟ چاک بزانه و ئاگادار بە: هەموو دانیشتان لە خۆرەلاتەووە تا خۆرئاوا، لە پاشاکانەووە تا چەقۆ تیزکەرەووەکان، لە مەلاکانەووە تا پاپاکان، ئەوانە ی باوەرپان بە خودا هە یە و کار بە ئاین دەکەن، هەر هەموویان بەندە ی کۆشکی خێلافەت و سەریازی منن، هەرکاتێک پەنجە هەلینم، خەلکم لە دەورە کۆدەبیئەووە و سەرەتا

کاروباری (ئیران) یه کلا ده که مه وه و ئینجا به ره و لاټی (توران) ده چم و که سانی شیاو له جیگای شیای خویان داده نیم، له و کاته دا سر پوی زه مین به نیسبه ت ئیوه وه پر ده بی له ئالوزی دله پاوکی -، به لام نه ده مه وی دوژمنایه تی و پکه به ری - له گه ل ئیوه - بکه م، نه ده شمه وی زیان و زهره به خه لک بکه یه نم، له هه مان کاتیشدا که من له گه ل (هولاکو خان) یه ک دل و یه ک زمان بین هه ز ناکه م خه لک له پشت هاموشوی سوپاوه پییم هه لبلین و باسی خیرم بکه ن، یان به پیچه وانه وه په خه بگرن و زه مبه بکه ن، جا ئیستا نه گه ر تو وه کو من ده ته وی تووی خو شه ویستی بچینی، باشه له گه ل ئه مه دا چ کاریکت به سه رقه لاو شوره و چال و سه نگره ری ژیر ده سه ته کانی منه وه هه یه؟ پیگای دوستانه تی بگره به رو به ره و (خوراسان) بکه پتوه، خو نه گه ر به نیازی شه رو جه نگانیشی، به لکه و بیانو مه گره و ماوه ی چاوتروکانیک پامه وه سه ته، من هه زاران تاقمه سوارو هه زاران تاقمه پیاده پهم له به رده ستان و خویان بو جه نگ ساز کردوه، نه وان له کاتی جه نگان و شه په شمشیردا توژ له ناوی ده ریا هه لده ستینن.^۱

نیردراوه کانی خه لیفه گه یشتنه لای (هولاکو)، کاتیک نامه ی خه لیفه ی خوینده وه به ئازاردانی نیردراوه کانی زانی له لایه ن خه لکی به غداوه، به توندی توپه بوو، نیردراوه کانی موسعه سه می به نامه یه کی تره وه به پیکردنه وه، نامه که به زمانیکی توندو تیژ نوسرابوو دوا هه مین هوشداریشی له خوگرته بوو، گوتبووی: خو شه ویستی پله و پایه و مال و سامان تووشی به لای کردی، به جوړیک سه رت به م ده ولته فانیه وه سوپماوه ته فره ت خواردوه گویت گران بوون و ناموژگاری خیری دلسوزان نابیستی و به هیه کارت تی ناکری، به راستی له پیگه ی باوک و باپیرانت ترازاوی، که واته له ئیستا پا خو ت بو جه نگو پوه به پوه وونه وه ساز بکه، چونکه نه وانه به سوپایه که وه که هه ر ده لئی مارو میرووه و پوه ی کولله یه به ره و (به غدا) به پی ده که وم، نه گه ر گه ردوون به شیوه یه کی تریش وه چه رخی، هه ر به ویست و خواستی خودای مه زن و بالاده سه ته.^۲

(هولاکو) پیش نه وه ده ست به هیرش بکا، سه باره ت به هه لاتن و ناوابوونی نه ستیره ی به خت و به دبه ختی پاویتی به نه ستیره ناسان کرد، (حسام الدین) ی گه ردووناس له لایه ن (مه نکو خان) وه به هاوپییه تی (هولاکو) هاتبوو، له به ر نه وه سوننی مه زه ب بوو سوژی بو

۱ وئائق الحروب الصلیبیه والغزوات المغولی، محمد ماهر حماده ص: ۳۴۷.

۲ جامع التواریخ، نقلًا عن المغول للصیاد ص: ۲۵۶.

(خليفة) ده بزو، زور داكوكى ده كرد هولاكو هنگاو به رهو (به غدا) نه نى، ده هاتو ده چوو بوى دويات ده كرده وه كه نه م هيرشه كار ساتيك به سر سيستمى گهردوندا دىنى، وى پاي نه م ش دهره نجامه شومه كه ي به سر خودى (خان) دا ده شكيت وه، له و پرسته قسانه ي (حسام الدين) كردنى: له راستيدا هر پاشايه ك - تا نه م ساته وه خته - خوى نازاكر دى و خيلافه تى به نامانچ گرت بى ت و به سوپاوه به رهو (به غدا) كشابى يه كسر ته خت و تاراجى حوكمى ليكه ه لوه شاه وه له زيانيدا نه ماوه، خو نه گه ر (هولاكو خان) گوئى له ناموزگار يه كانم نه گري ت و پرژه كه ي جيبه جى بكات نه وا (۶) كاره ساتى گه وره ي لى ده كه ونه وه:

- هه موو نه سپه كان مردار ده بنه وه و سهربازه كانيش نه خوش ده بن.

- هه رگيز خو ر هه لئايه .

- پوه كه له زه وي دا شين نابى و نا پوي ت.

- هه رگيز باران ناباري ت.

- په شه با ي توند هه لده كات و جيهان به ده ست بوومه له رزانه وه ده نالئى.

- (خانى مه زن) له م ساله دا ده مري ت.^۱

به لام ميرو سهر كرده كان گوتيان: پويشتن به رهو (به غدا) خوى له خويدا به رژه وه نديه، پاش نه م هولاكو بانگه يشتى (نصير الدين طوسي) ي كردو پاويژى پيكر د، له بهر نه وه (طوسي) پكى له (خليفة) ده بزو هه زى له پوو خانى ده كرد، هه رچى (حسام الدين) گوتبووى هه ر هه مووى هه لوه شانده وه و (هولاكو) ي دلئيا كرد كه هيج به ربه ستيك له نيوان نه وو داگير كردنى به غدادا نيه، به لكو به لگه گه ليكى به هيزيشى هينانه وه كه هه واله كانى (حسام الدين) به درو ده خه نه وه، گوتى: زوربه ي هاوه لاني پيغه مبه ر (ﷺ) له پيئاوى به رگري كردن له ناين گيانيان له ده ست داوه، له گه ل نه م شدا هيج كاره ساتيك پوى نه داوه، خو نه گه ر بشگوتري نه م تايبه ته به - پولا نى (عه باس) وه، نه وا ده بينين زور كه س له درى نه م بنه ماله شوپشيان كردو وه هه نديكيان (خليفة) يان لى كوشتوون و به م ش هيج پوى نه داوه، ئينجا (طوسي) نمونه ي به (طاھرى كوپى حسين) ي سهر كرده ي سوپاي (مامون) هينايه وه كه (محمد امين) ي كوشتو وه باسى نه و ميرانه شى كرد كه (متوكل و منتصرو معتز) و غه يري نه وانيشيان لى كوشتوون.^۲

۱ المغول للصياد ص: ۲۵۹.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۶۰.

۲- گه مارودانی به غدا:

دوا به دواى نه مه (هولاکو) فه رمانى به سوپا مه غوليه كانى ده ورو به ړى ولاتى پومدا له پښگای (هولير) نه رېيل و موسله وه به ناراسته ى به غدا بکشين و له بارى خورن او وه ده وړه ى به نه نو تا سوپا كانى (هولاکو) له لای خوره لاتو وه پښيان ده گن چاوه پښ بكن، (كيتوبقا) ى سه ركړده ى هره چاكى (هولاكو) ش له بالى چه په وه له پښگای (لوپستان و خوزستان) وه به ره و پايتنه ختى عه باسى هات، به هه مان شيوه و ژماره يه ك له ميو سه ركړده كانى ترى مه غول له پښگه ى (كوردستان) ى ئيست او خويان گه يانده ده وړه ى به غدا، له سه ره تاى مانگى موچه په مى سالى ۱۲۵۷/ك ۱۲۵۷ز هولاكو له (هه مه دان) وه له پښگای (كرماشان و حهلوان)* وه به ره و (ديجله) هات، (نه مير نه رغون و خواجه نصيرالدين طوسي و سيف الدين بېنكه چى وه زير و علاء الدين عطاء الجوينى) ى له گه لدا بوون، (هولاكو) له پښگاد او له ناوچه شاخويه كانى هاوسنوروى (عيراق) دا له پښى به خشينى مال و سامانه وه خه لكى كى زورى به لای خویدا پاكيشا، به هه مان شيوه توانى هيژى كى زورى سه ربازى له سوپاى (سليمان شا) بخاته نيو پړيزى سوپا كى خوږه وه.^۲

(بدرالدين لولوزى) حوكمرانى (موسل) و (نه تابه ك ابوبكر) له هريمى (فارس) به مال و به پياو كومه كى (هولاكو) يان كرد، كاتيك هه موو هيژه كانى (مه غول) هاتن و له ده وړه ى (به غدا) ئاپوړيان به ست، (هولاكو) له شويښى كى به رزى ده وه وه ى به غدا هليدا، سوپا سازكراوه كى (خليفه) به سه ركړدایه تى (مجاهدالدين ثابيه ك ده وايدارى بچووك) ويستى نه هيلى هيژه كانى مه غول جيگير بېن و مول بېن، به لام به خرابى تېكشكاو ژماره يه كى زور له سه ربازه كانى له لايه ن مه غوله كانه وه كوژان، نه مه و له پوژى ۳ شه ممه ۲۲ محرم ۶۵۶/ك ۱۲۵۸ز گه ماروى سر به غدا توندكراو تا كوتايى مانگ دريژه ى كيشا، له م ماوه يه دا مه غوله كان ده ستى ويرانكاريان بؤ سه ر شار دريژ ده كردو ده ستيان به داگير كردنى بورچ و قه لاكان كرد، كار به وه گه يشت له م قوله په لامارانه ياندا قه لاو شوره كانى به شى خوره لاتيان داگير كردن.^۳

۳- سازشه كانى كوتايى:

خليفه ته نكاو بوو، ويستى له پښى ناردى نوينه رو ديارى به نرخ و گرانبه هاوه مه غوله كان نارام بكا ته وه و له داگير كردنى به غدايان پاشگه ز بكا ته وه، به لام هولاكو وه لامى نه دايه وه،^۴

۱ المصدر نفسه ص: ۲۶۰.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۶۱.

۳ المصدر نفسه ص: ۲۶۲.

۴ المصدر نفسه ص: ۲۶۲.

خەلیفە پەنای بۆ (مۆیدالدین ی علقمی)ی وەزیری و بە مەزەب شیعیە بردو پرسپاری لیکرد چ بکات باشە؟ وەزیر ئاماژە ی پێدا کە بە خودی خۆی لەگەڵ (هۆلاکۆ) دانیشیت و سازشی لەگەڵ بکات، نێردراوەکان چوونە لای (هۆلاکۆ) و هەواییان پێدا (خەلیفە) دیتە لات، (هۆلاکۆ)ش فەرمانیدا (خەلیفە) بێ، بەلام بە تەنها نا، بەلکو دەبێ تەواوی گەورە پیاوانی دەولەتەکی و وەزیرەکانی و زانایانی ئایینی و سەرکردە و پیاو ماقولاتی خەلکی لەگەڵدا بێن و هەموویان ئامادە ی گفتوگۆکان بن، چونکە بە بۆچوونی (هۆلاکۆ) تەنها بەم شیوەیە سازش دەکرێت و هەموو لایەکیشت پێیەو پابەند دەبن.

(خەلیفە) گەورە پیاوانی کۆکردەووە بە خۆی و وەفدیکی بە سامەووە بەرەو تاوڵەکی (هۆلاکۆ) - کە لە ویدیوی شۆرە ی بەشی خۆرەلاتی بەغدا هەڵدایبوو - پۆیشت، کە بەرێکەوت: فرمێسک لە چاویدا قەتیس ماو و شک هەلات، خوێن لە دەمارەکانیدا بەستی، لێدانەکانی دلی خێرا بوون، بەرەو هەناسە سواری و پشوو تەنگی پۆیشت، خەلیفە بە سوک و چروکی و دامای هاتەدەر، ئەو تا دوینی لەم کۆشکەیدا پێشوازی لە وەفدی میرو پاشایان دەکرد، باپیرەپیشینەکانی لەم کۆشکەرا - کە ئیستا خەلیفە لێی هاتەدەر - سەرکردایەتی هەموو دنیا یان دەکرد، وەفدەکی خەلیفە ژۆر گەورە بوو، (۷۰۰) گەورە پیاوی (بەغدا)ی لەخۆر گرتبوو، بە تەبیەت (مۆیدالدین ی علقمی) وەزیریشتی لەگەڵدا بوو، وەفدەکی لە تاوڵەکی هۆلاکۆ نزیک بۆو، بەلام پیش ئەوێ بگەنە لای (هۆلاکۆ) تیپکی پاسەوانی ئیمپراتۆری مەغولی پیشی بە وەفدەکی گرت و نەیانھێشت هەموو ئەندامانی وەفد بچنە ژۆرەووە، بەلکو گوتیان: دەبێ خەلیفە تەنها بە خۆی (۱۷) پیاووە بچیتە لای (هۆلاکۆ)، ئەوانی تریش بۆ پشکنینی ورد لە دەرەووە پادەووەستێنرێن، خەلیفە بە خۆ (۱۷) کەسەکی و چوو ژۆرەووە، تەواوی وەفدەکەش پەپێچەک دران و بەرەو مەرگ بردران!! جگە لە خەلیفە و تاقمەکی هەر هەموویان کۆکۆژ کران، سەرۆک ھۆزەکان، وەزیرەکان، زانایەکان، پیاو ماقولەکان، پاوێژکارەکان هەموویان کوژران و قریان تیخستن، بەلام (خەلیفە) نەکوژرا، (هۆلاکۆ) کاری پێ مابوو، ئینجا (هۆلاکۆ) بەو پەری توندو تیژی و خۆ بەزلزانیەو فەرمانی دەرەکردن، (خەلیفە) بۆی دەرکەوت کە ئەندامانی وەفدەکی بە تەواوەتی کوژران، ئینجا زانی تەتار و هاوینیەکانیان بێ پەیمان و بێ دەرکن ﴿لَا يَرْجُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ (التوبة: ۱۰).

(هولاکڅ) هم چهند فرمانه ی به سهر (خليفه) دا سه پاندن:

أ- ده بى (خليفه) فرمان بدا: خه لکى (به غدا) چه که کانيان دانين و واز له به رگرى بهينن، نه مه شتيکى ناسان و ناسايى بوو، چونکه زرينه ی دانىشتوان نه يانده توانى چه که هه لېگرن، به لکو هر هر خه زيشيان لى نه بوو.

ب- (خليفه) کړتو زنجير ده کړى، زنجيره که ی دريژ ده کړيت و به ره و شار پيش خويانى دده و نه هر چى خه زرينه ی عه بياسيه کانه و مه لېه ندى زيږو زيوو دياريه به نرخه کانو که لويه له گرانبه ها کانه له نيو کړشکه کانى خيلافه ت و به يتولمالدا هه يه پيشانيان دده دا.^۱

ج- ده بى دوو کوپه که ی خليفه به بهر چاوى خويه وه بکوژين، نه مه و (أحمد= أبو العباس) ی کوپه که وره ی و (عبدالرحمن= أبو الفضل) ی کوپه نيوه نجيه که ی کوژان و..... هه روه ها ده بى (مبارک= أبو المناقب) ی کوپى سيته مى و (فاطمه و خديجه و مريم) ی خوشکانى خليفه هر هر موويان به دليل بگيرين.

د- ده بى ژماره يک پياو - که له لايه ن (ابن العلقمى) ی ناپاکه وه له لای (هولاکڅ) ناويان درابوو - بانگ بکړين، نه م پياوانه برىتى بوون له ژماره يک زانای نه هلى سوننه، (ابن العلقمى) پکى لى ده بوونه وه، نه مه و هر هر موويان هينران، هر يه کيک له مانه له مالى خوى ده هينرايه دهره وه و ژن و مندا ل و نه ندامانى خيزانه که شى له که لدا بوون، ته تاره کان ده يانبرده دهره وه ی به غداو له نزيک گوږستانک پاده گيراو پاشان زاناکه چون مه پ له لايه ن قه سابه وه سهرده برېږى له لايه ن ته تاره کانه وه سهرده برېږا، ژن و مندا له کانيشى ده ستگيرده کران، يان بؤ کوشتن، يان ده کرانه تالانى، نه م بارودوخه به هه موو پيوه ريک کاره ساتيکى دلته زين و ويژدان هه ژين بوو.

به م شيوازه: شيخ (محي الدين يوسف ی کوپى شيخ الفرج ی ابن الجوزى) ی ماموستاى (دار الخلافة) به خوى و هه رسيک کوپه که يه وه: (عبدالله و عبدالرحمن و عبدالکريم) سهر برېږا. هه روه ها (مجاهد الدين ايبک) و (سليمان شا) ی براى که سهر کردايه تى بانگه وازى جيهاديان ده کرد له به غدا به جوته سهر برېږان.

هه روه ها (شيخ على کوپى النيار) ی ماموستاى ماموستايان و ماموستاو په روه رده که رو پاهينه رى خليفه ش سهر برېږا، نينجا دوايه دواى نه مانه پيشه و او وقارييژى مزگه و ته کان و قورئانخوين و حافيزانى قورئان هينران و سهر برېږان، هه موو نه م کارانه نه نجام دران و

(خەلىفە) زىندووھ دەشېنىيى كە چۆن (ھۆلاڭ) بە چاۋى دۆستانە ھەلسوكەوت لەگەل (ابن العلقمى) ى ۋەزىرى خاين و ناپاك دەنوئىنى، پەيوەندى ئىۋان ئەم دوانەى بە چاكى بۆ پوون بۆۋە، ھەموو پاستىيەكان لە بەرامبەرىدا دەرگەۋتن، دەرگى بە دەرەنجامەكانى سپاردنى كاروبار بە خەلگى ناشايستەى كرد، بەلام دواى چى؟ ھەلبەتە دواى لە دەستدانى كات!^۱

بە خەلگەلگەردنى بەغدا:

دوابە دواى چەكدانانى دانىشتوانى شارو كوژدانى ئەم كۆمەلە ھەلبۇزاردەيە و پىپوونى كۆلەن و بازارپو كون و قوزىنەكانى شار لە سەربازانى تەتارو مەغلۇل، ھۆلاڭ فەرمانە قىزەۋنەكەى خۆى سەبارەت بە خەلگەلگەردنى بەغدا دەرگەرد،^۲ بەسەر ھەموو شىتەكدا ھاتن، مزگەۋتەكانىيان بە مەبەستى دەستگرتن بەسەر قوبىيە زىپىر كەفتكراۋەكانىيان پوخاندن، دواى تالان و بېۋى ئەۋى تىياندايە لە ديارىيە بەنرخ و نايابەكان ھەر ھەموو كۆشكەكانىيان پوخاندن، كوشت و كوشتارو خوينپرشتن و تالان و بېۋىيان بۆ خۇيان خەلەل كرد، مەغلۇلەكان لەم بوارەدا زۆرىيان تىپەپاند، دەگىرنەۋە يەككىيان دەچىتە نىۋ كۆلەننىكى تەنگەبەرەۋە (۴۰) مندال دەبىنىۋ دەيانكوزى، ھۆيەكەى دەگەپىتەۋە بۆ ئەۋەى كە: دايكىيان لە پىش ئەۋاندا كوژداۋن و ئەۋىش بەزەيى پىدا ھاتوۋنەۋە بۆيە كوشتوۋنى.^۳

مىژوۋنوۋسە ميانەپەۋەكان ژمارەى كوژداۋانى بەغدا بە (۸۰۰) ھەزار كەس دەخەملەتن،^۴ تەتارەكان بەس پياۋە بە ھىزەكانىيان نەدەكوشتن، بەلگولە كوشتنى پىرەپياۋو ژنانىش پانەدەۋەستان، مەگەر ژنىكىيان پىۋ جوان بايە، دەيانگرتو بە تالانى داگىريان دەرگەرد،^۵ كەس بە ساغى بۆى دەرەنەچوۋ مەگەر كەسىك خۆى لە بىرىك يان كونيەكدا خەشاردابی، ئەم ھىزە ماۋەى (۴۰) پۆژ درىژەى كىشا، ئاگر ھەموو شوئىنىكى گرتەۋە، ھەرچى توشى بوو قوتىداۋ ھەلى لوشى، وشك و تەپرى پىكەۋە سوتاند، زۆرىيە كۆشك و تەلارەكان و مزگەۋتى خەلىفە و مەشھەدى ئىمام كازم و گۆپى خەلىفەكانىيان لە (پەسافە) بەسەر يەكدا داتەپاندن،^۶ كاتىك (ھۆلاڭ) چوۋە نىۋ (يەغدا) ۋە، بەرەۋ كۆشكى (خىلافە) چوۋ، لە بارى پاست دانىشت و بەم

۱ قصة التتار ص: ۱۵۱.

۲ قصة التتار ص: ۱۵۱.

۳ المغول للصياد ص: ۲۶۵.

۴ دول الاسلام للذهبي ۱۲۲/۲، المغول للصياد ص: ۲۶۵.

۵ قصة التتار ص: ۲۶۵.

۶ بغداد في عهد الخلافة العباسية، ترجمة بشر فرانسيس ص: ۲۹۲-۲۹۳.

بڼه وه له گڼل میره کانی خوی ټاهه نگیان گټرا، فره مانیدا (خه لیفه) بڼن، که هات پټی گوت: نه تو (خانه خوی)ی و نیمه ش میوانین، که واته ده بی هستی و نه رکی میوانداری جیبه جی بکې، (خه لیفه) گوتی راست ده که ی، ترسو بیمی ئی نیشتبووو سهری سوپرما بوو پامابوو، به شیوه یه که په شوکابووو شله ژابوو نه یده زانی کلیله ی خه زینه کانی له کوئی داناون، ناچار فره مانیدا قفله کان بشکیننو (۲) هزار پوښاکو (۱۰) هزار دینارو ژماره یه کی ژور که وهر و مرواری و به ردی به نرخ ی دهره ټنان و پټشکه شی (هولاکو خان)ی کردن، نه ویش ناوړی ئی نه دانه وه و به سهر داروده سته که یدا دابه ش کردن، ئینجا پووی کرده (خه لیفه) و گوتی: نه و مال و سهر و ته و سامانه ی له سهر زه ویدا هه ته ناشکرایه که هر هه مووی (تالانی)یه و به شی سهر بازه کانمانه، ئیستا ده مانه وئ په رده له سهر نه و سهر و ته و سامانه ت هه لده یه وه که شاردو ته وه، چیه و له کوئی؟ له و کاته دا خه لیفه دانی نا به هه بوونی حه وړتکی پر له زپر له نیوه راستی کوشکدا، کاتیک نه و شو ټنه یان هه لکه ند ته ماشایان کرد پر له زپر خولا سه که هر پارچه یه کی بریتی بوو له (۱۰۰) مسقال، ئینجا (هولاکو) فره مانیدا بڼه مال ی خه لیفه و داروده سته که ی سهر ژمیر بکریټ، (۷۰۰) ژنو که نیزه کو (۱۰۰۰) خزمه تگوزار – (کوئله) یان ژماردن، کاتیک ژنه کانی سهر ژمیر کران، خه لیفه به سهری کزو دهنکی نوزه له وه گوتی: (نه و ژنانه م پټی بده نو که نه تیشکی پوژیان له سهر هه لاتووه نه پووناکی مانگ)، (هولاکو) فره مانیدا به ټاره زوی خوی (۱۰۰) ژن له نیوانیادا هه لبرژیریت که خزمنی و خوشه ویستنی، ئینجا (هولاکو) شو و به ره و سهر بازه که ی خوی که پايه وه، به یانیه که ی فره مان ی به (سونجا ق)ی سهر سوپای کرد بجیته نیو شاره وه و ده ست به سهر مال و سامانی (خه لیفه) دا بگریټ و له شاری بڼیټه دهر، نه ویش هرچی خه لیفه کانی عه باسی له ماوه ی (۵) سه ده دا په سمه نده یان کرد بوو هه مووی کورده وه و بردی.^۲

له کوټاییدا و پاش نه وه (هولاکو) و سوپاکه ی له خوینرشتن و کاولکاری و تالان و برپو کوشت و بر زوریان ټیپه پاند، (هولاکو) بریاریدا: کوټایی به کوشتن به ټیریت و هر که سه بجیته وه سهر کاری تایبه تی خوی، (ابن کثیر) ده لی: کاتیک له (به غدا) جاپی هیمنی و ناسایش درا خه لک له نیو گوپستان و چالوو خه نده کو دارو په رده پخواوه کاند هاتنه دهره وه هر ده تگوت مردوون و تازه له نیو گوپه کانیا ن هاتوونه ته دهره وه، به کتریان

۱ تاریخ مختصر الدول من: ۲۷۱، المغول للصیاد من: ۲۶۶.

۲ جامع التواریخ من: ۲۰۰-۲۰۲، المغول للصیاد من: ۲۶۶.

نه ده ناسیه وه، باوك كوپى خۆى و برا بىراى خۆى نه ده ناسیه وه، هه موو ئه مانه ش په نگیان په پىپووو تووشى نه خۆشى بوون و خۆيان گه يانده كاروانى كوژاوه كان.^۱

هـ- كوژرانى خهليفه (المستعصم بالله):

(هۆلاكو) به وپه پى خراپى په فتارى له گه ل (خهليفه) دا ده نواند، به جوړي ك خواردى لى قه دهغه كردبوو، كاتي ك (خهليفه) هه ستى به برسيتى كرد داواى خواردى كرد، (هۆلاكو) به ده ستى خۆى سىنيه كى پر زىپى له به رده م دا ناو پى گوت: بخو، (خهليفه) گوتى چو ن زىپ ده خورى؟ هۆلاكو وه لامى دايه وه: نه گه ر ده تزانى زىپ ناخورى، نه دى بوچى هه ل ده گرت و به سهر سه ربازه كاندا دابه شت نه ده كردو تا له پوژي كى ئاوا دا خو ت و مالى ميراتيتان له هيرشى سوپايه كى ئاوا دا بپاراستبايه؟ بوچى ئه م ده رگا ئاسنينانه ت نه ده كردن به تىرو شىرو به په له نه ده هاتى بو سهر كه ناره كانى ده رباى (جهي حون) و پيشت به په پينه وهى من نه ده گرت؟ (خهليفه) وه لامى دايه وه: ئه مه به قه زاو قه ده رى خوا بوو،^۲ (هۆلاكو) گوتى: ئه وهى ئيستاش به سه رتو دا جيبه جى ده كريت هه ر به قه زاو قه ده رى خودايه، له گيړانه وه يه كى تر دا ده لى كاتي ك (هۆلاكو) ئه م پرسى ارانه ي ئاراسته ي (خهليفه) كردن، (خهليفه) بى دهنگى هه لبا ر دو وه لامى نه دايه وه.^۳

به لام سه باره ت به چو نيه تى كوژرانى (مستعصم)، تا ئيستاشى له گه ل دابى مه سه له يه كى شار دراو هيه و به چاكى ساغ نه بو ته وه و گيړانه وهى ميژوو نو سه كان دژ به يه ك ده وه ستنه وه: ميژو نو نو سى مه زن (أبو الفداء ابن كثير) سه باره ت به جيا وازى پى وايه ته كانى تاييه ت به كوژرانى (خهليفه موسته عصم) ويته يه كى پوون و ئاشكرامان نيشان ده دا و ده لى: كه س ئاكا دارى چو نيه تى كوژرانه كه ي نه بووه، گوترا وه كه گوايه خنكي ترا وه يان خستويانه ته نيو گونيه يه كه وه و به رپيلاقه يان دا وه و ئينجا مردو وه، يان له (ديجله) دا خنكي ترا وه، ده سته واژه كه ي به م شيو هيه كو تا بى پى دى نى: خودا به راستى ئه مه زاناته.^۴

له نيوژ ميژو نو نو ساند ا مه شهو ره كه (معتصم) خرابي ته نيو جه والي كى سهر گري دراو هيه و به شه ق و پيلاقه لى درابيت و به م شيو هيه كوژرابيت، لي ره دا پرسى اري ك سهره لده دا و ده لى:

۱ المغول للصياد ص: ۲۶۶، البدايه والنهايه ۲۰۳/۱۳.

۲ المغول للصياد ص: ۲۶۷.

۳ المصدر نفسه ص: ۲۶۷.

۴ المختصر اخبار البشر ۲۰۳/۳، المغول للصياد ص: ۲۶۸.

له بهرچی هۆلاکۆ ئەم شیوازه‌ی بۆ کوشتنی (موسته‌سه‌م) هه‌لبژاردووه؟ ده‌رباره‌ی ئەم چه‌ند به‌هانه‌یه‌ک بۆ ئەم کاره‌ی هینراوه‌ته‌وه، له‌مانه‌:

أ- به‌لای پاپۆزکاره‌ موسلمانانه‌کانی (هۆلاکۆخان) هوه‌ قورس بوو (خه‌لیفه‌) - که‌ ئەمیری نیماندارانه‌و سه‌رۆکی ئایینی ئەوانیشه‌ - خوینی برپژژیت، له‌بەر ئەم هۆشداریان دا به‌ (هۆلاکۆ) که‌ کارێکی له‌م شیوه‌ بکا، تا کار به‌وه‌ گه‌یشته‌ یه‌کێک له‌ گه‌ردوونناسه‌ - موسلمانانه‌کان - پێی گوت: ئەگەر (خه‌لیفه‌) بکوژی، جیهان تاریک ده‌بێ و پەش هه‌لده‌گیرسیت و نیشانه‌کانی قیامه‌تی به‌ دوا‌دا دین،^۱ له‌م کاته‌شدا - وه‌کو پێشوو - (نصیر الدین طوسی) ئەم پڕوپاگه‌نده‌یه‌ی په‌تدایه‌وه‌و چه‌ند به‌لگه‌یه‌کی واقعی خسته‌ پڕوو سه‌لماندی ژماره‌یه‌ک خه‌لیفه‌ی عه‌باسی کوژاون و هه‌چ کاره‌ساتیش پڕویان نه‌داوه‌، جا کاتی هۆلاکۆ پای خۆی له‌سه‌ر کوشتنی ساغ کرده‌وه‌، خۆی له‌ پشتی خۆینه‌که‌ی بوارد و به‌م شیوه‌یه‌ی پێشدا باسکرا گیانی له‌ جه‌سته‌ی جودا کرده‌وه‌.

ب- (هۆلاکۆ) (موسه‌سه‌می) کوشت به‌بێ ئەوه‌ی بێلێ خوینی ئی برژێ، له‌ ترسی قسه‌و مه‌ترسیه‌کانی زانا موسلمانانه‌کان نه‌بوو، به‌لکو ئەمه‌ کلتوری مه‌غۆل بوو به‌س - ده‌رباره‌ی کوشتنی پیاوی مه‌زن -، هه‌روه‌کو چۆن (النویری) ئاماژه‌ به‌ ئەم ده‌کات و ده‌لێ: (خه‌لیفه‌) یان هینایه‌ لای (هۆلاکۆ)، ئەویش فه‌رمانیدا بخه‌یته‌ تایی خه‌راپه‌که‌وه‌و بخه‌یته‌ به‌ر سمی ئەسه‌په‌وه‌و به‌م شیوه‌یه‌ تاكو ده‌مری گێره‌ بکێت، ئەم کاره‌ی پێکرد و مرد، وه‌کو چۆن له‌ هه‌والی ده‌وله‌تی عه‌باسیش باسما‌ن کردووه‌ ته‌تاره‌کان دابو نه‌ریتیان ئاوابوو که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی خوینی پاشاوه‌ره‌پیاوان ناڕێژن،^۲ (ابن خلدون) ده‌لێ: (موسه‌سه‌می) ده‌ستگیرکراو خرایه‌ نیو تا خه‌راپه‌که‌وه‌و به‌ سندوقه‌کوت لێیان ده‌دا نه‌وه‌ک خوینی ئی برژێ - به‌ پێی بیروباوه‌پی خۆیان -.

(هۆلاکۆ) به‌ په‌په‌وه‌ی کلتوری نه‌ته‌وه‌که‌ی په‌فتاری ده‌کرد، که‌ کلتوره‌که‌یان پشتی خوینی هه‌ر سه‌رۆکێک قه‌ده‌غه‌ ده‌کات که‌ خوینی پاشایه‌تی به‌ ده‌ماره‌کانیاندا هاموشوی کردبێت: بۆیه‌ - بۆ کوشتنی پاشا دوژمنه‌کانیان شیوازی خنکاندن - به‌ دانانی کۆمه‌له‌ په‌پۆیه‌کی ئه‌ستور له‌سه‌ر ده‌م و لووتی - به‌کارده‌هێنن. له‌سه‌ر ئەم بنه‌مایه‌ ده‌رکه‌وت که‌ هۆکاری دوهم پاشته‌ره‌! چونکه‌ له‌ ناشتیی ته‌رمه‌که‌شیدا کلتوری خۆیان په‌چا‌و‌کردووه‌،

۱ مجالس المؤمنین ص: ۴۰۰ للششتري، المغول للصیاد ص: ۲۶۹.

۲ نهاية الأرب في فنون الأدب، نقلا عن المغول للصیاد ص: ۲۶۹.

۳ العبر وديوان البتدا والخبر ۵/ ۵۴۳.

ئەوان تەرمى (خەلىفە)يان لە شوپىنكى ناديار ناشتوۋە، تا ئەۋەى كە (سىۋىي) ئەم قەسەيە لە (نەبىي)يەۋە دەھىننىت: من گومان نابەم نىژابى، (ابن الفوطى) دەلى: سولتان (ھۆلاقق) فەرمانىدا بكوژى، لە پۆزى (۴) شەممەى (۱۰)ى سەفەردا كوژراۋ خويىنى نەپىژرا، بەلكو خرايە نىۋ گونىيەكەۋە بەر شەق و پىلاقە ياندا ھەتا مرد، ئىنجا نىژراۋ گۆرەكەشى شوپىنەون كرا،^۱ ھەروەك دەربارەى - شاردنەۋەى - خان و گەۋرەكانى مەغلۇل زانراۋە، ئەوان مردوۋەكانيان - بە تاييەتى گەۋرەكانيان - لە شوپىنى دوور ئاۋەدانى دەنىژن و گۆرەكانيان شوپىنەون دەكەن، بەم شىۋەيە (مەغلۇلەكان) لەسەر ئەم كىلتورەيان بەردەۋام بوون تا سولتان غازان خان (۶۹۴-۷۰۳ك) ھات و موسلمان بوو ئەم كىلتورەى ھەلۋە شاندەۋە، بۆ خۆى لە ھالى ھەياتىدا گۆرستانىكى گەۋرەى بۆ خۆى دروست كردو فەرمانىدا لەۋىدا بىنىژن، ئەمەبو بە يەكەمىن سولتانى مەغلۇلى لە گۆرستانىكى ئاشكردا بىنىژى.^۲

۶- ۋىران كردنى شارستانى:

دۋاى لىبۋنەۋەى (ھۆلاقق) و سوپاكەى لە كوشت و بېرى دانىشتۋانى بەغداۋ خاپوركردنى دياردە شارستانىيەكانى، (ھۆلاقق) فەرمانى دا (بەغدا) تالان و بېرۆ بىركىت، مەغلۇل تەتارەكان بەنىۋو شار ۋە رىۋون ۋە ھەرقى لەۋىداۋوۋ ئەۋەى عەباسىيەكان پەسمەندەيان كىردبوۋ لە زىپو زەبەرو سەرۋەت و سامان و كەلەپورى بەنرخى ۋەكوفەپش و جاجم و بەرمال و قوماشى ئاورىشم و لۆكە و كەتان و خىۋەت و زىن و كورتانى ئەسپو... ھتد فەرھود كرد، شاريان بەر مەنجهنىق دا زۆرىي خانوبەرە ۋە بەرو بازارپو مزگەوت و قوتابخانە و كىتەبخانەكانى پوخىنران و سوتىنران، بلىسى ئاگر كەۋتەۋە و تارىكەشەۋى بۆ ماۋەى چەند شەۋىك پاماللى و شارى پووناك كىردەۋە، كوشت و بېرۆ تالان و بېرۆ (۴۰) پۆزى خاياند،^۳ پاش ئەم (۴۰) پۆزە (بەغدا) پوخان و سوتان و كاولبوۋنىكى ۋاى بەسەرھات، چاۋ بە بىنىنى بەقاي نەدەكرد كە ئەمە بەغدايى، زانايەك پاش ئەم كارەساتە گەۋرە سەردانى بەغدا دەكات و ئەۋەى بىنىۋىيەتى بەم شىۋەيە بۆمان دەگىرپتەۋە: سەرۋى بنى شارم كردو بە ھەموۋىدا گەپام و بەم شىۋەيەم بىنى: شارىكى چۆل و ھۆل، خەلگىكى زەردو زەبۋون و پزىۋو پەنگ ھەلپزىكاۋ، دارو پەردوۋىيەكى بەسەر يەكدا پوخاۋو كۆشك و تەلارى كاولكراۋو دەشت و خاكىكى كىش و مات و خەماۋى مەينەتى و ناپەھەتى و تەنگەتاۋى ھەموۋ لايەكى ئەم شارە ۋە ھەموۋ دانىشتۋانى

۱ المغول للصياد ص: ۲۷۰.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۷۰.

۳ مآثر الإنافة في معالم الخلافة ۹۱/۲.

گرتبۆوه، ئهوهی به زیندوویی مابوونهوه له شار ههڵاتبوون و له ولاتدا په رته وازه ببوون و له دۆل و شیوو په ناو په سیواندا هه وابوونهوه، چۆن وانهی، کۆشک و خانوبه رهکانیان پوخابون و غه ربیی خاوه نه کانیاں ده کردو ده گریان، هه موو پزق و پۆزی و نازو نیعمه ته کانیاں تالان کرابوون، شنه با به سه ر خانوبه رهکانیاںدا هه لئ ده کردو ده یگوت ده بی که سیان لی ده رنه چوویی و به زیندوویی نه مابی؟ منیش پاوه ستام و پامام و گریام و بانگم به سه ر کۆشک و ته لاره ته پیوه کان و دانیش توهانه کانیاںدا لیدا:

وَأَنْدَب أَطْلَاهَا تَارَةً وَأَبْكِي عَلَى فِرْقَةِ الظَّاعِنِينَ
فَلَوْ نَهَبْتَ مَقْلَةً بِالْبُكَاءِ لَفَرَطَ الْغَرَامُ لَكُنَّا عَمِينَاً^١

کتیبخانه ی گه وره ی به غداش که گه وره ترین کتیبخانه ی سه ر زهوی ئه و زه مانه بوو — گوشرای فیکری موسلمانانی ماوه ی زیاتر له (٦٠٠) سالی له خۆرگرتبوو — بهر ئه م هێرشه درپدانه یه کهوت، کتیبخانه ی به غدا هه موو ئه م زانستانه ی له خۆدا کۆکردبوونهوه: زانسته ئه ده بی و هونه ریه کان، زانسته شه رعه یه کانی وه کو ته فسیری قورئان و فه رموده و فیه و عه قیده و په وشت، زانسته کانی بایه لوژی وه کو پزیشکی و گه ردوونناسی و ئه ندازیاری و کیمیایی و جوغرافی و زه ویناسی، زانسته مرقایه تیه کانی وه کو سیاسی و ئابووری و کۆمه لایه تی و ئه ده بی و میژوویی و فه لسه فی و غه ربی ئه مانه و سه دان به یته شیعو هه زاران چیڕۆک و په خشان، خۆ ئه گه ر وه رگێڕای بیانیه کانی یۆنانی و فارسی و هیندی و هی تریش هه ژمار که ین ئه و جا قه باره ی ئه و زیانه زۆره مان بۆ ده رده که وئ که بهر ته وای مرقایه تی که وتوه، کتیبخانه ی (به غدا) به هه موو پیوه رێک مه زن بوو، جگه له کتیبخانه ی (قورطوبه ی ئیسلامی ئه نده لوس) هیچ کتیبخانه یه کی تر له و سه رده مه دا له گه وره ییدا خۆی له قه ره ی ئه و نه داوه، (کتیبخانه ی قورطوبه ش) سبحان الله له سالی ٦٣٦ کۆچیدا و (٢٠) سال پێش پووخانی به غدا له لایه ن مه سیحیه کانی ئه نده لوسه وه به هه مان ده رد و کاره ساتی کتیبخانه ی (به غدا) چوو، ئه مه و له کاتی کدا شاری (قورطوبه) له سالی ٦٣٦ کۆچیدا له لایه ن مه سیحیه کانه وه پوخی ترا و یه کێک له قه شه مه سیحیه کان که ناوی (کمبیس) بوو به ده ستی خۆی ناگری له کتیبه کانی کتیبخانه ی شار به ردا، که هه زاران ته مه ن و سه روته و سامانیکی زۆرو عه ره ق و شه ونخونی و تیکۆشانیکی زۆر له نووسینه وه یاندا سه رف کرابوو.^٢

١ بغداد مدينة السلام وغزو المغول ص: ٢٥٥.

٢ قصة التتار ص: ١٥٩.

کتیبخانە ی (بەغدا) لە لایەن خەلیفە ی عەباسی ھاپونە پەشید (١٧٠ کـ ١٩٣ ک) ھوہ دامەزێنرا، لە سەر دەمی خەلیفە مەئمون (١٩٨—٢١٨ ک) دا بە شیوەیەکی بەرچاو گەشی سەند، خەلیفەکانی دواتریش بە تۆبە ی خۆیان کتیبخانە کەیان بە کتییی زۆرترو گرانقە در دەولە مەندتر کرد، تا کار بە ھوہ گەشت بوو بە خانە یەکی زانیاری، بە خەیاڵدا نە دەھات چەند زانیاری لە نۆییدا ھە یە، لە سەر دەمی کدا بە پەچاوکردنی ئە ھوہ چاپە مەنی تێدا پەیدا نە بوو، ملیۆنە ھا کتییی بەرگراو لە کتیبخانە کەیدا کۆکرا بوونە ھوہ و سە فتە کرا بوون، خانو بەرە ی کتیبخانە ی بەغدا لە تاقمە ژوورێکی گەورە پێکھاتبوو، ھەر تاقمە ژوورە بۆ کۆکردنە ھوہ یەکیک لە ماددەکانی زانست تەرخان کرا بوو، تاقمە ژوورێک بۆ کتیبەکانی فێقھ و زانستی شەریعی، تاقمە یەکی تر بۆ کتیبەکانی پزیشکی، یەکی تریش بۆ کتیبە کیمیاییەکان و چوارە میش بۆ لیکۆلینە ھوہ سیاسییەکان و.... ھتد.

سەدان کارمەند لە ھو کتیبخانە دا ھەڵدەسوپان و چاودێریان دەکردو بۆ پسانە ھوہ لە سەر پێکخستن و تازە کردنە ھوہ ی بەر دە ھام بوون.

لە نۆی ئە م کارمەندانە دا ئە م جۆرە کەسانە دە بییان:

(النساخون) = لە بەرگەرە وان و نووسەرە وان ی کتیب، ئە مانە بە م کارە یان ژمارە ی کتیبیان بۆ چەندین کتیب زیاد دە کرد.

(المناولون) = وێدەرانی کتیب: ئە مانە کتیبیان لە پەفە بەرزەکانە ھوہ بۆ خوینەران دە ھێنایە خوارە ھوہ.

(المترجمون) = ھەرگێرە رانی کتیب: ئە مانیش کتییی بیانیان بۆ سەر زمانی قورئان ھەردە گێژان.

(الباحثون) = لیکۆلەران: ئە مان بە دوا ی خاڵێک لە خاڵەکانی زانستدا دە گەژان بۆ خەلک لە نۆی ئە ھو کتیبخانە گەورە دا.

ژمارە یە ک ژوورو ھۆلی تایبەت بۆ خویندنە ھوہ و گفتوگۆ کۆپی زانستی تەرخان کرا بوون، ژمارە یە ک ژووری تر بۆ پشودان و خواردن و خواردنە ھوہ و ھەوانە ھوہ و خەوتنی ئە ھو خوینەرانە دیاری کرا بوون کە لە شوینی دوورە ھوہ بۆ خویندن ھاتبوونە بەغدا، ئە م کتیبخانە گۆشراویکی خەست و خۆلی بیرو زەینی بە شەری لە خۆگرتبوو، (مەئمون) دوابە دوا ی تۆمارکردنی سەرکەوتنە سەربازیەکانی بە سەر پاشای (پۆم) داو لە کاتی وتووێژو پەیماننامەکانیدا یەکیک لە مەرجەکانی ئە مە بوو کە پاشای پۆم پێگا بە ھەرگێرە رەوان بەدا کتیبەکانی کتیبخانە ی

(قوسته نښه) بؤ سهر زمانى قورئان وه رگيڼ، خه ليفه کاني عه باسى کارمه ندى تا بيه تيان به سهر زه ويذا بلأوده کرده وه تا کتېبى زانستى په يداگه نو بيانهيڼنه کتېبخانه ي به غداو به زانا موسلمانان پاده سپاردن هم کتېبانه هه لسه نگيڼنو دواى په خنه و شيکردنه وه، وهريان گيڼپه سهر زمانى عه ربه ي، ژماره يه کى ژور له و کتېبانه ي به زمانه کاني يوناني و سرياني و هيندى و سه نسکريتي و فارسى و لاتينى و غه يري ته مانيش نوسرابوون له کتېبخانه ي گه وره ي (به غدا) کارى وه رگيڼپان ته نجامدرا.^۱

— ته تاره کان چيان به سهر کتېبخانه گه وره کى (به غدا) هيڼا؟

ته تاره کان مليونه ها کتېبى به نرخ و گرانقه دريان هه لگرتو هه لئاندانه نيو دهرىاي (ديجله) وه، مه غوله کان کردو کوششى زانستيانه ي سده کاني پيشدايان به خپى هه لدايه خپى (ديجله وه)، ناوه پوونه کى ديجله پهنگى ميره کبه ي کتېبه کان به سهريدا زال بووو په ش هه لگه را، سواره ي مه غوله کان به سهر ليژنه کتېته کاندرا پمباريڼى ده کردو هم به ربه ربه ي پووبارى ده کرد، نه مه تاوانتيک بووو دهره ق به مرقايه تي ته نجام دراو له ميژوودا دووباره بوونه وه ي ژوره، تاوانتيكى ناوا مه گه ر له نه نده لوس له به رامبه ر کتېبخانه ي (قورپويه و غه پنا ته و نه شبيلي و بله نسيه و سه رقه سه ... هتد) ته نجام درابى، خاچپه رسته کانيش زياتر له (۳) مليون کتېبى کتېبخانه ي (ته پابلوس) ي لوبنانيان سوتاندن، له فه له ستينيش هه مان تاوانيان به سهر کتېبخانه کاني (غه ززه و قودسو و عه سقه لان) دا هيڼا، ئينجا دواى ته وان داگيرکهرانى نوئى ته وروپايى له سده ي (۹) دا که دابارينه نيو ولاتانى ئيسلامى تاوانى خويان به رامبه ر کتېبخانه کان ته نجامدا، به لام به شيوازيكى نوئى، هم ته وروپاييانه زيره کتر بوون، کتېبه کانيان نه سوتاندن به لکو تالانيان کردنو له گه ل خويان بؤ ته وروپايان برده وه، به رده وام تا ئيمروشى له گه لدايى کتېبخانه و مؤزه خانه کاني ته وروپا گه وره ترين و نايابترين کومه له کتېبى زانستيان له خو گرتووه که هر هه موويان به ره م و نووسراوى موسلمانانى چهند سده يه کى له سهره يه کى پيش هم داگيرکاريه ن، هيچ گوماني تيډا نيه ژماره ي ته و کتېبانه و سه رچاوه سه ره کيانه ي له ته وروپا هه ن به پيژده يه کى ژور زياترن له و کتېبو سه رچاوه گرنگانه ي له جيهانى ئيسلاميدا هه ن، داگيرکهران به هه موو توانايه کيانه وه و به دريژايى هه موو سده کاني ميژوو خه باتيان کردووه تا نوممه تي ئيسلامى له هه موو جوړه کاني زانست و پيشه وه تن بى به ش بکه ن، جاريک له پيگاي سوتاندنى کتېبخانه کانيان، جاريكى تر له پيگاي قم کردنى کتېبه کانيان له دهر يادا، جاريكى تريش له پيگاي دزيڼى

كتىب و بەرھەمە زانستەكانيان، ئىستاش لە پىنگاي گۆپىن و دەستكارى كىردى پەيرە و پىزگىرامى خويىندى دەيانە وئى ھەرچى بەسودو ماىە بەھىزىبون و پىشكە وئە لە مېشكى نەوہى نوئى موسلمانيدا نەھىلن، چونكە داگىرەران چاك دەزانن زانست لە ئىسلامدا چەندە بايەخدارە، لە لايەكى تىرشەوہ چاك دەزانن ئەگەر موسلمانان بە زانست گۆش بگىرن و پاپەينىرن چۆن پۆلى گىرنگ لە جىھاندا دەگىرن.^۱

پاش ئەوہى مەغۇلەكان كىتەبخانەى بەغدايان پوخاندو كىتەبەكانيان خىكاندن، ئىنجا بەرەو كۆشك و تەلارە جوان و پارىتەراوہكان باياندايەوہ، كەلوپە لە بەنرخەكانيان تالان كىردن، ھەر شىتەك پىيان ھەلنەگىر بايە و نەيانتوانىبايە دەيانسوتاند، دەستيان بە پوخاندن و سوتاندن كىرد، زۆرەى شار وىران كراو خانوبەرەو كۆشك و تەلارەكانيان لەگەل زەوى تەخت كران، ئاگرو دوگەل لە نىوياندا كەپەى دەسەندو ئاسمانى تەنىبوو، ماوہى (۴) پۆزى پەبەق ئەم بارودۆخە درىزەى كىشا، شەقامەكانى بەغدا بە خويىن سوور بىبون و تەرمى بۆگەنى كۆژان لە ھەموو كوچە و كۆلاننىكا بەسەر يەكدا كەلەكە كرابوون، (ھۆلاكو) ترسا نەخۆشى لە ئەنجامى بۆنى ساردى خويىن و كۆژاوان بلاويىتەوہ و سوپاكەى بگىرتەوہ، لەبەر ئەمە چەند بىرارىكى دەر كىردن:

أ- سوپاى تەتار تا تووشى نەخۆشى نەبى بە تىكپاى لە بەغدا دەر دەچىت و بۆ شارىكى باكوورى عىراق دەگوازىتەوہ، ھىزىكى بچووكى پاسەوانى تەتار لە دوورى دەورەپەرى بەغدا وەكو ئىشكەچى بەجى دەمىنى.

ب- جاپى ھىمنايەتى پاست و دروست لە بەغدا دەدرى، نابى دواى ئەم (۴۰) پۆزە ھىچ موسلماننىك بەبى ھۆ بكوژىت، بەلكو كۆژاوەكانيان بنىزن و شار لە تەرم و خويىن پاك كەنەوہ.

ج- (ھۆلاكو) بىرارىدا (مۇيد الدىنى علقمى) شىعە بكا تە سەزۆكى ئەنجومەنى حوكمى دىارىكراوى مەغۇلى بۆ سەر بەغدا و بىرارىەكانى مەغۇل لەو شارەدا جىبەجى دەكات.^۲

۷- (مۇيد الدىنى علقمى) ى حوكمىرانى بەغدا:

(مۇيد الدىن) تەنھا بە ناوو سەرو سوپەت حوكمىران بوو، سەركردايەتى فىعلى بە دەست خودى مەغۇلەكانەوہ بوو، مەغۇلەكان لە پىناوى ئەوہدا بە تەواوہتى بىكەنە داردەست و تۆكەرى زەلىلى خۇيان لەگەلى كەوتنە شەرە جەنگى دەروونى و سوپاكەيتيان پى دەكرد، لە

۱ قصة التتار ص: ۱۶۲.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۶۳.

پوژگاری - حوکمرانيه تیه که یدا - هینده یان سوک و چروک و دماو کرد، په رده ی شهرم و شکو و سام و هیه ته ی ځی دامالرا - به شیوه یه که وده سف ناکریت، پوژیک له پوژان ژنیک (ابن العلقمی) ده بینی ټوا سواری نیستریک بووه و ته تاریکیش به قه مچی نیستره که ی ځی ده خو پیت، ژنه که دیته ته نیشته ووه و پتی ده ځی: ټی (ابن العلقمی) پوله کانی عه باس به م شیوازه په فتاریان له گه ل ده کردی؟! ټم وشیه (تیرئاسا) له دلی ه لده چه قیت و پاشان ده چیت ووه مال ووه و دهرگا له سر خوی پیوه ددها، هه تاکو له سهره تای مانگی جه مادی دووه می ټو ساله دا به خه م و په ژاره ووه تا مرد نه هاته دهره ووه، ټمه و ۶۳ سال ژیاو له گورستانی شیهه کاندانیزا.

(ابن العلقمی) سوکایه تیه کی بی ټه ندازه ی له لایه ن ته تاره کان و موسلمان ه کانه ووه به رامبه ر کرا که له وده سف کردن نایه، دوی خوی وده زاره ت درایه ده ست کورپه که ی، خودا به په له و بی دواکه وتن بۆ لای خوی برده ووه، شاعیریک به م شیوه یه به جوین شری ده کات:

یا فرقة الاسلام نوحوا واندبوا أسفا علی ما حل بالمستعصم
دست الوزارة کان قبل زمانه لابن الفرات فصار لابن العلقمی

۱- حوکمه تی هولاکو (حوکومه تی نیلخانی له عیراقدا):

دوی هره سی به غدا (هولاکو) به شیوه یه کی پاسته وخو پشتمگیری ده سه لاتی خوی له عیراقدا کردو ده ستی به پیکه ستنی به پیوه به رایه تی و کاروباری ده ولت کرد، هیزی سهریازی به ره و فورات و نیوه پاستی عیراق نارد، دانیشتوانی (حیلله و کوفه) پی شوازیان لیکردن و چه ند پردیکی په پینه وده شیان بۆ دامه زانندن، لیره را تیپه سهریازی که به ره و (واسیت) به پیکه وت - که پاشماوه ی هیزه کانی (مه مالیک) ی ځی مابوون -، به توندی پووه پوویان بوونه ووه و پیکه لشاخان دروست بوو، ټمه و جهنگه که به تیکشکانی هیزه که ی (مه مالیک) و کوژانی ژماره یه کی ژور له دانیشتوانی شار کوتایی پیهات، مه غوله کان له و ځی پانه وده ستان و به شوین تاقمه سهریازه ه لاته ووه کانی (مه مالیک) که وتن و به ره و (خوزستان) پویشتن، دهره نجام ژوربه ی سهریازی هیزه که ی (مه مالیک) له نیوچوون و ټوانی ماشنه ووه خویان به دهسته ودها، له و سهرویه ندانه دا هولاکو بڼه ماکانی نیداره ی عیراقی دامه زانندن و دایه ووه ده ست خودی عیراقیه کان، جگه له نیداره ی سهریازی و ټرکه کانی پولیس گورپانیه کی به رچاوی له به پیوه به رایه تیه کانی تری ده ولته دتا ټه نجام نه دان، پوستی به پیوه به رایه تی

(سوپا و پۆلیسی) دایە دەست (بە هادوری خۆراسانی)، (فخرالدینی دامەغانی) لەسەر پۆستی (دیوانداری) وەکو خۆی دامەزراندەوه، (مؤید الدینی علقمی)ی وەزیری پێشداڕ (موسڵەسەم)ی لەسەر پۆستی وەزارەت دامەزراندەوه، بەلام دواي ئەمە هیندەي ئەخایاند، توشی ئەخۆشی دەروونی و پەژارەیی و خەمناکی بوو لە جەمادی دووهمی ئەو سالەدا، واتە (٣) مانگ دواي هەرەسی بەغدا گیانی لەدەستدا، (عزالدين أبو الفضل)ی کۆریان لەسەر پۆستەکەي دانایەوه، ئەمە و لاتى عیراق لە جیاتی (٧) هەریم کرایە (٥) هەریمی ئیداری، پۆستی بەرپۆبەرایەتی هەر هەریمێک بە ناوی پۆستی (صدر) دەدرایە دەست بەرپرستێک، ئەویش ژمارەیهک جێگرو پراویژکارو دارودەستەي لە دەورەي خۆي کۆدەکردنەوه، هەریمەکان بەم شیوەیه بوون:

١- ئیدارەي خۆرەلات: شاری خالیسو بەندەنجین و پێگای خۆراسانی دەگرتهوه.

٢- ئیدارەي فوڤات.

٣- ئیدارەي کوفە و حیللە.

٤- ئیدارەي بەسرەو واسیت.

٥- ئیدارەي دوجەیل و موسڵەنسریه.

لێرەدا پێویستە ئاماژە بەوه بکریت کە ئەم دابەشکردنە لەگەڵ دابەشکردنی جوغرافی بۆ ناوچە کشتوکالیەکانی عیراق گونجاوو پێکوپێکە، ئەمەو (هۆلاکۆ) (احمدی کوپی عمران)ی — کە خەلکی (باجسری) بوو — کردە سەرۆکی ئیدارەي خۆرەلات.^١ (تاج الدین علی کوپی دوامی) کە لە سەردەمی موسڵەسەمدا پۆستی دەرگاوانی پێ سەپێردرابوو کردە سەرۆکی ئیدارەي فوڤات، (عزالدين بن أبی الحديد)یشی لە پۆستی کاتبی (تۆمار) دامەزراند، بەلام دواي ماوهیهکی کورت وەفاتی کرد، شیاوی باسە کاتبی تۆمار پاستەوخۆ پەيوەندی بە (خاوەنی دیوان)هوه هەیه، بە حوکمی تەبیعیەتی پۆستەکە کاتبی تۆمار ناگاداری هەموو نەینیهکانی ئیدارەي دەولەتە، کاتبی تۆمار لەسەردەمی ئیلاخانیەکاندا پۆلیکی بایەخداري هەبوو، تا کار بەوه گەشتبوو پێیان دەگوت: (کاتبی عیراق)، جاروبارە پۆستی (خاوەنی دیوان)یشی بەرپۆبە دەبرد.

بەلام سەبارەت بە پۆستە ئاینیهکان لەسەرۆکی هەموویانەوه پۆستی (قەزاوہت)، ئەوا (هۆلاکۆ) ئەو پۆستەي بە قازی (عبدالمعمر بەندەنجی) سپاردو کردی بە قازی قازیان،

پۆستی هه موو ئه وقافه کانی ده ولته تی ئیلخانیش خرایه به رده سستی (نصیرالدین الطوسی)، (شهاب الدین بن عبدالله) ش کرایه سه رۆکی ئه وقافی شاری به غدا، ئه وه سه رده می خۆیدا سه ره پرستی چاککردنه وهی مزگه وتی خلیفه وه شهه دی ئیمام کازمو کردنه وهی قوتابخانه کان وهی هینانه وهی زانایان و توندوتۆلکردنی نیوانی زانایان و سۆفی مه شره بان و برینه وهی نازوخه و پۆزی بۆیانی ده کرد.

پاش جیگیرکردنی بنه ماکانی ده ولته تی عیراق (هۆلاکۆ) به ره و (ئیران) گه راپیه وه، چونکه (خۆراسان) له وه سه رده مه دا بنکه ی سه ره کی ده سه لاتی مه غۆلی وه لبه ندی ده ولته تی (ئیلخانی) (هۆلاکۆ) بوو، ده سه لاتی ئه م ده ولته (۸۰) سالی خایاند، (عیراق) یش له م نیوانه دا هه ریمێکی سه ره به م ده ولته بوو.^۱

ده ولته تی ئیلخانی له فارس و عیراقدا سنوره که ی به م شیوه یه بوو، له پووباری (جه یحون) وه بۆ زه رای (هادی) و له (سند) وه بۆ (قوچات) درێژ بپۆوه وه نندیک خاکی ئاسیای بچووکیشی به رخۆدابوون، حوکمرانه کانی ئیران به ونیشانه ی که سه ره به خانی گه وره ی (چین) ناوی (ئیلخان) یان به سه ره خۆیانداده بپری، (ئیلخان) هکان یه که له دوا ی یه که حوکمی ولاتی (ئیران) یان گێرا تا به یه کجاری له سالی ۷۵۶/ ۱۳۵۵ زاینیدا دوا یان بپراو ده ولته که شیان کۆتایی پێهات.^۲

– حکومه تی عیراق له سه رده می (جوینی) دا:

له ذي الحجة ۵۷۶هـ دا، واته دوا ی تپه پرینی سالتیک به سه ره پوخانی به غدا وه زیر (عزالدين) ی کوپی (ابن العلقمی) کۆچی دوا یی کرد، میژوونوس (علا الدین کوپی عطاء الملك الجويني) جیگه ی گرتوه، ئه وه به ره گه ز له بنه ماله یه کی خاوه ن پێگه ی په سه نی ئه ده بدۆستی به ده سه لاتی ئیرانی بوو، به دامه زراندنی (جوینی) کاروباری وه زاره تی عیراق له ژێرده سستی عه ره ب ده رچوو، پاسته وخۆ به حوکومه تی ناوه ندی ئیران به سترایه وه، (جوینی) یش چوه پیزی وه زیره کانی دیوانی وه زاره تی میر (ئهرغۆن) ی مه غۆلی حوکمرانی (ئیران)، ژماره یه که گه شتی به نیو ولاتانی (مه غۆل) داگردن، به شیویه کی پاسته وخۆ ئاگاداری ژیان و گۆزه رانی مه غۆله کان و ولاته کانیان بوو، له بارودۆخی نه ته وه کانی (تورک و مه غۆلی) کۆلیه وه و توانی مه وادیکی زۆرو زه وه ندی میژوویی ده رباره یان کۆکاته وه به زمانی فارسی بینوسیته وه، کتیبه که ی ناونا (تاریخ جهانکشی) – واته میژووی جیهانگیر – که مه به سستی

۱ المصدر نفسه ص: ۱۳۹.

۲ الدولة المستقلة في المشرق ۲۰۵.

پى (جەنگىزخان) بوو، بوو بە سەرچاوەی سەرەمى مېژووی مەغۇل، بەلام باسەکانى کتیبەكە لەگەڵ گىترانەوہى جەنگەکانى (ھۆلاکۆ) لەگەڵ فیرقەى (ئیسماعیلیە) لە ولاتى (چیا) دا کوتایى یان پى دى، ئەمە لە حالیکدا (جوينى) لە کاتى ئە ھێرشانەدا لەگەڵ (ھۆلاکۆ) بوو، ھەرۆھە لە کاتى پەلاماردانى سەر (بەغدا) ش لە (ھۆلاکۆ) دانەپراییو.

۹- پاشا و میرەکان بە وەفد دینە لای (ھۆلاکۆ):

ھەرەسى بەغدا ترسو و بیم و دلەراوکییەکی زۆری لە نێو جیھانى ئیسلامدا بلۆک کردو، ھۆکمران و میرى ھەریەکان بە داماو و سەرى کزەو دەھاتنە لای (ھۆلاکۆ)، لە ترسان و بۆ خۆپاراستن لە شەرپەکانى دەستیان بۆ بەسنگەو دەناو پیرۆزیایی سەرکەوتنیان لى دەکردو ئامادەیی خۆیان بۆ گوێرپایەلێ و فرمانبەردارى ئەو دەردەپری و بە زمانى لوس و چاپلوسى دەیانەویست (ھۆلاکۆ) لە خۆیان قایل بکەن، لەو میرانەى بە مەبەستى پیرۆزیایی (ھۆلاکۆ) بۆ شارى (مەراغە) ی سەر بە ھەریمى (نازەربایجان) چوون، (بدرالدین لؤلؤ) ی ئەتابەکی (موسل)، (ابوبکر) ی ئەتابەکی (فارس) کوپەکەى خۆى بۆ ئەم مەبەستە نارد، لە نزیک شارى (تەورین) یش دوو سولتانى سلجوقى دژ بەیک کە براى یەکتەر بوون: (سولتان عزالدین کەیکاوسى دووھەم) و (سولتان رکن الدین قلیچ ئەرسەلانى چوارەم)، خۆیان گەیانە سەربازگەى (ھۆلاکۆخان)، (عزالدین) لە ترسان ھەلەلەرز: چونکە سەربازەکانى ئەو لە کاتى پوووبەپووونەیان لەگەڵ (بایجوتویان) ی سەرسوڤای مەغۇلیدا شەپیان کردبوو لە ئاکامدا لە (ئاقسەر) لە لایەن ھێزەکەى (بایجونویان) شکستیان خواردبوو، کاتیك (بەغدا) لە سەر دەستى ھۆلاکۆ ھەرەسى ھێنا، (عزالدین) لە شوێنى خۆى و پلەوپایەى لە تۆلەى بە زەبرى (خان) دەترسا، بۆیە ویستى بە بەکارھێنانى شێوازێکی مۆتەمەللیقانە خۆى لەم تەنگزەییەى تێى کەوتوو پزگار بکات، ھەستا وینەى دەم و چاوو سەرى خۆى لە بنى جووتە نەعلەیکدا کیشا و پیشکەشى خانى پق ھەستاوى کردن و پێى گوت: تۆکەرى خۆت ھىواخوازە قاچى پیرۆزى لە سەر سەرى پیرۆزى بەندەى خۆى دابنى،^۲ (دوقوزخاتون) تکای بۆ کردو ھۆلاکۆ دلێ نەرم بوو و لێى خۆش بوو، گومانى تیدا نە، ئەم ھەلویستە سەر شۆرپانە، وینای ھەندیک لە ھۆکمرانە موسلمانەکانى ئەو سەردەمەمان بۆ دەکیشى کە چۆن تووشى سوکو و پرسیوایى ببوون.^۳

۱ العراق بین سقوط الدولة العباسية وسقوط الدولة العثمانية ص: ۱۴۰، ۱۴۱.

۲ المغول للصیاد ص: ۲۷۹.

۳ المغول للصیاد ص: ۲۷۹.

شه شهه: پوخانی دهولته تی عه بیاسی و باسیک له ژیاانی خه لیفه (المستعصم بالله):

(ابن کثیر) ده لای: نه میری ئیمانداران (المستعصم بالله) دواخه لیفه ی (بنی عباس) له عیراقدا، ناوی (أبو أحمد عبدالله کوی نه میری ئیمانداران (المستنصر بالله) ی ابی جعفری منصور کوی (الظاهر بامر الله) ابی نصر محمد کوی (الناصر لدين الله) أبو العباس أحمد کوی نه میری ئیمانداران (المستضيء بامر الله) ابی محمد الحسن کوی نه میری ئیمانداران (المستنجد بالله) أبو المظفر يوسف کوی نه میری ئیمانداران (المقتضى لامر الله) ابی عبدالله محمد کوی نه میری ئیمانداران (المظفر بالله) أبو العباس أحمد کوی (المقتدي بامر الله) أبو القاسم عبدالله کوی نه میری زه خیره أبو العباس أحمد کوی نه میر إسحاق کوی (المقتدر بالله) ابی الفضل جعفر کوی (المعتضد بالله) ابی العباس أحمد کوی نه میر (الموفق) ابی أحمد طلحة کوی (المتوکل علی الله) ابی الفضل جعفر کوی (المعتصم بالله) ابی إسحاق محمد کوی ره شید ابی محمد هارون کوی (المهدی) ابی عبدالله محمد کوی منصور ابی جعفر عبدالله کوی محمد کوی علی کوی عبدالله کوی عباس ی کوی عبدالمطلب کوی هاشم هاشمی عباس)، له سالی ۶۰۹ کۆچیدا له دایک بووه، له ۲۰ ی جمادی به که می ۶۴۰ کۆچیدا به یعه تی خیلایه تی پیدرا، له پۆژی چوارشه مه داو له ۱۴/صفر/۶۵۶ کۆچیدا کوژا، له پۆژده که کوژا ته مه نی (۴۷) سالی بوو خوا په حمی پی بکات، سه رو سوپه تیکی جوانی هه بوو، خاوه نی خوخته و په وشتیکی به رز بوو، عه قیده و ئیمانیکی ساغو سه لیمی هه بوو، له دادپه ره وری و خیره و خیرات و پیژگرتنی زانایان و خودا په رستاندا شوینی (المستنصر) ی بابی هه لگرتبوو، ئیجازی عیلمی بۆ له زانایانی خوراسان و هرگرتووه، وه کو: حافز ئیبنونه جاپی و مؤیدی طوسی و أبو روح عبدالمعزی کوی محمد الهروی و أبو بکر قاسم ی کوی عبدالله ی کوی الضفّارو غهیری نه وانیش، کۆمه له زانایه کیش له ده می نه ویان گێژاوه ته وه وه کو: مامۆستای مامۆستایان صدرالدین أبو الحسن علی کوی محمدی کوی سیار) ی مامۆستا و پاهینه رو په روه رده که ری، نه م دوو زانا که و ره: ئیمام (محي الدين ابن الجوزي) و شیخ (نجم الدين باذرانی) ی ئیجازه ی زانستیان له لایه نه وه وه و هرگرتووه و باسیشیان لیوه کردووه، نه و (خوا په حمی پی بکات) وه کو باب و باپیرانی سوننی بوو له سه ر پیره و ی سه له ف بوو عه قیده ی نه هلی سوننه ت و جه ماعه تی هه بوو، به لام نه رم بوو زۆر وریا نه بوو سه روه ت و سامانی خۆش ده ویست و په سمه نده ی ده کرد، نه و نه مانه ته ی له لایه ن (ناصر داودی کوی موعه ززه م) ی پی سپێردرا بوو پاشقولی داو نه یدایه وه، به های نه مانه ته که خۆی له (۱۰۰) هه زار دینار ده دا، کاریکی له م جۆره له (خه لیفه) ناوه شیته وه و

قیزەونە، بەلکو لە خەلکانی بێ پلە و پایەش ناوەشیتهوه، وەکو قورئان دەفەرموویت لە ئەهلی کیتابییش ناشیرینە، ئەوان هی وایان تێدایە ئەگەر بارە زۆرێکیشی لە لا دانستی دواپە دەتداتەوه، هی واشیان هەیه ئەگەر دیناریکیشی پێ بسپیری ناتداتەوه وەکو خودای بالادەست دەفەرموویت: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأَمَّنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ (ال عمران: ٧٥).

تەتارەکان لە پۆزی ٤ شەممە ١٤/ صفر/ ٦٥٦ داو لە تەمەنی ٤٠ سال و ٤ مانگیدا بە مەغدوری کوشتیان، ماوەی خێلافەتەکی ١٥ سال و ٨ مانگ و چەند پۆزێک بوو، خودا پەحمی پێ بکات و جێگەى خوش بکات و پێزی لێنى، دواى گێرانى (٢) کوپى کوژران و کوپێک و (٣) کچیشى گێران، بە کوژرانى ئەو وەجایى خێلافەتى بنى عباس کوپىبوو و کەس نەبوو جێى بگرتەوه، دواھەمین خەلیفەى عەباسى بوو، ئەو خەلیفانەى لەگەڵ هەبوونی هیزو پێزی دەسەلاتیان خێریان ئی چاوەپوان دەکراو بە عەدالەت و دادپەرورەى کاروبارى ئوممەتیان بەرپۆتەدەبرد، بە کوژرانى (عبدالله المستعصم) کۆتاییان پێهات و ژمارەیان گەیشته (٣٧) خەلیفە، یەكەم خەلیفەیان (عبدالله ی سفاح) بوو، لە سالى ١٣٢ى کۆچیداو پاش کۆتایی پێهێنانى دەولەتى (ئەمەوى) بەیعتى خێلافەتى پێدراو بنەماکانى دەولەتى عەباسى لە عێراقدا دامەزراندن، بە کۆتایی هاتنى المستعصم لە سالى ٦٥٦ کۆچیدا دوايان بپاوەدەولەت و خێلافەتیان کۆتایی پێهات، ماوەى دەسەلاتى خێلافەتى عەباسى (٥٢٤) سال بوو، لە دواى ٥٤٠ کۆچى و لە سەردەمى (بەساسىرى) دا ماوەى سالتیک و چەند مانگىکی پرەبەق دەستیان لە جلەوى حوکمرانى عێراق بەربوو، ئینجا وەکو پێشدا جلەو کەیان کەوتەوه بەردەست، جێگای باسە عەباسیەکان وەکو ئەمەویەکان نەبوون و لە هەموو شوێنێکی جیهانى ئیسلامیدا بالادەست نەبوون.^١

وەک دەبینین ولاتى (مەغریب) لە ژێر قەلەمپەوى عەباسیەکان دەرچوو بوو، سەرەتا ژمارەیهک لە نەوێکانى (بەنى ئومەییە) لە پرەچەلەکی (عبدالرحمن ی کوپى معاویەى کوپى هوشامى کوپى عبدالملك) و هەندیک خەلکی گەلیان حوکمرانى ئەو ولاتیان کرد، دواى سالانیکی درێژخایەن هەندیک مەلیکی تر دەسەلاتى خۆیان بەسەردا سەپاند، ئەوانەى ناوی (فاتیمیەکان)یان لە خۆ نابوو چەند سەدەیهک لە بەرامبەر عەباسیەکاندا حوکمرانى ولاتى

میسرو هه نډیک ولاتی مه غریبیان ده کړدو جارویاره ش په لیان بۆ ولاتی شام ده هاویشته و زه مانیکي دورودریژیش ده سه لاتی خوږیان به سر ولاتی (حرمین) - حجازدا - کیشا.^۱ ده ولته تی (فاتیمه کان) نزیکه ی (۳۰۰) سال به رده وام بوو، تا (العاقد بالله) ی دوا ه مین خه لیفه یان له دوا ی (۵۶۰) ی کړچی و له ده ولته تی (الصلاحية الناصرية المقدسية) کړچی دوا یی کړد، ژماره ی خه لیفه کانیان (۱۴) دانه بوون، ماوه ی ده سه لاتیان له سالی ۲۹۷ ی کړچیه وه ده سته پیکردو به مردنی (العاقد) له سالی (۵۶۰) و چنه د سالی کدا کوتای پتهات.

نه وه ی جیپی سه رسوپمانه: ماوه ی خیلافه تی دوا ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) به گویره ی فرموده ی (صحيح) (۳۰) سالی ته واو بوو، ابوبکرو عمرو عوسمان و علی له پرسته ی نه م خیلافه ته سه رپاسته دان و (حسن) ی کوپی (علی) یش (۶) مانگ پۆستی خیلافه ته ده گریته ده ست و به مه (۳۰) سالی ته واو له م خیلافه ته پر ده بی، نیغه نه م بابه ته مان له باسی (دلائل النبوة) به لگه کانی پیغه مبه رایه تیدا) جیگیر کردوه پاش نه م سه رده مه مه لیکایه تی (پاشایه تی) دپته پیښه وه، په که م مه لیکي زنجیره ی پۆله کانی نه بو سوفیان له (معاویه ی کوپی نه بو سوفیان) را ده ست پیده کات، ښنجا (یه زید) دی، دوا ی نه ویش معاویه ی کوپی یه زیدی کوپی معاویه، مه لیکایه تی نه م مالیه ی که به (معاویه) ده سته پیکرد، به (معاویه) ش کوتای پتهات و به یه کجاری وه جاحی کویر بۆوه.

ښنجا مه لیکایه تی که له مالی (سوفیان) وه گوازیه وه مالی مه پوانی کوپی حه که می کوپی ابي العاص ی کوپی عبدشمس ی کوپی عبدمناف ی کوپی قصی، په که م مه لیکیان (مه پوانی کوپی حه که م) بوو، پاش نه ویش (عبدالملك) ی کوپی بووه مه لیک، ښنجا سه ره هاته سه ر وه لیدی کوپی عبدالملك، له ویشه وه بۆ (سلیمان) ی برای، له ویشه وه بۆ (عمری کوپی عبدالعزیز) ی ناموزای، ښنجا بۆ (یه زیدی کوپی عبدالملك)، ښنجا بۆ (هشام) ی کوپی (عبدالملك)، دوا ی نه ویش بۆ (ولیدی کوپی یزید)، ښنجا بۆ (یزیدی کوپی وه لید)، پاش نه ویش بۆ (ابراهیم الناقص) ی برای - که کوپی وه لیدیه - له ویشرا بۆ (مروانی کوپی محمدی ناسراو به (حماس)، نه مه یان دوا ه مین مه لیکي (بنی مروان) بوو، په که میان ناوی (مه پوان) بوو دوا ه مینیشیان هر ناوی (مه پوان) بوو، په که مین خه لیفه ی (بنی عباسی) یش ناوی (عبدالله) بووو به (السفاح) شوره تی په یدا کردبوو، دوا ه مین خه لیفه شیان هر ناوی (عبدالله) بوو که به (المستعصم) ناوی ده رکردبوو.

به هه مان شیوه یه که مین خه لیفه ی (فاتیمیه کان) یش ناوی (عبدالله المهدی) بوو
دوا هه مینیشیان ناوی (عبدالله العاضد) بوو، نه مه ی باس مان کرد پیکه وتنیک ی سه رسورپه تنه رو
ده گمه نه خه لگانیک ی که م نه بی دهرک به مه ناکن،^۱ خودای پاک و پیگه رد بۆ خۆی زاناته .
نه مه قه سیده یه که له لایه ن شاعیریک ی به پیزه وه نووسراوه ته وه و ناوی هه موو
خه لیفه کانی تیدا باس کردووه :

القاهر الفرد القوي بطشه
وجامع الأنام للنشور
على النبي المصطفى محمد
السادة الأئمة الأعلام
نظمتها لطيفة وجيزة
من قام من بعد النبي المصطفى
جعلتها تبصرة وذكرى
كيف جرت حوادث الأمور
معرضون للفناء والهلك
تبصرة لكل ذي اعتبار
يورثه من يشاء من عباده
وكل ملك فالى انتهاء
سبحانه من ملك القهار
وما سواه فالى انقضاء
بعد النبي ابن أبي قحافة
ثم ارتضى من بعده الفاروقا
واستأصلت سيوفه الكفارا
بذاك جبار السماء والأرض
ثم علي والد السبطين
كادوا بأن يجددوا بها الفتن
كما عزا نبينا اليه

الحمد لله العظيم عرشه
مقلب الأيام والدهور
ثم الصلاة بدوام الأبد
وآله وصحبه الكرام
وبعد هذا هذه أرجوزة
نظمت فيها الراشدين الخلفا
ومن تلامهم ولم جراً
ليعلم العاقل ذوالنصوير
وكل ذي مقدرة وملك
وفي اختلاف الليل والنهار
والملك للجبار في بلاده
وكل مخلوق فللفناء
ولا يدوم غير ملك الباري
منفرد بالعز والبقاء
أول من بويح بالخلافة
أعني الإمام العادل الصديقا
ففتح البلاد والأمصارا
وقام بالعدل قياماً يرضي
ورضي الناس بذي النورين
ثم أتت كتائب مع الحسن
فأصلح الله على يديه

وأجمع الناس على معاوية
 فمهد الملك كما يريد
 ثم أنه وكان برّاً راشداً
 فترك الإمرة لا عن غَلَبَةٍ
 وابن الزبير بالحجاز يدأب
 وبالشام بايعوا مرواناً
 ولم يدم في الملك غير عام
 واستوثق الملك لعبد الملك
 وكل من نازعه في الملك
 فقتل المُصَنَّبَ بالعراق
 الى الحجاز بـسَيُوفِ النُّقْمِ
 فجاء بعد قتله بصلبه
 وعندما صفت له الأمور
 ثم أتى من بعده الوليد
 ثم استفاض في الوري عدل عمر
 وكان يدعى بأسبح القوم
 فجاء بالعدل وبالإحسان
 مقتدياً بسنة الرسول
 فجَرَعَ الاسلام كَأْسِي فَقْدَه
 ثم يزيد بعده هشام
 ثم يزيد وهو يدعى الناقصا
 ولم تَطُلْ مَدَّة اِبْرَاهِيْمَا
 وأسند الملك الى مرواناً
 وانقرض الملك على يديه
 وقتله قد كان بالصُّعَيْدِ
 وكان فيه حتف آل الحكم
 ثم أتى ملك بني العباس
 وجاءت البيعة من أرض العجم

ونقل القصة كلّ رواية
 وقام فيه بعده يزيد
 أعني أبا ليلى وكان زاهداً
 ولم يكن منه اليها طلبه
 وفي طلب الملك وفيه ينصر
 بحكم من يقول كن فكانا
 وعافسته أسهم الحمام
 ونار نجم سعه في الفلك
 خرّ صريعاً بسيف الهلك
 وسير الحجاج ذي الشقاق
 وابن الزبير لاثذ بالحرم
 ولم يخف في أمره من ربه
 تقلبت حينه الدهور
 ثم سليمان الفتى الرشيد
 تابع أمر ربه كما أمر
 وذو الصلاة والثقى والصوم
 وكفّ أهل الظلم والطغيان
 والراشدين من ذوي العقول
 ولم يروا مثلاً له من بعده
 ثم الوليد فُتّ منه الهام
 فجاءه حمائم معافصا
 وكان كل أمره سقيما
 فكان من أموره ما كانا
 وحادث الدهر سطا عليه
 ولم تفده كثرة العديد
 واستنزعت عنهم ضروب النعم
 لازال فينا ثابت الأساس
 وقلدت بيعتهم كل الأمم

وكل من نازعهم من الأمم
وقد ذكرت من تولى منهم
أولهم ينعت بالسفاح
ثم أتى من بعده المهدي
وجاء هارون الرشيد بعده
وقام بعد قتله المأمون
واستخلف الواثق بعد المعتصم
وأخلص النية في التوكل
فأدحض البدعة في زمانه
ولم يُبقْ بدعة مُضِلَّة
فرحمة الله عليه أبداً
وعندما استشهد قام المنتصر
وجاء بعد موته المعتز
وبعده استولى وقام المعتمد
والمكتفي في الصحف العليا سطر
واستوثق الملك بعزّ القاهر
والمتقي من بعده والمستكفي
والطائع الطائع ثم القادر
والمقتدي من بعده المستظهر
وبعده الراشد ثم المقتفي
والمستضيء العادل في أفعاله
والناصر الشهم الشديد الباس
ثم تلاه الظاهر الكريم
ولم تُظل أيامه في المملكة
وعهده كان إلى المستنصر

خرّ صريعاً لليدين والفم
حين تولى القائم المستعصم
وبعده المنصور ذوالنجاح
يتلوه موسى الهادي الصفي
ثم الأمين حين ذاق فقده
وبعده المعتصم المكين
ثم أخوه جعفر موفي الذم
لله ذي العرش القديم الأول
وقامت السُّنة في أوانه
والبس المعتزلي ذلة
ماغار نجم في السماء أو بدا
والمستعين بعده كما ذُكر
والمهتدي المكرم الأعز
ومهد الملك وساس المعتضد
وبعده ساس الأمور المقتدر
وبعده الراضي أخو المفخر
ثم المطيع ما به خُلف
والقام الزاهد وهو الشاكر
ثم أتى المسترشد الموقر
وحين مات استنجدوا بيوسف^٢
الصادق الصدوق في أقواله
ودام طول مكثه في الناس
وعُدله كلّ به عليهم
غير شهور واعترت الهلكة
العادل البرّ الكريم العنصر

١ البداية والنهاية ٣٧١/١٧.

٢ البداية والنهاية ٣٧٢/١٧.

دام يسوسُ الناسُ سبعَ عشرة
ثم توفي عام أربعينَا
وبايع الخلائق والمستعصما
يبعثُ نُجب الرّسل من الأفاق
وشرفوا بذكره المنابرا
وسار في الأفاق حسنُ سيرته
ثينجا (شيخ عماد الدين ابن كثير) ده لّئ: منيش دواى نه مه ده لّئم:

ثم ابتلاه الله بعد التتار
صححه ابن ابن له هولاكوا
فمزقوا جنوده وشمله
ودمروا بغداد والبلادا
وانتهبوا المال مع الحرّيم
وغرّمهم إنظاره وحمله
وشفرت من بعده الخلافة
ثم أقام الملك أعني الظاهرا
ثم ولي من بعد ذاك الحاكم
ثم ابنه الخليفة المستكفي
ثم ولي من بعده جماعة
ثم خليفة الوقت المعتضد
في حسن خلق واعتقاد وجلي
سادوا البلاد والعباد فضلاً
أولاد عم المصطفى محمد
صلى عليه ذو الجلال

وأشهرًا بعزمات برّة
وفي جمادي صادف المنونا
صلى عليه ربّنا وسلّما
يقضون بالبيعة والوفاق
ونشروا من جوده المفاخرا
وعدله الزائد في رعيته^١
ثينجا (شيخ عماد الدين ابن كثير) ده لّئ: منيش دواى نه مه ده لّئم:

أبتاع جنكيزخان الجبار
فلم يكن من امره فكاك
وقتلوه نفسه وأهله
وقتلوا الأصفاد والأجدادا
ولم يخافوا سطوة العظيم
وما اقتضاه عدله وحكمه
ولم يؤرّخ مثلها من آفة
خليفة أعني به المستنصر
قسيم بيبرس الإمام العالم
وبعض هذا للبيب يكفي
ما عندهم علم ولا بضاعة^٢
ولا يكاد الدهر مثله يجد
كيف لا وهو من الشّمّ الألى
وملئوا الأقطار حكماً وعدلاً
وأفضل الخلق بلا تردّد^٣
مادامت الأيام والليالي

١ البداية والنهاية ١٧/٣٧٣.

٢ البداية والنهاية ١٧/٣٧٣.

٣ المصدر نفسه ص: ١٧/٣٧٤.

جەۋتەم: گرىگىزىن ھۆكارەكانى پوخانى دەۋلەتى عەبباسى:

خۇ دورخستىنەۋە لە جىبەجىكىردى شەرىيەتى خۇدا تەبەلى و دلتەنگى دنيا و تەفرو
تونابوونى سزاي قىامت بۇ تاك و كۆ پادەكىشى، شوپنەۋارەكانى خۇدورخستىنەۋە لە شەرىع
لەسەر ھەموو بوارەكانى ژيانى ئاينى و كۆمەلەيتى و سىياسى و ئابورى دەردەكەون، بە
جۆرىك بەلاۋ ئاشوب ھىندە بەسەر خەلكدا دىن تا تەۋارى كاروبارەكانى ژيانىان دەشتوپىنى.
خۇداى بالادەست دەفەرموۋىت: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور: ۶۳).

بىگومان ئوممەتى ئىسلامى و ھۆكۈمپانەكانى لە دوداۋايەكانى دەۋلەتى عەبباسىدا لە
شەرىع خۇدا دوركە وتبۇنەۋە لە ژيانى دۇنيا پۇچۇبوون و توۋشى دلەپاۋكە و
سەرگەردانى و ترسو تۇقان بىبون، لە بەرامبەر پەلامارى مەغلۇدا ھەرەسىيان ھىتا،
سەنگەرەكانى پېشەۋەى بەرگىرى شكىتئران، نەيانتوانى سەربازانە و چيا ئاسا خۇپاگىرن و ھەر
جارىك بەپوۋى داگىركاردا ھەلدە شاخان ترسو بەزىن بە ھۆى تاۋانەكانىانەۋە دلۋو دەروونى
داگىردەكردن و توۋشى چۆك لەرزىن و پىشۋوتەنگى دەبوون، لە ھەموو بوارەكانى ژىندا
توۋشى تەنگزە و تەنگەتاۋى بىبون: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ (طه: ۱۲۴).

گەلان و ھۆكۈمپانانى بەشى خۆرەلاتى ئىسلامى (ئەۋدىپوپوۋبارو ئىران و عىراق) توۋشى
دۇپان و سەرگەردانى و ھەست نەكردن بە بوونى خۇو مردنى وىژدانى پۇجى بىبون - مەگەر
خۇدا پەھمى بە خەلكانىك كىرەبىت لەم نىۋەداۋ بەم دەردانەۋە گىرۋدە نەبوۋى -
فەرمانكردن بە چاكە و پىگەگىرتن لە خراپە نەماۋو، ئەۋەى بەسەر جۈولەكەكان ھات بەھۆى
ۋازھىتئانان لە فەرمان كىردن بە چاكە و پىگىرتن لە خراپە، بەسەر ئەۋانىش ھات، خۇداى بەرز
دەفەرموۋىت: ﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ
مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿۷۸﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ
فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۷۹﴾﴾ (المائدة: ۷۸-۷۹).

ھەر كاتىك ئومەت شەرىع خۇدا بە گەۋرە دانانى و فەرمانەكانى جىبەجى ناكات و
سنوۋرى قەدەغەكانى دەشكىنى بە دەردى جۈولەكە گىرۋدە دەبىت و ھەۋەسى دىنى،
پىغەمبەرى خۇدا (ﷺ) فەرموۋى: (كلا، والله لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر ولتأخذون

على يد الظالم، ولتأطرنه على الحق أطرا ولتقصرنه على الحق قصرا، أو لينصرن الله بقلوب بعضهم بعضا، ثم ليلعنكم كما لعنهم).^۱

حوکمرانانی موسلمانانی (نودیو پوویارو نیران و عیراق) به هوی گۆپانی دل و دهروونیان له گوپرایه لی و فرمانبهداری و گهردنگه چیرا بۆ سه ریچی و هه لگه پانه وه له دژی حوکمه کانی خودا سوننه ت و بریاری جیبه جیکراوی خودای بالاده ستیان به سه رده ات، خودای به رز ده فـرموویت: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكْ مُغِيرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلٰی قَوْمٍ حَتّٰی يُغِيرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الانفال: ۵۳). نه و کومه لگایانه ش که ملی خوځیان بۆ نه و جوړه حوکمران و حوکمه تانه نه وی ده که ن که له شهرعی خودا لاده دن نه گهر که سانیکیان تیدا په یدا نه بن و به ره و پووی نه و واقعیه نه بڼه وه و داوی گپړانه وهی حوکمی خودا نه که ن نه و به تیکرای تووشی دامای و زه بوونی و سوک و چروکی ده بن.

له ولاته موسلمانانده ده ست درنژیکرڼه سه رگیان و مال و ناموس زوری په ره سه ندبوو، حوکمه کانی شهرعت په کیان خرابوو، به هوی دورکه و تنه وه له کتیبی خودا سوننه تی پیغه مبه ره که ی (ﷺ) شه رو ه راو به لاو ناشووب ته شه نه ی سه ند، دوژمنایه تی و پقو کینه له به رامبه ره که تریدا په نگی خواره وه، مه غوله کان به ئاسانی پړوژه ی داگیرکاری خوځیان له بوخاراو سه مه رقه ندو نه فغانستان و نیران و عیراق جیبه جی کرد، پړوژه پړوژ هیزو ده سه لاتیان زیادی ده کرد، ده ستیان له ده سته که وتی گهره گیربوون، سه رکه وتنی خودا به نسیمی سه روکی په کی که له ولاتانه نه بوو ـ که ناومان هیټان ـ، له ئارامی و پایه داری بی به ش کران، تووشی ترسو و تۆقان بوون له دوژمن، هه ندیک شار به هوی گه ماروی درنژخایه نی مه غوله وه تووشی برسیتی و قات و قری هاتن، مه غوله کان ژماره یه کی زورو بی شوماریان له موسلمانان کوشت و نافرته و کچانیکی زوریشیان لی داگیرکردن.

بیگومان دورکه و تنه وه له شهرعی خودا ده ست نه گرتن به سوننه ته کانی خودا له مه یدانی ململانی و پوویه پوویوونو وه دا له ده سته دانی ولات و ده سه لات و زال بوونی کافران و به لاو موسیبه تی یه که له دوا ی یه که به دوا ی خویدا ده هیټی.

یه کی که له سوننه ته کانی خودا که له نښو نیوه پوک و حه قیقه تی ئاین و میژودا ده ره ټنراوه نه مه یه: هه ر کاتیک سه ریچی خودا کرا له لایه ن که سانیکه وه که ده یناسن که سانیکیان به سه ردا زال ده کات که نایناسن. هه ر له به ر نه مه ش بوو خودا مه غوله کانی به سه ر

موسلماناندا زالّ كردن، كاتىكيش زانايان و شەرعزانان لە (ميسر) لە دەورەى (سيف الدين قطن) گەردىبونەو و پەيماناندا ئاينى خودا سەربخەن، خودا لە (عين جالوت) دا بەسەر مەغلەكانيدا سەرخستىن، لەمەولا بە ئىزنى خودا بە درىژى باسى لىوہ دەكرىت.

ئەو تاوانانەى خوداى مەزن دەسلەتەكانى پى لەئىو دەبات و سزاي ئوممەتانى پى دەدات دوو بەشن:

- ئىنكارى كردنى پىغەمبەران و باوہ پەنە كردن بەوہى پى ھاتوون.^۱
- بەدەمەكى و سىلەيى لە بەرامبەر نازو نىعمەتەكاندا بە خۆبەزلزائى و فىزو دەمارو پەتەردنەوہى ھەق و بەسوك تەماشاكردنى خەلك و ستەمكردن لە لاوازن و خۆشويستنى بەھىزان و زىدەپۆيى كردن لە گوناھو تاوان و سەرسام بوون بە سەرۆت و سامان، ئەم سىفەتانە ھەر ھەموويان بە سىلەيى و بەدەمەكى دەژمىردىن لە بەرامبەر نازو نىعمەتەكان، بەكارنەھىتائى نىعمەتەكان لە بەرزەوہندى و سودى خەلكىدا و دادپەرورەى گىشتىدا تاوانە، ئەم تاوانى دووہەمە بوو ھوكمپرانانى موسلمانان لەم قۇناغى مېژووى ئوممەتدا بە چاكي شوليان ئى ھەلكىشا بوو موو بە موو خالّ بە خالّ جىيەجىيان دەكرد.^۲

ھۆكارەكانى پوخانى دەولەتى عەبباسى زۆر بوون، زەمانىكى زۆرى بەسەردا تىپەپىيوو پىر بىبو، پىش ھاتنى (ھۆلاكۆ) دياردەكانى ھەرەسى ئى دەرکەوتبوون، پىش ئەمەو ماوہىەكى زۆر پەگەكانى نىو جەستەى ئەم دەولەتە لەبەر ھۆكارگەلىكى بى ھەژمار وشك ھەلاتبوون، لەمەولا بە ئىزنى خودا پونيان دەكەينەوہ:

۱- ديارنەبوونى سەركردايەتەكى كاربەجى:

خەلىفە (المستعصم بالله): پىاوپكى زاناو شارەزا نەبوو و دەريارەى كاروبارى دەولەتەكەى كەم تەرخەم بوو، پىاوى ئەو شوپنە گەرنىگ و چارەنووسسازە نەبوو كە بۆى دانرابوو، خاوەنى كەسايەتەكى ھىندە تۆكمە و بەھىز نەبوو، نەيتوانى ھەكو سەركردەىەكى لىھاتوو نوپنەرايەتى سەركردايەتەكى سەر پاست بكات، لە كاتىكدا لىكدا ھەوالى نەزىك بوونەوہى مەغلەكانى پىگەيشت، بەلام ھەكو پىويست خۆى بۆ بەرەنگاربوونەوہى ئەم ھىرشە مەترسىدارە ئامادە نەكرد،^۳ لە ئاستى ھۆشيارى و بەرپرسىيارى دا نەبوو، نەشارەزاو بى ئاگا بوو خاوەنى تەگبىرو پا نەبوو، بى ھىممەت و بى مشور بوو، سەرۆت و سامانى

۱ تاريخ دولتي لىمراپطين والموحدين للصلايى من: ۱۴۲.

۲ المصدر نفسه من: ۱۴۲.

۳ جہاد الممالىك من: ۳۵۱، قضایا ومواقف من التاريخ العباسى من: ۲۰۴.

خۆش دهوێست، کاروباری پشنگوێ دهخستن و به خهڵکی دهسپاردن و بۆ خۆی پالێ لێ دهدهایه وه، نهگهڕ بهس نهو پهفتاره ی له بهرامبهر سپارده که ی (مهلیک ناسر داود) دا نواندی بخهینه پوو بهسه بۆ که سیکی وهکو نهو پێی له که دار بکریت و ببیژی.

بێگومان لاوازی سهڕکدهیی له که سایهتی (مستعصم) دا به یه کێک له هۆکاره پێ خوشکهرو له پیشینه کانی پوخانی دهوڵهتی عهباسی دێته ههژمار، نهو نهیده زانی وه زیری باش بۆ خۆی هه لێژی، توانای به دوا داچوونی کاروباره کانی و لێپرسینه وه ی سهڕکده کانی نه بوو، نهو سهڕکده یهتی نه ده کرد، به لکو سهڕکده یهتی به سه ره وه ده کرا، نه م خوخته ی (خهلیفه) سه ری کیشا بۆ نه وه، هه ندیک له که سانی ده وریه ری جورته ت بنوین و غافلگیری بکه ن و به ره نگاری ببه نه وه، له بهر نه وه له سه رده می نه ودا ئاشوب و توپه یی و پرته و بۆله ی خه لک زیادی کرد و باری ئابووری لیکه له وه شابوو و گرانی و قات و قپی و پاشقولدان بڵاوبوو وه، دزو جه رده و قۆلپو ته له که بازان به بهر چاری پۆلیسه وه یان به پیکه وتن له که لێاندا مال و سامانی خه لکیان ده دزی، خهلیفه لێپرسینه وه و لێپێچانه وه ی نه له بهرامبهر پۆلیسدا ده کرد نه له بهرامبهر وه زیره کهیدا ده کرد، نهو وه زیره ی به سه ره وه مو دام و ده زگا کانی ده وڵته و هه رێمه سه ره بخۆکانیشدا بالاده ست بوو، (ابن العلقمی) ی وه زیر به مه به ستی نه هیشتنی سه ره وه ری ئیسلامی و پوخانی خیلافه ت له ژیره وه ئاگری شۆپش و کو ده تای خۆش ده کرد و نه خشه و پیلانی سازده دان.

نهو سهڕکده یه سه رپاست و په شیده ی قورئانی پیرو ز باسی لێوه ده کات و سیفه ت و په وشته کانی پون ده کاته وه و هانی ئوممه ت ده دا کار بۆ هێنانه دی بکات، له ئارادا نه مابوو، ئوممه ت مافی خۆی له هه لێژاردن و دیاری کردنی سهڕکده یه تی که له م شیوه بۆ خۆی واز لێ هێنا بوو، به لکو به مافی خۆی نه ده زانی له دژی تاوان و هه له ی حوکم پرانی پاپه پێت و لێپرسینه وه و لێپێچانه وه یان له گه ل بکات، نه ویش گیان و وێژدانی که و تبه وه بهر تاوێره کانی دا پوخان، (خهلیفه) ش ده وری به قودسیه ت و پیروزیه کی وه همی و خه یالێ ته نرابوو، پیوه ره کانی شه ریعه ت و ئامانجه به رزه کانی سه باره ت به م مه سه له یه و چه ندان مه سه له ی تر فه رامۆش کرابوون.

خودای بالاده ست و کار به جێ پیوه رو سیفه ته کانی (سه رکه دایه تی سه رپاست و په شید) مان له چیرۆکی (ذی القرنین) و ژیا ننامه ی (داود و سوله یمان علیهما السلام) و غه یری نه وانیش له

قورئانی پیروژدا بۆ ده خاته پوو، خودا (جل جلاله) به مه بهستی نه وه حوکمرانانی ئوممهت چاو له نمونه کانی بکه ن بهم شیوهیه و له ماوهی گێپانه وهی به سه رهاتی (ذي القرنين) دا نیشانه کانی پایه داری هه ر حوکمه تیکمان نیشان ده دا، گرنگترینی ئه م نیشانه:

• (ذي القرنين) و ده ستوری دادپه روهی:

خودای به رز ده فه رموویت: ﴿قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا مُّكْرًا ۝۸۷ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنُقُولُ لَهُ مِن أَمْرٍ أَيْسَرَ﴾ (الكهف: ۸۷-۸۸). واته: (ذي القرنين) گوته: هه ر که س جه ورو سته م بکات، ئیمه ش له مه ولا سزای ده دهین، پاشان ده گه پێته وه لای په روه ردگاری، ئه ویش سزایه کی بێ وینه ی ده دات، به لام هه ر که سیك ئیمان بیتیت و کارو کرده ی چاک ئه نجام بدات ئه و - جگه له وه له دوا پوژدا پاداشتی چاکی ده درپێته وه، ئیمه ش پریارو کلروباره کانی خۆمانی له سه ر سوک و ئاسان ده که ی.

• گرنگیدانی به زانست و به کاره یتانی له چا که دا:

وه ک ده بینین ژماره یه ک زانستی باشی له نیو ده ولته به هیزه که یدا به گه ر خستبوون، گرنگترینی ئه و زانستانه زانستی جوغرافیا بوو، (ذي القرنين) شاره زایی چاکی هه بوو له دابه شبوونی زه وی و پێگاویان و چیا و دۆل و ده شته کانیدا، له به ر ئه مه توانی ئه م زانسته له هاتوچۆی سوپا که یدا له خۆره لات وه بۆ خۆرئاوا و له باکو ر وه بۆ باشوور به کاریبێتی، هه روه ها له هه موو جۆره زانسته کانی سه رده می خۆیدا شاره زاییه کی پێویستی هه بوو، به به لگه ی ئه م ئایه ته پیروژه: ﴿ءَاتُوْنِ زُبْرَ الْحَدِيْدِ حَتّٰیۤ اِذَا سَاوٰی بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ اَنْفُخُوْا حَتّٰیۤ اِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُوْنِیْۤ اُفْرِغْ عَلَیْهِ قَطْرًا﴾ (الكهف: ۹۶) توخمی کانزا کانی ناسیون و له دیاری کردنیان و زانینی سیفه ته کانیا ن و به کاره یتان و سوود ئی وه رگر تیا نندا شاره زابوو، بێگومان (ذي القرنين) کانزا کانی له دروستکردنی هه موو ئه و که لوپه ل و ئامرا زانه دا به کاره یتان که ده ولته که ی حه وجییا ن بوو، به پێی هه ل و ده رفه تی په خسا ویش ته وای توانا کانی بۆ پێکانی ئاما نه کانی خسته گه پ.

• له هه لسه نگاندنی کاروباره کانی و پێوانه کردنی توانا کانیدا واقعی بوو:

پێشه کی ئه ندازه ی قه باره ی خه تهره پێشه اتوو هه کی ده گرت، ئینجا ئه ندازه ی چاره سه ری پێویستی بۆ ده گرت، قورئانی پیروژ باسی (په وشته سه رکرده یی) یه کانی ده کات

له: نارامی و دان به خۆداگرتن و سامو هه بیته و ئازایه تی و هاوسه نگی که سایه تی و زۆر زیکر کردنی خوداو خۆپاراستن له خواردن و به هه دهردانی مال و سامانی خه لک و گه شتی جیهادکردن له پیناوی خودا و پابه ند بوون به پۆشنیری شارستانی و... هتد، کێ ده یه وی زیاتر له مه بزانی با ته ماشای کتیبی (فقه النصر والتمکین فی القرآن الکریم) بکات، ئه م پێوه رو په وشت و سیفه تانه ی که بۆ هه لبژاردنی حوکمران پێویست بوون له ئارادا نه مابوون، له بهر ئه مه پۆستی خیلافته درایه ده ست که سێک که شیاو نه بوو لێ نه ده وه شایه وه، بۆیه لاوازی خه لیفه به شداری له پوخانی ده ولته تی عه بباسیدا کرد.

۲- پشتگوێ خستنی فهریه ی جیهاد له لایه ن عه باسیه کان:

پشتگوێخستنی فهریه ی جیهاد له لایه ن عه باسیه کانه وه کاریگه رترین به لکو مه ترسیدارترین هۆکار بوو بۆ پوخانی خیلافته تی عه بباسی، دوا به دوا ی به سه رچوونی سه رده می خیلافته تی (المستعصم بالله) - (۲۱۸-۲۲۷ ک/ ۸۳۳-۸۴۲) دا بوو به خه لیفه - هه یج جه نگو جیهادیکی شایسته نابین و نابیستین ده ولت پێی هه ستایی، به نه مای (جیهادی به رده وام) بۆ پاراستنی ئه و ده ولته ته به رفراوان و په ل و پۆداره له نێو به نه ما سه ره کیه کانی سیاسه تی ده ولته تی عه بباسیدا بوونی نه مابوو، له نێو ناکوکیه نێوخۆییه کاندایه تیان ده داو به م ده رده وه توشی مردنی له سه رخۆ ده بوون، ئه گه ره ئه وان وزه و توانا کانی ئومه مته تیان ئاراسته ی (جیهاد) کردبایه و له دژی خاچه رسته کاندایه کاریان هه تئابایه، به شێوه یه کی سه روشتی بزوتنه وه په و خه ی نه ره کان و ئاشووبه ده رکه و ته ووه کان ده پوکانه وه، گومانی تێدا نه ئه م جه و ره بزوتنه وه ئاژاوه گیرانه ته نها له که ش و هه وای په یس و گوماوی لێلدا سه ر هه لده دن و ته شه نه ده کهن، تاکه که ش و هه وایه کی سازو له بار بۆ پوکانه وه و له نێو چوونیان ته نها که ش و هه وای جه نگو جیهاده و له ویدا په ش و سه ی لێک جودا ده بیته وه و ژێر به ساغی ده مینێته وه و خه لته و خه لیش ده توێته وه، ده ولته تی ئیسلامی پێویستی زۆری به هه لکردن و به رزکردنه وه ی ئالای جیهاد هه بوو، تا خه لکی له ژێر کۆکاته وه و له و دووبه ره کی و په رته وازه ی تێی که و ته وون پزگاریان بکات و له که ش و هه وای بێده نگ بوون و چۆکدادان له به رامبه ر دوزمه ندایه بیه ی نه ته ده رو به ره و ئامانجی سه ره که و ته و پابه داری و سه قامگیری به ری، به لام - به داخه وه - عه باسیه کان ئالای جیهادیان له دژی داگیرکهری ده ره کی به رز نه کرده وه، له نێو جه رگه ی مالی خۆیاندا جه نگو هه رایان دروست کرد و ته ووشی دامای

بوون و ئالای سه ریچی کاران و یاخیانی نیوخو بهرز کرانه وه، نه وان ده یانتوانی په گهزه هه مه چه شنه کانی نیو دهوله ته که یان له ژیر ئالای جیهادا کۆکه نه وه و پویه پووی داگیرکه رو په لامارده ره بت په رسته یه که له دوی یه که کان بینه وه، به لام نه مه یان نه کرد، بویه چه ندین بزوتنه وهی جوراوجوری په گهزه په رست - له ژیر ئالای ئالو والادا - که م و زور په یوه ندیان به ئیسلام و جیهاده وه نه بو - به مه بهستی پارچه پارچه کردنی دهوله ت پاست ببوونه وه، (هولاکو) - ی نه وهی جهنگیزخان - له سالی ۶۵۶ ک/ ۱۲۵۸ زیدا هیترشی هینا، شکستی به هه موو که س ده خوارد ته نها نه وانه نه بی که ریازی (جیهاد) یان هه لئار دبوو، - خه لیفه و داروده سته که ی - هه موو هه ولئیکیان بۆ چاره سهری کۆتایی هاتنی شه پو شکاندنی ئالقهی گه ماروی سهر (به غدا) دا ته نها ریئازه به هیزو زیندووو چاره سهرسازه ئیسلامیه که نه بی که (جیهاده)، (هولاکو) په لاماری (به غدا)یدا، (مه نجه نیق)ی به گه پ خست و شور و قه لاکانی پوخاندن، ئاداری به سهر پاداره وه نه هیشت، تا کار به وه گه یشت له بهر بهرپابوونی بۆنسوی دوکه لو بۆگه نی زور ژیانی تیدا نه ده کرا، کاتیکیش (خه لیفه) (موسه عسه م) به خوی و (۷۰۰) که س له وه زیرو کاربه ده ستانی دهوله ته که ی و قازیه کانی به بی هیچ مه رجیک خویان به ده سته وه دا، (هولاکو) یه که سهر فه رمانیدا بیانکون، به م شیوه یه تۆماری خیلافه تی عه بباسی لولپتچ کرا، لیږه وه بۆمان پوون ده بیته وه گرته به ری شیوانی خه ونی پۆمانسی ساده هه رگیز نابیته هۆکاری مانه وه و دامه زراو بوونی شارستانی کان، نه وانه ی خاوه نی ئیراده ی هیترش و هه لمه ت نین، توانای به رگریش له ده ست ده دن، بیگومان دهوله تی عه بباسی فه پیزه ی جیهادی په کخستبوو کۆلی له پیکانی ئامانجه کانی دابوو، که گرنگترینیان نه مانه بوون:

أ- چه سپاندنی حوکی خدا که خوی له جیبه جیکردنی ده ستوری ئیسلامیدا ده بینیته وه، خودای گه ورده و بالاده ست ده فه رموویت: ﴿إِنَّا أَرْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ۝۱۰۵﴾ (النساء: ۱۰۵).

ب- کارکردن بۆ نه هیشتنی بی باوه پی: خودای بهرز ده فه رموویت: ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝۷۱﴾ (النساء: ۷۴).

ج- بهرنگار بوونه و هی په لاماری کافران بۆ سهر ولاتانی ئیسلامی: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقْتُلُونََكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا إِيَّاهُ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (البقرة: ۱۹۰).

هه روه ها چه ندین ئامانجی تریش، که پیکانیان پتویستی به (جیهادی بهرده وام) هه بوو، که واته پشتگوێ خستنی فه ریزه ی (جیهاد) و گرنگی نه دان به ئامانجه کانی، یه کیک بوو له هۆکاره کاریگه ره کانی پوخانی دهوله تی عه بباسی.

۳- له ده ستدانی یه کیتی سیاسی له نیو جیهانی ئیسلامیدا:

له دهیه کانی کۆتایی سه ده ی دووه می کۆچی و هه شته می زاینیه وه لاوازی و په رته وازه یی دزه ی کرده نیو دهوله تی عه بباسی به رفراوانه وه، هه ندیک له ولاته دووره کانی به غدای پایته ختی خیلافه ت جیابوونه وه و سه ره خۆیی خۆیان پاگه یاندو دهوله تی ناوه ندیش نه ی توانی بیانگیریتته وه ژیر ده سه لاتی خۆی.

دهوله تی (نه داریه سه): له سالی ۱۷۲/ک ۸۰۰ز له ولاتی (مه غریب) دامه زینرا، ئینجا دهوله تی (فاتیمی) یش له سالی ۲۹۷/ک ۹۰۹ز له ولاتی (تونس) دا له سه ر بناغه ی دهوله ته پوخاوه که ی (ئه غالییه) دروست بوو، دهوله تی (تۆلۆنی) یش له سالی ۲۵۴/ک ۶۶۸ز له (مسپ) سه ری هه لداو له سالی ۳۲۳/ک ۹۳۵ز اینیدا دهوله تی (ئیشخیدی) جیگه ی گرته وه، هینده ی نه خایاند (فاتیمیه کان) له سالی ۳۵۸/ک ۹۶۹ز اینیدا ده ستیان به سه ر (میس) دا گرتو (قاهیره) یان کرده پایته ختی دهوله ته که یان.

به م شیوه یه (به شی خۆرئاوای ئیسلامی) و (میس) به ره به ره به گویره ی کات و شوین له بازنه ی دهوله تی عه بباسی ده رچووو خیلافه تیکی تر ده رکه وتو ده ستی به سه ر نیوه ی خۆرئاوای ئیسلامیدا گرتو هه ولێ ده دا ده سه لاتی خۆی به سه ر به شه نیوه که ی خۆره لاتی ئیسلامیشدا بکیشی که وه کو نیوه به شه که ی خۆرئاوا سه ره خۆیی خۆی پاگه یاندبوو.

دهوله تی (زاهیری) له سالی ۲۰۵/ک ۸۲۰ز یدا له (خۆراسان) به رپابوو، سالی ۲۵۴/ک ۸۶۷ز دهوله تی (سه ففاری) جیگه ی گرته وه، ئینجا دهوله تی (سامانی) که له سالی ۲۰۴/ک ۸۱۹ز یدا له ولاتی (ئه ویدیو پویار) دروست ببوو، ده ستی به سه ر (خۆراسان) دا گرتو دهیه ویست هه موو ئه و هه ریمانه داگیر بکات که سه ر به دهوله تی (سه ففاری) بوون، به ره به ره قه له مه وه ی خیلافه تی عه بباسی له ده سه لاتیکی (سیاسی ئیداری پوحی) یه وه گۆپا بۆ ده سه لاتیکی (پوحی) و به س، کار به وه گه یشته ته نها ناوی خه لیفه له دوا ی باسکردنی ناوی سه رۆکی ده سه لاتداری هه ریم بخوینریتته وه و به س، لاوازیوونی خیلافه تی عه بباسی و لیکه له وه شانی

دهسهلاتهكهی^۱ به خاتری كۆمهله هۆكاریكى سه ره كیه وه بوو كه ئیره جیی باس لیكردنی نیه، له سه رده می (المستعصم) دا (۲۱۸-۲۲۷ك)، توركه كان پشكى گه وره یان هه بوو له دهسهلاتدا، (موعتسه م) ئه وانی له خۆ نزیك ده كرده وه و پۆستی بالای له پایتهخت و هه ریمه كان ده دانه دهست، پاسه وانی كردنی كۆشكه كه ی پى سپارد بوون، كار به وه گه یشت له نیو به غدا دهست درێژیان ده كرده سه ر خه لك و سكالای زۆر له به رامبه ریان به رز ده كرانه وه، (موعتسه م) شارى (سامه پا) ی بۆ دروست كردن و كردی به پایتهختی ئه وان و ئه و توركانه ی له ده ره وه ی ئه و هالا بوون له كۆشكى خیلافه تدا، دهسهلاتیان په ره ی سه ند، وای لیها ت خۆیان به ته نها دهسهلاتی په هایان به سه ر كاروباره كانی دهوله تدا هه بوو، به ویست و خواستی خۆیان خه لیفه یان هه لده بژارد، هه زیان به كى نه كرده یه و له گه ل هه وا و ئاره زووه كانیان نه ها تبا یه وه له سه ر پۆسته كه یان لاده برد.

(بووه یه ی) یه شیعه كان له سالى ۳۳۴ك/ ۹۴۵ز دهستیان به سه ر (عیراق) دا گرت و خستیانه سه ر دهوله ته كه ی خۆیان كه پێشدا له (فارس) دایانمه زانده بوو، ئینجا ئه مان بوونه خاوه ن سوڵته ی په ها به سه ر كاروباری خیلافه تداو، كار به وه گه یشت هه لویستی سته مكارانه یان له به رامبه ر (خه لیفه) دا ده نواند، هه ندیک خه لیفه یان ئازار و ئه شكه نجه دان و هه ندیکى تریشیان زیندانی كردن، ژماره یه كى تریشیان كوشتن، ئه و شیعه نه دوا ی ئه وه ی فاتیمیه كان دهستیان به سه ر میسردا گرت ده یان توانی كۆتایى به خیلافه تی عه بباسی بێنن، له (عیراق) و (خۆره لاتى ئیسلامیدا) به شیوه یه كى تاییه ت بانگه وازی بۆ خیلافه تی (فاتیمی) بکه ن، به لام ئه وان ئه م كاره یان نه كرد، له به ر ئه وه نا پارێزگاری له خیلافه تی عه بباسی بکه ن و هه زیان به چاره ی بى، به لكو له پێناوی ئه وه دا بوو دهسهلات و دهوله تی خۆیان نه بێته قوربانی دهوله تی (فاتیمی)، ئه و (فاتیمیه نه ی) كه ئیستا دهسهلاتیان فراوان بووه و توانیویانه دهست به سه ر ولاتی (شام و نیوه دوورگه ی عه ره بى) دا بگرن و جاپچییه كانی خۆیان له پێناو بنكۆل كردن و پوختاندنی (خیلافه تی عه بباسی) و دهست به سه ردا گرتنی (خۆره لاتى ئیسلامی) به نیو (عیراق) دا بلۆ كرده و نه وه، له سالى ۴۴۷ك/ ۱۰۵۵ز یدا یه كێك له جاپچیانی بانگه وازی فاتیمی توانی سود له لاوازی بوه یه یه كان وه رگریت و له پێی لایه نگره كانیه وه له نیو ئه و دهوله ته دا فیتنه و ناشووب هه لایستینی و خه لیفه بگریت و زیندانی بكات، (خه لیفه) هاواری له (توغرۆل به گی) سوڵتانی دهوله تی سلجوقی به ست - كه له

سالي ۱۰۳۷/ك ۲۷ز له هه نډيک ناوچه ۱ هريمي (خوراسان) دا دامه زرابوو، ټينجا به سوود وهرگرتن له لاوازي بوه بيهه کان په ل و پوي بؤ باکورو باشوري ټيران هاويشتبوو —، سولتاني سلجوقي هم دهرغه ته ۱ قوسته وه و به هيژيکي زړه وه به ره و (عيراق) پويشت و کولتايي به ناشو به که و ده ولته ۱ (بوه يهي) هينا و ده سلا ت و قه درو پزي جاران ۱ بؤ (خليفه) گيرپايه وه، به لام پاش نه وه ۱ (توغرول به گ) له سالي ۱۰۵۸/ك ۴۵۰ز ۱ دا به غدا ۱ به جي هشت، (به ساسري) — که به بانگه شه ۱ فاتيماه کان کاري ټيکرابوو — ده ستي به سر (به غدا) دا گرت و بانگه شه ۱ بؤ (خليفه) ۱ فاتيما (المستنصر بالله) کرد، به لام سر له نو ۱ (توغرول به گ) که پايه وه به غدا و کولتايي به جارچي و شورچياني فاتيما هينا له عيراقدا، نه مجاريان بارودخي عيراق به به رزه وه ندي ده ولته ۱ سلجوقي سونني مه زه ب ناسايي بوه و کاروباره کان بؤ خيلافه تي عه باسي هاتنه وه جيگه ۱ پيشويان، سلجوقيه کان پزي حورمه تيکي زوريان بؤ خليفه ده خسته پوو، به لام ته نها وه کو په مزيکي ناييني هيشتبويانه وه و هيچ هيژو ده سلا تيکي نه بوو، کاتيک خاچه رسته کان له سالي ۱۰۹۲/ك ۹۲ز ۱ دا هيرشيان هينايه سر ولاتي (شام)، خيلافه تي عه باسي جگه له ناردي نوينه ر بؤ لاي سولتانه کاني ده ولته ۱ سلجوقي تا چاره سري بارودخه که بکن هيچ ده سلا تيکي تري نه بوو نه يده تواني به رهنگاري هيرشه که بيته وه.^۱

نهمه و په يوه ندي نښان سلجوقيه کان و عه باسيه کان له سره تاوه تا کولتايي له نښان هه لکشان و ډاکشاندا بوو، هاتنه پيشه وه ۱ (خواره زميه کان) ۱ یش وه کو هيژيکي نو ۱ له ناوچه که دا گرزي و ټالوږي نښان نه وان و خليفه کاني عه باسي ليکه و ته وه — وه که له پيشدا باسکرا —، هه رچنده له سرده مي (المستعصم) ۱ دوا ه مين خليفه ۱ عه باسيده خيلافه تي عه باسي پوي پوي ناره حه تي و مهينه تي زړو زه وه ند بوه، به لام سرچاوه ميژوييه کان ټماژه به هيچ هه ول و ته قه لايه کي ديبلوماسي موسته عه سي خليفه ناکه که له پيناوي ده رچووني له م گيژاوه دا داييتي و په يوه ندي به هيچ کاميک له هيژو ده سلا ته ئيسلاميه کاني ده ورپه ريه وه کردي، به تايبه تيش نه ييوييه کاني شام و مه ماليکه کاني ميسر، وه که بومان پوون بوه نه و هه ر به و دالغوه ژياوه که هم هيژانه هي خوڼي و هه ر کاتيک پويستي پي بوون و ټماژه يه کي بؤ کردن له خزمه تيدا ټماوه ده بن، نامه که ۱ خليفه بؤ هولاکو که وه لامي هيرشه کاني تيدا ده داته وه هم پاستيه مان نيشان ده دا، له و نامه دا هاتوه: که هه

هه موو هیزه ئیسلامیه کان چاوه پیتی ئاماژه یه کی ساده و ساکاری خهلیفه ده که ن تا له پووی مهغوله کاندایه بوه ستنه وه، نه وهی له یاد چوو بوو که نه ییوبیه کان و مه مالیکه کان به کیشه نیوخوییه کانیا ن سه رقائو ناتوانن له بارودوخیکی ئاوادا به کۆمه ک و هاوکاری به غداوه بچن.^١

١- لاوازی سوپای عه بیاسی:

له دوا سه رده مه کانی عه بیاسیدا، قه واره ی خیلافهت تووشی لیکه له شان و لیکن ترازان بوو، ولاته کان به یه کجاری یان به نایه کجاری خویان له دهولهت هه لاوارد، خهلیفه یه ک گرنگی به سوپا ده داو یه کی تر ده هات گویتی پی نه ده دا، یان خهلیفه یه ک له ماوه یه کی سه رده می خۆیدا سوپای پێکده خست و ماوه یه کی تریش ئیهمالی ده کرد، خهلیفه (المستنصر بالله) ی باوکی (المستعصم بالله) ی دوا هه مین خهلیفه ی عه بیاسی گیان و ژیا نی به بهر سوپای ده ولهت دا کرده وه و پێکی خسته وه، نه م کاره ی له دوا ی نه وه هات - که ده ولهتی عه بیاسی سه ره وه ی خۆی له ده ست دا بوو و پارچه پارچه ببوو و خه ریک بوو به ره و فه وتان بپوات -، به لام خهلیفه (المستنصر) هات و به مه به ستی نه وه بتوانی هێرشی چاوه پوانکراوی مهغول تیک بشکێتی و ولاتی ئیسلامیان لی پاکساز بکات و ئاودیوی سنووریان بکاته وه ژماره ی سوپای عه بیاسی به ره و (١٠٠) هه زار سه رباز پێته لا برد.

به لام داروده ستی خهلیفه (المستعصم) ی کوپی گرنگیان به م با به ته نه دا و کاروباری سوپایان خسته نه ستی خۆی (خهلیفه)، خهلیفه ش متمانه ی ته وای به بیرو بچوون و پا کانی (ابن العلقمی) ی به په گه ز فارسی وه زیری هه بوو، له سه ر پاو بچوونی نه و ژماره ی سه ربازانی سوپای له (١٠٠) هه زاره وه دا به زاند ته نها (٢٠) هه زار، نه مه له حالیکه ده غوله کان سه رسو ییان له ده ولهت ته نگ پی هه لچنرا وه که ی عه بیاسی گرتبوو (هه مه دان) یان کردبوو ه پایته خت و شوینی ده رچوونی هێر شه کانیان، له م کاته دا کار به ده ستانی خهلیفه و وه زیرو گزیر و پاو یژکارانی هیمه تیان نه کرد و که سیان له راست نه م خه ته ره له نیو به ره به ناگا نه هیتا و وه ستاویکیان له جیگه ی خۆی نه جولا ند، له لایه کی تر وه خهلیفه بارودوخ ی سه ربازانی پشتگو ی خست و پزق و پۆزی یه ک که بۆیان برابوو له سه ری برین و ناوی له تۆماره کانی سه ربازیدا کوژان ده وه، کار به وه گه یشت نه م سه ربازه مال و ویرانه له کوچه و کۆلان و به رو بازپو مزگه وته کاندایه سوالیان ده کرد، شاعیران هۆنرا وه ی زۆریان له سه ر نووسیون.^٢

١ جهاد الممالیک للغامدی ص: ٥٢.

٢ بغداد مدینه السلام ص: ١٢٩.

(ابن كثير) ده‌لې: پيش كاره‌ساته‌كه (ابن العلقمى) ى وه‌زير سه‌ريازانى له سوپا ده‌ته‌كاندنه‌وه و ناوې له توامرى ديواندا ده‌كوژاندنه‌وه، هيزه‌كانى سوپا له دوا پوژه‌كانى سه‌رده‌مى (المستنصر بالله) دا خوى له (۱۰۰) هه‌زار سه‌ريازو سه‌ركرده و نه‌مير دده‌دا، هى وايان تيدا بوو پله‌وپايه‌ى له (پاشاى گوره) بالاتر بوو، (ابن العلقمى) ى شه‌وو پوژه‌ه‌ولې دده‌دا له سوپا كه‌م كاته‌وه، تا واى ليهاټ (۱۰) هه‌زار سه‌باز مايه‌وه، ئينجا له ژيره‌وه نامه‌ى بۆ (ته‌تا) ده‌نوسى و وه‌ره وه‌ره‌ى ده‌كردن ولات بگرن... و زانا و قازى و موفتیه‌كان بكوژن.^۱

سوپاى خليفه سيستمى له‌نيودا نه‌مايوو، بۆ چه‌ند يه‌كه‌يه‌كى سه‌ريازى دابه‌ش بيوو و هر هيزه له پاست خوى به بريارى خوى كارى ده‌كردو په‌يوه‌ندى به هيزه‌كانى تره‌وه نه‌بوو و، وه‌كو سوپاى مه‌غول نه‌بوو كه له‌نيو نه‌وانداو به هوى هه‌بوونى سه‌ركردايه‌تیه‌كى بالاو تاييه‌تكرانى به خودى (خان) و پشتيوانى ليكرانى له لايه‌ن ديوانى پاويزكارى جه‌نگ - كه له گه‌وره سه‌ركرده‌كانى مه‌غول و ميره‌كانيان پي‌كه‌اتبوو -، له كاره‌كانى (ديوانى پاويزكارى جه‌نگ) ى مه‌غولې كي‌شانى نه‌خشه‌ى جه‌نگ بوو، به‌لام نه (خليفه) و نه سه‌ركرده‌كانى سوپا‌كه‌ى گرنگيان به هونه‌رى كو‌كردنه‌وه‌ى زانيارى و پاستيه‌كانى نيو ولاتى دوژمن نه‌ده‌دا، به‌لكو (خليفه) ده‌رباره‌ى نه‌مه زور بى ناگا بوو هيچى لى نه‌ده‌زاني، به‌لام مه‌غوله‌كان گرنگيه‌كى زوريان به هونه‌رى هه‌والگري دده‌دا، سوپا‌كانيان چاوساغى زوريان هه‌بوون و پاستى بارودوخه‌كانيان بۆ ده‌گواستنه‌وه، يه‌كيك له شيوازي نه‌م هونه‌ريان نه‌مه بوو، مه‌فره‌زه‌ى سه‌ريازيان به نه‌يئى ده‌ناردنه سه‌ر دوژمنه‌كانيان و جاسوسيان به سه‌ره‌وه ده‌كردن، له‌وانه‌يه چه‌ند ساليكى دوورو دريژ نه‌م هونه‌ريان له به‌رامبه‌ر ولاتي‌كدا نه‌نجامدايه، ئينجا دواى وه‌رگرتنى هه‌ست و خوستى ته‌واويان هيزشيان كردبيته سه‌ر، زوريه‌ى سه‌ركه‌وتنه‌كانى مه‌غول بۆ چه‌ند هو‌كاريكى سه‌ره‌كى ده‌گه‌رپته‌وه كه له نيوانياندا هونه‌رى هه‌والگري له پيشه‌وه‌ى نه‌و هو‌كارانه‌وه ده‌ژمي‌ردى، نه‌وان به ته‌واوه‌تى بويان پوون بۆوه كه ده‌وله‌تى عه‌بباسى سنوره‌كانى چولنو بى پاسه‌وانن، ته‌واوى سيستمه‌كانى ليك هه‌لوه‌شاون، سوپا سه‌ريازيه‌كانى تيك شكاون، به كورتى سه‌رتاپاى ده‌وله‌ت تيكچووه و له‌به‌ريه‌ك ترازاه،^۲ ئينجا برياريدا هيزشى بكاته سه‌ر.

۱ البداية والنهاية ۱۳/۱۹۶، بغداد مدينة السلام ص: ۱۲۹.

۲ خلفاء بني العباس والمغول، اسطقوا بغداد ص: ۵۶۸-۵۶۹.

۵- لاواز بوونی دەماری دەولەتچیتی:

دەولەتی عەباسی لە سەر پەگ و پێشەیهکی پێکەوه بە سترای نەتەوهیی دانەمەزرا بوو، بە لکو لە سەر بیروبوچوونێکی ئیسلامی هەمەلایەنە بەرپا ببوو، لەو دەولەتەدا ئیسلام هیژە نەتەوهیی و چەند پەگەزێه کانی پێکەوه کۆکردبوونەوه و لە یەک بازەندا پێکی خستبوون، عەباسیەکان پۆستی وەزارەتیان دەدا بە کەسیکی غەیرە عەرەب کە خۆیان پەسەندیان دەکرد هەر وەها پۆستی سەرکردایەتی سوپایان دەدا بە کەسیکی ناعەرەب و کەسیکی عەرەب، بەلام لە گەڵ ئەمەشدا هەمیشە گومان و واھیمە دەورەئێ مێشک و ھۆشی دەدان و دەترسان ناعەرەبەکان خۆ بە سەر دەسەلاتدا بەسەپێنن، هەر کاتێک بۆنی شتیکی لەو بابەتەیان لە وەزیریکیان سەرکردەیهکی عەجەمی خۆراسانی کردبایە بە پەلە و بێ ساغکردنەوه و لێکۆڵینەوه پەپێچەکیان دەدا.

بۆپەرە (مەنسوپ) چی بە سەر (ئەبو موسلیمی خۆراسانی) ی بە کەمین وەزیر و سەرکردەئێ سوپای عەباسی داھێنا، هەرچەندە (أبو مسلم) دەستپێشخەریهکی چاک و پەریزیکی پاکێ لە بوژانەوهئێ دەولەت و بەرقەرار کردیدا هەبوو، بەلام ئەمە لە بەرامبەر گومانی (أبو جعفر) دا سوودی نەبوو و غەرەتی پێی نەدەدا کەس بەشداری مۆلک و مال و سەلتەنەتی بکات، هەرچەندە نابێ پاکانەئێ (أبو مسلم) بکەین و بڵێین هەرگیز نیازی ئەوه نەبوو جەلەوی دەسەلات بۆ لای نەتەوهکەئێ خۆی بسوپێنێ، یان بڵێین عەباسیەکان بە بۆچوونی ئەو تەنھا ھۆکار و نامرازی پێداچوونە سەر وەهه بوون و بەس، کاتێک (أبو مسلم) کۆژا سەرکردەیهکی فارسی کە پێ دەچێ ناگرەپرست بووبێ - بە ناوی (سنبان) خەلکیکی زۆری کۆکردەوه و داوا ئۆلەئێ خۆینی (أبو مسلم) ی دەکرد، خەریک بوو و لا ئێ خۆراسان پاتەکی ئێ، بەلام (أبو جعفر) ھێزێکی بە شێوازی دەمارگیری عەرەبی تێکەڵ بە عەقیدەئێ ئیسلامی بە سەرکردایەتی (جمھوری کوپی میپاری عەجەل) کە سەر بە ھۆزی (پەبیعە) بوو ناردە سەر و تێکی شکاندن و چۆکی پێدادان، ئینجا (پواندیە) کان داوا ئۆلەیان دەکرد، بە ھەمان شێوہ (معن ی کوپی زائیدەئێ شەییانی) ی سەر بە ھۆزی (پەبیعە) ی بە گژدا کردن و کۆتایی بە ئەوانیش ھێنا.

بە کورتی دەولەتی عەباسی: لە کۆمەڵە نەتەوهیهکی زۆر پێکھات کە ئاینیان یەک بوو بەلام پەگەزەکانیان ھەمەجۆر بوون، مەملانێئێ لاوہکی لە سەر حیسابی ھەموو لایەکیان دروست دەبوو کە ئیسلام یەکی خستبوون، لە کۆتاییدا بە ھۆی لە گریژەنەچوونی

هاوسهنگی هیزی ناوچه که و له دهستانانی نه و جیگه و پیگه ئاینیهی دهولهتی له هه رهس دهپاراست مملانی له نیوان نه ته وه کان و په گهزه کان به شیوهیهکی گشتی بهرپا دهبوو له و نیوانه دا عهباسیه کان بوونه قوربانی، ژمارهیه که نه ته وهی ناعه ره ب خویان له ده ره وهی ده مارگیری دهولهتی عهباسی هالاند: پیشهکی فارسه کان که خاوهنی دهسه لاتی ته واو بوون، ئینجا تورکه کان هاتن، دوی ئه وانیش بوهیهیه کان ئینجا سلجوقیه کان - وه کو له پیشدا باسماں کرد -، خهلیفه کانی عهباسی - دوی بی هیزبوون و لاوازیوونی سلجوقیه کان - ته کانیاں به خۆده دا له خه وه درێخایه نه که یان راپه پ، به لام کتوپر مه غۆله کان وه کو سیلاری به لیشا و هاتن و پووبه پوویان بوونه وه هه ره ها ئه و حاله ته ده مارگیرییهی دهولهت خوی له سه ر پاگرتبوو لاوازیو بی هیز بوو.

۶- کزبوونی به های په یمان:

وه فاداری به رامبه ر به په یمان په وهشتیکی په سه نی ئیسلامیه و موسلمانان پارێزگاریان لیکردوه و گیان و مالی خویان له پێناویدا به خت کردوه، نه ته وه کانی فارس و پۆم و به ره رو غهیری ئه وانیش شایه دی ئه مه یان بۆ داوه، خودای بهرز ده فه رموویت: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَاتِبٌ مَسْئُولٌ﴾ (الإسراء: ۳۴)، هه ره ها خودا ده فه رموویت: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ اللَّهُ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (النحل: ۹۱). ئه مه و چه ندین ئایه تی تریش له قورئانی پیروذا واجب بوونی وه فاداری له به رامبه ر په یمان و به لێننامه کان چه ندپات ده که نه وه و حیسابی به کێک له پایه هه ره پته وه کانی بۆ ده که ن که ئوممه تی ئیسلامی له سه ر پاده وه ستن، خهلیفه په شیدو سه رپاسته کان به لێن و په یمان ه کانیاں ده بردنه سه ر، کاتی که ده وله تی عه بباسی هات، چه ندین پووداوی له سه ر به که له لایه ن سه رکرده کانی ئه و ده وله ته وه پوویاندا که ده بته نیشانه و به لگه له سه ر ئه وه که خهلیفه کانیاں عه بسی هیچ نرخ و به هایه کیان بۆ به لێن و په یمان دانه ناوه.

(مه نسو) هیشتا (سفاح) ی بابی له ژياندا بوو (ابن أبي هبيرة) ی چه پاله داو پاشان کوشتی، (ئه بو موسلیمی خۆراسانی) ی دامه زینه ری ده وله تی (عه بباسی) ئاماژه ی به (منصور) دا بیکوژی، ئه وان به بی پرس و پای (أبو مسلم) هیچ هه نگاوێکیان نه ده نا، پاشان

(منصور) هه‌مان شانتۆگه‌ری له‌ دژی خودی (أبو مسلم) یشدا نه‌نجامداو پاش نه‌وه‌ی په‌یمانی پێدا گیان و ژیا‌نی بپاریژیت گرتی و کوشتی، پاش نه‌میش (عبدالله ی کوپی علی) ی مامی نه‌مانداو دوا‌یه کوشتی، هه‌ر له‌به‌ر نه‌م په‌یمان شکیتنه‌ بوو، کاتیک (منصور) نامه‌ی بۆ (محمدی کوپی عبدالله ی کوپی حسن) ناردو گوتبووی که به‌لێنی پێده‌دا چه‌پاله‌ی بدا، (محمد) به‌م وشانه وه‌لامی ده‌داته‌وه: حه‌ز ده‌که‌م جو‌ری نه‌مان و چه‌پاله‌دانه‌که‌ت پێناسه‌که‌ی، چه‌پاله‌دانه‌که‌ی (ابن ابی هبیره) یه‌ یان چه‌پاله‌دانه‌که‌ی (أبو مسلم) ه‌ یان چه‌پاله‌دانه‌که‌ی (عبدالله ی کوپی علی) مامته‌؟ والس‌لام. نه‌مه وه‌لامیکی ددانشکیتن بوو بۆ خه‌لیفه‌.

په‌یمان شکیتنی بووه په‌له‌یه‌کی نه‌نگ به‌نیوچاوانی میژووی ده‌وله‌تی عه‌بباسیه‌وه، نه‌م کارانه‌ی له‌ سه‌رده‌می‌یه‌که‌می ده‌وله‌تدا نه‌نجام دران پچه‌ی بۆ سه‌رده‌مه‌کانی دوا‌ی خۆی شکاند، که هه‌ر کاتیک زانیان به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان په‌یمان بردنه‌سه‌ر ناخوا‌زی بو‌یرن و هه‌نگاو بنین پابه‌ند نه‌بن به‌و په‌یمانه‌ی به‌ستوویانه‌و به‌و به‌لێنه‌ی داویانه‌، به‌ تاییه‌تیش نه‌و به‌لێتانه‌ی تاییه‌ت بوون به‌ ویلا‌یه‌تی عه‌ده‌وه‌، بۆ نموونه (سفاح) به‌لێنی دا پۆستی خیلافه‌ت له‌ دوا‌ی (منصور) بداته ده‌ست عیسا‌ی کوپی موسا، به‌لام (منصور) فشاریکی زۆری خسته‌ سه‌ر (عیسا) و دوا‌ی هه‌ر په‌شه‌و گو‌په‌شه‌یه‌کی زۆر واداری کرد په‌زامه‌ندی ده‌ربهرپیت و پۆسته‌که‌ بۆ (محمد المهدی کوپی منصور) واز لی بێنی، کار به‌وه‌ گه‌یشته‌بوو (عیسا) له‌ (منصور) هه‌لگه‌رپێته‌وه‌ و ئا‌ژاوه به‌رپایبیت، به‌پای من نه‌گه‌ر پشتیوانی هه‌بوونا‌یه‌ وازی نه‌ده‌هیتنا، به‌لام به‌پیتی نه‌و شیعه‌ری لێیه‌وه‌ به‌جێماوه به‌ حیسابی خۆی به‌رژه‌وه‌ندی ئوممه‌تی به‌سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندی خۆیدا هه‌ل‌بژاردووه‌، وه‌کو ده‌لی:

خیرت آمرین ضاع الحزم بینهما إما صفار وإما فتنة عمم
وقد هممت مراراً أن أساجلهم كأس المنية لو لا الله والرحم

دوا‌ی نه‌میش (نه‌مین) هه‌مان شانتۆگه‌ری له‌ به‌رامبه‌ر (مه‌نمون) ی برایدا نواندووه‌، نه‌مه‌یان سه‌ری کێشا بۆ ئاشووبیکی په‌ل و پۆدارو به‌ریلا‌وو ئوممه‌ت ماوه‌ی (٤) سا‌لی ته‌واو له‌ سا‌لی ١٩٤-١٩٨ک تالا‌وی نه‌م فیتنه‌ و ئاشوبه‌ی چه‌شت، که‌ستیکیان تیدا نه‌بوو پارێزگاری له‌ په‌یمانه‌کان بکات و له‌ سزای په‌یمان شکیتنی بترسیت، شتیکی به‌لگه‌ نه‌ویسته‌ که مه‌سه‌له‌ی په‌یمان‌شکیتنی و به‌لێن نه‌بردنه‌ سه‌ر هه‌ر له‌ نیوان (٢) که‌سی نیو کۆشکی خیلافه‌تدا کورت هه‌ل‌ناه‌ت‌بوو و به‌س، به‌لکو نه‌م ده‌رده‌ کوشنده‌یه‌ نیو ته‌واوی سه‌رکرده‌و

والیه کانی گرتبږوه و نه جامدانی په یمان شکینې بېووه کارټکی ناسایی له لایان و پښاکانی هه لکه پانه ووه و جودابوونه ووه و به لټن شکینې و په یمان به زاندن ناسان ده کران.

(په شید) چه پالنه نامه یه کی بڼ (په حیای کوپی عبدالله) نووسی و به ته واوہتی دلنیا ی کرد که ده پیاړیزیت، به لام کاتیک دلی لږ پیس بووو گومانی له سره په یداکرد، ښجا به دوی قیله یه کدا ده که را پښه ی پښ بد ا په یمانه که ی بشکینې، بڼ نه م به بسته زانا و شه رعزانانی سرده می خوی پاسپاردن تا فتوایه کی بڼ بدەن، هه یان بوو دین و په وشتی کرده که م و ټاینی نه خسته ژیر ته وږمی هه واو ناره نووی خلیفه، هه شیان بوو به پښی ناره نووی خلیفه جولایه ووه و فتوای بڼ دا، هه موو نه و عه یبو عارو نه نگیانه سهریان کیشا بڼ ناکوکی و په رته وازه یی نیو نوممه و لاوای و زه بوونی هه سستی ده مارگیری ده ولته و، کارهاته سر نه م خه خلیفه کان کومه کی هیزو ده سه لاتیان له خه لکانیک ده خواست که به سهریاندا زال بېوون.

۷- بی هیمه تی پاشا و سولتانه کانی ده ورپه ر:

له به رامبر نه وده مه غوله کان هیزو پیزیان زږو زه وند بووو یه که هه لوښت و یه کبرپار بوون و زهر و ه شینې چوست و چالاک بوون، موسلمانان به گشتی و حوکمران و سولته کانیا ن به تاییه تی بی هیمه تی پووی تی کرد بوون و له جیاتی خو خه ریک کردن به جیهاد و به رهنګاری نو قمی گڼډوای گالته و که پو کاری بی هوده بېوون، (ابن الاثیر) ی میژوونوس (۲) سال پیش و ه فاتو له سالی (۶۲۸) ی کوچیدا هه والی مه رکه ساتی نیسلا م و نه هله که ی پاده که یه نیت و به م شیوه یه بارودوخی حوکمرانه کان باس ده کات: له خوای که وره ده پارپیمه ووه بڼ خوی نیسلا م و موسلمانان سهرخا، دنا پیم وانیه پاشا و سولتانه کانی نیسلا م هه زیان له جیهاد و سرخستن دینی خوا هه بی، به لکو هر یه کیک له وان به گالته و که پو هه واو ناره زووو سته مکردنی به رده سته کانیه ووه خه ریکه، به لای منه ووه نه م له دوزمن مه تر سیدار تره، خودای به رز ده فه رموویت: ﴿وَأَقْضُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ (الانفال: ۲۵). ۲. هاوکات له گهل نه مده دا بارودوخی (خیلافه تی عه باسی) یش له مه ی باسکرا به دهر نه بوو، به لکو بازنه ی سه لته نه تی عه باسی و سنوره که ی یه کجار ته سک بږوه و خه لکانی تر حوکمی به شه کانی تری جیهانی نیسلا میان ده کرد، که نه م له سرده می

دهولتیی ئەمه ویدا پێگهی پێ نه درابوو، وێرایی ئەمەش خەلیفەکانی عەباسی زۆریی کاتەکانی خۆیان بۆ هەوێس بازی و کۆکردنەوهی سەرۆت و سامان و بەسەر یەکنانی تەرخان کردبوو،^١ (ابن کثیر) پەحمەتی خۆی لەسەر بێ لە ماوهی باسکردنی هۆکارەکانی کۆتایی پێهێنانی دهولتیی عەباسی لەسەر دەستی تەتەرەکان ئەم پاستیانه مان بۆ دەخاتە پوو دەلی: عەباسیەکان بە پێچەوانەی ئەمەویەکان دەسەلاتی تەواویان بەسەر هەموو ولات و شار و گوندەکاندا نەبوو، ئەوان بە هۆی لاوازی خێلافەتەکیان و سەرقال بوونیان بە هەوێسبازی و کۆکردنەوهی مال و سامان لە زۆریی کاتەکانیاندا: ولاتانی مەغریب و خۆراسان و ئەودیو پوویار ولاتانیکی تریش لە ژێر دەسەلاتی عەباسی دەرچوون تا کار بەوه گەشت جگە لە بەغدا و کەمێک لە ولاتی عێراق نەبێ هیچ شوێنێکی تریان بە دەستەوه نەما.^٢

(قطب الدین یونینی) دەلی: (مستعصم) یان خستە پێش (الخفاجی) مامیەوه بۆ پۆستی خێلافەت، چونکە دەیانزانی نەرمونیان و خوش باوەر و دەتوانن لە پێی ئەوهوه فەرمان و بڕیارەکانی خۆیان بەسەپێنن، خۆ ئەگەر ئەوهی (ابن العبری) باسی لێوه دەکات پاست بێ، لەوهکە (موسە عەسم) پیاویکی بێ هیمت بووه و دەستبەرداری هەموو هەژمەکانی خێلافەت بووه جگە لە (بەغدا)، ئەوه خۆی لە خۆیدا کارەساتی گەورەیه، ئینجا دەلی (موسە عەسم) گوتویەتی: من (بەغدا)م بەسەر ئەگەر واز لە هەموو هەژمەکان بێم بۆ ئەوان ئەوانیش زۆریم ئی ناکەن بەغدام بە تۆبزی ئی ناستینن، ئەگەر من لە (بەغدا) بم — کە مائی خۆمە و خانووی نیشتەجێم — هێرشم ناکەنە سەر،^٣ هەرچۆنێک بێت لاوازی (موسە عەسم) لای هەموو کەس هەتا بە تەتەرەکانیش دەگات زانراو بوو، لەبەر ئەمە پێیان دەگوت (ئەبلەه) واتە (گێل و دەبەنگ).

ئەم زەبوونی و لاوازی و بێ هیژیی باسکرا هەر سنوورەکانی دهولتەتانی خۆرەلاتی ئیسلامی و مەلەبەندی خێلافەت و ناخ و دەروونی خەلیفەیی نەگرتبووه و بەس، بەلکو وهکو تیراوه تەشەنەیی کردو پاشا و سولتانهکانی ولاتانی شام و میسریشی گرتەوه، (ابن کثیر) سەبارەت بە پووداوهکانی سالی ٦٥٨ ک — دەلی: (مەلیک ناسری کوپی عبدالعزیز)ی سولتانی دیمەشق و حەلەبو (مەلیک موغیسی کوپی عادل)ی سولتانی کەپک و شەوبەک بە هاوکاری

١ کیف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ٤٠.

٢ البداية والنهاية ١٣/١٩٥، کیف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ٤٠.

٣ تاریخ مختصر الدول ص: ٢٥٥.

(نهمیر رکن الدین بیبرسی بندقدری) بپاریاندا هئرش بکهنه سهر (میسر) و داگیرکون،^۱ پیش ئەمەش (نهمی) دەلی: له سالی ۶۵۶ دا سوپاکە ی (ناسر) به سهرکردایه تی (موغیس) ی سولتانی (کهړک) بۆ گرتنی میسر به پێکهوت، (موزه ففهر قوتته ن) ی جیگری (منصور علی کوپی المعن) له (رمل) به رهنکاریان بۆوه و تاقمه سهرکرده یه کی لی به دیل گرتن و پاشان له گهردنی دان،^۲ ههروهها پیش ئەمەش: له سالی ۶۴۲ کۆچیدا گه مارۆدانی (دیمه شق) له لایه ن (خواره زمیه کانه وه) له به رژه وهندی حوکمرانی (میسر) دا بوو، قات و قهری تینی هئنا، (شامیه کان) به خۆیان و پۆله سهربازیکی (فه پهنگ) وه له نیوان (عه سقه لان) و (غه ززه) به ره و پوویان بوونه وه، به لام به تیکشکانی خۆیان کوتایی به جهنگه که هات، (خواره زمیه کان) (فه پهنگ) هکان و (ئه ندیک) ی حوکمرانی (حیمس) یان وه بهر هئرش و په لاماری بۆ ئەمانی خۆیاندا ن، خه زینه کانی (ئه ندیک) یان تالان کردن، (ئه ندیک) دهستی به گریان کرد - و پازی شکسته ی به م وشانه دهرپری - : (چاک ده مزانی کاتیکی له ژیر سیبهری خاچه کان ده پۆشتین که تیک ده شکیتین)، (ابن الاثیر) بارودۆخی موسلمانانی ئەم سهرده مه به م شیوه یه وه سف ده کات:

ئهو موسلمانانە ی بهر هئرش و په لاماری ئەم دوو تایه فه (ی ته تارو فه پهنگ) نه که وتن، خۆیان له نیوان خۆیان شیرو تیریان لیکتەر ده سوو فیتنه و ئاژاوه ی نیوانیان له سهر قاچ وه ستابوو.^۳ که واته که هه موو ئەم شتانه زانران ده کړی باوه پ بکه ی ن که بۆچی ئاوا - مه غۆله کان به خیرایی به جیهانی ئیسلامدا - بلاویونه وه، سامو هه ییه تیان دلی موسلمانانی داگیرکردو به رهنکاربوونه وهش بۆچی ئاوا لاوازو کز بوو؟!، والله غالب علی أمره.^۴

۸- ته نازوله سیاسیه کان ترسنۆکی عه باسیه کان نیشان ده دهن:

دوای ئەوه تیکرایی پاشاو سولتانه کانی زهمین حیسابیان بۆ خه لیفه کانی عه بباسی ده کردو سامو هه ییه تی ده ولته که یان دل و میشکی داگرتبوون و له ترسان بوایه یان وه ک پێزو ته قدير بوایه سه رانه و دیاریان پێشکهش ده کردن و به م کاره یان خۆشه ویستی و خۆش هاوسی یی خۆیان دهرده بپری و خۆشیان و مه مله که ته کانی خۆیان له به رامبه ر مه ترسیه کانی ده سه لاتتی عه بباسی چه پاله ده دا.

۱ البداية والنهاية ۲۰۷/۱۳، كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۴۲.

۲ سير أعلام النبلاء ۱۸۱/۲۳، كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۴۳.

۳ الكامل في التاريخ ۳۶۱/۱۲، كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۴۳.

۴ كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۴۳.

بەلام پاشان ئەم كارە پېچەوانە بۆۋە خەلىفەكانى سەردەمەكانى دوايە عەبباسى ديارى و سەرۋەت و سامانيان بۆ (ھۆلاکۆ) دەنارد كە ھاوشىۋەى سەرانە بوو، بەلام ئەمان ئەم كارەيان بە خاترى خۆشەويستى و خۆش دراوسىيى ئەنجام نەدەدا، بەلگە بە خاترى ئەۋەبوو ھىرشىيان نەكاتە سەرۋە لە شەپى ئەۋ بپاريزيڭ.

بەئى: خەلىفە (مستنصر بالله) ديارى ناياب و زىپو زەبەرۋ سامان و كەنيزەك و كۆيلە و ئەسپى پەسەنى عەرەبى زۆرى بۆ ھۆلاکۆ دەنارد، لەگەل ئەۋەدا ھۆشيارو زىنگىش بوو بەلام دەيەويست ئەم بەم دياريانە خۆيان لە لا خۆشەويست بكات يان ھىچكە نەبى خۆ لە شەپيان بپاريزي، كاتىك (مستعصم) بوو بە خەلىفە: ئاماژەى پىكرا — ئەگەر ژمارەى سەربازانى سوپا كەم بكاتەۋە و خۆ لەگەل تەتار بسازيڭى و مال و سامانيان ۋەبەر بكات ئەۋا بە مەبەستى خۆى دەگات، ئەۋيش ئەمەى كرد.^۱

بىگومان خۆ بردنە پىشەۋە لە تەتەرەكان بەم جۆرە و پىشكەشكرىنى مال و سامان پىيان: بەلگەيەكى گەرۋە ئاشكرايە لەسەر لاۋازى و بەزىن و خراپى دەۋلەتەكى (ابن العلقمى) ۋە زىرو نيازپىسى خودى ۋە زىرو كويىراى داھاتنى دەسەلاتى (قەزا) و سەركرەدەكانى سوپا و كەۋدەنى و نازىرەكيان و سەرگىژەى خەلىفە لە نىۋ تەنگرەى ترسو دلەپاۋكى و پاشانىش پوۋدانى پوۋخانى دەۋلەتى خىلافەت، لە پاستىدا پوۋخانى خىلافەت بوو بە ئامانجى سەرەكى مەغۇلەكان، پاش ئەۋە لە پىتى تەنازولە سىياسىيە نابەجى و خالى لە نەخشە دارپىزى دروست و تىپوانىنى ستراتىژىيە يانەى عەباسىيەكانلاۋازى گىيانى فىداكارى و بەرەنگارى عەباسىيەكانيان بۆ پوۋن بۆۋە ھاتىن و ئامانجىيان پىكا، كەۋاتە تەنازولە سىياسىيەكان بوۋنە ھۆكارىك لەنىۋ پستە ھۆكارەكانى پوۋخانى دەۋلەتى عەباسى.^۲

۹- فرەمەلەندى ھىزەكان:

جەلەۋى پاپەپاندنى كاروبارەكانى بەغدا بە دەست يەك مەلەندەۋە نەبوو، بەلگە ژمارەيەك سولتەى دژ بەيەك ھەبوۋن ۋە ھەر يەكەش لە پاستى خۆپرا دەستدرىزى دەكرە سەر ئەۋەى تريان و خۆى لە كاروبارى ھەلدەقورتاند، لىرەدا ھىچ پەيۋەندىەكى واش نەبوو سەرۋكى ئەم سولتەنە لەسەر پاپەپاندنى كاروبارەكانى دەۋلەت پىكەۋە كۆيكاتەۋە، بەلگە بە پېچەوانەۋە پقيان لە يەكتەر دەبۆۋە لەگەل يەكتەر ئاڭكۆك بوۋن و پىلانيان لە دژى يەكتەر

۱ بغداد مدينة السلام وغزو المغول ص: ۱۴۱.

۲ المغول للصياد ص: ۲۵۳.

ده گېږان و هره په که یان له لای خهلیفه زه مېبی نه وانی تری ده کردو به گیلو نه زانی ده ردینان، له سه رووی هه مووشیانه وه (خهلیفه) ویستو ئیراده ی له ده ستدا بووو که سایه تی لاواز بېوو نه یده توانی سوخته به ده سته کان له سنووری ده سته لاتی شهرعی خویان پابگریت، نه مه سه ری کیشا بۆ فراوان بوونی زه مینه ی دوو به ره کی نیوان سه رکرده کان و توند تر بوونی دژایه تی نیوانیان، به تابه تیش دوژمنایه تی نیوان (مؤید الدین العلقمی) ی وه زیر - شیعه مه زه ب - و (مجاهد الدین أبیک الدوایدار الصغیر) ی - سه رۆک سوپا - ی سوننه مه زه ب - له م نیوانه دا له هه موو ناکۆکیه کانی نیو به غدا زیاتر زه ق بۆوه، پیش په لاماره که ی هولاکو: (ده وایداری بچوک) خه لکیکي زوری شوانه ویله و ناژاوه چی و په ست و نزمی له ده وره ی خوی کۆکردنه وه و هه په شه ی له هیمنایه تی ده کردو به نیاز بوو نه خشه دارپژئی (خهلیفه) لیبخت و په کیکي تری له جی دانی، کاتیک (وه زیر) به م پیلانه ی زانی، په کسه ر خهلیفه ی لی ناگادار کرده وه و داوای لیکرد نه م ناشوبه له نیو بیتشه که یدا له نیو به ری، به لام (خهلیفه) کیشه که ی به هند وهر نه گرت و به سیاسه تی گوئ پینه دانی سپارد و گوئی بۆ نامۆزگاریه کانی وه زیر نه گرت و (ده وایدان) یشی نه ماند او فرمانیدا له وتاردا ناوی له دواي ناوی خهلیفه بخوینریته وه، بېگومان شتوازی هه لسوکه وتی خهلیفه له به رامبه ر پووداویکی ناوادا به لگه په له سه ر نه وه ی خیلافه ت له م سه رده مه دا که وتوته نیو بارودوخیکي زور خراپه وه، که خوی له خویدا ده ری ده خا پڼگه ی پوخاندن و له نیو چوونی داوه، له و کاته وه نه م پووداوه هاتبووه پیشه وه (وه زیر) و (ده وایدان) له لای خهلیفه پیلان و ته له که یان له به کتر ده کردن، نه مه کاریگه ری خراپی هه بوو له سه ر نالۆزبوونی کاروبار و پوخانی ده ولته تی عه بباسی.^۱

۱۰- داگیرکراڼی هیل و سه نکه ره کانی پیشه وه ی به رگری:

کاتیک خهلیفه کانی عه بباسی گوئیان به (خواره زمیه کان) نه داو لیگه پان به س بۆ خویان به رگری له هیرش و په لاماری مه غوله کان بکن، به م هه لویسته یان که وتنه هه له یه کی گه وره و ستراتیډیه وه، چونکه پوون و ناشکرا بوو هر کاتیک نه م سه نکه رانه ی پیشه وه بگرین - زور ناساییه مه غوله کان خو به ناوچه کانی ژیر ده سته لاتی عه بباسیدا بکن و نه وه ی بیته پڼگه یان پیش خوی بدنه، له سه ر شانی خهلیفه کانی عه بباسی واجب بوو، پیش به پړژه کانی (جه نگیرخان) و پړله و نه وه کانی بگرن که داگیرکردنی ولاتانی جیهانی ئیسلامیان به نامانچ گرتبوو، کاتیک به به رچاوی نه وانه وه ده ولته تی خواره زمی ده پوختنراو ده سوتینراو ده کوژراو

ده بپردرا لایان به لایدا نه کرده وه و نه رکی سه رشانى جیهادی خویمان له به هاوارده وه چوونی براییانى هاو وعه قیده یان نه کرده وه، بیگومان ململانیى نه ته وه کان و پیکه له شاخانى ژیارو دهوله تان، به پیتی سوننه ته سابه تکانى خوائ بالاده ست ده ستاوده ستی سه رکه وتن ده کهنه لاهم نیوه دا حیساب بۆ هه ست و سۆزو خۆدانه پالتی بنه ماله ی پیغه مبه ری به پرتزا (ﷺ) و تا شوینکه وتنیشی ناکریت، به لگو حیساب بۆ ده ستگرتن به سونه ته کانى ململانی ده کری و به س.

له سه ر (مستعصم بالله) ی خه لیفه ی عه بیاسی و وه زیره کانى و کاتبی دیوانه کانى و پاسه وان و ده رکه وانه کانى و سه رکرده ی سه ر یازه کانى پیویست بوو، بزائن چ له ده ورو به ریان پووده دا، چۆن (هۆلاکۆ) په لامار ده دا، هه په شه ده کات، به لئین ده دا، ژێرده سه ته ده کا، به تایبه تیش دوائ ئوه (هۆلاکۆ) توانی ژۆرێک له هه ریمه کانى عه بیاسی پامالیت و زه وتیان بکات و په یوه ندیان به مه لبه ندی خیلافه ته وه بپچریت، به م شیوه یه خیلافه ت به ده ست چهنده موسیبه تیکه وه ده ینالاند، په کیکیان ئوه بوو که هاوپه یمان و پارێزه رانی خه لیفه له ده وله ته دراوسێکانى هاوسنورى عیراق له خه لیفه ته کینه وه، له لایه کی تریشه وه سه رۆکی ولاته کان له ترسی (هۆلاکۆ) نه یانده وێرا بریاره کانى ده وله تی عه بیاسی به سه ر خۆیاندا جێبه جێ بکه ن، ورده ورده په یوه ندی نیوان خیلافه ت و ولاته کان لیکه له شه او به ناچارى به مه به ستی خۆ پاراستن له شه پوگیچه لى مه غوله کان لایه نگری خویمان بۆ هۆلاکۆ پاگه یانده و سامانی نایاب و گرانبه هایان به دیاری بۆ ده بردن، تا ئوه له سالی ٦٥٥ ک (عه زیزی کوپی مه لیک ناسر) به هاوپتیته ی (سیف الدین ی کوپی ابراهیمی حاکی حافیزی) سه ردانى (هۆلاکۆ) ده کات و دیاریه کی گرانبه هاو جوانی پێشکه ش ده کات.^١

پۆیشتنى (هۆلاکۆ) به خۆ و به سوپا مه غوله که یه وه به ره و به غدا و دوائ نامه پر هه په شه کانى شیوه یه کی سه ر یازی پیکوپیکى دیاری خیرای نیشان ده دا، (خه لیفه موسه عسه م) یش له نیو خه یالاتی پاک و پیرۆزی بنه ماله ی عه بیاسی و خه ونه خۆشه میژووییه کانى نقوم ببوو، به م وه لاهه سه رسوپه یته ره باسی شکۆدارى عه بیاسیه کانى بۆ (هۆلاکۆ) خسته پوو: (ئه گه ر له لای (خان) نادیده یه، با له شه ره زایانى ده ورویه ری پرسیار بکا، هه ره مه لیکێک - تا ئه م سه رده مه - نیازی هیژشى بۆ سه ر بنه ماله ی عه بیاسی و به غدا ی (دار السلام) هه بووی، تووشی سه ره نجامیکى په ش بووه، هه رچه نده ئه مه لیک و

پاشایانهی نیازیکی له م جوړه یان هه بیت، خاوه ن دهسه لاتی گه وره و بیږه زاش بن ئه واهه ر شکست دهخون، چونکه بینای ئه م بنه ماله ئه و په پی قایم و مه حکمه و تا دنیا خراب بوون ده میتیتته وه.....

تا ئه و شوینه ی ده لئ: له به رژه وهندی (خان) دا نیه نیازی - خرابی - به رامبه ر به بنه ماله ی عه بیاسی هه بی، که واته ناگادار به زه مانه شتیکی خراپت به سه ر نه هیتی).
(هۆلاکۆ) به م قسانه په ستر بوو نوینه ره کانی خه لیفه ی به م قسانه وه به پیکردنه وه و گوته ی پتی بلین:

- بړۆ له ئاسن شارو شوره دروست بکه.

- له پۆلا بورج و هه یکه ل به رز بکه وه.

- سوپایه ک له شه یتان و هه لگه پاره کان ساز بکه.

- ئینجا وهره مه یدانه وه و شه پرو جه نگم له گه ل بکه.

- ئه گه ر له نیو ئاسمان بی ده ته ینمه خواره وه.

- ئینجا به پال ده تخمه نه نیو زاری درنده کانه وه.^۱

ده بویه خه لیفه و داروده سه ته که ی پاوژیکی باشیان سه باره ت به م به لا لابه لایه کردبایه و ساغ و سه لیم ترین و پیکوپیکترین و به هیزترین پیکا چاره یان هه لباردبایه و به هیزه کانی سوپا و سامان و چه ک و چۆل پشتیوانیان له سه نگه ره کانی هیله کانی پیشه وه ی به ره نگاریوونه وه کردبایه، به مه ده توانرا به ر به مه غۆله کان بگه ریت، به لام به رژه وه ندیه که سه یه کان و ململانه نیوخۆییه کان و پیلانه گلاره کان، ئه مانه هه ره موویان له ئاسمانی سیاسه ته کچ و کاله که ی خه لیفه و پیاوه کانی ده خولانه وه.^۲

هیزشه که ی (هۆلاکۆ) و سوپا مه غۆلیه که ی شتیکی تازه نه بوو، به لکو درژیوونه وه ی سالانیتی دووردریژ بوو، ئه م راستیه به لای خه لیفه و حوکمگه پانی ولات شاراوه نه بوو، به لکو هه مو ئه و کاره ساتانه ی مه غۆله کان له ماوه ی ئه م چه ند سالانه دا به سه ر موسلماناناندا هینان سه رنجی خه لکانی دوور و نزیک و تا بی ناگا و خه وتوانیشی به لای خۆیدا پاکیشابوو، په لاماره درپدانه که ی مه غۆل پارچه کانی ده ولته ی ئیسلامی به ر که لپه کانی خۆی ده دا و به خراپترین شیواز کوت کوتی ده کردن، پڕۆژه یه کی به ره نگاریوونه وه ش به سه رکردایه تی خه لیفه له ئارادا نه بوو، به لکو له ئه نجامی ترسو و تۆقان و نه قامی سیاسی

۱ جامع التواریخ، نقلًا عن بغداد مدينة السلام ص: ۱۵۲.

۲ بغداد مدينة السلام ص: ۱۶۰.

سەربازى (خەلىفە) سەنۇرەكان و تەواۋى ۋىلايەت ھەلەل كرەن، (مۇستەئەسەم) ھەلەلەكانى پېشەۋەى بۇ ئۇمەت بەبى پىشتىۋانى مادى و مەنەۋى بەجى ھېشتەن، تا دەستەۋىيەخەى دەرەنجامەكەى خۇى بېتتەۋە.

۱۱- پۇلى نەسراينەكان لە پۇخانى دەولەتى عەبباسىدا:

سۇپاكەى (ھۇلاكو) لە كاتى ھېرشە گەرەكانىدا بۇ سەرخاكى دەولەتى (ئىسماعىلىيە) و خاكى (خىلافەتى عەبباسى) و شام و فەلەستىن، ژمارەيەكى زۆرى مەسىحى نەستۇپى لەخۇگرتبۇ، كە لە سەرۋەموۋىيە (كەبۇقا نۇبان)ى گەرە سەركردەى مەسىحى مەزەب دەبىنرا، مەغلەكان بە پالئەرى پەيداكرىنى ماددە و فراۋانكرىنى خاكى ۋىلايەتەكان و لەپىنناۋ دروست كرىنى ئىمپىراتورىيە تەجىھانىيەكان بە سۆزۈ خۇشەۋە و بەۋپەرى پەرۋشەۋە تىدەكۇشان و ھېرشە يەك لە دۋاى يەكەكانى خۇيان بۇ سەرۋىلايەتلىكى زۆرئەنجام دەدا، لە زەرياي (ئارام)ى خۇرەلاتەۋە ھىندى چىنى باشۇرەۋە تا خاكى (پۇلەندا) و نىۋجەرگەى ئەۋروپاى خۇرئىۋا، لە سىبىرىاۋ دەرەيى بەلتىقى باكورەۋە تا نىۋەكىشۋەرى ھىندو باكورى نىۋەدۈۋرگەى عەرەبى باشۇر.^۱

ھەرۋەھا مەسىحىيەكانى (كەپچ) كە بە (جىرجانى) بەناۋىانگ بۇون لە نىۋىزەكانى سۇپاى (مەغلۇل)دا بۇون و ئەمانە ۋەكو تەۋاۋى پەرەيتەكانى مەغلۇل گەردىنكەچ و فەرمانبەردارى بېيارەكانى (قەرەقۇپم)ى ناۋەندى دەسەلاتى (مەغلۇل) و (خان)ەكەى بۇون، بۇيە بە چەندىن كەتتەبەى سەربازى و سەرۋەت و سامان و چەك و چۆلى زۆرەۋە بەشدارى ھېرشەكانىيان دەكرد،^۲ كاتىك مەغلەكان چۈۋە نىۋ بەغداۋە پىزىكى زۆرى مەسىحىيە نىشتەجىكانى ئەۋ شارەيان گرت، مال و نامۇسىيان پاراستىن، لە لايەن سەربازە مەغلەكانەۋە پاسەۋانى مال و خانۇبەرەكانىيان دەكرا، ھەندىك لە مۇسلمانان لە ترسى كۈشت و بېرى مەغلەكان پەنايان بۇ مالە مەسىحىيەكان بىرد، ھەركەسىك لە لايەن مەسىحىيەكانى بەغداۋە چەپالە دەدرا لە كۈشتارە دېندانەكەى مەغلۇل دەرەيى دەبۇو.^۳

۱۲- پۇلى ھوكمىرانى ۋىلايەتى ئىسلامى لە پۇخاندنى دەولەتى عەبباسىدا:

كاتىك (ھۇلاكو) بەخۇۋ بە سۇپايەكەۋە بەرەۋ لەنىۋېردىنى (ئىسماعىلىيە) و (دەولەتى عەبباسى) بەپىكەۋت، كەتتەبەى سەربازى ھەندىك ھوكمىرانە مۇسلمانەكانى لەگەل كەۋتن،

۱ سقوط الدولة العباسية ص: ۳۲۰.

۲ المصدر نفسه ص: ۳۲۳.

۳ المصدر نفسه ص: ۳۲۴.

هوكاره كاني به زين و دډان دل و دهر وون و هه ناوی ته و سه روكانه ی داگیر كړدبوو، له پسته ی ته و هوكارانه:

- كزیوونی هاندیری ثایینی له لای زوریه ی ته و میرانه.

- خو په رستی و خو خوی.

- ترسو و توفان - كه زورینه ی خه لکی گرتیووه.

- داكوكی كړدن له سر به رژه ندی دنیایی.

- لاوازیوونی (الولاء والبراء = دوستایه تی و دوزمنایه تی) له بیروباوه پدا.

ژماره یك له و حوكمران و میره موسلمانانه خیانه تی گه وړه یان به رامبه رنوممه تی نیسلا می و ثایین و بیروباوه په كه یان كړدو به شداریه کی چالاكانه ی هیژشه كانی مه غولیان بؤ سر ده وله تی عه بیاسی كړد، به ناویانگترینی ته و حوكمرانانه:

أ- بوراق حاجیب و جینشینه كانی:

حوكمرانی هه ریمی کرمان بوو، یه كه مین حوكمرانی هه ریمی کی نیسلا می بوو له كاتی په لاماری سر به غدا به شداری مه غوله كانی كړد، وهكو زانراوه هه ریمی کرمان پارچه یك بوو له خاکی ده وله تی خواره زمی، له لایه ن ته میر (غیاث الدین) ی كوپی دووه می سولتان (محمد خواره زمشا) حوكمرانی ده كرا، به خودی خوی (بوراق حاجب) ی له جیگه ی خوی داناوله به پیوه بردنی كاروباره كانی هه ریمه كه دا كړدی به وه کیلی خوی، دوا ی به رپابوونی دووبه ره کی نیوان (غیاث الدین) و (جلال الدین) ی برا گه وړه ی، (غیاث الدین) هه لاته وه بؤ (کرمان)، (بوراق حاجب) (غیاث الدین) ی په شه كوژ كړدو سهری له لاشه ی جودا كړده وه بؤ (نه كتا) ی (خانی گه وړه) ی مه غولی نارد له (قه پاقوپم) و پایگه یاند كه له مه ولا گه ردنكه چو فرمانبه رداری ده سه لاتی (مه غول) ده بیټ و هه ریمه كه شی به شیک ده بی له نیمپراتوریه تی مه غول.

نیدی له مه ودا بوو به گه وړه سیخوپی ناوچه كه و هه رچی هه وال و گورپانكاری سیاسی و سه رپازی هه ریمه كانی خورثاوا هه بوو كوی ده كړدنه وه و بؤ ناغا تازه كانی خوی دهناردن و به وپه پری گه رم و گوپی خزمه تی به رژه ووه ندیه فراوانخوازی و جیهانگیریه كه ی ته وانی ده كړد، هه ر زانیاریه کی پتی بوو سه باره ت به (جلال الدین منكبرتی) ی سه روکی پیشووی و نه ټیبه گرنه كانی ده وله ته كه ی خستیه به رده م مه غوله كان، به م كاره ی به شداریه کی به رچاوی كړد له پوخاندن و له نیوبردنی ده وله تی خواره زمی و به س به مه پانه وه سستا، به لكو به خوی و چه كداره كانی به هاوشانی ته تاره كان هیژشی ده كړده سه رولاتانی نیسلا می، له سالی

۱۲۳۴/ک/۶۳۲ به شداری په لاماری سهر ولاتی (ئاسیای بچوک) ی کرد - که نه و کاته سلجوقیه کان حوکیان تیدا ده گپرا -، له دوی خویشی هه دروک جینشینه که ی خوی (رکن الدین خواجه الحق) (۶۳۲ - ۶۵۰/ک/۱۲۳۴ - ۱۲۵۲/ن) و (قطب الدین محمد) (۶۵۰ - ۶۵۵/ک/۱۲۵۲ - ۱۲۵۷/ن) له خو بردنه پیشه وه و خزمه تچیتیدا هه ولیان ددها پیش به کتر بده نه وه، هه ریه که یان له پاست خویه وه ده چوو بۆ (مه نغولیا) و ده یه ویست بیسه لمینتی که نه و له پکه به ره که ی دلسوزتره و توکه ریکی چاکتره بۆ مه غوله کان و شیاوترو لیوه شاوه تریشه بۆ گپرانسی حوکی هه ری می (کرمان)، نه مه و له (قه پاقوپم) ی پایته ختی مه غوله کان هه ریه که یان له پاست خویه وه داوای له (خان) ی گه وره ده کرد، نه گه ر له ولاتی کرماندا کردی به حوکی گپرا ده بی بیشیکا به کار به ده ست و توکه ریکی خویشی.^۱

کاتیک مه غوله کان به سهر کردایه تی هولاکو گه یشتنه خو ره لاتی ئیران و ده ستیان به هیرشه گه وره که ی خویان بۆ سهر شارو قه لاو شورده کانی ده وله تی (ئیسماعیلیه) کردو له ویشه وه به ره و خو رئاوا داکشان، (قطب الدین محمد) ی حوکی گپری نه و کاتی (کرمان) چهند هیزکی سهر بازی تایبه تی هه ری مه که ی خوی که له زوری و هیزوپیزدا خویان له هیزه کانی (بهرد) ددها، خسته پیزی سوپا هیرشه به ره که ی مه غول، به جو ریک که تیبه یه کی سهر بازی سهر به خوی پیك هینابوو و له ژیر سهر کردایه تی (هولاکو) دا له دژی عه بباسیه کان و موسلمانانی (عیراق) و (جزیره) و (شام) ده جه نگا.^۲

ب - (نه تابه ک) ی هه ری می (فارس):

حوکی گپری هه ری می (فارس) یش شان به شانی (بوراق حاجیب) ی هه ری می (کرمان) ی دراوسیتی گه ردنکه چی حکومه ته که ی بۆ سولتانی مه غول پاگه یاند، به رده وام نوینه ری خوی بۆ (قه پاقوپم) ی پایته ختی مه غول ده ناردن و خزمه تکاری خوی بۆ دووپات ده کردنه وه، کاتیک (هولاکو) به ره و خو رئاوا هات و گه یشته ولاتی (نه ویدیو پووبار)، - به پیی پویایه تی جورجانی - خودی (ابو بکر) ی نه تابه کی (فارس) به پیشوازی (هولاکو) چوو، - به لام به پیی پویایه تی (رشید الدین) - (سعدی کوپی) بۆ نه وی چوو و پیشوازی ئی کردوو و ناماده یی خوی بۆ هاریکاری نه وان و به شداری کردنی هیرشه کانیان ده برپوو، نه مه و دوی نه مه که تیبه یه کی سهر بازی - که زۆریه ی سهر یازه کانی نه سپ سواری نه زموندیده بوون -

۱ سقوط الدولة العباسية ص: ۳۵۴.

۲ المصدر نفسه ص: ۳۵۵.

خسته گه ل هیزه کانی مه غۆل، ئەم که تیبه سه ربازیه هه ره له دژی (ئیسماعیلیه) کان و (عه باسیه کان) نه جهنگا، به لکو به شداری هه موو هیزه دپندانه کانی مه غۆلی کرد بۆ سهه ته وای موسلمانانی (جزیره و شام و میسر)، پاش پوخانی (به غدا) و له نیوچوونی (دهوله تی عه باسی)، حوكمگێپی هه ریمی (فارس) (سه عدی) کوپی بۆ لای (هۆلاکو) ی سهه رکرده ی مه غۆل نارد، تا پیروزیایی ئەم سهه رکه و تنه ی لێ بکات و فرمانه کانی له مه ولای لێ وه ربگریت و له جیاتی بابیشی دهستی بۆ به سنگه وه بنیت و خزمه تکاری خۆی بۆ دووپات بکاته وه.^۱

ج - (بدرالدین لؤلؤ) و (ئه تابه کیه ی موسل):

(بدرالدین) به (مه لیک په حیم) ناسناوی دهه رکردبوو، یه کێک بوو له تۆکه ره کانی دهوله تی (ئه تابه کیه ی موسل) دوايه کوده تای به سهه ردا کردن، خودی خۆی ماوه ی (۵۰) سال حوكمی هه ریمی موسلی گێپراوه، پیاویکی شیععه مه زه ب بووه و هه موو سالتیک قه ندیلیکی ئالتوونی به کیشی هه زار دینار بۆ سهه ر مه شه ده ی ئیمامی عه لی ده نارد، (ابن کثیر) ده لێ: ئەمه به لگه یه له سهه ری که شیععه یه کی بێ ئاقل بووه،^۲ به لام به په گز (ئه ره منی) بووه، (ذهبی) ده لێ: (بدرالدین) له سهه ر داب و نه ریتی گه له گه ی خۆی ئاههنگی بۆ جه ژنی (شهعانی) ده گێپراو سفره یه کی گه وده و بپه زای ده پاژانده وه و مه ی تیدا ده گێپردراو گۆرانی بیژ گۆرانیان تیدا ده گوتن، ئەو له و پۆژهدا له شوینیکی بهرز پاره و زێپی به سهه ر خه لکیدا هه لده داو ئەوانیش کورد گوته نی گوی فروچکینه یان له سهه ر ده کرد، ئەو له بهر ئەوه دروشمی مه سیحیه کانی ده ژيانده وه له بهر چاوی موسلمانان بیژراو بوو، ده رباره ی گوتراوه:

يعظم أعياد النصرى محبة
ويزعم ان الله عيسى بن مريم
إذا نبهته نخوة اريحية
الى المجد قالت أرمينيته: نم^۳

به لام سه بهاره ت به چۆنیه تی به شداری کردن و هاریکاری کردنی ته تاره کان (ابن کثیر) ده لێ: کاتیک له سالی ۶۵۶ کۆچیدا سوپای مه غۆل له ده وده ی به غدا دابه زی مۆلی خوارد، (بدرالدین) یش ده یه ویست له ترسی خۆی خۆیان له گه ل بسازی نی، بۆیه به ش به حالێ خۆی کۆمه کی نارد، سه ربازه کانی له شاری به غدا ببوونه چاوساغی ته تاره کان و شوینه گرنگه کانی وه کو عه مباره کانی ئازوخه و مه خزنه کانی پاره و دیاریه گرانبه هاکان و مه لبه نده گرنگه کانی

۱ المصدر نفسه ص: ۳۵۷.

۲ البداية والنهاية ۲۰۳/۱۲.

۳ سير اعلام النبلاء ۳۵۷/۲۳.

تريان بۇ دەۋرىنەۋە،^۱ (نەبىي) سەبارەت بە (بىرالدېن) دەلى: ئەو خۇي لەگەل تەتارەكان و پاشاكانى ئىسلام دەسازاند،^۲ بەلكو ھەندىك مېژوونووس دەگېنەۋە كە: حوكمپانى موسل يەككى بوۋە لە ھاندەرانى ھۆلاكو تا خەلىفەي عەبباسى بكوژى، كاتىكىش (ھۆلاكو) بەغداي پوخاند و ۋىرانى كىردو بەجىي ھىشت، (مەلىك پەھىم) بە دەست و دىارىەكى ناياب بەۋە سەردانى كىردو خىزمەتكارى خۇي بۇ دوۋپات كىردەۋە، (ھۆلاكو) بە گەرمى پېشۋانى لىكرد، پاش چەند پۇژىك دۋاي گەپانەۋەي بۇ (موسل) كۆچى دۋايى كىرد،^۳ (نەبىي) دەلى: گەۋھەرىكى نايابى پېشكەشى (ھۆلاكو) كىرد، داۋاي لىي كىرد بە دەستى خۇي لە گۈيى بكات، ئەۋىش پالگەۋت و گۈارەكەي لەگۈي كىرد، ھۆلاكوش بە تۈبەي خۇي لە كاتى گەپانەۋەيدا ھەندىك بارگەي بۇ پېچايەۋە، مائاۋايى لە (ھۆلاكو) كىردو بەرەۋ (موسل) گەپايەۋە، كە گەيشتەۋە كۆچى دۋايى كىرد.^۴

بەيۋەندى نىۋان (مەلىك پەھىم) و بىنەمالەكەي لەگەل تەتەرەكان بەرەۋ پېش چوۋ، سەرى كېشا بۇ خىزمەتەي و ژن و ژىخۋانى، (مەلىك صالح ئىسماعىل) كۆپى كچى (ھۆلاكو) خواست، بەلام ئەم ھاۋسەرگىرىيە بەركەي نەكردو (مەلىك صالح) دلى لە كچەكەي ھۆلاكو پېس كىردو توپەي كىردو تەتەرەكان پەلامارى موسلمانانىندا، گەمارۇ (۱۰) مانگى تەۋايى خاياند، پاش ئەمە گىرا، (مەلىك صالح) بە مەرجى ئەماندەران خۇي و شارى بەدەستەۋەدا بەلام غەدىران لىكردو سەرو مالى موسلمانانىشىيان ھەلل كىرد.^۵

د - سولتانه سلجۇقىيەكانى ئاسىي بچوۋك:

سولتانهكانى سەلتەنەتى سلجۇقى ئاسىي بچوۋكىش چوۋنە پىزى ئەو موسلمانانەۋە كە لە كاتى ھىرشكردنە سەردەۋلەتى عەباسىدا چوۋبوۋنە ژىر ئالاي مەغۇلەكانەۋە، بەلكو ئەم سولتانا ئەگەل مىرى باقى ۋىلايەتەكانى تر لە گوپرايەلى كىردن و فەرمانبەردارى كىردىيان بۇ مەغۇلەكان پېش يەكتىيان دەدايەۋە، ئەم پېشېركە قىزەۋنە لە نىۋان (عزالدىن كەيكۈسى دوۋەم) و (ركن الدىن قىلچ ئەرسەلانى چۈارەم) دا بە تۆخى پەنگى دابۆۋە، ھەردوۋكلايان بە مەبەستى پازى كىردنى مەغۇلەكان زۆر پىگاي نامەردانەۋە سەرشۇپانەيان گرتەبەر، بەلكو

۱ البداية والنهاية ۱۳/۱۹۰.

۲ سير اعلام النبلاء ۲۳/۳۵۶.

۳ البداية والنهاية ۱۳/۲۰۳، كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۵۲.

۴ سير اعلام النبلاء ۲۳/۳۵۷.

۵ المصدر نفسه ۲۳/۳۵۳.

(رکن الدين) په کيک بوو له و حوکمپرانانې که به مه به ستي ده رپرېنې هه ست و نه ستي دلسوزي و وه فاداري و خزمه تگاري بؤ (خاني گوره) سهرداني مه نفولايي کردبوو چووبووه خزمه ت (کيوک خان)،^۱ کاتيکيش مولاکو له پښگي په لاماره به رېلاوه که ي بؤ سهر فېرقي ئيسماعيليه و ده ولته تي عه باسي و خاكي شام و ميسر گه يشته ولاتي (نهوديو پويار) هه ردووک توکري مونافيس (عزالدين) و (رکن الدين) خوځيان گه يانده خزمه تي و ناماده يي و وه فاداري خوځيان پيشکesh کرد، هه ر په کيک له م دووانه ده يه ويست زياتر له وه ي تريان خو پره پيش بکات و به مه به ستي گه يشتن به پره زامه ندي سهرکرده ي مه غول توکراهي تي باشت ر بنويي.

ه - خه لکانی تريش:

جگه له م ميرو سولتانانې ناومان هېنان خه لکانتيکي تريش تاک و تاقم تاقم له لايه ن مه غوله کانه وه و جيگره کانيان به سهر هريمه کاني تورکستان و ئيران و نهوديو پوياره وه چه کدارکران و له هيرشي مه غوله کان بؤ سهر موسلمانانې عيراق و جزيره و شام و فله ستيندا به شداري به رچاويان هه بوو، (مسعود يلتواش) ي حوکمپراني هه ردووک هه ريمي (تورکستان) و (نهوديو پويار) و (نهرغون ناغا) ي حوکمپراني (ئيران) سهر بازگه ليکي موسلمانان سارکردن و له گه ل هيزه په لامارده ره که ي (مولاکو خان) يان خستن، له سهر نه م بنه مايه ده بينين موسلمانانتيکي يه کجار زور په يوه نديان به مه غوله کانه وه کردووه (کديوقانونيان) و (بايجونويان) دوو سهرکرده ي سوپاي مه غول بوون و موسلمانانتيکي زوريان له گه ل که وتن، (نصيرالدين توسي) و (علاءالدين عطا ملک الجويني) ي ميژوونوس و (حسان الدين) ي نه ستيره ناس ليسته ي نه و ژماره زوره موسلمانانېان گرتوته وه، که هاتوونه ته ژير فرمانده يي مه غول و هيرشيان کردوته سهر ده ولته تي عه باسي و ولاتاني ئيسلامي و باشووري خوړناوای ناسيا، نه م پره شه خه لکه مولىسمانه ش به شداري کاريگه ريان هه بوو له سهر له نيوبردني ده ولته تي عه باسي و به هيزکردني ئيمپراتوريه تي مه غول.^۲

۱۲- دوورخستنه وه ي که ساپه تپه هه لکه وتووه کان:

(المستنصر بالله) په کيک بوو له و خه ليفه عه باسيانې که به رده وام هه ولتيان ددها خوځيني گرم به بهر له شي خيلافه تدا بکه نه وه و هيزو سامي له ده ست چووي بؤ بگيرپنه وه، نه و - له سهرده مي خوځيدا - که شه ي به سوپادا و ژماره ي گه يانده (۱۰۰) هه زار سهر باز،^۳ داراي

۱ سقوط الدولة العباسية ص: ۳۶۷.

۲ سقوط الدولة العباسية ص: ۳۶۸-۳۶۹.

۳ ذيل المرأة الزمان لليونيني ص: ۲۵۴، بغداد مدينة السلام ص: ۱۳۶.

هیمه‌تیکی به‌رزو ئازایه‌تیکی زۆرو نه‌فسیکی گه‌وره‌ بوو و توانای هه‌لتانی هه‌نگاوی گه‌وره‌ی هه‌بوو، ته‌تاره‌کان له‌ سه‌رده‌می ئه‌ودا چه‌ند هه‌رشیکیان هه‌تانه‌ به‌لام مه‌ردانه‌ به‌ره‌نگاریان بۆوه‌ و دوا‌ی تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ به‌سه‌ر پاشوانیاندا تیکی شکاندنه‌وه‌،^۱ (الخفاجی) برای خه‌لیفه (المستنصر) بوو، له‌ که‌سایه‌تیدا حیسابی (مستنصر)ی بۆ ده‌کراو پێ ده‌چوو دوا‌ی مردنی (خه‌لیفه) جیگه‌ی بگریته‌وه‌ و شوین پێی په‌په‌وه‌ و بریاره‌کانی ئه‌و بکه‌وی، به‌لام پیاوانی ده‌وله‌ت - واته‌ وه‌زیر و فه‌رمانه‌ سه‌ربازیه‌کان - بریاریاندا پیاویک بۆ خیلافه‌ت هه‌لبژێرن که‌ هیچ کام له‌م سیفه‌تانه‌ی له‌ (الخفاجی)دا هه‌بوون له‌ ئه‌ودا یونیان نه‌بی، چونکه‌ (الخفاجی) لاویکی کارامه‌ و هه‌لکه‌وتووو چالاک و زیره‌ک و بیرتیژ بوو و هه‌ستی به‌رپرسیاریتی تیدا به‌رجه‌سته‌ ببوو، وێپای هه‌موو ئه‌مانه‌ (الخفاجی) له‌ سیفه‌تی مه‌ردایه‌تی و ئازایه‌تیدا پیش (المستنصر)ی برایش دابۆوه‌، ئه‌و ده‌یگوت: (ئه‌گه‌ر خودا کاروباری ئومه‌ت - ی ئیسلام - م بخاته‌ به‌رده‌ست شه‌رت بێ به‌ شه‌رتی خودا سوپاکه‌م له‌ پووباری (جه‌یحون) بپه‌رێمه‌وه‌ و خاکی ئیسلام له‌ ته‌تاره‌کان پاک بکه‌مه‌وه‌ و کوشتن و گرتن و بردنیا به‌سه‌ر بێنم و له‌ نیویان به‌رم).

ئه‌مه‌ و دارو ده‌سته‌ی ده‌وله‌ت بۆ هه‌لبژاردنی (خه‌لیفه) کۆبوونه‌وه‌، (ده‌واتدان) و (شه‌پایی) که‌ ئه‌و کاته‌ له‌ کۆبوونه‌وه‌که‌دا نه‌بوون و ته‌واوی کاربه‌ده‌ستان ده‌ترسان ئه‌گه‌ر (الخفاجی) هه‌لبژێرن، جله‌وی هه‌موو کاروباره‌کان بخاته‌ ده‌ستی خۆیه‌وه‌ و چ حیسابیک بۆ ئه‌وان نه‌کات، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ئه‌وان چاک ده‌یانزانی (المستعصم) پیاویکی نه‌رم و نیا و له‌ سه‌رخۆیه‌ و گه‌ردنکه‌چی بریاره‌کانی ئه‌وان ده‌بێت، بۆیه‌ هه‌موویان پێکه‌وتن له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ پۆستی خیلافه‌ت له‌ دوا‌ی (المستنصر) بدریته‌ ده‌ست (المستعصم بالله)ی کوپی، ئه‌و پۆسته‌که‌ی وه‌رگرت و ئه‌وانیش ته‌گه‌یرو رایان که‌وته‌ ده‌ست،^۲ کاروباری ده‌وله‌تیان خسته‌ ده‌ست که‌سی ناشیاو.

۱۴- کیه‌رکێی عه‌له‌ویه‌کان:

ده‌وله‌تی عه‌بباسی به‌هۆی له‌ فه‌رمان ده‌رچوونی (محمدی کوپی عبدالله)ی ناسراو به‌ (النفس الزکیه‌ - نه‌فس پاک) له‌ (مه‌دینه) درزی تێکه‌وت، خه‌لکیکی زۆری هه‌ریمی (خۆراسان) چاوه‌پێی پاپه‌پینی ئه‌ویان ده‌کرد، به‌لام (ابو جعفری منصور) لێی به‌ ناگا هات و ئازایانه‌

۱ بغداد مدینه السلام ص: ۱۳۶.

۲ بغداد مدینه السلام ص: ۱۳۶.

عه زمی جه زم کردو کوتایی به (محمد) و (ابراهیم) ی براشی هینا که نه ویش له (بصرة) شوپشی کردبوو، خو نه گهر (منصور) نه م کاره ی نه کردبایه خه ریک بوو چوار دیواری ده ولته تی عه باسی بله رزین، له نه نجامی نه مه دا، عه باسیه کان له به رامبه ر ناموزاگانیان - نه وه کانی علی - که وتنه به دگومانیه وه، ته نگیان پی ه لچنین و چاودیری توندیان خسته سر که سه دیارو ناسراوه کانیان، هیزه سه ربازه کانیان له گه پان و پاوه دوونانیاندا شه که ت بوون، توندوتیژی په ره ی سهند، عه له ویه کان نه یانده زانی چون له و زیندان و ته نگزه یه ده باز بېن، وه کو بالنده ی نیو قه فه سیان لی هاتبوو، له سالی ۱۶۹ کوجیداو له سرده می خلیفه (الهادی) دا (حوسینی کوپی علی) له شاری (مه که که) دا شوپشی کرد، به لام لینه گه پان به نامانج بگاتو له (فه خ) ی نزیک (مه که که) کوشتیان، (ادریس ی کوپی عبدالله) و (یه حیا) ی برای له م کاره ساته دا ده ربازیان بوو، (ادریس) به ناراسته ی خورنواو به پیکه وتو به نیو خاکی (میسر) و باکووری نه فریقیدا تپه پی و له کوتاییدا له وپه پی ولاتی (مه غریب) گیرسایه وه، تیره و تایه فه کانی هوزی (نه مازیغ) باوه شی سوزو میهره بانیان بو کرده وه و به یعه تی (خیلافه ت) یان پېدا، نه مه و ده ولته تی (نه داریس) ی له به شیکی نه و ولاته دا دامه زانده.

(یه حیا) ش به ناراسته ی خوره لات به پیکه وتو له ده ورویه ری (دلیم) گیرسایه وه، به لام به هوی نزیک بوونی له مه لبه ندی (خیلافه ت) کاره که ی سهری نه گرت.

کاتیک باسو خواسی نه م دوو برایه بلابووه کار به ده ستانکی سهر به بنه ماله ی عه باسی هاوسوزی و پشتیوانی خویان بو عه له ویه کان ده رخت، نه مه و (واضح) ی توکه ری بنه ماله ی عه بباسی له میسر خوی گه یانده (ادریس) و پیکای ده رچوونی به خاکی نه و ولاته دا بو خوشکردو به ره و (مه غریب) ی به پیکرد، (جه عفه ری کوپی یه حیا ی به پمه کی) یش به فریای (یه حیا) که وتو له چنگی (رشید) ی ده رباز کرد، نه مه وای له (رشید) کرد ته نگ به هه موو نه و که سانه هه لچنی که به هاوسوزی بو عه له ویه کان تومه تبار ده کرین، (موسای کازمی کوپی جه عفه ری صادق) ی بو به غدا په لکش کردو خسته ی ژیر چاودیری خویه وه، به لی لایه کی جه سته ی ده ولته تی عه بباسی برینیکی قولی تیکه وت، گه لی (به پپه پی) (مه غریب) جورته تیان نواندو له ژیر فرمانی ده ولته تی عه بباسی ده رچوونو به باوه پی خویان نه وان له نیو هه موو گه لاندان شانسکی باشیان ده سته که وتوه و به یه کیک له پوله کانی (ال بیت) ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) شادبوونو کردو یانه به خلیفه ی خویان.

(رشید) وه کو ئه و که سه ی لێهاتبوو که ئاگر له به شیکی ماله که ی به رببوو، ئه ویش ده یه ویست قوی لێ بکات و به حیسابی خۆی بیکوژنیتته وه، به لام هه ر ئه وه نده ی زانی ئاگر هه موو ماله که ی گرتته وه، ئه وه ستا به ناچاری له دژی ده ولته ی (ئه داریسه) ده ولته ی (ئه غالیبه) ی له (ئه فریقیا) دامه زراندو (قهیره وان) یشی بۆ کرده پایته خت، (رشید) ئه م کاره ی کرد- و ئاما نجیشی نه پێکا-.

ئینجا سه رده می (مأمون) هاته پێشه وه، ته ماشای کرد مه ترسی عه له ویه کان ده وره ی ده ولته ی عه باسی ته نیوه، زۆریه ی خه لکی و زانایانی ئایینی به لای عه له ویه کاند ده شکێنه وه به هۆی ئه و گه نده لیه ی تێی که وتوو په قیان له ده ولت ده بیتته وه، (مأمون) بیرى کرده وه له وانیه به خۆ خۆشه ویست کردن و خۆ نزیک کردنه وه لێیان ساردیان بکاته وه له هیژو پیژو گه رم گوپیان که م بکاته وه، زۆریه ی شیعه کانی ئه و کات (عه لی په ز) یان به ئیمامی خۆیان داده نا، له بهر ئه مه (عه لی په ز) ی دیاری کردو به لێنی ویلايه تی عه هدی پێدا، وا گویمان ده بری که ئه و ئه م کاره ی به مه به ستی پازی کردنی (فه زلی کوپی سه هل) ی وه زیری ده سته راستی و ته گبیرکه ری کاروباری ده ولته که ی و دوورخستنه وه ی (ئه مین) ی برای له پۆستی خیلافه ت ئه نجامدا بێ، به لام ده ره نجامی ئه م کاره به سه ریدا شکایه وه، ئه و له لایه که وه عه له ویه کانی پازی کردن به لام له لایه کی تره وه عه باسیه کان و پۆله کانی بانگه شه ی خیلافه تی عه باسی له خۆ توپه کردن، ئه وان له (به غدا) شوپشیان لێکردو له پۆستی خیلافه ت دایانه زاند، (ابراهیم ی کوپی مه هدی) ی مامیان له جێگه دانا، بۆ چاکردنه وه ی بارودۆخه که و پینه کردنه وه ی ئه م کونه گه وره یه پیلانی له دژی (فه زلی کوپی سه هل) گێپراو چه ند که سیکی به شمشیره وه ناردنه سه رو له هه مامدا کوشتیان، دوابه دوا ی کوژرانی (فه زلی) (عه لی په ز) اش وه فاتی کرد خه لکانێک ده لێن (مأمون) ژه هرخواردی کردوه به لام به لگه یان بپه یژه، ئه مه و دوا به دوا ی مردنی ئه م دووانه کاروباره کان گه پانه وه سه ر دۆخی جارانیان، خه لکی به غدا کۆلێان له (ابراهیم) داو بۆ لای (مأمون) گه پانه وه، پاش ئه مه (مأمون) له سه ر دۆستایه تی کردنی عه له ویه کان به رده وام بوو، ئه گه ر زانیای نیازی ده رچوون و شوپشیشیان هه یه، وینه ی (رشید) ی باوکی هه لسوکه وتی له گه ل ده کردن، ئه ویش دوا ی شوپشی عه له ویه کانی (یه مه ن) پێک لاسای باوکی کرده وه و ده ولته ی (زیادیه) ی بۆ دامه زراندن که کت و مت له ده ولته ی (ئه غالیبه) ی ئه فریقیا (تونس) ده چوو، چونکه هه ردووک ده ولته که له دامه زراندنیاندا یه ک ئاما نجیان هه بوو.^۱

پښو شوي نې ده سته سهری (الحجر) یان به رامبه ر نيمامه کانی شيعه دا گرته به رو (مأمون) فرمانی پښکردن یان ده بی له (به غدا) له ژږر چاودږی خویدا نيشته جی بن، یان ده بی بچنه (سامه را)، بڼگومان خه لیفه کانی عه باسی هه لسوکه وتیان له به رامبه ر عه له ویه کاندا وه کو یه ک نه بوو.

(قرا مطة) به ناوی خو شه ویستی (ثالوبه یت) هاتنه پښشه وه و چوار دیواری ده وله تی عه باسی یان پاته کاند، (فاطمیه) کان پاپه رین و ده ستیان به سهر (ئه فریقیا و جه زائرو چه ند ناوچه یه کی باکووری ئه فریقیا) دا گرتو ده سته ده سه لاتی خو یان به سهر (میسرو سوریا و حجازو یه مه ن و قه راغه ئاوه کانی فوړات) دا کی شا، هینده ی نه مابوو ئاگری شوړشه که یان ده م و چاری ده وله تی عه باسی داپلؤخی نئ، (بنی بویه) ی شيعه له نيوه پاستی سه ده ی چواره مدا هاتن و ده ستیان به سهر (به غدا) دا گرتو هینده ی تر بارودوخه که یان شیواند، شيعه کان یان ئازاد کردن، به ئاره زووی خو یان چیان پی خو ش بی له دابو نه ریته داهینراوه کان یان نه نجامی بده ن، ئه وان له پوړی عاشورادا ژن و پیاو و گه ورده و بچو وکیان ده هاتنه دهره وه و به ده سته جه معی شین و بابؤړو سینگ کوتان و گریان یان - به حیسابی خو یان - بؤ (حوسی نئ کو پی علی) ده کردو خه م و په ژاره ی خو یان به رپا ده کرد، کاربه وه گه یشتبوو خه لک له پی شيعه گه ریه وه خو یان له سولتان نزیک ده کرده وه، له سه ره تای سه ده ی شه شه مدا ئاشوویی (باطنیه) له (فارس و شام) سهری هه لداو خه لکیان شپزه کردو کاروباری ده وله تانیشیان تی کدان و توانیان ده ست بؤ سهر چه ند خه لیفه یه کی عه باسی دریژ بکن و بیان کوژن، ئه مه و ئه م کی شمه کی شمه سیاسیه له ولاتی (میسر) دریژه ی کی شا تا ده وله تی (فاطمیه) به یه کجاری له سهر ده سته (نورالدین محمود زنکی) و له پی یه کی ک له سهر کرده پاله وانه کانی - واته (صلاح الدین ی ئه یوبی) پوخی نرا.

هه روه ها کی شمه کی شمی نښان عه له ویه کان و عه باسیه کان له سهر ده می یه که مین خه لیفه ی عه باسیه وه تا دوا هه مین خه لیفه دریژه ی کی شا، ئه مه بوو به هویه کی سهره کی لاوازیوونی ده وله تی عه باسی و سست بوونی ده مارگیری هه واداری بؤ ئه و ده وله ته و، ئینجا له نیوچوونی.

۱۵- رابواردن و خوشگوزهرانی و کاریگه ری له سهر له نیوچوونی ده وله تی عه باسی:

باسی خوشگوزهرانی و خوشگوزهرانان چه ند جاری ک له قورثانی پیرو زو سوننه تی پیغه مبه ری به ریژ (ﷺ) و به ره می زانایانی پیشینماندا هاتوه، ئه وه ی له قورثانی پیرو زو

ھاتووہ بەم شتوہ یە یە، خودای بالادەست دەفەر موویت: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ (الاسراء: ۱۶)، (واتە: ھەر کات بمانەوی ئاوەدانیک لەنیۆبەرین، فەرمان بە خۆشگوزەرانەکانیان دەکەین پێپەوی دەستووری خودا بکەن، بەلام لە پێپەوہکەلایندا، جا بریاری لەنیۆبردنی خودایان بەسەردا واجب بوو، ئیمە تیکوپیکمان شکاندن).

خۆشگوزەرانان لەنیۆ ھەموو نەتەوہ یە کدا بریتین لە چینی بارئ سەرەوہ دەستیان لە جلەوی دەسەلات و سامان گیربوو و خزمەتکارو کارەکەر بە دەوریاندا دین و دەچن و خزمەتیان دەکەن، بۆ خۆیان لە پشوو دان و نانخۆری بەر سیبەرن و بەو پەپی لوتبەرز و دەعیو سەرەوری یەوہ دەژین و ھەوای کەش و فەش لە بەدەنیان دەگەپیت و لە جلیتاوی فیسق و فەساد و بی شەرمیدا بۆگەن دەبن و بە پەوشتە بەرزەکان و شتە پێرۆزەکان پادەبوین و زمانیان لە باسو خواسی شەرف و ناموسی خەلک دەگێپن و داوین پیسی و دزی و گزی لەنیۆ ئوممەتدا ئەنجام دەدەن و پەرەیی پێ دەدەن و خووخە جوان و پەسندەکان ھەرزان دەکەن — کە بیگومان ھیچ گەل و نەتەوہ یە بەبی بوونیان ناژیەت و پاوەست و نابێ —، ئینجا ئوممەتیش بەرھەلداپی تێدەکەویت و بە یە کجاری لێک ھەلەوہ شیت و پەگەزەکانی ھیز و پیزو ھۆکارەکانی مانەوہ و بەرقەراریبوونی لە دەست دەچن، پاشان لەنیۆ دەچیت و تۆماری دەپێچریت و ھە، ئەم ئایەتە سوننەتی خودا دەرھەق بە لەنیۆچوونی ھەر ئوممەتێک دەخاتە پوو، ھەر کاتێک خودا بریاری لەنیۆچوونی ھەر ئاوەدانیکەکی دابی، لەبەر ئەوہ بووہ کە خودی خۆی دەستی بە ھۆکارەکانی لەنیۆچوون گرتووە و فیسق و فەسادێ تێدا بەگشتی بلۆبۆتەوہ و خۆی بە قەبەیی نیشانداوہ، ئینجا خوداش بەپێی سوننەتی سابتی خۆی سزای داڕوخان و لەنیۆچوونی بەسەردا نازل کردوون، بیگومان ئەو گەلە بۆ خۆی بەرپرسیاری سزاکیە،^۱ چونکە پێگەی بە خۆشگوزەرانەکان نەگرت و گۆرانکاری بەسەر ئەو سیستەمەدا نەھێنا کە پێگا بە دروست بوونی چینی بۆرژواو خۆشگوزەران دەدات، پەرەردگاری بالادەست چەند دەستوورێکی بۆ ژيانی مۆفایەتی داناوہ کە کەس ناتوانی بیان بەزنی و چەند سوننەتیکیشی داناوہ کە ھەرگیز گۆرانکاریان بەسەردا نایات، ھەر کاتیکیش ھۆکارەکان دینە ئاراوہ دەرەنجامەکانیش زۆر دەبن،^۲ ئەم ئایەتە دەقیکی پاشکاوہ

۱ فی ظلال القرآن، سید قطب ۴/ ۲۲۱۷.

۲ المصدر نفسه ۴/ ۲۲۱۸.

سه باره ت به له نيټوچووني گه لان و پوكانه وه يان و ليكه له لوه شاني هيټو پېزيان به هوۍ نه وه او هه وه دس و شاه رزوو په رسته ي پېشدا حوكمران و چيني سهره وه يان ده گريته وه و پاشانېش هه موو نوممته ده ته نيټه وه، نه م نايه ته پېرژه ناماژه به وه ده كا كه: خو شگوزهراني سهره ده كيښي بډ لادان، لادانېش سهره ده كيښي بډ له نيټوچوون، جا نه وانه ي كار بډ پايه داربووني نوممته ده كه ن، پېشه كي پټويسته خو يان له سهر هيټي ده روون و نيراده ي به هيټو نيازي پاست و په وان و دلسوږي پاك و پوخت راپېتن، بيگومان به م شيوه سهر كه وتن و پشتگيري له لايه ن په روه ردگاري جيهانيان مسوگر ده بيت.^۱

خو شگوزهراني كاريگري خرابي هه يه له سهر ده وله تان و گه لان، به لكو (كوينو) يه كه و هيټو پېزو وزه و تواناكان ده پوختي، چونكه خو شگوزهراني: مړو ته فره ده دا كه تا هه ميشه له سهر زه وي ده ژيات و بويه پټويسته له سهر ي له هه واو هه دس و سهره وت و ساماندا پوچيت و خو ي به هه موو شتيكي نه م دنيايه وه - نه گه ر كه م بايه خيش بن - خهريك بكات و به هيچ شيوه يه كه ده سته رداري پوستي ده سلات و پله و پايه و سهره وت و سامانه كي نه بيت و له لايه كي تريشه وه: واتا به رزه كاني ژياني له بيرده باته وه و له گيانفديايي و جيهاد كړن له پتي خوداي دوورده خاته وه و به بيانوي خو ماندو و نه كړن لي ناگه پي كاره گرنگ و مهنه كان نه نجام بدات، پي نه نجامداني هه موو نه و كاره ناسانانه ي بډ خو ش ده كات نه گه رچي به نه نجامي نه فس نزمي و په ست و زه بوونيشي بگه يه نيټ.^۲

بيگومان خو شگوزهراني و رابواردني نابيهق هينده ي ده وله تي عه باسي كزو زه بوون كړد تا نه و پله و پايه نزمي كه له به رامبه ر ته تاره كاندا به نه نجامي به زين و پوخاني گه ياند، پوخان و هره سيك كه هيچ كه په تا نه م جوړه پوخانه به سهر ده وله تي ئيسلاميدا نه هاتبي، ته ماشاكه و چيان ده كړد، نه و جا ده زاني بوچي زه بوون بوون داپوخان:

(مأمون ي كوپي هارونه په شيد) دوايه مين خليفه ي به هيټي عه باسيه كان بووه، گرييه ستي هاوسه رگيري له گه ل (بوران) ي كچي (حه سني كوپي سه هل) ي وه زيري نه نجامدا، په ننگه بلتي: جا چ بووه؟ ناهه ننگه كه له مالي (حسن ي كوپي سه ل ي سرخسي) و له (قم الصلح) ي نزيك ششاري (واسط) گيپر درا، (قم الصلح) ناوي پوباريكي گه وره يه و كه وتو ته سه روي (واسط) وه و ژماره يه كه گوندي له ده وره بوون، ته لاري (حسن ي كوپي سه ل) ي

۱ مجله لواء الاسلام، العدد الخامس ص: ۲۵۹، أبو زهرة.

۲ الترف و اثره في الدعاة والمسلمين ص: ۲۲، محمد موسى الشريف.

وه زيری (مأمون) یش له سهر پویاره که بوو، (مأمون) یش هر له وی و له بهر پیزی باوکی بو که که ی گواسته وه، (بوک) ناوی (خدیجه) بوو به (بوران) ناسرابوو، ئاههنگه که به شیوازیک به پتوه چوو که له هیچ سهرده میك له سهرده مهکانی (جاهلی) و (نیسلام) یشدا ئاههنگی ئاوا نه گتپردابی، (مأمون) و داروده سته که ی و کار به دهسته بالاکانی دهوله ته که ی و ته وای پیاو ماقولان هاتبوونه (قم الصلح)، وه زیری خه زور - له خوشیان - بهنده قی میسکی به سهر سهری جه ماوه ردا بلاوکردنه وه، هر یه کیك له م بهنده قانه پارچه نووسراویکی تیدا بوو ناوی خانوبه رهیان پارچه زهوی یان ناوی که نیزهک یان ناوی کویله یهک یان ناوی ئه سپیک یان ناوی هر شتیکی تری تیدا بوو، هر که سیك بهری که وتبایه دهیبرده لای وه کیلی وه زیرو به پتی شانسی خوی ناوی چی تیدا بویه ئه و شته ی ده درایه، پاش ئه مهش توره که دینارو پارچه میسک و پارچه عهنبهری به سهر خه لکدا هه لدان، وه زیر مه سهره فی (مأمون) و داروده سته و سهرکرده و سهریازهکانی ته وای خه لکانی هاوه لی کیشا، که بیگومان هینده زور بوون له ژمار نه ده هاتن، مه یتهرو وه زیرو به له مه وان و ته وای خه لکی گه لی له م مه سهره فه بی بهش نه کران، که سیکی نیو سهریازگی (مأمون) ساده ترین پیویستی نه بۆ خوی نه بۆ ولاخه که ی نه ده کپی، مه مووی له سهر حیسابی خه زورو وه زیری خه لیفه بوو، (طبری) ده لی: (مأمون) ماوه ی (۱۹) پۆل له لای (حسن) میوان بوو، مه موو پۆلیک هه رچی پیویستیه کی هه بویه بۆ خوی و خه لکانی گه لی بۆی دابین ده کردن، بپی خه رجیان (۵۰) هه زار هه زار درهم بوو،^۱ ئه م سهردانه ی (مأمون) بۆ لای (حسن) ی کوپی (سهل) له (قم الصلح) له ۸ ی په مه زانی ۲۱۰ کۆچیدا بوو، (حسن) فهرشیکی له زیر چنراوی بۆ به رپتی (مأمون) پاخست، کاتیک له سهری پاوه ستا مه رجان و مرواری زوری به سهردا هه لدان،^۲ (مأمون) له شوی سیته می گه شته که یدا شوی زاویه تی له گه ل (بوران) ی تازه بوکدا به سهر برد، کاتیک به ته نیشت یه که وه دانیشن، نه کی (بوران) پپی سینیه زیریکی مرواری به سهردا هه لدان، (مأمون) به (بوران) ی گوت هه لیان بگره وه، پرسپاری لیکرد چه ند دانه مرواری بوون؟ (بوران) گوتی: (۱۰۰۰) ده نک بوون، ئینجا نه کی به خپی خستنیه کۆشی (بوران) وه و گوتی: دیاریه بۆ تۆ، چی که شت پیویسته پیم بلای، ئینجا نه کی به بورانی گوت: قسه له گه ل - میرده - گه وره که ت بکه، چونکه پپی گوتی قسه بکه، (بوران) یش

۱ واته ۵۰ ملیون درهم زیو، که بۆ ئه و کاته پاره یه کی خه یالی بوو.

۲ تاریخ الطبری، نقلا عن الترف د. محمد موسی الشریف ص: ۲۴.

داوای له (مأمون) کرد: له (ابراهیم ی کوری مهدی) مامی بیوری و پښه ش به (ست زوینده) ی دایکی (جعفر) بدا بۆ (حج) بجی، (مأمون) له وه لامدا گوتی: باشه، دایکی (جعفر) یش به دله یه کی له زیږ چنراوی به بهر (بوران) دا کرد، له م شه وه دا مؤمکی عه نبریان له نیو قه پاغیکی زیږیندا هه لایساندبوو که کیشه که ی (۴۰) مه ن بوو، (مأمون) په خنه ی لیگرتن و گوتی نه مه زیږیده پووی و نیسرافه،^۱ نه ی (سبحان الله) نه مه ی تا نیستا کراوه نیسراف نه بووه!^۲ کاتیک سه رویه ندی پویشتنی هاته پیشه وه زه وی و زاری (قم الصلح) ی له سه ر (حسن) تاپۆ کرد، نینجا فه رمانی پیکرد (۱۰) هه زار هه زار درهم بیه خشی،^۳ (حسن) یش دانیش و پاره و سامانی به سه ر سه رکرده و سه ربازو خه لکی هاوړتی خه لیفه دا دابه شکرد، (حسن) به رامبه ر به شاعیران و خه لکانی تریش به خشنده بووه، شاعیریک به م شیوه یه به سه ر (حسن) یدا هه لگوتوه:

تقوم خلیلتي لما رأتني اشد مطيتي من بعد حل
أبعد الفضل ترحل المطايا فقلت نعم الى الحسن بن سهل

هه موو ژيانيان خو شگوزه رانی بوو، ده ست و ده م و ددانیان له خاك گیر کړدبوو، دلایان به زپق و به رقه کانی دنیا خو ش کړدبوو، شولیان له دنیا داری و خو ش ویستنی پاره و سامان و پابواردنی بی و اتا هه لکیشابوو، کوشک و باله خانه ی گه وره و فراوانیان له به غدا دروست کړدبوو،^۴ هه موو هونه ریکی جوانکاری و نه خش و نیگاریان له دروست کړدنی کوشک و ته لارو فه رش و په رده و ته وای که لویه لی چیشخانه له قاپ و قاچاغ و مه نجه ل و که وچک و وینه هه لواسراو و دانراوه کانی ماله کانیان به کاردینا، هه روه ها هونه ری جوړاو جوړیان له ساز کړدنی خواردن و خواردنه وه دا به کاردینا، گرنگیان به پو شین و له بهر کړدنی زیږو زه به ری زږو جلوه برگی بریقه دارو بونی خو ش ده داو، مؤدیه باوه کانی نه و سه رده مه یان به کاردینان، له بهرگ و پو شاکدا کاریگه ری فارسه کانیان له سه ر بوو، بایه خی زوړیان به نامرازه کانی یاری و پابواردن ده دا وه کو: پېشپرکی ته سپسوا ری، کو تر یازی و یاری دار هه لوکین و شترچنج و تاو له و پاوه بازو پاوه تاژی و پاوه سه گ، هه موو نه مانه به لگن له سه ر نه و خو شگوزه رانی و پابواردن و که شو فشیه ی خه لیفه کانی عه باسی و بنه ماله که یان و وه زیرو گزیره کانیان و

۱ الترف، محمد موسی ص: ۳۵.

۲ الترف، محمد موسی ص: ۳۵.

۳ الترف، محمد موسی ص: ۳۵.

۴ تاریخ الطبری، نقلا عن الترف ص: ۳۷.

سه‌رکرده و بازرگانه‌کانیان و هه‌ندی‌ک له شاعیران و زانایان و گزرائی بیژه‌کانیان تی‌ی که وتببون، به‌لام گه‌ل و په‌شه‌خه‌لک په‌نجکیش و ماندو و مجرؤ و برسی و داماووو و ژیانیکی کوله‌مه‌رگی به‌سه‌رده‌برد، ئه‌مه له کاتی‌کدا خه‌زینه‌کانی ده‌ولت زێږو زه‌به‌رو پاره و سامان و ئازوو‌خه‌یان له‌سه‌روه ده‌پژاو، به‌رده‌وامیش له‌سه‌ر تا سه‌رو کون و قوژنه‌کانی مه‌مله‌که‌ت‌پا بۆی ده‌هات و به‌سه‌ری داده‌کرا، پیاویه‌تگه‌لیکی زۆرو زه‌وه‌ند سه‌بارت به‌م بابته‌ گێڤ‌دراونه‌وه و ده‌ری ده‌خه‌ن: که ده‌ولت چه‌ند ده‌وله‌مه‌ند بووه و خه‌لیفه و کاربه‌ده‌سته‌کانیش چه‌ند خۆشگوزه‌ران بوون و چه‌نده‌ش سه‌روه‌ت و سامان و زێږو پاره به‌سه‌ر که‌نیزه‌ک و گزرائی‌بیژان و ئاهه‌نگه‌کانی سه‌ماو چل‌پاو‌خۆران و چاپلوسانی کۆشکی خیلافه‌تدا دابه‌شکراوه، ده‌ری ده‌خه‌ن که خه‌لیفه‌کان و وه‌زیره‌کان و والی و سه‌رکرده‌کان له به‌رامبه‌ر شایه‌ران و چاوه‌شان و خه‌لکانی که‌سانی تری په‌ست و نزم چه‌نده سه‌خی و دل‌او بوون، له‌مانه‌شیان تیپه‌پاندبوو و له‌فارسه‌کانه‌وه فیتری چه‌ند داب و نه‌ریتیکی تریش ببوون، وه‌کو: کلتوری سفره‌پازاندنه‌وه و پابواردنی شه‌وانه و مه‌ی خواردنه‌وه، هه‌موو ئه‌و خۆشگوزه‌رانی و که‌ش و فشیه‌ی عه‌باسیه‌کان سه‌ری کیشا بۆ به‌ریابوونی چه‌ند شو‌پش و هه‌لگه‌پانه‌وه‌یه‌ک له‌نێو جه‌رگه‌ی خیلافه‌تدا، هه‌رچه‌نده ئه‌مه‌ی گوتمان سیفه‌تی هه‌موو خه‌لیفه‌کان نه‌بوو، به‌لام زۆرینه‌یان به‌م شیوه‌یه بوون،^۱ که‌واته پوو‌خان و به‌زینی ده‌وله‌تی عه‌باسی له به‌رامبه‌ر هیترشی مه‌غوله‌کاندا – پووداو‌یکی ئاسایی و سروشتی بوو، ئیستا ته‌ماشای ئه‌م دیعه‌نه بکه که (ابن کثیر) بۆمان ویتنا ده‌کات:

له کاتی‌کدا ته‌تاره‌کان گه‌مارۆی کۆشکی خیلافه‌تیان دابوو له هه‌موو لایه‌که‌وه تیربارانیان ده‌کردن، یه‌کێک له که‌نیزه‌که‌کانی خه‌لیفه که ناوی (عه‌په‌فه) بوو، له‌به‌رده‌می خه‌لیفه‌دا گه‌مه و سه‌مای ده‌کردو خه‌لیفه‌ی به‌پیکه‌نین دیتنا، تیری‌ک له کونی په‌نجاره‌یه‌کدا هات و (عه‌په‌فه‌ی) پیکاو کوشتی، (خه‌لیفه) په‌شو‌کاو به‌خرابی په‌نگی تی‌ک چپژا، که ته‌ماشای تیره‌که‌ی کرد له‌سه‌ری نووسرابوو: ئه‌گه‌ر خوا بیه‌و‌یت قه‌زاو قه‌ده‌ری خۆی جیبه‌جی ده‌کات، هۆشی خاوه‌ن عه‌قله‌کان ده‌باته‌وه،^۲ له‌و کاته‌دا (خه‌لیفه) فه‌رمانی‌کرد زیاتر کون و که‌لینه‌کان بگرن و دیواری به‌رزتر له ده‌وره‌ی کۆشکی خیلافه‌تدا هه‌لبچن، به‌لام موسیبه‌ته‌که زۆر له‌مه‌گه‌وره‌تر بوو که به‌م شیوه‌یه بگێڤ‌دریته‌وه.^۳

۱ الترف ص: ۳۹-۳۷.

۲ البداية والنهاية ۱۳/۱۹۰، کیف دخل التتار ص: ۴۲.

۳ کیف دخل التتار ص: ۴۲.

سهرده ميک له ميژووي ئيسلامدا گوزهری کرد ژيان هه موو له دهوړه ی تاکه که سيکی وهکو (خه ليفه) يان (مه ليک) ده سوړپايه وه، نه و دهوړه ی به تاقمه که سيکی وهکو وهزيرو گزيرو کوپه کاني ته نرابوو، هه موو ولات به مولگ و سامانی تاييه تی نه و داده نرا، به ناره زووي خوی حوکمی به سهر خویان و سهر و ته و سامانیانه وه ده کرد، نه مه نه و سهرده مه بوو ماوه يه کی دووړو دريژ له خوړه لاتدا گه شايه وه و به زين و داته پينيکی بی پاده ی به سهر ژيان و دل و دهروونی نوممه تدا داسه پاند، نه م سهرده مه ناکړی به سهرده ميکی ئيسلامی و سروشتی و عقلانی ناوړه د بکړی، چونکه نه ئيسلام پیی پازييه و نه عه قلیش دانی پیدا دهنی، به لگو خودی ئيسلام هاتووه نه م جوړه سهرده مه بپوخيڼی و له په گو پيشه ی دهر بيڼی، نه مه هه مان سهرده مه که پیغه مبهری ئيسلامی تیدا نيردراو نه ویش ناوی نا: (سهرده می جاهیلی) و به توندی په خنه ی لیگرت، په خنه ی توندی ناراسته ی خوسره وو قه یسه ر ده کردو دنیا په رستی و خوشگوزهرانی نه وانی به عیب و عار ناوده برد، سهرده می پابواردنی نارپه و او خوشگوزهرانی له سهر حیسابی خه لک له هه ر کات و شوینیک بیت شایانی به رده وام بوون و مانه وه نیه، نه م سهرده مه ناتوانی خوی له نښو نوممه تی ئيسلامدا بخښی مه گه ر له حاله تیکدا نوممه ت دهستی له خو به ردا بڼه وه و دهسته وستان بووييت، يان ميشک و عه قلی تووشی نه خووشی بووی، يان بیرو هووشی له دهست دابی، يان دهروون و پوحي ویکړا مردبن.^۱ خوړکه ی خوشگوزهرانی ده ولته تی عه باسی داپزانو تووشی لاوازی و زهرد و زه بوونی کرد و نه يتوانی خوی له به رامبه ر گه رده لووله کانی (مه غول) دا پابگړت، دومه لی گنده لی له (به غدا ی دار السلام) ی نيوه نندی خيلافه تدا سهری هه لدا بوو، دیارده ی فیزو خو به زلزانی مه ليکايه تی و سه لته نه تداری سهر کوپړانه به سهریدا زال ببوو، ده سه لاتی توکرو دهست و پیوه نده کان خوی خزانده بووه نښو کوڅکه کانی خيلافه ت، سهر و ته و سامان و شار گه يشتنه لوتکه، به خه یالدا نه ده هات خزمه تکارو توکرو کوپله کانی کوڅکی خيلافه ت چه نده يان سهر و ته و سامان و خانوبه ره و کوڅک و ته لار هه یه، نه م نمونه یه به سه نه م راستيه مانی پی بسه لميڼين:

(علاء الدين ی طبرسي ظاهري) کوپله يه ک بوو و خه ليفه کړيپووی، موچه ی سالانه ی له ده ولته تدا (۳۰۰) هه زار دینار بوو، کوڅکیکی له به غدا هه بوو که س کوڅکی ناوی نه بوو، هه روه ها (مجاهد الدين ثاييک ی دیوداری مستنصری) یش: باشتريو و ژورترین سهر و ته و

سامانی له: (پاره و کۆیله و ولاخه به رزه و خانوبه ره و باخ و بیستان و پارچه زهوی و پیکه وه نابوو... هتد) نه وه هر لیگه پئی که نه وه موو پاره و زیپو زیوهی له شهوانی هاوسه رگری کوپو کچه کانیدا خه رچی کردوه حیسابه که ی به خه یالدا نه ده هات.

به هه مان شیوه (عبدالمغنی کوپی فاخر) - که له ۶۴۸ کۆچی دا مردووه - له کۆشکی خیلافه تدا (شیخ الفراشین) بووه، له گه ل نه وه دا به زانسته وه خه ریک بوو به لام ژیانیکی پاشایانه ی ده گوزه راند، نه مه له کاتی کدا مامۆستا و ئوستادانی قوتابخانه ی (المستنصریه) که به حیساب بریتی بوون له گه وره ترین زاناو له گه وره ترین زانکۆی نه وه سرده مه دا وانه یان ده گوته وه موچه ی مانگانه یان له (۱۲) دیناری تپه پ نه ده کرد.

له لایه کی تره وه ده بینین (۴) هه زار دینار له لایه ن (شرابی) ی خزمه تکاریه وه پێشکه شی (مجاهدالدین ثایبک ی مستنصری) ی ناسراو به (دویداری بچوک) ده کری به بۆنه ی نه نجامدانی هاوسه رگری له گه ل کچی (بدرالدین لؤلؤ) ی حوکمرانی موسل، هه روه ها (۳) هه زار دیناریشی به سه ره وه فده که ی موسل دا دابه شکرد که بوکیان له گه ل خۆیان هینابوو.

بۆ نه وه ی مه ودای هه مو نه وه دیارده درۆژنانه و خۆده رخستنه که شو و فشانه و فیزو شانازیه پاشایانه مان بۆ ده رکه وی، پتویسته ده رباره ی نه وه کۆپو ئاهه ننگانه شتی که بزانی که به بۆنه ی جه ژنه کان و پتوپه سمی دانانی خه لیفه و کاربه ده سته کان پیکده خران بزانی که چ له ویدا پووی ده دا، بیکومان له و ئاهه ننگانه دا خه لگ مشه وه شو ده بوون و ناگیان نه له خۆیان نه له نه نجامدانی نوێژه کانیا ن نه ده ما، له سالی ۶۴۰ کۆچیدا ئاهه نگیکی مه له کی له جه ژنی په مه زاندا نه نجام درا، ئاهه نگ تا شه و به رده وام بوو، خه لگ نوێژی جه ژنیا ن به نیتی قه زاو گتپراهیه وه له دوا ی ئاهه نکه که و پێش نیوه شه و نه نجامدرا،^۱ له کتییی (العسجد المسوک) دا هاتووه: له ۱۰/ ذی الحجة/ ۶۴۴ دا سه ریا زگه ل چوونه ده ره وه ی شار، نوێژی جه ژنیا ن له کاتی خۆرئاوا دا نه نجامدا، به لام ماچکردنی زهوی بۆ چه ند جارێک له به رامبه ر خه لیفه دا شتی که بوو هۆگری ببوون، هه روه ها چه ندين شتی بی له زه تتر وه کو ماچکردنی ده ست و دارو دیوارو لاشیپانه ی ده رگای مائیا ن و خاکی به رپیتی خۆی و سمی نه سپه که ی و... هتد، نه م سه رده مه به سه رده می داگیرکردن و زه وتکردنی مولک و سامان و خانوبه ره و زهوی و زاری خه لگ و بلاویبونه وه ی به رتیل و به رتیلکاری و له سه ر کار لابرندی کارمه ندانی به توانا و گرتن و په پێچکدانیا ن و فروشتنی - سه ره وت و مولک و ماله کانیا ن - ناوی ده رکردبوو، هه روه ها هر

له م سهرده مه دا: (فیرقه ی باطنیه) په ره ی سهندبوو و ته له که بازو قوښ پېش شولیان له خواردنی مالې خه لک ه لکیشابوو، دوو به ره کی له نښان هوړو عه شیرده ته کان ته شه نه ی کړدبووو په وشت و خوځده کان لیک ه لوه شابوون، شهرم و شکو له گړپیدا نه مابوو و خه لکی پوویان له قومارخانه و مه یخانه و که نیزه ک و چاوه شخانه کان ده کړدو خه لکانی چا وچنوکیش هر خه ریکی له سهر یه ک دانانی مال و سامان بوون.^۱

حکومړان و میرو فرمانده کان له و سهرده مه میژوویی ته نگه تاویده زور بایه خیال به خوځگوزهرانی و پوچوون له ه و ه سبازی و به ده ستختنی پله و پوستی به رزو پاریزگاری لیکردنی و قورغکردنی و به ده ستختنی ژیانیکې ئاسوده بۆ خویان ده دا،^۲ سوننه ت و قانونی نه گړپې خودا: له به رامبه ر گه لانی پېشوودا که به ده سته و تنی نازو نیعمه ته کان خویان لیکوړاو سهر پېچیان کړدو له شهرعی خودا دورکه و تنه وه جیبه جی کړاو به سزای له نیوچوون و داپوخان وه لامیان دریاه وه، خودای به رز ده فهرموویت: ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقْتَةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ (هود: ۱۱۶).

واتا: (ده بویه له نیو خه لکی سهرده مه کانی پېش ئیوه دا که سانیکې باوه په رزو کړده وه باش هه بوونایه و پېشگیریان له نانه وه ی خراپه کاری سهر زوی کړدبایه، ته نها که میک له و گه لانه نه بیټ که له ده ست پابواردنی به ناهه ق پزگارمان کړدن، به لام نه وانه ی سته میان ده کړد به دوی پابواردن و خوځگوزهرانی که و تن و تاوانبار بوون).

هه روه ها خودای به رز ده فهرموویت: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَبْلِكَ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ (۱۱) ﴿فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ﴾ (۱۲) ﴿لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۱-۱۲).

واتا: (ئیمه زور ئاوه دانیمان به هو ی سته مکاری نیو خویانیانه وه به سهر یه کدا داپوخان دوون، دوی نه وان خه لکانیکې ترمان له شوینی نه واندانایه وه، هر که هه ست و خوستی سه ختی سزای ئیمه یان هه ست پیکرد له ئاوه دانی ده رچوون و هه لاتن، خودا

فه‌رموی: پامه‌کن، بگه‌پینه‌وه نیتو خوشگوزه‌رانیه ناپه‌وه‌که‌تان و کوشک و ته‌لاره‌کانتان، به‌لکو لیپرسینه‌وه و لیپتیچانه‌وه‌تان له‌گه‌ل بکریت).

هه‌روه‌ها خودای به‌رزو بالاده‌ست ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَكَايْنِ مِنْ قَرِيْبَةٍ عَنَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيْدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا ثَكْرًا﴾ (۸) فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرًا خُسْرًا ﴿۱۰﴾ اَعَدَّ اللهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا فَانْقَضُوا اللهُ يَتَأُولَى الْاَلْبَبِ اَلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا قَدْ اَنْزَلَ اللهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿۱۱﴾ (الطلاق: ۸-۱۰).

واتا: (زۆر ئاوه‌دانى سه‌رپىچى فه‌رمانه‌كانى په‌روه‌ردگاريان و پيغه‌مبه‌ره‌كانيان كرد، ئيمه‌ ليپرسينه‌وه‌يه‌كى توندمان له‌گه‌ل كردن و سزايه‌كى سه‌خت و دژوارمان دان، سزاي ده‌ره‌نجامى سه‌رپىچيه‌كانيان چه‌شت، ده‌ره‌نجامى سه‌رپىچيه‌كانيشيان به‌زين و زيان و دۆپان بوو، خودا - سزايه‌كى تونديشى - بۆ قيامت - بۆ ئاماده‌ كردوون، جا كه‌واته‌ ئه‌ى ئه‌وانه‌ى عه‌قلتان هه‌يه‌ و ئيمان‌تان هه‌تياوه‌ له‌ خودا بترسن، خو خودا قورئان - ده‌ستور - ى بۆ دابه‌زاندوون).

۱۶- گه‌يشتن به‌ خالى كۆتايى ليكه‌ه‌ئوه‌شان و داروخان

له‌ بابته‌ى هۆكاره‌كانى هه‌ره‌سى ده‌وله‌تى عه‌باسيدا باسى لاوازي كه‌سايه‌تى (المستعصم بالله)م كرد، به‌لام هه‌نديك ليكوله‌ر هه‌وليان داوه‌ به‌رگري ئى بكن و به‌ چاكه‌ پيى هه‌لابلن و بلن: ده‌ستى به‌ سوننه‌تى پيغه‌مبه‌روه‌ه (ﷺ) گرتبوو، له‌ دژى بيدعه‌ پاده‌وه‌ستاو به‌رامبه‌ر به‌ په‌عيتته‌كه‌ى پياويكى نه‌رم و هه‌ليم بوو و گرنكى به‌ كاروبارى ئوممه‌ت و به‌رژه‌وه‌نديه‌كانى ده‌وله‌ت ده‌دا... هتد.

هه‌روه‌ك مامۆستاي گه‌وره‌مان بېرمه‌ندى گه‌وره‌ى ئيسلامى (ابو الحسن الندوى) له‌سه‌ر ئه‌م پايه‌يه‌ و ئاماژه‌ى به‌وه‌ داوه‌ كه‌ پينه‌دۆز به‌ پينه‌كردنى ئه‌و هه‌موو كون و دپاوه‌ زۆرانه‌ پانه‌گه‌يشتووه‌ و ده‌لى: (مستعصم) پياويكى ميژوو پاك و بېروباوه‌ر چاك بووه‌، ئه‌و داكۆكى له‌سه‌ر چاكسازى بارودۆخ و خوشگوزه‌رانى و ئاوه‌دانى و لات ده‌كرد، به‌لام گه‌نده‌لى ته‌واوى ژن و پياوانى ده‌وله‌ته‌كه‌ى گرتبووه‌، به‌ پاده‌يه‌ك كه‌س نه‌يده‌توانى كارىگه‌رى له‌سه‌ر قه‌لاچۆكردنى هه‌بى، مه‌گه‌ر كه‌سيك له‌ لايه‌ن خوداوه‌ ئيراده‌يه‌كى به‌هه‌يزى پى به‌خشرابيت و كه‌سايه‌تیه‌كى ده‌گه‌من و هه‌لكه‌وتوى بۆ دروست بووبى، كى ده‌توانى ببيتته‌ به‌ريه‌ستىكى به‌هه‌يزو له‌ پوو ئه‌و هه‌موو گه‌نده‌لى و بوته‌له‌يه‌دا خوڤاگرى و به‌سه‌ر ئه‌م بارودۆخه‌ شىواوه‌دا

زال بېتو زهوتی بکات!، له م جوړه حالته دا هیچ شتیک سوودی نابی، مهگر که له پیاوړتیا که له توانایاندا هیه سپېده سېده مانیکې تازه هه لېږتنو چوند حوکمونه ټيکې تازه له میژوودا دابه زړین، میژوو خوی چوند باره کرده وه و دواهمین حوکمپانی دهوله ټيکې داپوخاو وهسفی (پاریزکاری و چاکه خوازی) دهکړی، بهلام نه و بڼه ماله یان مهمله که ته گه یشتوته دواهمین خالی لیکه لوه شان و پوخانی، دوه لې گنده لې به سهر جهسته یدا زال بوو و کاسه ش پر بوو و لې پڅا، نه و کاته له وینده ری که س نه یده توانی نیوانیک له نیوان نه و حوکمونه نه و کوتاییه پر نیوش وانه بکاته قانونی ناسمان و سروشتی شته کان به سهر یدا سه پاندووه، قهدهری خدا له سهر نه مه بوو دوا پیاو له بهرامبر کوتای هاتنی حوکمونه و بڼه ماله حوکمپانه که ی بهرپر سیاری نه گرچی پیاوړی که دین و صالحیش بووی و له پیشینه کانی خویشی زیاترو گرم و گوړتر داکوکی له سهر چاکردنی بارودوخ و نه هیشتنی گنده لې کردی، بیگومان ژماره یه که له صالحانی نه و سهرده مه خویمان به زانست و وانه گوته وه و به ندایه تیه وه خه ریک کردبو، ژماره یه کی تریش خویمان له گوشه ی مزگه و ته کاند ته نه کردبو، بهلام گنده لې دولینگه ی به سهر قه لاندوشانی چینی حوکمپان و بوړژواکاندا هینا بوننه خواره وه.^۱

(ابو الحسن الخرجی) میژوونوس له وهسفی خه لکی عیراقی نه و پوژگارده ده لې: نه وان گرنگیان به که رتی تاییه ت و داپړینی زهوی و زار بق خویمان و که سابه ت و بازرگانی ده دا، به رژه وه ندی گشتیان پشتگوځ خستبو، خویمان به و کاروبارانه وه سهرقال ده کرد که له پوانگه ی ناینه وه پڼگه یان پی نادرې، سته میان له کرککاران و په نجده ران ده کردو بق خوشیان خه ریکی که له که کردن و له سهر یه کفانی بلوکی پاره و زیږو زه بهر بوون، ده سه لاتیش له که ل کوفر سهرده گړی و درېژه ده کیشی، بهلام هرگیز له که ل سته م به رده وام نابی.^۲

۱۷- پوخانی بارودوخی نابووری:

داته پینی بارودوخی نابووری کاریگره یه کی له پاده به ده ری هه بوو له سهر لاوازیوونی دهوله تی عه باسی، هه ندیک له والی و حوکمپانه کان باج و خه پاجیکی زوریان له سهر په عیت دانابوو، نه خشه یه کی سته مکارانه یان به زیانی گهل و له به رژه وه ندی چینی حوکمپان پیږه و ده کرد، نه مه پاسته وخو کاری کرده سهر ژیا نی کشتوکالی و پیشه سازی و به ره و بی بازپی کردن و، خه لک له کارکردن ده سله میه وه، هه ر کاتیک چینی حوکمپان دهوله مندتر ده بوون

۱ رجال الفكر والدعوة ۱/۲۷۷.

۲ المصدر نفسه ۱/۲۷۷.

چینی هه‌ژاران و په‌نجده‌رانیش هه‌ژارتر ده‌بوون، کاتیکیش جیهانی ئیسلامی پارچه‌پارچه بوو چهند ده‌وله‌تۆچکه‌یه‌کی بۆ دروست بوو، هه‌ریه‌کیک له‌ والی ئه‌و ولاتانه‌ ده‌ستی به‌ زه‌وتکردن و ده‌ست به‌ سه‌رداگرتنی مولک و سامانی په‌عێته‌که‌ی خۆیدا ده‌گرت، جه‌نگه‌یه‌ک له‌ دوا‌یه‌که‌کانیش سه‌ری کیشا بۆ که‌مبوونه‌وه‌ی پیاوانی هیزی کار، زۆر له‌ زه‌ویه‌ کشتوکالی و مه‌زراکان به‌ به‌یاری و نه‌کیژلرای مابوونه‌وه، هاتنی چهند لافاو و سیلاویکی به‌رده‌وامیش ده‌شته‌کانی باشووری عێراقیان وێران کرد،^۱ له‌ هاوینی ۶۴۵/ک/۱۲۵۶ز بارانیکی به‌ خوهره‌زم باری و ده‌ره‌نجام سیلاویکی گه‌وره‌ی لی که‌وته‌وه‌و شاری (به‌غدا)ی نوقوم کرد، به‌ جوړیک دواجینی کۆشک و ته‌لارو نیشانه‌کانی شاری به‌ ته‌واوه‌تی داپۆشیبوو، ئه‌م لافاوه (۵۰) پۆزی په‌به‌ق درێژه‌ی کیشا، پاش ئه‌مه‌ کاری کرده‌ سه‌ر عێراق و نیوه‌ی خاکی کشتوکالی ئه‌و ولاته‌ی خه‌راپ کرد.^۲

۱۸- مه‌ملانیی نیوخوی (به‌غدا) :

دانیشتوانی به‌غدا بریتی بوو له‌ خه‌لکانی سوننه‌و شیعه‌و مه‌سیحی و جووله‌که، ئه‌مانه‌ به‌رده‌وام له‌ سه‌ر پرسه‌ ئاینیه‌کان ناکۆک بوون و ده‌رباره‌ی ئینتیمای سیاسیش هه‌ریه‌که‌ پووی له‌ لایه‌ک بوو، بارودۆخیکی ئاوا به‌رده‌وامیش هه‌تمه‌ن له‌ جیی خۆی ناوه‌ستیت و کاتیک دئ ناشوب و ئاژاوه‌ی ئیوان دانیشتوانی لی ده‌که‌وێته‌وه، ئه‌مه‌و له‌ کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می (المستعصم) دا جه‌نگ و هه‌را له‌ نیوان شیعه‌و سوننه‌دا به‌پا‌بوو، (خه‌لیفه) (ابوبکر)ی کوپی پاسپارد ناو‌بژوانیان بکات و کۆتایی به‌ کیشه‌که‌ بیتی،^۳ (ئه‌بو به‌کری کوپی موسته‌عسه‌م) و (دویداری بچووک) چوونه‌ ئێو بارودۆخه‌که‌وه‌و پشستی سوننه‌کانیان گرت، کار به‌وه‌ گه‌یشته‌ به‌ری (که‌پخ) تالان کرا، شیعه‌کان به‌لایه‌کی گه‌وره‌یان به‌سه‌ره‌ات، (مؤیدالدین ی علقمی) به‌م داخ و خه‌فه‌ته‌وه‌و له‌ تۆله‌ی مه‌زه‌به‌که‌ی خۆی شمشیری ته‌تاره‌کانی له‌ دژی سوننه‌کان پاست کرده‌وه، به‌لکو به‌ دژی شیعه‌و جووله‌که‌و نه‌سا‌پاش ته‌واو بوو.^۴

۱۹- نا‌پاکیه‌کانی (ابن العلقمی) وه‌زیر و شیعه‌ مه‌زه‌ب :

ناوی (أبو طالب مؤيد الدين محمد) کوپی (أحمد) کوپی (علی) کوپی (أبي طالب) کوپی (العلقمی) ی به‌غدا‌یی پافیزی یه،^۵ (سبکی) ده‌لی: شیعه‌یه‌کی پافیزی بوو، دل‌و ده‌روونی

۱ جهاد الممالیک ص: ۲۵۴.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۵۴.

۳ المغول للصیاد ص: ۲۵۴.

۴ سیر أعلام النبلاء ۲۳/۳۶۲.

۵ المصدر نفسه ۲۳/۳۵۹.

بهرامبر ئیسلامو نه هلی ئیسلام کرد پر بوو له بوغزو غهره ز،^۱ (ذهبی) ده‌لی: ماوه‌ی (۱۴) سال پۆستی وه‌زاره‌تی خلیفه (المستعصم) عه‌باسی به‌ده‌سته‌وه بوو، له‌م ماوه‌یه‌دا فیکره‌ی پافیزه‌ی بلأوده‌کرده‌وه، سوننه‌کانیش لێی نه‌قایل بوون له‌ دژی وه‌ستانه‌وه، ئه‌ویش سه‌ری داخست و بوغزو غهره‌زی داگرت و غه‌زی،^۲ (أبن کثیر) ده‌لی: پافیزه‌یه‌کی پیس بوو، له‌ به‌رامبر ئیسلامو نه‌هلی ئیسلامدا دلی کرمی بوو.^۳

له‌ شوینیکی تردا ده‌لی: شیعه‌یه‌کی تۆخ و پافیزه‌یه‌کی ده‌روون پیس بوو،^۴ هه‌وله‌کانی خۆی خستنه‌ گه‌ر بۆ ته‌فروتوناکردنی ئیسلام و وێرانکردنی به‌غدا، هه‌روه‌ک (الصفدی) ده‌لی،^۵ کافری به‌سه‌ر ئیسلام و موسلمانان وه‌رکردن و چ خراپ بوو به‌سه‌ری هێنان،^۶ (ذهبی) ده‌لی: بیریکی قوولی بۆ ئوممه‌ت هه‌لکه‌ند تا تێی بکه‌وی، خێرا خۆشی که‌وته ناوی سووک و چروک بوو،^۷ هه‌نگاوه‌کانی پیلانه‌ گلاوه‌که‌ی (العقیمی):

۱- نامه‌ و نامه‌کاری: چه‌ندجار نامه‌ی بۆ (هۆلاکۆ) نووسی و هانی دا تا عه‌زمی جه‌زم بێت و خۆی ئازا بکات و هێرش بکاته سه‌ر عێراق، که‌ داگیریشی کرد (العقیمی) ده‌سه‌لاتیکی هه‌بێت و ئامانجه‌کانی خۆی له‌م پێیه‌وه جێبه‌جێ بکات.^۸

گوتراوه: هه‌ر جارێک بپوستانه‌ نامه‌یه‌ک بۆ (ته‌تار) بنێری فێلێکی ده‌کرد، به‌لکو فێلی وای ده‌کردن به‌ خه‌یالی که‌ سدا نه‌ده‌هاتن، ده‌لێن: جارێک نه‌فه‌ره‌ نامه‌به‌ره‌که‌ بانگ ده‌کات و سه‌ری پاک بۆ ده‌تاشی، (خالکوت) چۆن ده‌کات، ئه‌ویش ئاوا به‌ نوکه‌ده‌رزی مه‌به‌سته‌کانی خۆی له‌سه‌ر سه‌ری ده‌نوسیت و کل به‌سه‌ر جێ نووسینه‌که‌یدا — که‌ بریندار بووه — ده‌پێژی، لێی ده‌گه‌پێ تا قرژی سه‌ری دێته‌وه‌ و نووسینه‌که‌ ده‌شاریته‌وه، ئینجا ئاماده‌ی ده‌کات و پێی ده‌لی: بپۆ تا ده‌گه‌یه‌ (ته‌تاره‌کان) پێیان بلێ سهرت بۆ بتاشن و نامه‌که‌ی سه‌ر سهرت بخویننه‌وه، دواپسته‌ی نامه‌که‌ ئه‌مه‌ بوو: کاغه‌زه‌که‌ بدرێن، ئه‌وانیش سه‌ریان به‌ی، ئه‌مه‌ی باسکرا ئه‌وپه‌رپی ته‌له‌که‌بازی و دۆپاوی (العقیمی) ده‌رده‌خات، بێگومان سیاسه‌تی نامه‌و

۱ طبقات الشافعية ص: ۲۶۲.

۲ سير اعلام النبلاء ۲/۳۶۲.

۳ البداية والنهاية ۱۳/۳۰۲.

۴ البداية والنهاية ۱۳/۱۹۴.

۵ الوافي بالوافيات ۱/۱۸۴، كيف دخل التتار ص: ۵۵.

۶ البداية والنهاية ۱۳/۲۰۲، كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۵۵.

۷ سير اعلام النبلاء ۲/۳۶۲.

۸ المصدر نفسه ۲/۳۶۲.

نامەكارى بە يەكەمىن ھەنگاوى ئەم پەيوەندىيە ناشەرىفانە حىساب ناكړيت، بەلكو ھەتمەن پيشدا پيخۆشكەرى تريش ھەبوون، ئىنجا پەيوەندىيەكە بەم قۇناغە گەيشتوۋە.^۱

ب - لاوازکردنى سوپا:

(إبن العلقمي) سياسه تىكى گلاوى پەچاۋکردو سوپاى خىلافەتى لاوازکرد، بەمەش پىگەى بۆ تەتارەكان خۆش کرد تا بە ئاسانى و بى گىروگرفت خۆ بە (بەغدا) دا بکەن و پووبە پووى بەرگريەكى وانەبن كە شايانى لى سەلەمىنەو ە بى، ئەمە و پيش ھاتنى تەتار ژمارەى سەربازانى سوپاى كەم كەردەو ە ناوى لە تۆمارى ديواندا پەش دەكەردنەو ە و مۇچەكەى لى دەبەرىن، ئەو لەم كارەيدا سەركەوتنى بە دەست ھىنا: چونكە ژمارەى سەربازانى سوپا لە سەردەمى (المستنصر) دا گەيشتبوۋە (۱۰۰) ھەزار كەس، بەلام لە سەردەمى (المستعصم) دا، (إبن العلقمي) شەو و پۇژ ھەولتى دەدا ئەم پۇژەيە دابەزىنى و لە دواپۇژەكانى ئەو سەردەمەدا تەنھا (۱۰) ھەزار سەربازى لى مايەو ە، (ذھبى) دەلتى: (المستعصم) (إبن العلقمي) ى پافىزى كەردە وەزىرى خۆى، ئەويش پۇزى و پۇزىخۆرى گەلو دەولەتى وىكرا لەناوېردن، كۆكەردنەو ەى سەروەت و سامانى لەبەر چاۋ و دلى خەليفە جوان و شىرىن كەردو قەبارەى سوپاى پى بچووك كەردەو ە و مۇچەى سەربازانى پى بېرى،^۲ تا بارودۇخى سەربازانى سوپا بە جۇرىك شىواۋ لە بىرسان زەبوون بوون و دەھاتنە نىو بازارپو مزگەوتەكانەو ە و دەستيان لەبەر خەلك پان دەكەردەو ە، كەواتە ھەقى خۆى بوو شاعىران ئەو ەندە شىئەرانەيان پى ھەلبىلېن و دادو فوغان و ھەيران بەسەر ئىسلام و موسلماناندا لى بدەن،^۳ بىگومان ھەموو ئەم بېيارە نابەجىيانەى خەليفە لە ژىر كارىگەرى سياسەتى ئەم شىعە پافىزىيە داخ لەدلەدا بوو، (إبن كئىر) دەلتى: (مۇستەئەسەم) لەلايەن وەزارەتەكەيەو ە پارىزاۋ نەبوو، چونكە وەزىرىكى خوارو پىگە چەوتى ھەبوو،^۴ لە شوئىنىكى تردا دەلتى: ئەو وەزىرىكى خراپ بوو، لە دۇى خۆى و لە دۇى خەليفە و لە دۇى موسلمانان،^۵ كاتىك (إبن العلقمي) زانى لە كارەكانى خۆى بۆتەو ە و ئامانجەكانى خۆى پىكاۋن، نامەيەكى بۆ (تەتار) ەكان نووسى و گرتن و داگىر كەردنى ولاتى لەبەر دل شىرىن كەردن و گوتى كە ئىستا پىگا خۆش بوو ە بار لەبارەو پى ھەموارەو ە خەلكو

۱ كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۵۶.

۲ سير أعلام النبلاء ۳۷۵/۲۳.

۳ البداية والنهاية ۱۳/۱۹۱، كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۵۷.

۴ المصدر السابق نفسه ۱۳/۱۵۷، المصدر نفسه ص: ۵۷.

۵ المصدر السابق نفسه ۱۳/۲۰۱، المصدر نفسه ص: ۵۷.

سوپاش لاوازو زه بوونو بى داروباره،^۱ بهم شپوازه ده بينين كه سياسه تى (ابن العلقمي) چنده به قولايى ناوه ندى ده سه لاتدا پڅووه و نيازو مه به سته كانيشى چنده گلاوو بڅگه ن بوون، (ولايحيق المكر السىء الا باهله) فيلى خراپيش ته نها به سهر خاوه نه كه يدا ده شكيتته وه.^۲

ج — ناپاكى نواندن دهره ق به قازيان و زانايان و خليفه:

سياسه تى (ابن العلقمي) له م سنوورده دا پانه وه سته، به لكو هر كه (ته ته ره كان) به ره و (به غدا) هاتن، نه و په كه مين كه س بوو كه به خوى و خانه واده و ته ووى داروده سته و خزمه تكارو پاسه وانه كانيه وه چووه دهره وهى شارو پيشوازي له (هولاكو) كرد، پاش كډبوونه وهى له گه ل (هولاكو) هاته وه و به خليفه ي پاگه ياند كه چاك وايه جه نابى (خليفه) بچيته لاي (هولاكو) و بهم شپوه يه صولحي له گه ل بكات و نيوهى عىراق بو (هولاكو) بيت و نيوه كه ي تريس بو (خليفه) بيت، (خليفه) به خوى و وه فديكى گه وړه ي (۷۰۰) كه سى كه له (قازى و زانايانى ثاينى و سؤفى و كاربه ده ستانى بالاي ده ولت و فرمانده پله به رزه كانى سوپا و پياو ماقولان) پيڅه اتبوو، به سوارى به ره و لاي (هولاكو) به پيڅه وت، كاتيك له تاوولى (هولاكو) نزيك بوونه وه، نه دنامانى وه فد جگه له (خليفه و (۱۷) كه س) هر هه موويان له ولاخه كانيان دابه زيتنران و به ره و مهرگ په پيڅه ك دران و ولاخه كانيشيان داگيركران، (خليفه) هيترايه به رده م (هولاكو) و نه ویش پرسيارگه ليكي زورى لي كرد، گوتراوه: (خليفه) له وه لامى پرسياره كاندا به هوى پوزليداني هولاكو به سهر يه وه و سوکايه تى پيكردى زمانى لال و پال ببوو قسه ي تيکه ل و پيکه ل ده كردن، ئينجا به ده سته به سهر كراوى و گه مارو دراوى له لايه ن (نصيرالدين ي طوسي) و (ابن العلقمي) يه وه — كه هه ردووكيان شيعه بوون — هيترايه وه بو به غدا، هه موو زير و خشل و كه لويه له نايا به كانى كوشكه كانى خيلافت تالان و برقو کران، ئينجا نه م دوو شيعه پافيزيه به (هولاكو) يان گوت: صولح له گه ل خليفه نه كات، (وه زير) گوتى: صولح كردن له سهر نيوه يى و برابه شى هه ر يه ك دوو سال ده خايه نيټ و پاشان بارودوخ وه ك پيش خوى لي ديته وه، گوتيان چاك وايه بيكوژى، ده شكوتري: (ابن العلقمي) ي وه زير و (نصيرالدين ي طوسي) به (هولاكو) يان گوت: (خليفه) بكوژه، بويه كاتيك (خليفه) له به غدا گه پايه وه، (هولاكو) فه رمانيدا بكوژي.^۳

۱ المصدر السابق نفسه ۱۳/۱۹۲، المصدر نفسه ص: ۵۷.

۲ كيف دخل التتار ص: ۵۸.

۳ سير اعلام النبلاء ۲۳/۱۸۲، كيف دخل التتار ص: ۵۹.

س - هاندهره کانی (ابن العلقمی):

پرسیاریکی گرنګ: (ابن العلقمی) له بهرچی نه مه ی کرد؟ بۆچی ئه م کاره ساته ی به سه ر (خیلافه تی عه باسی) دا هیتا؟ وه لاهمه که ی به کورتی: شیعه ی پافیزه به شیوه یه کی گشتی دل و ده روونیان به رامبه ر نه هلی (سوننه) بۆگه نه و بیروباوه پێکی خراپیان ده ره ق هه یه و به لایانه وه ئاساییه له پیتناوی له نیویردنیان هاوکاری بی باوه پان بکه ن، (ابن تیمیه) ده لی: هه ر که سیک باوه پی به عه داله تی ابوبکرو عمرو کۆچه ران و یاریده ده ران هه بیته و چۆن خودا لیتان پازی بووه ئاوا لیتان پازی بیت، به بی ئیمانی داده نیئ، به مه زه بی خویان ده لئین مه زه بی (جه ماوه) و هه ر که سیکیش له باز نه ی ئه م مه زه به ده رچیت خوینی به حه لال داده نیئ، پیتان په وانه ژنو و ژنخوازی (په رۆسه ی هاوسه رگری) له گه ل دانیشتوانی (شام و میسرو حیجاز و مه غریب و یه من و عیراق و جزیره و تیکرای ولاتانی تری جیهانی ئیسلام) بکریته و ده ست کۆژیشیان به حه لال نازانن، ده لئین کافریتی ئه وانه له کافریتی جووله که و نه ساپا زۆر توختره، چونکه ئه مانه کافری په سه نن و نه وانیش هه لگه پاوه و موپته دن، ئه م (پافین) انه به گه وره ترین هاندهر داده نرین بۆ په لاماری (جه نگیزخان) ی پاشای کافران بۆ سه ر جیهانی ئیسلام و هاتنی هۆلاکۆ بۆ ولاتی (عیراق) و داگیرکردنی (حه له ب) و تالان و به رۆی (صالحیه) و ده یان شوینی ترله لایه ن ته ته ره کانه وه، هه یان بوو له کاتی هاتنی (ته تار) دا وه زیری موسلمانان بوو، دوا ی ئه مه بوو به وه زیری ده ولته تی (ته تار) و له سه ر پۆسته که ی مایه وه، هه روه ها ده لی: (پافیزه) (ته تار) و ده ولته تی (ته تار) یان خۆش ده وئ، چونکه ئه و ده سه لات و ده ستپۆیشته ی به هۆی ئه وانه وه ده ستیان ده که وئ له ده ولته تی (ئیسلام) دا ده ستیان ناکه وئ، ئه وان هاوکاری موشریک و جووله که و نه ساپان و له به ره ی جه نگی ئه وانه دان له دژی موسلمانان، گه وره ترین هۆکارو کاریگه رترین هاندهر بوون بۆ په لکیشکردنی (ته تار) هکان - پیتش موسلمان بوونیان - بۆ نیو خاکی پۆژه لاتی خۆراسان و عیراق و شام، هه روه ها گه وره ترین هاوکارو پشتیوانیان بوون بۆ داگیرکردنی ولاتانی ئیسلام و کوشتن و گرتنی موسلمانان و زه ویتکردنی حورمه کانیان، مه سه له ی (ابن العلقمی) و هاووینه کانی له گه ل (خه لیفه) و والی (حه له ب) نیوبانگی هه یه و تیکرای خه لکی پیتی زانیووه ... کاتی که موسلمانان به سه ر (نه ساپا) دا سه رده که ون (پافیزه) کان خه فته ده خۆن، به لام کاتی که (موشریک و

نه سارا) به سهر (موسلمانان) دا سهر ده که ون به پيچه وانه وه پافيزه کان جه نڼو خوښي ده گيڼن.^۱

هر (ابن تيمية) له (منهاج السنة) دا ده لي: زوريه پافيزه کان له نيوي دليانه وه بي باوه پانيان له موسلمانان خوښتر ده وين: له بهر نه مه کاتيک (تورکه کافره کان) له به شي خوږه لاتو هيرشيان هيناو ده ستيان به کوشت و پو خوښ پيژي موسلمانان (خوړسان و عيراقو شامو حزيه) و ولتاني تر کرد، پافيزه کان له دږي موسلمانان چون هاوکاري نه وانيان کرد، به هه مان شيوه پافيزه کاني (شامو حله ب) و شوي نه کاني تريش بوونه گوره ترين پشتيان و هاوکاري ته تاره کان له دږي موسلمانان، نه وان هه ميشه دښتايه تي جوړه که و نه سارا و موشرکه کان ده که و له کاتي کوشتارو دوژمنايه تي موسلماناندا هاوکاريان ده که ن.^۲

ميژوونوسان سهره به گوراني هه لويستي (ابن العلقمي) له به رامهر (ته تار) ده کان به م شيوه هه هه که ي ده گيڼنه وه بڼ نه وه: - کاتي نازاوه ي نښان شيعه و سوننه ي به غدا- (ابوبکري کوپي خليفه) و (دويداري بچوک) له سهر سوننه کانيان کرده وه و له دږي شيعه کان به ميڙيان کردن و تا کار به وه گه شت نه ويه ي (که پخ) تالان و پړو کړاو به لايه که گوره به سهر شيعه کاند ا هينا، (ابن العلقمي) نه مه ي له سهر دل خړ بو و ويستي به شيري پرند ه ي ته تاره کان تو له له سوننه کان بکاته وه،^۳ بڼه نامه ي بڼ (هولاکو) ده نووسين و ته ماع ي عيراقی ده خسته پيش دم، نينجا نوينه راني هولاکو هاتنه به غدا، ژير به ژير فهرمانيان بڼ زور که س پي بوون، خليفه ش نه يده زاني چ باسه و چ ده گوزه ري.^۴

(ابن کثير) ده لي: له سالي پابردو (واته له سالي ۶۵۵ کوجيدا) شه پړي گوره له نښان (نه هلي سوننه) و (پافيزه) کاند ا پوييدا، (که پخ) و گه پړه که (پافيزه) کان و خانوبه ره ي خزمه کاني (ابن العلقمي) و هزير تالان و پړو کران، داخ و مه راقی خوارد و له سهر دل و هه ناوي بوو به گري، هر نه مه ش بوو هانيدا پيلان له دږي نيسلام و موسلمانان بگيږي و کاره ساتي که هينده گوره ي به سهر (به غدا) هينا، که له وه ته ي دروستکراوه تا نيمړو شتي که له م شيوه هه له ميژودا تو مار نه کراوه.^۵

۱ الفتاوى ۵۲۷/۲۸، ۵۲۸، كيف دخل التتار ص: ۶۱.

۲ منهاج السنة ۱۰۴/۲، كيف دخل التتار ص: ۶۲.

۳ سير أعلام النبلاء ۳۶۲/۲۳، كيف دخل التتار ص: ۶۲.

۴ سير أعلام النبلاء ۱۸۰/۲۳، كيف دخل التتار ص: ۶۳.

۵ البداية والنهاية ۱۹۱/۱۳، كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۶۴.

ش - تەلەكە بازى بەسەر خاوەنەكەيدا دەشكىتتەوہ:

خودای بەرز دەفەر موویت: ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ (فاطر: ۴۳)، واتە: (فەرئەل ھەر یەخەى خاوەنەكەى دەگرى)، (تەتار) ھەکان خۆیان بەنیو (بەغدا) دا کردو ئەوہى لە دەستیان ھات لە ستەم و خراپە و خۆینپىژى و بەدپەشتى و شەرەفو ناموس شکاندن کردیان، (ابن العلقمى) یش ھەرگیز لەمە پارىزراو نەبوو، (نەبىي) وەسفىكى پەروردەكارى حال و وەزعی ئەو کاتەى ئەوى کردووہ و بەم دەستەواژە جوانە دەرى بپىوہ: چالئىكى بۆ ئوممەت ھەلکەند، خیرا بۆ خۆى کەوتە ناوى و تالاولى سووک و چروکیشى چەشکرد، پىش ئیستا کە بە پىگادا دەپىشت، خۆى و تاقمە سوارەى ھاوپىتى بە تاقمە سوارەى سولتان دەچوون، بەلام ئیستا سوارى ئیستر دەبى و بە تەنیا بەپیدا دەپوات، پاش ئەمە بە غەمبارى و زیانداری مرد، لە دوای پىش زیاتر سەرشۆپ دەبى و تۆلەى زیاترى لى دەکریتتەوہ.^۱

(الصفي) دەگىپتتەوہ: (ابن العلقمى) لە کاتىکدا پەژىوان ببۆوہ کە دادى نەدەدا، ئەو ئەم قەسەى زۆر دووپات دەکردهوہ: (قەزاو قەدەر بە پىچەوانەى ئاواتەکانم کارى خۆى کرد)، چونکە سوکایەتى زۆرى لە لایەن تەتەرە پلەپەستە (خۆپىرە) کانەوہ پىکرا، دەگىپنەوہ: پۆژىک لە بارەگای دیوان - ى وەزارەت لەسەر کورسى - دانىشتبوو، سەربازىكى (تەتەر) سادە بە سوارى و لاخەكەى، بە ژوردا دەکات و لاخەكەى لەسەر پایەخى وەزیر پادەگرىت و خۆیشى دانابەزى، بە ئارەووزى خۆى و توویژى لەگەل وەزیرکرد، ئەسپەكە مىزى بە پایەخەكەدا کردو پىشكەکانى بەر شاقەلى وەزیر کەوتن، لەگەل ئەمەشدا جەنابى وەزیر، چونکە بە مرادى خۆى گەیبوو ھىزى دانبەخۆدارگەتتى بەکارھێناو ھىچى نەگوت، شیعەکانیش بە شىوہیەكى گشتى - کە ھەموویان خەزم و کەسى ئەو بوون - لە تاوان و دیندەبى تەتەرەکان پارىزراو نەبوون، زۆر سەیر بوو کە لە پقى سوننەکان و دەمارگىرى بۆ شیعەکان ھەموو ئەو سوکایەتى و تاوانانەى بە حەلال دادەنان، دەگىپنەوہ یەكێک لە دانىشتوانى (بەغدا) پى دەلئ: ئەى مەولاو سەرورەمان ئەوہى بەسەر ئەم شارەدا ھاتووہ لە سۆنگەى پیلانى تۆوہ بووہ و تۆ کردووتە، تۆ شیعەى و شیعەگەریت بەکارھێناوہ، بەلام پیاو ماقولانئى زۆرى (فاطمى) کە ھەژمار ناكرین کوژراون، دەستدریژى کراوہ تەسەر ژنەکانیان و پەردەى كچى كۆژگەلئى زۆریان کە بەس خودای بەرز دەزانئ کون کراوہ، لە وەلامدا گوتى: دواى ئەوہى (دوادار) و ھاوبىرەکانى کوژران چ دەبى با بى، گوى مەدەیه.^۲

۱ سیر اعلام النبلاء ۳۶۲/۲۳.

۲ الوائى بالوافیات ۱/۱۸۵.

ئەمەو (تەتەرەکان) ھێندەیان زەردو زەبوون کرد بۆ ھەر شوینێک چووبایە دەبوایە بەدوای (ابن عمران) ناویک کە وتبایە کە کاتی خۆی لە دەولەتەکە (المستعصم) دا تۆکەر بوو،^۱ (النویری) شتیکی خراپتر لەمە دەگێڕێتەو دەلی: (ھۆلاکۆ) داوای لی دەکا بێتە لای، ھەر کە دەگاتە جی، بە بیانووی بێ وادەیی و بێ بەلێنی دەرھەق کە سێک نازو نیعمەتی بەسەردا پشتوو بەر جوینی دەدات و داوەشاوی دەکات.^۲

(السیوطی) باس دەکا کە: کاربەو ھەگیشت و ھەکو کۆیلە یەکی لێھاتبوو بە پەنگ ھەلێزپکاوی و پەژارەیی مرد.^۳ ھەرچەندە ھەلۆیستی (ابن العلقمی) بە ھیچ شتێوەکە ساغ و سەلیم نەبوو، بەلام ناتوانین ھەموو ئۆبالە کە بخەینە ئەستۆی ئەو، بەلکو خودی خەلیفە و پیاوانی دەورووبەریشی برا بەشی ئەم ھەلۆیستە ئێ و بوون، ئەمەو ھەلۆیستی ئەو و خەلیفە و دارودەستەکە و ھۆکارگە لێکی تریش – کە لە باسی لەنیوچوونی دەولەتی عەباسیدا باسکران – پشکیان لەم کارەساتەدا ھەبوو، لە پاستیدا ھەلۆیستی (ابن العلقمی) پارچە ی وێنە یەک بوو^۴ لە وێنە ئێ و ھۆکارگە لەی بەشیان لە پوخانی دەولەتی عەباسیدا ھەبوو، (خومەینی) شانازی بە تاوانەکانی (ابن العلقمی) و (طوسی) دەکات کە لە کاتی پۆستە بەرزەکانیاندا – بە حیسابی خۆیان – بەشداری کوشتنی موسلمانانیا کردوو و بەم شتێوە قسە دەکات: خەلک (واتە شیعی) بە لەدەستدانی (خواجە نصرالدین ی طوسی) و ھاوشێوەکانی زیانیکی گەورەیان لی دەکەوێت، چونکە ئەمانە خزمەتی گەورەیان بە ئیسلام کرد،^۵ ئەم (خزمەتگوزاریانە) کە مێک پێش ئەو لە لایەن (خوانساری) یەو پەردەیان لەسەر ھەلدرایەو و لە باسی (نصیرالدین طوسی) دا گوێ: لە کوێ ئەو کاروبارە گرنگە بە ناویانگانی لێ گێڕدراو نەو لە لایەن (ھۆلاکۆخان) ھەو داوای لێکراو بێتە پاوێژکارو وەزیری و لەگەڵ تاقمە سوارە ی سولتانی خاوەن پشتیوان بە مەبەستی پێنمایی کردنی بەندەکان و چاکسازی و پاکسازی ولات بە لەنیو بردنی دەسەلاتی پۆلەکانی عەبباس و کۆکۆژکردنی شوینکە و تووی ئەو بنەمالە بوو لەی و پڕێترانی خوینی پیسیان بە وێنە ی ئاوی پو باران بۆ نیو ئاوی (دیجلە) و لەوێشەو بۆ نیو ئاگری دۆزەخ و خانە ی بێ خێرو بێر، بەرەو (بەغدا) ی (دار السلام) بەرێکەوت.^۶

۱ المغول في التاريخ ص: ۲۷۴، كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۶۶.

۲ نهایتر العرب في فنون الادب، نقلا عن كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۶۶.

۳ تاريخ الخلفاء للسيوطي ص: ۳۷۸، كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۶۶.

۴ العراق سياقات الواحدة والانقسام، بشير نافع ص: ۶۳.

۵ روضات الجنات ۶/۳۰۰-۳۰۱، أصول مذهب الشيعة للقفازي ۱۴۷۲/۳.

۶ أصول مذهب الشيعة للقفازي ۱۴۷۳/۳.

ك - (ابن طاوس) و خىلافتى عەباسى:

(على كوپى طاوس) لە كاتى پوخانى بەغدا يەكك بوو لە مەرجە عەكانى شىعە، ئەو دەولەتى عەباسى بە شەرى نەدەزانى و بە بىرپاوەپى خۆى دەولەتتىكى داگیركەر زەوتكەر بوو، ئىشى بۆ لەنىوچوونى دەکردو پىشتىوانى لىكردنى لە بەرامبەر دوزمەكانى بەپەوا دانەدەنا، كاتىك لە سالى ۶۳۴ كۆچىداو لە سەردەمى (المستنصر) دا بە مەبەستى چارەسەركردنى كىشە سىياسىيەكانى نىوان دەولەتى (عەباسى) و سەلتەنەتى (تەتار) داواى لىكرا بىتتە نوپنەرى دەولەتى عەباسى، (ابن طاوس) قایل نەبوو، چونكە ئەگەر ئەمە قبول بكات ئەوا دەبىتتە نوپنەرىكى ھەمىشەبى دەولەتى عەباسى -^۱ ى زەوتكارو ناشەرى -، كاتىكىش (بەغدا) لە لاين (مەغۇل) ھە پوخىنراو دانىشتوانى (حەلە) ئاوارەى (بطانج) بوون، زاناو پىشچەرموھەكانى عەلەوى لەگەل مجدالدین (ابن طاوس) چوونە خزمەتى (سولتان ھۆلاکۇ)، داوايان لىكردو لەبەرى پارانەو ھە خوینى خۆيان و خەلگەكەيان نەپىژى، ئەویش داوايەكەى لى وەرگرتن و تاقمە سەربازىكى لەگەل ئاردنەو ھە بۆ (بطانج) و ھەموو خەلگە ناسراوھەكانى خۆيان بە گەرەو بچووك و مال و خىزانەو ھە كۆكردەو ھە ماللىكى زۆر زەوھەندىان كۆكردەو ھە بۆ سولتانىان ئارد، بەم مال و سامانە سەرى خۆيان كپەو ھە.^۲

كاتىك (بەغدا) بە تەواوھتى دەستى بەسەردا گىرا، ھۆلاکۇ فەرمانى دا زانايان (فتوا) لەسەر ئەمە بەدن: كام سولتانە باشترە؟ موسلمانى ستەمكار يان بىپاوەپى دادپەرۋەر؟ ئىنجا زانايانى كۆكردەو ھە، ھەمىشەنگىيان بوو - لە لاين (تەتار) ھە - پىژى زۆرى بۆ دانراو، كە بىنى كەس وەلام ناداتەو ھە، ھاتە پىشەو ھە نەخشەيەكى بۆ ھەلسەنگاندنى پرسىارەكە داپشتو بە دوورودىژى پوونى كردهو ھە: سولتانى بىپاوەپى دادپەرۋەر لە سولتانى موسلمانى ستەمكار باشترە، ئىنجا ئەوانى تىرىش قسەى خۆيان لەسەر بابەتەكە كىردو ھەكو ئەو فتوايان دا.^۳

بەر لە گرتنى بەغدا، (ابن طاوس) داواى ئەمانى لە (ھۆلاکۇ) كىرد، بۆ ئەم مەبەستە سەردانى كىردو بە گوتەيەكى ھەلبەستراو بە دەم (على كوپى ئەبى تالىب) ھە عەباسىيەكانى لە لای ئەو ئاۋزپاۋ كىردن، كاتىك گەيشتە مەجلىسى (ھۆلاکۇ)، ھۆلاکۇ پىژى گوت: پىم بلى، چۆن وپرات نامەم بۆ بنووسى و بىتتە لام، پىش ئەو ھە بزانن كاروبارى من و كاروبارى

۱ الفقيه والدولة، الفكر السياسي الشيعي ص: ۹۰.

۲ المصدر نفسه ص: ۹۴.

۳ المصدر نفسه ص: ۹۴.

حوکمه ته که تان به گوږ ده گات؟ باشه نه گهر ناشتی له گهل نه نجام دامو منیش لیږه پوښتم، نه و کاته نیوه له خوتان ناترسن؟! (ابن طاموس) گوټی: نیمه پېش نه ووه مان داوه ته وه، چونکه نه میری نیمانداران (علی کوپی نه بی تالیب) له وتاریکدا فرموویه تی: زه ورا، تو چو زانی زه ورا چیه؟ خاکیکي خاوه ن دارگه زه، کوشک و ته لاری لی بیناده کریږ، خزمه تچو و خه زنه ی زوری لی دهب، پوله کانی عه باس تییدا نیشته جی دهب، کوشکه کانیا ن ده پازینه وه، دهیکه نه مالی پاباردن و گه می خوین، زولم و زورو سته می زوری له لایه ن سته مکارانه وه تیدا ده کری، پر دهبی له نیمامی تاوانبارو فرمانده ی لاپی و وه زیری ناپاک، پوله کانی فارس و پوم خزمه تیان ده کهن، نه گهر به چاکه یان زانی فرمان به کردنی ناکهن، نه گهر خراپه یان هه ست پی کرد پیشگیری له نه نجامدانی ناکهن، کار به وه ده گات پیاوان و ژنانیان له گهل پیاوان و ژنانی دوژمنانیان یه کسان و به رامبه ر دهب، له و ده مه دا له لایه ن تورکه وه په لامار ده ریږن و غم و په ژاره هه موو لایه ک ده گریته وه و گریان و واوه یلاو دادو فوغان و شین و شه پور هه موو ناوه دانی زه ورا ده ته نیته وه، نه و تورکانه چاویان بچوکه، پووی دهم و چاویان خره، پوژشاکیان ناسنه، کوسه پیاون، پاشایه ک پیشیان ده که وی: دهنگی که وره یه، زه بری به هیزه، هیمه تی به رزه، به هر شاریکدا تیپه پی دهیگری، هر نالایه ک له به رامبه ری هه لېدریت تایده نه ویني، واوه یلا بقی نه و که سه ی له دري ده وه ستنه وه، نه و به م شیوه یه دیت و ده روا تا سه رکه وتن به ده ست دیني،^۱ جا کاتیک نیمه نه ووه مان بقی باسکرا نیستا نه و سیفه تانه له نیوه دا به دی ده کهن، له به ر نه مه هاتوینه خزمه ت جه نابت و تکتات لی ده که ین، (الحلی) قسه له سه ر نه مه ده کات و ده لی: نه ویش دلی دانه وه و خو شحالی کردن و فرمانیکي به ناوی (ابن طاموس) وه بقی دانیشتوانی (حله) ده رکردو دلنایای کردن که هیږشیان ناکاته سه ر.

نهم پړیویه ته یه کیکه له درو ده له سه و بوختانه کانی شیعه به دهم نیمامی (علی) یه وه له پیتناوی: شیواندنی میژووی عه باسیه کان له سه ر زمانی نیمام و چاپلوسی و خوړه پېشکردنیان بقی لای (هولاکزی) بت په رست، نهم قسه یه ی (ابن طاموس) گوټی: (هر نالایه ک له به ره ی دري نه و هه لېکری دای دهنه ویني، واوه یلا بقی نه و که سه ی دوژمنایه تی نه و ده کا، نه و به رده وام به ره وپیش ده روا تا دهره نجام سه رده که وی)،^۲ واقع و راستیه کانی میژوو به دري

۱ المصدر نفسه من: ۹۶.

۲ المصدر نفسه من: ۹۶.

دەخەنەۋە، چونكى ئالاشەكاۋەكەي (ھۆلاڭ) لە جەنگى (عەين جالوت) داۋ لە لايەن (سيف الدين قطنى) سۈننە مەزەبى سەرگەردەي سوپاي (مىسر) ۋە تىكشكىنراۋ دانەۋىنرا، بە ھەمان شىۋە (بەرەكەخان) ى مەغۇلى ئامۇزاي دۋاي مۇسلمان بوۋنى لە جەنگىكى دەستەۋىيەخەي خۇيئاويدا بەزىنىكى گەۋرەي بەسەر ھۆلاڭدا تۆمار كىردو تالۋى شىكىستى بە گەۋرودا كىرد، بەلكو (ھۆلاڭ) بە خەفەت و مەراقى كارەساتەكەي جەنگى (عەين جالوت) كە بەسەر سەربازەكانىدا ھىنرا سەرى ئايەۋە و مرد، بە ئىزنى خۇدا لە مەۋلا خۇيىنەر ئەم بابەتە لە لاپەڭپەكانى دواتردا دەخۇيىنەتەۋە.

(ابن طاۋس) بە فتۋايەكانى پەتپەتتەۋ گەمەي سىياسى دەكردو دەيەۋىست و نىشاندا: كە (ھۆلاڭ) لە خەلىفە (مستەصم) باشترە، لە كاتىڭدا يەكەمىيان كافرى دادپەرۋەرۋ دوۋەمىيان مۇسلماننى ئۆردارە، باشە عەدالەت و دادپەرۋەرى (ھۆلاڭ) كۈانى؟ ئەۋ جگە لە پوخاندن و لە ئۆيۈردن و ناموس شىكاندن و بەگۈيلەكردنى خەلك چ دەستگەۋىتىكى تىرى دەبىنرەيت؟ ئەم دىلپىس و دەرۋون نەخۇشە پىيى وايە: دەستدرىژى كىردنە سەر مۇسلمانانى سۈننە دەۋلەتەكەيان دادپەرۋەرىيەۋ بەس، بەلام ھەموو پەفتارەكانى (ابن طاۋس) دوۋرۋىي و چاپلۇسى بوۋن و لە پىتۋاي ئەۋەدابوۋن تا خۇي لە (ھۆلاڭ) نىزىك بىكاتەۋە، ھەرۋەھا ئەۋ لە بىتتەۋەرىي سىياسى دورپەرۋىزى نەدەكردو بە ھەلۋىستى ھەمەچەشەنە بەشدارى دەكردو ۋەك دەبىنن بە چەند پىۋايەتتىكى ھەلبەستراۋ — كە باس لە غەيب و ھەۋالى ناديار دەكەن — دەچىتتە سەرمىزى گەفت و گۆۋ دەيەۋىت پەيۋەندى دۇستانە لەگەل دەۋلەتى مەغۇلى بىبەستى، ئەۋ پىيى وايە ئەم بەلگەۋ دەقە — ھەلبەستراۋانە — دەستەبەرى لابردنى ئەۋ ئاستەنگانە دەكەن كە شەرىع لابردنىيان بە زەرۋرى دەزانى.^۱

بىگومان كەسە ديارەكانى شىيە لەۋ قۇناغەدا ۋەكو: (ابن طاۋسى حىللى، العلقمى و نصير الطوسى ۋە مى تىرىش) يەككە بوۋن لە ھۆكارە كارىگەرەكانى پوخانى (دەۋلەتى عەباسى)، ئەۋان ئامادەۋ چەك لەسەر شان بوۋن لەسەر حىسابى كۆتايى پىپەتتەۋە عەباسىيەكان ھەلۋىسكەۋت لەگەل (مەغۇل) بىكەن و پەيۋەندى بە ھىزۋ پتەۋيان لەگەل بىبەستەن.

۲۰ — ئەزمۇۋىندىدەيى ئەسپ سۋارانى (تەتار) ۋە ھىزۋ پىزى ئىمپىراتۋرىيەتى (مەغۇل):

پىۋىستە ئەۋە فەرامۇش نەكەين: كە ئەسپ سۋارەكانى مەغۇل لە جەنگ و كۈشتار پاهاتبوۋن و ئەزمۇۋى ئۆريان دىيوۋ و دەستيان بە ئامرازە مادىيەكان و تەۋايى ھۆكارەكانى

برندنه وه و سهرکه وتن گرتبوو له: (سهرکردایه تیه کی کار دروست و حکیم، دیاربوونی نامانچ، ناماده کردنی تاکه کان و جه ختکردنه وه ی په کبوون و په کیټی پیزه کان، دهسه لاتی یاسا، دابه شکردنی پۆل گیتړان، نه خشه ی ساغ و سه لیم، به پړوه به رایه تی سهرکه وتوو، پڅخستنې دامه زراو، کومه کی ټابووری، پړوپاگه نده ی پاگه یانندن بۆ سوپاکه یان، وریایی و هوشداری ته واول به رامبه ر دوژمن و ده یان هۆکاری تریش) که هر ه موویان ده بڼه نیشانه و به لگه ی راهاتوویی و لپه اتوویی نه سپ سوارانی (مه غول) له گوړه پانه کانی جه نگدا، نه مانه گرنګترین هۆکاره کانی پمانی ده وله تی عه باسی بوون، که هر ه موویان ټیکه لکیشی په کتر بوون و په یوه ندیان به په کتره وه هیه و کاریګری پیچ وانه شیان به سهر په کتره وه هیه، بۆ وینه هۆکاری (ثانی) کار له هۆکاری سهریازی ده کات و نه ویش به پیچ وانه وه کاری تیده کاته وه هره وه ها.

لیکولینه وه ی هۆکاره کانی پوخانی ده وله تان و دامه زراویان په کیټکه له کاره هره گرنګو پړپایه خه کان که نوممه تی نیسلا می له جیبه جیکردنی پړوسه شارستانی تیه که یدا پټویستی پی ده بیت و که سهرکردایه تی کردنی موثایه تی و پابه رایه تی کردنی جیهان به پټپړه ی په روه ردگار به نامانچ ده گری.

هه شتم: نه نجامه کانی پووخانی (به غذا):

پووخانی به غذا و له نیوچوونی خیلافه تی عه باسی - که زیاتر له (۵) سده درېژه ی کیښا - له پیزی پوداوه هره گوره کانی میژوو ده ژمیردی و خراپترین کاریګری له سهر دل و دهر وونی موسلمانان داناو زلله یه کی توندو تیژ بوو بهر پوومه تیان که وت و نه هامه تیه کی ناخوش بوو به سهر سهریاندا هات، چونکه له م کاره ساته دا له لایه ن نه و مه غوله بی باوه پو بته رستانه وه حه یاو حورمه تیان شکیترا، که پرېنده ترین خه نجه ریان له پاش شانی خیلافه ت و بڼه مال ه ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) دا، که واته هیچ سهر نیه که نه نجامی مه ترسیداریشی لی که وتبڼه وه،^۱ له م چند خالانده نه نجامه کان کورت ده که ینه وه:

۱- نه مانی دهسه لاتی روحی و نه ده بی:

موسلمانان به گشتی له سهر نه و باوه په بوون خیلافه ت سومبولی ته واول تانی نیسلا می و پټویسته هه میسه پاره ستاوو پی چه سپاو بی، به چاری پیزو شکوه ته ماشای (خه لیفه) یان ده کرد، له سهری هه موو نه مانه شه وه پیگه ټاینبه کی کاریګریه کی په کجار

قولی له سهر هه ناوی هه مووان هه بوو، هه رچه نده ماوهی چهند سه دهیهك بوو خيلافهت به شیکي گه وره ی ده سه لاتى مادى خۆى له ده ستدا بوو، به لام له به رامبه ر نه مه دا ده سه لاتى پوحي و نه ده بی هه ميشه له زياد بووندا بوو، کاتيکيش (به غدا) پوخاو (خه ليفه) کوژرا، نه م ده سه لاته ش کوژايی پنه ات و پینگه ئاينه که ی پايته ختیش که له لوتکه دا بوو دا پرما.^١

٢- (به غدا) شاری ناسه ره کی:

پيش هتير شه که ی مه غۆل (به غدا) مه لبه ندى چالاکیه سياسيه کانی ته واوی ولاتانی خۆره لاتى ئيسلامی بوو، نوينه رانی حوکمران و ميرمه کان به پيشه نگی خۆيان داده ناو، په يوه نديه کانی نيوان به غداو پايته ختى هه ريمه کان به رقه رار بوو، به لام کاتيک که وته ده ستي مه غۆل، بوو به شاریکی ناسه ره کی، واليه کيان به سه ره وه داده ناو به س، هه موو چالاکیه سياسيه کان بۆ شاره کانی باکووری (نازه ربایجان) گوازانه وه، چونکه له ویدا پۆلی پايته خته کان ده گيردراو، به مه به غدا بايه خى سياسی له ده ستدا، (رئيسمان) ده لى: به غدا به ره به ره له پاك و خاوينی و پړكوپيكي دا به ره و سه رده مه كونه کانی ده چۆوه، به جوړيک دواى تپه پرینی (٤) سال قه باره که ی بۆ ١٠/١ ی پيشدا بچوک بۆوه و وینه ی شاریکی بچوکی ليته ات له نيۆ هه ريمه کيدا،^٢ به پووخانی به غدا خۆره لاتى ئيسلامی به گشتی چوه نيۆ سه رده ميکی تازه وه و دواى (هۆلاکۆ) کوپه کانی حوکميان تیدا ده گيرپا، نه وانیش پله به پله خۆيان له ده سه لاتى (مه غۆل) پچراندو په يوه نديان به (قه پاكوپم) ی پايته ختى ئيمپراتۆريه ته وه نه ما، ده وله تيکی سه ر به خۆيان به ناوی ده ولته ی (ئيلخانی) له (ئيران) دامه زراند.^٣

٢- هه ره سی زانسته کان و جینگه و پینگه ی زمانى عه ره بی:

به غدا مه لبه ندىکی گرنگی زانسته و نه ده بو هونه ر بوو به هه موو لقو پۆپه کانیانه وه، زانایان و قوتابیان به مه به ستي به هه ره مه نديبون له پۆشنبيريه ئيسلاميه که ی به غدا به ليشاو پوويان تیده کرد، بۆيه نه م شاره پر ببوو له زاناو نه ديپ و فهيله سوفو شاعیر، هه موو نه مانه له تيکپرای گۆشه و که ناره کانی خۆره لاتى ئيسلاميدا ده بوونه ئوستادو پيشه نگی فيرخوازانى زانسته و نه ده ب، کاتيک نه م نه گبه تی و نه هه مه تيه ی له لايه ن مه غۆله کانه وه به سه ره ات، هه زاران زاناو شاعیر کوژران و نه وانه ی ده ربازيان بوو ئاواره بوون و په نايان بۆ

١ المصدر نفسه ص: ٢٨٠.

٢ المصدر نفسه ص: ٢٨٠، تاريخ الحروب الصليبية ٥٢٢/٣.

٣ المغول للصياد ص: ٢٨٠.

میسرو شامو شوینی تر برد،^۱ کتیبخانه کان سوټنران و قوتاخانه و په یمانگاگان پوځنران و هموو نه شوینه واره نیسلامیانه ی هونه رهنه دانی موسلمان له داهینانیا اندا ځویان ماندوو کړدوو و کاتیکی زوریان تیدا سهر ف کړدوو له نیوبران و له گه ل ځاک و ځول و ردو خاش کران، کورته ی قسان نه وه یه: پوخانی (به غدا) دوی پوخانی (بوخارا و نه یسا بورو په ی و شاره کانی تری) جیهانی زانست و هونه رو نه ده ب، له راستیدا تاوانیکی گه وره بو و دهره ق به شارستانی و پوځنبری نه نجام درا، چونکه به م کاره ساته (زمانی عره بی) جیگه و پیگه ی ځوی له تیکرای گورپه پانه کانی پوځنبری و زانستی و نه ده بی له ده ستدا و (زمانی فارسی) به سهر (زمانی عره بی) یدا زال کرا، هرچنده نه م زمانه و هکو زمانیکی زانستی و نه ده بی له (نیران) دا مایه وه و نه دیان و نو سه رانی ئیرانی له بواره کانی فیروون و پی نویسنیدا نه یان توانی ده ست به رداری بن، به لام زیاتر بایه خیال به زمانی فارسی ده دا، چونکه له و کاته دا نه م زمانه نه یده توانی ئاره زووه کانی څه لک تیر بکات و له گه ل ه ست و نه ستی نه وان بیته وه، (بروان) ده لی: پوخانی (به غدا) و هکو پایته ختی موسلمانان و گچکه کړدنه وه ی بڼو شاریکی ناوچه یی، زه بریکی گورچوپر بوو شاپه گی په یوه ندی په کیتی نوممه تانی نیسلامی – نه و کاته ی – پچراند، هره ها جیگه و پیگه ی (زمانی عره بی) یش له (نیران) زه بریکی پشتشکینی بهرکوت و به کاره یتانی له زانسته کانی فیه د کورت ه لئیرا، کاتیک ده گه یه کۆتایی سه ده ی (۱۳) ی زاینی (۷) کۆچی و ته ماشایه کی نه و کتیبانه ده که ین له (نیران) دا نوسراون و دانراون، کتیبی عره بیمان به ده گمه ن دینه بهرچاو.^۲

۱. خوشی و شادی نه سرانیه کان:

نه سرانیه کان له م هیرشانه ی دوايه دا هاوکارو پشتیوانی (ته تار) بوون، پاشاکانی (نه رمینیا و که پچ) و میری (نه تکیه) هاتبوونه بهر ی نه وانه وه، بویه نه وان به م کاره ساته دلخوش بوون و شادومانی چوار لای جیهانی نه سرانی گرتو وه، له کاتیکیشدا بینیان ته تاره کان واده کانیان به جی دین له پاراستنی سهر و مال و نامووسی مه سیحیه کانی به غدا، هینده ی دیکه څو شحال بوون، جگه له مه ش (هولاک) چند دیاریه کی گرانبه های پیشکشی (ماکیکا) ی به تپکی نه سرانی کړدو و په کیک له کۆشکه گه وره کانی خیل افه تی عه باسی هه لکه و تووی سهر پوویاری دیجله ی پتدا و کړدی به نه دما می جلیسی حوکی تازه و پاویژکاری تایبه ت و که سی هره نزیکی ځوی له به غدا.^۳

۱ المصدر نفسه.

۲ تاریخ الادب في ایران ص: ۵۶۴، المغول ص: ۱۸۱.

۳ قصة التتار ص: ۱۶۹.

مه‌سیحیه‌کان به پووخانی به‌غداو نه‌مانی ده‌ولته‌تی عه‌باسی شادیان گێڤاو هه‌له‌له‌ی سه‌رکه‌وتنیان بۆ (هۆلاکۆ) و (دوقوزخاتوون)ی هاوسه‌ره مه‌سیحیه‌که‌ی لی ده‌داو حیسابی (قوسته‌نتین و هیلینا)یان بۆ ده‌کردن و ده‌یانگوت ئەم دوانه هه‌ر ده‌لێتی خودا نارادوونی تا تۆله له دوزمه‌کانی مه‌سیح بکه‌نه‌وه.^۱ به‌لام شادی و خوشی مه‌سیحیه‌کان زۆر درێژه‌ی نه‌کیشاو هینده‌ی نه‌خایاند موسلمانان به سه‌رکردایه‌تی (سیف الدین قطن) و له سالی ۶۵۸ گۆچیداو له جه‌نگی (عه‌ین جالوت) دا ته‌تاره پشت و په‌نایه‌کانی ئەوانیان تێکوپێک شکاندن، به ئیزنی خودا له‌مه‌ولا باسی لێوه ده‌کری.

۵- قاهره ده‌بیته پایته‌ختی خیلایه‌ت:

پووخانی به‌غداو نه‌مانی ده‌ولته‌تی عه‌باسی کاریگه‌ری گه‌وره‌ی له‌سه‌ر دلو هه‌ناوی موسلمانان دانا، نه‌بوونی (خه‌لیفه)یه‌ک و خالی بوونی جێگه و پێگه به‌رزو پووحانیه‌که‌ی بۆشاییه‌کی گه‌وره‌ی له‌به‌ر چاوان دروست کرد، کاتیکی (ظاهر بیهرس)ی سولتانی ده‌ولته‌تی (مه‌مالیک) چوه سه‌ر ته‌ختی سه‌لته‌نه‌تی (میسر) گه‌راگه‌را تا یه‌کیکی له ئەندامانی بنه‌ماله‌ی (عه‌باسی) دۆزیه‌وه و له سالی ۶۵۹/ک/۱۲۶۰زیداو له میسر کردی به (خه‌لیفه)، به‌م شێوه‌یه سه‌رله‌نوێ خیلایه‌تی عه‌باسی له (میسر) سه‌ری هه‌لدایه‌وه و هه‌مان شێوه ده‌سه‌لاته پووحی و مه‌عه‌ویه‌که‌ی پێشدا‌ی له (قاهره) بۆ گێڤدرايه‌وه و چالاکیه سیاسی و پۆشنه‌بیره‌کانیش بۆ وولاته گوازانه‌وه، (ظاهر بیهرس) به مه‌به‌ستی وه‌رگرتنی سیفه‌تی شه‌رعی بۆ ده‌ولته‌که‌ی و فراوانکردنی ده‌سه‌لاتی له‌پێی (خه‌لیفه) - به‌و ئیعتیباره‌ی پارێزه‌ری ئاینه - هه‌ستا خیلایه‌تی عه‌باسی له (میسر) دا زیندوو کرده‌وه،^۲ ئەم بارودۆخه به‌م شێوه‌یه تا سالی ۹۲۳/ک/۱۵۱۷ز له ولاتی میسر دا به‌رقه‌رار بوو، له‌و ساڵه‌دا سولتان سه‌لیمی عوسمانی ده‌ستی به‌سه‌ردا گرت و خیلایه‌تی عه‌باسی هه‌لوه‌شاند هه‌و جارێکی تر مه‌لّه‌ندی خیلایه‌ت له (قاهره) وه بۆ (قوسته‌نتینیه)ی پایته‌ختی عوسمانیه‌کان گوازانیه‌وه.^۳

۶- ته‌شه‌نه‌کردنی شیهه‌گه‌ری:

پووخانی به‌غدا کاریگه‌ری زۆری له‌سه‌ر بلۆپوونه‌وه‌ی شیهه‌گه‌ری دانا، وه‌کو زانراوه خیلایه‌تی عه‌باسی سوننه مه‌زه‌ب له سه‌رده‌مانی خۆیدا سه‌رکوتی شیهه‌گه‌ری ده‌کرد و له

۱ المغول للصیاد ص: ۱۸۲، تاریخ الحروب الصلیبیة ۵۲۲/۳.

۲ النظم الاسلامیة ص: ۱۳۰، حسن ابراهیم حسن.

۳ المغول للصیاد ص: ۲۸۳.

ناوچه کانی (نښان) و شوښانی تریش سنوړيکي له بهر دهم بڼوونووه ی مه زه بی ناوېراودا دانابوو، به لام له گه ل له نښوچوونی خیلانته تی عه باسی و له نه نجامی زیادبوونی ده سه لاتی پیاوونی شیعه له نښو نښو نده کانی حکومه تی مه غولیدا وه کو (نصیرالدین الطوسی) ی پاوړیزکاری (هولاکو) و (مؤیدالدین العلقمی) ی وه زیری پېشدا ی خلیفه و حوکمداری (مه غول) ی (به غدا) دوی پوخانی، به شیوه یه کی چاوه پوان نه کراو شیعه گه ری له و ناوچانه دا ته شه نه ی کردو بڼوونووه.

وېړای نه مه ش نه و مه سیحیانه ی له داگیرکردنی (به غدا) و پوخانی ده ول ته تی عه باسیدا پشتیوانی (هولاکو) بیان کرد ده سه لاتی زوریان پېدراو له سره حیسابی موسلمانانی نه و ناوچانه پوستی به رزو بالایان وه رگرتن، به تاییه تیش (دوقوزخاتون) ی هاوسه ری (هولاکو) (مه سیحی نه ستوپي) بوو و هه ست و سوزی له به رامبه ر مه سیحیه کانی خوره لات ده بزواو له لای (هولاکو) ی هاوسه ری کاری بڼ ده کردن و پله و پایه ی به رز ده کردنه وه.^۱

۷- ته قینه وه ی وزه ی نوممه ت (قانونی به رهنکار بڼوونووه):

نوممه ت هه ستی کرد مه ترسیه کی گوره یه خه ی ناین و نیمانه که ی گرتووه، له بهر نه مه خوی بڼ توله سه ندنه وه له مه غوله کان سازدایه وه و له گوړه پانی (عهین جالوت) داو به سه رکردایه تی (سیف الدین قطن) به رهنکاریان بڼووه و- تښکوپيکی شکندن -، نه وه ی جیي سه رنجه: نه م جهنگه هه ر له خړپاو له نه نجامی ده ست به تالی و بی کاری پووی نه دا، له جهنگی (به غدا) جودا نه بوو، چونکه به س دوو سال که و تېووه نښوانیه وه و نه م دوو ساله سه رده می وه ستان و تیوه پامان و ناشتی و سازش نه بوو، نه خیر، به لکو هه موو جهنگه کان نه لقه ی زنجیريکی نه پساو بوون و جهنگی (عهین جالوت) یش به ره مه یکی سروشستی نه نجامی جهنگه کانی پېشوو بوو و به س، چونکه نه م جهنگه زه بریکی گورچوبڼ بوو بڼ ته ته ره کان و دوی نه وه به پاوه ستاوی و پی چه سپاوی نه مانه وه،^۲ هه روه ها پڼگه ی چوونه (عهین جالوت) هه روا ناسان و ساده نه بوو، به لکو هه زاران شه هیدی پڼگه ی خودا که بڼ نه وی به پڼگه وتن توسکاییه ک نومیدی سه رکه وتن و ده ریا زبوونیان له هوشدا نه بوو، به لام به خاتری نه وه نمونه یه کی به رزی نازیه تی نیان بده و، بېنه پېشهنگی وه چه ی دوی خوښان و، به نومیدی نه وه ش به به لگه وه به ليقای په روه رگار بگن، پڼگه ی شه هادتیان هه لېژارد،^۳ له مه ولا به نيزنی خودا باسی لیوه ده کری.

۱ جهاد المالیک ص: ۶۴.

۲ نحو رؤیه جدیدة للتاریخ الاسلامی ص: ۱۴۸، د. عبدالعظیم.

۳ المصدر نفسه ص: ۱۵۴.

۱- له دایک بوونی (عوسمانی یه کهم) ی دامه زیننه ری دهولته تی عوسمانی له سالی ۶۵۶ک:

هاوکات له که ل پوخانی دهولته تی عه باسی له سالی ۶۵۶ک/ ۱۲۵۸ز، (عوسمان) ی کوپی (توغبول) ی دامه زیننه ری دهولته تی (عوسمانی) له دایک بوو، ئوممهت به هوی گوناو تاوانه کانی خویه وه لاواز بوو و ئه م کاره ساته سامناکه ی به سه رهات و مه غوله کان به سه ریدا زال بوون و شه ره فو ناموسی لی هه تک کردن و خویتی پشتن و خه لکی نوری لی کوشتن و سه روه ت و سامانی لی تالان کردن و شارو ئاوه دانیه کانی لی ویران کردن، به لی، له نیو ئه م دارو په رده پوخاوو خویته پزاوو لاشه هه نجن هه نجن کراوه ی ئوممه تدا (عوسمان) ی دامه زیننه ری دهولته تی (عوسمانی) له دایک بوو، ئه مه خوی له خویدا و اتایه کی ناسک و پرشنگداره له سه ر ئه مه: ئه که رچی ئوممه ت که یشتوته دواخالی لاوازی و زه بوونی و دهسته پاچه یی، به لام ده بی لیره دا هه نگاو هه لئینه وه و ده ست به خۆ دارپشتن و چه قانده وه ی پایه کانی ده سه لات بکاته وه و هه موو که وتنی که ده بی ت هه ستانه وه یه کی به دوا دا بی ت، ئه م و اتا ناسک و پرشنگداره یه کی که له حیکمه ت و خواست و ویسته کانی خودای کار به جی، خودای به رز ده فه رمو بی ت:

﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدْرِغُ آبَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (القصص: ۴)، واته: (فیرعه ون له سه ر خاک - ی میسر - پۆزی ده سه لات ی لیده دا، خه لکی ئه ویی کرد بووه تاقم تاقم، تاقمه یه کی ئه و خه لکه ی - که به نو ئیسرا ئیلی بوون - ده چه وسانده وه، نیره وه زه کانی لی ده کوشتن، مییه کانی ده هیشتنه وه، ئه و - فیرعه ونه - له پیزی خراپه کاران بوو).

هه روه ها خودای پاک و به رز فه رمو ی: ﴿وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ (القصص: ۵-۶)، واته: (ویستمان چاکه ی خۆمان له به رامبه ر ئه و چه وساوانه ی نیو ئه و ولاته بنوینین و بیانکه ی به پی شه وای خه لک و میراتگری ده سه لات ی فیرعه ون و له سه ر زه مینیشدا ده سه لات دارو پی چه سپاویان بکه ین).

له دایک بوونی (موسا) علیه السلام موژده ی ده ستپیکردنی پزگار بوون و ده سه لات دار بوونی به نی ئیسرا ئیلی دا، هه رچه نده خودای بالاده ست ده توانی له ماوه ی نیوان چی شته نگاو و خۆرئا و ابو نی کدا ده سه لات به به نده کانی خۆی بدا، به لکو له ماوه ی چاوتر و کانی کدا ده توانی

نهمه بکا، به لام خدا ده په ویت نځمه پښازه شهرعیه کانو سوننه ته که ونیه کان بناسین و
 حیسابیان بۆ بکهین و دان به خۆد ابگرین و له سره ناینه که ی خدا بمینینه وه، هر کاتیکیش
 خدا خواستی له سره هاتنه وهی شتیک بوو نه و هۆکاره کانی هه نځاو به هه نځاو و به پیز -
 نه که به یه کجار - بۆ ده په خستنی و ده سازینی، هر به له دایکبوونی (عوسمانی) سرکرده
 له سالی پوخانی ده ولته عه باسیدا، پایه کانی ده سه لاتی ده ولته تی (عوسمانی) سهریان له
 خاک دهره یتا و به پښگه یشتنی نه و ده ولته که ش دامه زرا.^۱

۹- هه لویستی شاعیران له بهرام بهر پوخانی (به غدا):

نهم کاره ساته گه وره دل و دهروونی ته وای موسلمانانی هه ژاند، شاعیران له م نیوه دا له
 هه موو لایه که زیاتر دل و دهروونیان هه ژا، له بهر نهمه ده ستیان به هونینه وهی هونراوهی
 خه فه تاوی کرد و وینای نه و واقیعه تفت و تاله یان ده کرد که به سره نیسلام و ده ولته که یاندا
 هاتبوو: له نیو نهم شاعیرانه دا:

۱- تقي الدين ی کوی ابي اليسر: نه و به م شیوازه به سر به غدا هه لده لی:

لسا ئل الدمع عن بغداد أخبار یا زائرین الی الزوراء لاتفدوا تاج الخلافة والریع الذی شرفت أضحی لعصف البلی فی ربه اثر یا نار قلبی من نار لحرب وغی علا الصلیب علی اعلى منابرها وکم حریم سبته الترتک غاصبة وکم بدور علی البدریة إنخسفت؟ وکم ذخائر أضحت وهی شائعة وکم حدود اقیمت من سیوفهم نادیت والسببی مهتوک تجرهم	فما وقوفک والأحباب قد ساروا فما بذاك الحمی والذار دیار به المعالم قد عفاہ إقفار وللدموع علی الآثار آثار ^۲ شبت علیه ووافی الربیع اعصار وقام بالأمر من یحویه زئار وکان من دون ذاک الستر أستار ولم یعد لبدور منه إبدار من النهاب وقد حازتیه کفار علی الرقاب وحطت فیہ أوزار الی السفاح من الأعداء دعار ^۳
---	--

۱ الدولة العثمانیة للصلاهی ص: ۴۷.

۲ شذرات الذهب ۴۶۹/۷.

۳ المصدر نفسه ۴۷۰/۷.

ب - شمس الدين الكوفي الواعظ: ئەويش دەلى:

عندي لأجل فراقكم آلام
من كان مثلي للحبيب مفارقاً
نعم المساعد دمعى الجارى على
ويذيب روحى نوح كل حمامة
ان كنت مثلي للأحبة فاقداً
قف في دار الظاعنين ونادهما
أعرضت عنك لأنهم مذ أعرضوا
يادار أين زمان ربيعك مونقاً
يادار مذ أفلت نجومك عمناً
فلبعدهم قُرب الردى ولفقدهم
فمتى قبلت من الأعادي ساكناً
ياسادتي اما الفؤاد فشيق
والدار مذ عدمت جمال وجوهكم
لاحظ فيها للعيون
تا دهلى:

يا غائبين وفي الفؤاد لبعدهم
لا كُتِبَكم تأتي ولا أخباركم
أقصتكم الدنيا عليّ وكلما
ولقيت من صرف الزمان وحوره
يا ليت شعري كيف حال أحبتي
مالي أنيس غير بيت قاله
ولله ما اخترت الفراق وإنما

جگە لە شاعیرانی عەرەب شاعیرانی ناعەرەبیش بەشدارى ئەم خەفەت و ناسۆرەیان
کردوو و بە سۆزە وەشیعری ناسکیان بەسەر بەغداو خیاڵەت و خەلیفەدا هەلگوتون،
(سعدى شیرازی) گەرە شاعیری فارس کە لە و سەر دەرەمەدا لە شارى (شیران) ژیاو و لە

گۆرپه پانی جهنگ دور بووه، به لام وهکو تیغی په سه ن خۆی له کالان پانه گرتووه و به فارسی هۆنراوه یه کی پر سۆزو خرۆشی به سهر (المستعصم) ی خه لیفه دا هه لگوتووه و له ماوه ی شیعره که یدا داخو خه فه تی خۆی له به رامبه ر له نیوچوونی خیلافه تی عه باسیدا ده رپریوه و ده لی:

هه قه ئاسمان فرمیسکی خوین به سهر زه ویدا بریژی

له سوئی موسته عسه م و خیلافه ته که ی بخرۆشیت و بهه ژئ

به هه مان شیوه و سه باره ت به م بابه ته هۆنراوه یه کی تری - که به هۆنراوه هه ره جوانه کانی داده نرئ - به زمانی عه ره بی نووسیوه، هه روه کو ئه وه ئه و به م دوو هۆنراوه یه ی ویستییتی به جیهانی نیشان بدا که خیلافه تی عه باسی هی هه موو موسلمانان بووه چ عه ره ب چ فارس و هه روه ها، ئه و به عه ره بی ئاوا ده لی:

حبست بجفني المدامع لاتجري

فلما طغى الماء إستطال على السكر

نسیم صبا بغداد بعد خرابها

تمنيت لو كانت تمر على قبری^۱

فەسلى سېھەم

بەرپا بوونى دەولەتى (مەمالىك)

باسى يەكەم: بىنە چەكەي مەمالىك و چۈنيەتى يېگە يىشتىيان

يەكەم: (مەمالىك) كىيىن؟

(مەمالىك) وشە يەكى عەرەبىيە و لە كوردىدا بە واتاي (كۆيلەكان) دىت و كۆي وشەي (مملوك = كۆيلە) يە. (مەمالىك): لە پستەي ئەو كۆيلانە بوون كە لە سەردەمانى كۆمەلگا دىرىنەكاندا كپىن و فروشتىيان پى دەكراو لە كارى مەمەجۇردا پۇلىيان پى دەگىپان، بۇ يەكەمىن جار لە سەردەمى دەولەتى (ئەمەوى) يىدا كۆيلە توركەكان لە خزمەتى سەربازىدا بەكارمىنران، (طبرى) بۇمان باس دەكا: كە (نصرى كوپى سيارى) والى ئەمەوى لە خۇراسان (۱۰۰۰) كۆيلەي توركى كپىن و چەك و ئەسپى پىدان،^۱ ولاتى (ئەودىو پووبار) سەرچاوەي سەرەكى كۆيلەي تورك بوو،^۲ لەو سەردەمەدا ئەم كۆيلانە جگە لە خزمەتى سەربازى لە نۆرىنەي كاروبارەكانى ترى دەولەتیشدا كاريان پى سېپىردابوو،^۳ فروشگاكانى كۆيلەي سېپى لەنيو دەورگەي (قەپم) و ولاتانى (قەوقان) و (قەفقاچ) و ئاسىيى بچووك) و (توركستان) و (ئەودىو پووبار) بەرفراوان كران، لەنيو ئەم كۆيلانەدا پەگەزەكانى (تورك و شەراكىسە و پۇم و كورد و ئەوروپىش) بەرچا دەكەوتن.^۴

خەلىفە (المعتصم) ي عەباسى (۲۱۸—۲۲۷/۸۳۲—۸۴۲)ن يەكەم كەس بوو فىرقەي سەربازى گەرەي لى دروست كردوون و لەجىتى ئەو عەرەبانەدا ناوى تۆمار كردن كە ناوى لە تۆمارى سەربازىدا سېپىوونەو،^۵ ژمارەي كۆيلەكانى (موعتەسەم) گەيشتبوو دەيان ھەزارو بەغداي لى پېركردبوون و سەرى كىشاپوو بۇ ئەو لەسەر پىگاوبانەكان لەگەل خەلگ

۱ تارىخ الطبرى، عصر الدولة الاموية، نقلا عن بيت المقدس د. النقر ص: ۴۷.

۲ تارىخ بيت المقدس في العصر المملوكي، د. النقر ص: ۴۷.

۳ تارىخ المغول والممالك ص: ۶۱-۶۲، تارىخ بيت المقدس ص: ۴۷.

۴ المصدر نفسه ص: ۶۱.

۵ تارىخ بيت المقدس ص: ۴۷.

دهرگیرده بوون و دهره نجام توپهیی و ناپه زایی دانیشتوانی شاری لیکه وتوه،
 (موخته سه م) یش شاری (سامه پرای) بۆ دروست کردن و کردی به پایته ختی ئه وان و باره گای
 سوپا تورکه که ی - که له کۆیله و ئازادان پیکهاتبوو -^۱ ئه و ئه م سوپایه ی به مه به سستی
 پزگار بیون له ده سه لاتی سیاسی و سه ربازی فارسی و عهره بی به کاره یئا، ده سستی به کپین و
 پاهیتان و سازدانی کۆیله ی تورک کرد، ئه و پیتی وابوو ئه م تورکانه وه کو فارسه کان چاو
 نابینه پۆسته بالاکانی ده سه لات و وه کو عهره به کانیش ده مارگیر نین،^۲ به لام هینده ی پی
 نه چوو کۆیله کان ده سستیان له کاروباره کانی ده ولت وهرده داو کار به وه گیشته چیان
 بویستبایه و به دلیان بویه ده یانکرد،^۳ له و کاته وه خلیفه (المتوکل) له سالی ۲۴۷/ک/ ۸۶۱ز
 کوژرا، (خلیفه) له بهر ده سستی ئه واندا ده ست به سه ربوو و وه کو گیرای لی هاتبوو، به
 که یفی خۆیان له خلیفایه تیان ده خست یان ده یانکوشت،^۴ به م شیویه به ئه م سه ربازه
 کۆیلانه له دئی (خلیفه) وه کو تاقمیک هه لگه پاوه یان لی هاتبوو، کاروباره کانی ئیداره و
 حکومه تیان تیکدا بوو، دهره نجام هه موو هه ریمه کان له ده وره ی پایته خت ته کینه وه، هاوکات
 له گه ل ده سته پاچه بوونی خلیفه و سه ره لدانی ته ماعی سه ربه خۆبیون له لای هه ریمه کان
 زۆر ئاسایی بوو ده سه لاتی تورکه کان له خیلافه تی عه باسیدا زیاد بکات، سوپا و سه ربکرده
 سه ربازیه کانیشیان بوونه ئامرازیک باشی ده سستی خلیفه کان بۆ سه ربکو تکردن و کۆتایی
 پیه ینانی بزوتنه وه سه ربه خۆ خوازه کان، له بهر ئه مه کۆیله تورکه کان پۆژ له دوی پۆژ
 گرنگی زیاتریان پیدراو کار به وه گیشته خه لکانی والی و هه زیرو ده ولتداریان لی دروست
 بوون.

له سه رده می خیلافه تی عه باسی یه که مدا، وشه ی (مه مالیک) زاراو هیه کی تاییه ت بوو و
 به کاره ینانی له سه رب ئه و تاقمه کۆیله سپیه کورت هه لاتبوو که له بازاره کانی کۆیله فرۆشیدا
 ده کپردان و پاشان له فیرقه ی سه ربازی تاییه تدا خزمه تیان پی ده کرا، له گه ل لاوازیوونی
 ده سه لاتی عه باسی له سه رده می خیلافه تی عه باسی دووه مدا: زۆرشتیک ئاسایی و سه ربوشتی
 بوو پیو یستی زۆریان به کۆیله تورکه کان هه بی، له لایه کی تره وه ئه و ده ولتوچکانه ی له

۱ قیام دولة الممالیک الأولى فی مصر والشام ص: ۱۲.

۲ تاریخ المغول والممالیک، مجموعه من المؤلفین ص: ۶۲.

۳ کتاب الروضتین فی أخبار الدولتین، نقلا عن تاریخ المغول والممالیک ص: ۶۲.

۴ الفخري فی الاداب السلطانية لابن طباطبا ص: ۲۲۰.

۵ تاریخ المغول والممالیک ص: ۶۲.

جەستەى خىلافەتى عەباسى بوونەوۈ وەكو (تۆلۈنى و ئەخشەدىيەكان لە مىسر،^۱ سەفارى و سامانىيەكان لە خۇراسان و^۲ دەوروپەرى، غەزنى و غۇررىيەكان لە ھىند)^۳ ئەمانە ھەموويان لە پىنناۋى بەھىزکردنى دەسلەتەكانيان دەستيان بە كرىنى ئەم كۆيلە سىپە توركانە كرد، لەگەل^۴ دەرکەوتنى سلجوقىيەكان لەسەر گۆرەپانى سىياسەتى خۆرەلاتى ئىسلامى، بە ھۆكىمى ئەو ە بۆ خۇيان پەرگەزىكى (تورك) بوون و پشتىشىيان بە تورکە كۆيلەكان بەست، ئەوا دەسلەلاتى تورکەكان بە شىۋەيەكى گشتى زىادى كرد.^۵

(نظام الملك)ى گەورە وەزىرى (ئەلب ئەرسەلان) و (مەلىك شائ) سولتانى سلجوقى كىتەبىكى بە ناۋى (سىياسەتنامە) داناوۈ بە يەكەمىن كەس دادەنرى بىناغەى بەرنامەى پەرۋەردە و پاهىنانى بۆ كۆيلەكان دانابى، لە كىتەبى (سىياسەتنامە) دا ھاتوۈ: لە ھالەتى زۆر پىۋىستدا نەبى، نابى كۆيلەكان گرانايى خزمەتبان بخرىتە سەرشان و لەبەر خۆرەتاو پابگىرىن، پىۋىستە فەرىكرىن و پابەنرىن، ھەرۈەكو چۆن بە خىرايى بلاقەكىنە دەكەن، ئاۋاش بە پەلە كۆبىنەو، ھەر ھەمو پۆڭك پىۋىست بەو ناكات فەرمانيان بەسەردا نوئى بىكرىتەو ە داۋاى ئىشيان لى بىكرىتەو ەكو تەواۋى كۆيلە كارمەندەكانى: ئاۋگىر، سەرباز و ۋىنەى ئەمان، ھەرۈەھا وەكو ئەو كۆيلانەى لە خزمەت دەرگاۋانەكان و گەورە مېرەكانن، پىۋىستە پىيان بگوترى ھەر پۆڭە ژمارەيەكيان ئامادەى خزمەت بن، لە تايىبەتەكانىش ژمارەيەكى دىارىكرىراۋيان ئامادە بن، سولتان چەند كۆيلەيەكى مندالى ھەن، دەبى چىنەكى تايىبەت لە خۇيان بەسەردا بىكرىتە چاۋدىرو لەنئو ئەمانىشدا نەقىب ھەبى.^۶

ئەمە و نىزامولمولكى وەزىرى (مەلىكشا)ى سولتانى سلجوقى كۆيلەكانى پىكخستىن و لە ھەمو كەس زىاتر مشورى لى دەخواردن، سوپايەكى گەورەى لى سازدابوون و بۆ ھەر شوپىنەك چووبايە دەورەيان دەدا، ئەم سوپايە بە (كۆيلەكانى نىزامى) - واتە بە ناۋى خۆيەو - ناۋى دەرکردبو و دەۋلەتەكى خۆى پى بەھىز كردبو.^۷

۱ المواعظ والاعتبار للمقرئى، نقلًا عن تاريخ بيت المقدس ص: ۸۴.

۲ تاريخ ايران بعد الاسلام، عباس اقبال ص: ۹۷-۱۶۷.

۳ تاريخ بيت المقدس ص: ۸۴.

۴ المصدر نفسه ص: ۸۴.

۵ دولة آل سلجوق لأصفهاني ص: ۱۱۳، تاريخ المغول والترك ص: ۶۵.

۶ دولة آل سلجوق لأصفهاني ص: ۷۶، تاريخ المغول والترك ص: ۶۶.

هه روهها (نیزامولمولك) یه كه مین كهس بوو زهوی و كه رتی كشتوكالی به سهر كۆیله توركه كاندا دابه شكرد، پیش نه مه پاره و هه ق دهستیان ده درایه،^۱ به م شیویه زهوی و ناوچهی فراوانیان ده خرایه به رده ست و ده بویه ناوه دانیان كرده بایه وه و په نیویان هینابایه، به مهش هیندهی تر سه روه ت و سامان زیاد ده بوو و ده وله تیش به هیز ده بوو، دواى نه وهش سه ركرده سه ربازیه كانی كۆیله كان ژماره یه ك قه لاو شارو هه ریمیان گرتن به مه ناوی (نه تابه ك) - واته میرویه گ - یان لیئران،^۲ شایانی باسه یه كه م كهس ناسناوی (نه تابه ك)ی وه رگرت (نیزامولمولك)ی وه زیر بوو، كاتيك له سالى ۶۶۵هـ سولتان (مه لیكشا) هه لئسوپاندنی كارویاری ده وله تی خسته به رده ست نه م ناسناوه شی پی به خشی،^۳ هه روهها سلجوقیه كان ژماره یه ك كۆیله ی خوینده وارو زیره کیان هه لده بژاردن و له كۆشكه كانی خویاندا دایان ده نان و كارویاری په روه رده و خویندنی منداله كانیان پی ده سپاردن و له كرئی نه مه و خزمه تی سه ربازیان له كاتی جهنگه كاندا هه ریمی گه و ره و فراوانیان پی ده به خشین، به لام هیندهی نه خایاند نه م نه تابه كانه بوونه ده سه لاتداری فیعلی هه ریمه كانی ژێردهستیان، به تاییه تیش كاتيك ده ولت لاوازیو و لیكه له لوه شا، نه مان هه ریه كه له راستی خۆیه وه به ره به ره بوو به خاوه ن و كوێخای نه و هه ریمه ی له بهر ده ستیدایه و^۴ چهند ده وله تۆچكه یه كی بچووکیان له جهسته ی ده وله تی سلجوقی كردنه وه و به ناوی ده وله تی (نه تابه كه) وه ناسران، (عمادالدین زهنگی) به هیزترینی نه و نه تابه كانه بوو و ده وله تیكى دامه زراند كه (موسل و حه له ب و دیار په بیعه ی) له خۆگرتبوو،^۵ دواى مردنی (عمادالدین)، (نورالدین محمود)ی كوپى جیگه ی گرته وه و ده وله ته كه ی فراوانتر كرد و ده ستی به سهر (دیمه شق)یشدا گرت و دوايهش كۆتایی به ده وله تی (فاتیمیه كان) هینا و ده ره نجام ولاتی میسریش خرایه چوارچیویه ی ده وله تی (زهنگی)یه وه، له كتیبی (عصر الدولة الزنكية) دا قسه ی زۆرم له سهر (عمالدین و نورالدین)ی كوپى كردوه، (نورالدین محمود) ژماره یه كی زۆری له كۆیله توركه كان كپین و زۆرینه ی سوپای ده وله تی (زهنگی)یان لی پیکهات،^۶ (نه بیوبیه كان)یش به دواى (زهنگی)یه كاندا هاتن و هیندهی تریان كۆیله كپین و خستیانه خزمه تی سه ربازیه وه، شیاوی ناماژه پیکردنه زۆربه ی

۱ تأریخ المغول والترك ص: ۶۶.

۲ صبح الأعشى ۱۸/۴، تأریخ المغول والترك ص: ۶۶.

۳ اخبار الدولة السلجوقية ص: ۱۶۹، ۱۹۷، تأریخ المغول والترك ص: ۶۶.

۴ تأریخ المغول والترك ص: ۶۶.

۵ تاریخ بیت المقدس ص: ۴۹.

۶ المصدر نفسه ص: ۴۹.

پیکهاته ی نهو سوپایه ی له لایه ن (أسدالدین شیرکۆ) وه سه رکردایه تی کراو ولاتی (میسری) پی گپرا، بریتی بوون له (مه مالیک و میرانی نوریه)،^۱ به م شیوه یه کۆیله کانی (صلاح الدین) به (مه مالیک سلاهی) و کۆیله کانی (أسد الدین شیرکۆ) ش به (مه مالیک نه سه دی) ناسرابوون، له سه رده می (مه مالیک عادل) یشدا کۆیله کان (مه مالیک عادل) یان پی ده گوترا، کاتیکیش (مه لیک عادل) وه فاتی کردو کۆپه کانی له جیی دانیشتن، هر تاقمه کۆیله به ناوی کۆپیکانه وه ناویان ده هینرا وه کو (مه مالیک نه شرفی) و (مه مالیک عادل) وه ره ها.^۲

أ- نجم الدین ایوب و مه مالیک:

ده گوتری (سولتان مه لیک صالح نجم الدینی ایوبی) چه ند پیکهاته یه کی تازه ی هیزی سه ربازی خسته نیو سوپای نه ییوبیه وه وه له پیناوی به هیزکردنیدا چه ند هه نگاوو نه خشه یه کی سه ربازی هه لئنان: گرنگترینی نه وه هه نگاوه: زۆری بایه خ به کرینی کۆیله ی تورک داو به جۆرک پیش نه وه له ده سه لاتی نه یوبیدا هینده ی بایه خ پی نه درابوو، نه وه له ماوه ی ده سه لاتی خۆیداو به یه ک که ره ت ژماره ی (۱۰۰۰) کۆیله ی له هه ریمی تورکستان (خواره زم) و ناوچه کانی باکووری ده ربای په شو و ده ربای قه زوین و شوینی تریش هینان و خستنه ریزی سوپاکه ی خۆیه وه.^۳

کار به وه گه یشت له سه رده می (مه لیک صالح) دا په گه زی تورک له نیو سوپای نه یوبیدا بووه زۆرینه یه کی به رچاوو خیرا چه ند یه که یه کی سه ربازی سیاسیان لی دروست بوو و هه موو نه مانه ش، دوا ی تیپه رپوونی چه ند سالیگ به سه ر وه فاتی (مه لیک صالح) دا گۆپانی بۆ (ده ولته می مه مالیک به حری) و پاشان ته واوی په گه زه کانی تری وه کو (به ره ره سودان) به ره به ره له نیو سوپای نه یوبیدا له به ر ئاپۆرای کۆیله کان نه ده دیترا. گرنگترین نیشانه کانی گه شه پیدانی په یکه ری سوپای نه یوبی له سه رده می سولتان مه لیک صالح (نجم الدینی نه یوبی) دا:

أ- الصالحية: صالحیه: بریتی بوو له وه یزه سه ربازه تازه ی نه یوبی که (مه لیک صالح) له کۆیله تورکه کانی دروست کردبوو، دواتر به ناوی (به حری = ده ربایی) یه وه ناسران و پاشانیش بۆ ماوه ی دوو سه ده و نیو پۆلی گرنگی خۆیان له میژووی پر ترسناکی (میسر) دا گپرا.

۱ کتاب الروضتين ۱/۱۵۵، تاریخ المغول والترک ص: ۶۸.

۲ تاریخ المغول والترک ص: ۶۹.

۳ الملك الصالح وانجازاته السياسية والعسكرية ص: ۱۰۹.

(ابن تغری بردی) له (ابن واصل) ی میژوونوسی نه یوبیه کان ده گپړته وه: (مه لیک صالح) هیڼده ی کږله ی تورکی کرپن به چه شنیک که سیګ له بنه ماله که ی هیڼده ی نه کرپن، ژورینه ی سوپاکه ی خوی له و کږیلانه (مه مالیک) دروست کردو به سر هه موو په گزه کانیدا هه لېژاردن به لکو به سر په گزې (کوردد) ی شیدا هه لېژاردن،^۱ وه کو دیاره (صالح) به م کاره ی ویستویه تی له به رامبه ر نه ودها کاتیک چوه سر ته ختی سه لته نه ت کږله کان پشستیانیا یان لیکردو سوپاسیان بکاتو وه فاداری خوی له به رامبه ر یاندا بنویتی، له به ر نه مو پاش نه وه ناپاکي له لایه ن په گزه کانی تری سوپاوه له به رامبه ر نه نجام درا، هه ستا هیژیکي به هیژو توکمهی سهربازی له م کږیلانه دروست کردو بۆ سه پاندنی ویستو خواسته کانی و بپیاره کانی خوی به سر ته واوی هه ریمه کانی ده ولته تی نه یوبیدا پشستی پی ده به ستو به سر ته واوی پیکهاته کانی تریدا هه لده بژاردن.^۲

سه باره ت به هوکاری ناوی نه م هیزه سهربازی به (به حری= ده ریایی) چه ند پایه که هه ن:
 - پای یه که م: هوپه که ی ده گه پړته وه بۆ نه وه که (مه لیک صالح) نه م فیرقه سهربازی ی له دوورگه یه کی سر ده ریای نیل به ناوی دوورگه ی (روضه) جیگیر کردو قشله یه کی گه وره ی سهربازیشی بۆ دروست کردن، ژوربه ی کږله کانیش بریتی بوون له تورکه هیتر او هه کانی ولاتی (قه فجاج) ی باکووری ده ریای په شو ولاتی (قه وقان) ی نزیک ده ریای (قه زوین)، تورکه قه فجاجیه کان به جوانی به ژنو بالاو ده م و چاوو چه له نگي و نازایه تی شازو ده گمه ن له ته واوی تورکه کانی تر جیاده کرانه وه، نه مه وپرای نه وه که که ژور پابه ندی گه وره ی خویان ده بوون، نه مانه بوونه کاکله ی سوپای نه یوبی و چه ندین هیژي چاک و پارتیزان و گورز وه شینی چاکیان لئ دروست بوون، له نه نجامی نه ودها سولتان متمانهی پی بوون و به دلنیا ییه وه پشستی پی ده به ستو و پله و پایه ی به رزی سهربازی له سوپادا پی ده به خشین، وه کو نه و پله به رزه ی دابووی به پیښه نگي کږله کان (رکن الدین بیربس)، بیگومان (رکن الدین بیربس) پوځیکي گرنکو کاریگه ری گپړا له سرخستنی (مه لیک صالح) بۆ چوونه سر کورسی سه لته نه ت و دواي نه وه ش سرخستنی به سر دروژمنانی خاچه رست و فه په نگیدا له ته واوی جه نکه کاندا، به تاییه تیش جه نگي (المنصورة).^۳

۱ المصدر نفسه ص: ۱۱۰.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۱۰.

۳ المصدر نفسه ص: ۱۱۰.

ب - قشله‌ی (مه‌مالیکی صالحیه) له دورگه‌ی (الروضه) دا:

(مه‌لیک صالح) بنکه‌یه‌کی سهربازی به ناوی (قه‌لای جزیره) یان (قه‌لای په‌وزه) له دورگه‌ی (روضه)‌ی سهر ده‌ریای (نیل) بۆ کۆیله‌کانی خۆی کردبۆوه و کردبۆویه باره‌گای سهره‌کی نه‌وان، نه‌مه‌و له ماوه‌ی دوو سالی ۶۲۷ و ۶۲۸ کۆچی/ ۱۲۳۹ و ۱۲۴۰ زاینیدا بناغه‌ی قشله‌که‌ی لێداو ته‌واویشی کرد، به‌ خاتری پته‌وکردن و فراوانکردنی ژماره‌یه‌کی زۆری خانوبه‌ره‌و کۆشک و ته‌لارو مزگه‌وتی له ئاوه‌دانی پیشدای دورگه‌که‌دا پوخاندن و له چوارچێوه‌ی دروستکردنی نه‌م قشله‌ و قه‌لایه‌دا خانوبه‌ره‌ی زۆری دروست کردن، (۵۰) بورج و (مناره)‌ی به‌رزکردنه‌وه، مزگه‌وتی‌کی گه‌وره‌ی تیدا کرده‌وه، له‌نیۆ حه‌وشه‌که‌یدا جۆره‌ها داروبره‌ختی چاند، پپی کرد له‌ چه‌ک و هه‌موو جۆره ئامرازه‌کانی جه‌نگ و ته‌واوی پیویستیه‌کانی وه‌ک کۆت و زنجیرو ئازوخه و خۆراک، (مه‌لیک صالح) خودی خۆی سه‌ره‌رشتی بیناکردنی نه‌م قه‌لا و قشله‌ گه‌وره‌ی کردو، پاره‌و پوولتیکی زۆری لێ خه‌رج کرد، نه‌م کاره‌ی له‌ پێناوی نه‌وه‌دا بوو باره‌گای خۆی له (قه‌لای چیاکان) بۆ (قه‌لای په‌زوه) بگوازیته‌وه و له‌گه‌ڵ کۆیله‌کانی ده‌ریای (الممالیک البحریه)‌ی خۆیدا نیشته‌جۆ بی.^۱

ج - ئایا سولتان مه‌لیک صالح نجم الدینی ئه‌یوبی یه‌که‌م که‌س بوو ناوی (به‌حری) له‌هیزی سهربازی کۆیله‌کانی خۆی نابێ؟

زۆریه‌ی میژوونووسانی کۆن و نوێ هاوده‌نگن له‌سه‌ر نه‌وه‌ که (مه‌لیک صالح) یه‌که‌مین که‌س بووه (مه‌مالیکی به‌حری) پێکخستبن و ناوی (به‌حری) به‌سه‌ردا بپێین، چونکه ده‌ریای (نیل) له‌ دورگه‌ی (په‌وزه)‌دا ده‌وره‌ی قشله‌ و قه‌لا سهربازیه‌کانی نه‌و کۆیلانه‌ی دابوو. به‌لام له‌به‌ر نه‌م چه‌ند هۆیانه نه‌م پایه‌ بی‌ بنه‌مايه:

- میژوونووسانی هاوچه‌رخ‌ی مه‌لیک صالحی ئه‌یوبی سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی (به‌حری) هه‌یچ ئاماژه‌یه‌کیان به‌ ده‌ریای (نیل) نه‌داوه، به‌لکو دواتر هه‌ندێک میژوونووسی وه‌کو (المقریزی) و (أبی المحاسن) ناوی (نیل)یان ورژاندوه.^۲

- وه‌کو زانراوه (فاتیمیه‌کان) پێش نه‌مه چه‌ند پۆله سهربازیکیان هه‌بوون و به‌ ناوی (الغز البحریه) ناسرابوون، به‌ هه‌مان شێوه (سولتان عادلی یه‌که‌م)‌ی باپیری (مه‌لیک صالح)یش تیپتیکی سهربازی هه‌بوو و ناوی (البحریه‌ العادلیه)‌ی لێناوو، نه‌مه به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه (مه‌لیک صالح) یه‌که‌مین که‌س نه‌بووه نه‌م زاراوه‌ی داهێناوبی.

۱ الملك الصالح وانجازاته السياسية والعسكرية ص: ۱۱۴.

۲ في التاريخ الأيوبي والمملوكي، أحمد مختار ص: ۸۵.

— (الخرجی) ده گټرپټه وه: سولتان نورالدين عمری کوږی رسول ی (یه مه ن) که له سالی (۶۴۷) ک مردووه و هاوچه رخی مه لیک صالحی نه یوبی (میسر) بووه، (مه مالیکی به حری) ژور هه بوون و ژماره یان گه یشتبووه (۱۰۰۰) نه سپ سوارو نه و نه سپ سواری و تیرهاوږښه ی نه مان ده یانزانی (مه مالیکی میسر) نه یانده زانی. نه م ده قه به لگه یه له سهر نه وه که زاراوه ی (به حری) له ولاتی ئیسلامی وادا به کاره یتراوه که ژور له ده ریای (نیل) وه دوور بووه.^۱

— میژوونوسه عه ره به هاوچه رخه کان ناوی هه ندیک فیرقه ی سهریازی مه سیحی — که له نه وروپاوه به ره و شام هاتبوون — به (فه په نگی به حری خورثاوی) دینن، (أبو شامه) ده گټرپټه وه له سالی ۵۹۳ کړچیدا مه لیک عادل (یافا) ی گرت، له و شته سهر سوږه یتنه رانه ی پیم گه یشتووه: ده لټن (۴۰) سواره ی (فه په نگی به حری) له نیو قه لاکه دا مابوونه وه، کاتیک قه لاکه کونکراو گیرا، نه وان چوونه نیو که نیسه که وه و ده رگا که یان له سهر داخست و به شمشیر ه کان یان ده ستیان به لیدانی په کتر کرد، موسلمان ه کان ده رگا که یان شکاند و نه وانه ی به زیندووی مابوونه وه خو یان به ده سته وه نه ده دا، ناچار هه موویان کوشتن و سهر یان له م کاره ی نه و (فه په نگی به حریانه) سوږما.^۲ که واته کاتیک (مه لیک صالح) فیرقه به حریه که ی دامه زراند زاراوه ی (به حری) به لای میسر یه کانه وه شتیکی تازه نه بوو به لکو زاراوه یه کی گشتی بوو و مه سیحیه کان و موسلمان ه کان وه کو یه ک بۆ یه که سهر یازی ه کان یان به کاریان دینا و هه روه ک چۆن زاراوه که له میسرو ده ره وه ی میسریش پټش ه اتنی سهر ده می (مه لیک صالح) باو بووه، نه مه به لگه یه کی به هیزه که پال دانی فیرقه به حریه که بۆ ده ریای (نیل) شتیکی ناراست بیټ، پای به هیزتر نه وه یه که نه م کویلانه له پشت ږوویاره وه هاتوون بۆیه به م ناوه وه ناسراون،^۳ (جوانفیل) که جه نگاوه ریکی مه سیحی بووه و له هیزشه که ی (لویسی توه م) دا له به رامبه ر (مه مالیکی به حری) دا جه نگاوه و پاشانیش له لایه ن نه وانه وه دیل کراوه، ده رباره ی نه م (کزیله ده ریای) یانه قسه ی کردووه — که بیگومان به حوکمی نه وه پیاوړی کی هاوچه رخی نه وان بووه و به چاوی خوی واقعی نه وانی بڼیوه — گټرپانه وه که ی بایه خی تاییه تی خوی هه یه، نه و ده لی: (مه مالیکی به حری) سهر ده می (نه یوبیه کان) و (مه مالیکی) بریتی بوون له کومه له ئاواره یه کی هینراو و کړدراو له بازاره کانی کویله فروشی (قه وقان) و (ناسیای بچوک) و له (که نار ه ئاوه کانی ده ریای په ش) دا به ره و ده ریای (قه یم)

۱ الحملات الصليبية الرابعة والخامسة والسادسة والسابعة للصلابي ص: ۳۴۱.

۲ في التاريخ الأيوبي والملوكي ص: ۸۶.

۳ المصدر نفسه ص: ۸۶.

لەۋىشەۋە بەرەۋ كەندەۋى (قوسىتەنتىنىيە) ۋ لەۋىشپا بەرەۋ (دەرياي سىپى نىۋە پاست) ھىنراۋن ۋ ئىنجا لە بەندەرى (ئەسكەندەرىيە) يان (دىمىاط) گىرساۋنەۋە، بىگومان: دەستەۋازەكەى (جوانفيل) دەبىتتە بەلگەى ئەم پايەى دۋايە.^۱

دوۋەم: سىستەمى پەرۋەردەۋ فېر كەردن و مەشق پېكر كەردنى (مەمالىك):

(مەلىك صالحى ئەيۋبى) ۋ - مېرەكانى دۋاي خۆى - ۋەكو كۆيلە ھەلسوكەۋت يان لەگەل (مەمالىك) دا نەدەكەرد، بەلگە تەۋاۋ بە پىچەۋانەۋە، ۋەكو پۆلەكانى خۆيان لە خۆيان نەزىك دەكەندەۋە، پەيۋەندى نىۋان يان ھەرگىز ۋەكو پەيۋەندى نىۋان گەۋرەۋ بەندە (سەيدو ۋەبەد) نەبوۋ، بەلگە ۋەكو پەيۋەندى نىۋان مامۇستاۋ قوتابى، يان باۋك ۋ كوپ يان سەرۋك خىزان ۋ ئەندامانى خىزانەكەى بوۋ... ھەرۋەھا، بىگومان ھەمو ئەم پەيۋەندىيەنە لەسەر بناغەى خۆشەۋىستى پادەۋەستىن نەك تۆبىزى ۋ زۆردارى، كار بەۋە گەشتىبوۋ ھەر كەسىك لەۋان (ئەيۋبىيان) ئەم كۆيلەنەى بىكپىيانايە پېى دەگوترا (ئۇستاد = مامۇستا) نەك سەيدو گەۋرە،^۲ كۆيلە دەۋايە (۳) قۇناغ بېرپىت ئىنجا لە فېرۋەردەۋ مەشق ۋ پەھىتان دەۋبۇە:

۱- قۇناغى يەكەم: لە مندالىيەۋە تا تەمەنى بائغ بوۋن بە جۆرۋك لەسەر ۋىست ۋ خواستى مەلىك ۋ سولتانەكان دەۋايە كۆيلەى مندال بىكپەردىن ۋ بەيتىن، ئىنجا بەپېى پەگەزەكانيان بەسەر چىنەكانى قەلادە دابەش دەكران ۋ دەخرانە ژىر چاۋدېرى دەزگايەكى ئىدارى بەھىزو پتەۋى تايىبەت بە پەرۋەردەۋ فېر كەردن ۋ ئامادەسازى سەربازى، ئەم دەزگايە پىكھاتبوۋ لە كۆمەلە كارمەندىكى شارەزاي تايىبەت بە كارۋىارى سوپاۋ نەتەۋەكانى خۆيان ۋ ئاينى ئىسلامى پېرۋز،^۳ پىشەكىۋ لە قۇناغى يەكەمدا كۆيلەكان فېرى خويىندى قورشانى پېرۋز دەكران، ھەر تاقمەيەك لەم كۆيلەنە پۇزانە مەلەك دەھاتە لايان ۋ فېرى قورشان ۋ خۆشۋەسى ۋ ئادابى ئىسلامى ۋ نوۋىزو زىكرەكانى دەكەردن،^۴ ھەرۋەھا ھەر لە چارچىۋەى پەيپەۋ ۋ پېۋگىرامى تايىبەت بەم قۇناغە ماۋەيەك بۇ يارى ۋ گەمە تەرخان كرابوۋ ۋ ئەم لايەنەش گىرنگى پىدراۋبوۋ، بە سەربەشتى مامۇستاكانيان دەۋايە نوۋىژەكان لە كاتەكانى خۆيانداۋ بە پاست ۋ دروستى ۋ بى كەموكپى ئەنجام بەدن، تا لە مندالىيەۋە بارى پېۋە بگىرن ۋ لە لايەن بېيتە (مەلەكە) يەك ۋ ھەرگىز دەستبەردارى نەبن، زىكرە تايىبەتەكانيان پى

۱ المصدر نفسه ص: ۸۷.

۲ قصة التتار من البداية الى عين جالوت ص: ۲۱۴.

۳ الحملات الصليبية، للصلاحي ص: ۳۳۸.

۴ المصدر نفسه ص: ۳۴۰.

له بهر ده کړدن تا له کاته کانی خویاندا بیان خوینن و خویان له سهر پینمايیه کانی ثابینن پیروږی
نیسلام پابینن، که گه ورهش بوون به نرخترین و خوشه ویستترین شتیک به لایانه وه ثابین و
په ورسته جوانه کان بی.^۱

نه و ماموستایانه ی سهر په رشتی په روه رده و فیر کړدنن کویله کانیان ده کړد به پتی
سوننه تی پیغه مبر (ﷺ) قورنایان پافه ده کړدو له ژیر پوښنایی قورن او سوننه تدا فیری
عه قیده و ئیمانی ساغ و سه لیمیان ده کړدن و ئاراسته یان ده کړدن تا به بیرو بچوون و
تیروانینیکی گونجاو بڼ خدای بالاده ست بېوانن.

نه و لایه نه گرنگانه ی په روه رده ی ثابینن گرنگی پیدا بوو:

-خودا جل جلاله: له هه موو که موکوړپه ک به ریبه و خاوه نی سیفته ته ته واوه بی
سنوره کانه و تاو ته نهاو بی هاوه له و بی هاوسه رو بی پوله یه؟

-خودا سبحانه و تعالی دروستکه رو خاوه نی هه موو شتیکه و هه لسو پینه ری
کاروباره کانیه تی: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ (الاعراف: ۲۴).

-سه خاوه تی خدای ته عالا سه رچاوه ی هه موو نازونیعه ته وردو درشت و دیارو
نادیاره کانی نه م بوونه و هره یه: ﴿وَمَا يَكُم مِّن نَّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ (النحل: ۵۳).

-زانستی خودا دهره ی هه موو شتیکي داوه، هیچ شتیک له زه مین و ئاسمانه کاندای
نه و په نهان نیه: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (الطلاق: ۱۲).

-خودای پاک و بیگه رد به هو ی فریشته کانیه وه گوفتارو په فته تاره کانی مرؤف له کتیبیکدا
تومار ده کات و بچووک و گه وره ده ژمیردریت و جی ناهیلریت، نه م کتیبه له کات و شوینی
خویدا ده دریته وه ده ست خاوه نه که ی و پتی ده گوتری بیخوینه وه: ﴿مَالِ هَذَا الصِّكِّبِ لَا
يُعَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾ (الكهف: ۴۹).

-خودا جل جلاله بهنده کانی خو ی به ناخوښی تا قی ده کاته وه و هه یانه به قه زاو
قه دهری خودا پازی ده بیت و به پواله تو له ناخه وه ته سلیم ده بیت و دهره نجام شایسته ی
خیلافه ت و ئیمامه ت و سه روه رایه تی ده بیت، هه شه توپه ده بیت و دهره نجام چ حیسابیکی بو
ناکریت: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الملك: ۲).

- خودای گه وره: هر كه سيك په نای بۆ بهریت و له وهی به سه ری هاتووه و به سه ری دیت به حوكمی نه و به پړوه بچیت پشتیوانی لی دهكات و سه ری دهخات: ﴿إِنَّ إِلَهَ الْأَزَى نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ (الاعراف: ۱۹۶).

- خودای پاك و بېگه رد نيوه پړوكی نه م خدا به به كگرتن و جوړه به ندايه تيهی له قورناني پيروزدا دارپشتووه، بېگومان په روه رده كردن و پرايتناني تاكه كانی نوممه ت له سه ر و اتا نيمانیه كان و تېروانينه پاست و دروسته كان به هه نكاوېكي گرنك داده نريت له هوشيار كړدنه وه و پا په پاندنی نوممه تدا، بويه هر تاكيكي نه م نوممه ته پتويسته زوو زوو نه م و اتا پيروزو به رچاو پوونيانه ی به بیربخړينه وه و فیريان بیته وه و خوی له سه ريان په روه رده بكا ته وه، پتغه مبه ر (ﷺ) به رده وام له گه ل هاوه له به پړزه كانی نه م لایه نانه ی دوپات ده كړدنه وه و به مه به سستی گه ردنكه چ بوونی دلیان و ساغو سه لامه ت بوونی پوحيان و خاوين بوونی دهروونيان له پړی هه ردووك كتيبي خوینراوه (قورنات) و كتيبي بينراو (بوونه وه) وه و چاو و دل و ميشكي ده كړدنه وه و به مه تېروانينيكی سافو پوونيان له به رامبه ر نيوه پړوكی به هق ناسين و جوان په رستی خودا (الوهیه) دا بۆ دروست ده بوو.

پتغه مبه ر (ﷺ) بایه خي به چاندنی دره ختی چاره نووس و هه لكردنی مه شخه لی پړگه ی پزگاری له دل و دهروونی هاوه لانیدا، چونكه هر كه سيك نامانچ بنا سیت و پړگه بزانیته هه موو هیزی خوی و كه ره سته ی پتويسته به كاره خات، پتغه مبه ر (ﷺ) به م شتووه به پو شنایی له سه ر نه م لایه نانه چړده كړده وه:

- نه م دونیا به هه رچنده دريژخايه ن بیت هر به ره و له نيوچوون ده چیت، نازونيعمه ته كانی هه رچند گه وره بن، هر كه م و هيچ و پوچن: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا عَلَىهَا أُنْهَى أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْرَبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْكُرُونَ﴾ (يونس: ۲۴)، ﴿قُلْ مَنْعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ﴾ (النساء: ۷۷).

- هه موو خه لك بق لای خودا ده گه پینه وه، له سه ر کرده وه کانیا ن لیپرسینه وه یان له گه ل ده کریت، پاشان له به هشت یان له دۆزه خ جیگیر ده کرین: ﴿يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القيامة: ۶۳).

- نازو نیعمه ت و خو شیه کانی به هه شت هه موو نا په حه تی و تال و تفتیه کانی دونیا له بیر به هه شتیان ده به نه وه، سزای ناگریش هه موو خو شی و شیرناتیه کانی دونیا له بیر دۆزه خیان ده به نه وه: ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿۲۰۵﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿۲۰۶﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَوُونَ ﴿۲۰۷﴾﴾ (الشعراء: ۲۰۵-۲۰۷)، ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ (الحاقة: ۲۴).

- خه لك دوی له نیو چوونی دونیا به چه ند قونا غیکی دوو در یژو سه خت و دژواردا تیده په پین، ئینجا به به هه شت یان به دۆزه خ ده گن: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفًا رَبُّكُمْ إِتَّكَ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَوْءٌ عَظِيمٌ ﴿۱﴾ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا نَخَعًا وَتَدَّهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿۲﴾﴾ (الحج: ۱-۲)، ﴿فَكَيْفَ تَقْفُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿۱۷﴾ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿۱۸﴾﴾ (المزمل: ۱۷-۱۸).

- ده ریا زیوون له قونا غه سه خته کانی قیامه ت و ناگری دۆزه خ و گه یشتن به به هه شت، به هوی ئیمان و نه نجامدانی کرده وه چاکه کان و مسو گه رکردنی په زامه ندی خودایه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ هُمْ جَنَّاتُ نَجْرِیٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ ذَٰلِكَ الْقَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿۱۱﴾﴾ (البروج: ۱۱).

- پیغه مبه ر (ﷺ) به رده وام به بیر ها وه له کانی دینایه وه که پو لی نه وان له سه ر نه م زه ویه دا چه ند بایه خداره و په یامه که یان چه نده پیزداره و پله و پایه ی نه وانیش له لای خودای به رز چه ند شکوداره، به م شیوازه په روه رده یه کی هیتند پیکوپیکي کردن، به وپه پی گه رمو گوبی و چوست و چالاکی و دلی قایمه وه هاتنه نیو گوړه پانی خه باته وه و شه و پوژ هه دایان نه داو به سه ر هه موو کو سپه کانی ته مبه لی و دله پاوکی و ترسو ته ماعدا زال بوون و به وپه پی توانا و نازیه تیانه وه و له پیناوی به ده سته پینانی به خته وه ری دونیا و سه رفرازی

قىيامەت چاكى مەردايە تيان ئى كۆرد بەلاداو پۆلى خۆيان لە گەياندن و پەخشكردىنى پەيامى پىرۆزى ئىسلام بە جىهاندا گىترا.^۱

بىگومان لە دوا سەردەمى دەولەتى ئەيوبىدا، مامۇستايانى كۆيلەكان بايەخىكى گەورەيان بە پەروەردە و فېركردىنى ئىسلامى دەدا، قۇناغ بە قۇناغ فېرى خويىندىنى قورئانى پىرۆز و فرمودە و چۆنىەتى پاك و خاويىن پاگرتنى دل و دەروونيان دەكردن و تا دەره نجام كەسانىكى كامل و تەواويان لە پوى ئيمان و ئەقلەو لە دەردە چوو و دەيانتوانى تەواوى ئەركەكانى جىهاد و پاراستنى سنوورەكانى ئىسلام و پەلاماردانى دوزمنان بەخۆيگىن، ئەم پەروەردە ئىسلامىيە پەشتەگەلىكى جوانى لە دل و دەرووندا شەتل كىردن، وەكو: (دلسۆزى و ئارامى و پشت بە خدا بەستى و زۆر پارانەو لە خوداو خۆپاگىرى و ترسان لە خوداو هتد)، بەم شىوئە مەندالان و لاوانى (مەمالىك) لەسەر ئەم پەروەردە ئىسلامىيە نايابە گۆشكران و شارەزايىيەكى باشيشيان لە فىقھى ئىسلامىدا پەيدا كىرد، ھەر لەبەر ئەمەش بوو (مەمالىك) لە درىژايى سەردەمى حوكمپرانى خۆياندا ئايىنى ئىسلاميان لە ھەموو شىتەك بە پىرۆزتر و گەورەتر دادەنا، جىگە و پىگەى زاناينىش لە لاي ئەوان بەرزترىن مەقامى ھەبوو، ئەمەى گوتمان بوو بە يەككە لە ھۆكارە ھەرە سەرەكەكانى پاپەپىنى پۆشنىبىرى و زانستى شارستانىيەنى پىشكە و توى سەردەمەكەيان.

۲- قۇناغى دووھم: لە تەمەنى بائغ بووندا دەستى پى دەكرد، ھونەرەكانى جەنگيان لە: (تيراندازى و شەپەنئەزە و شىربازى و ئەسپ سوارى) يان فېردەكران، لەم قۇناغەدا توندوتىژى بەكادەھىتراو ھەلە و پەلە قبول نەدەكران، ھەر كۆيلەيەك تاوانىكى بى دىنى يان بى پەوشتى ئى دەركە و تبايە سزايەكى توندى دەدرا، ئىنجا بەسەر چەند (پۆل) ئىكدا پۆلىن دەكران، ھەر پۆلە پاهىتەرىكى تايبەتى وەرزشى و سەربازى سەپەرشتى دەكردن، لە بوارى وەرزشدا لەسەر مەلەوانى و پاكردىنى ماوەدرىژو زۆرانبازى و تۆپ تۆپىنەى بە پىئو و بەسوارى پاهىتايان پى دەكرا، لە كاتى پشوو و دەست بەتالىدا ھەر يەككە لەمانە خۆى بە ھىوايەتى تايبەتى خۆى زانستى يان ئەدەبى يان ئايىنى خەرىك دەكرد، لىرەدا ئەو پازە دەرك دەكەين و ھەلامى ئەو پرسىيارە وەردەگرىن كە بۆچى ژمارەيەكى زۆرى (مەمالىك) لە پىزى زانايان و شاعىران و نووسەرانى گەورەدا دەبىنين،^۲ چەند كەسىك بۆ خزمەتكردىن تەرخان

۱ المصدر نفسه ص: ۳۷.

۲ أباطيل يجب ان تحى من التاريخ ص: ۳۴۰.

کړابوون، چه ند گوره يه کيشيان به سهره وه دانرابوون و نه رکی پشکين و ليکولينه وه يان پي سپيردرايو، له سر وردو درشتي په فتارو گوftarه کانيان ليپرسينه وه يان له گه ل ده کردن، نه گره ماموستا يان پاهيتنه ر ديبای يه ک له کويله کان تاوانتي کي کردوه يان به سهر يه کيک له نادابه کاني دين يان دنيايدا بازدايي، نه وا به گويزه ي تاوانه که ي سزای ددها، به م شپوه يه له نيو خودی مه ماليکدا خه لگانتيک دروست بوون، بوونه (سيد) و به (ماموستا) ناسرابوون و سهرپرشتي کاروباري (مه ماليک) يان ده کرد، ژماره يه ک سهرکرده ي قاره مانيش له پتي خودادا ده جه نگان، سياسته مه دارانتيکيش مه بوون خولق و خوی جوانيان له به رامبه ر جه ماوه ردا ده نواندو سامو هه يبه تيشيان له به رامبه ر سته مکارو سنور به زيتان نيشان ده دا.^۱

۳- قوناغی سيته م: قوناغی زانینی به هره سهر يازيه کان و ناشکرايوونی ناراسته و توانا سياسيه کان بوو، به خاتري زانینی نه ندازه ي شاره زايی هونه ري سهر يازی نيو پريزه کانيان زورانبازيان له نتيوان خو يانياندا پي دده کرا، نينجا بؤ تاقي کردنه وه ي يه کجاري به ره و گوړه پانه کاني جه نگ ده نيتردان و هره سهر که وتوه کانيان له کويلايه تي پژگاريان ده بوو و نازاديان به خه لات پي ده به خشرا، هه شيان بوو له گه ل نه ودها خاوه ن پؤست و پايه ش بوو به لام هره به کويله يي ده مانه وه، وينه ي نه و کويلانه ي سولتانی زانايان (عزالدينی کوپي عبدالسلام) فروشتني و پاشان نازادی کردن و به ها که شيانی خسته نيو به يتولماله وه، پيشدا هه نديک نه رکی بچوک و سووکی سهر يازيان پي ده سپيردرا، به ره به ره کويله پله ي سهر يازی وهرده گرتن تا ده گه يشته پؤستی (نه مير) ي و له لايه ن سولتانه وه نه م ناسناوه ي به سهر دا ده برپا، له پله وپايه ش به ره و ژور ده پؤيشت تا دهره نجام ده گه يشته پؤسته بالا کاني ده ولت، زورجار (کويله) به هوی به هره و هه لکه وتوويي و شايسته يي خوی ده گه يشته پؤسته ي سه لته نه ت و سه رۆکايه تي ده ولت.^۲ به فه زلي خودای بالاده ست و نه م په روه رده نايابه که سانيکی و مه زنيان تي دا دروست بوون که ميژوو پاله وانيتي و نازايه تي نه وانه ي به زيندوويي هينشتوته وه و هه موو کاره شکودارو پر به ره که ته کاني له لاپه په کاني خويدا تومار کردوون که خو يان له به گژداچوونه وه و پوچه لکرده وه ي پرؤسه ي مه غولی و پيشه کيش کردني قه واره ي خاچپرستان له ولاتانی نيسلاميدا ده بيننه وه، (بروکلمان) سه باره ت به (مه ماليک)

۱ الخطط ۲/۲۱۳-۲۱۴، في التاريخ الأيوبي والمملوكي ص: ۸۴.

۲ مصر في عهد بناء القاهرة، ص: ۱۶۹ وما بعدها، ابراهيم شعوط.

دەنوسى: چۆن دوو سەردەمى (پەشىد) و (صلاح الدين) بە سەردەمانى زىپىن دەژمىردىن،
بە ھەمان شىۋەش سەردەمى (بىبىرس) ىش بە سەردەمى زىپىن دىتە ھەژمار.^۱

۴- بەرنامەى خواردن و پۆشاك و پىشوو: پەرۋەردە و فېركردنى كۆيلەكان بە گويىرى
بەرنامەيەكى پىكوپىك بەپىۋەدەچوو، ئەوان بە ھىچ كىلچىك بۆيان نەبوو لە بارەگاكانيان
دەرچن، بە تايىبەتى لە شەواندا، دەبوايە ھەفتانە پۆژىك گەرموايان كىرەبايە، خواردنيان
برىتى بوو لە: گۆشت و چىشت و ميوە و ھەلۋا و پاقلى ھەلۋا و خواردەمەنى تىرىش، پۆشاكى
پەشمىن و بە نىرخيان پى دەدرا، مانگانە موچەيەكى كەمىيان بۆ پىرپۆۋە كە خۆى لە (۳) يان
(۱۰) دىنار دەدا،^۲ خۇدى سولتان سەردانى دەكردن و لە جۆرى خواردەمەنى و شتەكانى
تريانى دەكۆلىۋە، لە سەردەمى سولتان (بەرقوق) ھە پىگە بە (مەملىك) ھەكانى قاھىرە
دەدرا لە قەلئە بىنە دەرۋە و لە دەرۋە شەو بەسەر بەرن، كار بەۋە گەيشت (قەلئە) تەنھا
و ھەكو شوپىنى خويىندى و پەرۋەردە سەير بىكەن، (مەقرىزى) ئەمەى بە خالىكى لاۋاز لەسەر
(مەملىك) تىببىنى كىرۋە و دەلى: ئەم چۈنە دەرۋەيان ۋاى لىكردن كىلتورى پەرۋەردە و
فېربوۋنى قەلئەيان لەبىر بىچىتە ھە و توۋشى دەست بەتالى و بى كارى بىن و دەستيان بە
ئەنجامدانى پىرۋەسى ھەسەرگىرى كىرد، دەرەنجام (مەملىك) بە خىراپىرىن و پەستىرىنى
خەلگ دەرجوون.^۳

۵- سىستەمى دەرچوون و كۆتايى خويىندى:

ماۋەى خويىندى لە قەلئە (۱۴) تا (۱۵) مانگى دەخاياند، ھەندىك جار چەند سالى
دەخاياند، ھەركات كۆيلە لە خويىندى دەبۆۋە، بە تەۋاۋەتى ئازاد دەكرا بە ئامادەبوۋنى
سولتان و مېرەكان ئاھەنگىكى تايىبەتى بۆ ساز دەكرا و پىۋانامەيەكى بە ناۋى (پىۋانامەى
ئازاد بوۋن) ى پى دەدرا،^۴ چەكىك و ئەسپىك و پۆشاكىكى تايىبەت و پارچە زەۋىەكى پىشكەش
دەكرا، لە ۋاكتەدا بە كۆيلە دەگوترا (ئازاد) و بە ئازادكەرەكەى دەگوترا (ئوستاد-
مامۇستا) و بە تەۋاۋى ئەو و ھەۋەلە ئازادەكانىشى دەگوترا (خەشداشە).^۵

۱ تارىخ الشعوب الاسلامية، نقلًا عن أبي طيلىب يىجب ان تمحى ص: ۳۴۱.

۲ الخطط ۳/ ۳۴۸، دولة المماليك سمير فراج ص: ۳۲.

۳ دولة المماليك سمير فراج ص: ۳۲.

۴ المصدر نفسه ص: ۳۲.

۵ خىشداش: بە ۋاتاي ھەۋەلى خىزمەت كىردن دىت، شاگىرد.

ئەگەر عەیببەنکی تیدا بەدی بکردبایە لە سەرپەرشتیکارو ئوستادی توند دەکردو بەسەریدا دەشپراندن و چ خراپ بوایە ئەوەی بەسەر دێنان و^۱ دەیگوت: (بزانن کۆیلەکان لە مال و خانوبەرە جودان، ئیستا من چەند قەلاو شورە یەکم دروست کردوون، خۆم و مال و منداڵ و موسلمانانیان پێ دەپاریزم، ئەو قەلاو شورانە بریتین لە (مەمالیک)، (مەمالیک) لە نێو قەلاو بارەگای سەریازیدا نیشتەجێ ببوون و لێیان دەرنەدەچوون،^۲ ئەم دەقە یەکیک لە پایەکانی دامەزراوەی کۆیلەداری و پەيوەندی نێوخۆیمان بۆ دەردەخات، دەبینین سولتان -بە پەسەن کۆیلە بوو- دەزانێ (مەمالیک) بۆ پاسکردن و پاراستنی کورسی دەسەلات و بنەمالەکی چەندە بایە خدارن و بە قەلاو شورەیان دەچوین، ئەو بەم پەفتارە ی ناوی خۆی لە نێو پیزی پاشاو حوکمگێرێدا بە زیندوویی هێشتەو، لە لایەکی ترەو، ئەم دەقە هۆکارەکانی هیزی پەيوەندی (مامۆستایەتی) دەردەخات کە پەيوەندی لە نیوان (سەیدو کۆلەکانی) دا پێکەو بەستۆتەو، سەبید یان مامۆستا پێویست بوو لەسەری بایەخی تەواویان پێ بدات و خواردن و خواردنەو و پۆشاک و پارەیان پێ بدات، کۆیلەکانیش پێویست بوو لەسەریان پاسەوانی ئی بکەن و کورسی دەسەلاتی بپاریزن و بەرگری لە مال و خێزانەکی بکەن.^۳

۸- پەيوەندی (خەشداشیە) = (شاگردی):

بە بەهێزترین پەيوەندی وابەستەیی شەخسی نێو دەولەت دادەنرا، لێکدانەوێ ئەمە بەم شێوەیە: ئەم کۆیلانە لە تەمەنی منداڵتیا هینرا بوون و پاشان لە کۆمەلگا تەریک کرابوون و خرابوونە نێو سەریازگە ی نیزامیەو، تەمەنی منداڵی و هەرزەکارییان بە یەک ئاست بەپێ دەکرد، بەبێ مامۆستا کانیان نە دەسەرەوتن و لەگەڵ کەس - تا خۆبەخۆی یەکتەریش - نە دەسازان، لەبەر ئەمە ئەم تاقمە کۆیلانە بە وابەستەیی شەخسی ناسرابوون و هەر تاقمە پال دەدرایە لای ئەو سولتانە ی کرپیوونی و پەروەردە ی کردبوون، بۆ وێنە (مەمالیکی زاھیری) پال دەدرێتە لای (زاھیر بیبرس) و (مەمالیکی موغیززی) پال دەدرێتە لای (موغیز ئابەک) و (مەمالیکی ناسپی) پال دەدرێتە لای (ناسپی محمدی کوپی قلاون) و هەروەها، لە لایەکی ترەو، ئەم تاقم تاقمێنە ی نێو (مەمالیک) کاریگەری خراپی لێکەوتەو و لە پێناوی گرتنی جگەو ی حوکمدا مەملانی ئی خویناوی لە نێودا دروست کردن.^۴

۱ السلطان المظفر سيف الدين قطز ص: ۴۷، د. قاسم عبده.

۲ الخطط ۲/ ۲۱۳، السلطان المظفر ص: ۴۷.

۳ السلطان المظفر سيف الدين قطز ص: ۴۸.

۴ المصدر نفسه ص: ۵۲.

بېگومان نه و سولتانانې (مه مالیک) یان له سره هردوک په روږده ی ټایینې و مه شقی
سهریازی پېگه یانندن کاریکی چاک و پړکوپړکیان نه نجامدا، هر له بهر نه مه شه کاتیک
له سرده می به که می (مه مالیک) دا نه م سهریازانه له گوړه پانه کانی جه نګدا ده بینین، ده بینین
که زوړ که رم و گوړن و مردانه و دلسوزانه بهرگری له ولات و موقه ده ساتی ئیسلامی ده که ن،
نه مه سیمایه کی دره و شاهو ی نه وان بوو،^۱ چیا ناسا بهریان به پرؤسه ی داگیرکاری مه غولی
گرت و بوونی خاچپرستانیان له جیهانی ئیسلامیدا له په گوړه پشه ده رهیتا.

۹- ټایا - هر ه موو کویله کان - هیترابوون و - کرډرابوون - ؟

ناکړی و اتای زاراوه ی (مه مالیک) - که به واتای کویله ی هیترابوون نیو بازاره کانی کویله
فرؤشی دی - به سر هر ه موو (مه مالیک) دا دابیرین، چونکه ئیمه چاک ده زانین چه ند تاقمه
تورکیک له بهرامبر مه غوله کانددا به زین و بهرو خوړه لاتی نریک کشان و له خزمهت
سولتانانې (میسر) گیرسانه وه، هینده ی نه خایاندا وه چه به کی نویی حوکمران له نیو نه م
تورکه په نابهرانه په یدابوون و ده سه لاتی خو یان به سر (میسر) و (سوریا) دا کیشاو تا
سهرده می عوسمانیه کان به رده وام بوون، هر وه کو ده بینین به کیکی وه کو سولتان (قوتتن)
به په چه له ک ده چیتته وه سر زنجیره ی بنه مالیه ی پاشایه تی مه لیک (خواره زمشا) و پالوانی
جهنگی (عین جالوت) ی ئی ده رچوو.

نه م جوړه خویندن و په روږده و مه شقه نیرامیه ی (مه مالیک) ی ئی پېگه یشتن - که تا
ئیسناشی له که لدا بی، خویندنګاو کولیزه سهر بازیه کان پیی نه که یشتوون - پایه گایه کی
به رزی نه ده بی و نه خلای پی به خشین و هلی بؤ په خساندن تا له ته وای بواره کانددا نه سپی
خو یان تاویده ن و خو یان ده ریخن، ده ره نجام ده رکه و تنیان و سهرکه و تنیان به خپرو
به رکه ت و هه رزانی و فهرانی بؤ شکایه وه و زانست و فیکرو هونه ر که شه ی کردو به ره می
هر سیټ بواره که له جیهانی ئیسلامیدا په رنګی دایه وه.^۲

۱۰ کولیزه سهر بازیه تازه کان:

پیویسته ده ولته عه ره بی و ئیسلامیه کانی ئیمړ چاویک به بیرو باوه پی سوپا کانیاندا
بخشیننه وه و به پیی به رنامه یه کی توکمه و ته و او له سر:

۱ المصدر نفسه ص: ۵۱.

۲ ابطالیل یجب ان تصح ص: ۳۴۱.

بیروباوه‌پی راست و دروست و به‌ندایه‌تی پاک و پوخت و په‌وشتی چاک و په‌ندو نه‌زموونی جه‌نگه می‌ژوویییه‌کانی نوممه‌ت و فی‌رکردنی سوننه‌ته سابت‌ه‌کانی خودا له‌سه‌ر خستن و خستنی گه‌لاندا گۆشیان بکه‌ن.

له‌ پیناوی نه‌مه‌دا پتویسته چاوخشانده‌وه به‌ په‌یره‌وو پرۆگرامی خویندنداو دانه‌رانی خودی په‌یره‌وه‌که‌دا بکریته‌وه و هرگیزاوه‌رگیز ته‌کنه‌لۆژیای هاوچه‌رخ و جه‌نگی سارد (ده‌روونی) و گه‌شه‌پیدانی چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی و ناسینی نه‌پتیه‌کانی فه‌رامۆش نه‌که‌ین و کار به‌م نایه‌ته پیرۆزه بکه‌ین:

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ (الانفال: ۶۰).

۱۱- شیخ (عزالدين عبدالسلام)ی فروشیاری میرانی (مه‌مالیک):

(شیخ عزالدین عبدالسلام) ته‌ماشای کرد: نه‌و کۆیلانه‌ی (نجم‌الدین ایوب) به‌پاره‌ی (به‌یتولمال) کپیوونی و له‌ ده‌وله‌ته‌که‌ی خۆیدا خستبوونییه‌ نێو خزمه‌تی سه‌ربازی و کاروباره‌کانی تری ده‌وله‌ت، ئیستا ئازادانه‌ مامه‌له‌ی کپین و فروشتن و بازگانی نه‌نجام ده‌ده‌ن، که‌ بێگومان نه‌وانه به‌ حوکمی کۆیله‌تیان مامه‌له‌کانیان نادروسته، له‌به‌ر نه‌مه‌ سولتانی زانایان فتوای دا که‌ هر مامه‌له‌یه‌ک له‌ لایه‌ن کۆیله‌کانه‌وه نه‌نجام ده‌دری‌ت پووجه‌له‌ و دانامه‌زی، نه‌م فتوایه‌ ته‌نگی پی هه‌لچنین و نا‌په‌حه‌ت بوون، گفتوگۆیه‌کی توند له‌نێو نه‌وو کۆیله‌کان سه‌باره‌ت به‌م مه‌سه‌له‌یه‌ پوویدا، شیخ پتی گوتن: (ئیستا ئێوه‌ کۆیله‌ن و ناتوانن سه‌ربه‌خۆ مامه‌له‌ بکه‌ن، ئێوه‌ مولکی به‌یتولماله‌ن و ده‌بی خێرو بی‌رتان بۆ نه‌وی بگه‌پتته‌وه، من - وه‌کو قازی ولات - به‌پارم داوه‌ بتانفروشم)، کێشه‌ توند بوو، به‌لام شیخ له‌سه‌ر به‌پاری خۆی سوور بوو هر مه‌موو مامه‌له‌ و گریبه‌ستیکی لی به‌هه‌لوه‌شاوه‌ و نادروست دانان، چ کپین و فروشتن بی چ گریبه‌ستی هاوسه‌رگیری (عقد‌الزواج) بی، به‌م شیوه‌یه‌ به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانیان په‌کیان خراوه‌ ترسی پووی تیکردن، (جیگری سولتان)یش - که‌ کۆیله‌ بوو - له‌ تووه‌په‌بیان هه‌لچوو و سوور هه‌لگه‌پابوو، به‌خۆی و هاوشیوه‌کانی کۆبوونه‌وه‌ و له‌ دوا (شیخی قازی)یان نارد، شیخ گوتی: (کۆپو کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌تان بۆ ده‌به‌ستین) به‌ سوودی به‌یتولماله‌ی موسلمانان ده‌تانفروشم و نه‌وکات به‌ پێبازیکی شه‌رعی ئازاد ده‌بن، کێشه‌که‌یان بۆ لای (سولتان) به‌رزکرده‌وه‌، نه‌ویش له‌ دوا شیخی نارد،

به لّام له فتواو برپاره کي پاشگه ز نه بڼوه، (سولتان) وشه يه کي په ق و ناشياو به مه قامي شيخي له زار دهرچوو، که نه م کاره په يوه ندي به نه وه و نيه و مافي ده ستوردان و خوتېه لقورتاندي نيه،^۱ ليرده شېخ بڼي دهرکه وت که نه هلي ناهق گه له کومه يان ليکړدوه و له دږي هق و چه سپاندي شريعت - و جيبه جيکړدي حوکه کان - که فريقي نيوان گوره و بچوک و حاکم و مه حکوم و سه روک و هاوولتي ناکه ن - پاره ستاون: بڼيه ليرده په ناي بڼ چه که به حيساب لاوازه کي برد - که له نيوه پوکدا زور به هيژه -، نه مه و خږي له پښتي (قه زاوه ت - دادوهری) کيشايه وه و برپاري به جيبه شستني نه و شاره ي دا که دانيشتوانه کي سه رپيچي کارو ستمکارن و پاپه پاندي شريعی خدا پت ده که نه وه، شېخ به په له برپاره کي خږي پاپه پاندو مالکي و که ي و که لويه له کي له پشتي گوډريژيک ناو خيزانه کي لي سوارکړدو خويشي سواړي گوډريژيکي تر بو و له (قاهره) دهرچوو، هرکه نه م هه وال له نيو شارد ابلو بڼوه، دانيشتوان به گوره و بچوک و وه و ژن و پياووه به دواي که وتن، زانايان و صالحان و بازرگانان له پيش خه لکه وه بوون و زمانحالي نه وان ده يگوت: (ميسر) هيچ خيرو به ره که تيکي تيډا نيه نه گهر شېخ (عزالدين) و هاووينه کاني و پاپه پينه راني قورئان و سوننه ت و فرمانکه راني چاکه و پيشگريکاراني خراپه و خه باتکاراني پيښايي خوداي تيډا نه بن، نه مانه لومه ي لومه کاران و جنيوي جنيو فروشان خاويان ناکه نه وه، نه مه و پاپرتگه ليک سه باره ت به م مه سه له يه بڼ سولتاني قاهره به رز کرانه وه، کورتي پاپورت و ده سيته کان ناوا بوو: (هر کاتيک - شېخ - پويشت و بڼي دهرچوو، ده سه لات و مولکايه تيت له نيو ده چي)، له بهر نه مه سولتان به خودي خږي ليبي سوار بوو و خږي گه يانده شېخ و داواي ليبوردي ليکړدو دل و دهرووني دامرکانده وه، شېخ به و مه رجه گه پاپه وه نه گهر هاته وه ده بي له دواي سولتان و ميره کاني (ميسر) بنيريت و بيانفرو شيت، پاش گه پانه وه ي، جيگري سولتان جاريکي تر - به لّام به نه رم و نيانيه وه - داواي له شېخ کرد نه م کاره نه کات، به لّام (شېخ) نالوگړي به سه ردا نه هات و گوتي که ده بي حوکه ي خودايان به سه ردا بچه سپيني، له و کاته دا جيگري سولتان توپه بوو و برپاري دهرکرد شېخ شه للاق بکات و گوتي: چون ده بي شېخيکي ناوا برپاري فروشتني ني مه ي پاشاي سه ر زه وي دهرکات، وه لّاهي ده بي له نيو تاقمه کي خويډا به م شمشيره ي خوم ليبي بده م)، به ره و مالي شېخ به ريکه وت و شمشيره سواوه که شي به پووتي به ده سه ته وه بوو، له دهرگايدا، کوپه کي شېخ

هاته بهردهرگا، پروانی کار له کار ترازووه، بۆ لای باوکی گه پایه وه و بارودوخه که ی بۆ باس کرد، شیخ به دلی پر له ئیمان و متمانه ی تهواوی له سهر پهروهردگاری به کوپه که ی گوت: (ئهی کوپی خۆم، باوکت زۆر له وه که متره له پئی خودادا بکوژی)، کاتیکی (جیگری سولتان) چاوی به شیخ کهوت، سام و هه بیته گرتی و دهستی له رزین و لینگه فرته ی پیکه وت و کهوته سهر خاک، گریا، داوی له شیخ کرد بۆ ییپاڤته وه، ئینجا گوتی: (ئهی سهروه رم، کام کارت پئی چاکه نه وه بکه)، شیخ گوتی بانگه وازی خه لک ده که م و به بهرچاوی خه لکه وه ده تانفرۆشم، جیگری سولتان گوتی: نرخه که مان له چی سهر ف ده که ی؟ شیخ گوتی: له بهرزه وهندی موسلماناندا، جیگری سولتان گوتی: کئی به م کاره هه لدهستی؟ شیخ گوتی: من پایده په پینم و حوکمی خودا ده چه سپینم، نه م و خودا حوکمی خۆی له سهر دهستی شیخ پاپه پاندو یه که له دوی یه که به ئاماده بوونی خه لک ناوی ده خویندنه وه و نرخیکی زۆری له سهر دانان و فرۆشتنی و پاره که ی به دهستی خۆی وهرگرت و خستیه نئو پرۆژه خیرخوازیه کانی ولاته وه.^۱

لیره وه شیخ به (بائع الملوك = فرۆشیاری کۆیله کان) ناوی ده رکرد و نه م کاره ی له م سهروه سهری دنیا دهنگی دایه وه و میژوو هه لۆیستیکی ده گهن و تاقانه ی بۆ تو مارکرد که ئیستاشی له گه لدابی جیهان هه لۆیستیکی له م جۆره ی به خۆوه نه بینوو، به لئی دهنگی هه ق بهرزه بۆوه و زانایان عیززه ت و ده سه لاتیان په یدابوو و شه رعی خودا چه سپینراو باتل (ناهه ق) شکستی خوارد و تیرو شیری سولته و تهواوی هیزه کانی ماددی له بهرامبه ر سه لته نه تی خودای بالاده ست و حوکمه کانی دانه واندن و نه م فه رمووده پیرۆزه ش به سه ره قانیه تی سولتانی زانایاندا چه سپا: ((أفضل الجهاد كلمة حق عند سلطان جائر))،^۲ چاکترین جیهاد: گوتنی وشه یه کی هه ق و په قه له بهرامبه ر سولتانیکی سته مکار.

به م شیوه یه به پشتیوانی و چاوه دیری خودای بالاده ست عیززه ت و ده سه لات گه پایه وه بی شه ی خۆی، خودا ده فه رموویت: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾ (الحج: ۳۸)، ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (یوسف: ۲۱).

۱ المصدر نفسه.

۲ العز بن عبد السلام ص: ۱۸۲ للزحيلي.

۱۲- سهرده می تاقانه کان (عصر الأقدان):

(شیخ محمد محمد حسن سرآب) به پښوداڼيکي زانستپانه ناوی (تاقانه کان) ی به سهردا بریون، نه و ده لئ: نازانم کي وشه ی (مه مالیک) ی داوه ته پال نه م سهرده مه و نازانم یه که مین کهس کي بووه نه م ناسناوه ی به سهردا بریون، نه گهر (عهره ب) نه م ناوه لئاوه ی به سهردا بریون، نه و به خوا نه و ان سپله بیان به رامبه ر کهسانیک نواندوه که خزمه تی نه و ان و لات که یانی کردوه، خو نه گهر کاری خورئاواییه نه وروپیه کان بیت، نه و با چاک بزانی: که نه و دوژمنانه له کاتی باسکردنی سهرده مه میژوویییه کانماندا به باشتړین و جوانترین شیوه وه سفی خو یان ده کهن و هول ده دن به ناشیرینترین شیوه ش باسی نیمه بکهن، بویه نابو و نا کرئ لاسایان بکهینه وه، خورئاواییه کان پکیان له سهرده می (صلاح الدین) و سهرده می (تاقانه کان) ده بیت وه، ناسناوی (مه مالیک = کویله کان) زه مبه و له پکه وه به کاری ده هیئن، نه و ان بویه پکیان له م (تاقانانه) ده بیت وه، چونکه نه و ان نه یان هیشت خاچه رستان به نامانجه کانیان بگه و بو (قودس) بگه پینه وه، چونکه دوی پزگارکرانی له لایه ن (صلاح الدین) وه خاچه رستان ه دایان نه داو دوو جاری تر هاتنه وه نیو (قودس)، به لام نه وانه ی به ناوی (مه مالیک) ناسراون بویان له بوسه دا مانه وه و ته وای ولاتیان لی پاکسازی کردن و دوی تیپه پینی (۱۰۰) سال به سر پزگارکردنی قودس - له لایه ن صلاح الدینی نه ییوبیه وه - و له سالی ۶۹۰ ک/ ۱۲۹۱ ز یدا دوا هه مین مه مله که تی خاچه رستانیان له جیهانی ئیسلامیدا له نیو برد، به لئ هر نه وانه ی پیان ده لئ (کویله کان)، دوا به دوی جهنگی خاچه رستان گهره ترین هیرو په لاماری درپدانه ی مه غوله کانیان بو سر جیهانی ئیسلامی له جهنگی (عین جالوت) ټيکشانده وه وجهنگی عین جالوت بوو به سونبولی هیزو پیزی ئیسلام..... هه روه ها سهرده می نه م (تاقانانه) به یه کیک له سهرده مه کانی زانست و پو شنبیری داده نریت، شوینه واره زانستیه کانیان و ناسه واره نه ندازه یی و هونه ریه کانیان شایه دی میژووی شکرداری نه و ان، ته نها له شاری (قودس) دا (۳۵) خویندنگاو زانستگایان بو تی دا خویندنی زانسته به سووده کان کردبوونه وه، نه مه جگه له وه ی ده یان مزگه و تو کوشک و ته لارو خانوبه ره ی وه قفی خیریان تی دا دروست کردبوون،^۱ نه گهر نه مانه (کویله کان) بووین، نه و به پای من نه وانه (کویله کانی) پښکای چاکسازی بوون، وه کو شاعیر ده لئ:

أحسن الى الناس تستعبد قلوبهم

فطالما إستعبد الإنسان إحسان

واته: چاکه له به رامبەر خه لک بکه دلایان به لای خۆتدا پاده کیشی، چاکه ی به رده وام چاکه له گه ل کراو ده کاته کۆیله.

جا ئه ماته دل و ده روونی خۆیان چاک و پاک کردو خوداش چاکه ی له گه ل ئه نجامدان و کردنی به موسلمان و فره مانپره وا، که منه و چاکه ی خودایان به سهر خۆیانه وه بینی، شانازیان به په چه له کو نه ته وه ی خۆیانه وه نه کرد، به لگو شانازیان به و کارانه وه کرد که نه نجامیان دان و خوداش ناوی ئه وانی له میژوودا به ی زیندوویی هیشه وه، مافی ئه وان به سهر ئیمه وه ئه مه یه: به و ناسناوانه وه ناویان بینین و بنووسین که ئه وان له حالی حه یاتیاندا پتییان خۆش بووه پتیه وه بانگ بکړین، هه قه به وپه پری وه فاداری و ئه مه کناسیه وه و له به رامبەر ئه و هه موو چاکانه یان ده ره ق به عه ره بو موسلمانان نه نجامیان داو و به و شیوه یه ناویان و ناسناویان له میژوودا تۆمار بکه ی که شایسته ی پر به پیستی چاکه کانیانه و سه رده مه زۆرینه که یان به (سه رده می تاقانه کان) ناو به یین.^۱

سیههم: هه وله کانی (مه مالیک) له پیناو تیکشکاندن پهلایاری حه وته می

خاچه رستان:

کاتی که خاچه رسته کان برپاریاندا هتیش بکه نه سهر (قاهیره) (مه لیک صالح ایوب) کۆچی دوا ی کردو به مه موسلمانان تووشی مه یه تیه کی سه خت بوون،^۲ که مرد ته مه نی (۴۴) سال بوو، (مه لیک موعه ززه م تورانشا) له (میسر) نه بوو، (شجرة الدری) هاوسه ری به ناویانگی له سهر شاتری پووداوه کان ده رکه وت، زانی هه والی مردنی (نجم الدی ایوب) ی هاوسه ری کاریگه ری خراپی له سهر سوپا و سه ریاژه کانی داده نی، له به ر ئه مه هه والی مردنه که ی شارده وه و جگه له خه لکانیکی تایبه ت نه یه شت که س به م هه واله بزانی، به لگه نامه یه کی به ئیمزای سولتانی کۆچ کردو و خسته پوو: که تئیدا (تورانشا) ی کوپی کردو وه به سه رۆکی گشتی سوپا و جیگری سولتان له کاتی نه خۆش بوونیدا، له م ماوه یه دا خاچه رسته کان له باشووره وه که وتنه جموجۆل، ئه مه و له ۱۲ دیسه مبه ری ۱۲۴۹ ی زاینیدا گه یشتنه شاری (فارسکور) له ویشه وه به ره و (شارمساح) و دوا ی ئه ویش به ره و (برامون) پتیشپه ویان کردو ده ریای (ئه شمون) بوو به سنووری نیوان موسلمانان و خاچه رستان، هتیزی خاچه رستان

۱ المصدر نفسه ص: ۴۲۶.

۲ الحملات الصليبية الرابعة والخامسة والسادسة والسابعة ص: ۳۵۳.

له م قوناغه دا گیرسایه وه و چند سهریازگه یه کی له سهر که ناره ئاوه کانی باکور دروست کردن و بۆ خواراستن ژماره یه ک خنده کیان لیدان و هندیك شور و مه تریزیشیان به رزکردنه وه، ماوه ی مانگو نیویك کپ بوون، ئینجا به ئامانجی په پینه وه یان به ره و که ناره ئاوه کانی باشووری ده ریای (ئشمون) ده ستیان به دروستکردن و دامه زرانندی پردیک کرد، به لام ئه مه کاریکی هه روا ئاسان نه بوو، به لکو موسلمانان به خهستی تیربارانیان کردن و نه یان توانی ئیشه که بکه ن، له گۆتاییدا خاچه رسته کان به ده لائی (عه ره ب) یک به پیی پیوایه تیکی تر به ده لائی قیبتیه ک له به رامهر پیدانی به رتیلیک ته که ئاوکیان دۆزه وه و^۱ پییدا په پینه وه و خۆیان گه یانده به ری سهریازگه ی سوپای ئیسلام، نه خشه که ی (مه لیک لویس) به م شیوه یه بوو: خۆی و براکانی و به شیکی زۆری سوپاکه ی بوار (ته نکاو) ه که ده بپن و به ره و باری باشووری ده ریاکه ده په پنه وه، ئه و به شه سوپایه ی ماوه ته وه پاسه وانی سهریازگه یان ده کات، دوا به دوا ی په پینه وه ی سوپاکه ده بی تیپه پاسه وانه که ده ست به دامه زرانندی پرده که بکات، هه رکاتیک به سهر سوپا ئیسلامیه که ی (مه نسوپه) دا سهرکه وتن خاچه رستان به ره و (قاهره) پیشپه وی ده که ن، ئه مه و له ۸/ فبرایه ر/ ۱۲۵۰ زی دا هیزی خاچه رستان له گه ل ئه وه دا بواره که قول بوو و به نئوداچوونی سهخت بوو به لام هه رچۆنیک بی توانی به پیتنه وه، (ئه لکونت ئارتق) یه کیک بوو له سهرکرده ی هیزی خاچه رست، له یه که م پووبه پووبوونه ویدا له گه ل سوپای ئیسلام، توانی سهرکه وتن به ده ست بیئ، کاتیک (ئه میر فخرالدین) ئه م هه واله ی پینگه یشت، خیرا به خۆی و چند هیزکی سوپای ئیسلامه وه خۆی گه یانده شوینی پووداوه که، جهنگیکی توندو تیژ له نیوان موسلمانان و خاچه رستاندا پوویدا، (ئه میر فخرالدین) شه هید بوو، به م کاره ی عه بب و عاری کشانه وه که ی خۆی له دوورگه ی (دمیاط) په رده پۆش کرد، (ئه لکونت ئارتق) به م سهرکه وتنه کاتیه ی چاوی سوور بوون و گوئی به فره مانه کانی (لویسی تۆهم) و ئامۆژگاری سهرکرده خاچه رسته کان نه داو پانه وه ستا، تا هیزه کانیان به ته واهه تی ئاماده باش ده بن، به لکو ئه و به م کاره ی ده یه ویست سهرکه وتن ته نها به ناوی ئه وه وه تۆمار بکریت.^۲

۱- جهنگی (المنصوره):

وه ک گوتمان: (ئارتق) چاوه پتی گه یشتنی مه لیک و سوپای سهره کی نه کرد و گوئی بۆ فره مان و ئامۆژگاریه کانی شل نه کرد، به لکو سهرکه وتن سهری گهرم کرد و هیزه که ی

۱ تاریخ الايوبيين ص: ۸۵.

۲ تاریخ الحروب الصليبية، محمود سعيد ص: ۳۱۲.

ته‌فره‌یداو ده‌ستخه‌پۆی کرد، هه‌دای نه‌داو به‌ره‌و گه‌مارۆدانی (مه‌نسوره) و له‌نیۆبردنی سوپای (ئه‌یوبی) به‌پێکه‌وت،^۱ کۆلان و پێگا و بانه‌کانی (منصوره) بوونه‌ گۆرپه‌پانی شه‌پو پێکدادان، (ئه‌میر بیه‌رس بندقدری) سه‌رکردایه‌تی هیزه‌ موسڵمانه‌کانی ده‌کرد، سه‌ربازه‌کانی خۆی له‌ چه‌ند په‌ناو په‌سیوێکی قایمی شاردا خسته‌ بۆسه‌وه، چاوه‌پێیان کرد تا به‌ ته‌واوه‌تی خاچه‌رسته‌کان هاتنه‌ نیۆ شاره‌وه، کاتی‌ک هه‌ستیان کرد خه‌ریکه‌ ده‌گه‌نه‌ قه‌لاو شوهره‌کانی شار — که‌ باره‌گای سه‌رکردایه‌تی میسریه‌کان بوو —، (مه‌مالیک) بۆیان دابه‌زینه‌ نیۆ شه‌قام و کۆلانه‌کان و سه‌رو گه‌ردنیا داپاچین و کوشتاریکی بۆ شوامریان ئی‌کردن، ئه‌وه‌ی کۆژا کۆژا، ئه‌وه‌ی هه‌لات خۆی فرێدایه‌ نیۆ ده‌ریای (نیل) وه‌و خنکا، ئه‌وه‌ی به‌ ساغیش مابۆوه‌ له‌ ده‌وره‌ی شار ده‌جه‌نگا،^۲ ... (منصوره) ش بوو به‌ گۆرستانی خاچه‌رستان و^۳ یه‌که‌مین سه‌ره‌تای سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر (فه‌په‌نگ) دا تۆمار کرا، (مه‌لیک لویسی تۆهم) به‌م کاره‌ساته‌ شله‌ژا، به‌لام دانی به‌خۆداگرت، هه‌ولیدا هی‌تێکی به‌رگری له‌ به‌ره‌کانی پێشه‌وه — به‌ ئامانجی به‌رگرتن به‌ هه‌ر هی‌رشێکی چاوه‌پوانکراو له‌ لایه‌ن (مه‌مالیک) وه‌ — دابه‌زینی، هه‌روه‌ها پریدیکی به‌ دار سنۆبه‌ری له‌سه‌ر ده‌ریای بچوک پاهێشت تا خۆی سه‌ربازه‌کانی به‌سه‌ریدا بپه‌رینه‌وه‌ و ژماره‌یه‌ک تیرهاوێژیشی له‌ دوور پرده‌که‌وه‌ دانان، تا له‌ حاله‌تی په‌رینه‌وه‌دا پاسه‌وانیان ئی‌بکه‌ن، به‌لام (مه‌مالیک) نه‌یانپه‌یشت ئه‌م کارانه‌ ئه‌نجام بدات، به‌لکو هی‌رشێکی توندیان کرده‌ سه‌ر خاچه‌رسته‌کان، (مه‌لیک لویس) به‌ خودی خۆی سه‌رکردایه‌تی هی‌زی خاچه‌رستی کردو موسڵمانه‌کانی ناچارکردن به‌ره‌و (منصوره) پاشه‌کشه‌ بکه‌ن، هه‌رچه‌نده‌ خاچه‌رستان له‌م جه‌نگه‌دا سه‌رکه‌وتن، به‌لام به‌هۆی که‌مبوونه‌وه‌ی خۆردو خۆراک و ئامرازه‌کانی جه‌نگ و کۆژانی ژماره‌یه‌کی زۆریان له‌ جه‌نگی (مه‌نسوپه‌) داو ب‌ل‌گوبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشی له‌نیۆ سه‌ربازگه‌کانیاندا به‌ شیوه‌یه‌کی خێرا تووشی به‌زین و تیکشکان هاتن، (مه‌لیکی فه‌په‌نسی) به‌ هیوای ئه‌وه‌ کو‌ده‌تایه‌ک له‌ میسر پوو بدا، یان میسریه‌کان شۆپش له‌ ئه‌یوبیه‌کان بکه‌ن ماوه‌ی (۸) هه‌فته‌ی ته‌واو له‌ سه‌ربازگه‌کی خۆیداو له‌ به‌رامبه‌ر (منصوره) دا مایه‌وه.^۴

۱ الحملات الصليبية الرابعة والخامسة والسادسة والسابعة للصلاحي من: ۳۵۶.

۲ الشرق الادنى في العصر الوسطى الايوبيون من: ۱۵۰.

۳ السلوك ۴۴۸/۱، تاريخ الأيوبيين من: ۳۸۶.

۴ الحملات الصليبية الرابعة والخامسة والسادسة والسابعة للصلاحي من: ۳۵۶.

۲- (تورانشا) سهرگردایه تی جه ننگه که دهکات:

دوابه دواى ناشکراکردنى مردنى (نجم الدين ایوب) و پاگه یاندى پوستانى سه لته نه ت بؤ (تورانشا) کوی له لایه ن (شجرة الدر) هاوسه رى (نجم الدين) هوه، (تورانشا) نه و کاته له (دیمه شق) سو و به ره و (میسر) گه پایه وه و له ۱۷ ی ذو القعدة/ ۶۴۷ به رامبه ر ۲۱/ شوباتی/ ۱۲۵۰ زاینی گه شته (منسوره)، نه خشه و پیلانیکى سهربازی وای داپشت که سهرکه وتنى کوتایى به سهر خاچه رستاندا مسوگر بکات،^۱ هر که گه شته وه (میسر) لایه نی مه عنوی و باری دهرونی دانیشتونى (مصر) و پیزه کانی (مه مالیک) به رزیو وه و به ده رکه وتنى گه شبینى سهرکه وتنى خویان پاگه یاندا.^۲ فرمانیدا چنده به له میکی بچوک دروست بکړین و له که ناره ناوه کانی خوارووی ده ریای نیل له نگریان پی بگریت و پڼگه به و که شتیانه بگرن که له دمیاته وه خوراک و که لوبه لی پیویست بؤ (فه پره ننگ) هکان ده گوازنه وه، به م شیوه پڼگه ی (دمیاط) ی لى گرتن و په یوه ندىان به بنکه ی سهره کیانه وه پچرا،^۳ فه پره ننگه کان ژماره یه کی زوریان که شتی له ده ستدان - که به پیى سهرچاوه کان خویان له (۵۸) دانه داوه -، به ره به ره خواردن دیان له بهر برآ، گرانی و قات و قپی پوی تیگردن، له م بازنه ی گه مارویه دا گیزاویان خوارد سو و نه یانده توانی بؤی ده ریچن، موسلمان هکان سهره تاتکه یان لى ده گردن و ده یانه ویست ه لته تیان بؤ به رن، (لویسی تویه م) بؤی ده رکه وت تازه مه حال له م بارودوخدا بتوانی هیرش بکاته سهر (قاهره)، بیرى ده کرده وه چو ن به ره و (دمیاط) بگه پڼته وه، له م ساته وه خته دا فه رمانی پاشه کشه ی داو هر دارو بارى کی هه یانبو سوتان دیان و ولاخه کان یان له نیو بردن، له لایه کی تره وه (لویس) بؤی ده رکه وت کشانه وه کارى کی ناسان نیه و له مه ولا (مه مالیک) سوپاکه ی ده رده کهن، له بهر نه وه پیش نه وه ی پاشه کشه به سوپاکه ی بکات په نای بؤ گردنه وه ی ده روازه ی گفت و گو و سازش بر دو داواى له (تورانشا) کرد له به رامبه ر گرتنى (بيت المقدس) دا واز له (دمیاط) دینن،^۴ به لام ته بیعی (تورانشا) نه مه ی رت کرده وه، چونکه کات به سهر چووبو و ده شیزانى (مه لیک لویس) که ورتته ته نگان ه وه، نه مه و له به ره به یانى موحه پره می ۶۴۸ ک/ نیسانی ۱۲۵ - ز نه دنازیاره خاچه رسته کان ده ستیان به تیگردانى پرده که ی سهر ده ریای بچوک کرد، به لام

۱ السلوك ۱/ ۴۴۹، تاریخ الايوبیین ص: ۳۸۷.

۲ النجوم الزاهرة ۶/ ۳۶۴.

۳ المصدر نفسه ۶/ ۳۶۴.

۴ تاریخ الايوبیین ص: ۳۸۸.

(مه مالیک) یه کسه به دوایان که وتنو به سهر پرده که دا په پینه وه و له هه موو لایه که وه په لاماریان دان و به ده رییان نان،^۱ به هۆی زیره کی و شاره زایی چاکی (لویس) له ئیداره ی پاشه کشه کردن خاچه رسته کان خۆیان گه یانده شاری (شرمساح) ی نیوان (منصوره) و (دمیاط)، به لام (مه لیک) نه خۆش که وتبوو، (مه مالیک) یش له هه موو لاه ده وره ی سوپا که ی ته نیوو، دوورو نزیک چاودیریان ده کردن، نه مه و که گه یشته (فارسکور) هیرشیکی به ربلاویان کردنه سهر و (مه لیک لویس) برستی به رهنکاری نه مابوو، سوپا که ی به ته واره تی تهنگی پی هه لچنراو ده ره نجام به خراپی تیکشکینرا، زۆرینه ی سهر بازانی سوپا که ی کوژران و بریندار بوون و به دیل گیران و خودی (مه لیک لویس) که له پچه کراو به ره و (منصوره) یان په پینچه کداو له نیو خانووی (فخرالدین إبراهیمی کوپی لوقمان) دا به ند کراو پاسه وانی کردنی خرایه نه ستوی (طواش صبیح) و که سیکیش بق خزمه تکردنی ته رخانکرا، به م شیوه یه جهنگی گه وره و یه کلاکه ره وه له (فارسکور) پرویدا، ژماره ی کوژراوه کان - به قسه ی نه وانه ی که میان گوتوو - خۆی له (۱۰) هه زار که س داوه، به قسه ی نه وانه ش زۆریان حیساب کردوو - خۆی له (۳۰) هه زار که س داوه، هه روه ها ده یان هه زار (فه رهنگ) له لایه ن موسلمان ه کانه وه به دیل گیران - که له نیوانیاندا پیشه وهر و نه هلی به رو بازپریان تیدا ده بینران، هه روه ها سهر و ته و سامانیکی زۆرو زه وه ندو بی شوماریان له نه سپو ئیسترو مال ده ستکه وت، به م شیوه یه تایه فی (مه مالیکی به حری) به سهر کردایه تی (بیبرسی بندقداری) بوونه لایه نی براوه ی نه م جهنگ و پرووداویکی جوانیان له میژوودا بق تۆمارکرا.^۲

۳- چهند وینه یه که له نازایه تی (مه مالیک) :

میژوو چهند وینه یه کی پرشنگذاری له سهر نازایه تی و قاره مانیتی (مه مالیک) نیشان داون که له به رامبه ر دوزمنانی ئیسلامدا نه نجامیان داون، میژوو شایه دی پاله وانیتی (مه مالیک) و پۆلی نه وانی له به گژداچوونه وه ی خاچه رستاندا له سهر پروپه پی لاپه په کانی خۆی به جوانی نه خشاندوو.

(جوانقیل) باس ده کات: که هه ندیک سهر کرده ی سوپای (فه رهنگ) به تاییه تی (نه لکۆنت بوتیه) و (نه لکۆنت فلانده) تکیان له (مه لیک لویس) ده کرد: چاوپۆشی له و تاوان و که مو

۱ النجوم الزاهرة ۶/ ۳۶۶، تاریخ الأيوبيين ص: ۳۸۸.

۲ نهاية العرب في فنون الادب ۲۹/ ۳۵۶.

كوپړيانه بڼات كه له نيو سوپادا نه نجام ده دريښ: چونكه نه وان به هڅي فشاري توندي (مه ماليك) ناتوانن به دوا د اچووني پټويست نه نجام بدن،^۱ ه روه ما ده لي:

سهر بازنيك كه گوز چا نيكې به دهسته وه بووه به ه له داوان هاته لاي (كوت-نابل) و له ترسان ده له رزي و ه والي دايه كه: تور كه كان گه ماروي (مه ليك) يان داوه و پوه به پوهي مه ترسيه كي گه وره بوته وه و ئيمه گه پاي نه وه و ته ماشامان كرد (۱۰۰۰) كزيه له نيوان ئيمه و نه ودا هه يه، (مه ليك) له پوهيار نزيكه، (مه ماليك) به شمشيرو گوزال به هيژه كانې پاده كيښن و پايان ده مالن، هيژه كانې تريش پاشه و پاش ه لالن،^۲ ميژوونو سيك به م جوړه قاره مانيتي (مه ماليك) له م جهنگه دا وينا ده كات: به خوا له م جهنگه دا گويم له زيقه ي تور كه كان بوو ده تگوت ده نكي هه وره تريشه قيه و چاوم له بريسه كي شيره كانيان بوو هه ر به تيشكي بريسو ده چوو، نه م شيرانه به دلي ناسنينيان ئيسلامييان جاريكي تر بوژانده وه، چاكان بينين كه له و ساته وه خته دا چوڼ فه پنه گه كان به راز ناسا به سهر پاشو انياندا تيك ده شكان و تور كه كانيش شير ناساو چه نك له سهر شان پريان ده كه و تن،^۳ دواي نه وه ي (مه ماليك) چه ند كه شته كيان خسته نيو ده رياوه به دووري فه رسه خيك له باكووري سهر بازگه كه يان له نگر يان پيگرتن، توانيان ده ست به سهر (۸۰) كه شتي خاچه رستاندا بگرن و تيكر پاي ده رياوانه كانيان بكوژن و (۳۲) ولاخي تريشيان لي بگرن، دهره نجام نه وانه ي چووبوونه (دمياط) و به ته ماي هيناني خوراك و كه لوپل بوون بو هيژه كانيان زانيان ناتوانن بگه رپنه وه: بويه به ناچاري داواي سولج و سازشيان كرد.^۴

۱- لويسي نوه م له به نديدا، مهرجه كانې سولج:

دوا به دواي نه م سهر كه وتننه يان، موسلماننه كان زور بايه خيان به مه سه له ي (دمياط) نه دا، به لكو دوورتريان ده پواني و بيريان له گيترانه وه ي ته واي نه و شوپنه ده كرد كه له خاكي ولاتي شام له لاي نه خاچه رستانه وه دا گير كرون، به ديلگرتني مه ليكي فه پنه نسيان كرده وه ره قيه كي فشارو بو هينانه دي نه م ئامانجه يان به كار هينا، به لام (لويسي نوه م) له وه لامدا گوتي: كه نه و ولاته سهر به مه مله كه تي نه و نيه و تايبه ته به مولكي (كونرادي كوپي

۱ السلوك ۱/ ۴۵۰، الحملات الصليبية، للصلاحي ص: ۳۵۸.

۲ الجواري والغلمان في مصر، نجوى كمال ص: ۴۰۳.

۳ الجواري والغلمان في مصر، نجوى كمال ص: ۴۰۴، كنز الدرر ۳۷۶/۷.

۴ الجواري والغلمان في مصر، نجوى كمال ص: ۴۰۵-۴۰۶.

٥ تاريخ الحروب الصليبية، محمود سعيد ص: ٣١٥.

- ج- سامو سهنگی سه رکردایه تی ئیسلامی.
- ح- به شداریوونی زانایان و شهر عزانان له جیهاددا.
- خ- نهشاره زایی فه پرهنگ سه بارهت به جوغرافیای جیهانی ئیسلام.
- د- ههلهی گه وره سه بارهت به نه ندازه گرتنی هوکاری زه مه نی.
- ذ- سه ریچی و گوپرایه لی نه کردنی خاچپه رسته کان بۆ سه روی خوین.
- ر- لیکه لوه شانی هیترشی حه وته م له بواری په وشته وه.
- ز- کزبوونی گیانی ئایینی له لای خاچپه رسته کان.
- س - ههله شایی و کورتبینی.

سه بارهت به م هوکارانهی باسکران به دوورو دریزی له کتیبی (الحملة الصليبية الرابعة والخامسة والسادسة والسابعة) له سه ریان پۆشتووم.^۱

۶- له نه نجامه کانی هیترشی حه وتهی خاچپه رستان:

شکان و گیرانی (لویسی نۆهم) له سالی ۱۲۵۰ز/ ۶۴۸ک له لایه ن موسلمانان کانه وه چه ند نه نجامیکی لیکه وته وه، گرنگترینان:

أ- به رزتربوونه وهی چیگه و پیگه ی مه مالیک:

دهرکه وت که (مه مالیک) به گیرانی پۆلی پاله وانانه یان له جهنگی (فارسکور) دا چ جیهادیکیان کردو چۆن دوژمنی ئیسلامیان تیکشکاندو چ سه رکه وتنیکیشیان بۆ ئیسلام و موسلمانان دهسته به رکرد، له راستیدا نه مه بوو به مایه ی به رزبوونه وهی پله و مه قامیان و وهکو سه نه دیکی میژوویی پیی چوونه سه ر ته ختی حوکمرانی، هیچ جیی سه رسوپمان نیه هه مان سال ۱۲۵۰ز/ ۶۴۸ک که به سه ر داگیرکه راندا سه رکه وتن، هه ر له وساله شدا (تورانشا) بسوتیت و بخنکیت و کوتایی به دهوله تی (نه یوبی) بیت و به ته واوه تی پێگا ئاوه لا بیت و نه وان دهوله تی مه مالیکی تاقانه دایه زینن و به رگری پی له ئیسلام بکه ن و به وپه پی هیزو گۆپی تینی جیهادی و عه زم و ئیراده وه بیتنه سه ر شاتۆی پووداوه کان.

ب - دهسته وستان بوونی فه پره نسا له به رامبه ر پێکانی ئاماچه کانی:

وهکو تیبینی ده کری هه ر هه مو هه ول و ته قه لاکانی فه پره نسا له پشتیوانی کردنی بزوته وه خاچپه رسته کان و ئاراسته کردنیان به ره و کیشوهری نه فریقیا به هه واداچوون، وپرای

۱ الحملة الصليبية الرابعة والخامسة والسادسة والسابعة للصلاحي ص: ۳۶۰.

۲ الحروب الصليبية بين الشرق والغرب ص: ۳۷۱.

ئه مه ش له به رامبه ر دروست كردنى واقيعىكى جهنگى و سياسى له سه ر حيسابى ئه يوبيه كان له ناوچه كه دا ده سه ته پاچه بوو، به م شيويه به بۆ ليكۆله ران و ته واوى دونيا پوون بۆوه كه چۆناوچۆن له هه ر دووك سه ده ي (۱۲ و ۱۳) ز (۶ و ۷ ك) هه ولۆ ته قه لآى خاچه رستان بۆ ده ست به سه رداگرتنى ميسر تۆزقالتىك سه ركه وتنى به ده ست نه هيتا، بيگومان پيگه ي بنه ماله ي (ئال كاييه) ي هوكمپرانى فه رنه سا به هۆى شكسته تاله كه ي سوپاى (لويىسى تۆهم) و به ديگيرانى خودى (لويىسى) له لايه ن سوپاى ئيسلامه وه له نتيو بنه ماله هوكمگيره كانى نه وروپا هاته خواره وه،^۱ له كتيبي (الحملات الصليبيه) دا باسى ئه مانه به زياده وه كراوه.

۷- كوژراني (تورانشا) و له نيوچوونى دهوله تى ئه ييوبى):

ميژوونووسان ده رباره ي كه سايه تى (تورانشا) پاى جياوازيان هه ن و سه باره ت به كوژرانيشى هه ريه كه يان به پيى بۆچوونى خۆى چه ند هۆكارىكى باسكردوه، به لام هه موويان له وه دا يه كده نگن كه له لايه ن (مه ماليكى ده ريايى) يه وه كوژراوه،^۲ (دكتور قاسم عه بده قاسم) ي ميژوونووسى ميسرى ده لى: (تورانشا) ي سولتاني ئه ييوبى دوا سولتاني سه لته نه تى ئه ييوبى بوو له گه ل ئه وه دا سه ركه وتنكى جوانى به سه ر خاچه رستاندا، پيگاي به رده م كوتايى هاتنى ده وله تى ئه ييوبى و هاتنه پيشه وه ي ده وله تى (مه ماليك) ي خۆشكرد، له به رامبه ر وه لامدانه وه ي پرسىاره كان و جيبه جيكردى داخوازيه كانى سه رده مى ميژووى خۆيدا شكستى خوارد، له جياتى ته رخانكردى هه وله كانى بۆ يه كخستنى پيزى موسلمانان به خاترى پيشه كيشكردى يه كجارى مه ترسى خاچه رستان، ده يه ويست پاشقول له (شجرة الدن) و مير هه گه رده كانى (مه ماليك) بگريت و پيلانى له دژ داده نان،^۳ ميژوونووسان ژماره يه ك هۆكاريان باسكردوون كه سه ريان كيشاوه بۆ كوژراني (تورانشا)، له و هۆكارانه:

— ئه م (مه ماليك) انه به ته واوه تى خزمه تى نه ويان كرد، چاره پيى بوون پاداشتيان بداته وه، پييان وابوو بۆشايى باوكى پرده كاته وه، به لام ميره كانى خۆى هينانه پيشه وه، ئه و (مه ماليك) انه ي كه باوكى وه كو پۆله ي خۆى په روه رده ي كردبوون، هه ره شه ي لى كردن و نانى برين و مال و سامانى لى تالان كردن و له به رامبه ر ئه واندا كارى به وه سيته كه ي بابى نه كرد.^۴

۱ المصدر نفسه ص: ۳۱۰.

۲ الخطط ۲/ ۲۳۶، النجوم الزاهرة ۶/ ۳۶۴.

۳ في تاريخ الأيوبيين والماليك ص: ۱۴۸.

۴ الجوارى والقلمان في مصر، نجوى كمال ص: ۴۰۸.

— په کيکي تر له و هکارانه یی سه بارت به کوژانی گوتراوه ده لښ: به حوکمی نه وه ی (شجرة الدر) و (مه مالیک) هکانی باوکی ناحه زی بوون و ده سه لاتی ته و اویشیان به سر حوکمه تدا هه بوو، هه رکه مه لیکي (فه په نگ) دیلکرا، (مه مالیک) هکانی خوی پېشنیاریکیان خسته پېش (تورانشا) و گوتیان: نه گه ربیت و سولج له گه ل (فه په نگ) بکات، نه و ده بیتته خاوه نی مال و سامان و زیږو زه به ریکی زږو (دمیاط) یشی بکه ویتته ده ست، نه و له مه ولا چی تر پېویستی به (شجرة الدر) و (مه مالیک) هکانی باوکی نابی، کاتیک سولحه کی کرد (مه مالیک) هکانی بابی واتیگه یشتن که (تورانشا) به م کاره ی پږو حورمه تی شکاندوون و هیچ حیسابیکی بۆ نه و سرکه و تنه مه زنه نه کردووه که به یږو بازووی نه و ان هاتوته دی، له بهر نه مه نه خشه یان بۆ دانا بیکوژن.^۱

— ده گوتړی کاتی (تورانشا) چو بۆ قه لای (کیفا) به لښی به (فارس ټوکتای) دا بیکا به (میر) به لام به لښه که ی نه برده سر و (ټوکتای) یش پکی لۍ داگرت،^۲ کاتیک نه م به لښه ی له سره زمانی په کیک له نزیکانی خوی به بیر هیترایه وه گوتی: جوبه په کی فه په ح و نه رمینی شایسته ی ده ده می.^۳

— له لایه کی تره وه ده لښ بویه (مه مالیک) کوشتیان، چونکه تورانشا توخنی که نیزه که کانی بابی ده بویه،^۴ ده بی بۆ شتی وای کردبی که له کاتیکداو له و سرده مه دا نه و ده ستی ده پویشت ژماره په کی زږ غولام و که نیزه که په یدا بکا، نه مه له لایه که، له لایه کی تریشه وه هر سولتانی که ژماره په که که نیزه کی تاییه ت به خوی هه بوون و که نیزه کیش هیته گران نه بوون نه توانی وینه ی که نیزه که کانی بابی بکړیت.^۵

— گوتراوه گه وره ترین هکاری کوژانی نه وه بووه: که داوای له (شجرة الدر)ی هاوسه ری باوکی کردووه سه روه ت و سامان و زیږو زه به ری بابی بداته وه،^۶ هه په شه شی لیکردووه، نه میش لئی ترساوه و دهره حجام مه ترسی نه م و مه ترسی (مه مالیک) و توپه ییان له به رامبه ر موچه برینیان له دږی سولتانی تازه ی نه یوبی په کانگیربووه و هه ردووک لایه ن به پېویستیان زانی خویان له ده ست دوا هه مین سولتانی نه ییو بیان له میسر دهر بازیکه ن.^۷

۱ المصدر نفسه ص: ۴۰۹.

۲ نهاية الارب ۲۹/۳۶۰. الجواري والغلمان ص: ۴۰۹.

۳ كنز الدرر ۷/۳۸۱-۳۸۲، الجواري والغلمان ص: ۴۰۹.

۴ شفاء القلوب، نقلا عن الجواري والغلمان ص: ۴۰۹.

۵ الجواري والغلمان ص: ۴۰۹.

۶ المصدر نفسه ص: ۴۱۰.

۷ في تاريخ الأيوبيين والمماليك، قاسم عبده ص: ۱۴۸.

-حه زکردن به مەي و مەي خواردنه وه يه كيك بووه له ههلسوكه وته كانی (تورانشا)، (مه مالیک) ی به حری له بهر نه مه پقیان لی ده بووه و به م هویه شه وه خه فه تی خویان پی پشت، گوره میژوونووسانی ئو سهرده مه نووسیویانه: هینده ی ده خواردنه و تا سه رخوش ده بوو، مومی ده هینان و پیزی ده کردن و ده یگوت ئه مانه (مه مالیک) ی باوکمن، ئینجا به شمشیره که ی سهری ده په پاندن، باوکی وه سیستی بۆ کردبوو واز له مەي بیئی، به لام گوئی به وه سیسته که نه دابوو، له وه سیستنامه که ی باوکیدا هاتوو: پۆله گیان کاروباری موسلمانانم دایه ده ست تۆ، خواو پیغه مبه ر چ فه رمانیکیان پی کردوی جیبه جیپی بکه، پۆله گیان واز له مەي خواردنه وه بیته، چونکه زۆربه ی به لاو ناشوبه که لیك که به سه ر پاشاکاندا هاتوون له ئه نجامی مەي خواردنه وه یاندا بووه.^۱

- (ابن العبري) ده لئ: کاتیک (تورانشا) زانی هاوسهری (مه لیک لویسی تۆهم) له دمیاط کوپی بووه، یه کسه ر (۱۰) هه زار دیناری زیرو لانکه یه کی له زیرو دروستکراو و خشل و پۆشاکیکی گرانبه های بۆ شازنی فه په نسا به دیاری نارد، (مه مالیکی به حری) به م په فتاره ی (تورانشا) قه لاس بوون و دهره نجام جامی پقی خویان به سهردا پشت.^۲

هه روه ها چه ند هۆکاریکی تریش باسکراون، به لام گرنگ ئه وه یه ئیمه ئه م حه قیقه ته حاشا هه لئه گره بزانی که:

(مه مالیک) هه ستیان به وه کرد که هه لویست و په فتاری سولتان (صالح) و (تورانشا) ی کوپی جیا وازیان نیوانه که ی ئه رزو ئاسمانه، (مه لیک صالح) (مه مالیک) ی خوش ده ویستن و زۆری بایه خ پیده دان و مال و سامانی زۆری به سهردا ده پشتن، تا پاده یه ک زیاده له پیویست گرنگی پیدابوون، له نیو ئه و وه سیستنامه دا که بۆ (تورانشا) ی کوپی به جیپی دیلی ناویان دینی و ده لئ ده بی ئاگات لی بن، ئاگات له ته وای خزمه تکاره کان بی، ئاگات له (موحسین و په شیدو خزمه تکاره پیشکه و توه کان بی)، نه چی که سی تریان له جی دابنی، یان که سی تر به خیه ته پیش ئه وان و (مه مالیک) هکانه وه، مه گه ر بزانی دلسۆزترو به پیزترن، ئاگات له (نوستاد دارو ئه میرجاندارو حیسام) بی له پۆستی خویان لایان نه به ی و به که سی تریان نه گۆریه وه، چونکه من له هه موو کاروباریکم پشتم پی به ستوون و جیگه ی متمانە ی من،^۳ له کاغه زیکی ترمدا که له لای (فخرالدین) ی برام داناوه: (۲۰) که سم له (مه مالیک) دامه زراندوون و

۱ نهایه الارب ۲۹/۳۴۸، الجواری والغلمان ص: ۴۱۰.

۲ الجواری والغلمان ص: ۴۱۰.

۳ المصدر نفسه ص: ۴۱۱.

پوستی بالایان پی ددهی، هر یه کیك له مانه سهر و کاسه یه ک^۱ نالایه کی دده یتی و چاکه ی له بهرامبهردا نه نجام ددهی، ده بی له گه ل (مه مالیکې به حری) دا زور چاک بی، نه وان له و جوړه پیاوړه بوون متمانم له سهریان بوو و پشتم پی دده به ستون و هیزو بازوی من بوون، ده بی له گه لایان گه شو و گوشاد و به سوزو به زه یی بی، دلایان خوش کیت و مزگیننی خوشیان به گوئی دابدهی و به لینی باشیان پی ددهی، سهر پیچی وده سیته که م نه که ی، نه گه ر (مه مالیک) نه بوونایه، نه مده توانی سواری و لاخه که م بېم و نه مده توانی بگه مه دیمه شق و شوینه کانی تر، جا که واته ده بی پړزیان لیبگری و له نامیزی پارېزگاری خوتیان وهری،^۲ هر له وده سیته دا هاتوه: وده سیته بی له گه ل هه موو میره کان چاک بی، پړزیان بگره و پله ی به رزیان پی دده چونکه نه مانه بالی تون و پتیا دده فپی، پشتم و پالایان پیوه ددهی، دلایان پاگره و خوشحالایان بکه، موچه یان بؤ زیاد بکه، هر یه کیك له و میرانه (۲۰) سواری تری بخه به رده ست، مال بیه خشه، دلی پیاوه کانت خوش بکه، به مه زیاتریان خوش دهوی و له بهرامبهردا دوزمنتدا سهرت ده خن و به نامانجت ده گه یه نن.^۳

پاستیه که ی (مه مالیک) پاش هم سهرکه و تنانه ی به سهر خاچه رستاندا توماریان کردو دوی نه و هه موو نارپه حه تی و شپړزه یی له پی پزگار کردن و دهر باز کردنی ولات له چه نگی هم داگیر که رانه دا چه شتیان و ویرای نه مه ش پاش هیئانه وده و پشستیوانی کردنی بؤ سهر ته ختی سه لته نه ت، وایان له (تورانشا) چاوه پوان ده کرد بهرامبهردا به م کاره جوانانه یان وده فادار بیت و چه شنی باوکی پاداشتیان بداتی،^۴ به لام وده کو دهر ده که وی شته که ته و او به پیچه وانه وده رچوو، دوی نه وده ی (مه مالیک) پرس و پوښو حوکیان به دده ست بوو، ئیستا (تورانشا) (مه مالیک) ی خوی به سهر دا هه لېژاردوون و نه مانیش بهر هه پرده و ترسو توقانندن ددهات، له بهر نه وده نه مه یان پی قبول نه کراو کوشتیان،^۵ گه وره ترین هه لای سولتانی تازه نه وده بوو: نه و له جیاتی نه وده جیگرایه تی سه لته نه ت به (نه میر حیسانه دین ثابی عی) بسپیږی — که نه و له سهرده می (مه لیک صالح) ی باوکیدا سام وده ییبه تی خوی هه بوو، هر نه ویش فرمانیدا و تارپیژنی مزگه و ته کان بانگه شه ی سه لته نه ت بؤ (تورانشا) بکه و ناوی به

۱ کوس یان کاسه: بریتی بوو له تاجیکي له مس دروست کراو که نیشانه و سونبولیکي سه لته نه تی به سهرده هه لکه نرابوو.

۲ نهایه الارب ۳۵۱/۲۹. الجواری والغلمان ص: ۴۱۱.

۳ الجواری والغلمان ص: ۴۱۱.

۴ مرآة الزمان، نقلًا عن الجواری والغلمان ص: ۴۱۳.

۵ الجواری والغلمان ص: ۴۱۴.

(سولتان) بېتىن و داۋى مردنى باۋكى داۋى لىكرد بە پەلە بگە پىتە وە و پىش ئە وەى ئەمىر (فخرالدين) ى مامى بە سەر ولاتدا زال بىت، بىتە وە قاھىرە و بچىتە سەر تەختى سەلتەنەت، بەلى ئە و لە جياتى (ئەمىر حىسانە دىن) جىگرايەتى سەلتەنەتى دايا دەست (ئەمىر جمال الدين شاقوش ى نەجىبى)،^۱ ئە و ئەگەر ئەم پۇستەى دايايە دەست (ئەمىر حىسانە دىن) دەيتوانى خۆى پى بە ھىز بکات و بىکاتە پشت و پەنايەكى باش بۇ خۆى.^۲

۸- چۈنىيەتى كوزرانى (تورانشا):

لە ئەنجامى ئە وە دا (تورانشا) چەند ھەلسوكە و تىكى نە شيا و نامە سئولانەى لى دەرکە و تن و ھىچ قەلغانىكى بۇ پاراستنى خۆى دانە نابو، (مەمالىكى بەحرى) بە سەرکردايەتى ژمارەيك (ئەمىرى بەحرى) كە لە نىوانياندا: (فارس الدين ئۆكتاي و بىبىرس بندقدارى و قلاونى صالحى و ئايىك توركمانى) دەبىنران بپارىياندا (تورانشا) لە كۆل بگەنە وە و خۆيانى لى پزگار بگەن، پىلانەكە لە بەرەبەيانى ۲۸/محرم/۶۴۸/۲ ئايار ۱۲۵۰ از ئەنجامدرا، كاتىك سولتان لە (فارسكور) ئاھەنگى سەرکە و تنى دەگىپرا و خۆى بۇ گىپرانە وەى (دمياط) ئامادە دەکرد،^۳ وەكو نەرىتى پۇزانى تىرى بۇ نانخواردن لە سەر بەرەبەك دانىشتىبو، (بىبىرس بندقدارى) نەخافل لى وە ژور كەوت شمشىرەكەى ئارپاستە كرد، ئە و ىش توند بە دەستى گرتى و ھەندىك پەنجەى لىبونە وە، (تورانشا) بە تالوكە بەرە و بورجە دارىنەكەى سەر دەرياي نىل ھەلات، لە سەرورەيدا بانگى دەکرد كى بوو برىندارى كردم؟ گوتيان: تاقمەى (حەشىشىيە) بوون، گوتى: نە بە خوا تاقمەى (بەحرى) بوون! بە و خودايە دەبى يەكيان لى نەھىلم، ئىنجا دەستيان بۇ دەرمان كردو برىنەكەيان بۇ دورىيە وە، مىرە (مەمالىك) ەكان كۆبوونە وە، بپارىياندا بىكوژن، گوتيان: مار كە برىندار كرا دەبى ھەر بكوژى، ركن الدين بىبىرس و فارس ئۆكتاي و چەند مىرىكى تىرى (بەحرى) شىريان لە كالان دەرگىشا و خۆيان گەياندە نىو بورجەكە، (تورانشا) خۆى ھەلدايە سەر ھەورەبانى بورجەكە و دەرگای لە سەر خۆى داخست و خويىنىش لە دەستى دەچۆرپايە وە، لە ژىرە وەپرا ئاگريان لە بورج بەرداو دەستيان بە تىرباران كردنى كرد، لە سەرپرا خۆى ھەلدايە خوارە وە و ھاوارى دەکرد: موسلمانىنە دەسلەتم ناۋى لىم گەپىن با بۇ قەلا بگەپىمە وە، كى لە ئىۋە پەنام

۱ المصدر نفسه ص: ۴۱۴.

۲ المصدر نفسه ص: ۴۱۴.

۳ تاريخ الأيوبيين ص: ۳۹۰.

دەدا، کێ دەیهوێ چاکەم لە گەڵ بکات؟!،^١ کەس وەلامی نەدایەوه، هەر بەرهو (نیل) پایدەکردو لە هەموو لایەکیشەوه تیری بۆ دەهاوێژان، بە ناچاری و بە ئومێدی ئەوهی بە مەلە خۆی بگەیهنێتە یەكێك لە کەشتیە لەنگەرگرتووەکان و خۆی تێدا مەلاس بەدا خۆی هەلدایە نێو (نیل) هوه، بەلام (فارس ئۆکتای) بە پەلە خۆی گەیانده سەری کوشتی، ماوهی (٣) پۆژ تەرمەکە لە قەراغ (نیل) مایەوه و کەس نەیدەوێرا بچێت بینێژی، پاشان نێردراوی خەلیفە عەبباسی هات و لەسەر تگای ئەو لەم قەراغەوه بۆ قەراغێکی تری دەریاکە گوازرایەوه و لەوێ نێژرا، ماوهی (٦١) پۆژ حوکمی گێرا.^٢

گوتراوه ماوهی دەسەلاتگێڕانی لە (مەنسوپە) دەرهی (٤٠) پۆژ بووه و لەو ماوهیەدا نەچۆتە نێو (قاھیرە) وه و بەسەر قەلای چیایدا نەپوانیوه و نەچۆتە سەر کورسی پاشایەتی،^٣ ئەمەو (دەولەتی ئەیبویی) دواى تێپەڕینی (٨١) سالو (١٧) پۆژ بەسەر تەمەنیدا بە کوژانی (تورانشا) دوا سولتانى کۆتایی پێهات،^٤ بەلام هەندێک میژوونووس دەلێن بەدەست لە کارکێشانەوهی (شجرة الدر) لە پۆستی سەلتەنەت کۆتایی بە دەولەتی ئەیبویی هاتووه،^٥ کۆمەڵە میژوونووسیکی تریش دەلێن: حوکمرانی (شجرة الدر) لە (میسر) دا درێژە پێدەری حوکومەتی (ئەیبویی) بووه، بەلام لە ولاتی (شام) دا حوکومەتی ئەیبویی چەند سالتیکی تر دواى حوکومەتەکەى میسریمان درێژەى کێشاوه.^٦

چوارەم: ھۆکارەکانی پوختنی دەولەتی ئەیبویی:

ھۆکارەکانی پوختنی دەولەتی (ئەیبویی) زۆن، بەلام دەتوانین هەمووانیان لە ھۆکاری پەرەوێزکردنی شەریعەت لە حوکمرانیدا کۆبکەینەوه، سەتەمکردن لە خەلکی پەش و پووت و پۆچوونی چەند سولتانیکیان لە دەولەمەندی و خوشگوزەرانیدا و بەرپابوونی کێشەى نێوخۆیی لەنێو خودی بنەمالەى ئەیبویی و خۆخۆری و خۆینێژی نێوانیان، هەموو ئەمانە سەریان کێشا بۆ لەنێوچوونی یەكجارەکی دەولەتەکیان، لە هەران و زەمانێکدا شەری خودا لە کاروبارەکانی حوکم و سیاسەتدا پەکی دەخری - وەکو لە سەردەمی دواى وەفاتی

١ النجوم الزاهرة ٦/٣٧١.

٢ كتاب الروضتين، نقلا عن الدولة الايوبية د. عكور ص: ٢٦٢.

٣ بدائع الزهور، نقلا عن الجوارى والقلمان ص: ٤١٦.

٤ المصدر نفسه ص: ٤١٦.

٥ عجائب الآثار ٥١/١، الجوارى ص: ٤١٦.

٦ الدولة الايوبية د. عكور ص: ٢٦٦.

(صلاح الدین) دا په کی خرا - تاکو کومه لو دهولت له دنیا تووشی ته مبه لئ و ته نگړه کانی
ژیان ده بن و له هه موو لایه نه کانی دینی و کومه لایه تی و سیاسی و نابووریدا تووشی شه پله
لیدان ده بن و گنده لئ و فیتنه و نازاوه تیراوه ناسا هه موو ولات ده ته نیته وه و هه موو خه ک
ده گړته وه و ژیانیان لی تفت و تال ده بیت،^۱ خدای به رزو مه زن ده فهرموویت: ﴿فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور: ۶۳).

بیگومان دوی وه فاتی (صلاح الدین)، سولتانه کانی دهولتی نه ییوبی بۆ چاره سهری
کیشمه کیښ و ناکوکیه نیوخوا ییبه کانیان خو یان له حاکمیه تی شهرع ده بوارد، نه مه
شوینه واریکی خرابی له سهر یه که یه که ی نه ندامانی بنه مالئ نه ییوبی داناو دهره نجام تووشی
دلۀ پراوکی و ترسو توقین و هه لپه هه لپ و دووبه ره کی بوون و که و تبوونه نیو گیزاوی ژینه وه،
بیگومان له نیوچوونی هیه نوممه تیک و پوخانی هیه دهولت تیک و ناواکرانی هیه شارستانی تیک
له په و په وهی میژودا له خورپا پووی نه داوه، به لکو ده بینین دوی نه وهی نه و گه له یان نه و
دهولت ته یان نه و شارستانی ته ماوه یه کی له باری پیدراوه، به لام له و ماوه یه دا له جیاتی
دادپه روهی سته می نه نجامداوه، له جیاتی چاکسازی گنده لئ په چاو کردووه، له جیاتی
په یرو کردنی پاسته شه قام خوی له گیلای داوه و لایداوه، دهره نجام سزای خودایان له سهر
واجب بووه و باجی کرده وه و هه لویسته ناپه سهند و نادروسته کانیان لی سه نراوه، چونکه
خودا نیعمه تی خوی له هیه دهولت و که سیك ناسینیته وه تا سپله یی له بهرامبه ردا نه کن،^۲
ثایه ته پیروژه کان سه باره ت به م بابته پاشکاوانه دهوین: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّكَ اللَّهُ لَمْ يَكْ مُغِيرًا
نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغِيرُوا مَا يَأْنُسُهُمْ﴾ (الانفال: ۵۳). واته: (چونکه خودا دهر وازه کانی
نازونیعمه تی به سهر هر نه ته وه یه کدا ناوه لا کردن هه تا خو یان له خو یان نه گورپییی، خودا
لئی نه گورپوین و به سهریدا دانه خستوون).

ثایه ته پیروژه کان له م باره وه نودن، به لکو قورئانی پیروز ده فهرموویت هه ندیک له و
نازونیعمه تانه ی خودا به سهر هه ندیک تا ک یان هه ندیک کومه لگای داده ریژئی له بابته تی په ت بۆ
شلکردن و مؤلۀ تدانه، هینده به و نازونیعمه تانه وه سهرگرم ده بن تا کار به وه ده گات نه و
نه رکانه له بیرخو یان ده به نه وه که خودا پاپسپاردوون جیبه جییان بکن، به لکو خودای

۱ الدولة العثمانية للصلاحي ص: ۵۲۰، الدولة الأموية ۵۶۸/۲.

۲ في تفسير الاسلامي للتاريخ نعمان السامرائي ص: ۸۸.

خاوه نازونېمه تېش له بېر خويان ده به نه وه، پټيان وايه نه وه د ستيان كه وتوه به هوى
هول و ته قلاو زېره كى و بېر تېزى خويانه وه بېوه، يان فله سغه لېده دهن و ده لېن: نه گه ر
شايان نه بوي نايه نه م نازونېمه تانه مان پې نه دد درا، خوداى بالا د سست سه باره ت به م جوړه
كه سانه ده فهرمويت: ﴿ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا
فَرَحُوا بِمَا آتَوْا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿١٤٤﴾ فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ ﴾ (الانعام: ٤٤-٤٥). نه وانه نه وه يان له بېر نه بو كه هر كه سيك خېرو بېرى دوتيا
داوا بكات خودا ده دياتى: ﴿ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ
نُؤْتِيهِ مِنْهَا ﴾ (ال عمران: ١٤٥). هه به به پاستى بى دوا پوژ تېده كوشى و سه ركه وتوه: ﴿ مَنْ
كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا
﴿١٤٦﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٤٧﴾
كُلًّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿١٤٨﴾ ﴾ (الإسراء:
١٨-٢٠). هه روه ها خوداى به رز ده فهرمويت: ﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً
مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِيَاسَ الْجُوعِ
وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤٩﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ
الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٥٠﴾ ﴾ (النحل: ١١٢-١١٣). با گوښېستى نه م بانگه شه پېر وژه
بين: ﴿ وَتَقَوْمٌ اسْتَفْغَرُوا رَبَّهُمْ ثُمَّ نُوْهُوا إِلَيْهِ يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيُرْسِلُكُمْ
قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتْلُوا تَجْرِيمَكُمْ ﴾ (هود: ٥٢). لېره دا چه ند نايه تېكى پېر وژ
به رېر چى هه نديك فله سغه لېده رى نه هلى كېتاب ده ده نه وه: ﴿ يٰ أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ
رَسُولُنَا يَبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْوَى مِنَ الرَّسُولِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ
وَنَذِيرٌ ﴾ (المائدة: ١٩). هه ر موفتيك و هه ر كومه لكايه ك و هه ر نومه تيك به رېر سيارى
په فته ركه كاني خويه تى و كه سى تر لېتى به رېر سيار نيه: ﴿ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾ ﴾ (البقرة: ١٣٤). گرنگ نه وه به خودا
خېرو بېرى خوى له كه س ناگري ته وه و به سه ر ئيماندارو كا فريدا دابه ش ده كات، پاشان

چاودىرى پەفتارو ھەلسوكە وتيان دەكات، ھەر كەسك سەر كەش بىت و ستم بكات و سېلە بىت و بە خراپى و لە خراپەدا بەكارى بىنى، ئەوا لە كاتى گونجاودا سزاي دادپەرورەنەى خوداي بۇ نازل دەبىت، تا سزاكە دەگاتە جى خودا ماوۋەيكى درىژخايەن مۆلەتى دەداتى و پىشمەكەى بۇ شل دەكات، كە سەعاتى سفر ھاتە پىشەو ۋە ئەجەل ھات ئەو كاتە خودا دەيگىرەت و ھەرگىز بەرى نادات، دەنا بى لەمە: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (البقرة: ۲۸۶). خوداي گەرە مۆڧى دروست كر دوو ۋە پىگاي خىرو شەپى بۇ پوون كر دوونەو ۋە: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۖ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۗ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝۱﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿۱۰﴾ (الشمس: ۷-۱۰). ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ (البلد: ۱۰). ۋەكو تىبىنى دەكرىت دەولەت و شارستانىەكان بەتاكە ھۆيك ناپوخىن، بەلكو كۆمەلە ھۆكارىك پالېشتى دروست بوونيان دەكەن و كۆمەلە ھۆكارىكى تىرش بەشدارى پوخاندنيان دەكەن، ھەندىك لەو ھۆكارانە كاريگەريان كەمە ۋە ھەندىكىشيان كاريگەريان زۆرە، بەلى دەولەتەكان و شارستانىەتەكان بە يەك گورز ناكەون، بەلكو چەند گورزىك وىكپا دايان دەتەپىنن،^۱ ئەمەى گوتمان لە سالى ۶۴۸ كۆچىداو لە ولاتى (ميسر) بەسەر دەولەتى ئەيىوبىدا ھات.

گرنگترىن ھۆكارەكانى بووخانى دەولەتى ئەيىوبى لە بوچوونى مندا:

۱- ۋەستانى بەرنامەى تازەگەرى و چاكسازى:

(صلاح الدينى ئەيىوبى) پەحمەتى خوداي لەسەر بىت پىاوى قۇناغى خۆى بوو ژمارەيەك سىقاتى بەرزو مەزنى تىدا درەوشابوونەو، بە ھوكمى ئەو ۋەى (نور الدين زەنگى) ھەزى بە جىھاد و زانست و لەخۇ نزىك كىردنەو ۋەى زانايان و بلاو كىردنەو ۋەى دادپەرورەى دەھات و مىرو ۋەزىرەكانىشى ھەمان پىيازى ئەويان گرتىبەر، (صلاح الدين) كەش و ھەوايەكى سافى بۇ سازاوتوانى لە گۆرەپانى سىياسى و سەربازىدا ئەسپى خۆى تاويدات و سىفەتە بەرزەكانى لە مەيدانى كىرداردا دەريخات، بەلام دەردى سەرەكى لەنىو دەولەتەكەى لەو قۇلەو ۋە سەرى دەرىنا كە نوئى بوونەو ۋە خۇ پىكخستەنەو ۋە ئاپاستەيەكى گىشتى ۋەرنەگرت و ھەموو بوارەكانى دەولەتى نەگرتەو، بەلكو بە ۋەفاتى سەر كىردە يان دامەزىنەر كۆتايى پىھات،^۲ لەبەر ژمارەيەك ھۆكار، لەو ھۆكارانە:

۱ ايعيد التاريخ نفسه؟ ص: ۱۲۵.

۲ هكذا ظهر جيل صلاح الدين ص: ۳۲۲.

۱- که موکوپي (قوتابخانه چاکسازيه کان) له بواړي چلاکي (فيقيهي حه پړه کي) یدا:

(قوتابخانه چاکسازيه کان) ی نه و سهرده چالاکيه کاني خوځيان له بهرهمه پنهاني پړه گه زی (نيخلاس و دلسوزی له کاردا) و بواړي (په روه رده) دا چپرکردېوه و که متر و ابوو گرنګي به ستراتيژيه ت بدهن، فيقيهي حیکمه ت له نارادا نه بوو، تا به و پېودانه دامه زراوه سياسي و نيداري و نابووريه کان و دابه شکردني بهرپرسياري تي و کارمهنده کانيان و بهرهمه پنهاني داهاته مروی و مادي ه کاني پي پړک بخن به جوړک له گه ل پيداويستي کات و شوينه کان بيته وه، له م بواره دا زياتر به پېړه وي (فيقيهي باوکان) به پړوه ده چوون که جه ختي له سر (پواله تي ثايني) سهرکردايه تي ده کرده وه و که متر گوئی به پواله تي (کوژه لايه تي) ددهات، مه لاو ماموستا کانيان ته ريقي تي (زوه د) يان ده گرت به رو هاوکات له گه ل نه مه شدا خوځيان ده دايه پال يه کيک له مه زبه فيقيهي ته قلیديه کان، بۆ ويته به يه کيکيان ده گوترا نه مه له سر (ته ريقي تي قادري) و (مه زه به ي شافيي) يه، به هه مان شيوه نه م قوتابخانه نه ددهاتن لايه تي حیکمه ت و فله سه فه ي عيباده ت تاوتوي بکن، که بيگومان له م پړگايه وه په ي به په ره سه ندني زانسته کاني سروشت و بوونه وهر ده بردري ت و له ته وای مه يدانه کاني ژيارو شارستانيه تدا سوديکي بهرچاويان لي ده بينري ت، نه م ناته وای و که موکوپري ي نيو فيقيهي سياسي و نيداري وای کرد مانه وه ي هه مو نه و ده سته و تانه ي جيلي (صلاح الدين) به ره مي هينابوون به ندبن به که سايه تيه کان نه ک دامه زراوه کان، کاتيکيش که سه سهر کرده کان، له سر شانقوي ژيان بزبوون، کاريگري دووم خوي هينا يه پيشه وه که خوي له بنه مال و گوشت و خويني خزم خزمينه دا ده نواند، لي ره دا بنه مال يان تيره و تايه فه جل وای دامه زراوه کاني حکومه ت و نيداره و خودي (قوتابخانه کاني چاکسازي) يشي گرت ده ست، نه م به ره و پيش چوونه ناسازه چند دياريه کي نادروستي لي هاته دي له وانه:

— کاتيک سهرده مي پړله کاني هاته پيشه وه به حوکمي نه وه فيقيهي کي سياسي له نارادا نه بوو تا کاروباره کاني ده وله تي پي پړک بخري ت و له دامه زراندي حوکمپاني ثاينده دا نه قشي هه بيت، پړله کان لايان به لای کلتوري بنه مال يي و تايه فه گه ري کرده وه که پي وايه حکومه ت و سهرکردايه تي کردني دامه زراوه په روه رده يي و زانسته کان ميراته و پړله کان له باب و باپيرانيه وه بويان به جي ماوه، نه مه سهری کيشا بۆ ليکيه لوه شاني ده وله ت و به ش به ش بووني، به م شيوه يه نه وه ي باب و باپيران گرديان کردېوه پړله کان به سهر خوځياندا دابه شکردو به پي داب و نيري تي عه شيره تگه ري کاروباري خوځيان تي دا هله ده سوړاند، که به

پێی ئەم کلتورە خاکی و خەڵکی نیشتمان تاپۆی ئەوانە، ھۆکمرانەکان دەتوانن مامەڵە ی کرپن و فرۆشتنی پێوە بکەن و لە کاتی جەنگ و صوڵحدا بەکاری بێنن.

— کەموکۆپی فێقی سیاسی و ئیداری (دەوله‌تی ئەیوبی) سەری کیشا بۆ ته‌قینه‌وه‌ی بوپکانی شەپو ئاژاوه‌ی نێوان سولتان و میرانی سوپا، وەکو پووداوه‌کە ی نێوان (مەلیک کامیل) و (عیباد الدین أحمدی کۆپی مەشتوبی کوردی مەکاری)، (ابن خلکان) دەربارە ی دەلێ: (عماد الدین) گەنج بوو، لە بەر پێزی (سیف الدین ئەبو مەجای مەشتوبی مەکاری) ی باوکی، — کە یەکیک بوو لە گەورە سەرکرده‌کانی سوپای (صلاحی) —، (صلاح الدین) پێزی لێ دەنێت و مەریمی (نابلوس) ی دەخاتە بەردەست، پاشان (عماد الدین) گەلەکۆمە بە خزمە ھەکاریەکانی دەکات و بریار دەدات مەلیک (کامیل) لێ بخات و (فایزی) ی برای لە جێگە دابنێ، بەلام ھەولەکە ی سەری نەگرت و ھاوکات لە گەل ئەویدا سوپا خۆی بۆ پووبەپووبوونەوه‌ی ھێرش و پەلاماری خاچەرستان سازکردبوو ئالۆزی و بگرەوبەرە ی تێدا پەیدا بوو، (عماد الدین) بەرەو قەلای (حران) کشایەوه‌، تا لە سالی (٦١٠) ی کۆچیدا کۆچی دوایی کرد خۆی لەوێ مەڵاسدا.^١

بە کورتی: نەبوونی فێقیکی سیاسی و ئیداری لە نێو دەوله‌تی ئەیوبی: دوای سەرەدمی سولتان (صلاح الدین) سەری کیشا بۆ ھاتنە پێشەوه‌ی چەند سەرکرده‌و ھۆکومەتیکی تاکرەو: لە جیاتی ئەو بە شەریعت و پراویژو نەخشەدانان ھۆکمی ئوممەت بکەن ھێزو زەبرو زەنگو تاکرەوی و سەرپێچی و ھۆکمی سەرپێشیان پەچاو کردبوو.^٢

— (دەوله‌تی ئەیوبی) لە سەر بنەمای فیکرە ی جیھادی پزگارکردنی نیشتمانی ئیسلامی لە چنگ ھێرشی خاچەرستان دامەزرا، پەسەنایەتی فیکرە ی جیھادی ئیسلامی لە ناخی خەڵکی شام و میسردا زیندوو کردەوه‌، کارنامە ی جیھادەکە ی (صلاح الدین) کە میژوو لە سەر پستە ی لاپەرە پزنگدارەکانیدا بۆی تۆمار کردوین لە گۆرەپانی کرداردا شەقلێ بە دەریای دەروونی موسلماناندا، بەلام دوابەدوای وەفاتی (صلاح الدین) فیکرە ی جیھاد لە شیویکدا مایەوه‌ و دەوله‌تی ئەیوبیش چووە شیویکی ترەوه‌ و بە کورتی ئەو قۆناغە ی بەزاند، خۆ ئەگەر ئەم دەوله‌تە بەم شیوە یە درێژە ی کیشابایە و بمابایەوه‌ ئەوا بۆی مەبوو فیکرە ی جیھادی ئیسلامی کۆتایی پێ ھاتباو مەیدان بۆ خاچەرستان چۆل ببایە و بە ویستو

١ المصدر نفسه ص: ٢٢٢.

٢ المصدر نفسه ص: ٢٢٢.

خواستی ځویان ټاينده و چاره نووسی ئیسلامیان په سم کښابایه، که واته ټاوابوونی ده ولته تی نه یو بی و هاتنه پېشه وهی ده ولته تی مه مالیک له جیگایدا ده برېنیکي به هیژوپیز بوو بڼ په تکرده وهی له نیوچوونی فیکره ی جیهاد، لیرهدا ده گینه نه و نه نجامه: ټاوابوونی نه ستیره ی سه لته نه تی نه یو بی و ه لاتی نه ستیره ی ده ولته تی مه مالیک له جیگایدا به کرده وه په تی کرده وه که فیکره ی جیهاد و به رهنکاری ئیسلامی هرگیز کوټای پی نایه ت، به لکو ده بیټ به رده وام به هیژتر بکریټ و دریژه ی پی بدریټ تا به ته واوه تی ئامانجه کانی خوی ده پیکي، پیویسته له سر نه وه یه که له دوا ی یه که کان دریژه به فیکره ی جیهاد بده ن، نه گهر له سر حیسابی پووخانی ده ولته ته کانیان و پیاوه خو شه ویسته کانیشیان بیټ ده سته رداري نه بن، چونکه مانه وهی فیکره که به زیندووی له حکومتیک باشته ره که هیچ هیژو ده سه لاتیکی نه.^۱

ب - ده مارگیری بڼه مالیه یی:

یه کیکی تر له و دیارده خراپانه ی به شداری وه ستانی بزوتنه وهی تازه گهری و چاکسازی کرد بریتی بوو له و ده مارگیری بڼه مالیه یی خوی به نیو خودی ناوه ندی قوتا بخانه چاکسازیه کانیاندا کردبوو، له م باره وه ده توانین سوود له نوو سراوی میژوونو سانی نه و سرده مه ی وه کو (ابن الوردی) و (ابن المستوفی) بکه ین، نه وان ده لئین: دوا به دوا ی وه فاتی شیخ و مه لای قوتا بخانه کان پیک پوله و نه وه کانیان به بی نه وهی ئاماده باشی زانستی و ئایینی و په وشتیان تیدابیت جیگه ی نه وانیان ده گرت ه وه، به م شیوه یه ده مارگیری ئایینی و مه زه بی و بڼه مالیه یی به سر (قوتا بخانه چاکسازی) یه کاند زال بوو، له لایه ن نه وه کانه وه پاوان کران، زانایان و پوښنیران ده ستیان له کاره کانیان کښایه وه، ته ریه ت و سو فیگه ی - که له بری په روه رده و زانست و کردار بایه خیان به توقوسات و پوالت ددها - بالی به سرده کښان، له مه ولا (قوتا بخانه کان) به ناوی دامه زړینه ره کانیانه وه که هر یه که یان نیسبه تی ته ریه تیکی ده درایه پال وه کو ته ریه تی قادری یان به یانی یان پوفاعی ده ناسیتران.^۲

۲- زولم و سته م:

سته م به نیسبه ت لاشه ی ده ولت وه کو نه خو شی وایه به نیسبه ت لاشه ی مروقه وه و په له له مردنی ده کات، پاش نه وهی بابای نه خو ش ماوه یه که به درده که یه وه ده نالئینی، به هاتنی

۱ الجبهة الإسلامية في مواجهة المخططات ص: ۳۹۵.

۲ مكذا ظهر جيل صلاح الدين ص: ۳۲۳.

(ئه‌جه‌ل) کۆتایی به‌ ژیا‌نی دیت و ده‌مریت، زۆلم و سته‌میش ده‌ردی‌کی کوشنده‌یه و به‌ربیت‌ه
لاشه‌ی هه‌ر ده‌وله‌تیک خۆر که ئاسا به‌ره‌به‌ره دایده‌پزینی و پاش به‌سه‌ربردنی ئه‌و ماوه
دیاریکراوه‌ی خودا به‌پیتی سوننه‌تی گشتی خۆی به‌ هۆی ئه‌و که مه‌ دادپه‌روه‌ریه‌ی تییدا ماوه
ده‌یه‌پزیت‌ه‌وه له‌گه‌ڵ نه‌مانی ئه‌وه‌نده‌ش ئه‌جه‌ل ده‌گاته سه‌ری و دا‌پوخانی حه‌تمی به‌سه‌ردا
دینی،^۱ خودا (جل جلاله) ده‌فه‌رموویت:

﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (الاعراف: ۳۴)،
(ئالوسی) په‌حه‌ته‌ی خ‌وای لی بی‌ت له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لی: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ واته: هه‌ر
ئومه‌تیک - ی نی‌و ئومه‌ته‌ سته‌مکاره‌کان - ئه‌جه‌لی‌کی بۆ دیاری کراوه، به‌و واتایه‌ی
کاتیک و سه‌عاتیک س‌ف‌ری بۆ له‌نی‌و‌بردن و له‌ په‌گو و پ‌یشه‌ ده‌ره‌ینانیان دیاری کراوه، به‌لام
هه‌رچه‌نده له‌نی‌و‌چوونی گه‌لان شتی‌کی حه‌تمی و چاوه‌پوانکراوه، به‌لام ئی‌مه‌ نازانین که‌ی پ‌و
ده‌دات، واته: ئی‌مه‌ دل‌نیا‌ین که‌ گه‌لی سته‌مکار به‌ هۆکاری زۆلم و سته‌مه‌که‌یه‌وه به‌پیتی
سوننه‌تی خودا ده‌بی هه‌ر له‌نی‌و‌ب‌جی، که‌سیش جگه‌ له‌ خوا ناتوانی سال و پۆ‌ژو سه‌عاتی ئه‌و
له‌نی‌و‌چوونه‌ دیاری بکات و بزانی.^۲

﴿ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفُرَى نَقَصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾ (١٠٠) وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ
ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا
زَادُهُمْ غَيْرَ تَنْبِيٍّ (١٠١) وَكَذَٰلِكَ أَخَذُ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْفُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ
(١٠٢) ﴿(هود: ۱۰۰-۱۰۲). ئه‌م ئایه‌ته‌ پ‌ی‌رۆزه‌ ده‌ری ده‌خا که سزای خودا ته‌نها له‌سه‌ر
ئومه‌ته‌ سته‌مکاره‌کانی پ‌یشدا کورت هه‌ل‌نه‌هاتووه، به‌ل‌کو هه‌ر گه‌ل و ئومه‌تی‌کی ت‌ریش
هه‌مان زۆلم و سته‌می ئه‌وان ئه‌نجام بدات ئه‌وا به‌پیتی سوننه‌تی گشتی خودا سه‌باره‌ت به‌
مانه‌وه‌ له‌نی‌و‌چوونی گه‌لان، ده‌بی ئه‌و‌یش هه‌مان سزا ب‌ج‌یزیت و له‌نی‌و‌ب‌جیت، چونکه‌ کاتیک
خودای بالاده‌ست به‌سه‌ره‌اتی ئه‌وان ده‌گ‌یریت‌ه‌وه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَكَذَٰلِكَ أَخَذُ رَبُّكَ إِذَا
أَخَذَ الْفُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ﴾ (١٠٢) ﴿(هود: ۱۰۲). خودا پ‌وونی ده‌کاته‌وه هه‌ر
که‌س و ئومه‌تیک به‌شداری ئه‌و ئومه‌ته‌ له‌نی‌و‌چوانه‌ بکات له‌و کارو کرده‌وانه‌یاندا که سه‌ری

۱ السنن الالهية، د. عبدالکريم زيدان ص: ۱۲۱.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۲۱.

کښا بڼ له نښوچوونيان، نه واده بڼ به شداری نه و نه نجامه تاله شيان بکات که تووشی هاتن، نایه ته که ده فهرموویت ستم بقیه و^۱ له بهرامبر مه ترسیه کانیدا وریامان ده کاته وه، ده گونجی ده وله تیکی کافر داپه روه بی، به وواتایه یی هوکمپانه کانی ستم له خه لک ناکه ن، خه لکه که شی له نښو خویاندا ستم له یه کتری ناکه ن، نه م ده وله ته هرچه نده کافریش بیت ده میتیتته وه، چونکه له سوننه تی خودادا نیه ده ولت به هوی کافر بوونیه وه له نښوچی، به لام هر کاتیک ستمی هوکمپانه کانی دهرهق به خه لکه که یی و ستمی خه لک دهرهق به یه کتری هاته سر کوفره که یی نه و کاته ده بڼ له نښو بجی،^۲ خودای بالاده ست ده فهرموویت:

﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفُرَىٰ يَظْلُمُ وَأَهْلَهَا مُصْلِحُونَ﴾ (هود: ۱۱۷). نیمای (پازی) په حمه تی خوی لی بیت له ته فسیری نه م نایه ته دا ده لی: (الظلم) له و نایه ته دا به واتی (شیرک و کوفر) بیت، به واتی نه م: خودای بالاده ست خه لکی شاریک ته نها له بهر نه وه ی موشریکن له ناو نابات، نه گهر له گه ل یه ک گونجاو چاک بن و مامه له یان پڼکوپیڼک بیت و له سر بڼه مای چاکه کاری په فتر له گه ل یه کتردا بکه ن).^۳

له ته فسیری قورتوبیشدا هاتوه: (بظلم) واتا به هوی شیرک و کورفره وه، (واهلها مصلحون) واته سه باره ت به مافه کانی یه کتری چاکن و سنووری یه کتر ناشکینن، واتی نایه ته که: خودای بالاده ست ته نها به هوی کافر بوونیه وه له نښو یان نابا، تا گه نده لی و زولم ستمی خویانه وه نه چیتته سر، وه کو چوڼ خودا گه لی شوعه یی به هوی (ته رازوویازی) و گه لی (لوط) یشی به هوی (نښو یازی) له نښو برد.^۴ (ابن تیمیه) بهر په حمه تی خودا بکه وئ سه باره ت به له نښوچوونی ده وله تی ستمکار — نه گهرچی موسلمانیش بی — ده لی: کاروباری خه لک به هوی عه داله ت و داپه روه یی به پڼکوپیڼکی به پڼوه ده چی نه گهر هندی تاوان و گونا می به دهر له ستمی له گه ل نه نجام بدرین، ستمیک که سرده کیشی بڼ پیشیلکردنی مافه کانی خه لک، بویه ده گوتريت: خودا ده وله تی داپه روه رپاوه ستاو ده کات نه گهرچی کافریش بیت، به لام ده وله تی ستمکار رپاوه ستاو ناکات با موسلمانیش بیت، ده شگوتري: دونیاداری له گه ل داپه روه یی و بی باوه پی به پڼوه ده چی و دریزه ده کیشی، به لام له گه ل ستم و نیسلام به پڼوه ناچی و دریزه ناکیشی، چونکه داپه روه یی سیسته می هه موو

۱ الدولة الاموية للصلابي ۵۷۱/۲.

۲ السنن الالهية، ص: ۱۲۱.

۳ تفسیر الرازي ۱۶/۱۸.

۴ تفسیر القرطبي ۱۱۴/۹.

شتیکه، نه‌گه‌ر کاروباری دنیا به دادپه‌روه‌ری به‌پۆه بجی پاره‌ستاو ده‌بیته‌ نه‌گه‌ر به‌ سته‌م به‌پۆه بجیته‌ پاره‌ستاو نابیت، نه‌گه‌رچی خاوه‌نه‌که‌شی هینده‌ی ئیمان هه‌بی به‌شی قیامه‌تی بکات.^۱

له‌ سه‌رده‌می نه‌یوبیه‌کاندا زولم و سته‌می گه‌وره‌ نه‌نجام دران، خۆبه‌خۆ خوینی یه‌کتریان پشت، له‌ پیناوی گرتنی جله‌وی ده‌سه‌لات و زالبون به‌سه‌ر خه‌لکدا برا برای به‌ ناهه‌ق ده‌کوشت، مام خوینی برازی به‌ خۆپایی ده‌پشت، (دیمه‌شق) گه‌مارۆ دراو دانیشته‌وانه‌که‌ی تووشی برسیتی کرا، هه‌ندیک سولتانان زیاده‌پۆییان له‌ سه‌روه‌ت و سامانی گشتی موسلماناندا ده‌کرد، جاروبار به‌بی پاساو ده‌ست درێژیان ده‌کرده‌ سه‌ر مولک و مالی په‌عیت، له‌ کتیبی (الایوبیین بعد الصلاح الدین) و (الحمله‌ الصلیبیه‌ الرابعه‌ والخامسه‌ والسادسه‌ والسابعه‌) دا به‌ درێژی له‌ سه‌ر ئه‌م بابته‌ پۆیشتوم.

۳- خۆشگوزهرانی و پۆچوون له‌ هه‌وا و هه‌وه‌سبازیدا:

خودای به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقْيَةً يَبْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ (هود: ۱۱۶). ﴿وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ﴾ واته: سته‌مکاره‌کانیشیان به‌ دوی نه‌و خۆشگوزهرانیه‌ که‌وتن که‌ بۆیان سازابوو، لێره‌دا مه‌به‌ست له‌و سته‌مکارانه: نه‌و که‌سانه‌ن پێگریان له‌و خراپانه‌ نه‌ده‌کرد که‌ نه‌نجام ده‌دران، واته‌ بایه‌خیان به‌ فه‌رمانکردن به‌ چاکه‌و پێگرتن له‌ خراپه‌ نه‌ده‌دا که‌ یه‌کیکه‌ له‌ پایه‌ گه‌وره‌کانی ئاین، به‌لکو بایه‌خیان به‌ پابواردن و خۆشگوزهرانی و هه‌وا و هه‌وه‌سبازی و که‌لکه‌له‌ی کوپخایه‌تی ده‌دا،^۲ خوداش به‌ پێی سوننه‌تی خۆی هه‌ر ده‌وله‌تیک به‌م شیوه‌یه‌ی لی بیته‌ و له‌ شه‌رعی خودا دوورکه‌وتیه‌وه‌ سزای بۆ نازل ده‌کات: خودا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرِيبٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ (۱۱) ﴿فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ﴾ (۱۲) ﴿لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُلُونَ﴾ (۱۳) (الأنبياء: ۱۱-۱۲). به‌ پێی سوننه‌تی خودا ئوممه‌ت به‌ هۆی گه‌نده‌ل بوونی ده‌وله‌مه‌ند و خۆشگوزهرانه‌کانی له‌نیو ده‌چی، خودا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا

۱ رسالة الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر ص: ۴۰.

۲ السنن الإلهية في الامم والجماعات والأفراد ص: ۱۸۶.

أَرَدْنَا أَنْ تُهْلِكَ قَرْنَهُ أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَسُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ (الإسراء: ۱۶).
 له تهفسیری ئەم ئایەتەدا ھاتووہ: کہ کاتی لەنیوچوونیان نزیک بۆوہ، ھەرمان بەسەر
 خۆشگوزەرانەکانیاندا دەدەین گوێپایەلی و ھەمانبەردار بن، مەبەست لە (مترفییە):
 خۆشگوزەران و دەسەلاتدارو پاشاکانیان، بەلام کہ بە گوئییان نەکردین و لەسەر
 گەندەلکاریەکانیان بەردەوام بوون، ئەوا سزای لەنیوچوونیان بەسەردا واجب بوو و ئیتمەش
 تەفرو تونامان کردن، لێرەدا خودا (جل جلاله) بە تاییبەت ناوی خۆشگوزەرانەکانیان هیناوه
 بەلام ھەرمانەگە گشتیە و پەوی لە ھەموو ئوممەتەکە، چونکہ ئەوان گەلیکی گەندەلن و
 سەر بە کۆمەڵە سەرۆکیکی گومرآن، ئەوان شوێن ئەو سەرکردە خراپانە کەوتن و گەندەلێش
 تیراوه ئاسا ھەموو لایەکی گرتەوہ، بۆیە بێگومان ھەرمانەگە پەوی لە ھەموو لایەکیانە.^۱

کاروباری سەلتەنەتی ئەیوبیان لە سەردەمی (صلاح الدین) بە پێکەپێکی بەرپۆوہ دەچوو،
 بەلام لەگەڵ ھاتنە پێشەوہی سەردەمی پۆلەکانی کاروبار لە گریژە نەچووو بارودۆخ بەرەو
 خراپی پۆیشت، ژمارەییکیان خۆشگوزەرانی و ھەواو ھەوہ سبازیان ھەلبژاردو خۆیان لە
 نازوئیمەتەکاندا قوم کردو بە گوناھو تاوان و سەرپێچی کردنی ھەرمانەکانی خوداوە سەرقال
 بوون، بەلگە لەسەر ئەم بەزم و پەزمەیان زۆردن ئەمەیی بە نمونەیی دێنینهوہ لە دوو
 سەردەمی مەلیک (ئەفزەل) و مەلیک (صالح) دا پوویداوہ، (ئوستاد دار) سەرۆکی
 ئەمیندارەکانی مەلیک بوو، لە لایەکەوہ وەزیر بوو و لە لایەکی تریشەوہ لە کاتی جەنگەکاندا
 سەرکردایەتی سوپای ھەتھکردنی (دیمەشق) دەکرد، ھەرقی بە ھەلال و ھەرام نەدەکرد
 ھیزو پۆستی دەسەلاتی لە کاری خراپدا بەکار دەھینا، کار بەوہ گەشت تاوانیکی گەورەیی
 ئەنجامداو بە پێچەوانەیی ھۆکمەکانی ئایین پەفتاری نواندو ھەست و نەستی موسڵمانانی
 بریندار کرد، ئەمەو لەسەر بانی یەکیک لە مزگەوتەکانی (قاھیرە) ژووریکی بە ناوی
 (تەپلخانە) دروست کردو گۆرانی و موسیقی تیدا ئی دەدرا، سولتانی زانیان (عیزی کوپی
 عبدالسلام) بەرەنگاری ئەم تاوانە بۆوہ، ھەروہا لەو سەردەمەدا گرنگی زۆر بە سفرە
 پازاندنەوہ دەدراو سازکردنی خواردن و خواردنەوہی ھەمەپەنگو بەسەر یەکنانی سەرۆت و
 سامان و پاگرتن و زۆرکردنی ئەسپ و لاخی سواری و خانوبەرە و کۆشک و تەلارو جلوبەرگ و
 فرەژنی بە لای ھەندیک لە میرو سولتانەکانی بنەمالەیی ئەیوبیەوہ بایەخی بی ئەندازەیی پی
 دەدرا، کہ ھەموو ئەم کلتورانە سەر بۆ لەنیوچوونی دەکیشتن.

۱- په‌گځستنی شورا:

نه‌یوبیه‌کان سیستمی پاووژیان هه‌لدايه نه‌ودیو دیواری هوکمپرانیه‌وه، له کاتیکدا پاووژ نه‌و سیستمه‌یه له‌سه‌ر بڼه‌ماکانی هه‌لبژاردنی نازادی پکه‌به‌ری وه‌ستاوه و سه‌رکرده پاشیده‌کان به‌ ناماژه‌ی قورشان و سوننه‌ت په‌پړه‌وه‌یان لی‌کردوه، بازدان به‌سه‌ر پاووژدا په‌رچه‌کداری سامناکی له‌نیو ده‌وله‌تی نه‌یوبیدا لی‌که‌وته‌وه، خوژا‌ل‌کردن و ده‌ست به‌سه‌رداگرتن بوو به‌ تاکه‌ پړبازي به‌ ده‌سته‌وه‌گرتنی پۆستی سه‌لته‌نه‌ت، نه‌مه‌ مه‌لیک (عادل) و کاتیک به‌سه‌ر برازاکانیدا زال ده‌بی پوویه‌پووی وه‌زیره‌کانی ده‌لی: نیستا له‌گه‌ل نه‌وه‌دا پیر بووم و به‌سالدا چووم شتیکی ناشیرینه‌ بۆ من میرایه‌تی (نه‌تابه‌کی) به‌سه‌ر نیوه‌دا بکه‌م، هه‌رچه‌نده سه‌لته‌نه‌ت ماله‌میرات نیه‌ به‌لکو هی نه‌و که‌سه‌یه زال و ده‌سه‌لاتی هه‌یه، ده‌بویه به‌کسه‌ر دواي سولتان مه‌لیک ناسری برام (خوا په‌حمی پی بکات) نه‌م پۆسته بۆ من بویه، به‌لام من به‌ خاتری پړزو حورمه‌تی برایه‌تی خوّم تی نه‌گه‌یاند، کاتیکیش ناکوکی و نازاوه هاته‌ ناراوه‌ ترسام سه‌لته‌نه‌ت له‌ ده‌ست من و له‌ ده‌ست برازاکانم ده‌ریچیت، نیستاش کاروبار گه‌یشتوته دواخالی،^۱ پاش نه‌مه (مه‌لیک عادل) شه‌پړکی ژوری له‌گه‌ل‌کردن و به‌ره‌و سیستمی مه‌لیکایه‌تی بایدایه‌وه و کوپه‌کانی خوی کردنه میراتگری سه‌لته‌نه‌ته‌که‌ی و، نه‌م سیستمه‌ به‌شداریه‌کی کاریگه‌ری هه‌بوو له‌سه‌ر پوخانی ده‌وله‌تی نه‌یوبی چونکه: سۆزی باوکایه‌تی و خزم خزمینه‌ و هیزی ده‌مارگیری تیدا به‌سه‌ر کاری ده‌وله‌تداریدا به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی زال ببوو، نه‌مه‌ش سه‌ری کیشا بۆ نه‌م چهند خاله‌ی خواره‌وه:

- ته‌سک‌کردنه‌وه‌ی بازنه‌ی هه‌لبژاردنی سولتان له‌ بڼه‌ماله‌یه‌کی دیاریکراودا.
- کورته‌لینانی بڼه‌مای پاووژ له‌ بڼه‌ماله‌ی به‌هیزی هوکمپراند.
- پۆستی سه‌لته‌نه‌تی پاده‌ستی که‌سیک ده‌کرد که له‌ هه‌مان کاتدا که‌سی باشت هه‌بوو، به‌لکو ده‌یدایه که‌سیک مه‌رچه‌کانی نه‌و پۆسته‌ی تیدا نه‌بوون و که‌سانیکیش هه‌بوون هه‌موو مه‌رچه‌کانی تیدا کو‌ببوونه‌وه و فه‌رامۆش ده‌کران.
- دانانی هوکمپرانانیک که‌ جیگای تۆمه‌ت و گومان بوون.
- نه‌مه‌ وای له‌ هه‌ندیک خه‌لک کرد گومانیان به‌سه‌ر شه‌ریه‌تی به‌یعه‌تدان بۆ سولتان و وه‌لی عه‌د بۆ دروست ببی.

● سەری کیشا بۆ دروست بوونی دوژنایەتی لە نیتو بنەمالە ی ئە یوبیداو پاشانیش بۆ نەمان و لە دەستچوونی هێزو دەسەلاتیان.^۱

م ناکۆکی نیتوخی نیتو بنەمالە ی ئە یوبی :

سوننەتی خودای کارزان لە بەرامبەر نەتەوه کاندای جیگیرە و تۆزقالتیک گۆرانی بەسەردا نایەت، خودای بالادەست و لیزان ناکۆکی نیتوخی کردووه بە یەکیک لە هۆکارە هەرە گەورەکانی لە نیتوچوونی گەلان و پووخانی دەولەتەکانیان، پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ((فإن من كان قبلكم إختلفوا فهلكوا))، واتە: کەسانیک یان گەلانیک لە پێش ئێوەدا هاتن و ناکۆکیان تیکەوت و لە نیتوچوون، لە پڕیوایەتیک تردا دەفەرمویت: ((فأهلكوا)) واتە: جا لە نیتوبران، (ابن حبان) لە (ابن مسعود) هەو خۆی لێ پاری بێت پڕیوایەت دەکات: ((فإنما أهلك من كان قبلكم الاختلاف))،^۲ واتە: بە تەنھا ناکۆکی و ئاژاوە ی نیتوخی گەلانی پێش ئێوە ی لە بەین برد.

دەتوانین لە ماوەی ئەم لیکۆلینەوه میژووبیەدا وانەیەکی گەڕگ فێر ببین: کە بە هەموو شیوەیهک خۆ لە ناکۆکی و کێبەپکێی ناشریفانە بپاریزین چونکە ئەمە سەر بۆ لە نیتوچوون دەکیشی، ئەمە ی گوتمان بوو مایە ی لە نیتوچوون و پێچانەوه ی یە کجاریەکی تۆماری دەسەلاتی ئە یوبی، ناکۆکی و ئاژاوەکانیان چەند هۆکاریکیان لە پشتهوه بوون، وەک: (لاوازی هاندەری ئایینی لای هەندیک لە سولتانەکانیان، خۆپەرستی و خۆویستی، ئاژاوەگێڕان لە سەر بەرزەوهندیە دنیاییەکان و خۆبەکوشتدان لە سەری، داکۆکی کردن لە سەر کورسی دەسەلات و پۆستە بەرزەکانی حکومەت، بەرپۆهەبردنی حوکومەت بە گۆیرە ی هەواو هەوس لە لایەن هەندیک تاکێ خانەوادە ی ئە یوبیەوه).

ئەم هۆکارانە بوونە دەستەچیلە ی ئاگری ناکۆکیەکانی نیتو ئەندامانی بنەمالە ی ئە یوبی و بوونە کتیی پووخینەری بینای دەولەتە کەیان، (ابن خلدون) بە دوا داچوونیکێ باشی ئەم راستیە ی کردووه و دەلی: یەکیک لە شوینەوارەکانی پیریوونی دەولەت دا بەش بوونیەتی، کیشمە کیشمی نیتوخی بنەمالە سنووری دەسەلاتی دەولەتە کە تەسک دەکاتەوه، پاشان کار بەوه دەگا کۆت کۆت بکریت و بپوکیتەوه.^۳

۱ نظام الحكم في الاسلام ص: ۳۰۷.

۲ صحيح البخاري بشرح المغناني ۱/۹-۱۰۲.

۳ الضعف المعنوي وأثره في سقوط الأمم ص: ۱۱۸.

بئگومان دوبه دواى وه فاتى (سولتان صلاح الدين) ئازاوه يه كى توند به روكى نه ندامانى بنه ماله ئه يوبى گرتو، هه موويان له دژى يه ك پاست بوونه وه و برا پڙو حورمه تى برى نه ده گرتو مام به زه يى به برازاكانيدا نه ده هاته وه، (مهليك عادل) نه زانى و كه وده نى پوله كانى (صلاح الدين) كرده بيانوو و په يوه نديه كونه كانى و پله وپايه پيشينه كانى به كارخستو و هوليدا پيش نه وه (مهليك عه زين) و سه رياره كانى شمشير له كالان ده ركيشن، تيكشكانى كى گورچوبى سه ريارى و سياسى به سه ردا تو مار بكرىت، نه مه له حاله تيكدا كيبه پكى نيوان ميره كانى (صلاحى) - واته ميره كانى صلاح الدين - و ميره كانى (نه سه دى) - واته ميره كانى اسد الدين شيركو كه صلاح الدين له نيو نه واندان پيگه ي و به مه قامى سه لته نه ت گه يشت - له گورپدا بوو، (مهليك عادل) نه م دوو لايه نه ي ليك توند كردن و هه وله كه شى سه رى گرت.^۱

قازى (خلاف) به م شيوه يه وه سفى بنه ماله ئه يوبى ده كات:

له م بنه ماله يه دا باوكه كان پيگه و تن و مه ليكايه تيان كرد، پوله كانيان ناكوك بوون و ليكه و تن و له نيوچوون، نه گه ر نه ستيره يه ك ئاوابى چ فيل هه ن ده ركه ويته وه؟، نه گه ر پوشاكى ك كون بوو هه ر به ره و دپان ده پوات و دووره وه كو خوى لى بيته وه، پيرپه وي خوى بگريته وه، نه گه ر خودا له گه ل يه كيك له دوو دوژمن بوو كى ده رفته تى نه وه يان دى خوداى له گه ل بيت.^۲

دوبه دواى مردنى (مهليك عادل) يش ئازاوه و دووبه ره كى نيوانيان به رده وام بوو، به جورىك شه پى نيوان (مهليك معظم) و (مهليك كامل) كوپانى خانه واده ئه يوبى به ره و خراپتر پويشت.

۶- دوستايه تى كردنى مه سيحيان:

دوستايه تى و ده ستبه ردارى (الولاء والبراء) يه كيگه له پيداويستيه كانى ئيمانى پاست و دروست، ده ولت له سه رده مى (صلاح الدين) دا كارى به م نايه ته پيرۆزه ده كرد: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُوا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ. وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ (ال عمران: ۲۸).

۱ ئى تاريخ الايوبيين والمماليك، قاسم عبده ص: ۸۲-۸۳.

۲ نور الفقهاء ص: ۱۷۴.

واته: نابیی ئیمانداران جگه له ئیمانداران کهسانی کافر بکهنه دۆستو یارو یاوه‌ری خۆیان، هه‌ر کهس و گه‌لێک ئه‌مه‌ بکات، مافی به‌سه‌ر خوداوه‌ نامینێ، جگه‌ له‌ حاله‌تیک ترستان لێیان بێ، خودا له‌ سزای خۆی ده‌تانترسینێ - تاشتی وانکه‌ن - چونکه‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خودایه‌ - و له‌مه‌ لێتان ده‌پرسیته‌وه‌.

هه‌روه‌ها خودای به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ يَتَوَلَّكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (المائدة: ۵۱).
واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیماننان هه‌تاوه‌ جووله‌که‌ و دیانه‌کان مه‌که‌نه‌ دۆستی خۆتان - له‌ کاتیکدا - ئه‌وان - له‌ دژی ئیوه‌ - دۆستایه‌تی یه‌کتر ده‌که‌ن، هه‌ر کهس له‌ ئیوه‌ دۆستایه‌تیان بکات ئه‌وا ده‌چیته‌ پیزی ئه‌وانه‌وه‌، خودا هه‌دایه‌تی گه‌لی سه‌مه‌کار نادات
هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: ((أوثق عرى الإيمان: الموالاة في الله والمعاداة في الله والحب في الله والبغض في الله))،^۱ واته: پته‌وترین په‌گی ئیمان: دۆستایه‌تی کردنه‌ له‌ به‌ر خاتری خودا، دوژمنایه‌تی کردنه‌ له‌ به‌ر خاتری خودا، خۆشویسته‌نه‌ له‌ به‌ر خودا، پق لێبوونه‌وه‌یه‌ له‌ به‌ر خودا.

دۆستایه‌تی و دوژمنایه‌تی له‌ به‌ر خودا له‌ سه‌رده‌می (مه‌لیک کامیل) دا لاواز ببوو، کاتیک قودس به‌بێ به‌ره‌نگاری و پژانی خۆین درایه‌ ده‌ست (ئیمپراتۆر فریدریکی دووه‌م) ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ چاکتر پۆشن بۆوه‌، موسڵمانان ئه‌مه‌یان به‌ تاوانیکی گه‌وره‌ داناو خه‌م و په‌ژاره‌ به‌ جوړیک دایگرتن که وه‌سف ناگریت، (مه‌لیک کامیل) ئاماده‌یی ته‌واوی تێدا بوو له‌ دژی (مه‌لیک معظم) ی برای - که له‌ گه‌ل خواره‌زمیه‌کان هاوپه‌یمانیتی به‌ستبوو - هاوپه‌یمانی له‌ گه‌ل (خاچه‌رستان) بیه‌ستی، له‌ لایه‌کی تزه‌وه‌ (مه‌لیک صالح نجم الدین إسماعیل) هاوپه‌یمانیتی له‌ گه‌ل خاچه‌رستان گرێداو قه‌لایه‌کی ته‌سلیم کردن، (شیخ عزالدین کوپی عبدالسلام و ابن الحاجب) له‌ دژی ئه‌م په‌فتاره‌ی وه‌ستانه‌وه‌، ئه‌ویش ماوه‌یه‌ک به‌ندی کردن و پاشان به‌ریدان و له‌ ماله‌کانی خۆیاندا ده‌ست به‌سه‌ری کردن، به‌م شیوه‌یه‌ (صالح نجم الدین إسماعیل) ی مه‌لیکی (دیمه‌شق) له‌ دژی (مه‌لیک صالح نجم الدین أيوب) ی مه‌لیکی (مصر) هاوپه‌یمانیتی له‌ گه‌ل خاچه‌رسته‌کان سازداو به‌لێنی پێدان ئه‌گه‌ر پشتیوانی لێ بکه‌ن ئه‌وا مه‌مله‌که‌تی (بیت المقدس) ی دێرینیان به‌ خاکی (أردن) ی شه‌وه‌ پاده‌ست ده‌کاته‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی بۆیان به‌سه‌لمینێ

نیازی ساغه لەگەڵیاندا بە پەلە بەلێنەکەى جیبەجی کردو (قودس و تەبەرییه و عەسقەلان و قەلای (شەقیف) و (ئەپنۆن) و (صفدی) بە خاک و ئاوەدانى و مەزاکانیانى تەسلیم کردن و نیوێ خاکی (صیداو طبریة) و شاخی (ئامول) و تەواوی سەرکەنار دەریای دانەدەست، پای گشتی ئیسلامی لە (مەصر و شام) لە بەرامبەر ئەم دلاوییه سەرسوڕپێنەرەى (صالح اسماعیل) خروشاو کار بەوێ گەیشت پاسەوانى چەند قەلایەك فەرمانەکانى ئەویان جیبەجی نەکرد، لەم کاتەدا خاچەپرستان بە پەلە (بیت المقدس) یان وەرگرت و قەلای (طبریة) و (عەسقەلان) یان نۆژەن کردنەوێ و لە نێوان (یافا) و (عەسقەلان) دا خۆیان پەرچەك کردو بۆ هەنگاوی دووێم خۆیان ئامادەباش کرد، لێرەدا (صالح اسماعیل) بەلێنى دانى ئەگەر (مەصر) ی گرت ئەوا بەشیکی ئەویشیان دەداتى، لە ئاوە ئەمە لیکیان لە لاغادا هاتە خوارو بە مەبەستى داگیرکردنى (مەصر) بەرەو (غەزە) بەرپێکەوتن،^۱ ئەمە و (صالح اسماعیل) ی حوکمرانى (دیمەشق) و (مەلیک منصور ابراهیم ئەیوبى) ی حکومرانی (مەصر) بە جووتە و بە خۆیان و سوپاکانیانەو بە نیازی داگیرکردنى (مەصر) پێشپەرەیان کرد،^۲ بەلام سەرکردەکانى سوپای شام بپاریاندا شەپ لەگەڵ برا (مەصر) یەکانیان نەکەن و هەرکە لە (غەزە) لە سوپاکەى (مەلیک صالح ایوب) نزیک بوونەوێ پششى (صالح اسماعیل) و (منصور ابراهیم) یان بەرداو پەییوەندیان بە بەرەى ئەوێرەوێ کردو بەم شیۆهێ سوپای (شام) پالێ بە سەربازگەى سوپای (مەصر) وە داو لەگەڵ ئەواندا هێرشیان کردە سەر سوپای (فەرەنگ) و تیکۆپێکیان شکاندو ژمارەیهکی بێ شوامریان لێ بەدیل گرتن.^۳

بەم شیۆهێ بینیمان چۆن (مەلیک صالح اسماعیل) لەگەڵ خاچەپرستان بووێ هاوپەیمان و لە پێناوی گرتنى جلەوى حکومەت و سەلتەنەتدا تەنازولى بۆ کردن و شارو خاکی موسلمانانى پادەست کردن، وەك دەرکەوت هەندیک مەلیکی سەلتەنەتى ئەیوبى دەستى دۆستایەتیان لەگەڵ دیاوە خاچەپرستەکان تیکەڵ کردو خۆشەویستى خۆیان نیشان دان و لە جیاتى ئیمانداران کردیان بە پشتیوان و پەناگەى خۆیان و هەولیان دا عەقیدەى (دۆستایەتى و دەستبەردارى) لەنێو ئومەتدا لاواز بکەن، بەم شیۆهێ خۆیان تووشى ئەم دەرە کوشندەیه کردو خۆیان و دەولەتەکەیان بەرەو لەنێوچوون و داڕمان برد.

۱ النجوم الزاهرة ۶/ ۳۲۲، الدولة الايوبية د عکور ص: ۲۳۳.

۲ النجوم الزاهرة ۱/ ۳۰۵، الدولة الايوبية ص: ۲۳۳.

۳ السلوك ۱/ ۳۰۵، الدولة الايوبية ص: ۲۳۳.

۷- شکستی نه یوبیه کان له راست به دپینانی ته وژمیکي شارستانی:

(صلاح الدین ی نه یوبی) به وپه پری ئیمانی راست و دروسته وه و زیره کی بی وینه یه وه هه ولیدا ئالای نه و پرۆسه ئیسلامیه هه لبرگیت که له لایه ن (نور الدین محمد زهنگی) یه وه پیشه وایه تی ده کرا، به ده ستیک بانگه وازی ده گه یاندو به ده ستیکش سرکه وتنی سه ربازی تۆمار ده کردن، به جوړیک نه یده هیشت نه ده ولت له بانگه واز هه لگه پښته وه نه خاکیش له شارستانیته یاخی بیت، هه موو پیوانه سیاسیه کانیشی به ئاینه وه ده به سته وه و سیاسه تی شه رعی له جولانه وه کانیدا پپړه وه ده کرد، هه موو هه ول و ته قه لاکانی خسته گه پ تا ته وژمیکي شارستانیانه ی ژیرانه بینیته دی و بنه ماکانی ژیان و گوزهران راست کاته وه، به لام هه رچوړنیک بی ده ولته تی نه یوبی له دوی وه فاتی (صلاح الدین) نه یتوانی درېزه به درېژکردنه وه ی قانونی شارستانی بدات، ده بوايه دوی به پښکردنی نه م کاروانی شارستانیته وه و سرکه وتنه مه زنانه (ی صلاح الدین هینانه ئاراهه) کاروچالاکی بانگه وازو گه شه پیدانی قوتابخانه ئیصلاحیه کان درېزه یان پی بدرایه و پیداو یستیه زانستی و روشنبری و شارستانیته کانی نه و سرده مه یان پی جیبه جی بکرا بایه، به لام (مخابن) جینشینه کانی (صلاح الدین) نه یانتوانی پرۆزه یه کی شارستانی پیشکش بکه ن و په گه زه کانی ژیا نه وه و بوژانه وه بۆ ده ولته ته که یان به دی بینن و نه خشه ی کارو ئامانجه کانی بۆ بکیشن و به و هیژو ده سه لاتیه هه یانه به ره و لوتکه ی سرکه وتن پیشپه وی بکه ن، به لکو خو یان به تونپله تاریکه کاندا کردو به له نیوچوونی ده ولته ته که یان کو تایان پښات، به لی، مه لیکه کانی سه لته نه تی نه یوبی ی دوی صلاح الدین - له هینانه دی ته وژمیکي شارستانیته ده سه پاچه بوون و نه یانتوانی هاوسهنگی له نیوان ده ولته و بانگه واز داو خاک و عه قیده داو سیاسه ت و فیکردا بیننه دی، نه ییوبیه کان ده ره ق به م په یامه به رزه که مته رخنه میان کردو خو یان خسته بهر ته وژمی بارودوخه کان و له به رامبه ر قانونی میژووی شارستانیته تدا - که به رامبه ر هیچ که سو نه ته وه یه ک سوژو به زه یی نانوینی - خو یان پانواند، یان ده بی به ره و پیشه وه هه نگاو هه لئین، یان ده بی به ره و نه مان بچن، چونکه له پښه وی میژووی مرقایه تیدا پراوه ستان نیه .

۸- لاواژبوونی حوکومه تی ناوه ندی:

(صلاح الدین) ده ولته ته که ی بۆ چه ند هه ریمیکي ئیداری دابه شکردبوو، هه ریه ک له و هه ریمانه وه کو (مصر، شام، باکووری عیراق، نه وبه، مه غریب، یه مه ن، حیجان) خاوه نی ده سه لات و پپړه وی تاییه تی خو یان بوون، (صلاح الدین) ژۆربه ی سالانی سه لته نه ته که ی له گۆرپه پانه کانی جه نگدا به سه ربرد، به سیاسه تی نه خشه دانان و پاپه پاندن و سه رپه رشتی و

ئازاستەكردنى كاروبارە بالاكانى دەولەتەو سەرقال بوو، ئازادى پاپەپاندنى كاروبارى ھەرىمەكانى لە خۇئامادەكردن و بەرگىركردن لە خۇى بە گوڭرەى ئىمكانىياتى بەر دەستىان و بارودۇخى ھەرىمەكە بە والىەكان سپاردبوو، ئەم جۆرە بە پۈتۈەبردنە لە زاراوى ئەم سەردەمەدا پىتى دەگوترىت (لامەركەزى ئىدارى)،^۱ وەكو دەبىنن (صلاح الدين) لەگەل ئەو دەا بە خودى خۇى حكومەتى ناوەندى ھەلدەسورپاند، بەلام ھەموو دەسلەتەكانى بۆ خۇى قۇرغ نەكردبوون، لە راستىدا ئەو دەركى بەو راستىە كوردبوو كە دابەشكردنى دەسلەتەكان بەم شىۋازە پەسندەو ھەرىكەيان بە چاوى جاسوس تەماشائى بەرامبەرەكەى دەكات و ھاسەنگى لە نىۋان خستەنگەپى تايبەتەندى و پىسپۇپەكاندا دروست دەبىت، ھەروەكو چۆن دابەشكردنى كار لە نىۋان ژمارەيەك كەسى ھەلگەوتو و شايستەدا بەرھەمى چاكى لى دەكەوئتەو بە جۆرىك كارەكان بە پۈكوپىكى بەپۈتە دەبرىن و بە خىرايش بە ئەنجام دەگەيەنرئىن،^۲ بىگومان دەولەتى ئەيوبى بەند بوو بە سيفەتە بەرزەكانى كەسايەتى خودى دامەزىنەرەكەيەو كە (صلاح الدين) ئەيوبى بوو، كاتىك ئەستىرەى ئەم كەسايەتە ئاوا بوو و لەسەر شاتۇى مېژووى ناوچەكە ون بوو بۆشايىەكى گەرە دروست بوو و زىانى گەرە بەر جىھانى ئىسلامى كەوت و بارى قازانچەكەش بە لاي خاچپەرستەكاندا شكايەو، چونكە كەسايەتى و بەھرەكانى و پۆلە سىياسى و سەربازىەكانى ئەم پالەوانە دەولەتەكەى لە لەنىۋچوون و لىكەلەو شان پاراست، لە لايەكى ترەو لە سۆنگەى ئەو ھەچ دامەزراوەى سەربەخۇ لەو كاتەدا دروست نەكرابوون تا بتوانرئى بە ھۆيانەو درىژە بە بەرقەراربوون و مانى ئەو دەولەتە گەرە بەرفراوانە بدرئى، ھەروەك دەبىنن (صلاح الدين) دەولەتەكەى خۇى بە شىۋەى دابەشى مائە مىرات بە گوڭرەى باوى ئەو سەردەمە بەسەر كوپەكانى و براكانى و برازاكانىدا دابەش كوردبوو، لەبەر ئەمە شتىكى ئاسايى و سروشتى بوو جارىكى تر ناوچەكە بە ھۆى كىشە و ئازاۋەى بگرەوبەردەى سىياسى نىۋان مىراتگرانى (صلاح الدين) بەرەو دواۋە بگەرپتەو، كاتىك (صلاح الدين) وەفاتى كرد (أبوالفتح عثمان) كوپى لە (مصر) دا جىتئىشىنى ئەو بوو و لە قاھىرە نىشتەجئى بوو، نۆربەى سوپا سەربازو مىرەكانى (ئەسەدى) (صلاحى و كوردى) لە لاپوون،^۳ (نور الدين)ى براشى بوو بە ھوكمپرانى (دىمەشق)، (مەلىك عادل) ىش (كەرەك و شەوبەك)ى كەوتە ژىر دەست، (زاھىر

۱ تاريخ الايوبيين طوقس ص: ۲۱۰.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۱۱.

۳ السلوك ۱/۱۱۴، في تاريخ الايوبيين والمماليك ص: ۸۰.

غازی)یش بوو به حوکمرانی ولاتی باکووری شامو (حله ب) پایته ختی بوو، تهواوی هریمه ناسه ره کیه کانی تریش له لایه ن برازا کانیه وه حوکمیان تیدا ده گیردرا، له (حمص) چهند که سیکی خیزانی (تقی الدین عمر کوپی شاهه نشا) حوکمرانیان ده کرد،^۱ به م شیوازه نه م ده ولته هریمیه گوره ی به هه ولتو ته قه لالی (۳) جیلی (عماد الدین زهنگی و نور الدین محمود و صلاح الدین) هه له ناوچه کانی عیراق و شامو مصر دا دامه زینرا په گو و پشاله کانی لیک هه لته کینران، نه م شیوه دابه شکردنه ی کاروباری ده ولته - به وینه ی دابه شی ماله میراتی تاییه ت - بووه هؤکاریکی سهره کی داپوخانی یه کیتی سیاسی له لایه ک و له لایه کی تریشه وه بووه مایه ی ته مه ن دریشی قه واره ی خاچه رستان له ناوچه که دا،^۲ به م جوړه ده ولته که ی (صلاح الدین) به مردنی خو ی کوت کوت کراو حکومه تی ناوه ندی لاواز بوو، به خاتری گرتنی پوستی بالای سه لته نه ت و فراوانخوازی ناگری جهنگو هه را له نیو میرو مه لیکه کانی نه یویدا هه لایسا.

۹- لاوازی سیسته می هه والگری:

له سهرده می (صلاح الدین) دا دامه زراوه ی پوسته و هه والگری سه باره ت به جموجولی خاچه رسته کان نۆر به هیژیوو و به راست و دروستی هه واله کانی دهنگی دابووه، نه وپه پی ورده کاری و خیزایی په چاوده کردو سات بؤسات و به رده وام هه والی جموجولی دوژمنانی ده که یاند، نه مه ی گوتمان له کاتی که مارؤدانی (عهکا) دا پهنگی دابووه، ده زگا هه والگریه که ی (صلاح الدین) ژماره یه ک خاچه رستیشی له خوگر تبوون، نه مانه نه و که سانه بوون (سولتان) له چهند بۆنه یه کی جیاوازا چه پاله یدا بوون، گرنگی نه مانه له وه دا بوو زمانی دوژمنیان په وان بوو و به هؤی بیچم و پهنگو پوویانه وه گومانیان لی نه ده کرا که پیاوی (صلاح الدین) بن، له بهر نه مه نه و هه والانه ی هه والگریه موسلمانان کان نه یانده توانی وهری بگرن، نه وان به ئاسانی و بی گرفت وهریان ده گرتو سوپای نه یوبیان لی ناگادار ده کرده وه، جاریکیان هه والیان به (صلاح الدین) دا دوژمن به نیازه شه و به سهر سه ریا زگی ئیسلامیدا بدات،^۳ هه والیان پيدا دوژنی خاچه رست مه نه نیقیکی بی په زایان دروست کردووه و (۱۵۰۰) دیناریان لی خرچ کردووه و به نیازن بؤ هیژی سهر (عهکا) به کاری بیتن، هه روه ها هه والی هیژی نه لمانیان به (صلاح الدین) پاگه یاند، به لام پاش (صلاح الدین) ده زگای هه والگری

۱ تاریخ مصر الاسلامیه ۹۶/۲ جمال الشیال.

۲ فی تاریخ الایوبیین و الممالیک، د. قاسم عبده ص: ۸۰.

۳ صلاح الدین الایوبی للصلابی ص: ۳۸۱-۳۸۲.

بی هیژ که و ته گوپی، به لکو ده بینین هیژشی پینجه می خاچه رستان به پی ده که وی و ده گاته (دمیاط) نینجا (مهلیک عادل) ناگدار ده بیته وه، به لی ده زگای هه والگیری ده وله تی نه یوبی وه کو سهرده می (صلاح الدین) به پته وی و به هیژی نه مایه وه و نه مهش بووه هژکاریکی کاریگر له سهر پوخانی ده وله تی نه یوبی.

۱۰- دیار نه بوونی زانایانی دلسوزی نایینی له گوژه پانی دهرکردنی بریاری سیاسیدا:

له گهل هاتنی (مهلیک نه فزله) بۆ سهر کورسی سه لته نه ت: هه ندیک له وهژکاره ستراتیژی و گرنگانه ی (صلاح الدین) بۆ به پیوه بردنی حوکومه ته که ی و سهرخستنی چالاکیه جیهادیه کانی دوا ی خودای بالاده ست پشتی پی ده به ستن گزانیان به سهرداها ت، (صلاح الدین) پشتی به زانا دلسوزه کانی نایینی ده به ست، به لام (مهلیک نه فزله) هاتو له ژیر کاریگری (ضیاء الدین ابن الاثیر)ی وه زیریدا که ده کاته برای (ابن الاثیر)ی میژوونوس (قازی فازل) و میرو پاویژکاره کانی باوکی له ئیداره ی ده وله ته که ی دوورخستنه وه، له م کارهیدا نه که ههر سه رکه و تنو نه بوو به لکو له به رامبه ر نه مه دا پک و توپه یی و بیژاریه کی زۆری جه ماوه ری بۆ خۆی دروست کرد، (قازی فازل) یه کێک بوو له وانه ی له پیگه ی بریاردانی سیاسی دوور خرایه وه، (صلاح الدین) دهرباره ی (قازی) گوتبوی: من هیچ شاریکم به شمشیره که م پرگار نه کردوه، به لکو به قه له می (قازی فازل) بوو، نه و جینگه و پیگه به رزه ی زانایانی دلسوزی شه رعزان له سهرده مه کانی نورالدین و صلاح الدین دا بۆیان دانرا بوو له و سهرده مه دا لی دابه زینرابوون، نه یوبیه کان به دوورخستنه وه ی (قازی فازل) و هاووپنه کانی له بازنه ی بریاری سیاسی ده وله تدا زیانیکی گه و ره و گورچوپریان به رکه وت، (أبو شامة) سه باره ت به (قازی فازل) ده لی: خاوه ن پای پیکوپیک و نه قلی ته واو بوو، به لای سولتان (صلاح الدین) وه به رزو مه زن بوو، ته گبیرو پای لی وهرده گرتو له کاتی کاره ساته کاندای پاویژی پی ده کرد، سولتان فه رمانبه رداری نه وی ده کردو هه موو هه ریمه کانیشی به کلیله ی پایه کانی نه و فه تچ کردن، پاستیه که ی کتیه کانی که تیه ی سه رکه وتن بوون.

۱۱- کۆچی دوا یی (مهلیک صالح نجم الدین) و لی نه وه شاوه یی میرانگره که ی:

(مهلیک صالح نجم الدین) توانی چه ند پیکخواویکی سه ربازی تازه بخاته نیتو سوپای سه ربازی نه یوبیه وه به شداریه کی به رچاویان پی بکا له به هیژکردن و توکمه کردنیدا، نه م

کاره ی به قازانجی دهوله ته که ی شکایه وه، (مهلیک صالح نجم الدین) بۆ جیبه جی کردنی ئەم پرۆژه یی ئەم ههنگاوانه ی ههلتان:

باهه خیکی گه وه ی به کرپنی کۆیله تورکه میرومندا له کاندا که له میژووی سه لته نه تی نه یو بییدا وینه ی ئەم پهووی نه دابوو، جارێکیان له ماوه ی حوکمی خۆیدا زیاتر له هه زار کۆیله ی تورکی کرپن، سوپایه کی وا به هیزی ئی دروست کردن که پاشان له سه پاندنی ویست و خواسته کانی به سه ره ره یمه کاند او سه رکوتکردن و له نیو بردنی بزوتنه وه هه لگه راوه نیو خۆییه کاند پشتیوانی چاکیان ئی کرد، کۆیله کان به په هایه ی پشتگیریه یان ئی ده کرد و له نواندنی پرۆژه خۆشه ویستیدا در یغیان نه ده کرد، (مهلیک صالح نجم الدین) به هۆی ئەمانه وه توانی سه ره له نوێ سام و هه ییه ت بۆ دهوله تی ئە یو بی بگێرێته وه به ئەندازه یه کی باش سه ره که وتنی به ده ست هینا و حوکومه ت و ده سه لاتی سه ریازی هینایه وه جیگای خۆی، به لام ئەو له کاتی هیرشی حه وته می خاچه رسته کان و له ته مه نی (٤٤) سالیدا کۆچی دوایی کرد، پێش ئەوه ی بمری (مهلیک موعه ززه م تورانشا) ی کرده جی نشینی خۆی، ئینجا (شجرة الدن) هاوسه ری سولتان (مهلیک صالح نجم الدین) به خۆی و به وه زیرو میره کانی ده وله ته وه کۆبوونه وه و پۆستی سه لته نه تیان بۆ (تورانشا) سه لماند، به لام (تورانشا) پیاوی قوناغه که نه بوو و له ئاست به ره نگار بوونه وه ی کاره ساته کان و داخوازیه میژووییه کاند ده سه ته پاچه بوو، له باتی چرکدرنه وه ی هه ول و ته قه لاکانی له پیناوی به کخستنی پرزی موسلمانان و بنبرکردنی خه ته ری خاچه رستان به کسه ره له دژی (شجرة الدن) و گه وه میره کانی (مه مالیک) ده ستی به گێرانی پیلان کرد، ناحه زه کانی به چاوی سوک ته ماشا ده کردن و دۆسته کانی له خۆی ده ته کاند نه وه به پا تاکره ویه کانی خۆسه پێنی ده کرد، بۆ فه وتاندنی ناحه زه کانی په نای بۆ چه کی سیاسه ت و مال نه برد، درزی بی پرزا له نیوان خۆی و کار به ده سه ته نزیکه کانیدا دروست بوون، نه ی توانی سه رکدره کانی سوپا بکاته دۆستی خۆی، له به ره ئەمە — له لایه ن ئەوانه وه بی زراو — کورزا، به کورزانی ئەویش ده وله تی ئە یو بیش له نیو چوو، ئەمانه ی گوتمان گرن گرتین هۆکاری پشت پهو خانی ده وله تی (ئه یو بی) بوون.

باسی دووهم: سه لته نه تی (مه مالیک) له نیوان (شجره الدر) و

(عزالدين ناییه ک) دا:

یه کهم: (شجرة الدر):

١- (شجرة الدر) نه یوبی بوویان مه ملوکی بوو؟

تۆبه ی میژوونووسان له سه رووی مه مووشیانه وه (مه قریزی) خاوه نی (السلوک لمعرفة دول الملوك) پییان وایه (شجرة الدر) یه کهمین سولتانی دهوله تی مه مالیکی به حریه له (مصر) دا که له به رامبه دهوله تی مه مالیکی دووهمی به حریدا (دهوله تی مه مالیکی یه کهم) ی پی ده گوتریت، نه وان به و پیودانه ی (شجرة الدر) له په گه زی مه مالیکی به حری بووه به یه کهمین سولتانی (مه مالیک) ی ناو ده بهن، ده لێن نه و له پسته ی کۆیله و که نیه که کاندای بووه و کردراوه، پاشان بۆته که نیه که ی (مه لیک صالح نه یوب)، به لام پای په سند نه وه یه که له په گه زی مه مالیکی به حری نه بوویت، نه مه ی گوتمان پای (عصام شبار) یه له کتیبه که ی خۆیدا به ناوی (السلطین فی المشرق والعربی) دا ده لێ: (شجرة الدر) به په چه له ک (نه رمه نی) یه و (تورکی) نیه، نه و به حوکمی نزیکایه تی له مه مالیک له پووی پیگه یشتنی گه وره بوونی وه ناکری زاراوی (مه ملوک) ی به سه ردا بپرین: چونکه نه و به واتای (کۆیله) کۆیله نه بوو، هه رچه نده (مه مالیکی به حری صالحی) پرس و پایان به نه و بوو و کردبوویانه گه وره ی خویان و گوپرایه لێ و فه رمان به رداریان بۆ ده کرد، به لام نه مه ته نها له بهر نه وه بوو که نه و هاوسه ری (مه لیک صالح نه یوب) بوو و دایکی (خلیل) ی کوپه بچوکه که ی (مه لیک) بوو که به مندالی وه فاتی کرد،^١ (ابن ایاس) ی خاوه نی (صاحب بدائع الزهور) یش پی وایه (شجرة الدر) به حوکمی نه وه هاوسه ری (مه لیک صالح نه یوب) ی بابی تورانشا و دایکی (خه لیل) ی کوپی (مه لیک) بوو - که له ژبان ی بابیدا مردووه - به دوا هه مین سولتانی مه مله که تی (نه یوبی) داده نریت.^٢

٢- (شجرة الدر) سولتانی میسر:

پۆلی جوامیترانی (شجرة الدر) له دوا ی مردنی (نجم الدین ایوبی) ی هاوسه ری و په فتاری قاره مانانه ی نه و له به رامبه ر خاچه رسته کان و به دیلکردنی (لویسی تۆه م) دا کاریگه ری گه وره ی له سه ر (مه مالیک) دانا، نه وان نه ویان له و کاته سه خته دا بین ی جه نگ له (دمیاط)

١ السلطین فی المشرق العربی ص: ٩٠.

٢ بدائع الزهور ٨٩/١.

گرم بووه و دوژمن تینی زوری هیناوه نه گره هر حوکمرانټکی تر بویه نه ژتوی ده شکان به لام (شجرة الدن) به وپه پی گهرموگوپی و حه ماسه تی سیاسیه ی و زیره کی و لیوه شاوہی زرنګانه ی له ه لسوړاندنی کاروباره کانی دهوله تدا قوئی لی ه لمالیوه و دارای سیفاتی سرکرده تی کردنه پپی سه رسام بوون،^۱ کاتیک (شجرة الدن) مهرگی (نجم الدین ایوب) ی له سوپای (میسر) په نهان کرد - به م په فتاره ی پزگارکردنی شاری (دمیاط) ی له چنګی خاچپرستان مسوگر کرد، نه گره له و ساته وهخته دا که سوپای (مصر) له گه ل سوپای (خاچپرستان) له گهرمی جهنگدا بوو ه والی مهرگی (مهلیک صالح نه یوب) یان پی گه یشتبایه له وانه بوو سره رکو تن له کیس سرکرده کانی (مه مالیک) چوبویه و دوان و لاوازی و پالده ووه و پوکو تن پووی تی کردبانایه، به لام به فه زلی خوداو نینجا به هو ی زیره کی (شجرة الدن) پی ش به م کاره ساته گیرا، کاتیک (مهلیک صالح نه یوب) وه فاتی کرد (شجرة الدن) ی هاوسه ری به ری به بېلابېلونه وهی نه م ه والی گرت، فه رمانیدا ژماره یه ک کویله به بی نه وهی پی بزائن مردووه له که ژاوه یه کی نه نیندا تهرمه که ه لېگرن و به به له میک به ره و قه لای (په وهه) ی بگوازنه وه و تا سره رکو تن نه یه ته دی ه والی که پانه گه یه نی، به رده و امیش له پیناوی ستانده وهی (دمیاط) له خاچپرسته کان نه میر (فخرالدین) ی سرکرده ی سوپا که ی هان دده او گیانی دان به خوداگرتن و عزیمت و جیهادی به به ردا ده کرد، له لایه کی تریشه وه له پیناوی نه وه دا بگو تری سولتان له ژياندا ماوه دوکتور کارمه نده گوره کانی بانگه یشتی هوئی دانیشتنی مهلیک ده کردن و دهاتن و ده پویشتن، به لکو فه رمان و برپاره کانی به ناوی سولتانه وه له سر شیوه خه ت و نیمزای خودی سولتان مؤرده کردن، ده شلین: (سوهیل) ناویک که نوکری (شجرة الدن) بوو نه م کاره ی وه کو خوی دهرده هینا و له م باره وه گو ی له مست و فه رمان به ردار ی (شجرة الدن) ی سه روه ری بووه.^۲

به لی (شجرة الدن) به م ته گبره به جیورپی ی و به م شیوازه ناوازه یه ی و به م زیره کیه ده گمه نه ی توانی یه کیتی و یه کپارچه یی سوپا بپاریزیت و نه یه لی که لینی له نیو پیزه کانی تی که وی ت و نه لقی پیوه ندی نیو پوله کانی سوپا ه لوه شی ت و لی ک بترازیت، به لکو توانی گیانی جیهاد و قوربانیدان له لاشه ی تاکه تاکه ی سه ربازه کاند ا بخرو شینیت و نه یه لی تو زقالتیک لاوازی و نیازی خو به ده سته وه دانیان تیدا دروست بیی.^۳

۱ شجرة الدن قاهرة الملوك، نور الدین جلیل ص: ۷۵.

۲ موسوعة تاریخ مصر ۶۷۱/۲ لأحمد حسین.

۳ شجرة الدن، د. یحیی الشامی ص: ۵۲.

جیه‌ادو گیان‌بازی وه‌کو چه‌که‌یه‌ک (شجرة الدر) ی پایه‌به‌رز کردو ئاماده‌ی کرد دواى کوژدانى (توران‌شا) یه‌کسەر بچیته‌ سەر کورسى سه‌لته‌نه‌ت، لی‌ره‌دا می‌ژوونووسان سه‌باره‌ت به‌وه (مه‌مالیک) بۆچی (شجرة الدر) یان کرده‌ سولتانى خۆیان و ئه‌م کاره‌یان به‌ چ هۆیه‌ک و پالنه‌ریک ئه‌نجامداوه‌ تووشى سەر لى‌ تیکچوون کردووه‌، ئایا ده‌بى‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌بى‌ که‌ هاوسه‌رى سولتان (نجم الدين ایوب) ی کۆچکردو دایکى (خلیل) ی جوانه‌مه‌رگى کوپى (نجم الدين) بووبى‌؟ یان ده‌بى‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ بووبى‌ که‌ سه‌رکرده‌یه‌کى هه‌لکه‌ و تووى سیاسى و سه‌ربازى گه‌رمه‌ی کیشه‌ و کاره‌ساته‌کان بووبى‌؟ یان ده‌بى‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ بووبى‌ (مه‌مالیک) به‌ خاترى هه‌بوونى په‌یوه‌ندى نیتوان ئه‌یوبیه‌کان و بوونى خۆیان وه‌کو ئالفه‌یه‌کى په‌یوه‌ست به‌شیوه‌یه‌کى قانونى پیوستیان به‌ که‌سیکى وه‌کو (شجرة الدر) هه‌بووبى‌؟

هه‌رچۆنیک بی‌ت به‌رزبان کرده‌وه‌ و له‌سه‌ر ته‌ختى ده‌سه‌لاتى میسریان دانیشان‌دو ناستاوى (أم خليل) یان به‌سه‌ردا دا،^۱ به‌م شیوازه‌ ئه‌و که‌نیزه‌که‌ی (سولتان صالح نجم الدين) دواى ئازادکرانى له‌ لایه‌ن سولتانه‌وه‌ بووه‌ هاوسه‌رى سولتان و ئینجا بووه‌ شای موصلمانانى میسر، سولتانى (مه‌مالیکى به‌حرى) له‌سه‌ر مینه‌به‌رى مزگه‌وته‌کان و تارى بۆ ده‌خویندنه‌وه‌ و پاش پارانه‌وه‌ بۆ خه‌لیفه‌ی (عه‌باسى) بۆ ئه‌و ده‌پارانه‌وه‌.^۲

۳- پارانه‌وه‌ بۆ (شجرة الدر):

نویژخوینان به‌م شیوازه‌ بۆی ده‌پارانه‌وه‌: خودایه‌ ئه‌م صالحه‌ خاوه‌ن پێزه‌ و خۆپاریزه‌ که‌ پاشای موصلمانانه‌ و قه‌لاى دین و دنیا‌مانه‌ دایکى (خلیل) ی کوپى ئه‌میری ئیماندارانه‌ و خاوه‌ن شکۆ پاکدامینه‌ و هاوسه‌رى (سولتان مه‌لیک صالح) ه‌ بیپاریزه‌ و چه‌پالیده‌.^۳ و تارىیژى مزگه‌وته‌کانى (مصر) یش که‌ وتاره‌کانیان به‌ ناوى ئه‌وه‌وه‌ ده‌خویندنه‌وه‌، پاش پارانه‌وه‌یان بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسى به‌م شیوازه‌ له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌کانه‌وه‌ بۆی له‌ خودا ده‌پارانه‌وه‌:

خودایه‌ ئه‌م خاوه‌ن شکۆ (صالحیه) که‌ پاشای موصلمانانه‌ و بۆ دین و دنیا‌مان قه‌لغانه‌ و خاوه‌ن حجابى به‌شکۆ په‌رده‌ی جوانه‌ و دایکى خه‌لیلى جوانه‌مه‌رگى مه‌رحومه‌ بیپاریزه‌، بۆیه‌ ناوى (خلیل) یان دیتا چونکه‌ کوپى (مه‌لیک صالح نجم الدين) بوو و له‌ ماوه‌ی ژیاى باوکیداو له‌ ته‌مه‌نى تازه‌لاویدا کۆچى دواى کردبوو.^۴

۱ شجرة الدر قاهرة الملوك، نور الدين جليل ص: ۷۵.

۲ شجرة الدر، د. يحيى الشامي ص: ۵۴.

۳ النجوم الزاهرة ۱/ ۳۷۴.

۴ بدائع الزهور ۱/ ۲۸۶.

به پټې گېړانه وه په كې تر كاتېك به يعه تې سه لته نه ت درا به (شجرة الدر)، وتاره كاني هيني به ناوې نه وه وه ده خو پترانه وه و پاش نزا كردن بڼو خليفه عباسي به م شيوه يه ش نزا بڼو نه و ده كرا: خودايه، پاشاي موسلمانان قه لاي دينو دونيامان، نه م شازنه پاك دامينو خو پاريزه دايكي خه ليلي په حمه تي و هاوسه ري مه ليك صالح له به لاو موسييه تي دونياو قيامه ت بپاريزه.^۱

۱- نه خشي مؤره كهي:

هر چو نيك بيت (شجرة الدر) نه و كه سايه تيه به هيژه بوو وتار به ناوې نه وه وه ده خو پترايه وه و له لايه ن وتار بپريزه كان و خه لكه وه دو عاو نزا ي بڼو ده كرا، به هه مان شيوه ش ناوې له سه ر پارچه سكه كاني نه و سه رده مه هه لكه نرابوو، نه خشي مؤره كهي به م شيوه يه له سه ر هه لكه نرابوو:

((المستعصمة الصالحة، ملكة المسلمين، والدة المنصور خليل)).^۲

۲- شاهه ننگ گېړان به بونه ي دامه زراندييه وه:

هر كه هه وال بلاوېوه (شجرة الدر) بووه حوكمړاني ميسر، سه ركړده پله بالاكان و ميره مه زنه كان پل پلڅ سه رداني مه ليكه خانيان ده كړدو پيروزيا بيان لي ده كړد، مه ليكه له نيو هولي سه لته نه تداو - كه مه ليك صالح به نه خشو نيكاري زېږيني و كوله كهي به رزي داپوشراو به (نابنوس)^۳ و (مه پمه پ) دروستي كړد بوو وه پشي پاژاوه ي تيډا پاخستبوون و كورسي و قه نه فو و پالېشتي تيډا دانابوون - له سه ر كورسي حوكم پالي دابووه، حه وشه گه وړه كهي كوشك پر بېوو له خه لك، به م هه وال ه سه رسام بېوون، پتيان سه ير بوو ژنيكي وه كو (شجرة الدر) بويته پاشاي ولاتي ميسر به قايا ن به راست و دروستي هه وال ه كه نه ده كړد هه موويان هاتبوون تا بزانه نه م هه وال ه پاسته يان دروييه، له و نيوه دا تاقي م پيشه وهران و بازركانان و جوتياران و سه ربازان و سه ماك ران و گوران بپريژان و خزمه تجي و به رده سته كان و ته واوي چينه كاني تري كومه ل ده بېنران.^۴ به هه ر حال (شجرة الدر) به ده ستيكي ناسنين جله وي ده سه لاتي به ده سته وه گرت و هه موو هه وله كاني له پتيانوي بنېر كړدني پاشماوه ي

۱ موسوعة تاريخ مصر ۶۷۱/۲.

۲ المصدر نفسه ۶۷۱/۲.

۳ نابنوس: دره ختيكي په شه، ته ختي لي دروست ده كړيت له زنج و حه به شه هيه - القانون في الطب لابن سينا وه رگيږ.

۴ شجرة الدر، د. يحيى الشامي ص: ۵۶.

هیرشی هه وته می خاچه رسته کاندای خسته نه گه پو پاشان خوی له خه لکی عه وام و تاییه تی په عیته که ی نزیك ده کرده وه.^۱

۶- په تکرده وهی سه لته نه تی (شجرة الدر) له لایهن خه لیفه و زانایان و زۆربه ی خه لک:

هه رچه نده (شجرة الدر) به وپه پی توانا هه ولیدا شیوه ی سه لته نه ته که ی پاراوه بکات و خوی له زانایان و خه لکی عه وام نزیك کرده وه، به لام هه وله کانی به هه واداچوون و چه ند شوپشیکی توپه نامیز له جیهانی نیسلا میدا هه لایسان و چه ند خو پیشان دانیکی گه وره ی جه ماوهری له هه موو کوچه و کۆلان و شه قامه کانی (قاهره) دا نه نجام دران، و تاربیژه کان له سهر مینه به ره کانه وه و زانایان له کاتی کۆپو کۆبوونه وه گشتیه کان و وانه گوته وه یاندا په خنه ی توندیان ناراسته ی نه م پړۆسه یه ده کردن، زانای پایه به رز (عزی کوپی عبدالسلام) په حمه تی خوی له سهر بیت له هه موو زانایان زیاتر رقی له مه هه ستابوو،^۲ خه لیفه ی عه باسی له (به غدا) پا نوینه ری خوی بۆ لای میره کانی (مصر) نارد و گوته بووی: پیماتن راگه یه نن نه گه ر نیوه له مصر پیاویکی شایسته ی پۆستی سه لته نه تتان ده ست ناکه وی، نه وای نه پیاویکی شیاوتان بۆ ده نیرین، نه وه نه تانبیستوه که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموویه تی: ((لا یفلح قوم ولّوا امرهم إمرأة))^۳ واته نه ته وه یه ک ژن سهرۆکایه تیان بکات سهر فراز نابن. شاعیرانیش به ده وری خویان په خنه یان له سه لته نه تی (شجرة الدر) ده گرت، یه کیکیان ده لی:

النساء ناقصات عقل و دین ما رأین لهن رأیا سنیاً
ولأجل الکمال لم یجعل الله تعالی من النساء نبیاً^۴

۷- (شجرة الدر) خوی لیده خا:

کاروباره کان له سهر ناستی گشتی جه ماوهر له گرێژنه چوون و بارودوخ شیوا، زانایان و فیروخان به توندی له دژی نه وه پاوه ستان که ژنیکی وه کو (شجرة الدر) له سهر ته ختی سه لته نه ت دانیشته وه، سولتانه خان و سهرانی مه مالیک بۆیان ده رکه وت که نه وان به پیچه وانه ی ناراسته ی شه پۆله تونده کانی ده ریای جه ماوهر که وتوونه ته مه له وه، له بهر نه مه نه گه ر ناراسته ی خویان نه گوین خنکانیان مسوگه ر ده بی،^۵ نه مه و (شجرة الدر) پاش هه شتا

۱ السلطان مظفر سیف الدین قطز ص: ۷۶.

۲ قصة التتار ص: ۲۲۹.

۳ بدائع الزهور ۱/ ۲۸۷.

۴ المصدر نفسه ۱/ ۲۸۷.

۵ السلطان مظفر سیف الدین قطز ص: ۷۷.

پوځ حوکمراني له سر کورسي سه لته نه ت دابه زى و به پرسو پاى ميرانى مه مالیک (عزالدين نه يبه کى تورکمانى صالحى) بى پوځى حوکمراني هه لېژارد، (عزالدين) پياويک بوو تا نه و کاته خوى له ململانې پاراستبوو، پټيان وابوو لاوازو بى ده سه لاته، له بهر نه مه ميره کاني مه مالیک هه موويان پازى بوون (شجرة الدر) شوى پى بکات و له سر کورسي ده سه لاتي شى دابنى، هه نديکيان ده يانگوت: چونکه بى هيژوپيژه هر کات بمانه وي لايه رين ده توانين لايه رين،^۱ به لى (شجرة الدر) له پوځه کاني کوتايى مانگى جه مادي دووهمى سالى ۶۴۸ ى کوچيدا پرېوسى هاوسه رگيرى له گه ل (عزالدين نه يبه ک) نه نجامداو کورسي سه لته نه ته که شى بى چول کرد.

به م شيويه و له ماوه ى تا که ساليکدا (۴) سولتان له سر کورسي سه لته نه تى (مصر) پويشتن: (مه ليک صالح ايوب) په حمه تى خوى لى بى نينجا مردو (تورانشا) کوپى هات، نه ويش کوژاو (شجرة الدر) به دوايداهات، نه ويش له سر کورسي هاته خوارو (عزالدين نه يبه کى تورکمانى صالحى) جى گرت هوه.^۲

۱- حومکى شهرى له بهرام بهر سه روكايه تى گشتى له لايه ن (ن نه وه):

زانايانى ئيسلام - ى سر به هه موو مه زه به کان - ريکن له سر دروست نه بوونى پوځى سه روكايه تى گشتى بى ژنو نيرايه تى مه رجى کى سه ره کييه بى هر که سيک نه م پوځه وه ربگريت،^۳ تا ژورينه ى نه و زانايانه ش که بانگه شى مافه سياسيه کاني ژن ده که ن و پشتگيرى ژن ده که ن ده ست له کاروبارى سياسى وه ريدات، به دروستى نازانن ژن نه م پوځه وه ربگريت و پوځى سه روكايه تى گشتى و سه روكايه تى وه زيران له پياودا کورت هه لدين،^۴ بيگومان خاوه نانى نه م پايه پټيان وايه سه روكايه تى وه زيران له سيسته مى پارله مانيدا وه کو سه روكايه تى گشتى وايه له سيسته مى ئيسلاميدا،^۵ زانايان به به لگه ى قورټان و سونه ت و ئيجماع و عه قل راستى نه م بيروبوچوونه يان ده سه لمينن:

۱- قورټان ى پيروز:

- فه رموده ى خودا ى به رزو مه ن: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ (النساء: ۳۴)، پوى به لگه: خودا ى به رز له م

۱ المصدر نفسه ص: ۲۷۷.

۲ قصة التتار ص: ۳۳۱.

۳ ولاية المرأة في الفقه الاسلامي ص: ۸۲.

۴ المصدر نفسه ص: ۸۴.

۵ المصدر نفسه ص: ۸۴.

ثایه ته دا وای داناوه پیاوان بالاده ست بن به سهر ژناندا، چونکه ئه وان سهر په رشتیکارو موشورخوریان، له پاپه پاندنی کاروباره کانیاو داراییه کانیاندا، (القیم): واته مشورخوړ، ئه و که سیه کاروبار پاده په پښی، (القوام): یش دهر پښی تیپه پاندنه واته ئه و مشورخوړو سهر په رشتیکاره یه که کاروباره کان به جوانی و پڅوپڅکی پاده په پښی.^۱ کاتیک خودای به رزو کار به جی بالاده ستی و موشورخوړی وه کو ئه رکیک به سهر پیاو دا دده او ژنی لی ده بویری ئه مه به و واته یه که: پڅکستن و سهر په رشتیکردن و پاپه پاندنی کاروباره کان له پیاواندا کورت هه لئیران، ئه مه ش به شیوه یه کی گشتی خو له سهر په رشتی کردنی کاروباری گشتی و کاروباری سیاسیدا ده بینیته وه که (نیماره ت و وه زارته و خیلافه تیش) له خوده گریت، چون سهر په رشتی کردنی کاروباری خیزان و چاودیری ماله وه له خو ده گریت، که واته ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ پیاوان به سهر سهری ژنانه وه پاوه ستاون، واته پاوه ستاون تا کاروباره کانیاو پڅکهن و ئه رکی بژیویان بکیشن و پاریزگاریان لی بکن، که واته ئه وان له لایه که وه به پرر سیاریان و له لایه کی تریشه وه فه رمان به ده ستیان، پیاوان هوکمپان و ئه میرن و ژنانیش ده بی گوپپایه ل و فرمانبه ردراریان بن مادام فه رمانه کانیاو ناچنه بازنه ی سهر پیچی کردنی به رزو مه زنه وه.^۲

له لایه کی تره وه قورئانی پیروژ بالاده ستی پیاوانی به سهر ژناندا به نیو ماله وه نه به ستوته وه و وشه ی (فی البیوت) ی نه هیناوه تا ئه م هوکمه شهرعیه له بازنه ی ژبیانی خیزاندا کورت هه لئینی،^۳ خودا بالاده ستی ماله وه ی نه داوه به ژن به لکو داویه تی به پیاو، جا چون بالاده ستی و سه رۆکایه تی کومه لگایه کی ده داتی که له چه ندین ملیون مال و خیزان پڅکها توه ؟!^۴

— خودای به رز ده فه رموویت: ﴿وَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ (البقرة: ۲۲۸)، پووی به لگه ی ثایه ته که: خودای بالاده ست له م ثایه ته دا ئه و کلتوره ی سهر دهمی نه قامی زه پسی سفر ده کات که گوئی به ژن نه ده داو مافه کانی و که سایه تیه ئینسانیه که ی نه ده سه لماند، خودا پۆشنای خسته سهر ئه و حه قیقه ته ی که ژنانیش وه کو پیاوان له ئینسانی بوون له گه ل پیاوان یه کسان و خاوه نی مافه کانی خوینان و ده بی پیاوان

۱ تفسیر الطبری ۲۹۰/۸.

۲ ولاية المرأة في الفقه الاسلامي ص: ۸۵.

۳ تدوين الدستور الاسلامي ص: ۷۱.

۴ ولاية المرأة في الفقه الاسلامي ص: ۹۱.

به جوانرتين شينواز هه لسوكه وتيان له گال بكن و مافي خويانه كه به ناسووده ي بژين، له به رامبر پاپه پاندني واجبي سرشانياندا ده بي مافه كاني خويان پي بدرئ، به لام سه باره ت به يه كساني و ويكچوواندني هه ردوك په گز ليره دا مه به ست پي ويكچوواندن و يه كسانكردي واجبي هه ردوك لايانه نه كه نه وه كه هه نديك ده يلين و ده يلينه وه ژن و پياو له هه موو كاروباره كانياندا يه كسان، چونكه خوداي بالاده ست ده فهرموويت: ﴿وَلِلرَّجَالِ عَلَيْهِنَ دَرَجَةٌ﴾ واته پياوان پله يه كه له ژنان له ژوورتين، نه م پله يه بريتيه له سه رپه رشتياري و به رپرسي اي (القومة)، وه كو له نايه ته كه ي پيشدا باسكراو خوي له فرمان و فرمانبه رداري نيوان ژن و پياو نيشان ده دا.^۱

— خوداي به رزو مه زن فهرمووي: ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفٰهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ (البقرة: ۲۴۷). پوي به لگه: خوداي بالاده ست له م نايه ته پيروزه دا سيفه ته كاني نه و كه سه باس ده كات كه هه قى خويه تي پوستي ده سه لاتي پي بدرئ، چونكه كاتي ك جووله كه كان گوتيان (طالوت) موسته هه قى پاشايه تي نيه چونكه پاشازاده نيه و هه ژارو نه داره، خودا وه لامي دانه وه و فهرمووي: نه و له بهر دوو سيفه ت شايسته ي نه و پوسته يه: يه كيان له بهر نه وه ي زانياري زوري هه يه دوه ميان له بهر نه وه خاوه ن به ده نيكي پته وو به هيزه، نه مه به لگه يه بو نه وه كه ده بي سر كرده يه تي نوممه ت بدرئ به كه سيك زانست يكي به رفران و لاشه يه كي به هيزو دامه زراوي هه بي تا بتواني باري گراني نه م پوسته هه لېگري ت،^۲ وه كو زانراوي شه ژن له پوي بونيادي به ده نيه وه بي هيزو لاوازه و وه كو پياو پرستي هه لگرتني باره قورس و گرانه كاني نيه، بيگومان نه مه شتيكي فيتره ته و هه ر له بهر نه مه شه سر كرده يه تي ولاتي پي ناسپي درئ.^۳

ب- سوننه ت:

پيغه مبهري خودا (ﷺ) ده فهرموويت: ((لن يفلح قو ولوا أمرهم إمرأة))،^۴ واته هه رگيز كه ليك ژن كاروباري به رپوه به رئ سر كه وتوو ناي:

به يه كده نكي زانايان (نيرايه تي) يه كي كه له مه رجه كاني شياوي سر و كايه تي گشتي، هه روه ها نوممه تي نيسلام — ي سرده مي يه كم له هاوه لان و شوينكه وتووان و

۱ جامع البيان ۲/ ۴۵۴.

۲ تفسير الرازي ۱۷۴/ ۶، مدارك التنزيل ۱/ ۱۶۳.

۳ ولاية المرأة في الفقه الاسلامي ص: ۹۳.

۴ البخاري، كتاب المغازي، رقم: ۴۴۲۵.

شۈيۈنكە وتوۋى شۈيۈنكە وتوۋان و پېشە و ايان و شەرعزانان و تەفسىر كە رانى قورئان و حەدىس گېزە رەوان، ھەر ھەمويان بە جياۋازى مەزەبە كانىانە ۋە يەكەدەنگ بىون لەسەر ئەۋە كە: سەرۋكا يە تى گەشتى و ئىمامە تى عوزما بۇ ئافرەت ناگونجى و دروست نىيە سەرۋكا يە تى ۋلات بىكات، بە ھەمان شىۋەش دروست نىيە سەرۋكا يە تى ئەنجومە نى ۋەزىران بىكات لە سىستە مى پارلە مانىدا، چونكە ئەم پۇستەش ۋەكو پۇستى سەرۋكا يە تى گەشتى ھەموو دەسە لاتە كانى لەبەر دەستدان.

لەئىز پۇشنايى بەلگە پاست و دروستە كانى قورئان و سوننە تدا كە ئامازە كانىان پوۋن و ئاشكرا و پاشكاۋن، عەقل و قىاس و حىكمە تىش بە خوئىندە ۋەى چۆنىە تى دروست بوۋنى ئىز و پىكھاتە جەستە يى و دەرونىيە كەى قبوليان دەكەن و ئەم حەقىقە تە دەسە لمىنن، ھەموو ئەۋ پەخنە و ئاپە زايانەش ئاراستەى حەدىسە صەحىحە كەى صەحىجى بوخارى كراۋن، بىئ ناۋە پۇكن و ھىچ ھىزوپىزىككىان تىدا نىيە، ھەر لەبەر ئەمەشە ئومە تى ئىسلام حەدىسە كەى قبول كىردوۋە دانى بەم حەقىقە تە دا داناۋە، ئاپە زايانىش تەنھا دەيانە ۋى گومان لەسەر حەيسە كەى پىغەمبەر (ﷺ) دروست بىكەن، بەلام سەبارەت بەۋ پەخنە تازەى لەم سەردە مانەى دوايە دا پەيدا بوۋە ھىچ بەلگە يەككى پاشكاۋ و صەحىجى قورئان و سوننە تى بە دەستە ۋە نىيە، بەلكو گومانىكە و لە ئەنجامى ئىجتىھادى چەند تاكىكى ئوممەت سەرى ھەلداۋە كە نە قەسەيان و نە كىردە ۋەيان بە بەلگە ناشىن و ۋەرنەگىرېن و تەماشە ناكىرېن.^۱

دوۋەم: سەلتەنەتى (عزالدين ئايىبەك):

سولتان ئايىبەكى توركىمانى لەسەر تەختى سەلتەنەتى (مىصر) دانىشت و ناسناۋى (الملك المعزى پى بەخىشرا، واقىعەن (ئايىبەك) چ لە تەمەندا چ لە خزمە تدا چ لە پۇست و پاىەى دەسە لاتدا لە ھەموو مىرەكانى مەمالىك گەۋرە تر نەبوو، بەلكو (فارس الدين ئۆكتاى) و (زاھىر بىبىرس) ھەردوۋكىان لە ئەۋگەۋرە تر و لەپىشتىرو دەست پۇشتوتىرو پاىە دارتر بوۋن، ئەم حالە تە شازەى سىستە مى پەلەپلە يى نىو (مەمالىك) ۋاى لە ھەندىك مىژوۋنوسى ۋەكو (أبو المحاسن) كىردوۋە لە كىتئى (النجوم الزاهرة) دا (ئايىبەك) بە بى دەسە لات و كەم قودرە تى تۆمە تبار بىكات و بلى: مىرەكان تەنھا لەبەر ئەۋە ھەلىان بژارد، ھەر كاتىك حەزىان لى بى دەتوانن لە پۇستە كەى دابە زىنن.^۲ بەلام پوۋداۋەكان نىشانىاندا (ئايىبەك) نەك ھەر خاۋەن

۱ ولاية المرأة في الفقه الاسلامي ص: ۱۶۱.

۲ قيام الدولة المماليك الأولى، للعبادي ص: ۱۲۴.

که سایه تیه کی لاواز نیه - وه که هندی که میژوونوس ده لئین - به لکو پیاویکه دارای سیفه تی سیاسی و نازایه تی و هه نگاهه لئینانه، وه که دهرده که وی (أبوالمحاسن) ههستی به هه لای خوی کردووه له کتیبیکی تریدا به ناوی (المنهل الصافي) دا په شیمان بۆته وه و به چاکه وه سفی (ثایبه که) ده کات و ده لای: که سیکی دیندارو خۆپاریزو ژيرو سیاسی بووه و ده وله تی (مه مالیک) له ته نگزه ی له نیوچوون پزگار کردووه، نه گه ر بیتو له گیروگرفت و ناسته نگه کیشه کانی سه رده می (ثایبه که) پروانین ده بینین خۆ له چند هه په شه یه کی توندی دهره کی و ناوه کیدا ده نویتن: (نه یوبیه کان) و (خاچپه رسته کان) له دهره و په هه په شه یان لی ده کرد، شوپرش و ناشوبی عه ره به کانیش له نیوخوا دا تینیان بۆ ده هینا، و پرای نه مانه ش هاوپی (مه مالیک) ده کانی نیوخوا و دهره و ی جیگای مه ترسی بوون بۆ سه ری.^۱

۱- مه ترسی نه یوبیه کان و خاچپه رسته کان:

میره کانی بنه ماله ی نه یوبی دانیان به حکومت ته تازه که ی (مصر) دانه هینا و خویان کۆکرده وه و ده سه لاتی خویان به سه ر هه ریمه کانی (دیمه شق و که رک و شه و به که و سه بییه) و ناوچه کانی تری ولاتی شام دا گرت و له خۆره لاتی نیوه پاستی جیهانی ئیسلامیدا دوو حکومتی دژ به یه که و ناوکۆ پاست بوونه وه، نه یوبیه کان ده ستیان به سه ر (شام) داگرت و (مه مالیک) یش ده ستیان به سه ر (مصر) دا گرت، نه یوبیه کان وایان دانا نه وان خاوه ن ده سه لاتی شه رعین و (مه مالیک) خویان له کاروباری نه واندا هه لقورتاندووه، له بهر نه وه پیویسته جۆگه له کان بکرینه وه نیو پووباره که یانه وه،^۲ له م پیناوه دا هیرشیکی توندی پاگه یان دنیان کرده سه ر (مه مالیک) و ده یانگوت: نه وان به خاتری ته ماع و چاوچنۆکیان له بهرامبه ر پاره ی فیدی ده پتگیان به پاشای (فه رهنسا) دا به زیندووی له (مصر) دهرچی، نه گه ر چاوچنۆکی نه وان له گۆپی نه وایه ئاوا به ئاسانی له چنگی موسلمانان دهریان نه ده بوو،^۳ نه و کاتی که به ره و ئیماره ته لاتینییه کانی شام هات دهستی به هه لایساندن فیتنه و په ره پیدانی ناوکۆکی کرد له خۆره لاتی ئیسلامیدا.

به لام (مه مالیکی به حری) و خویان نیشان ده دا که نه وان له کاتی سه رکه و تن به سه ر (لویسی نۆه م) و ده ستوه شاندن له سوپاکه ی له سه ر که ناره ئاوی (نیل) دا خاوه ن پشکی گه وره بوون، نه گه ر هه ول و ته قه لّاو خه باتی نه وان له (منصوره) و (فارسکور) له گۆپی دا

۱ المصدر نفسه ص: ۱۲۴.

۲ العدوان الصليبي على بلاد الشام، د. حوزيف ص: ۱۴۴.

۳ المصدر نفسه ص: ۱۴۵.

نەبوايە ھەرگیز سەرکەوتن بۆ موسلمانان مسۆگەر نەدەبوو.^١ تا ئەو ئاستەي (ابن واصل) بە ساپۆژکەرانی ئیسلام (داویە الاسلام)^٢ وەسفیان دەکات و دەلی ئەوان سەبارەت بە تۆمەتی ئەیوبیەکانیش بەرگریان لە خۆیان دەکردو بەم شیۆە یە وەلامیان دانەو: کە ئەوان لەبەر پارە ی فیدیە (لویس)یان ئازاد نەکردوو، بە لکو دەترسان ئەگەر بیکوژن یان بەردەوام لە بەندیدا بیهێلنەو شۆپشیکی سەرتاسەری لە جیهانی مەسیحیدا دروست ببیت و ھێرشیکی ھێندە گەورە و بەرفراوان بکەن سەر جیهانی ئیسلامی کە توانای پیشگیریکردنی نەبی،^٣ بە تاییبەتیش (لویس) ھێندە پیاویکی خۆشەویست نەبوو نە بە لای فەپەنسیەکانەو و نە بە لای تەواوی نەتەوێکانی خۆرئاوای ئەوروپا و خۆرەلاتی لاتینی شەو، پاش ئەمە (مەمالیک) ھەموو ئەو پیلان و ناھەقیانەیان لەبەر نەچوو بوونەو کە لە لایەن (تورانشا)ی کوپی (مەلیک صالح ایوب)ی سەییادیانەو دەرهەق بە خۆیان و (شجرة الدر) ئەنجام درابوون، بۆیە پیش ئەوێ جلەوی کاروباریان لە دەست دەرچیت، گورزیان لی بۆەشیئنی، بە پیویستیان زانی سنووریک بۆ ئەم پەفتارانە ی دابنریت،^٤ ئەوان بە لە کۆلکردنەوێ (تورانشا) ولاتی مصریان لە گەندەلکاریەکانی ئەو پزگار کرد، لەبەر ئەمە (مەمالیک) خۆیان بۆ گرتنی جلەوی حوکمرانی لە ھەموو کەس بە شیاوتر دادەنا.^٥

أ- لویسی ئۆھەم و قۆستەنەوێ ھەلی دووبەرەکی نیوان موسلمانان:

لەم کاتەدا کە خۆرەلاتی ئیسلامی لە نیوخۆداو بەسەر خۆیدا دابەش کرابوو، پاشای (فەپەنسا) لە (عەکا) ھەولێ دەدا ھێرشیکی تازە ساز بکات و زەوتکردنی (بیت المقدس) بە ئامانج بگریت، شیاوی باسە مەسیحیە قەلا نشینەکانی لاتینی لە سوریا لەسەر و ھەمووشیانەو (لویس) لە کاتی ئەم دەستاو دەست و ئالوگۆپی دەسەلاتە ی ناوچە کەدا بە تەواوەتی لە بارودۆخی (مصر و شام)یان دەزانی و بە وردی چاودێری بارودۆخ و گۆرپانکاریەکانی جیهانی ئیسلامیان دەکرد، (لویس) لە نامە یەکییدا کە بۆ گەلی (فەرنەسا)ی نویسیوو ئەم ناکوکیە ی تۆمار کردوو و بە مایە ی بوژانەوێ ئاواتەکانی دانائەو،^٦ بە

١ المصدر نفسه ص: ١٤٥.

٢ المصدر نفسه ص: ١٤٥.

٣ المصدر نفسه ص: ١٤٦.

٤ المصدر نفسه ص: ١٤٦.

٥ المصدر نفسه ص: ١٤٦.

٦ المصدر نفسه ص: ١٤٦.

دەرفەتییکی له باریشی وهسف کردووه تا قەرەبووی شکسته‌کی مصری پی بکاته‌وه،^۱ به‌لگه‌یه‌کی ترمان له‌سه‌ر ئه‌وه که خۆرئاوای مه‌سیحی به چاوی بایه‌خه‌وه ته‌ماشای پووداوه‌کانی سه‌رگۆڤه‌پانی خۆره‌لاتی ئیسلامی کردووه له‌سه‌رده‌مه‌دا، که ئه‌مه‌یه:

میژوونوسه‌هاوچه‌رخه‌ خۆرئاواییه‌کانی ئه‌و کاته‌ی وه‌کو (جوانفیل، پوتلان، ولیم دی ناجی، ولیم دی چارته‌ر، مه‌تی ئه‌لبارزی، که‌سانی تریش) به‌دواداچوونییکی وردی قۆناغه‌کانی دووبه‌ره‌کی (مصر و شام) یان کردووه، پووداوه‌گه‌لیکی نیوان ئه‌و دوو ده‌وله‌ته‌یان تۆمار کردووه، که بایه‌خیان چی وا که‌متر نیه‌ له‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ ئیسلامیه‌کان ده‌ریاره‌ی ئه‌مه‌ بۆیان به‌جی هێشتووین، زیاد له‌مه‌ش ئه‌م نووسینه‌نه‌ به‌پوون و ئاشکرای بیروبوچوون و دیدی مه‌سیحیه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌مان به‌گشتی و (لویسی تۆهم) مان به‌تایبه‌تی ده‌خه‌نه‌ به‌رده‌ست که سه‌باره‌ت به‌م ناکۆکی و دووبه‌ره‌کییه‌ هه‌یانبووه.^۲

لێره‌وه‌ بۆمان ئاشکرا ده‌بی که ئه‌رکی گرنگی (لویسی تۆهم) له‌م ماوه‌یه‌دا ئه‌مه‌ بووه: ناکۆکیه‌کانی نیوان شام و مصر به‌هه‌ل وه‌ریگری و له‌نزیکه‌وه‌ چاودێری بارودۆخه‌که‌ بکات و نه‌خشه‌ و پیلانیکی سیاسیه‌نه‌ ته‌له‌که‌بازانه‌ی بۆ په‌چاو بکات و به‌لکو له‌م پێگایه‌وه‌ بتوانی قەرەبووی هه‌موو ئه‌و زیان و شکسته‌ی بکاته‌وه‌ که له‌ هێرشه‌که‌ی سه‌ر (مصر) دا به‌ری که‌وتبوو.^۳

ب - هاتوچۆی نوینه‌ران له‌ نیوان پاشایانی مصر و شام و (لویسی تۆهم):

به‌م شێوه‌یه‌ هاموشۆی نوینه‌رو نێردراوانی نیوان هه‌ریه‌ک له‌ میرانی شام و مصر و نیوان پاشای فه‌ره‌نسا له‌ عه‌کا و ته‌واوی ناوچه‌ داگیرکراوه‌کاندا به‌رده‌وام بوو، حوکومه‌تی شام و حوکمه‌تی مصر هه‌ریه‌که‌یان له‌ پاستی خۆیه‌وه‌ ده‌یه‌ویست (لویس) به‌ لای خۆیدا پاکێشی و له‌ به‌ئێن و ته‌ماع وه‌به‌رنانی و درێغی یان نه‌ده‌کرد، به‌لام (لویس) پێش ئه‌وه‌ی هه‌یج بپاریزی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ ده‌ریکات به‌ژه‌وه‌ندی مه‌سیحیه‌تی ده‌خسته‌ پێشه‌وه‌ و له‌م پێناوه‌دا سیاسه‌تی خۆبواردن و خۆچرپاگرته‌ی ده‌گرته‌به‌ر، ئه‌و ده‌یتوانی به‌په‌سمی له‌گه‌ڵ لایه‌کیان پێک که‌وی و پالی پێوه‌دا، یان هه‌لوێستی بی لایه‌نی بگریته‌به‌ریان به‌هومییدی سه‌رشکانده‌وه‌ی یه‌ک له‌ دوو لایه‌نه‌ — ناکۆکه‌کان — به‌گوێره‌ی توانا، هه‌ر له‌سه‌ر سیاسه‌تی

۱ المصدر نفسه ص: ۱۴۶.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۴۷.

۳ المصدر نفسه ص: ۱۴۷.

١ المصدر نفسه ص: ١٤٨.

٢ المصدر نفسه ص: ١٤٩.

٣ تاريخ الايوبيين في مصر والشام واقليم الجزيرة ص: ٣٩٦.

٤ مذكرات جوانفيل ص: ٢٠٨، ٢٠٠.

(مهليك لويېس) نومېدې پړاو بوو، به خوی و سوپا که یوه بهره و مصر به پړکه ووت، میرانی (مه مالیکې به حری) — که بهم هیرشه یان زانی — ناکوکیه نیوڅو ییه کانیان له بیر خویان بردنه ووهو له پیناوی شکاننده ووهی هیرشی نه یو پیدا که هه پره شه له ناینده ی هه دوو لایه کیان دهکات گرد بوونه ووهو پشستی (ناییه ک) یان گرت، نه مه و (ناییه ک) به سرکردایه تی سوپای مه مالیک له قاهره دهرچووو بهره و پووی هیرشی نه یو ییه کان به پړکه ووت، به لام ترسا خاچه رستان هه لی چو لېوونی مصر له سوپا بقوزنه ووهو جاریکې تر هیرش بیتنه ووهو سر (دمیاط)، له بهر نه مه فرمانیدا ته وای په ناو په سیوه کانی بپوختی، کار به ووه گیشته هه موو شار پووخیترا جگه له مزگوتی گه وره ی شار که و که پرو کوخته کانی قهراغ دهریا که پاوچیه کان و خه لکانی هه ژار تیاندان نیشته جی ببوون هیچ په ناگه یه ک و خانوبه ره یه ک له و شار هه دا نه ما، ناویان نا ((المنشیه)).^۱

۲- جهنگو پیکد ادانیکی نیوان (مه مالیک) و (نه یو ییه کان):

سوپای نه یو یو بیان و مه مالیک له (۱۰) ی نیو جه ژنانی (ذوالقعدة) ۶۴۸ / ۳ شوباتی ۱۲۵۱ ز، له (عباسیه) ی نیوان دوو شاری (بلبیس) و (صالحیه) پیک هه لشاخان، هه رچه نده مه مالیک له سره تایی جهنگه که دا نازایه تیه کی باشیان نیشاندان، به لام (مه لیک ناصر) سرکه ووتنی به دده ست هیتا، له م کاته داو له گهرمه ی جهنگه که دا پو لیک له سوپای (مه لیک ناصر) که مه مالیکې (عزیزیه) بوون دهماری هاوړه گه زییان جولاو خوینی خزمایه تیان خرؤشاو سهنگه ره کانی خویان چو لگردو په یوه نديان به سوپای (مه مالیک) ووهو کرد،^۲ له بهر نه مه لاتره ازووی بردنه ووهو که پېچه وانه بڼوه و (مه لیک ناصر) هیچی به دده سته ووه نه ماو به ناچاری بهره و شام گه راپه ووه، مه مالیکیش به خوو به ژماره یه ک دیله ووه به سرکه ووتووی بهره و قاهره گه رانه ووه.^۳

نهم پرو دواوه به قازانجی (مه مالیک) شکایه ووهو بووه مایه ی پته وتریوونی پایه کانی دهوله ته تازه سرپیکه ووتوه که یان، (ناییه ک) نه یه پشست به ره می سرکه ووتنه که ی به فیرو بچیت و پاش مانگیک سوپایه کی به سرکردایه تی (فارس نوکتای) یه پیکردو سهره نجام دهستی به سره رهیمی (غه زه) دا گرت،^۴ ئینجا بریاریدا سوپا بهره و ته وای

۱ السلوك ۶۶/۱، في تاريخ الايوبيين ص: ۳۹۸.

۲ تاريخ الايوبيين في مصر والشام ص: ۳۹۸.

۳ المصدر نفسه ص: ۳۹۸.

۴ المصدر نفسه ص: ۳۹۸.

ولاتی شام پرکیش بکات، له پیناوی مسوگه رکړدنی سهرکه وتن ههوله دبلوماسیه کانی خوی خستنه گه پ تا (لویسی توهه م) به لای خویدا که مهندکیش بکات، به لینی پیدا هر که دهستی به سهر (بیت المقدس) دا گرت یه کسهر پيشکه شی نه وی ده کات.^١ (ناصر یوسف) یش بهش به حالی خوی و له پیناوی پارهستان و نه به زینی له گوږه پانی زورانبا زنی گه ل (مه مالیک) پیویستی به هاوپه یمانیکی به هیز هه بوو، له بهر نه مه خیرا نویته ری خوی به ره و عه کا نارو به لویسی پاگه یاند نه گهر پشتیوانی لی بکات (بیت المقدس) ی پاده ست ده کات.^٢

٣- هاوپه یمانی دووقولی نیوان مه مالیک و خاچیه رستان؛

(لویسی توهه م) دهره تی مملانی نیسلامیه که ی قوسته وه و به باری به رژه وه ندی خاچیه رستانیدا شکانده وه، نه مه و توانی فشار له سهر (نایبه ک) دانیت و ته وای دیله کانی پی نازاد بکات، پاشان هه ردو کلا له سالی ٦٥٠ ک/ ١٢٥٢ ز به نامانجی دژایه تی کردنی (ناصر یوسف) په یمانیکی دوو قولیان گرت، تیتیدا هاتوه:

- (نایبه ک) به لینییدا تیکرای دیله مه سیحیه کان نازاد بکات.
- چاپوچی کردن له و پره فیدی ی له سهر (لویس) ماوه.
- (نایبه ک) به لین به مه لیک فیه نه سا ده دا مه مله که تی (بیت المقدس) له خوره لاتوه تا پروباری نه رده ن بؤ خاچیه رستان ده گیریتته وه.^٣

به لام نه هاوپه یمانیتیه هیچ به ره مه میکی به دهسته وه نه دا، چونکه پاش واژوو کردنی په یمانه که (نایبه ک) و (لویس) پیکه وتن هیرشیکی دووقولی و به رفراوان بکه نه سهر ولاتی شام و (مه لیک ناصر) لی به دهرنیتن، به پیی پیکه وتن که ده بوايه لویس ده ست به سهر (یافا) دا بگریت و (نایبه ک) یش له راست خویه وه (غه زه) داگیر بکات، پاش نه مه هه ردو کلا به یه که ده گن و هه ردو ک سوپا پیکه وه هیرشیکی به رفراوان ده که نه سهر هه ریتمه کانی ده وله تی نه یوبی،^٤ به خاتری پا په پاندنی نه خشه که (لویس) به سهر کردایه تی (١٥٠٠) هه زارو پینج سه د جه نگاوه به ره و (یافا) ملی لینا و به بی هیچ په رچه هیرشیک له لایه ن نه یوبیه کانه وه دهستی به سهر دا گرت،^٥ له و کاته شدا سوپای مه مالیک به سهر کردایه تی

١ المصدر نفسه ص: ٣٩٨.

٢ المصدر نفسه ص: ٣٩٨.

٣ المصدر نفسه ص: ٣٩٩.

٤ المصدر نفسه ص: ٣٩٩.

٥ المصدر نفسه ص: ٣٩٩.

(فارس الدين ټوکتای) بهرهو غه ززه به پښکوت و که گه یشته (صالحیه) بارگه ی خست، (ناصر یوسف) به م کهینو بهینه و هاوېه یمانیه ی زانی، بویه خیراو به بی دواکه وتنو له پېنایو بهرگرتن له به یکه گه یشتنی دوو هیزه هاوېه یمانه که سوپایه کی چواره زاری سازکردو بهرهو غه ززه به پښکوت و له سهر گردی (عجول) ی نزیك غه ززه بارگه ی خست، پاش ده ست به سهر داکرتنی هم شاره به خاتری ستاندنه وهی له (لویسی توه م) بهرهو یافا بایدایه وه،^۱ نه یوبیه کان ده ستیان به سهر کهرتی غه ززه دا گرتو سوپای مه مالیکیش له (صالحیه) جیگیر بیوو و نه ده پوی، ده رکه وت له بهرامبر یه کتريدا خو پاده نوینن، سه نگر یان لیک ده گرتن، پوویه پوویه ووهو پیکدادان نزیك بویه، به لام هینده ی نه خایاند له سهره تای ۶۵۱/ک ۱۲۵۳ز هره دووکلای ناته با صولحیان کرد، دوی همه چ گورپانکاریه که له گورپه پانی سیاسیدا نه هاته ناراهه.^۲

۱- هه وله کانی خه لیفه ی عه باسی بو هم صولحه :

واقیعن به هوی ده رکه وتنی خه تر یکی تازه که هه پره شوی له هه موو موسلمانانی خوړه لاتی نزیك ده کرد، مه مالیک و نه ییوبیان نه یانتوانی چی دیکه له سه نگر یی دوژمنکارانه ی یه کتردا بمیننه وه، په لاماره به رفراوانه کی مه غول که زوړبه ی عیراقی پامالیبوو و پیشه نگی سوپاکه یان سهره تاته کی به غدای پایته ختی ده کرد، کاریگر یی گه وره ی خسته سهر هیزه نیسلامیه کان تا به په له یه کگر نه وه له لایه کی تره وه جگه له هیزه کانی شامو مصر هیزکی تر له جیهانی نیسلامیدا نه مابوو پشتیوانی خه لیفه بکات، خه لیفه به مه بهستی چه سپاندنی ناشتی نیوان مه مالیک و نه ییوبیان (نجم الدین بادرانی) نوینه ری بهرهو لای (ناصر یوسف) و (معز ثایبه ک) نارد،^۳ نیردراوی خه لیفه توانی صولحیان له نیواندا بکاتو هم برپارانیه ی تیدا دران:

— (مه لیک ناصر یوسف) دان به حکومتی (ثایبه ک) داده نی، دان به سهره وریو بالادهستی مه مالیک دا دینی به سهر ولاتی مصر و ولاتی شام تا پویاری نه رده ن، به جوریک شاره کانی غه ززه و بیت المقدس و ټیکرای که ناراهه کانی فه له ستین ده که ونه ژیر قه له مړه وی نه وه وه.

۱ المصدر نفسه ص: ۳۹۹.

۲ المصدر نفسه ص: ۳۹۹.

۳ العلاقات الدولية في عصر الحروب الصليبية ۱/ ۴۰۰.

— (مه مالیک) دان به سهروه رایه تی نه یوبیان دا دینن به سهه ته وای ناوچه کانی تری ولاتی شامدا، وهك دهرده که ویت به هوی گه یشتنی هه وائی دپندانه ی مهغوله کان له کاتی هاتنی لافاوی هیژشه کانیان له نیوه پاستی ناسیاوه به رهو جیهانی نیسلامی و بالکیشانی ترسو و توقان به سهه ناوچه کانداهه ردووکلا ی وادارکرد به ناسانی وه لایم بانگه شه ی خه لیفه به نه ری بده نه وه، (معز نایبهك) له پاستی خوییه وه نه و سهه که و تنه ی به سهه (ناصر یوسف) دا تواماری کردبوو، له گه ل خه تری مهغول و هیژشه کانی نه وان بو سهه شام و مصر به هه ل وهرگرت و خوی له داوی (أشرف موسای نه یوبی شه ریکه حکومه تی دهر باز کردو ناوی له وتاری هه ینیدا لابر دو له سالی ٦٥٠ ک/ ١٢٥٢ز قو لیه سستی کردو له قه لای (الجبل) دا زیندانی کردو خوی له مصر به تاکه سولتان مایه وه.^١

لویسی پاشای (فه ره نساه لاتینی ساحیلی شام) بوی دهر که وت نه گهر (شام و مصر) یه کبگرن و هه ول و کوششه کانیان یهك بخه نو له بریاره کانیا ندا یهك دهنگ بن نه و له مه ولا موسلمانان ده وتوانن به رپه رچی تاقمه خاچه رسته کان بده نه وه به هه جۆریك بیان هوی ته نگیان پی هه لده چنن، بیگومان ناشتینامه که ی نیوان (ناصر) و (نایبهك) که له مانگی صفری ٦٥١ ک/ نه پرلی ١٢٥٣ز دا نه نجام درا وه کو گورزیکی کاریگهر بهر نیوجه رگی سوپای مه سیحی به تاییه تیش لویسی توهه م که وت، چونکه دوی نه مه مه لیک ناصر یوسف ده سستی به تال بوو و خوی بو تو لیه سه ندنه وه له لویس و سوپاکه ی ساغ کرده وه و بریاریدا دهر سیکی کاریگهر یان دابدا،^٢ بیگومان شتیکی ناسایی و چاوه پوانکراو بوو شه پرو پیکدادان له نیوان هه ردوک سوپای مه لیک ناصرو لویسی توهه م دا پوویدا، چونکه دهر که وت لویس نیستی گورپاوه و ژیربه ژیر له گه ل میرانی مصر له دزی ناصر بو ته هاوپه یمان، نه وه ی زیاتر یارمه تی هه لایساندن نه م جهنگه ی دا نه مه بوو که هیژه کانی حکومرانی حه لب له به رامبه ر غه ززه و له نزیک سه ربازگه ی خاچه رستان له (یافا) هه لیدابوو، هه رچه ند نه مه ی گوتمان جهنگیکی یه کلا که ره وه نه بوو به لام بوو به پیشه کیی نه و زنجیره هیژشه توندانه ی هیژه کانی ناصری بریار بوو دوی ناشتی گه ل مه مالیک بیانکاته سهه ر خاچه رستان و هه ریمه کانیا ن،^٣ دهره نجام لویسی توهه م خیری له ناته بابیه که ی نیوان شام و مصر نه بیینی و به ناچار ی دوی تیکشکانه ی مصری و مایه پوچبوونه که ی (شام) ی له په بیعی یه که م ٦٥٢ ک/ ٢٤ نیسان ١٢٥٤ز

١ تاریخ الايوبیین فی مصر والشام ص: ٤٠٠.

٢ العدوان الصليبي علی بلاد الشام ص: ١٩٢.

٣ المصدر نفسه ص: ٢٠٠.

به سهری شوپو سومعه شكاوی و دامای به ره و فەرهنسا گه پاپه وه، فهوتان و ده رچوونی پووحی عهسكه رتاری فەرهنك له ده می ده میكدا دان و گیانه لایدا له ناوچه كه دا.^۱

مه هه لکه پانه وهی هۆزه عه ره به كان له دژی (مه مالیک) له (مصر)؛

یه کیکی تر له و کیشانه ی پووبه پووی (سولتان ئایبهك) بۆوه بریتی بوو له شوپشی هه ندیک هۆزی عه ره به كه له سالی ۱۲۵۳ ز هه لایساو به (شوپشی العریبان) ناوی ده رکرد، وه کو زانراوه هۆزه عه ره به كان دوبه دوا ی فه تی ئیسلامی له مصر دا نیشته جی بوون و به ژینگه ی کشتوکالی مصر کاریگه ربوون و به ره به ره گۆپانیان به سه ردا هات و بوونه نه ته وه یه کی کشتوکالی و له ناوچه کانی ئه و ولاته داو به تاییه تیش له هه ریمه کانی (صعید و شرقیه) جیگه ربوون و ناوی (العرب المزاعه) = کشتیاره عه ره به کانیان لیئرا، له نزیک دیهاته کۆنه جوتیار نشینه کانی ئه و ولاته ده ستیان به جوتیری و کشتیاری کرد، به لام وه کو تیبینی ده کری ئه م عه ره بانه له پله و پاپه ی کۆمه لایه تیداو به هۆی کۆمه کی کردنی ده ولت له کاتی جهنگی خاچه رستاندا له جوتیاره په سه نه کان به رزتر بوون و خاوه نی پیگه یه کی بالای کۆمه لایه تی بوون، پیاو ما قو له عه ره به کان له کاتی جهنگدا پاراستنی ده ولت و پاگرتنی هیمنا یه تی دیهاته کانیان خستبووه ئه ستۆی خۆیان و له پیشکه شکردنی به روبوم و خه له ی کشتوکالی و به خشینى ده رامهت و خه راج به ده ولت درتغیان نه ده کرد، عه ره به کان له ماوه ی سه رده می مه مالیکدا چه ند شوپشیکیان ئه نه جامدان و کتیه هاوچه ر خه کان ناوی (فساد العریبان = گیره شیوتینی عه ره بان) یان لیئاون، هۆکاری ئه م شوپشانه ده گه پیته وه بۆ سه ته می میرانی مه مالیک که خۆی له پاشقولدان و په زمه نده کردنی به ره مه کشتوکالیه کان و دانانی نرخ له سه ر ئه و به ره مانه و هه لبه ز دابه زپیکردنی نرخه کاندای خۆیان نیشان ده دا، عاده ته ن ده ره نه جامی شوپشه کان به هۆی لیزانینی هونه ره کانی جهنگ به سه رکه وتنی مه مالیک و سه رکو تکرانی عه ره به کان کۆتایی پیده هات،^۲ له لایه کی تریشه وه عه ره به کان چه کوچۆل و ئامرازى جهنگى پتویستیان به ده سه ته وه نه بوو، بلاو کراوه یه ك که له سه رده می مه مالیکدا ده رچووه ئه مه ی تیدا نووسراوه: ... که س له عه ره بو جوتیره کان بۆی نیه سواری ئه سپ ببی، نابى پاشى بگرت، چونکه هه لی بۆ هه لکه وى خیانه تی پى ده کات، چاودیریان بکه و به ره نگاریان بیه وه، هه ر که سیك سواری ئه سپ بوو یان پای ده گرت به پتیی بریاری ده رچووی ده ولت سزای ده، پێگا نه ده ی ده ستیان به چهك بگات و هه لی بگرن، نابى که س

۱ معاهدات للصلح والسلام بین المسلمین والفرنج.

۲ قیام دولة الممالیک الأولى ص: ۱۲۹.

چەکیان پى بفرۆشى يان بە ئەمانەت لە لایان دانى، کالاً بازىرگانی و پيشه سازیه کانی
 ھەرىمەکان بە سەرکەو و ئەو ھى لای بازىرگانه کان ھەيە بە پارە لىيان بستينه، بەم کارەت
 دل و دەروونی تاوانباران بسوتينه و سەرکوتيان بکە، ئاگرى سزا لەو کەسانە بەردە کە
 خۆيان بۆ کارانىک تەرخان کردوو ئەم ئاگرە دەیانگرتتەو.^۱

لە بلۆکراو ھەیکى تردا ئەمە ھاتوو: .. نابى کەس لەو (عريان) ھە خىلەکیانە سواری
 ئەسپ بى، نابى فیرى ئەسپ سواری بى، ھەر کەسیان ئەمە بکات دەست دريژی کردوو
 تۆلەى لى دەستينریت، بەرژەو ھەندىھەکان داخوای نەھیلانی ئەم کارەیان لى دەکەن...

ھەر عەرەبیک پىچەوانەى (مەرسومی شەریف) بچولیتەو و سواری ئەسپ بى ئەوا ئەو
 کەسە ھەر کەسیک بى لە گەردنى دەدریت و گورزی کوشندەى لى دەو ھەشتینریت، بەم سزایە
 ھاوینەکانى تەمبى دەبن و کەس لە خۆرەلاتدا دەرەتەى ئەم کارە بۆ خۆى ناپەخسینى.^۲

ھۆکارەکانى مەملانئى نىوان عەرەب و مەمالیک دەگەریتەو بۆ ئەو: مەمالیک ئەوانەى
 جەلوى حوکمرانى مصریان بە دەستەو گرتوو – خەلکى ئەو ولاتە نەبوون، بەلکۆ تەنھا بۆ
 مەبەستى کارى سەربازى و جەنگى ھینرابوونە نىو خاکی مصرەو، پاش ئەمەش ئەمانە کە
 لە پەچەلە کدا مصرى نەبوون، لە پى ئۆن و ئۆنخوایشەو تیکەلى دانیشتوانە پەسەنەکەى
 ئەو ولاتەیان نەکرد، بەلکۆ خۆيان دوورەپەریز کرد، وىپرای ئەمەش ئەگەر مەمالیک پۆلکى
 کاریگەر و بەرچاویان لە پاسەوانیکردن و بەرگرى لىکردنى مصر ھەبووبى لە بەرامبەر
 دوژمنەکانیدا، ئەوا بە ھەمان شێوە مصریەکان و عەرەبەکانیش بە ئەندازەى مەمالیک ھەمان
 پۆلیان نواندوو و بەرگریان لە مصر کردوو، لەبەر ئەمە عەرەبەکان پىيان وابوو ئەوان لەو
 مەمالیکە غەریبانە شایانتەرن بۆ حوکمرانى مصر،^۳ چەند شۆرشىکیان لە دژکران، ئەوانیش
 بەو پەى دلپەقى و بى بەزەبیانە بە لیدان و کوشتن – کە لەو سەردەمەدا باو بوو – دایان
 دەمرکاندنەو و سەریان دەشکاندنەو، لە کاردانەو ھى ئەم سیاسەتەداو بە مەبەستى
 بەشداری کردنى کیشمە کیشم و گێرە شىۆینى نىو خۆییەکانى نىوان میرانى مەمالیک،
 جوتیارەکان گوندەکانیان چۆل دەکردن و بەرەو شارەکان کۆچیان دەکرد، پالئەرى
 سیاسى و ئابوورى لە پشت جولانى ئەم شۆرشانەو بوو، بىگومان پالئەرى سیاسى و
 ھەولدانى ھەندیک ھۆزى عەرەبى بۆ سەرەوژىکردنى حوکمەتى مەمالیک، پەرچە کرداریکى

۱ صبح الأعشى، نقلا عن تاريخ القبائل العربية، محمود السيد ص: ۱۲۴.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۲۵.

۳ تاريخ القبائل العربية، محمود السيد ص: ۱۲۵-۱۲۶.

توندو تيږي له لا دروست كړدن، مه ماليك له ترسي كوتا كړدنې ده سه لاتيان سياسي د لږه قانه و توندو تيږانه يان بډ خاموش كړدنه وه ي نه م شوقر شانه به كار هينا، شوقر شه كه ي سالي ۱۲۵۳/ك ۶۵۱ ز يه كه مين و ترسناك ترين شوقر شو كه عره به كان له سرده مي سولتان ثابيه كي تور كمانيدا نه نجامياند، و هكو گوتمان نه م شوقر شه پالنه ري سياسي و نابووري له پشته وه بوون.

هر له و كاته وه مه ماليك له جهنگي (عباسيه) دا به سر نه يوبيه كاندا زال بوون و خليفه به باري به رژه وه ندي نه وان هاته نښو نښو يويانيه وه، نه وان بيروباوه پتيكان له لا گه لاله بوو، كه هر چي ولات هيه و نه وه ي تيشي دايه به بي كيشه هي نه وانه به شي كه سي تري پيوه نيه، له به نه م شولي خراپه كاري و گنده لتيان لي ه لكيشاو باج و خه راجي سر نه م تيان زياد كړد، تا راده يه كه كه ه نديك ميژوونو سي و هكو (مه قريزي و ابو المحاسن) والي بكات خاچپرستان له نه وان به چاكثر و ه سف بكن، نه و ميژوونو سانه ده لتيان: نه گه ر فه په ننگ حوكمي مصريان كړد بايه نه م جوړه تاوانانه يان نه ده كړد،^۱ بيگومان نه م قسه يه له گه ل واقع نايه ته وه، چونكه كاتيك (فه په ننگ) له هيرشي حوته مياندا ده ستيان به سر به ننده ري (دمياط) دا گرت، كاري وا نه شي او و درندانه يان نه نجامدان، مرقه به بيستنيان جه سته ي داده چله كي و سه ريشي سپي ده بيت، له كتيبه كاني پيشومدا به دورو دريږي نه م تاوانانه م باس كړدوون، ژماره يه كه ميژوونو س هه ولياند او ده لپه په كاني ميژووي مه ماليك به په شهه لگه راوي و بيزراوي نيشان بدن، ني م له گه ل نه ودا دان به و حقيقه ته داديني كه له سرده مي نه واند ا په رته وازه يي و كي شمه كي شم له نښان هوزو تايه فه كاني كومه لگا دا و ناته باييش له نښو خودي ميري مه ماليكدا هه بووه، به لام كاتيك باسي سه ر كړده كانيان دپته پيشه وه ده بينين خوري نيمانه كه يان دوني اي ني م پووناك ده كاته وه، كاتيكي ش تيشكي نيمان به ر په رده ي دليان ده كه وپت و قورثانيش گياني فيدا كاري و شه هاده تخوازان ه يان ده بزويني ت بډ ني م تاوانه و سپله ييه پولي پاله وانانه و دانسته ي (زاهير بيبرس و موزه فر فوتتن) فه راموش بكه ين له سه ر كړد ايه تي كړدنې نه و سوپا نيسلاميه دا كه و هكو شاخي سه ركه ش له پوي په لاماره درندانه كه ي ته ته ر وه ستايه وه، په لاماريك بيروباوه پو ولات و نوممه تي به ثامانچ گرتبووين و ده يه ويست له په گو ريشه وه هه لمانته كي تي، به لام ده ر نه نجام به هوي يه كي تي پيزه كان و پالنه ري نيماني راست و دامه زراوي نه وان دا گير كه ران و

پەلاماردەران تېكشكىتىران و تەفروتونا کران،^۱ بېگومان جەنگى (عەین جالوت) بۆتە منارەيەكى تیشك بەخش که لە شەوہ ئەنگوستە چاوەکاندا پېبازی سەربەرزى و سەرکەوتنى پى دەدۆزىنەوہ، جگە لەم منارەيە، مەمالیک چەند منارەيەكى تریشیان بۆ بەرزکردووينەوہ، وەکو منارەکانى: (دەربازکردنى ولاتى شام لە پېژدەى داگیرکاری مەسیحى لە سەردەمى (منصورى کوپى قلون)، بیناکردن و دامەزراندنى خویندنگا و قوتابخانەکان، دامەزراندنى کتیبخانە وەقفیەکان، دروستکردنى مزگەوتەکان بەشیوەى ئەندازىارى، دامەزراندنى خانوبەرەى خێرخوازی و چاکەخوازی، بزوتنەوہيەكى زانستى ھەمەلایەنە (الحركة العلمية الموسوعية) لە لایەن زانیانی سەردەمى مەمالیک بە پێشەنگایەتى ئىمامە گەرەکانى وەکو (نەوہوى، ابن تیمیة، ابن القيم، زھبى، ابن کثیر، المزى، سبکى، مقرىزى، ابن خلدون، سیوطى و ژمارەيەكى تریش) دامەزێنرا، لەمەولا لە بابەتەکانى تری ئەم کتیبەدا بە ئیزنى خودای بالادەست باس لەمە دەکەین، لە پاستیدا لە سەردەمى مەمالیکدا لادان ھەبوو و دەستدریژی ناپەرەو توندو تیزو بى پاسا و کراوہ تە سەر خەلکانى نەیارو پکەبەر، کاردانەوہى بەرامبەریشى لیکەوتۆتەوہ، (أبو المحاسن) دەلى: دانیشتوان — ی پەسەنى — مصر بە سولتانیک قایل نەبوون کۆیلایەتى بەسەردا ھاتبى، ھەتا ئەو پۆژەش سولتان (ئایبەك)ى تیدا مرد ئەوان قسەيەكى وا خۆشیان بە گویدا نەدا یان پوویەكى وا خۆشیان نیشان نەدا کەیفى بەخۆى بى، کاتیک سواری و لاخەکەى دەبوو و بە پێگا و بانەکاندا تیدەپەپى، دەیانگوت: ئیمە تەنھا سولتان و سەرۆکیکمان دەوئى کە لەسەر ئیسلاھەتى لە دایک بوویت،^۲ پیاوماقوڵیکى عەلەوى بە ناوى (حصن الدین کوپى ثعلب) پێبەراییەتى ئەم شۆپشە جەماوہریەى دەکرد، ئەو چاوى برپیووہ کورسى سەلتەنەت و بە پاشکاوى دەیگوت: پێویستە دەسەلاتى (مصر) بە دەست عەرەبەوہ بى نەک کۆیلەکانەوہ،^۳ ئەمەو لە مصرى ناوہ پاست و ھەرىمى خۆرھەلات بەپووکارى دەریاوہ دەولەتیکى عەرەبى سەربەخۆى دروست کرد، شارۆچکەيەک لە دەوروبەرى (فیوم) کە (ذروە سريام)ى پى دەگوتراو دوايە بە (ذروە الشریف) ناوى دەرکردو لە نىوان (نیل) و (ترعە المنتھى) دا بوو کە ئیستا (دەریای یوسف)ى پى دەگوتريت بوو بە بئکەى سەرۆکى دەولەتەکە،^۴ (شریف حصن الدین) پەيوەندى بە

۱ تاریخنا بین تزوير الأعداء وعقلة الابناء ص: ۱۸۰.

۲ النجوم الزاهرة ۱۳/۷.

۳ القبائل العربية ص: ۱۳۱.

۴ التعريف بالمصطلح الشریف ص: ۱۸۸.

مهليك ناصر يوسف نه يوبيه وه كړدو داواى ليكړد له دژى ثاييه ك يارمه تى بدا، به لام شانسى نه و له و كاته دا نوښته رى خليفه (المستعصم) هاتبوو نيوېژيوانى (مهليك ناصر) و (معز ثاييه ك) دى ده كړد، عه ربه به كانى نه و كاته له پووى هيزى مړيى و سه روه ت و سامان و نه سپ و ولاخه وه ده وله مند بوون، سوپا يه كى گه وره يان دامه زړاندو سوښنديان بؤ (حصن الدين) دى سه روكيان خوارد، (سولتان ثاييه ك) ناچار بوو هيرشيك بؤ سه روكو ت كړدى شوپشه كه ساز بكات، نه وه دى جى سه رسو پرمانه ليره دا (ثاييه ك) سه ر كړدا يه تى سوپا هيرشبه ركه به (فارس الدين ئوكتاى) گه وره مونافيسى خوى كه پسپوړى كړه پانى جهنگه ده سپيريت، ئوكتاى به خوى پينچ هه زار نه سپ سوارى به نه زمونى مه ماليك له قاهره ده رچوونو به ره و (الشرقيه) به ريكه وتن، هه رچه نده ژماره دى مه ماليك له چاو ژماره دى عه ربه به كان زور كه متر بوو، به لام له سالى ۱۲۵۳ زيدا و به هوكارى شاره زايى يان له جهنگداو ليه اتوويى (ئوكتاى) سه ر كړد ه يان مه ماليك سه ركه وتنو شوپشه عه ربه به كهش له (بلبيس) پوخا،^۱ به لام له ناوچه دى (الوسطى = ناوه ند) دى مصر دا وه كو خوى مايه وه، (حصن الدين) له وى حوكومه تيكى سه ربه خوى دامه زړاند، (ثاييه ك) و سولتانه كانى دواى نه و يش تا سه رده مى سولتان (بيبرس) هيچيان پى له گه ل نه كړا، ئينجا (سولتان بيبرس بندقدارى) دواى بؤ نايه وه و قو لبه ستى كړدو له (نه سكه نده ريه) هه ليواسى و خنكاندى،^۲ (مير حصن الدين) هه ر چو نيك بيت، گرنه له وه دايه ثاييه ك توانى زال بيت به سه ر يه كيك له و په گه زانه هه ربه شى له به رپا بوونى ده وله تى مه ماليك و نارامبوونى ده كړد له مصر دا.^۳

(مقرىزى) له كتيبى (السلوك) دا ده لى: له دهره نجامى شوپشه كانى عه ربه له دژى مه ماليك دا عه ربه به كانى مصر په رته وازه كران و كلپه دى شوپشه كه يان خاموش كرايه وه.^۴

۶- (ثاييه ك) و مه ترسى هاوريكناى، كوژرانى (فارس ئوكتاى):

تايه فه دى (مه ماليكى به حرى) به سور كړدا يه تى (فارس الدين ئوكتاى) كوسپيكى تر بوون له و كوسپه سه ركه يانه دى له به رده م ده وله ته تازه سه ريكه و توه كه دى (ثاييه ك) دا قيت بېوونه وه و هه ربه شى له نيوېرديان لى ده كړد، (ثاييه ك) دهركى به هيزوپيزى كړد بوونو له پيناوى په واندنه وه دى سامو هه ييه تى نه م تايه فه يه له دل و هه ناوى خويدا كارى بؤ

۱ السلوك ۱/ ۳۸۷.

۲ التعريف بالمصطلح الشريف من: ۱۸۸، قيام دولة المماليك من: ۱۳۲.

۳ قيام دولة المماليك من: ۱۳۲.

۴ تاريخ القبائل العربية من: ۱۳۳.

بههیزکردنی خۆی دهکرد، هیزکی تایبهت به خۆی له مهمالیک دروست کردو ناسناوی (المعزیه)یان بهسهردابرا، جیگرایهتی پۆستی سهلهتهنهتی مصری دایه (قطزی معزی)ی که یهکێک بوو له کۆیله تایبهتهکانی خۆی، هیندهی نهخایاند مهمالیکی بهحری له قهلاسهربازیهکانی دورگهی (روضه) بهدهری نان، (مهلیک نهشرهف موسای نهیوبی)ی شهریکهبهشی سهلهتهنهتی - که میردمندال بوو - لیخستو به تهنها خۆی له م پۆسته دا مایهوه،^١ نه م هه موو کارانهی نهجامیدان پوالتی بوونو هیچ کاریگهریهکیان لهسهر کهمکردنهوی ترسناکی (تۆکتای) و هاوپۆی دهریاییهکانی دانهنا، میژوونوسان یهکدهنگن لهسهر بهرزبوونهوی (تۆکتای) بۆ سهر لوتکهی دهسهلات به تایبهتی پاش سهرکهوتنی بهسهر شوپرسی عهربهکانی مصردا، له هه ر شوپینێک دهکهوتبایه دهتگوت شای تاج لهسهرو ژمارهیهکی زۆر له پاسهوانه تایبهتیهکانی دهوهریان دهدا، له دلی خۆیدا حیسابی بۆ مهلیکی مصر نهدهکردو له کۆپو کۆبوونهوهکانیدا ناوی (مهلیک معزی) به کهمی دههینا، نهگه ر باسیشی کردبایه زه مبی دهکردو تهنها به (تایبهک) ناوی دهبرد، قسهکانی تۆکتای به مهلیک معز دهگه یشتنهوه، بهلام له ترسی هیزه سهربازیه بهحریهکهی به ناچاری پقی قوت دهدايهوه،^٢ سه رچاوهکانی میژوو زیاتر تیشک دهخه نه سهر نهو هیزه زۆری له بهر دهستی تۆکتای دا بووه، (مقریزی) دهلی: هه موو خه لک له بهر ده رگای (میر فارس الدین تۆکتای) دا کۆده بوونهوه، دهستی به سهر هه موو کاروبارهکاندا گرتبوو، هه ر نامهیهک له لای مهلیک ناصرو خه لکانی تر بهاتایه جگه له نهو کهس نهیده توانی هه لپچرپۆت ورتی لیوه نه دههات، هیچ بهریارێک له بهر زۆری سهربازانی به بی تۆکتای ده رنه دهچوو.^٣

(ابن تغری بردی) دهلی: تۆکتای بوو به خاوهنی دهسهلاتێکی مهزنو نهستوو، مهمالیکی بهحری دهوهریان لیدابوو، به خودی خۆی ناوی (مهلیک شاویش)ی له خۆی نابوو، هاوپێکانی به (مهلیک جواد) ناویان دینا،^٤ هه موویان کاریان بۆ نهوه کرد پڕۆسهی هاوسه رگیری له گه ل کیزی (مهلیک مظفر تقی الدین محمود)ی نهیوبی مهلیکی (حهما) جییه جی بکات، به لکو هه موویان به خاتری سازانی که شو هه وایهکی ساف بۆ پێکهاتن له سهر دارپشتنی پیلانیێک بۆ کوشتنی تایبهکو له کۆلکردنهوهی یهک دهنگ بوون.^٥

١ قیام دولة الممالیک الأولى ص: ١٣٣.

٢ المصدر نفسه ص: ١٣٣.

٣ الجبهة الاسلامیة فی مواجهة المخططات الصلیبیة ص: ٤١٢.

٤ النجوم الزاهرة ١١/٧، ١٠.

٥ قیام دولة الممالیک الأولى ص: ١٣٣.

(ذهبي) ده لى: ټوكتاى گوره بوو و بوو به جىگري مه ليك موعيز، نو پالوان و نازاو دلاوا بوو، قه دو قيافه يه كى به رزو قه شنگى هه بوو، نارامگرو بارقول بوو، به نرخی هه زار دينار فروش را بوو، (نه سكه نده ريه) به كيڅ بوو له و هريمانه ئى نو حوكمى تيدا ده گيړان و به سهر خويدا دايرپيوو، سهره پړو سته مكارانه ده وره ئى سه لته نه تى ده داو به ته نها ده مايه وه و له سهر كورسى سه لته نه ت داده نيشت و ناوړى له (معن) نه ده دايه وه، به ناره زوى خوى له خه زينه كانى هه لده گرت، به جوړيڅ گوتبوو: قه لاكم بؤ چؤل بكن، بوكه كم - كچى مه ليكى (حماة) - بؤ نه وئ ده گوازمه وه.^۱

مه ليك معز له ټوكتاى گه يشت كه به نياز هه سهر ته ختى حوكمى لابه رى و له نيوى بيا، بويه برياريدا خوى لى دهر باز بكات، مه ماليكه كانى خوى بؤ نو مه به سته كوكرده وه و له گه ليان پيڅكه وت، به فيل له دواى (ټوكتاى) نارد كه گوايه بؤ هه نديك كارى گرنه ده يه وئ پاوړي پى بكات، بوسه يه كى له پوله سهر بازيكى خوى له پشت دهر گاي هو لى ستونه كانى قه لا بؤ دانا، پيى گوتن هه ركه گه يشته دالانى قه لا به په له خوى ده گه يه ننئ، كاتيڅ نامه كى (معن) پى گه يشت، به خوو به چه ند كه سيكه وه سوار بوو و به بى نه وه كى كه س له سهر كرده سهر بازيه كانى (خه شداش) بزاني به دلنبايى و متمانى ته واوه وه به پيڅكه وت،^۲ به هيمنى به ره و قه لا پړيشت، كاتيڅ گه يشته به ر دهر گا پاسه وانان نه يان پيشت نه فهره كانى گه لى له گه ليدا بچنه ژووره وه، هه ركه گه يشته نيو دالان (مه ماليكى معن) په لاماريان داو شهربه تى مهرگان به گه روودا كرد،^۳ نه مه له ۲۱ شى شعبان و پړي دوو شى ممه دا پوويدا، (معن) فهرمانى كرد دهر گاي قه لا دابخريت، هه وال بلأوبووه (ټوكتاى) قولبه ست كراوه، بويه ده ست و پيژنده كانى و مه ماليكه كانى كه ژماره يان (۷۰۰) سوار ده بوو پو ليكى به حريشيان له گه ل بوون گه مارو قه لا ياندا، كاتيڅ هه موويان چاوه پى بوون و پاوه ستا بوون، له سهر شورى قه لا را كه لله سهرى (ټوكتاى) يان به سهر دا به ردانه وه، ته ماشايه كى يه كتر يان كردو له يه كتر پامان و گوتيان: شه پ له سهر كى ده كه نو له سهر كى خو به كوشت ده دهن؟! ئيدى بلأوه كيته يان ليكرد، كاتيڅ هه والى كوشتنى بلأوبووه، مه ماليكى به حرى به يه كده ننگ بريان دا به ره و شام كوچ بكن، كه سه دياره كانى نو كاته يان نه مانه بوون: (ركن الدين بيبس بندقدارى، قلاونى نه لفى، سنقرى اشقر، بيسرى، سيكر، برامق)،^۴ به شين و واوه يلا خويان

۱ سير اعلام النبلاء ۱۹۷/۲۳.

۲ خشداشيه: هاو پي خزمه تچى.

۳ نزهة الأنام في تاريخ الاسلام ص: ۲۲۰.

۴ المصدر نفسه ص: ۲۲۰.

پێچایەوه، بە شەو بە پێکەوتن، کە گەشتەنە بەر دەروازەی شار تەماشایان کرد داخراوه، ئاگریان تێبەردا، ئەم دەرگایە کە بە دەرگای (قارطین) بە ناویانگ بوو سوتێنرا، لەو پۆژەوه ناوی (باب المحروق = دەرگای سوتاری) لێ نرا، ئینجا لەوێرا بەرەو شام بە پێکەوتن،^١ چوونە لای (مەلیک ناصر) کە بەیان دامات هەوال بۆ معز هات کە تایەفەی بەحری هەلاتوون، فەرمانی دا دەست بەسەر مولک و مال و ژن و خاوخیزان و خزەمە تکارەکانیاندا بگیریت، هەرچی هەیانبوو — لە دارو نەداری دونیایان — زەوت کرا، کەسانێکیان بەجێ ماوون خۆیان حەشاردا، سەرۆت و سامانی (میر ئۆکتای) ئەوێ جوان و پەختە بوو هەلیان گرت، لە بازارو جادەو کۆڵانەکاندا هەوێ لە مەمالیکی بەحری دەکرا، ئینجا مەلیک معز چوارمەشقی و بە ئارامی لەسەر کورسی سەلتەنەت پالێ دایەوه، بەندەری ئەسکەندەریە گەڕایەوه ژێر دەسەلاتی تایبەتی خۆی، ئەو باج و خەراجە لایەن ئۆکتای لەسەریان دانرابوو لەسەری لابردن، میللەت زەوتکردنی سامان و بیکاریان لە کۆڵ بۆوه، لە لایەکی ترەوه مەمالیکی بەحری چوونە لای مەلیک ناصر بە سەرپووی خۆشەوه پێشوازی لێکردن، هەرکەسەیان بە گوێزەوی خۆی مۆچەییەکی لە لایەن مەلیک ناصرەوه پێشکەش کرا، ئینجا مەلیک ناصر بپاریدا پەلاماری ولاتی مصر بدات، سوپایەکی سازداو بەحریەکانیشی لەگەڵ کەوتن، بە پێکەوتن تا گەشتەنە لاپالێ شاخێک و لە ئەشکەوتدا جێگیر بوون، هەوالی هاتنی سوپاکە بە (معز) گەشت، بە خۆی و سوپا سەربازی و کۆمەڵێک مەمالیکی (عزیزیە) بۆیان هاتە دەر، لە ناوچەی (باردة) ی نزیك (عباسیة) پەشمالێ هەلەدان، ئەو سەلە لێ ئەوێ بەسەر برد،^٢ هەر لەم سەلەدا (شەریف مرتضی) لە پۆم پرا هات و کێژی سولتان علاءالدین کە یقوبادی کوپی خوسرەوی مەلیکی پۆمی لەگەڵ هاتبوو، مەلیک ناصر خوازیبێتی ئەم کێژەوی بۆ خۆی کرد، لە دیمەشق بۆی کرایە بووک و گواستییەوه، ئاھەنگێکی گەورەیی شایێ بەم بۆنەییەوه گێپەردا.^٣

سەرلەنوێ خەلیفەیی عەباسی هاتەوه ئێو ئێو بۆیوانیەوه و (نجم الدین بادرانی) نوێنەری گەشتەوه لایان و پەیمانە ناشتیەکی بەم شیوەییە بۆ چاکردنەوه:

— دەبێ (معز نایبەک) تەواوی ناوچە کەنارە ئاوەکانی شام بگیرێتەوه ژێر دەسەلاتی ئەو بێ.

— نابی (ناصر یوسف) کەس لە مەمالیکی بەحری پەنا بدا.

١ المصدر نفسه ص: ٢٢٠، دراسات في تاريخ مصر سحر عبدالعزيز ص: ٢٣٩.

٢ المصدر نفسه ص: ٢٢١.

٣ التحفة المملوكة في الدولة التركية، بيبرس المنصوري ص: ٣٦٠.

۷- کورژانی (سولتان ټایبه ک) و (شجره الدر):

(ټایبه ک) هه سستی به و که یو به یو نامه و نامه کاری و پڼکه و تنانه کرد که له نښان (شجره الدر) څخه هاوسه ری و مه مالیکی به حری (که ره ک) نه نجام ده درین: له بهر نه مه بریاری دا زنی به سره بیتنی، نه مه له سالی ۱۲۵۶ ز نامه یه کی بۆ (بدر الدین لؤلؤ) ی نه تابه کی (موصل) نارد، داوی نه نجامدانی په یمان نامه یه کی هاوسه رگری لئ کردبوو، جگه له وه والی که له لایه ن میژوونوس و سرچاوه کانه وه ده ستاوده سستی پیکراوه، که س نه یزانیوه به چ شپوه یه ک خوازیبیتی کیژده کی (بدر الدین) له لایه ن (ټایبه ک) وه کراوه، ناچیتته نه قله وه نه م خوازیبیتیه له بازنه ی حه ز به ژنهنان کورت هه لاتیت، به لکو مه به سستی (ټایبه ک) له مه به سستی په یمانی کی ستراتیژی بووه، حه زی لئ بووه له پتی حوکمرانی (موصل) وه له جموجولی هیرشه کانی مه غول ناگاد بکریته وه، هرچونیک بیت نه م هه ولانه ی (ټایبه ک) بوونه سره تاي کوتایي هاتنی سرده مه کی، چونکه کاتیک (شجره الدر) زانی (ټایبه ک) ی میړدی پیلانی له دژ پیک ده خا، نه ویش چوه گوپه پانه وه و بوو به سرکرده ی هیزه پکه به ره کانی نیوخو دهره وه ی سه لته نه ته که ی، ژماره یه ک له خه لکانی تایه فه ی به حری که له مصردا مابونه وه دژایه تی خویان بۆ پرۆسه ی هاوسه رگریه که پاگه یاند، (ټایبه ک) خه لکیکی زوری لئ ده سترگری کردن له نښانیا نندا: (نه یدکین ی صالحی) به دی ده کرا، به مه به سستی زیندانی کردنیان له چالکی قولدا به ره و قه لای (الجبل) ی به پیکردن، کاتیک گه شته راست په نجره که ی کوشکی سولتان - که (شجره الدر) ی تیدا نیشته جی بوو - (میر نه یدکین) وه کو پریژیک ده سستی به سنگه وه ناو سهری دانه واندو به تورکی کوتی: (نه ی خانمی گه وره و به پریژ: قه سه م به خوا گونا هیکمان نه کردووه موسته حه قی نه مه بین، ته نها نه وه نه بی ټیمه له سر تو سوکایه تیمان پی ده کریت، چونکه دژي نه وه وه ستاوین کچی حوکمرانی مصر به سر تو بی، ټیمه ده ست په روه رده ی مال ه خانه واده که ی به پریژتان و شهیدی مه رحوم (صالح ایوب) ین، هر که لومه مان کرد لیمان هه لگه پایه وه، وه کو بۆ خوت ده بینی چی به سر هیتاوین، نه ویش به ده سرۆکه ی ده سستی ناماژه ی دایه که (گویم له قسه که ت بوو)، کاتیک دایانه زانده نیو چاله که وه، میر نه یدکین کوتی: (نه و ټیمه ی زیندانی کرد، به لام ټیمه نه ومان کوشت) ^۱ به و واتایه ی (شجره الدر) پیلانی له دژ ده گپریت و سزای پراوپری لئ ده ستریتیت، ټیستا که ټایبه ک نه وانی گرتووه ته نها له بهر نه وه نه بووه دژایه تی

هاوسه رگيريه كهى ئه ويان كريت، به لكو له بهر ئه وه بووه ئاييه كه به پيلانه كهى ئه وانى زانيبوو، بۆيه ويستى به ليكه لاواردنى ميرانى مه ماليكى به حرى له (شجرة الدر) سه روكيان كوتايى بهم بزوتنه وه پكه بهر به پيتى.

به لام (شجرة الدر) ته گبيرىكى وای كرد كه به خه يالى كه سدا نه ده هات، به كيك له مه ماليكى عزيزيه به دياريه كو نامه كه وه بق لای مه ليك ناصر ئه يوبى ده نيترت، پيتى ده لئيت كه ئه وه به نياز ه ئاييه كه بكوريت و شوو به ئه و بكات و كورسى ده سه لاتى مصرى شى ته سليم ده كات، به لام مه ليك ناصر له ترسى ئه وهى نه بادا فيل بيت وه لامى نه دايه وه، (بدرالدين لؤلؤ) هه والى ئه م كه ينو به ينه نه پتهى پيده گات، ئه ويش هه واله كه بق ئاييه كه ده نيترت و ناموزگارى ده كات و پيتى ده لى ورياي خوت به، ئاييه كه له ترسى زيان و گيانى قه لای به جى هشت و له (مناظر اللوتى) جيگير بوو، بپياريدا پيش ئه وهى (شجرة الدر) هاوسه رى بيكوريت، ئه وه و بكوريت، ئه وه و پاش ده ستيگركرانى مه ماليكى به حرى له قاهره، هه ردوك هاوسه ر پيشپر كهى داپشتنى نه خشه و پيلانيان له درى يه كتر ده كرد، پيشپر كه به به سه ركه وتنى زن به سه ر ميژدا كوتايى هات، ئه وه (شجرة الدر) نامه يه كى ناسكى بق ئاييه كه ناردو به قسهى خو ش داواى لى كردبوو له قه لادا سه ردانى بكا، ئه ويش به قسهى كردو به ره و قه لا سه ركه وت و چوه نيو كوشكى سولتانيه وه، (شجرة الدر) پينچ خزمه تكارى به هيزى بق كوشتنى ئاماده كردبوون، له نيوياندا (محسن الجوجري و نصر العزيزي و سنجر) به دى ده كران، (سنجر) يه كيك بوو له مه ماليكه كانى ئوكتاي،^١ ئه م گه نجان به پيتى نه خشهى داپژراو له سالى ٦٥٥ ك/ ئه پريلى ١٢٥٧ ز له نيو حه مامدا كوشتيان.^٢

(ذهبي) ده لى: سولتان (معن) پياويكى ديندارو ژيرو به خشنده بوو، مه يخور نه بوو.^٣

(شجرة الدر) هه ولى دا پووداوى كوشتنه كه شوينه ون بكات، فه رمانى دا پو شاكى شياو به بهر ته رمه كه دا بكنو له سه ر پايه خه كهى پاليخنو پايگه ينن كه له كاتى پمبازيندا له سه ر ولاخه كهى گلاوه و چهند شوپينيكى جه ستهى كاريان تيكراره و وه فاتى كردووه، به په له هه والى وه فاتى سولتان بلاو بووه، ميرانى مه ماليك پۆل پۆل ده هاتنه نيو كوشكه وه، (شجرة الدر) ليكدا ليكدا هه والى به ربوونه وه كهى له سه ر ولاخه كهى ده گيرايه وه، به لام به وپه پى شك و گومانه وه گوپيان بق شل كردبوو، چونكه ئاييه كه له زور جه نگدا به شدارى كردبوو و نه سپ

١ قيام دولة المماليك الأولى للعبد ابيص: ١٢٩.

٢ المصدر نفسه ص: ١٢٩.

٣ سير أعلام النبلاء ١٩٨/٢٢.

سوارېكې باشيش بوو قه تيش له سر ولاخ بهر نه بېووه، به لام نه وه موو جارېك حيكايه ته ناپارسته كه ي دووپات ده كرده وه،^۱ ميرانى مه مالېك پووبه پووى (شجرة الدر) بوونه وه و گه مارؤياندا، ناچار داني به كوشتنه كه دا هېناو گوتى ويستويه تى توله ي خوى لى بسينى، به لام نه وه نه مې به خيالدا نه هاتووه كه نه م توله سر بى كوشتن ده كېشى.

ئينجا ميرانى مه مالېك له نښو خوياندا سه باره ت به وه له مولا چى بكن ده ستيان به پاوېژ كرد، سه ره تاي كاريان قسه يان له سر (شجرة الدر) كرد، گوتيان كه نه وان به چاوى سولتانه و مه ليكه ته ماشايان كړدووه و پرفتاريان له بهرامبه ردا نواندووه، له ژيتر چاودېرى پاسه واني خويانداو له كاته هره سه خته كاندا به دهوره يدا خولاونه وه، يارمه تياندا تا بېته هاوسه رى سولتان ثانيه ك، كاتېكېش شووى پيكره نه وان پېرؤزيايان ليكړدووه، باشه ئيستا نه و چوڼ نه م كاره قيژه ونه ي نه نجام داوه، سه باره ت به م تاوانبار كړدنه بوونه دوو بهره، هه نديك مير بوونه لايه نگرى (شجرة الدر) و هه موو نه م زولم و زورو دلپه قى و ناهه قيانه يان گيړپايه وه كه ثانيه ك نه نجامى دابوون نه م له لايه ك، له لايه كى تريشه وه بوونى (شجرة الدر) وهكو په مزى شه رعيه ت به شتيكى زه روورى داده نريت، چونكه نه و بېوه ژنى (نجم الدين ايوب) وه دايكى (خليل) كوپيه تى، ده ستي به سر (مصر) و خودى مه مالېك پاده گاتو هه موو لايه ك گويړپايه ل و فهرمانبه رداريه تى، به ره كه ي تريش پتيان و ابوو: (شجرة الدر) تاوانتيكى گه ووه و توقينه رو ترسناكى نه نجام داوه، خهريك بوو مشتومر سر بى شه پى نښان هه ردوو بهره بكېشى، به لام كوتايى كؤبوونه وه كه به سه ركه وتنى به ره ي دوزمنانى (شجرة الدر) به نه نجام گه يشت، نه وېش له يه كيك له بورجه كانى قه لادا زيندانى كرا، ئينجا بانگى (على كوپى عزالدين ثانيه كيان) كړدو له جيى باوكى له سر ته ختى سه لته نه تى مصريان دانا.

ميژوونووسيك باس ده كا: (شجرة الدر) چوڼ له كاتى پووبه پووبوونه وه ي سامناكى شه وه زه ننگه كاندا نازاو به هيز بوو ناوه هاش له پووبه پووبوونه وه ي مه رگدا نازاو به هيز بوو، هه ركه زانى مه رگى نزيك بوته وه به په له به ره و لاي خه زيننه كه ي پويشت و هه رچى خشل و زيږو زه به رى هه بوو به نيتى نه وه هه وپيه كه ي - كه ده كاته ژنى يه كه مى سولتان و دايكى عه لى - له دواى نه و به خويدا نه كات و خوى پيوه بانه دات، هات وردوخاشى كړد، نه م پيوايه ته گومانايه، چونكه كه (شجرة الدر) له بورجى قه لادا به ند بووبى چوڼ به و خيړاييه

توانىويەتى خۇى بگە يەنىتە خەزىنەكەى و خشلەكەى دەرېيىنى و ئىنجا بە كەيفى خۇى بىھاپى و نەھىلى بە مىرات بۆ داکى عەلى بەجى بمىنى؟ - وەكو ئەو مېژوونوسە دەلى.^۱

بارودۇخى دەرەھەى كۆشك ئارام بۆۋە ھەموو لايەك - پاش دابەش بوونيان بۆ دوو بەرە، يەك لايەنگرى (شجرة الدر) و ئەوى تىرىش دژى بوو - يەكيان گرتەۋە و پەزەمەندى خۇيان لەسەر سولتانی تازە دەرېپى، خىرا مىرانى مەمالىك تارمايى ئەو فىتتە يەيان پەۋاندەۋە كە ھەپەشەى لى دەكردن و ئالۆزى و گزىيەكانى نىو قاھىرە كۆتاييان پى مىنرا، (شجرة الدر) بەرە و كۆشكى سولتانی نوئى و بۆ لاي ھەيپەكەى پەپىچەك درا، ھەيپەكەى يەكەمىن ژنى سولتان و دايكى (عەلى) سولتانی نوئى، زۆر دلخۇش بوو، لەو كاتەۋە (شجرة الدر) بەسەر ھاتبوو (سولتان ئايپەك) ئەو و عەلى بەدەر نابوو و وازى لى ھىتابوو، ھەت سالا چاۋەپى ئەم پۆزە دەكات، پۆزى تۆلە سەندەنەۋە، فەرمانى بە كارەكەرەكانى كۆشك كرد پەلامارى (شجرة الدر) بدەن ئەۋانیش بەرلىنگە لەعلەى لە تەختە دروستكراويان داو كوشتيان،^۲ (مقرىزى) دەلى: قەرەۋاشەكان ھىندەيان لەعلە پى كىشان گىيانى دەرچوو، لە شورەى قەلاۋە ھەلىان دايە نىو چاللىكەۋە، جگە لە كراس و دەرېپەك ھىچى تىرى لەبەر نەبوو، ماۋەى چەند پۆزىك لەۋىدا مايەۋە، خەلكانى خويپى و بەرەلا بەنە خويپەكەيان پادەكىشا، ئىنجا پاش بۆگەنبوونى بە خاكەناز بە خاكۇخۆلەۋە ھەلىان گرت و ناشتيان.^۳

(ذھبى) دەلى: بە خاك و خۆلەۋە لە نزيك گۆپى (سەيىدە نەفيسە) ئىژرا، دەشلىن: مالىكى زۆرۈزەۋەندى لە پاش خۇى بەجى ھىشت و مرد، ژياننامەيەكى چاك و پاكى ھەيە، بە ھۆكارى (غىرە) لە نىو چوو.^۴

(ابن العماد) دەلى: زۆر شۆخ و شەنگ بوو، زىرەك و ژىرو فىلزان بوو... بە بەرزترىن پلەى كامەرانى گەيشت، بە جۆرىك و تارى لەسەر مېنبەرەكانەۋە بۆ خويترانەۋە، ماۋەى چەند پۆزىك كرىدانە سولتانی خۇيان، پاشان مەلىك معز بوو سولتان و ھاۋسەرگىرى لەگەل كرد، نەك بوو بە ھاۋسەرى بەلگە ئەو ھوكمى بەسەر معزدا دەكرد، توركىيەكى خاۋەن شەھامەت و ئازايەتى و جورئەت بوو، كار بەۋە گەيشت بە كوشتن سەرى نايەۋە،^۵ بەلام ھەيپەكەى -

۱ شجرة الدر قاهرة الملوك ومنقذة ص: ۸۷.

۲ سير اعلام النبلاء ۱۹۹/۲۳.

۳ السلوك ۴۹۴/۱.

۴ سير اعلام النبلاء ۲۳/۲۰۰.

۵ شذرات الذهب ۴۶۴/۷.

واته دایکی سولتانی تازه — نه زری کردبوو نه گهر هه وئییه که ی له کۆل بێته وه ئهوا له هه مان پۆژدا هه لویهک دروست دهکات وه هوو دانیشتهوانی قاهره ی بۆ داوهت دهکات، فه رمانی به ناشپه زانی کۆشک کرد وه جبه هه لواکه دروست بکه ن، به لام له و پۆژده دا تهواو نه ده بوو، بۆیه خیرا چیشتیکی ساده یان هینا له گه ل نانیکی زۆری سووره وه بوو که به که ره وه هه نگوین چه ور کرابوو وه له سه ر نه ویشه وه پارچه یه کی نه ستووری گوجه ی میوژو چواله و (صنوبر) ی له سه ر دانرابوو، وێپای نه مه ش وه جبه یه کی هه لوای شیرین وه به له زهت پێشکه ش ده کرا، له شیوه ی ئه و جۆره شیرینیانه ی له چیشتهخانه کانی ئیمپۆدا ئاماده ده کرین — ئه م شیرینه — ناوی ئی نرا شیرینی یان هه لوای (دایکی عه لی) ی ئه و که سه ی بۆ یه که م جار دروستی کرد.^۱

۸- سه لته نه تی (عه لی کوپی معز)، پاش نه ویش سه لته نه تی (سیف الدین قطن)؛

میرانی مه مالیکی معزی له سه روی هه مووشیانه وه (سیف الدین قطن) پۆدبوون له سه ر دانانی (نور الدین عه لی) ی کوپی (معز ئایبه ک) ی ته مه ن (۱۵) سا له سه ر کورسیه به جیماو و چۆله که ی باوکی، له مانگی په ییعی یه که می ۶۵۵/ک ۱۲۵۷ز له سه ر ته ختی سه لته نه تیان داناو ناویان نا (مه لیک منصور عه لی)، مه مالیک — ه کانی تر — دانیان به سولتانی مندالکاردا نه هینا، له ژماره یه ک خۆپیشاندا و پێکدادانی توندا نا په زایی خۆیان به رجه سه ته کرد، چه ند تا قمیکی پکه به ر هانا یان بۆ مه لیکه کانی نه یوبی ولاتی شام برد، (مغیث عمر) ی مه لیکی که رک — نه رده نی ئیستا — دوو جار هه ولیدا مصر داگیر بکات، به لام هه ردوو جار به تیكشکاوی گه راپه وه،^۲ به لام ئه م گرژی و ئالۆزیانه هه لیکی تازه بوون نه ستیره ی (میر سیف الدین قطن) ی تیدا هه لێی، (ئه تابه ک سنجری هه له بی) له لایه ن (قطن) وه قۆل به سه ت کراو له زیندانی (جب) ی قه لای چیا (جبل) زیندانی کرا، چونکه دوا به دوا ی کوژرانی (معز ئایبه ک) ته ماعی له گرته ن کورسیه که ی کردبوو به رده و امیش خۆی له بۆسه مه لاس دابوو ده رفه ت وه ریگریته و ده سه ت به سه ر سه لته نه تدا بگریته، به مه ئالۆزی و پشیویه کان زیاتر بوون، ژماره یه ک له مه مالیکی به حری به ره و شام هه لاتن، مه مالیکی مو عیززی پێیان که وتن و ژماره یه کیان ئی گرته ن له زیندانه کانی قه لادا قایمیان کردن، بارو دۆخه که به به رژه وه نه دی (قطن) شکایه وه و بوو به جیگری سولتان و ته گبیر که ره و گه وره پاوێژکاری سه لته نه ته که ی (مه لیک منصور عه لی).^۳

۱ شجرة الدر قاهرة الملوك ومنقذه ص: ۸۷.

۲ السلطان مظفر سيف الدين قطن ص: ۸۰.

۳ المصدر نفسه ص: ۸۱، السلوك ۴۰۵/۱.

ئەوانەى ئەو مىردمنداڵەيان لەسەر تەختى سەلتەنەت دانیشاندو کردیان بە سولتان، تەنھا لەبەر ئەوە بوو سوود لە کات وەرێگرن و پاشان یەكێك لە میرانى مەمالیک - ئەوانەى چاویان بپڕیووە تە کورسى سەلتەنەت - مەملانییەكە بەبارى بەرژەوهندى خۆیدا بخت، ئەم شاتۆیە زۆرجار لە سەردەمى سولتانەکانى مەمالیکدا دووبارەبوونەتەوە، زێدەپۆیى ناکەین لەوەدا کە بۆلەین ئەمە بە درێژایى ئەو سەردەمە سیاسەتیکى باو بوو و هەموو لایەكیش دانیان پێدا هێناوە، گرنگ ئەوەیە ئاماژە بەوە بکەین کە مەمالیک باوەرپیان بە سیستەمى میراتگرى سەلتەنەت نەبوو، بەلکە ئەوان لە لایەكەو سەریازی بوون و خواوەنى تەبیانى عەسکەتارى بوون، لە لایەكى تریشەو میرە گەورەکانیان پێیان وابوو هەر هەموویان یەكسان و شایان بۆ دەستبەسەرداگرتنى ئەو کورسیە کە هەرە بەهێزەکیان دەتوانن تەواوى موناڤیسەکانى بپەتینن و پاشان بۆ خۆى بەپێى (الحکم لمن غلب - حوکم بۆ ئەو کەسە یە زالە) بچیتە سەرى، کەواتە شتیکی ئاسایى و سروشتى بوو کە بەردەوام میرانى مەمالیک لەسەر کورسى سەلتەنەت لە کیشە و کێبەرکیدا بووبن، بە تاییبەتیش لەو کاتانەدا کە کورسى دەسلەت بە ھۆى مردنى سولتان چۆل دەبوو، حال و ەزعى دواى مەرگی (معز ئایبەك) بەم شێوەیە بوو: (سیف الدین قطن) بە پەلە و پێش ئەوێ خۆى باوێتە ناو گۆرەپانى کێبەرکێکەرانەو بە فیعلی جەلەوى سەلتەنەتى بە دەستەو گرت و ناو و ناسناو و دروشمەکانى سەلتەنەتى بۆ مىردمنداڵ بەجێ ھێشتن، زیاتر لە نێوانى ئەو کورسى دەسلەت ھەر بە قەد نێوانى دوو کەوانى یان کەمترى مابوو، بەرەبەرە دەرفەتى زیاترى دەقۆستەو بە خاترى گەشتن بە بەرژەوهندیەکانى خۆى دەستى بە پێکوپێک کردن و ئاسایى کردنەوێ بارودۆخى نێو خۆ کرېو،^١ لەم کاتەدا پڕوپاگەندە ئاسمانى قاھیرەى داگرتبوو کە گوايە سولتانى منداڵ دەیەوئ (قطن) کۆیلەى باوکى و خواوەنى دەستى سبى لە جێگیرکردنى کورسى دەسلەتەى ولات لەسەر پۆستەکەى داگیریت، میرەکان لە کالى گەورە یەکیان کۆبوونەو، دەستیان بە وتووێژ کرد ئەو نێوانى (مەلیک منصور علی) و (میر قطن)یان خۆش کردەو، بەم شێوەیە (قطن) چاکتر لە جازان دەست و لاقى خۆى لە کۆشكى سەلتەنەتدا گیرکردن،^٢ ھاوکات لەگەڵ ئەمەدا بارودۆخ زۆر شلەژاو و نااسایى بوو، لە لایەكەو بە ھۆى ھەڵایساندنى ئاگرى فیتنە و ئاژاوە لە لایەن تیرە و تايەفە جۆراوجۆرەکانى مەمالیکەکانى نێو خۆو، لە لایەكى تریشەو

به هۆكاری مه ترسیه كانی دهره وه كه له لایه ن (مغیث عمر)ی میری (كه پك)ی هاوپه یمانی مه مالیکی به حریه وه، به توندی هه پشه یان له ولات ده كرد، دوو جار هیترشی سه ربازی كرد به لام تیکشكایه وه، یه كه میان له مانگی نیوجه ژنانی ۶۵۵ ك/ ۱۲۵۷ ز و دووه میان له مانگی مه ولودی ۶۵۶ ك/ ۱۲۵۸ دا نه نجام دران، هه ردوك جار (سیف الدین قطن) به خۆی و به سوپاكه یه وه به رهنگاری ئه م هیترشانه ی مه مالیکی به حری و هاوپه یمانه ئه یوبیه كان بووه وه و توانی تیکیان بشكینیت و به سه ر ئه م مه ترسیه شدا زال بیت، ئه مه و پاش نه مانی مه ترسی دهره کی ده بویه دهستی به پیکخشته وه ی کاروباره كانی نیوخۆ کردبایه، له هه مان کاتدا ژماره یه ك میری به هۆی لایه نگریان له (مه لیک مغیث عمر) قۆلبه سترکردن، كه ئه مانه بوون: (میر عزالدین ئاییه کی پۆمی صالحی)، میر (سیف الدین بلباسی کافوری صالحی ئه شره فی)، میر (بدرالدین بکتوتی ئه شره فی)، میر (بدرالدین بلغانی ئه شره فی) و چه ند میریکی تریش، له ۲۶ ی مه ولود دا له گهردی دان و هه موو مولك و مال و سامانیشی لئ زه وت كردن،^۱ به م جوړه به ژن و بالای سیاسی (سیف الدین قطن) به رز بۆوه، به لام ئه و دهوله ته ی سولتانه بچكۆله كه حوكمی ده گێپرا زه ردو زه بوون و لاواز بوو، ئه و هه موو پیلانانه ی له دژی ده گێپر دران به مندالیکي ئاوا - كه وهك ده سته گمه ی مندالان یاری به چاره نووسی ولات و میلله ت ده كرد - هه لته ده وه شینران ه وه، ئینجا ته پللی جهنگ له لایه ن ته تاره كان ه وه له سه ر سنووری دهوله تی تازه له دایك بوو و پێگرتوو لیدرا، له توانا و تاقه تی سولتانی (نور الدین علی)ی میتردمندال دا نه بوو له به رامبه ر ئه م په لاماره ترسناك و به سامه هیچی پئی بكریت، ئه و له نیۆقه لادا کاتی خۆی به سواربوونی جاشكه كه روخۆ پازاندنه وه و كۆتربازی له گه ل تۆكه ره كاندا سه رف ده كرد،^۲ هه ر هه والیکي تازه سه باره ت به په فتاری دپندان ه ی ته تاره كان ده گه یشته مصر، بارودوخ زیاتر ده شله ژاو دله پراوكه ده روونی خه لکی پراو ده كرد،^۳ میر (سیف الدین قطن)ی جیگری پۆستی سه لته نه ت بریاری دا دوا هه نگاهی خۆی به ره و سه ر كورسی ده سه لات به اوی و له لایه کی تریشه وه سیاسه تی نیوخۆی به دروست کردنی پشتیوانانی تازه پشت ئه ستور بکات و له لایه نی سیته میشه وه خۆی و سوپاكه ی بۆ به رپه رچدان ه وه ی ته تاره كان ئاماده باش بکات.^۴

۱ السلوك ۴۱۱/۱، السلطان مظفر سيف الدين قطز ص: ۸۳.

۲ السلطان مظفر سيف الدين قطز ص: ۸۳.

۳ المصدر نفسه ص: ۸۳.

۴ نفس المصدر السابق ص: ۸۴.

له گهڻ نزيك بوننه وهی په شه سوپای (ته تار) له شام، (مه ليک ناصر) (کمال کوپي عديم) ی شه رعان و میژوونووسی به نوینه ناردده مصر و هانای به هاواره وه چوونی سوپای مصری کړدبوو، به م شپوه به دهنگوباسی جهنگو هه را هیئده ی تر په رده ی ترسو شه وه زهنگی خوی به سر ده موچای بارودوخی سیاسی مصر دا کیښا، نه ستیره ی هه لاتوی ناسمانی نه م بارودوخه تاریک ی گوره پانی سیاسی مصر میر (سیف الدین قطن) بوو، هه رکه (ابن العديم) گه یشته قاهره کوبونه وه یه که له قه لادا به ناماده بوونی (مه ليک منصور علی) و میر (سیف الدین قطن) پیکخرا، له م کوبونه وه یه دا گوره پاوینژکاران و شه رعانان و قازیانی وه: قازی قوزات: (بدرالدین حسن سنجاری) و شیخ (عزالدين کوپي عبدالسلام) ناماده بوون، ناماده بووان سه باره ت به وه رگرتنی پاره و مال له خه لکی و سه ر فکرتنی له سوپا پرسپاریان کړد، (شیخ عز الدین) فتوا به ناوېانگه که یدا — که به نیزنی خودا له باسی ههنگی (عین جالوت) دا به دریزی باسی لیوه ده کړیت، (سیف الدین قطن) توانی نه م کوبونه وه یه هه کیمانه وه کو په یژه یه کی سیاسی به کار بیښت و به ویدا خوی بگه یه نیته دوا نامانجی و سه رکه ویتته سه ر کورسی ده سه لاتی مصر و به رهنکاری ته تار بیښته وه، نه م کوبونه وه یه که به ناماده بوونی سولتانی میړدمندال به ریوه چو دوا هه مین ههنگای (قطن) بوو بۆ گه یشتن به کورسی سه لته نه تی مصر و به رهنکاری بوننه وه ی ته تار.^۱

له کاتیکدا (هولاکو) هیرشی ده کړده سه ر هه ریښه کانی جیهانی نیسلا می و داگیری ده کړدن، له به رامبه ردا نه ستیره ی (سیف الدین قطن) زیاتر ده دره و شایه وه و قه دو قیافه ی سیاسی که له گه تتر ده بوو، هه ر ده تگوت له گه ل میژوودا مه وعیدی هه یه و به ته مایه کاره گرنگه میژووییه که ی پی سپړدراوه — که له تی کشکاندنې په شه سوپای سته مکاری ته تار دا خوی ده بینیه وه — هاتو وه و ده یو ی پایه پښی، نه و کوبونه وه که ی قه لای قو سته وه و بۆ لیخستنی سولتانی مندالی به کار هیئا، دهستی به قسه کړدو باسی خراپه کانی (مه ليک منصور) ی هیئا یه گورپ و گوتی: مه لیکی مندال بچوکه و نازانی کاروباری سه لته نه ت هه ل سوپښی، پیویسته سولتانیکی نازا و زال هه بی و به گز نه و دوژمنه دا بچیتته وه،^۲ خودی کاره خراپه کانی (مه ليک منصور علی) که خویان له گالته و گه مه ی زور و ده ستیوه ردانی دایکی له حکومه تدا و ته کینه وه ی خه لک له ده وره ی و شله ژانی بارودوخدا نیشان ده دا

۱ المصدر نفسه ص: ۸۸.

۲ المصدر نفسه ص: ۸۹، النجوم الزاهرة ۷/ ۵۵.

یارمه تی (سیف الدین قطز) یان دا به ئاسانی به ئامانجی خۆی بگات، پۆژیکیان میرانی مه مالیکی موعیززی و به حری که له نیواندا (سیف الدین به هادور و علم الدین سنجر غه تمی) ده ببنران، بۆ پاووشکار ده چنه ناوچه ی (عباسیه ی شرقیه) و (غزه)، (قطز) ئه م مه له ی وه رگرت و له پۆژی شه مه مه ۲۴ ی نیوچه ژنانی ۶۵۷/۱۲۵۹ زیدا (مه لیک منصور علی) و (فاقان) ی برای مه لیک و دایکیانی قۆلبه ست کردن و له یه کێک له بورجه کانی قه لادا زیندانی کردن، ماوه ی حکومرانی منصور (۲) سال و (۸) مانگو (۳) پۆژی خایاند.^۱

به م شیوه یه (قطز) ی کۆیله گه شته که ی خۆی ته واو کردو گه شته کۆتا مه نزلێ و له هه مان پۆژدا له سه ر کورسی سه لته نه ت پۆنیشته، هه ر هه موو ئاماده بووان به حوکمی ئه وه (قطز) تا کو ئیستا گه وره ی نیو مالی مه لیک و جیگری خودی مه لیک بووه و سه رۆکی سوپای مصریشه و به سوارچاکی و ئازایه تیش ناوی ده رکردوه پیتی قایل بوون، میره گه وره کان و خه شداشیه له سه ر کورسی حکومه تی مصریان دانیشاندو ناسناوی (مظفر) یان پتوه لکاند.^۲

۹- (سیف الدین قطز) و ریکخستنه وه ی کاروباره کانی نیوخۆی ولات:

(قطز) به گه یشتنی بۆ سه ر کورسی حوکم گه شته که ی ته واو نه بوو، به لکو له سه ر سولتانی تازه پتویست بوو بنه ماکانی حکومه ته که ی زیاتر به نیو خاکی مصردا به ریتته خواره وه و دامه زراو و پته وتریان بگات، ئینجا به ره وپووی دوژمنی ده ره کی ببیتته وه، پیتشدا (کوپی کچی ئه عه ززی) وه زیری لابردو (زین الدین یعقوب عبدالرفیع کوپی یزید کوپی زویبێ) ی له جیگا دانایه وه، ئینجا ده بوايه به ره وپووی ئه و میره گه ورانه ی مه مالیک ببوايه وه که له به رامبه ر قه لای (جبل) دا نا په زایی خۆیان سه باره ت به ده ستگیرکردنی (مه لیک منصور علی) و زه ووتکردنی کورسی ده سه لات له لایه ن (قطز) وه ده رپه یبوو، به لام (قطز) لییان ترساو به به لگه ی جموجۆلی ته تار به ره و مصر و شام عوززی بۆ هێتانه وه و داوای لیبوردنی لێ کردن،^۳ سه باره ت به وه ی پوویدا گوتی:

من هیچ نیازنیکم نه بووه جگه له وه هه موومان بۆ جه نگی چاوه پوانکراوی ته تار کو ببینه وه، ئه مه ش به ده سه لاتدار نه بی ناکریت، کاتی که بۆیان چوینه ده ره وه و تیکمان شکاندن و گه راپینه وه با ئه و کاته کاروبار به ده ست ئتوه بیت، هه زتان له کیتی له سه ر

۱ السلوك ۴۱۷/۱، النجوم ۵۵/۷.

۲ السلطان مظفر سيف الدين قطز ص: ۹۰.

۳ السلوك ۴۱۷/۱، ۴۱۸، السلطان مظفر سيف الدين قطز ص: ۹۲.

کورسی سه لته نه تی دانیشین،^١ بهرده وام خه ریکی پازیکردنیا بۆ تاوه کو ئه وهی (مقریزی) ده لئ: جی پئی خۆی قایم کرد، هر که هستی کرد ده سه لاته که ی دامه زراوه هستا به خۆ قوتارکردن له هه موو ئه وانیه هه په شه له کورسیه که ی ژیری ده که ن، (منصور علی و براکه ی و دایکی) بۆ (دمیاط) به پێکردن و له بورجی (سلسله) دا که خۆی دروستی کردبوو به ندی کردن، پاش ئه مه هه موویانی بۆ قوسته نتینیه دوورخسته وه، دوايه ئه م میرانه شی قۆلبه ست کردن: (علم الدین سنجر غه تمی و عزالدین ئه یدمری نه جیبی بچووک، شرف الدین قهیرانی موغیززی، سیف الدین به هادور، شمس الدین قراسنقر، عزالدین ئاییه کی نه جمی بچووک، سیف الدین دودی خالی منصور، طواش شبل الدوله کافور لالای مه لیک منصور، حسام الدین بلالی ی مغیثی جمدار)، هه موو ئه وانیه به ندرکردن و به مه خۆی له دهستی ترسناکی سه رانی هیژی موغاره زه ده ریا ز کرد، له لایه کی تریشه وه (سولتان مظفر قطن) دهستی به دیاریکردنی وه زیران و پاویژکارانی دهوله ته که ی کردو پایه ی سه لته نه ته که ی قایم کردن، ته واوی میره کانی و سه رسوپا کانی سویندیان بۆ خوارد گوپراه ل و فه رمان به رداری بن، (صاحب زین الدین یعقوب کوپی رفیع) ی کرده وه زیر، (میر فارس الدین ئۆکتای بچووک صالهی) ی ناسراو به (موسته عه رب) ی به (ئه تابه ک) دامه زران و هه ل سوپاندن و مشورخواردنی سوپا و کاروباری سه ربازان و جه نگو جیهاد و ئاماده باشیه کانی سوپای بۆ به رپه رچدانه وهی ته تار به (ئۆکتای) و (زین الدین) سپارد، (سیف الدین قطن) ئاسایشی بارودۆخی نیوخۆی ولاتی مصری پاده یه کی باش مسۆگه ر کرد، به لام ترسی زۆری له به رامبه ر مه لیکه کانی ئه یوبی به تاییه تی (مه لیک ناصر یوسف صلاح الدین) ی حوکمرانی دیمه شق هه بوو، ئه م ترسو دلّه پاوکییه له و سه رده مه دا زیادی کرد که (قطن) به هه والی گه یشتنی هیژیکی فریاده سی هۆلاکۆی زانی بۆ لای (مه لیک ناصر) له دیمه شق، له پاشه پۆژی ئه مه ترسا، له به ر ئه مه نامه یه کی نه رم و ناسکی بۆ نارد و تییدا هه لیدابوو خۆ له پووبه پووبونه وه بپاریزیت و سویندی بۆ خواردبوو که ئه و به هیچ کلۆجیک کیشه ی مه لیکایه تی له گه ل مه لیک ناصر ناکات و له به رامبه ریدا پاناوه ستی، بۆی دووپات کردبووه که ئه و ته نها جیگریان نوینه ریکی ئه وه له مصر و هه ر کاتی که هاته ئه وی کورسیه که ی بۆ چۆل ده کات و ئه وی له سه ر داده نیشینتی، هه روه ها (قطن) له درێژه ی نامه که یدا گوته بوو: ئه گه ر منت هه ل بژارد ئه و له خزمه ت دام، ئه گه ر هه ل تباردم به خۆم و هه رچی سوپای سه ربازیمه وه یه به پتیان و

به په له به هاوارته وه دین، نه گه ر باوه پ به من ناکه یت ولیم دلنیا نیت نه وا کیت پی خوښه دیاری بکه و به خوئی و به سوپاوه بو خزمهت جه نابتی ده نیرم،^۱ به م شیوازه ته واری و اتاکانی قوربانیدان و خۆبه که م دانان و پږدبوون له سهر به یه کپیزی نوممهت له که سایه تی (سولتان قطن) دا ده رکه وتن و هر نه م نیازه پاک و بیگه رده ش بوو یارمه تیدا به ره نگاری پرؤسه ی مه غولی ببیته وه و له (عین جالوت) دا تیکی بشکینئ، به نیزنی خوا له و فله سلای دادی به دریژی باسی ده که ین.

فه سلی چوارم

جهنگی (عین جالوت) ی زیندوو، تیکشکانی مه غول

باسی یه کهم: مه غول و داگیرکردنی شام و جزیره:

یه کهم: خوارگری (میافارقین):

ته تهره کان کۆتاییان به هیرشه سیخوپی و هه والگیریه کانێ خۆیان له سه رخا و گه لو مه لیکه کانێ ولاتی (جزیره) هینا، له داگیرکردن و له نیوبردن (به غدا) بوونه وه و قورسای هیرشی سوپاکه یان به سه رکردایه تی (هۆلاکۆخان) به ره و (جزیره) به پێکه وت، نه مه و دوا ی پوخانی به غدا له ۶۵۶ ک/ ۱۲۵۸ زیدا ته تهره کان کاتی خۆیان به فیرۆ نه داو، هۆلاکۆ پاسته وخۆ به ره و جزیره به پێکه وت و ده ست به سه رگرتنی (دینسمرو نه سیبێن و حران) ی به ئامانج گرت، سوپایه کی تری به سه رکردایه تی (یه شموت) ی کوپی به هاریکاری دوو سه رکرده ی تر (ئیلکانۆیان) و (سوئای تۆیان) به ره و (میافارقین) به پێکرد، هیزیکێ تریشی به سه رکردایه تی صالحی کوپی بدرالدين لؤلوی حوکمرانی موصل به ره و (ئامه د) به پێکرد.

۱- ئامه د له پوویه پوویه و نه وه ی ته تاردا:

له سالی ۶۵۵ ک/ ۱۲۵۷ ز (مه لیک کامیل ناصرالدين محمد کوری مظفر شهاب الدین) ی حوکمرانی (میافارقین) پاش پیدانی به ئینی گوێپایه لی و فره مانبه ردار ی به (مه نکۆخان) ی ئیمپراتۆری گه وره ی ته تار له سه ردانه که ی خۆیدا بۆ پایته ختی ولاتی مه غول گه پایه وه، هه والی پێگه یشته (بدرالدين لؤلوی) حوکمرانی موصل ئامه ی بۆ دانیشته وانی ئامه د نوسیوه و داوای خۆ به دهسته وه دانی خۆیان و شاره که یانی لیده کا، داوای له مه لیک سه عیدی سه رۆکی حکومه تی ماردین کرد به فریای بکه وی، هیزی سه ربازیان نارد ه سه رو سه ربازانی سلجوقیان ئی به ده رنان و (ئامه د) یان داگیر کرد،^۲ له سالی ۶۵۷ کیدا و له و کاته دا ته تاره کان گه مارۆی (میافارقین) یان دابوو، (هۆلاکۆ) گه یشته ئامه د و بانگه یشته (سیف الدین کوپی محلی) کرد که به وه کاله تی (مه لیک کامیل) حوکمی شاری ده گێپا، نه ویش هاته لای و (هۆلاکۆ) داوای لیکردن شار به دهسته وه بده ن، نه وانیشت پێگریان نه کرد، ئینجا (هۆلاکۆ) حوکمی هه ری می

۱ العلاقات الدولية في عصر الحروب الصليبية ۴۷/۲.

۲ المصدر نفسه ۴۸/۲.

(ئامەد) ى خستە دەست (ركن الدين) و (عزالدين) ى جوتەكۆپى (كەيخوسرە) ى سولتانى كۆچكردۆى سلجۇقىيە پۇمىيەكان، كاتىك ھەرىمەكەيان دابەشكرد، (ئامەد) كەوتە بەردەستى (ركن الدين قلىچ ئەرسەلان)، كارىيە دەستانى ئەو كارىيە دەستانى تەتار و ئىكرا ھوكمىيان تىدا دەگىپرا، ئىنجا دوابە دۆاى كۆژانى (غياث الدين) ى كۆپى جىگەى گرتەو.^١

٢- (مىافارقىن) و بەرەنگارىيە دەستى تەتار:

پاش گەپانەو ى لە سەردانەكەيدا بۆ لای (خانى تەتار)، (مەملىك كامىل) ياخى بوونى خۆى لە دۆى تەتار ئاشكراكدو كارىيە دەستەكانى لى بەندكردن و بە مەبەستى وتوۋىژكردن لەگەل (مەلىك ناصىر) دا بەرەو دىمەشق بەرپىكەوت، كە گەيشتە لای بە جەنابى سولتانى گوت: ئەم تەتارانە موداراتيان لەگەل ئاكرىت و خزمەتكردنەيان ھىچ سوودىكى نىيە، ئەوان جگە لە كوشتنى خەلگە زەوتكردنى ولاتان چ ئامانجىكى تریان نىيە، جەنابى سولتانى گەورەو سەرورەمان لە سالى ٦٤٢ ى كۆچىيەو ھەتا ئىمپىر ٦٥٦ ك سەرورەو سامانى و بەركىردون، دەپرسەم ئەم ھەموو دىلسۆزى و دوستايەتە چ كارىيەرىيەكى لەسەر داناون؟ با سەرورەمان بە بەقسەى بىرالدین ى ھوكمپانى موصل و - زىن الحافظى - ى نوپنەرى تەفرەنەخوا، ئەم دووانە جەنابتیان لەبەر خاترى نان و ژيان دەوئى، ئۆر بە چاكى لەم نوپنەرەت و رىبابە، ئەو دىلسۆزى جەنابت نىيەو جەنابت بەسەر ئەوان - تەتەراندە - ھەلئابزىت، ئەو ئامانجى ئەو ىيە دەسەلاتتە لە دەست دەرچى، مەن لىم پوونە لەگەلئان بىم يان لە دۆيان بىم ھەر كۆژاوم، بەلام بىرپارم داو ھەگىيانى خۆم لە پىخودا بەخت بىكەم، ئىستە لە دەورەى بەغدا دابەزىون، پاش ئەمە چاوەپىيە كردن بۆچى چاكە، بەرژەو ھەندى و دەخوازى جەنابى سولتان - ناصىر - بە خۆى و سوپاكەى بە فرىاي مۇسلمانانەو بچىت و دەرېچىت، وا مەن لە خزمەتەيدام، ئەگەر تەوانىمان پىيە بگەين و پزگارى بگەين ئەمە باشترىن شتە بۆ ئىمەو لە لای خەلىفەش دەبىنە خىۋى دەستى سىپى، ئەگەر پىيشى نەگەيشتىن تۆلەى بۆ دەستىنەو.^٢

٣- پەرۋەى (كامىل) بۆرۈيە پوۋىيە دەستى تەتار:

(كامىل) بۆچوونىكى پوۋىيە ئاشكراى ھەبوو بۆ بەرەنگارىيە دەستى تەتار، ئەو پەرۋەىيەى كە لە كاتى دىدارى (مەلىك ناصىرى ئەيۋبى) لە دىمەشق خستىيە پوۋىيە بىرىتى بوو لە پەرۋەىيە بەلامار نەك پەرۋەىيە بەرگى:

١ المصدر نفسه ٤٨/٢.

٢ العلاقات الدولية ٥٠/٢.

- ا- (ناصر) دهيزانې دابه زینې هولاکو له دهوره ی به غداو گه مارؤدانې گه وره ترین
 نامانجې ته تاره کانه و دواى نه وهى دهستان به سهرداگرت پوو له جزیره و شام ده که ن.
- ب- کامیل دوپاتې ده کرده وه که به پووخانى به غدا کوتایې به ده ولته ئیسلامی دیت
 به هه موو نیشانو و واتاو مه مله که ت و ئیماره ته کانیه وه.
- ج- له بهر نه مه ده یه ویست له (به غدا) ده ست به جیبه جیکردنی پېژده که ی بکات،
 داواى له (سولتان ناصر) کرد به خوی و به سوپایه که یه وه که (کامیل) و سوپاکه شى له گه لدا
 ده بیټ به ره و به غد به پړی بکه ویت له زاری عه زیای نه جاتدا، چونکه مملانیټی گه ل ته تار له
 به غدا یه کلا ده کریتته وه.
- د- له قسه کانی (کامیل) وه باوه پېوون به سهرکه وتن له لوتکه دایه، نه گه ر به فریای
 خه لیفه ش نه که ون و پټیان دهریازنه بی، نه وا ده توانن توله ی بسیننه وه.
- س- کامیل (سولتان ناصر) له سهر لى تیکدانی بدرالدین لؤلوی حوکمرانی موصل و
 خیانه تی (زین الدین الحافظي) و وزیرى ناگادار کرده وه و تییکه یاند: که بدرالدین زیاد له
 پټویست ده ستی له گه ل ته تاره کان تیکه ل کرده وه (زین الحافظي) نوینه ریشی به هه مان
 شپوره و پټی گوت که نه مانه تویان کرده وه به نامانجې نان و بژټوی.^۱
- یېگومان مه لیک کامیل یه کیک بوو له و مه لیکه دانستانه ی به هو ی بۆچوون و پټیشبینی
 راست و دروستیان له به رامبه ر هه لویتسته کانی دوژمندا نازایانه بیریان له به رهنکاربوونه وه
 کرده وه، قسه ی کامیل راست دهرچوو و ته تاره کان یه که به یه که ده ستیان به کوشتنی
 مه لیکه کان کردو جیاوازیان نه خسته نښان به رگریکاران و خو به ده سته وه دهرانیانه وه، نه مه
 نه و حه قیقه ته بوو پوژگار سه لماندی.^۲
- ب- وه لامي (سولتان ناصر) له به رامبه ر پېژده که ی مه لیک کامیل:
- پاش نه وه (سولتان ناصر) به ته واوه تی گوتیبیستی گوفتاره کانی (مه لیک کامیل) بوو و له
 هه لویتسته کانی حالې بوو یه کسه ر کاربه ده ستانی ده ولته ته که ی کو کرده وه و سه باره ت به م
 مه سه له یه پاوړی پیکردن، پای زورینه پيشوازی له پېژده که ی کردو پټیان چاک بوو بخړیته
 بواری جیبه جیکردنه وه، به لام (زین الحافظي و صالح نورالدین ی کوپى مجاهدو مه لیک
 نه شرفی کوپى منصورى حوکمپرگړی (حمص)) له بهر نه وه له گه ل ته تار پیککه و تېوون له
 دژى پېژده که وه ستانه وه.

۱ الاغلاق الخطيرة لابن رشد، نقلا عن العلاقات الدولية ۵۱/۲.

۲ العلاقات الدولية في عصر الحروب الصليبية ۵۲/۲.

(زين الحافظي) به (سولتان ناصر)ی گوت: هه ركات هه والی دهرچوونت بگات (هولاكۆ) يه كسهر به لگهت پى دهرگريت و په لامارى مهمله كهت دهدا، به رژه وهندى وا ده خوازى، به قسه ی (كاميل) نه كهيت و عوزى بۆ بئينيته وه.

ليږدهدا سولتان بۆى نه بوو له پاى زۆرينه دهرچى، به لام له كۆبوونه وه كه هاته دهره وه و دهستى له قۆلى كاميل هه ليناو له كۆشكى (دار السعادة) داينيشاندو وه لامى به نه رى دايه وه،^۱ دهره نجام له كۆبوونه وه كه ی (سولتان ناصر) دا دهر كهوت كه پشتيوانانى ته تار هه تا له نيو دهستوپۆه نده كانى سولتانيشدا وه كو حيزيڤك بونيان هه بووه، به لام كه مينه بوون و هه ست و نه ستى زۆرينه ی خه لك له دژى ته تار بوو و مه يلى به لای به ره نكاربوونه وه دابوو و گوڤى له وه نه بوو دهره نجام چ ده بى، (سولتان ناصر) گوڤى بۆ كاميل شل كرد به لام پپۆژه كه ی په سندنه كرد، كاتيڤك (كاميل) پپۆژه كه ی خۆى بۆ دهرچوون به ره و به غدا خسته پوو، هه موو ئاماده بووان جگه له حيزيه كه ی سهر بهر ته تار پشتگيرى پپۆژه كه يان كرد، نه و حيزيه زۆر پوو هه لالاوانه دژايه تى خۆيان خسته پوو، هه رچى (مه ليك ناصر) يشه جگه له وه لامه نه شيا وه كه ی و په تكدنه وه ی پپۆژه بوږانه كه ی كاميل، داواى له كاميل كرد كه له لايه ن خۆيه وه نوينه ريڤك بنيريته لای (هولاكۆ) و تكاى بۆ بكا!، (كاميل) يش ئاوا وه لامى دايه وه: سه بارهت به كاروبارى دينه كه م هاتوومه ته لات، به كاروبارى دونيا قهره بوم بۆ ده كه يه وه؟ ناصر گوتى: هه ركات هيرشيان بۆ هيناي سوپات به هاواره وه ده نيرم، كاميل گوتى: نه و كاته هاوارم پى ناگاو هيچ سوودم پى ناگه يه نيټ،^۲ (مه ليك كاميل) به وپه پى جوړنهت و شه هامة ته وه ويستی جيهاد و به ره نكارى خۆى به هه ر نرخيڤك له سهرى بكه ويټ بخاته پوو و ئاماده يى خۆى بۆ سهر كه وتن يان بۆ شه هاده تى سهر به رزانه دهر بپى، به لام (مه ليك ناصر) هه لويستى به زيوانه و ترسنوكانه ی دهر بپى و خۆى به بى هيزو دهسته پاچه نيشاندو و نه يتوانى هه نكاو يڤكى بوږانه هه ليناو و بپريايڤكى سهر كه و تروانه ی وا واژوو بكات كه پر به پيستى پتويستيه كانى نه و ساته وه خته هه ستياره بى، (مه ليك كاميل) تا نه و كاته ی هه والى پوو خانى به غداى پيڤگه يشته هه ر له ديمه شق مابوو، له پڤگاي (حه لوب) وه به ره و ولاته كه ی گه پايه وه، له پڤگا (ابن شداد) تووشى بوو، پيى گوت: سه بارهت به نيازى هاتنت بۆ لای مه ليك ناصر پيڤكات - و پايه كهت هه ق بوو - به لام

۱ الاغلاق الخطيرة لابن رشد، نقلا عن العلاقات الدولية ۵۲/۲.

۲ العلاقات الدولية ۵۲/۲.

سه بارت به گه پانه وټ نه تېنكاوه، ده لټی نیازی مصرت هه یه ؟ (مه لیک کامیل) گوتی: له تېكچوونی دلی مه لیک ناصر ترساوم، ټینجا (ابن شداد) هانی ددها که ژن و مندا له کانی له (میافارقین) دهریکات و چهند جېگړیک له ویی له جیتی خوی دابنیت و خویشی به مه به سستی گېرپانه وهی عزم و ټیراده بۆ نیو دل و دهروونی بۆ لای مه لیک ناصر بگه پټته وه.

له ماوهی ئەم چهند قسانه ی نښان کامیل و ابن شداد بۆمان دهرده که ویی: کامیل وه کو دوا ویستگه ی پوویه پوویه وونه وه له به رامبه ر ته تاردا بیري له چوونه مصر کردو ته وه، به لام له حالیکدا ناصر زوری پټویست به نه وه و نه بادا توپهش بییت ئەم کاره ی نه کردو نه چوو، وهک دهرده که ویی (ابن شداد) له بارودوخی گشتی ناگاداره، دهیزانی (هریمی جزیره) بۆی دهرچووه و ده سستی لی شؤراوه بۆیه شه به کامیل ده لټی: خاووخیزانست له (میافارقین) به دهرنی، ده شیزانی ناصر به زیوه و پټویست به وه دهکات که سانیکي وه کو کامیل عزم و ټیراده ی هه ستننه وه.^۱

هـ پروو خانی (میافارقین) و شه هیدبوونی (کامیل):

پاش دهست به سهرداگرتنی (هه ولیر) و دهرویه ری له لایه نه مغوله وه، هولاکو فرمانی به هه ریه که له فرمانده کانی خوی (یه شموت و ټیلکان ټیان و سؤنتای) کرد به ره و (میافارقین) پېشپره وی بکه ن، کاتیک گه یشتنه سهر سنور نوینه ریکی خویان بۆ لای (مه لیک کامیلی نه یوبی) ی حوکمرانی نارد و داوایان لیکرد به خوشی خویان خۆبه دهسته وه بده ن. نه گهر سهر پېچیش بکه ن نه و بهر په لاماری کوشتن و پوخاندن و له نیوچوون ده که ون، (مه لیک کامیل) به حوکمی نه وه به خیانه ت و په یمان شکیني و بی به لټینی (مه غول) ناشنابوو بۆیه به توندی داواکه یانی پهرت کرده وه و به م شیوه یه وه لامی دانه وه:

من به قسه ی هه نگویناوی ته فره ناخۆم، له سوپای مه غولیش ناترسم، تا بژیم شمشیر ده وه شینم.^۲

له نه نجامی ئەم وه لامه پاشکاوه ی (مه لیک کامیل) دا، میرانی مه غول به یه کدهنگی بریاراندا لیکرا په لاماری (میافارقین) بده ن و به زه برو زهنگ له ژیر ده سستی حوکمرانه کانی دهریبنن، هاوکات له گه ل نه مه دا (مه لیک کامیل) خوی و هیزه کانی ناماده ی به رهنکار بوونه وه ی په لاماره که کرد، پېشپه کی چوه نیو دانیش توانی شاره وه و دل و دهروونی خۆشکردن و گیانی مه عنه وی له جه سته دا گه شانده وه و به لټینی پیدان هه رچی زیو زیو و

۱ جهاد المالیک ص: ۵۳.

۲ جهاد المالیک، ص: ۵۳.

پارە و دەغل و دان و ئازوخە ی لەنتو خەزینەکاندا هەبە و پەسمەندە ی کردووە لە پێناوی بەرگریکردنی شارەکانیان بەسەریاندا دابەش دەکا، هەموو دانیشتوانی شار بەلێتیناندا بە قسە ی بکەن و خۆیان بۆ جیهاد و بەرەنگاربوونەوێ مەغۇل ئامادە بکەن کە هەرپەشە ی کۆشت و بپرو پوخاندنی خۆیان و شارەکانیان دەکات، موسڵمانانی (میافارقین) توانیان خۆپاگرانە بەرەنگاری هێرشە کە ببەوێ و قارەمانی خۆیان بەسەلمێتن،^١ ئەم شارە تێکۆشەرە خۆی پاگرت و بەرەنگاربوونەوێ کە توندوتیژی تیدا ئەنجام درا، (مەلیک کامیل محمد) ئازایەتیەکی کەم وێنە ی نیشاندان بەردەوام دانیشتوانی لەسەر جیهاد و خۆپاگری و سەقامگیری هان دەدا، گەمارۆی سەر (میافارقین) درێژە ی کێشا، دەبواوە ئیمارەتە ئیسلامیە هاوسیەکانی بە هاواریەوێ چووبانایە، بەلام ئەمە نکرا، نە چەک و چۆل، نە خواردەمەنی، نە دەرمان، هیچیان پێ نەگەشت، پاست و دروست سەرانی موسڵمانانی ئیمرو بە هەمان شێوە ی میرە کۆنەمانمان چۆن پێزیان لە هێزە خۆسەپێنە جیهانگیریەکی یەکەم - تەتار - گرت، ئەوانیش پێزیان لە سیستەمی تازە ی نۆدەوڵەتی گرت و چاویان لە پاست لەنتوچوون و کۆشت و بپرو برسیەتی خوشک و برا و باوک و پۆلە و دایک و خەم و کەسەکانی خۆیان دەقوچێتن، لە واقعیدا من سەرم لە پاست پەرچەکرداری نەتەوێکان دەسوپم، نەتەوێکان لە کوێن و چیان بە دەستە؟

- نەتەوێکان ئازاد نین و ویست و بپارەکانیان لە دەست حکومەتەکانیان دایە و ئەوان تەنها گەردنکە چی حکومەتن.

- لێرەو لەوێ و لاتان کار لەسەر (شۆرینی مۆخ) ی پۆلە ی نەتەوێکان دەکرێت، حوکمپان و وزیر و زاناکانیان بەردەوام دەیانەوێت قەناعەت بە خەلک بکەن کە ئەوان سیاسەتیکی باش و حکیمانە لە ئیدارە ی دەوڵەتەکاندا پەیرەو دەکەن.

هەر کەسێک زانیان و وتارەکانیان و بەلگەکانیان قەناعەتی پێ نەکەن، ئەوا دەبێ شمشیر قەناعەتی پێ پەیدا بکات، بە پاستی نەتەوێکان باریان بە زەبروزەنگ و زۆلم و زۆر خۆسەپێنی حوکمگیرەکانیان گرتووە.^٢

- مەغۇلەکان بە بەشداری چەند تیپە سەربازیکی (ئەرمینی و مەسیحی شەرقی) ئابڵۆقە ی سەر شاری (میافارقین) یان توند کرد، موسڵمانانی نێو شار مەردانە بەرپەرچیان

١ جامع التواریخ، نقل عن جهاد الممالیک ص: ٧٥.

٢ قصة التتار ص: ١٧٨.

دانه و خوږيان پراگرت، پاش تپه پيني نه و هه مو ماوه دوو دريژو مه غوله کان نه يانتواني بچنه نيو شاره وه، له نيو سوپاي نه يوبيدا دوو شوپه سوارۍ نازاو به جهره زه هه بوونو سهرۍ دوژمنيان سوپرماندبوو و داخيان به جهرگه و نابوونو له هر شوپنيک سهریان دهرينايه سهرکوتيان دهرکردن، نه و قاره مانو نيشانه شکينانه به شيروتيره کانيان زياننيکی گورچوبريان له سوپاي مه غول دا، (هولاکو) زانی سوپاکه ی له پاست چوونه نيو شاره وه دهسته پاچه پاره ستاوه بويه به ناچارۍ له دواي (ميرقه تو) نارد به خوۍ و به سوپاکه يه وه به هانای بي، نه ویش به خوۍ و به سوپاکه يه وه خوۍ گهياندي، له و قوله و گيرسايه وه که سوپاکه ی (ئيلکياتيان) ی لي مؤل ببوو، به حوکمی نه و نابلو قه دريژخايه نه ی له لايه نه مه غوله کانه وه له سهر شار دانرابوو، پڼو پوڅی له نيو شاردا کوتايی هات، برسيتي بالی به سهر هه موو دانیشتوندا کيشا، نه خوڅی بلابووه، شوره کان به هوۍ به رديبارانی توندي مه نجه نيکه کان داپوخان، ژوربه ی ژوری دانیشتون له نيو چو.^۱

— به هوۍ نه و گمارو دريژخايه نه برسيتي له نيو شاردا پوييدا، له سالی ۶۵۸ ک/ ۱۲۶۰ ز دوايه مين سهرنگه ری به رهنکاری (جزيره) گيرا، سوپاي ته تار چووه نيو (ميا فارقين) وه ته ماشايان کرد هر هه موو دانیشتون جگه له (۷۰) که سی نيوه زيندووی نيوه مردو که س نه ماوه هه مووی مردوه، (مه ليک کاميلي نه يوبي) يان دهستگير کرد، (هولاکو) به وپه پی توندوتیژی په فتاری له گه ل ده نواندو فرمانی کرد پارچه پارچه ی بکه ن.^۲

دهسته جي دهستيان به جيبه جيکردنی فرمانه که کرد، کوت کوت گوستيان له جهسته ی ده بپی، هر جاره ش کوته گوستيکیان بؤ دم دهرېد، تا مرد له سهر نه م کاره به رده وام بوون، پاشان سهریان له جهسته کرده وه به سهر سهره پميکیان دا کردو به ولاتدا ده يانگيپرا، نه مه له سالی ۶۵۷ ک/ ۱۲۵۹ ز يدا پوييدا،^۳ ژوريان گيپرا تا گهيانديانه ديمه شق، ئينجا به سهر (باب الفراديس) دهر وازه ی باخچه کانه وه هه لئانواسی، دانیشتونای ديمه شق به پيژوه دايانه زاندو ناشتيان، مه غوله کان داخ له دلانه شاری (ميا فارقين) يان به ته واره تی داپماندو که سيشيان به زيندووی تيدا نه هيشته وه، نه م په فتاره دپندانه يان به لگه ی نه و هه موو پڼو داخ و مراقه يانه که به هوۍ به رهنکاربوونه وه شيرانه که ی مه ليک (کاميلو دانیشتونای نه و شاره) له دل و دهر ونياندا په نگی خوار دبووه، موقاوه مه و به رخدانی مه ليک

۱ جهاد الممالک ص: ۷۶.

۲ المصدر نفسه ص: ۷۶.

۳ المصدر نفسه ص: ۷۶.

كامىل جگە لەو زەرەر زىيانىكى زۆر زەوھەندى مادى و مۆيى پى گە ياندن، وپراي ئەمەش
 حەيى پەلامارە دېندانە و توقىنەرەكانىشى بىردن، چونكە بەرخودانى كامىل بوو بە دروشم و
 مەشخەلى ئىرادەي بەگژداچوونەوھى تەتەرەكان، خۆيشى بە ھۆى شىۋازى مەرگىيەو بوو بە
 پىشەنگو نمونەي قوربانيدان و شەھادەت.^۱

حکومەتەكەي مەلىك كامىلى ئەيىبى دەسەلاتى بەسەر باكوورى خۆرئاۋاي عىراق و
 باكوورى خۆرھەلاتى سوريان خۆرھەلاتى توركيادا ھەبوو، - كە ھەر ھەمووى بەر كوردستانى
 گەرە دەكەوئ - شارى (مىيافارقىن) دەكەوئتە خۆرھەلاتى توركيان بارى خۆرئاۋاي
 دەرياجەي (وان)، كەواتە سوپاي كامىلى ئەيىبى وپراي ئەوھى دەسەلاتى خۆى بەسەر
 خۆرھەلاتى توركيادا كىشابوو، بە ھەمان شىۋەش حوكمى لە ناۋچەي (جزيرە)ش دەگىپرا -
 كە ناۋچەيەكە دەكەوئتە نۆوان دوو پووبارى (دىجلە و فورات).^۲

۶- ماردىن:

ھۆلاڭق پاش بەجىگە ياندن و تەواوكردى ئەرەكەكانى سوپاكەي لە (مىيافارقىن)، فەرمانى
 بەھىزەكانى كرد بەرەو شارى ماردىن بەپى بگەون، ماردىن قەلاو شورەي بەرزو دامەزراوى
 ھەبوون، مەغۇلەكان بە بىننىنى سەرسام بىوون، لەبەر ئەمە سەركرەدەكانيان پەنايان بۆ
 دابونەرىتى پىشدايان بىردو نوئەرى تايىبەتى خۆيان بە كۆمەلىك ھەپەشەو گوپەشە بۆ لاي
 (مەلىك سەيدى)ى حوكمپرانى بەپىكرىد، بەلام (مەلىك سەيدى نجم الدين ئىلغازى ئورتوقى)
 گەردىنكەچى داواكارى و فەرمانەكانيان نەبوو و گوتى: من بە نىياز بووم بىمە خىزمەت مەلىك و
 فەرمانبەردارى خۆمى پى پابگەيەنم، بەلام تەماشام كرد بەلىنتان بە خەلگانى تر داو پاش
 ئەوھى بە تەواوھەتى لە باوھەشى پەيمان و بەلىنەكانتاندان ئاراميان گرت كوشتانتان، كەواتە من
 ئىستا باوھەپتان پى ناكەم، لە خودا بەزىاد بى قەلا پەرە لە ئازوخە و خواردەمەنى و چەك و
 چۆل و تەقەمەنى و پىاۋانى تورك و قارەمانانى كوردىش خۆيان بۆ بەرەنگاربوونەوھە ئامادە
 كردوھە.^۳

ئىنجا بە توندى ئابلۇقەي (ماردىن)يان دا، لەو ماوھىيەدا ھۆلاڭق تۋانى دەست بەسەر
 (نامەدو حەپان و پەھاو سىروچ) و ژمارەيەكى زۆر لە شارو قەلاو شورەكانى (جزيرە)دا
 بگىرىت، لىرەوھە ھۆلاڭق بىرپارى دا جارىك لە ماردىن گەپى تا بە تەواوھەتى حىسابى خۆى

۱ العلاقات الدولية ۵۴/۲.

۲ جامع التواريخ، نقلا عن جہاد الممالیک ص: ۷۷.

۳ الاغلاق الخطيرة ۵۶۶/۳، جہاد الممالیک ص: ۸۴.

له گه ل شام ده پېښتته وه، به خوی و سوپا که یه وه له فوړات په پړه وه و به ره و (حه له ب) به پښکوت و له مانگی محرم ی ۶۵۸ ک/ ۱۲۵۹ ز داگیری کرد، دووباره بایدایه وه بۆ ماردین و که ماروی له سر دانایه وه، له ماوه ی که مارو که دا نه خوشیه کی کوشنده له نښو شاردا بللو بۆوه، له نه نجامدا (مه لیک سعید) و خه لکیتی زوری دانیشتون سهریان نایه وه و مردن، (مه لیک مظفر) ی کورپی (مه لیک سعید) جیگه ی بابی گرته وه، و توویژی ناشتی له نښان (مه لیک مظفر) و (هولاکو) دهستی پتکردو دهره نجام صولحیان کرد، هولاکو یه کتک له میره که وره کانی مه غولی به ناوی (که هداي) به سیفته تی نوینه بۆ ماردین نارد، (که هداي) موسلمان بوونی خوی له سر دهستی (مه لیک مظفر) پاگه یاند، (مه لیک مظفر) خوشکیکی خوی ل ماره کردو کردی به زاوی خوی، پاش نه مه و له مانگی په مه زانی هه مان سالدا (مه لیک مظفر) به دهستی دیاریه وه سهردانی هولاکو ی کرد، هولاکو به که رمی پېشوازی لیکردو پړزی لیناو له گه لی کتوبوه، هولاکو پړوی له (مه لیک مظفر) کردو گوتی: هه والی هه لاتنی حوکمرانی (موصل) م به ره و مصر پېگه یشتوه، من ده زانم نه و له ژیر کاریگری هاوه ل و کاربه دهسته کانیدا نه م کاره ی کردوه، توش له و هاوه ل و کاربه دهستانه ت که پړی که له گه ل خوت هیان و بۆ لای من، چونکه من باوه پریان پی ناکه م و ده ترسیم له منت هه لبر یوین و له ولاتی خوت به دهرنن و به ره و مصرت به رن، هه رکات هاتمه ماردین با له گه ل من بېنه وه،^۱ (مه لیک مظفر) گوپړایه لی نواندو ئینجا به ره و ماردین که پړایه وه، هیشتا له پښگادا بو و نه که یشتبوه جی، هولاکو به دوایدا نارد دووباره بگه پتته وه لای، به ترسو خوفه وه هاته وه، کاتیک پتکه وه دانیشن، هولاکو گوتی: هاوپیکانت پښان پاگه یاندم که تو په یوه نډیه کی ژیره ژیرت له گه ل حوکمرانی مصردا هه یه، چاک وایه که سیکی منت له گه ل بیت و نه یه لی مه یلت به لای نه واندان بچولی، ئینجا میریکی خوی به ناوی (أحمد به غا) بۆ نه م کاره دیاری کردو له گه ل (مه لیک مظفر) به ره و ماردینی نارد وه، نه مه پاش نه وه ی هولاکو شاره کانی (نه سیبین و خاپور) و ناوچه یه کی زور که له فراوانیدا گالته ی پی نه ده کراو له (دیاربه کر) وه به ره و (نامه د) ئینجا تا (میافارقین) دریز بۆوه خسته سر حوکومه ته که ی (مه لیک مظفر)، هه روه ها چنه د شارو شوینیکی تریشی وه کو (قرقیسا) که تازه له ناوچه ی جزیره له لایه ن مه غوله کانه وه داگیرکرا بون به هه مان شپوه خرانه سر ده وله ته که ی (مه لیک مظفر) به جوریک مه غوله کان هیزکیان له ناوچه که دا به مه بهستی پاسه وانیکردنی

پىگابانەكان بەجى ھىشتىبو،^۱ ھاۋكات لەگەل ئەمەدا ھۆلاڭق فەرمانى بە (مەلىك مظفر) كرد بورجەكانى قەللى ماردىن بېوخىتى، ھەر كە (مەلىك مظفر) سەربازگە ھۆلاڭق بەجى ھىشت، ھۆلاڭق لە گەردنى كار بە دەستانى مەلىك سەيدى داۋ كوشتىنى، ئەمانە (۷۰) مىرى گەۋرە شارى ماردىن بوون، ھىچ تاۋانىكى وايان نەبوو شايانى ئەم سزايە بن، بەلگە ھۆلاڭق ويستى بەم كارەى بالىكى (مەلىك مظفر) بېرىت،^۲ بەم شىۋە يە ماردىن بوو بە بەشىك لە ويلايە تەكانى مەغلۇل، ھوكمپانەكانى بە فەرمان و پىرىارى سەركردەكانى مەغلۇل ھوكميان دەگىراۋ بە تەۋاۋەتى پابەندى ھىلە گىشتىە سىياسى و سەربازيەكانى ئەوان بوون، سەرۋەت و سامان و كۆمەكى سەربازيان پىشكەش دەكردن و پارەيان بە ناۋى ئەوانەۋە دەردەكرد و تاريان بە ناۋى ئەوانەۋە دەخويندەۋە، مەغلۇلەكان تۈانيان ئامانجى خۇيان بېيىكن و (ئىمارەتى ماردىن) بخەنە ژىر پكىفى ھوكمى خۇيانەۋە لە وپشەۋە دەست بەسەر (دياربەكر) دا بگرن و بېكەنە مەلبەندىك بۇ پىكخستنى ھىرشەكانيان بۇ سەر بەشى ولاتى خۇرئاۋى ئىسلامى.^۳

دوۋەم: سولتان (ناصر) لە نىۋان بەرەنگارىۋونەۋە خۇبە دەستەۋەداند:

دۋابەداۋى پووخانى بەغدا (مەلىك ناصر يوسفى ئەيۋبى) ى ھوكمپانى حەلەب و دىمەشق — كە بە گەۋرەترىن مىرى نىۋ مىرانى بنەمالەى ئەيۋبى دادەنرا لە ولاتى شامدا — فەرمانبەردارى خۇى بۇ ھۆلاڭق ساغ كردهۋە و ۋەلامى داۋاكارىەكانى دايەۋە، يەكسەر ۋە فدىكى بە سەۋكايەتى (مەلىك عبدالعزيز) كۆپى بە دەستى پىر ديارىەۋە بۇ لاي ھۆلاڭق بەپىكر، كاتىك (عەزىن) گەيشتە نىۋ سەربازگە ھۆلاڭق ديارىەكانى دەستى — كە نىشانەى دۆستى و گوپرايەلى دەگەيەنن — پىشكەش كرد، (عەزىن) بە ناۋى باۋكىەۋە داۋى لە ھۆلاڭق كرد لە پىناۋى ستاندەۋەى خاكى ولاتى مصر لە دەست مەمالىك ھىزىكى بە ھاۋارەۋە بۇ بەپى بكات.^۴

۱- ۋەلامى (ھۆلاڭق) بۇ (مەلىك ناصر):

بەبۇچۈنى ھۆلاڭق (مەلىك ناصر) بە كەسىكى سەپپىچىكارو ياخى دىتە ھەژمار، چونكە بە دەم بانگەۋازەكى چوۋە بە خودى خۇى سەردانى نەكردوۋە، ئەۋ ۋەفدەى نارىۋىيەتى

۱ المصدر نفسه ص: ۸۴.

۲ المصدر نفسه ص: ۸۴.

۳ المصدر نفسه ص: ۸۴.

۴ السلوك ، نقلا عن جهاد الممالىك ص: ۶۹.

له گڼل پایه یی مه زنی نه و نایه ته وه، له بهر نه مه وه لامي داواکاريه که یی نه دایه وه، نه مجاره به په سمی داوای لیکرد به خوی و (۲۰) هه زار سواره وه بیته به رده می و سویندی گوپړایه لی و فرمانبه رداری بڼ بخوات، (مه لیک عه زین) و وه فده که یی به پړی کرده وه و نامه یی کی پیدا ناردن و پړی کردبوو له هه پشه و گوپشه و باسی شیوازه کانی سزادان و کوشتن و پوخاندن و ویرانکردنی مه غولانه یی تیدا کردبوو،^۱ نه مه له و نامه دا هاتووه: (با (مه لیک ناصر)ی حوکمگپړی حه له ب بزانی، ئیمه به شمشیری پرېنده یی خودای بالاده ست به غدامان گرت، سواره کانیمان کوشت، کۆشک و ته لاره کانیمان پوخاند، دانیشتوانه که یمان دیل کرد، هه روه کو خودای بالاده ست له قورثانه پیروزه که یدا ده فه رموویت: ﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَاجَ أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ (النمل: ۳۴)، خه لیفه که یمان له بهر دهمی خۆمان دانیشانند، پرسپاری چه ند شتیکیان لیکرد دروی له گڼل کردین، پاشان په شیمان بڼوه، په شیمان بوونه وه که یی دادی نه دا، خه زنه یی گرانبه های په سمه نده کردبوو، خاوه ن نه فستیکی نزم بوو، سه روه ت و سامانی له سره یه ک دانابوو، گوپی به کۆکردنه وه یی پیاوان نه دابوو، به باشی ناوی ده هیتر او پړزی زوری لی ده گیرا، ئیمه له به رامبه ر تیرو ته واویدا په نا به خودا ده گرین:

إِذَا تَمَّ أَمْرٌ دَنَا نَقْصُهُ	تَوَقَّ زَوَالًا إِذَا قِيلَ تَمَّ
إِذَا كُنْتَ فِي نِعْمَةٍ فَارْعَهَا	فَإِنَّ الْمَعَاصِي تُزِيلُ النِّعَمَ
وَكَمْ مِنْ فَتَى بَاتَ فِي نِعْمَةٍ	فَلَمْ يَدْرِ بِالمَوْتِ حَتَّى هَجَمَ

هه ر چاوت به نامه که م که وت، خیرا به خۆت و پیاوانت و سامانت و سوارانت ته وه دتیه ژیر به یداخی گوپړایه لی شاهه نشای پووی زه مین، له شه پړی چه پاله ده درپی، له خیروبیتری سوو دمه ند ده بیت، هه روه کو خودای بالاده ست ده فه رموویت: ﴿وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (۲۱) ﴿وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى﴾ (۱۰) ﴿ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوَّلَى﴾ (۱۱) ﴿(النجم: ۳۹-۴۱)﴾. نوینه ره کانمان لای خۆت گل مه دوه و دوايان مه خه، وه کو جاری پيشو مه که و خیرا به پړیان بکه وه، ﴿فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيعُ بِإِحْسَنٍ﴾، هه والمان پیگه یشتووه که بازرگانانی شام و خه لکانی تریش به خویان و ژن و مندالیانه وه به ره و (کاروانسه رای)^۲ هه لاتون، نه گه ر بچه نیو چیاوه به سه ریاندا ده پوخینین، نه گه ر بچه نیو زه ویه وه زه ویه که یان به سه ردا پږده چینین.^۳

۱ جهاد الممالیک ص: ۶۹.

۲ ته تار به مصریان ده گوت کاروانسه رای.

۳ السلوک ۱/ ۵۰۶.

أین النجاة ولا مناص لهارب ولی البسیطان الثرى والماء
 ذلت لهیبتنا الأسود وأصبحت فی قبضتی الأمراء والوزراء^۱
 ئەمە بەشیك بوو لەو جەنگە ساردە (دەرۋونی)یەى تەتارەکان لە بەرامبەر دۆژمنەکانیاندا
 بە کاریان دەهینا.

۲- ھاواربەستنی (ناصر) لە (مەمالیک):

(مەلیک ناصر) داواکەى ھۆلاکۆى پەت کردەووە و نامە یەکی پڕ لە جێنۆی بۆ بەپێکردەووە و
 سیاسەتى خۆى سەرتاپا لە بەرامبەر مەغۇلدا ھەلگێراپاوە، کاتیك ھەوالی پەپنەوہى
 مەغۇلەکانى لە پووبارى فوراتوہ پى گەشت، ھەستا نوینەریكى خۆى بە ناوى (کمال الدین
 کورپى عەدیم) بۆ لای (مەمالیک)ى مصر ناردو لە دژى ئەو ھێرشەى کە خەریکە خۆ بە شامدا
 دەکات داواى بە ھاوارەوہچوونى لیکردبوون، ئەم ھەلوێستە بویرانەى (مەلیک ناصر) وای لە
 (ھۆلاکۆ) کرد بىر لە دۆپانى سیاسەتە توندوتیژەکەى بکاتوہکە لە بەرامبەر ئەودا
 نواندووێت و وای لى کردووە خۆ باوێتە نێو کۆشى مەمالیکى مصرەوہ، بىرى کردەوہ
 قەرەبووى ھەلەکەى بکاتوہ، یەکسەر ھێزىكى خۆى بە ھاوارى (مەلیک ناصر) بۆ دیمەشق
 بەپێکرد، بەلام ئەم کارەى ھیچ سوودیكى ھۆلاکۆى لى نەکەوتەوہ، بەلکو فیکرەى ناشتەواى
 لە نێوان (مەمالیک) و (ئەیوبیان)دا بەھێزتر کرد.

(مقریزى) دەلێ: کاتیك ھەوالی گەیشتنى ھێزە مەغۇلەکە بۆ پشתיوانى (مەلیک ناصر)
 گەیشتە (مەلیک قطن)ى سولتانى مەمالیک، خێرا (قطن) نامە یەکی بۆ (ناصر) ناردو
 نوسیووی: کە سویند بە خودا دەخوا کێبەرکێى سەلتەنەتى لەگەڵ ناکات، لە بەرامبەرى
 پاناوہستى، ئەو تەنھا جیگرێكى ناصەر لە مصر و نامەکەى بەم شێوہە کۆتایى پى
 ھینابوو: ئەگەر ھەلتبژاردم - بەسەر ھۆلاکۆدا - خزمەت دەکەم، بە خۆم و ھەموو
 سوپاکەم و ھەموو دیمە دەورەت و بە ھاوارتەوہ دیم، ئەگەر لە منیش دلتیا نیت و متمانەم پى
 ناکەى ھێزە سەربازى کانت بە سەرکردایەتى کەسیك دەنێرمە لات کە بۆ خۆت دیارى
 بکەى.^۲

۳- بوخانى (حەلەب):

شارى حەلەب یەكەمین شارى ولاتى شام بوو پووبەپووى گەردەلولى مەغۇلى بۆوہ، ھۆلاکۆ
 فەرمانى بە ھێزەکانى کرد لە پووبارى فوڤات بپەپنەوہ و ھێرش بکەنە سەر ولاتى شام، ئەم

۱ المصدر نفسه ۵۰۶/۱.

۲ جہاد الممالیک ص: ۷۰.

هه واله گه یشته حهلب، ئه و کاته (مهلیک معظم تورانشا) به جیگرایه تی (مهلیک ناصر) حوکمی ده گپرا، له ترسان قهره بالقی که و ته نیو شاری حهلب و خه لک به سه رسامی چاوه پئی کاره سات بوون، پئیش گه یشتنی هیزه کانیان بۆ حهلب وه کو نه ریتی هه میشه بیان، هۆلاکۆ به نوینه ری خۆیدا حوکمرانی شاری ئاگادار کرده وه به لام (مهلیک معظم نه یوبی) به م شیوه یه وه لامي دایه وه: ئیمه جگه له شمشیر هیچ شتیکی ترمان نیه بۆ ئیوه،^۱ ئینجا ده وری حهلبی گرتو به باشتین شیوانی سه ریازی ئه و کاته به هوی شوره و دیواره به رزو مه حکه مه کانیه وه و قه لا دامه زراوه که یه وه و دانانی ده زگای به رگری ئه و کاته خۆیان بۆ پووبه پووبوونه وه ی هیزه که ئاماده کرد،^۲ ئه مه و له ۱۰ قوریانی ۶۵۷ ک/ نۆقه مبه ری ۱۲۵۹ ز مه غۆله کان به ره و حهلب پئیش په ویان کرد، له گوندیک به ناوی (سلمیه) دابه زین، ئینجا به ره و دوو گوندی (حیلان) و (حاری) - که سه ر به حهلب بوون - داکشان، پاشان فیرقه یه کیان به ره و حهلب به پئیکرد، سواره ی موسلمانان که له ژماره یه کی نۆری په شه خه لک پئیکهاتبوو بۆیان ده رچوون له سه ر لوتکه کانه وه به سه ر مه غۆله کانیاندا ده پوانی، هه ره موویان سواری و لاخه کانیان ببوون و چاوه پئی سوپای حهلبه بیان ده کرد، کاتیک موسلمانان کان بۆیان ده رکه ووت سوپاکه یان زۆره به ره و شار پئیشتنه وه، ئینجا (مهلیک معظم تورانشا) فه رمانی به سه ر سوپاکه ی و هیزه کانی داداخۆیان له نیو حهلبدا دابه زرئین و له شار نه چنه ده ره وه.^۳ له پۆزی دووه مدا هیزه کانی مه غۆل به ره و حهلب به پئیکه وتن، کاتیک گه یشتنه خواره وه ی چیاکه، هیزکی سوپای موسلمانان بۆیان دابه زی، که مه غۆله کان بینیان به فرتوفیل تا له شاریان دورخه نه وه به ره و دواوه گه پانه وه، ماوه یه کی باشی ئه و پۆزه هیزه که ی حهلب به دویان که ووت، ئینجا سوپاکه ی مه غۆل و ئه و هیزانه شیان که خۆیان له بۆسه دا دامه زرانده بوو لئیان گه پانه وه، موسلمانان کان پرتاو به ره و شار گه پانه وه، دوزمنیش به دویان ده که وئ و هه لیان ده نی، ژماره یه کی نۆر له سه ربازان و خه لکی عه وامی موسلمان کوژران، مه غۆله کان تا کۆتایی ئه و پۆزه به ده وری حهلبدا هه لسوپان و شه پیان کرد، ئینجا به جییان هیشت و پاش ئه مه به صولحی ئه مان چوونه نئوی.^۴

۱ المختصر فی اخبار البشر ۲/۳، جهاد المالیک ص: ۸۹.

۲ النجوم الزاهرة ۲/۳، جهاد المالیک ص: ۸۹.

۳ جهاد المالیک ص: ۸۹.

۴ النجوم الزاهرة ۷/۷۵-۷۷، جهاد المالیک ص: ۹۰.

ا- خۆبه دهسته وه دانی ناچاری:

له ٢ صفر ٦٥٨ ک/ینایر ١٢٦٠زیدا مهغۆله کان بۆ جاریکی تر په لاماری حه له بیان دایه وه، نه مجاره پێگا و شوینی ئابلقه دانیان به م شیوهیه گرت بهر: خنده کیکی بازنه بیان به بهرزی بالای پیاویک و پانایی (٤) باسک به ده وردها کیشا، ئینجا (٢٠) مهجه نیقیان به ره وپوو دامه زاراندو دهستیان به بهر دبارانکردنی شوره ی شارو کونکردنی کرد، له هه موو لایه که وه هیرش کرا، نه مه و له ژیر ئهم بۆردومانه سهخته و هیرشه به رده و امانه دا له ٩ صفر ٦٥٨ ک/ینایر ١٢٦٠زیدا به ناچاری خۆیان به دهسته وه دا، هه ر که دهستیان به سه ردا گرت په یمانیان شکاندو به غه درو خیانته خه لکیکی زۆریان لۆ کوشتن و ژن و مندالکی زۆریان لۆ گرتن و ماله کانیان لۆ تالان و بپۆ کردن، ئینجا بۆ ماوه ی (٥) پۆزی ته و او به ربوونه و یژه ی شارو دانیشته وانه که ی و خراپه یه کی زۆرو زه وه ندیان نه نجام داو پێگاویان و کوچه و کۆلانه کان له ته رمی کوژدان پپ بیوون، گوتراوه: زیاتر له (١٠٠) هه زار ژن و مندال له حه له بدا دیلکراوه، که سێک له دانیشته وانی نه و شاره به ساغی ده رنه چوو، جگه له و که سانه ی په نایان بۆ نه و ماله نه بردبیت، (مالی شهاب الدین کوپی بازید، مالی علم الدین ی قیصر الموصلی، خانه قای زین الدین صوفی، که نیسه ی جوله کان) گوتراوه: به هۆی ئهم شوینانه وه زیاتر له (٥٠) هه زار که س له کوژدان پزگار بووه.^١

ب- پوخواندنی شوره و قه لاو مزگه وته کانی شار:

(مه لیک معظم تورانشا) به خۆی و ژماره یه کی زۆری دانیشته وانی شار په نایان بۆ قه لا برد، ماوه ی مانگیک به به رده وامی گه مارۆی له سه ر توند کراو ته نگاو کران، به هۆی خیانته ی خه لکانیکی نیو سوپاکه ی (مه لیک معظم تورانشا)، مهغۆله کان توانیان کاری گه مارۆدانی قه لا درێژه پێ بده ن و به خاله لاوازه کانی سوپا ئاشنا بن و جه نگاوه رانی نیو قه لا تووشی پۆکه وتن ببن و بالانسی هیمه تیان دابه زیت، به لۆی خیانته ی نیو خۆ کاری خۆی کردو له گه ل نه وه شدا قه لا قایم بوو به لام مهغۆله کان به هۆی نه مه وه توانیان به ئاسانی دهستی به سه ردا بگرن، پاش ئهمه هۆلاکو چوو نه تو قه لاوه، یه کسه ر قه لاو شوره و مزگه وته کانی پوخواندن و باخ و بیستانه کانی سوتاندن و ئاداری به سه ر پاداری نه و شاره وه نه هیشته و شوینه کانی کوژکردنه وه، شاری حه له ب پێش هاتنی هۆلاکو به قه شه نگترین شاری ولاتی شام حیساب ده کرا، به لام هۆلاکو کاره ساتیکی به سه ردا هینا، که که س دوا ی نه مه به قای نه ده کرد شار

١ السلوك للمقريزي، نقلًا عن جهاد المالک ص: ٩٠.

بووبیت، (مەلیك معظم تورانشا) له قەلأ هاته دەرەوہ - به قسەى (مقریزی) بیټ - به ھوى تەمەنى زۆرەوہ ھۆلاکۆ بەدپەفتارى لەگەل نہ نواند،^۱ به دوور نازانریت (مەلیك معظم تورانشا) له ماوہى گەمارۆى قەلأدا به خەستى بریندار بووبیت، یان تووشى نہ خۆشیەکی کوشندە بووبیت، یان به بەلگەى ئەوہ که خودى (مقریزی) دەلى دواى چەند پۆژیک (مەلیك معظم تورانشا) مردوہ، ئەوا ھۆلاکۆ به نھینى کوشتبیتى.^۲

ج - پاداشتەکانى ھۆلاکۆ بۆ ھاوپەیمانە نەسرانیەکانى:

ھەر که ھۆلاکۆ دەستى بەسەر ھەلەبدا گرت نەویست ئەم ھەلەى بەبى پاداشتدانەوہى جوتە ھاوپەیمانە نەسرانیەکانى (ھەیسومى مەلیكى یەكەمى ئەرمینیای بچوک و بوھیمەندى شەشەمى میرى ئەنتاکیای خاچەرست) ى لە دەست دەرچیت، ئەم دوو نەسرانیە بۆ سەرگرتنى ھێرشوپەلامارەکانى مەغۆل بۆ سەر ولاتانى ئیسلام یارمەتى ھۆلاکۆیان دابوو، بەشیکى لە مالى تالانى پێشکەش بە (مەلیكى ئەرمینیا) کردو ھەموو ئەو ناوچە و کۆشک و تەلارنەشى پێدانەوہ که پێشدا موسلمانانى ھەلەب لێیان زەوت کردبوون، بە ھەمان شیوہى (ھەیسوم) ھەموو ئەو خاک و زەوى و زارانەى موسلمانان لە ئیمارەتى ئەنتاکیەیان زەوتکردبوون، ھۆلاکۆ تەسلىمى (بوھیمەندى) مەلیكى ئەو ھەریمەى کردنەوہ، (ھەیسوم) لە کاتى داگیرکردنى ھەلەبدا شادومانى خۆى بە سولتاندى (مزگەوتى گەورەى ھەلەب) دەرپى و بە دەستى خۆى ئاگرى تى بەردا.^۳

بەم جۆرە شارى ھەلەب بە دەستى مەغۆل پوخا، ئەوہى میرانى خاچەرست و ئەباتیرەى بیزەنتى نەیاننوانى جیبەجیبى بکەن، ھۆلاکۆ توانى جیبەجیبى بکات، یەکیک لە قەلأ ھەرە مەزنە ئیسلامیەکانى داپوخاند، ئەم شارە که جوانترین شارى ولاتى شام بوو، وێران کرا، ھۆلاکۆ ھوکمرانیکی سەر بە خۆى لەسەر دامەزراند.^۴

پوخانى شارى ھەلەب - که تا دوینى مەلەبەندى جموجۆلە جیھادیەکانى دژى خاچەرستان بوو - کاریگەرى لەسەر دل و دەروونى موسلمانان دانا و تووشى ترس و تۆقان و دلەپاوکی ھاتن، زۆر لە میرە موسلمانەکان خۆیان گەیانندە ھەلەب و بە مەبەستى خۆ بەدەستەوہدان و دانى بەلێتنى گوێپایەلى سەردانى ھۆلاکۆیان کرد، (مەلیك ئەشرەف موسای

۱ السلوك، نقلا عن جهاد المالک ص: ۹۱.

۲ السلوك، نقلا عن جهاد المالک ص: ۹۱.

۳ تاریخ الدولة المغولية في ایران ص: ۱۴۱، عبدالسلام فەمى.

۴ جهاد المالک ص: ۹۲.

ئەبۇبىيى)ى ھۆكۈمى پىشداي (ھىمى) - كە لە لاين (مەلىك ناصىر) ھە لىخراپو - لە نىو
ئەو مىرانە دەبىنرا، ھۆلاكو كىدى ھە بە ھۆكۈمى (ھىمى) و لە لاين خۇيە ھە لە سەرى تاپو
كىدو كىدى بە مالى خۇي و نە ھە و نە تىجە كانى.

كاتىك پاسەوانانى شارى (ھارم) پاينانگە ياند كە جگە لە سەركىدى پاسەوانانى ھەلەب
تەسلىمى كەسى تر نابىن، ھۆلاكو ئەمەي بە سوكايتى پىكرىدى خۇي و پاىە و مەقامى
ھىساب كىدو - پاش داگىر كىدى - ھەرمانى كۆكۆز كىدى ھەموو دانىشتوانە كەي و دىل كىدى
ژن و مندالە كانىانى دەر كىدو پاش ئەوانىش دەستى بە كوشتنى ھەموو پىاوانى پاسەوانى
(ھارم) كىد.

۱- دىمە شق:

دوابە دواي پوخانى ھەلەب، ھۆلاكو چەند نۆينە رىكى خۇي بە ئەماننامە يەكە ھە بەرەو
شارى (دىمە شق) ناردن، نۆينە رەكان لە شەوى دوو شەممەي ۱۰ صفر ۶۵۸ ك/فەبرايىر ۱۲۶۰ز
يدا گە يىشتن، ئەماننامە كە - كە بانگە شەي خۇبە دەستە ھە دانى شارى تىدا كرابو لە بەرامبەر
چە پالە دانىان - دواي ئەنجامدانى نۆيى نۆيە پۇ بە سەر خەلگى شاردە خۆيىنرايە ھە.^۲
۱- ھە ئۆيىتى (بىبرىسى بىندقدارى):

لەم كاتە تەنگە تاويە دا ژمارە يەك لە گەورە پىاوانى دىمە شق، لە سەرووى ھەمووشىانە ھە
(زىن الدىن ھافىظى) بە پاساوى دوورخىستە ھەي دىمە شق و دانىشتوانە كەي لەو پوخانو
كوشت و بېرى بە سەر ھەلەب و دانىشتوانە كەيدا ھاتو ھە ئامازەيان بە خۇبە دەستە ھە دان و
خۆسازاندن لە گەل مەغۇل و گۆپاىەلى كىدى ھۆلاكو كىد، بەلام دانىشتوانى دىمە شق
پشتگىرى پىويىستىان لەم پاىە نە كىدو بەلكو ژمارە يەك گەورە پىاوا^۲ لە سەرو ھەمووشىانە ھە
(ركن الدىن بىبرىس) بەرپە رچىان داىە ھەو (ركن الدىن) بە سەر (زىن الدىن) دا شىراندى و گوتى:
ئۆيە بوونە ھۆكارى لە نۆيچوونى مۇسلمانان.

پى دەچى (مەلىك ناصىر) ىش لە سەر پابوچوونى (زىن الدىن ھافىظى) بوبى، بۆيە ھەندىك
پىاوى بىبرىس كە سەر بە تاىە ھەي (مەمالىكى بەھرى) بوون، ھەوليان دا (مەلىك ناصىر)
بكوژن و ھۆكۈمى تى ھىمەت بەرزو قسە پۆيشتووى لەجى دانىن و بتوانى خەلگ بۆ جىھادى
پىي خودا كۆبكاتە ھەو لە گۆرە پانە كانى جەنگو جىھادو بەرگى كىدن لە ئىسلامو

۱ المصنر نفسە ص: ۹۲.

۲ المصنر نفسە ص: ۹۳.

۳ المصنر نفسە ص: ۹۴.

موسلمانان و به پرېچدانه وي هيرشې دوزمنكاري مه غولدا سهركردايه تيان بكات، به لام (بيبرس) (ديمه شق) ي به جي هيشتو به خوي و تاقميك له تايه في مه ماليكي به حري به ره و غه ززه به پيكه وت، له لايه ن ميري غه ززه و به جوانترين شيواز پيشوازي ليكرا، (بيبرس) نوينه ريكي خوي بوي (سولتان مظفر قطن) ناردو داوي ناشتبوونه ووه و نه ماني ليكردبوو، (قطن) يش له راستي خويړا ناشته وايي له گهل كړدو چهند به لينيكي پيدا، پاش نه مه بيبرس به ره و مصر پويشته ووه و چوه ووه نيو دهسته ي سهركردايه تيه كي (قطن)، له مه ولا (بيبرس) بوو به يه كيك له وگوره پشتيوانانه ي (قطن) كه نه خشي جهنكي (عين جالوت) يان دارپشت و سهركردايه تي سوپاي ئيسلاميان كړدو نه و سهركه وتنه مه زنه يان توماركرد كه هرچي خه ون و خه يالاتي مه غول هه بيوو ته فروتوناي كړد.^۱

ب - خويه دهسته ووه داني (ديمه شق):

له و كاته دژواره دا كه ديمه شق شيني بوي ده گيپر دا (مهليك ناصر) و تاقميك له ده ستوپيوه نده كاني (ديمه شق) يان به جي هيشتو به ره و غه ززه پويشتن، كومه ليك گه ووه و پياوماقولي ديمه شق به خويان و ده ست ودياري به نرخ و كليله ي دهر وازه كاني شاره ووه چوونه خزمه ت هولاكو و گويپرايه لي و گهر دنكه چي خويان بوي خسته پوو و شاريان ته تسليم كړد، هولاكو فهرماني به (كي تو بوقا) ي سهركرده كړد به ره و ديمه شق بجيت و دانيشتوانه كي تاق ي بكاته ووه، دانيشتوان پيشوازيان ليكردو داويان ليكرد چه پاله يان بدات، ئينجا نوينه ره كاني خويان بوي لاي باره گاي هولاكو ناردن، به م شيوازه مه غوله كان به بي گه مارودان و كوشتار چوونه نيو ديمه شقه ووه، هولاكو تاقمه يه كي خوي كرده حوكمراني شارو (۳) كه سي نه ويشي دياريكردن و كړدني به چاوساغ و ياريدده دهر ي پياوه كاني خوي.^۲ به لام قه لاي ديمه شق له مه غول ياخي بوو، نه وانه ي له وي خويان دامه زرانديو ته تسليم بوونيان په تكرده ووه، له م كاته دا (مهليك نه شره ف) ي حوكمراني (حمص) به خوي و به فهرمان نامه يه كي (هولاكو) ووه گه يشته ديمه شق، به پتي نه و فهرمان نامه يه (مهليك نه شره ف) پوستي جيگري سه لته نه تي ديمه شق و هه موو ولاتي شامي پيدراوه، ئالقي ئابلوقه ي سه ر قه لا توند كرا، بوردوماني مه نجه نيغه كان گهرمي كړد، هه نديك شويني قه لا به بوردومانه كه داپوخان، خه لكې نيو قه لا داوي نه مانيان كړد، مه غوله كان چوونه نيوه ووه و هرچي خه زينه ي ديارو حه شار دراو هه بوو تالانيان كړد، زور شويني قه لاهه يان پماندن و ژماره يه كي

۱ جهاد المماليك ص: ۹۵.

۲ جامع التواريخ ۲/۳۰۷-۳۰۸، نقلا عن جهاد المماليك ص: ۹۶.

تۆر بورجیان لی پوخاندن، هەرچی چەك و ئامرازی جەنگی تئیدا دانرابوو وردو خاشیان کردن.^۱

ج - خۆلە دەستە و دەانی (حەما) :

سەبارەت بە شاری (حەما)، (مەلیك منصورى دووهم) ی حوکمرانی چووبوو دەرهوہی شار تا لەگەڵ (مەلیك ناصر) خۆی ساز بکات، کاتێک خەلکی شار داگیرکرانی حەلە بیان پێگەشت و مەلیکیش دیار نەبوو، کۆبوونەو و نوێنەرێکی خۆیان بۆ لای ھۆلاکو بە پێکردو داوای نواندنی سۆزو بەزەبیان لێکردو شاریان بە دەستەو داو ئەویش ئەمانی پێدان، چەند کاربە دەستێکی خۆی بەسەرەو کردنە حوکمران، سەبارەت بە قەلاکە ی (حەما) ش، بە حوکمی بلابوونەوہی ئەو کارەساتە ی بەسەر حەلەب و دانیشتوانە کە ی و قەلاکەیدا ھینرابوو، زیاد لە مەش (مەلیك منصور) یش ھەلاتبوو، ئەمانە وایان لە سەرپرشتیکارە کە ی کرد بە پەلە قەلاکە بە دەستەو بەدات،^۲ پاش دەست بەسەرداگیرانی (حەلەب و دیمەشق و حەما) و ھەریمە ھاوسیگانیان لە لایەن مەغۇلەکانەو، دەست بەسەرداگرتنی تەواوی شارەکانی تری شام بوو بە بابەتی پۆژ، ھەر کاتێک سەرکردە ی مەغۇلی شارێکی دەستیشان کردبایە بە ئاسانی داگیر دەکرا، دیارە ھەموو ئەمانە لە لایە کەو بە ھۆکاری ھەموو ئەو کارەساتە سامناک و تۆقینەرە درپندانە ی لە لایەن مەغۇلەو بەسەر شام و دانیشتوانە کەیدا ھینراوہ لە لایەکی تریشەو بە ھۆکاری ئەو ھەموو دووبەرەکی و ناکوکیانە ی لە نێوان میرانی دەولەتی ئەیوبیدا بەرپابوو.

لە و کاتەدا ھۆلاکو بە خاتری بەشداری کردن لە کۆنگرە ی ھەلبژاردنی خانی نوێی مەغۇل لە حەلەب دەرچوو و بەرەو مەراغە گەپایەو، پێش ئەوہی بپوا کاری تەواوکردنی زەوتکردنی ولاتی شامی بە (کیتوبۇقا) ی سەرکردە ی سپارد، ئەویش داوای چەند ھەفتە یەکی کەم ئەم کارە ی تەواو کرد،^۳ پێشدا پووی پەلامارە کە ی لە (نابلوس) کرد، دانیشتوانە کە ی ھەولیاندا بەرپەرچی بەدەنەو بەلام ژمارە یەکی تۆریان لی کوژان، ئینجا لافاوی ھێرشە کە بەرەو گۆشە و کەنارەکانی تری شام پۆی، تا گەیشتە دەوروپەری (غەزە) و (بەیت جبریل) و (صلت) و (بەعلبەگ) و (بانیاس) و شوینی تریش، ھەموو ئەو شوینانە یان داگیرکردن، دانیشتوانە کە یان کوشتن، بە گوێزە ی توانا ژن و مندالیان لەگەڵ خۆیان پەپێچە دان، ئینجا

۱ دول الاسلام للذمبي، نقلا عن جهاد الممالیک ص: ۹۷.

۲ المختصر ۲/۳، جهاد الممالیک ص: ۹۷.

۳ جهاد الممالیک ص: ۹۷.

بهره دیمه شق گه پانه وهو بهو تالان و برېوېه ی گرتبوویان دهستی دهسه لاتی خوځیان پی درېژتر کرد.^۱

ت - هه لویستی نه سرانیان له شام:

دهت به سهرداگرتنی شام له لایه ن مه غوله کانه وه زور به خرابی به سهر موسلماناندا شکایه وه و زیانیکې گه وره ی پېگه یانندن، پېش هه موو شتیک به په له دهستیان به پوخاندنی قه لاو شوره کانی حله بو دیمه شق و حمص و حه ماو به غلبه گو بانیا سو ته واری شارو مه لېنده کانی تر کرد، به م په فتاره یان ثامانجیکیان پیکا که تا ئه و کاته خاچه رسته داگیرکه ره کانی پېش نه وان نه یان توانی بوو بیپېکن.^۲

مه غوله کان له سهره تاي هیرشو په لاماره کانیان بو سهر خوره لاتی نزیك هه واداری خوځیان بو په گه زنی مه سیحی نه ستوپې نیشاندا، پېش به پیکردنی سوپاکه: (مه نکوخان) وه سیت بو (هولاکو) ی برای دهکات که له بریارو کاروباره کانیاندا پاوېژ به (دوقوزخاتوون) ی هاوسه ری بکات، (دوقوزخاتوون) به په گه ز مه سیحی نسطوری بوو، پی دهچی نه مه ی گوتمان باشتین به لگه ی دهستان بی بو سله ماندنی نه م پاستیه، (دوقوزخاتوون) هه میسه له که ژاوه که ی هولاکو دا بوو و پیکه وه سواره دهوون و ده پویشتن، نه و کاری له سهر میړده که ی کرد تا مه سیحیه شهرقیه کان له ده وره ی مه غول کوبکاته وه، وه ک زانراوه نسطوریه کان له نیتو مه غوله کاند ا ژماره یه کی په کجار زوډن، بوو تا کار به وه گه یشته خوځیان گه یانده ناستی سهر کردایه تی کردنی سوپاکه ی مه غول، (کیتوبوقا) ی سهر سوپای هولاکو له په گه زنی نایمانی نسطوری بوو، که واته شتیکې ناسایی و سروشتی بوو که نه م نسطوریانه برایه تی له گه ل تا قمه نه رمینیه کان و یه عقوبیه کان و تايه فه کانی تری مه سیحیدا بکه ن و، که به ژماره بونیان له گه وره شاره کانی شام په کجار زور بوو.^۳ نه م یه کگرتنه سهر ی کیشا بو نه وه په گه زنی مه سیحی له ناستی سهر کردایه تی کردنی سوپا به شداری خو پیکیشکردنی نیتو شاره کان بکات، کاتیک هولاکو به خو ی و سوپاکه یه وه خو ی به نیتو شاری حله بدا کرد، هه یسومی یه که می مه لیکي نه رمینیا و بوهیمه ندی شه شمی میری نه تتاکیه ی زاوی هه یسومی هاوېژ بوون، هه روه ک چو ن دیمه شقی پایته ختی خیلافه تی نه مه وی دوا ی تپیه پینی (۶) سه ده بو یه که مجار (۳) سهر کرده ی مه سیحی له خو دا بینین: (کیتوبوقا و

۱ اخبار البشر ۲/۲۰۱، جهاد العماليك ص: ۹۸.

۲ المغول للمريني ص: ۲۴۸.

۳ المصدر نفسه ص: ۲۸۴.

هەیسوم و بوھیمەند) بە کەژاوەی و لاخەکانیانەوہ شەقلیان بە نیتوقەدی شەقامەکانی شاری دیمەشقدا لێدەدا.^۱

لە راستیدا داگیرکردنی ولاتی شام لە لایەن مەغۇلەوہ سروشتیکی خاچەرستانەیی بەخۆوہ نیشان دەدا، دەلێن کاتیک ھۆلاکو ولاتی جزیرەیی داگیرکرد (جاشلیقی ئەرمانی) ھاتەلای و بەرەکاتی پێ بەخشی، کاتیک ھەیسومی یەکەم بوو بە مەلیکی ئەرمانیای بچوک پەیوەندی لەگەڵ مەغۇلدا ھەبوو و بە ناوی ئەوانەوہ بە ناوی بوھیمەندی شەشەمی میری (ئەنتاکیە)ی خاچەرستی زاوایەوہ قسەیی دەکردن و بپاری دەدان، بۆیە ئا ئەم ھێرشەیی سەر شام سیفەتی ھێرشیکی دووقۆلی خاچەرستی ئەرمانی - مەغۇلی خستەپوو.^۲

واقیعەن ھەرەسی (۲) شارە گەرەکە (بەغداو حەلب و دیمەشق) بە دەستی مەغۇل کارەساتیکی دلتەزین بوو و جیھانی ئیسلامی ئەو کاتی ھەژاند، ھەرەسی دیمەشق بە دەستی مەغۇل سەری کیشا بۆ ئەوہ مەسیحیەکان ھەلگەپانەوہ و لووت بەرزی خۆیان ئاشکرا بکەن و بە بۆنەیی ئەو کارەسات و موسیبەتەیی بەسەر موسلماناندا ھاتووہ شادی بگێپن، (کیتۆبۆقا)ی سەرکردەیی مەغۇلی دۆستایەتی مەسیحیەکانی دەکرد و بەردەوام ھاموشۆی کەنيسەکانی دەکردن، ھەندیک لە مەسیحیەکان چوو بوونە لای ھۆلاکو فرمانیکیان لە لا ھێنابوو و تێیدا فرمان بە کاربەدەستانی دەکات کە گرنگی بە مەسیحیەکان و کاروبارەکانیان بدەن، دواي ئەمە مەسیحیەکان دەچوونە ھەر شارێکەوہ فرمانەکیان بە دەستەوہ دەگرت و خاچەکانیان بەرز دەکردەوہ و ھوتافیان بۆ بەرزبوونەوہ و سەرکەوتنی دینەکیان و شکستی ئیسلام دەکیشا، مەیان بە بەرگی موسلمانان و دەرگای مزگەوتەکانیاندا ھەلەپەرژاند، بە تۆبزی خاچیان بە دوکاندارە موسلمانەکان ھەلەدەواسی، ھەرکەسیک بە قسەیی ئەکردباناھ سوکایەتیان پێ دەکرد و بۆ خۆیان بۆیان ھەلەدەواسی، لە نیتو شەقام و کوچە و کۆلانەکاندا دەسوپانەوہ و خاچەکانیان بەرز دەکردنەوہ و بە ناقوسەکانیان دەکیشاو زەنگیان بۆ (کەنيسە مریم) لێ دەدا، یەکیک لەوان ھەر بە پۆیشتنەوہ و تازی دەخویندەوہ و دینی مەسیحی بە گەرە دادەناو پەخنەیی لە (دینی ئیسلام) دەگرت، بە ھۆی بەردەوام بوونی ئەم جۆرە مەسیرانە و سوکایەتی کردن بە دینی پیرۆزی ئیسلام موسلمانان توورەبوون و بەخۆو بە قازی و شاھیدحالەکانیانەوہ بەرەو قەلا سەرکەوتن و سەردانی جیگری

۱ المصدر نفسه ص: ۲۴۸.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۴۲.

هولاکويان کرد، به لام وه لامی سکالاګه ی نه دانه وهو به لیدان و سوکایه تی پیکردن له قه لایان وه دهرنان، جیګری هولاکو بایه خی زوری به نه سرپانیه کان دده او سهردانی که نیسه کانی ده کردن و پیزی پیای هه موو مه زه به جیاجیا کانی (مه سیحی) به یه کسانى ده گرتن، له به رامبر نه مه دا موسلمانان جوشان و خروشانیان تیکه وت ده ستیان به توله سهندنه وهی موقه ده سته کانیان کرده وهو هه ستان ناګریان له که نیسه ی مریم بهرداو به شیک له که نیسه ی به عقوبیه کانیان پوخاند.^۱

ده کړیت بلتین نه م یه کگرتنه ی نښان هیزه کانی مه غول و هیزه کانی مه سیحی شهرقی - که زه و تکرانی ولاتی شام و پوخانی قه لاو شوره کانی و ده ست دریزکرانی سهر موسلمانان و موقه ده سته کاتی نه و ولاته ی لیکه وت وه - یه کیک بوو له و هولاکه کاریه رانه ی هانی موسلمانانی نښو خاکی مصری دا به خویان را بګن و هه موو هیزو پیزی خویان یه ک بخن و پاشان نه فیرعامی جیهادی نیسلا می موقه ددهس له به رامبر مه غول و هاوپه یمان ه کانی رابګه ی نه و سهرکه وتنه مه زن و یه کلاکه ره وه که ی جهنګی (عین جالوت) به ده ست بیتن.^۲

هه کوتایی هاتنی سولتانی ناصری نه یوبی:

(مه لیک ناصر) واقعی و پمابوو و ده سته پاچه و ده ستابوو و پاوپوچوونیکى بویرانه ی به رامبر پووداو و کاره سته کان دهرنه ده بری، کاتیک سهر بازو مه مالیکه کانی نه م حاله یان پیوه بینى، بریاریاندا به کوشتن بى یان به گرتن بى له پوستی سه لته نه تی لابه زن و (مه لیک ظاهر غازي کوپى عه زینى) براى - که جوامیریکى بویر بوو - له جیبى داننن،^۳ (مه لیک ناصر) هه والى پیلانه که ی پیگه یشت، شه و سهر بازګه ی به جی هیشت و به سهر قه لای دیمه شقی داداو مه مالیکى ناصری و پشتیوانه کانیان که (مه لیک ظاهر غازي) یان له گه ل بوو به ره و غه ززه هه لاتن،^۴ نه م پیلانه سهر نه گرتووه به هوی پووداو یه ک له سهر یه که کانی ولاتى شام ده نکیکى وای نه دایه وه جیګه ی باس بیت، ته تار هه دایان نه دده او له سهر په لاماره کانیان به رده وام بوون، (مه لیک نه شره فی کوپى موجهید) به ناشکرایى په یوه ندى پیوه کردن، نه وانیش حوکمرانى (حمص) و ده ورو به ره که یان بو گتیرایه وه، (مه لیک سعید کوپى

۱ جهاد المالیک ص: ۱۰۲، البدایه والنهایه ۳۹۸/۱۷.

۲ جهاد المالیک ص: ۱۰۲.

۳ السلوک للمقرنزي ۵۱۲/۱، جهاد المالیک ص: ۷۴.

۴ العلاقات الدولية فی عصر الحروب الصليبية ۷۴/۲.

عبدالعزيز) یش، پاش پزگارکرانی له زیندانی (بیره) له لایەن ھۆلاکۆۋە، پەيۋەندی پێۋە کردن، ھۆلاکۆش ھۆکمپانی ھەریعی (بانیا) ی بۆ گێراپەۋە و قەلای (صیبیە) شی دایەۋە.^۱

(مەلیک ناصر) بپاریدا بەرەو باشور واتە ولاتی مصر بکشی، له پێگادا سوپاکە ی سەری ئی شیۋا و پەرت و بلۆ بوو، تەنھا خەلکانیکی کەمی بە دەورەۋە مابوون، پێزو حورمەتی کەم بپۆۋە ھەموو کەسیک بە چاوی تەماعەۋە لێی دەگەرا، ئەو بە حیسابی خۆی کە بە خۆی و ئەو سوپایە ی لەگەڵیدا بوو بپاریدا بوو لە دیمەشقەۋە بەرەو مصر بچیت و لەگەڵ (مەلیک مظفر قطن) یە بگریت و بە یە کدەست بەرپەرچی تەتار بدەنەۋە، دیمەشقی بەجی ھیشت و سوپای تیدا نەھیشت، دانیشتوان لەسەر شوورە و دیوارەکان پراوەستابوون و جێنویان پێ دەدان و توکوو دوعایان ئی دەکردن و دەیانگوت: بۆ تەتارەکانتان بەجی ھیشتین، دەک خوا سەلامەتتان نەکات،^۲ (زین الحافظی) یش بۆ بەری دیمەشق پەریەۋە و دەرگاکانی مالاۋە ی لەسەر خۆ داخستن، مەلیک ناصر بە دوایدا نارد بێتە لای و لەگەڵی کۆبیتەۋە، بەلام بە قسە ی نەکردو نەچوو بۆ لای، پاشان (الحافظی) گەرەپیاوانی دیمەشقی کۆکردنەۋە و قەناعەتی پیکردن دیمەشق تەسلیمی جیگرەکانی ھۆلاکۆ بکەن،^۳ ناصر پۆیشت و (منصور محمد) ی ھۆکمپانی (حەما) شی لەگەڵ کەوت، گەیشتە (نابلوس) و ھیزیکی پاسەوانی بە دەورەۋە دانا، کاتیک گەیشتە غەزە مەمالیکە ھەلاتوۋەکانی پەيۋەندیان پێۋە کردەۋە و لەگەڵ (مەلیک ظاهر غازي) برای پێک ھاتەۋە، ھەر لە غەزە ھەوالی داگیرکرانی نابلوسی لە لایەن مەغلۆۋە پێگەیشت، بەرەو (عەریش) پۆیشت، پەيامیکی بۆ (قطن) ناردو ھەوالی بارودۆخەکە ی تێگەیانددبوو و داوی لیکردبوو بە مەبەستی بەرپەرچدانەۋە ی پەلاماری تەتەرەکان لەگەڵی کۆبیتەۋە، بەلام ھەک دەردەکەوی (قطن) ھەلامیکی شیفای بەخشی بۆ ناصر بەپێ نەکردبیتەۋە، بۆیە ناصر گومانی خرابی لەسەر خەلکی مصر بۆ دروست بوو،^۴ کاتیک گەیشتە ناوچە ی (قطیە)، ترسا بچیتە ناو خاکی مصرەۋە و دەستگیر بکړیت،^۵ بەلام

۱ المصدر نفسه ۷۴/۲.

۲ المصدر نفسه ۷۴/۲.

۳ اخبار الايوبيين ابن العميد ص: ۵۱، العلاقات الدولية ۷۴/۲.

۴ العلاقات الدولية ۷۵/۲. نقلًا عن تاريخ ابن خلدون.

۵ عقدة الجمان للميني ۷۵/۲، العلاقات الدولية ۷۵/۲.

گوتی کئ له هاوړپییانی حەزی لێیه با بچئ، (مەلیک منصورى محمد) و سەربازەکانى چوونه مصر و (قطن) له گەلیدا کۆبۆوه و لیوایه کی سەربازى دایه و چوونه نێو قاهره وه.^۱

به لām (مەلیک ناصر) واقى و پمابوو و سەرى لئ شێوابوو و نهیده زانى چ بکات؟ پوو له کوئ بکات؟ بیری کرده وه پوو له حیجاز بکات، ئینجا به ره و لای (که پک = ئه ردهن) به پێکهوت، له وئ خۆى مه لāsدان به لām جێگیر نه بوو، سوار بوو و به بیاباندا پۆیشت، له لای مه ندیک عه ره بى ده شته کی و پوه ند خۆى په نادا،^۲ یه کێک له پاسه وانه کانى خۆى به ناوى (حوسین ته وردارى کوردی) به پالنه رى ته ماع یان وه رگرتنى پله ی به رز له لای ته تار، به ره و لای یه کێک له سهریه سوپا کانى ته تار پۆیشت – که له خوارووی ئه ردهن و فه له ستین بلأوبوونه وه – و شوپینی حه وانه وه ی (مەلیک ناصر) ی پئ پاگه یانندن، ته تار په لامارى ناوچه که یان داو هه ر شتیکیان ده هاته به ردهم، ته فروتونا یان ده کردو خانوبه رهیان ده پوخاندن و گه وره و بچووکیان به یه که وه ده کوشتن و، هێرشیان کرده سهر عه ره به په وه ندە کانى ناوچه که و خه لکیکی زۆریان لئ کوشتن و ژن و منداله کانیان به تالان بردن و (مەلیک ناصر) یشیان قۆلبه ست کردو له گە ل (ظاهر غازى) برائى و (عزیز محمد کوپى یوسف) ی کوپى و (اسماعیلی کوپى شیرکۆ) به ره و لای (کیبتۆقا) یان په پێچه ک دان، (کیبتۆقانونین) ی (ناصر) ی له لای خۆى گیر نه کردو به ره و لای هۆلاکۆى به پێکرد، (ناصر) به خۆى و ئه وانه ی له گە لیدابوون له لای هۆلاکۆ جێگیر بوون، هه ر که هه وائى ده ره نجامه کانى جه نغه که ی (عه ین جالوت) به هۆلاکۆ پاگه یه نرا – که به سهرکه وتنى موسلمانان و شکستى یه کجاره کی (ته تار) کۆتایى پێهاتبوو –، هۆلاکۆ ناصرى کوشت، ئینجا هاوړپیکانیشیان کوشتن، جگه له (عزیز محمد کوپى ناصر یوسف) – که مندال بوو – که سیان له داخ و تۆله ی هۆلاکۆ ده رباز نه بوون، (عزیز) تا مرد له لای ته تار بوو.^۳

۱ المختصر ۲/۲۰۱، العلاقات الدولية ۲/۷۵.

۲ البداية والنهاية ۱۳/۲۳۳، العلاقات الدولية ۲/۷۵.

۳ العلاقات الدولية ۲/۷۶، شفاء القلوب ص: ۴۲۰.

باسی دووهم: پیشه‌کینه‌کانی جه‌نگی (عهین جالوت) و به‌ریکردنی پووداوه‌کان:

له نه‌نجامی زه‌وتکرانی ولاتی شام له لایه‌ن مه‌غول و هاوپه‌یما نه‌کانی: ترسو و توقان و دل‌ه‌پاوکی مه‌موو کون و قوزینه‌کانی نه‌و ولاته‌ی گرت‌ه‌وه، دانیشتوان به‌چاوی خویان پوخاندن و سوتاندن و کوشتبوی به‌کۆمه‌لی دپندان‌ه‌ی مه‌غوله‌کانیان بینیبوو، زۆر ترسابوون و زراویان چووبوو، به‌ناچاری به‌ره‌و خاکی (مصر) مه‌لاتن و له‌سه‌رکردایه‌تیه‌کی لیوه‌شاوه‌و کاربه‌جی و به‌جه‌ربه‌زه ده‌گه‌پان خویان و مال و مندال و سه‌روه‌ت و سامانیان له‌چه‌نگ چه‌په‌لۆکی هێرشه‌ دپنده‌کانی مه‌غول بیاریزیت، سه‌رکردایه‌تیه‌ک به‌هێرییت و کۆتایی به‌ناکۆکی و دووبه‌ره‌کینه‌کانیان بیئیت و له‌ژێر یه‌ک تاکه‌ بپیارو هه‌لۆیستی بویرانه‌دا یه‌کیان خات و تاqm تاqm نه‌هیلێت و هه‌موو لایه‌ک له‌ژێر یه‌ک ئالادا پێکخاته‌وه‌و پاشانیش گیانی جیهاد و فیداکاری ئیسلامیان له‌ده‌روندا ببوژێنێته‌وه‌و چیا ئاسا به‌پووی نه‌و په‌لاماره‌ سامناکه‌ هه‌لشاخین و تارمایی وێرانکاری و کوشته‌و بپری نه‌و دپندانه‌ له‌سه‌ر ئاسمانی جیهانی ئیسلامی بپه‌وێنه‌وه، له‌واقیعه‌دا هه‌موو شتێک له‌ولاتی مصردا هه‌والی ده‌رکه‌وتنی هێزو ده‌سه‌لاتێکی تازه‌ی پاده‌گه‌یاند.^۱

یه‌که‌م: داگیرکردنی (مصر) ئامانجیکی ستراتیژی (مه‌غول) بوو:

هه‌ر که‌سێک ته‌ماشایه‌کی ئاراسته‌ی هێلی هێرشه‌کانی ته‌تار بکات، به‌ته‌واوه‌تی بۆی پوون ده‌بیته‌وه‌ که‌ مصر له‌به‌ر نه‌م چه‌ند هۆکارانه‌ ئامانجیکی ستراتیژی مه‌غول بووه:

۱- سیاسه‌ته‌ فراوانخوازه‌ پوون و ئاشکراکه‌ی ته‌تار، نه‌وان هێشتا له‌ داگیرکردنی ولاتێک نه‌ده‌بوونه‌وه‌ نه‌خشه‌ی په‌لاماری ولاته‌که‌ی دوا‌ی نه‌ویان ده‌دا، (مصر) یش پاسته‌وخۆ به‌دوا‌ی (فه‌له‌ستین) دا ده‌هات.

۲- مانه‌وه‌ی مصر وه‌ک تاکه‌ ولاتێکی به‌هێزی هه‌په‌شه‌نامیز بۆ سه‌ر هێمنایه‌تی ته‌تار به‌ته‌نها له‌ جیهانی ئیسلامیدا، جگه‌ له‌قه‌لا خۆپاگره‌که‌ی مصر و زۆریه‌ی زۆری مه‌مله‌که‌ت و حکومه‌ت و شار و شوهر و قه‌لا ئیسلامیه‌کانی جیهانی ئیسلام له‌سه‌ر ده‌ستی پووخێنرابوون.

۳- گرنگ بوونی شوینی جوگرافی و ستراتیژی (مصر): له‌پاستیدا له‌ناوه‌پاستی جیهانی کۆندا چه‌قی به‌ستبوو و حوكمی به‌سه‌ر پێگاویانه‌ بازرگانه‌ جیهانیه‌کانی نه‌و کاتدا ده‌کرد.

۴- مصر ده‌روازه‌ی باکووری ئه‌فریقایه‌ و به‌ داگیرکردنی نه‌وێ ده‌رگا به‌ره‌و ئه‌فریقا ئاوه‌لا ده‌بیته‌، چونکه‌ له‌و کاته‌دا ولاتی (مه‌غریب) ی گه‌وره‌ - دوا‌ی پووخانی ده‌وله‌تی

(موحدین) — بڼ چنه د ده وله تڅکه یه ک دابه ش ببو و توانای به رهنکار بونډه و ی نیمپراتوریه تی مه غولی نه بوو.

۵- نه و هیزه مړیبه ی له مصر دا په نگی خوار د بڼو و نه و وزه شار او هی له و لاتا دا په سمه نده کرابو، پاکیشانی هم مو نه و موسلمانان هی له بهر مه غول ه لاتیبون، هم مو نه مانه وایان له مه غول کرد مصر به سرچاوه ی ترسو دل په اوکیتی خوی ته ماشا بکات.

۶- زور بونی پایه پاگره کانی جموجوئی جیهادی سرکه وتوو: له (سهرکردایه تیه کی تیگه یشتوو و پیگه یشتوو، غیره تی دینی، جه مېوونی هم مو نه و زاناو شهر عزانان هی له بهر مه غول ه لاتیبون)، مه غول ه کان ده ترسان نه م پایه پاگرانه پر وژه یه کی نیسلامی داپیژنو جیهانی نیسلامی له ژیر چه په لوی داگیرکاری مه غول پرکار بکات.^۱

۷- هیتانه دی ناره زوی داگیرکردنی جیهان به گشتی داویان ل ده کات ده وله تی مه مالیک مصر له نیو بهرن، له لایه کی تره وه برپاری داگیرکردنی مصر، برپاریکی نیمپراتوری مه غول بوو که به شایه دی گوره پوایژکاره کانی له (قه واقویم) ی پایته ختی مه غول ده ری کردبوو.

دووهم: (سیف الدین قطز) و هه نځاوه کانی بڼ یه کگرتنه وه ی ریزه کانی نیسلامی:

(سیف الدین قطز) به ته واوه تی بوی دهرکه وت که مانه وه ی ده وله ته لاهه کی په یوه سته به تیپه پاندنی نه و تاقیکردنه وه قورسه که خوی له بهر رهنکار بونډه و ی پر و سیه ی داگیرکاری مه غولیدا ده نویتی بڼ سر جیهانی نیسلام، نیستاش له سر سنووری ولاته کی نه و دا پیژولی په لامار ده کن، دهرکی به وه کرد که پیویسته بیسه لمینی پیاوی قوناغی خویه تی و پالوانی گوره پانه و شایسته ی نه و متمانه یه که له لایه ن میرانی مه مالیک مصر وه — دوی لیخستنی (مه لیک منصور) — پی به خشر او وه بڼ پوستی مه لیکایه تی ه لېژیردراوه.^۲

(قطز) له پیناوی یه کرپیزی هیزه کانی نیسلام له بهر امیر کیشه که دا نه م چنه د هه نځاوه ی نان:

هه نځاوی یه که م: کڼو بونډه و یه کی به میرو سره کردو زاناو پوایژکارانی مصر کرد، ته وه ری باسه که یان له سر سره کردایه تی کردنی نه و هیزه سوپایه بوو که بهر به هیرشه کی مه غول ده گریت، دهره نجام ناماده بووان یه کده نگ بوون له سر نه وه: (مه لیک منصور علی

۱ جهاد المالیک ص: ۱۰۶، ۱۰۵.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۰۷.

کوپری موعیز ثایبه ک) ی که م ته م ن که سیکی لاوازه و تین و توانای پویه پویونه وهی هه موو
 نه و مه ترسیانه ی نیه که هه پشه له دهولته می مالیکی مصر ده کهن، له بهر نه مه به پاریاندا
 سولتانی مندا ل له پۆستی سه لته نه ت لابه رن،^۱ (قطن) به ناماده بوانی گوت: من ته نها به
 مه به سستی کوشتاری ته تار کۆبونه وه م پی کردوون، - نه ک ده ست به سه ردا گرتنی حکومت،
 نه مه ش به بی هه بوونی مه لیکیکی به ده سه لات نابی، نه گه ر پۆیشینه دهره وه و نه و
 دوژمنه مان تیکشکاند، نه و کاته با هه موو شتی ک به ده ست ئیوه بی و، کیتان پی چاک بوو
 نه و که سه بکه نه مه لیک،^۲ (قطن) توانی خه لگ له سه ر فکری جیهاد و به ره نگاربونه وهی
 داگیرکه ران کۆبکاته وه و له سه رووی نه مه شه وه به پاشکای گوتی پاش کۆتایی هاتنی
 جهنگ و شکاندنی دوژمن کاروبار ده خاته وه به رده سستی خه لگ و حه زیان به چاره ی کئی هات با
 هه لیبژین و بیکه نه سولتان، قسه که ی به گشتی کردو دیاری کردنی سولتانی ناینده ی به هیچ
 تیره و تایه فیه که وه نه به سته وه و تایبه تیشی نه کرد به مه مالیکه وه.^۳

میژووی ژیانی به لگی پاست و دروستی نه و نیازه پاکه ی بوو که گوتی: نه و نه و نده ی
 حه ز به سه رکه و تنی نه م دینه و کوشتاری ته تار ده کات حه ز به ده سته و تنی سه لته نه ت
 ناکات، خودای بالاده ست سه رکه و تنی ئوممه تی ئیسلامی له سه ر ده سستی نه و تۆمار کرد،
 خودا نه یکردوه به باو سه رکه و تنی ئوممه ت له سه ر ده سستی که سانی دوو پوو و گهنده لکار
 تۆمار بکری ت، خودای به رز ده فه رمووی ت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُصَلِّحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (یونس: ۸۱).
 (قطن) په حمه تی خوی لی بی ت له م کۆبونه وه یه دا که زانایان و سه رکرده کانی کۆکرده وه به
 په چاو کردنی په وشت و به ها به رزه کان ده سته ردار ی نه و ئیراده و جۆش و خرۆشه ی هه ناوی و
 هۆکاره کانی سه رکه و تن و دیاری کردنی تیمی یاریده دهر و لابر دنی که سانی نه شیوا و نه بوو، (ابن
 بنت الاعن ی وه زیر ی هه واداری (شجرة الدر) ی لابر دو (زین الدین یعقوب کوپی
 عبدالرفیع) ی - باوه پیچکرای خۆ ی له جیگه دانا، سپارده کانی پاراستن و کاروباره کانی بۆ
 خه لگانی شیوا گێژانه وه -، هه رچه نده (فارس الدین ئۆکتای بچوکی صالحی) ی سه رۆک
 سوپا له ته یافه ی مه مالیکی به حری ی نه یاری بوو به حوکی نه وه سه رکرده یه کی
 لیوه شاه وه به توانا و راستگرو نه میندار بوو له سه ر پۆسته که ی خۆی هیشته وه و بایه خی

۱ المصدر نفسه ص: ۱۰۵.

۲ قصة التتار ص: ۲۴۵.

۳ المصدر نفسه ص: ۲۴۶.

ته واوی پیدأ، (قطن) به م سیاسته زیره کانه ی توانی مه مالیکه به حربه کان — که ئاواره ی شام و تورکیا ببوون — به لای خؤیدا پاکیشیتته وه و دلتیایان بکات که هیچ زیاننیکیان پی ناگه یه نیت، بیگومان نه مه ش سهر بۆ جیگیر ببوونی بارودؤخی مصر ده کیشتیت و موسلمانان سوود له خیروبیتری ئه و هیزه سهر بازیه ده گمه نه ده بینن که خؤی له (مه مالیکه به حری) دا ده بینیتته وه، له لایه کی تره وه (قطن) ژماره یه که سی قۆلبه ست کردن و به ندی کردن که که ده وری سهرۆکایه تی کردنی ئاژاوه یان ده گپاوه به نیاز بوون له حکومه ته که ی هه لگه پینه وه، (قطن) ده یزانی نه گهر خه لک به جه نگو جیهاده وه سهرگرم نه کرین، ئه و به خویانه وه خهریک ده بن، له بهر نه مه، ههر که له سهر کورسی سه لته نه تی مصر دانیشته فه رمانی به (زین الدین) ی وه زیری و (فارس الدین ئۆکتای) ی سهرۆک سوپای کرد پیکه وه سوپا سازکه نو پیزه کانی پیک به خن و که رهسته کانی جه نگ ئاماده بکن، به م شتیه یه خه لک خویان بۆ به ره نگار ببوونه وه ی دوژمن ئاماده کرد، ئه م هه نگاهه به شداریه کی چالاک به هیزکردنی بارودؤخی نیوخؤی مصری کرد، خه لکی به جیهاده وه سهرگرم کرد، سولتان حوکه کانی شه ریعه تی پا په پاندن و به رگری له ولات کرد و مشوری له کاروباری په عیت و پاراستنی به رزه وه ندیه کانی خه لک خوارد و به مه بارودؤخی نیوخؤ جیگیر بو و پیزه کانی نیوخؤ پیکخران، که واته نه مه به یه که مین هه نگاه ی هینانه دی سهرکه وتن حیساب ده کریت.

هه نگاه ی دووه م: لیئوردنی راسته قینه:

(سولتان قطن) برپاری لیئوردنی گشتی — راسته قینه — ی بۆ تیکرپی (مه مالیکه به حری) ده رکرد، له باسه کانی پيشدا چۆنیتی سهره لدانی ئاژاوه ی نیتوان (مه مالیکه به حری) و (مه مالیکه موعیززی) یمان زانی، سهره تای ئاژاوه که به کوژرانی (فارس الدین ئۆکتای) سهرۆکی مه مالیکه به حری له سالی ۶۵۲ ک/ ده سستی پیکرد و (۶) سال درێژه ی کیشا، به ره به ره ئاژاوه که گه وره تر ده بو و زیاتر ته شه نه ی ده کرد، دوا به دوا ی کوژرانی (مه لیک موعیز عزالدین ئایبه ک) و پاش ئه ویش (شجرة الدر) ئاژاوه که گه یشته لوتکه و، کار به وه گه یشت زۆرینه ی مه مالیکه به حری و له سه رووی هه مووشیانه وه (رکن الدین بیبرس) — مصر به جی بیلن و به ره و شام پاکه ن و له ویدا بلأوبینه وه، خه لکاننیکیان هانی میرانی شامیان ده دا مصر داگیر بکن، دوژمنایه تی که توند بو و گه یشته ئه ندازه ی ته قینه وه و پیکه لشاخان، به لام کاتیک (قطن) چوه سهر کورسی سه لته نه تی مصر وه لویسته

حه کیمانه که ی نواندو بریاری لیبور دنی گشتی بۆ مه مالیکی به حری ده رکردو داوای لی کردن بۆ نیو نامیزی ولاتو دهوله ته که ی خویان بگه پینه وه بارودوخه که ئاسایی بۆوه،^١ (قطن) توانی قنیا ت به میرانی مه مالیکی به حری نه یاری له سه رووی هه مووشیا نه وه (بیبرس بندقداری) بکات له شامه وه به ره و مصر بگه پینه وه له ژێر ئالا که یدا کۆبینه وه و هرچی ناکۆکی و دووبه ره کی نئیوانیان هه بووه له بیر خویانی ببه نه وه، (میرانی مه مالیکی به حری) هه ستیان به دهسته پاچه یی (میرانی ئه یوبی شام) کرد له به رامبه ر هیرشی مه غول و پاشان به ره و مصر گه پانه وه،^٢ (سیف الدین قطن) له بهر ئه م چه ند هۆیا نه هه ستی به گرنگی پاکیشانی (رکن الدین بیبرس) کرد بۆ نیو پیزی سوپایه که ی:

أ- لیوه شاهویه یی که ی به زر له بواری جه نگدا، شاره زاییه کی پئیویست له بواری سه رکردایه تیدا، غیره تیکی په سه ن له بواری ئیسلامه تی و دینداریدا.

ب- بیرتیژی و زیره که یه کی فراوان که سایه تی بیبرس پی ده ناساند، (قطن) هه ولای ده دا ئه م که سایه تیه له جیاتی ئه وه له جه نگی نیوخۆدا و له دژی (مه مالیکی موغیزی) به کاربه یئیریت، ئه و چاک وایه له به رژه وه ندیه بالا کانی ئیسلامدا و له جه نگی به گرزدا چوونه وه ی ته تاردا به کاربه یئیریت.

ج- هه واداری مه مالیکی به حری بۆ (رکن الدین بیبرس)، (قطن) ده رکی به م پاستیه کردبوو و ده یزانی که ئه گه ره مه مالیکی به حری هه روا به ئاواره یی بمیننه وه پۆژێک دادی پۆژیان بیته وه و له دژی پاست ببنه وه، له بهر ئه مه سیاسه تی هه کیمانه داوای لی ده کا (بیبرس) به ته واری مه مالیکی به حریه وه که مه ندکیش بکات و له نیو پیزی سوپا که یدا پله وپایه یه کی به رزی بداتی و پیزو قه دری بگریت و توانایه کانی به کاربه یئیریت، به م شیوه یه دلّه کان جیگیر ده ببنه وه و ترسی دوژمنایه تی نیوخۆ ده ره ویته وه و ئه و هیزو پیزو وژه نۆره په رت و بلّوه کۆ بگریته وه و له باتی ئه وه له جه نگی لاوه کی و نیوخۆدا به هه ده ر بدریت، ئه و له جه نگی به ره نگاربوونه وه ی ته تاردا سه رف بگریت.

له بهر ئه مه بیبرس له سه ر بانگه یشته که ی (قطن) به ره و مصر به پیکه وت، (قطن) به پیزو حورمه ته وه پیشوازی لی کرد، له وه زاره تخانه دانیشاندو هه ریمی (قه یلوب) و ده وروبه ره که ی

١ قصة التتار ص: ٢٤٩.

٢ جهاد الممالیک ص: ١٠٦.

له سهر تاپو کړدو وهکو مېرو سهر کرده په کی پېشکه وتوو هه لسوکه وتی له گه ل نواندو دوی نه مه کردی به پېشه نگی سوپاکه ی.

نیمه لیره تبیینی چند سیفه تیکی سهر کرده تیانه ی (قطن) ده که ین، (لېبور دن له کاتی ده ست پویشتندا، دانانی خه لک له جیگای خویندا، فیهیکی سیاسی هه کیمانه، به خه مېوون له یه کیتی و یه کپزی)، (سیف الدین قطن) به م سیاسی ته هه کیمه ی توانی سود له وزه و توانا کانی مه مالیکی به حری بیینیت و سوپاکه ی خوی به هوی نه وانه وه به هیتر بکات،^۱ نه و دهر وازه کانی ولاتی مصری له پووی هه موو نه و ناوارانه ی ولاتانی خوره لاتی نیسلا می کردنه وه که له نه نجامی هیرش و په لاماره کانی مه غول به ره و نه و ولاته داکشابوون، له نیو پاکر دوه کاندا: چند کومه له خه لکیکی خواره زم ده بینران و (سیف الدین قطن) پېشوازی لیگردن، چند کومه له خه لکیکی (شام) یش که له نیویاندا (مه لیک منصور) ی حوکمرانی (حه ما) ده بینرا،^۲ هه روه ها خه لکانی تریش.

هه نگاهی سیته م: هه ولدان بو پیکهاتن له گه ل ده ولتی (نه یو بیان):

نه و کاته په یوه ندی نیوان مه مالیک و نه یو بیان ژور گرژ بوو، به لکو دوی پوخانی به غدا (سولتان ناصر) ی نه یو بی میری (دیمه شق و حه ل ب) داوی له ته تار کرد به مه به سستی داگیر کردنی مصر کومه کی سهریازی بو په وان بکه ن، به لام (سیف الدین قطن) هه موو هه ول و ته قه لاکانی له پېناوی قه لاچو کردنی ناکوکی و ناخوشیه کانی نیوان خوی و میرانی شام خسته گه پ، هه ولی ده دا یه کیتی له نیوان (شام و مصر) دا دروست بکات، یان لانی که م میرانی شام بی لایه ن بکات و نیوانی مه مالیکی مصر و مه غول چول بکه ن و له پشته و هرا به رخه نجریان نه دهن، (قطن) ژوری هه ولدا تا له گه ل مه لیک ناصر پیک بییت، پېشنیاری کرد که نه و با هر مه لیک بییت و سولتان و براگه وره بییت و خوشی برا بچووکه و شوینکه و تووی جه نابیان بییت، نینجا (قطن) بوی پوون بووه که مه لیک ناصر گومانی له و یه کیتی تیروته و او ه پېشنیاری کر او ه مه سه له ی چوونه مصر هیه، بوی نه مجاره یان به شیوازیکی تر بوی چوو، پېشنیاری بو کرد که بو به ره نگاریوونه و هی ته تار ده یه ویت سوپای به کومه ک بو بنیتریت، چونکه تیکشکانی ته تار به رژه و هندی ها و به شی هه ردوکلای تیدایه و نه گه ر یه کیتی نیوانیشیان دروست نه بییت نه م ناما نجه یان بیته دی هه ر شتیکی باشه، (قطن) به و په پی پیزو

حورمه ته وه گوتی: نه گهر هه لێبژاردم له خزمهتت دام، نه گهر كه سیکی تریشت بۆ سهركردایهتی سوپای به رهنگاریو نه وهی تهتار هه لێبژارد ئهوا منیش به خۆم سوپاگه مه وه به هاوارته وه دێم دێمه بهردهمتهو به پێوه پاده وهستم، نه گهر متمانهشت به من نیه و پیت خوش نیه بێم، سوپاگه مت بۆ ده نێرم و بۆ خۆت به ئاره زووی خۆت كه سیکیان به سه ره وه دابنی.^١

به لام ناصر یوسف وه لامي ههچ كامێك له م بانگه وازانهی (قطن)ی نه دایه وه و ماله لۆكینهی به سه ره كه ماله ویه كیتیدا هه لێبژارد، نه نجامی نه مه چ بوو؟ (پوو خانی حه له بو دیمه شق، به دیلگیرانی مه لیک ناصرو پاشان كوژرانی دوا ی جهنگی عهین جالوت)، (قطن) ته نها به مه لیک ناصر وازی نه هینا، به لكو په یوه ندی دیبلۆماسی به ته وای میرانی ئه یوبی ولاتی شامه وه کردو نوینه ری خۆی بۆ لا ناردن، میر منصور ی میری (حه ما) وه لامي دایه وه و سوپاگه ی په یوه ندی به سوپاگه ی (قطن) وه کرد، به لام (میر موغیس عومه ری میری (كه په ك)ی ئه رده ن بێلایه نی هه لێبژارد، پێش نه مه دوو جار هه ولی داگیرکردنی مصری دابوو، به لام هه ردووك جار (قطن) هێرشه كانی تیكشكاندنه وه، (ئه شرف ئه یوبی)ی حوكمرانی (حمص)یش به ههچ شیوه یه ك وه لامي (قطن)ی نه دایه وه و پاسته وخۆ په یوه ندی به ته تاره وه کردو پشتیوانی ئی کردن، (هۆلاكۆ)ش حوكمرانی هه موو ولاتی شامی دایه تا به ناوی ته تاره وه حوكمی بگێریت، دوا هه مین میری ئه یوبیان (مه لیک سعید حسن كوپی عبدالعزیز)ی حوكمرانی (بانیاس) بپرای به بپ هاریکاری (قطن)ی نه کرد، به لكو به خۆی و سوپاگه یه وه چوه نیوړیزی سوپای (ته تار) وه وه له داگیرکردنی ولاتانی ئیسلامیدا پشتگیری ئی ده کردن، به م شیوه یه (قطن) توانی (مه لیک منصور)ی حوكمرانی (حه ما) به خۆی و سوپاگه ی مه لیک ناصر به لای خۆیدا راكیشیت و به ره به ره ش سه ربازانی شامی په یوه ندی به سوپاگه یه وه بکه ن، به لام (مغیث عمر) حوكمرانی كه په ك خۆی له پووداوه كان دووره په ریز کرد.^٢

هه نكاوی چواره م: تاقیكردنه وه ی خاچه رستان:

(مه لیک سیف الدین قطن) ده ترسا له كاتی هه لایسانی چه خماخه ی شه پ خاچه رستانی كه ناری شام په یوه ندی به مه غۆله وه بکه ن، بۆیه بریاری دا پێش نه وه ی بچیته گوپه پانی جهنگه وه و به ره نگاری مه غۆل بپیته وه له هه لۆیستیان حال ی بێ، له سه ره نه م بنه مایه

نښه رايه تي مصر به ره و عه کا به پڼکه ووتو داوای له خاچه رستان کرد پڼگا به سوپای نیسلام بدهن به ولاته که ياندا تپه پڼت و چشيان پڼويست بوو له خوردو خوراک پڼيان بفروشن، له راستيدا خاچه رسته کان پاش نه وهی به چاوی خوځيان مه غوليان بينی هيرشی کرده سر شاری (صيدا) و تالانی کرد پقو کينه و پڼزانی خوځيان له به رامبه ردا نه ده شاره وه، نه مه له لايه که لايه کی تریشه وه کاره قیزه وون و دڼدانه کانيان و کوشتاره کږمه لکږه کانيان وای لڼکردن دږسته کانيشيان تا به خاچه رسته کان پاده گات متمانہ يان پڼ نه کهن، لايه کی تری مه سه له کهش نه وهی به که خاچه رستان په يوه نديه کی له ميژينه يان به شارستانه تي نیسلاميه وه هيه و هوگري موسلمانان بوون، له نه نجامی نه مانده له سهره تادا ناماده يی هاريکاری سهربازيان بڼ (سولتان قطن) نيشان دا، به لام سولتان سوپاسی نه م هلوښته يی لڼکردن و په يمانی لڼ ستاندن که نه کږمه کی بکه و نه له دريشی بوه ستن.^۱

به م شپوه (سولتان قطن) توانی په زامه ندي خاچه رستان وهر بگرڼت تا سوپاکه ي به خاکی که ناروای شامدا هاموشو بکات و له لای نه وانه وه پاريزاو بڼت و له زږبه ي ناراسته کانه وه و له م ساهه وخته ته نگه به رده ا ناسته نگه کانی سر پڼگای بڼ ته خت بڼت و مه ترسيه کانی تڼکه له چوون له سوپاکه ي دوور بخاته وه.^۲

هه نڼگاو پڼنجه م: ناماده کردنی سامانيکی زور:

خه رجي ناماده سازي زږی پڼدا ده ويست، سازکردنی سوپاو خه رجي کښانی به شپوه يه کی پڼويست، چا کردنه وهی پردو قه لاو شوره پوخواوه کان، ناماده کردنی که رسته کانی جهنگ به شپوه يه کی پڼويست، په سمه نده کردن و دا کردنی خوراکي پڼويست بڼ که ل له کاتی پووه پوويوونه وهی نابلقه دران له لايه ن دوزمه وه، ولات له نښو ته نگره ي نابوريدا گيژی خواردبوو، کاته کهش نه وهختی پڼنجه يه کی زه کاته نه وهختی ده يه که که يه تي، ته تار گه يشتونه ته غه ززه و له سر دهر وازه ي مصر پاره وستان، ده ولت پڼويستی به سه روهت و سامانه، (سيف الدين قطن) مه جلیسی پراويزکارانی کږ کرده وه، بانگه يشتی ميرو سه ر کرده و زانايانی ثانی له سه رووی هه مووشيانه وه سولتان ی زانايان شيخ عيززه دينی کوپی عبدالسلام کرد، ده ستیان به وتوويژ کرد، سه ر هتا سه بارهت به سازکردنی که تيبه سه ريازيه کان گفتوگو يان کرد، (سيف الدين قطن) پښنياری کرد که با بڼ نه م مه به سته سه رانه له سه ر خه لک دانښين.^۳

۱ السلوك ۴۳۰/۱، جهاد المالک ص: ۱۰۸.

۲ جهاد المالک ص: ۱۰۹.

۳ قصة القطار ص: ۲۸۱.

به‌لام شېخ عیززى عبدالسلام خۆى له پېشنیاره‌که بواردو گوتى که ئه‌و به‌ دوو مه‌رج نه‌بیټ په‌سندى ناکات، فتواکه‌ى به‌م شیوه‌یه ده‌رکرد: مه‌رکات دوژمن ته‌قه‌ى له ده‌رگای ولات دا، به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ى و شه‌ر له‌گه‌ل کردنى له‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکى جیهانى ئیسلامى واجب ده‌بیټ، جائیزیشه‌ بۆ هاریکاری کردن و چه‌کدارکردنى جه‌نگاوه‌ره‌کان یارمه‌تى و کۆمه‌کیان بۆ له‌گه‌ل وه‌ریگریټ، به‌لام به‌و مه‌رجه‌ى: هیچ شتێک له‌ زێڤو زیوو پاره‌و چه‌ک و زین و شمشیر ه‌ زێڤ کفتراوه‌کان له‌نیو به‌یتولماله‌دا نه‌مابن و کۆتاییان پېهاتبیټ و به‌کار هاتبن، ئیوه‌ش واته‌ سولتان و میرو سه‌رکرده‌و وه‌زیره‌کان هه‌رچى هه‌تانه له‌ مولک و مال و که‌ره‌سته بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ى بفرۆشن و هه‌ر یه‌کێک له‌ ئیوه‌ با ئه‌سه‌په‌که‌ى و چه‌که‌که‌ بۆ خۆى بېلێته‌وه‌و، له‌گه‌ل خه‌لک یه‌کسان بیټ، به‌لام به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک جائیز نه‌یه‌ پاره‌و سامان له‌ خه‌لکى وه‌ریگریټ و سه‌رکرده‌کانیش مال و سامان و که‌ره‌سته‌کانیان مابیت،^١ شېخ عیززى عبدالسلام ئاشکرای کرد دانانى سه‌رانه له‌سه‌ر په‌عیت جائز نه‌یه، له‌و حاله‌ته‌دا نه‌بیټ که‌ وه‌زیرو میره‌کان له‌گه‌ل خه‌لکى گشتى له‌ پاره‌و ساماندا یه‌کسان بووبن، سه‌ره‌تا سوپا له‌سه‌ر حیسابى سه‌روه‌ت و سامانى میرو وه‌زیره‌کان ساز ده‌کرېټ، ئه‌گه‌ر به‌شى نه‌کرد ئه‌وا لیڤه‌دا به‌ ئه‌ندازه‌ى سازکردنى سوپاکه‌ نه‌ک زیاتر له‌ پووی دابینکردنى خۆراک و که‌ره‌سته‌کانى جه‌نگه‌وه‌ جائزه‌ سه‌رانه له‌سه‌ر گه‌ل دابنرېټ.^٢

(سيف الدين قطن) فتواکه‌ى شېخى به‌ ئاسانى وه‌رگرت و له‌ خۆپا ده‌ستى پێکردو هه‌رچى دارو نه‌دارى هه‌بوو فرۆشتى و ئینجا فه‌رمانى به‌ وه‌زیرو میرو سه‌رکرده‌کانیشى کرد ئه‌م کاره‌ بکه‌ن، هه‌هه‌موویان به‌ سنگێکى فراوانه‌وه‌ گوپراپه‌لیان کرد، هه‌رچى هه‌یان بوو له‌ مال و پاره‌و خشلى ژنه‌کانیان هه‌تایانه به‌رده‌م (قطن) و یه‌که‌ یه‌که‌ سوپندیان خوارد که‌ جگه‌ له‌مه‌نده‌ سامانه‌ هیچى تری نه‌شاردۆته‌وه‌، کاتێک هه‌موو ماله‌که‌ فرۆشراو کرایه‌ پاره‌و له‌ دابینکردنى پێداویستیه‌کانى سوپادا سه‌رف کرا، زۆر که‌م بوو و به‌شى نه‌کرد، له‌به‌ر ئه‌مه‌ (قطن) برپارى دا ده‌بیټ هه‌ر که‌سێک له‌ دانیشتوانى ولاتى مصر و قاهره‌ى پایته‌خت، گه‌وره‌ بى‌ یان مندال بى‌ پیاو بى‌ یان ژن دینارێک ببه‌خشیت، کرێى مانگیكى له‌ مولکه‌ به‌کرێ دراوه‌کان وه‌رگرت، زه‌کاتى پێشوه‌ختى سالانه‌ى له‌ ده‌ولمه‌ند و بازرگانه‌کان وه‌رگرت، سى‌ یه‌کى مالى له‌ تورکه‌ نیشته‌جێکان وه‌رگرت، کرێى مانگیكى له‌ باخه‌وان و شوان و گاوانه‌کان

١ بدائع الزهور ٣٠٢/١، جهاد المالک ص: ١١٠.

٢ قصة التتار ص: ٢٨٣.

وهرگرت، کوی مالی کوبووه خوی زیاتر له (٦٠٠) هزار دینار دا،^١ بهم شتوازه نایابه و به بی ستمه و توبزی و لیستاندن و مالیکی حلال و زه لال کوبووه.^٢

نهم کاره مه زنه بوو به یه کیک له هوکاره کانی سرکه و تنه شکو داره که ی عین جالوت خودای بهر زده فرموویت: ﴿إِنْ نَصْرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ (محمد: ٧)، بیگومان سرکه وتنی موسلمانان ته نها به هو ی جبهه جیکردنی شهریه تی خوداوه دیته دی، نه و سوپا موسلمانان ی خوی له جبهه جیکردنی شهرع به دور ده گریت له سرکه وتن دورده که ویته وه، کاتیک (سیف الدین قطن) گوپرایه ل و فرمانبردار ی فتوا شهریه که ی (شیخ عیززی کوپی عبدالسلام) ی کرد، هم مو خه لک بهم کاره سرسام بوون و معنه ویاتیان بهر ز بووه و تیغی هیمه تی جیهاد و گیان بازی و مال به خشینیان له پئی خودا دا تیز بووه، ده گریت بلین نهم فتوا شهریه ی شیخ عیززی عبدالسلام له سرده میکا ده رکرا که جیهانی خوره لاتی نیسلامی خیلافه تی شهرعی تیدا پیچرا بووه، بیگومان فتوا که نه و ده وره ی خوی گپرا که نه گهر خیلافه تی نیسلامی هه بویه ده بویه نه و بیگپرایه، کاتیک (خیلافه ت) ده سه لاتی پوخی و معنه وی هه یه، بیگومان فتوا که ی شیخیش به هه مان شیوه ده سه لاتی پوخی و معنه وی خوی به سر (سولتان قطن) دا سه پاندو نه ویش به هو یه وه توانی په زامه ندی دانیشتون مسوگر بکات له سر پیدانی نه و سامانه ی که به پریار له سریان دانراوه و پیان وابو نه مه واجبیکی شهریه و دینه پا که که یان له سری فره زکردون، بویه ده بی به گهرم و گوپی و چالاکانه جبهه جپی بکن.^٣

شیخ عیززی عبدالسلام و زانایانی مصر جه ماوهریان هانده دا جیهاد بکن و له پئی خودا بجه ننگن، شیخ ناموزگاری یه که یه که ی میرو حوکمرانه کانی ده کردو دل و دهروونی ده خروشاندن و نیمانه که یانی بیدار ده کردنه وه، بویه هرچی هه یان بوو له پیناوی خودا دا به خشیان، که خه لک نه مه یان بین ی کتیر کپی به خشینیان ده کرد، مال و سامانیکی زور کوبووه، خویان سازو باز کرد چه ک و چولیان کوکړدنه وه، سریازگه کانی مه شق و پاهینان له هه مو شوینتیک کرانه وه، شارو شارو چکه و گونده کان به هوتافی (الله اکبر) ده له رزانه وه، هه مو موسلمانیک حه زی ده کرد خیرا بگاته گوپه پانی جه ننگ.

١ بدائع الزهور ٣٠٥/١، جهاد المالیک ص: ١١٠.

٢ الاپیون بعد الصلاح الدین ص: ٤٢٩، للصلابی.

٣ جهاد المالیک ص: ١١٠.

ته‌ماش! زانایان و میرانی مه‌مالیک له به‌ره‌نگاریبونه‌وه‌ی ته‌تاردا بوبونه ته‌واوکه‌ری
یه‌کتری، که‌واته ئه‌م کاره‌ی ئه‌وان بایه‌خداره‌و په‌ندی گرنگی لی وهرده‌گیریت.^١

سیه‌هم: نامه‌ی (هولاکو) بو (سیف‌الدین قطز):

هولاکو نامه‌یه‌کی بو سولتانی مصر نارد، پ‌پ‌بو له هه‌په‌شه‌و تۆقاندن، تیییدا ده‌لی: له
(خانی گه‌وره‌)ی شاهه‌نشای خۆره‌لات و خۆرئاواوه: به‌ناوی تۆ ئه‌ی (الله‌ی) پاخه‌ری فه‌پشی
زه‌مین و به‌رزکه‌ره‌وه‌ی کۆله‌که‌ی ئاسمان: با ئه‌و (مه‌لیک مظفر قطز)ه‌ بزانی: که‌ له‌ نه‌ژادی
ئه‌و کۆیلانه‌یه‌ له‌ ترسی شمشیره‌کانی ئی‌مه‌ هه‌لاتون و په‌نایان بو ئه‌و هه‌ری‌مه‌ بردووه‌و له‌ نازو
نیعمه‌ته‌کانی ده‌خۆن و به‌ هۆی ده‌سه‌لاتیانه‌وه‌ کێیان مه‌به‌ست بی‌ت ده‌یکوژن، پاش ئه‌مه‌: با
(مه‌لیک مظفر قطز) و تیک‌پ‌رای میرانی ده‌وله‌ته‌که‌ی و دانیش‌توانی ولاتی مصر و ده‌وروپه‌ری
بزانن: ئی‌مه‌ سه‌ربازانی خوداین له‌سه‌ر زه‌مینه‌که‌یدا. له‌ پ‌قی خۆی دروستی کردوین، هه‌ر
که‌سی‌ک ئه‌و لی‌ی تو‌په‌ بی‌ت ئی‌مه‌ی به‌سه‌ردا زال ده‌کات، جا پ‌یش ئه‌وه‌ی فرمی‌سکی چاوتان
بسپ‌ن و په‌نج‌ی په‌شیمانی بگه‌زن و هه‌له‌کانتان به‌سه‌ر خۆتاندا بشکینه‌وه، خۆتان و
کاروبارتان به‌ ده‌سته‌وه‌ بدن، چونکه‌ ئی‌مه‌ په‌رۆشی که‌سی‌کمان نیه‌ که‌ ده‌گریاو به‌زه‌بیمان
به‌ که‌سی‌کیشدا نایه‌ته‌وه‌ به‌پا‌پ‌ته‌وه‌ و بلا‌پ‌ته‌وه، بیست‌تانه‌ ئی‌مه‌ ولاتانمان گرتن و پاک‌سازیمان
کردن و زۆرینه‌ی به‌نده‌کانیشمان کوشتن، جا ئی‌وه‌ هه‌لاتنتان له‌سه‌ره‌و ئی‌مه‌ش له‌سه‌رمانه
به‌ دواتان که‌وین، کام خاک له‌ خۆتان ده‌گری‌ت و کام پ‌ی‌باز ده‌ربازتان ده‌کات و کام ولات
په‌ناتان ده‌دا؟، که‌س له‌ شمشیری ب‌پ‌نده‌مان ده‌ربازی ناب‌یت و له‌به‌ر سام و هه‌یه‌تی ئی‌مه‌ خۆ
پانا‌گری‌ت، ئه‌سه‌په‌کانمان خۆش‌په‌رون و پ‌یش‌ده‌ده‌نه‌وه، تیره‌کانمان تیزن و هه‌موو شتی‌ک
ده‌سمن، شمشیره‌کانمان ده‌لی‌ی ب‌ریسون، ده‌له‌کانمان وه‌کو شاخ په‌قن، ژماره‌مان به‌قه‌د لم و
زیخه، قه‌لاکان ئی‌مه‌یان پ‌ی‌ ناگه‌پ‌ته‌وه، به‌په‌رچی سوپاکان سودیان نیه، توکو دوعا‌کانتان
له‌ دژی ئی‌وه‌ قبول نابن، ئی‌مه‌ هه‌رامتان خواردو له‌ قسه‌کردنیش پانا‌وه‌ستن، خیانه‌ت و له‌
به‌رامبه‌ر به‌ل‌ین و په‌یماندا کردووه، سزادان و سه‌ری‌پ‌چیتان له‌نی‌ودا بلا‌بو‌ته‌وه، که‌واته
موژده‌ی سه‌رش‌وپ‌تان لی‌ ب‌ی ﴿فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَمِمَّا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ﴾، ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾، هه‌ر که‌سی‌ک داوای
جه‌نگمان لی بکات په‌ژبو‌ان ده‌بی‌ته‌وه، هه‌ر که‌سی‌ک داوای ئه‌مانمان لی بکات پار‌یزراو ده‌بی‌ت،

جا نه گهر ئیوه گوپړاپه ل و فرمانبه رداری فرمان و مەرجه کانمان بن نه وای ئیمه چ مافیکمان هه بی ئیوه ده تانی و ئیمه چ نه رکیکمان له سهر بیت ئیوه ده سهرتان ده بیت، نه گهر سه ریچیش بکن له نیوده چن، جا به دهستی خوتان خوتان له نیو مهبه، هر که س ناگادار کرایه وه به هانه ی نامینی، له لای ئیوه چه سپاوه ئیمه کافرو بیباوه پین، له لای ئیمه چه سپاوه ئیوه لای و تاوانبارن، بیگومان نه و زاته ئیمه تان به سهردا زال دهکات که خاوه نی فرمانه نه ندازه بۆ گیراوه کان و حوکمه ته گبیر بۆ کراوه کانه، به لانی ئیمه وه زورتان بۆده، ده سه لاتدارتان داماوه، مه لیکه کانتان به بی سهری کزه وه پیکای هاتنه لای ئیمه یان نه، جا زور مه لین، پیش نه وه ی جهنگ ناگره که ی هه لکات و گرو گلپه که ی میړشتان بۆ بیئی و هیچ حیسابیکی پۆست و پایه و ده سه لاتتان له لای ئیمه نه مینی و کاره ساتی بتانتا سیئیت و ولاتتان به زه برو زه نگمان که سی تیدا نه مینی خیرا بن و ده ستوبرد وه لامان بده نه وه، ویژدانمان به کاره ینا که نه م نامه مان بۆ ناردن و ناگادارمان کردن، تا له خه وی غه فله ت به خه بر بین، جگه له خو به ده سه ته وه دانی ئیوه هیچ مه به ستیکی ترمان نه، سلو له ئیمه و ئیوه و نه وه ده شوین (هودا) ده که ویت و له دهره نجامه کانی که پانه وه ده ترسیت و گوپړاپه لی خودای مه لیکه به رزو مه زن دهکات.

ألا قل لمصرُ ملونٌ^۱ قد أتى
يُصير أعز القوم منا أذلة
بحدّ سیوف تُنضی و بواتر
و یلحق أطفالاً لهم بالأكبر^۲

۱- نه نجومه نیکی راویژگاری جهنگی؛

نامه که له جیی دوا هه مین به ربه ره کانی بوو بۆ دوا هه مین سه رکرده ی ئیسلامی چاره نووسی جیهانی ئیسلامی و شارستانی ته که ی که به رو په نجی سه ده دووردریژه کان بوو، هر هه مووی خوی خستبووه ژیر پۆشنایی نه وه لویسته ی که بریاربوو له لایه نه و سه رکردایه تیه وه بریاری له سه ر بدریت، هه موو بۆچوونه کان به خاتری سه ختی پووبه پووبوونه وه و ناچاری سه رده م ئامازه یان بۆ خو به ده سه ته وه دان و چۆکدان ده کرد....

به لام سه رکرده هه لکه و تووه کان به جولانه وه یه کی که می نه خشه بۆ داپیژراو و تیروانی نیکی ئامانج هه نگیتو پووبه پووی به ربه ره کانی که ره کانی میژوو دهنه وه و به سه ر مه یه نه تی و هیشومه کانی دا تیده په پین و سه رکه و تووانه به سه ریدا زال ده بن، به م وه لامدانه وه

۱ السلوك ۵۱۵/۱، ۵۱۴، هلاون: ناسناویکی هولاک بوو.

۲ المصدر نفسه ۵۱۵/۱، ابطال ومواقف ص: ۴۴۱.

پاست و دروستەیان بازی گەورە لە مەیدانی کردارو بە ئەنجام گەیشتن دەدەن،^١ (سیف الدین قطن) نامەکی خویندەو، بانگهێشتی میرو سەرکردهکانی کردو مەسەلەکی بۆ خستنه پوو و ئەم گفتوگۆیه پوویدا:

(قطن): پاتان چیه؟

(ناصر الدین قمیری): هۆلاکۆ زیاد لەوێه که نهوهی (جەنگیزخان)ه، ناوبانگی و سامو هەبیهتی خۆشی هەوجیی بە پوون کردنەوێه نیه، ئەو ولاتی لە سنووری چینهوێه تا سەر سنووری مصر درێژ بۆتەوێه هەمووی لە ژێر چەپۆکی ئەودایه، خۆ ئەگەر بچینه لای و داوای ئەمانی لێ بکەین نە نەنگی و نە شورییه، بەلام ژەهر خواردن بە پێگای خۆتەفرەدان و پیشوازی کردنی مەرگ دوو شتن عەقل حوکمیان لەسەر نادات، ئەو مۆفێکە جێگەیی متمانه نیه، هەرگیز دەستی لەسەر سەرپرینی خەڵک ناپارێزێت، پەیمان و بەلێنهکانی ناباته سەرو خیانه تکاره، ئەو پاش پێدانی ئەمان کتوپر خەلیفە و ژمارەیهکی زۆری سەران و زانایانی بەغداي کوشتن، ئەگەر بچینه لای هەمان چاره نووس چاره پێمان دەکات.

(قطن): بارودۆخە که ئاویه، تەواوی هەریمهکان دیار بەکرو ریبه و شام پێن لەو کاره ساتانه، ولات لە بەغداوێه تا پۆم پوخاو وێرانیه، هەرچی تێدا بوو لە مۆڤ و کشتوکال لەنیو برا، ئەگەر ئێمه بۆیان بچین و جەنگیان لەگەڵ بکەین و بەرپەرچیان بدەینهو، ئەو لەمەولا مصریش وەکو تەواوی ولاتهکانی تر وێران دەبێت، پێویسته لەگەڵ ئەو کۆمهلهی که ولاتهکهمانی دهوێ یهکێک لەم (٣) پێگاچاره هەلبژێری:

(ناشتی، جەنگ، کۆچرەوێ)، هەرچی کۆچرەوێ و دەرچوون لە نیشتمانه مهحاله و ناکرێت، چونکه جگه له مەغریب هیچ پەناگەیهکی تر نیه، ئێوانی مصر و مەغریبیش ماوهی نۆره.^٢

قمیری: هەروها هیچ بەرژەوێه نیش له ناشتهوایی کردن و سازشکردنیاندا نیه، چونکه متمانه به پەیمانەکانیان ناکرێت.^٣

چەند میرێک: ئێمه تواناو برپستی بەرهنگاربوونەوێه ئەوانمان نیه، بەلام پات لەسەر چیه ئەوێه دهکەین.

١ دراسات تاريخية، عماد خليل ص: ٨٤.

٢ سيف الدين قطن قاهر المغول، نورالدين خليل ص: ١١٢.

٣ المصدر نفسه ص: ١١٤.

(قطن): پام وایه هر هه موومان به ره و پووی جهنگ بچین، نه گهر سرکه وتین نه وه به تاوات و مه به سستی خو مان ده گهین، نه گهر شکاشین نه وا خه لك سرزه نشتان ناکات. ظاهر بیبرس: به پای من نوینه ره کان ده کوژین، ده پوین و نه خشه ی کوشتنی (کتبغا)ی سرکرده یان داده پوژین، نه گهر سرکه وین یان ژیر که وین نه وا له هه ردوک حاله تدا به هانه مان برپوه.

میرانی ناماده بوو به کوی دهنگ پشتگیری نه م پایه یان کرد، ئینجا له سهر (قطن) بوو برپاری کوتایی دهر بکات، نه ویش به فیعلی دهری کرد.^۱

۲- نه فییر عام: له م ساته وه خته دا (قطن) ویستی هه رچی دودلی و دلّه پاوکی هه یه سه باره ت به به ره نگار بووننه وه ی مه غول پریشه که نی بکات، فه رمانه کانی خو ی به سهر والی هه ریمه کانی (مصر) دادان سوپا پرکخن و خه لك بۆ جیهادی پئی خوداو سهرخستنی دینی محمد رسول الله (ﷺ) هان بدهن، داواشی لی کرد بوون هه ر سهر بازیک خو ی له جیهاد دزیه وه به توژی بینیرن و نه گهر خو شی هه شاردا بهر شوپکه داری بدهن، به خودی خو ی به نئو هه ریمه کاندا گه را تا گه یشته (صالحیه) و له وئ هه موو سوپاکه به ته واوه تی کو بپوه، لیتره دا سهر بازگه لی شام کوردو عه ره بو تورکمان و نه ته وه ی تریش په یوه ندیان پپوه کردن، نه م په کانگریه ی سوپای نیسلام له ۱۵ شهعبانی ۱۶۵۸ ک/ یولیو ۱۲۶۰ زیدا بوو،^۲ هه ر لیتره (صالحیه) دا (قطن) بانگهیشتی میره کانی کردو سه باره ت به چو نیه تی به پرکردنی سوپا به ره و جهنگی مه غول کو بپووننه وه ی پیکردن، پئی ده چی له م ساته سه خته دا ترسو دلّه پاوکی به سهر هه ندیک میردا زال بوویت له پویشتنه دهری په شیمان کردبهنه وه، نه مه وای له (قطن) کرد به وپه پی گه رموگوپی و هه ماسه ته وه پییان بلئ: هق میرانی موسلمانان ئیوه سهرده مانیک دوردودریژ سامانی به یتولمالتان ده خوارد، ئیستاش غه زاتان پئی ناخوشه، نه وا من به پئی ده که وم، کئ جیهاد هه لده بزیریت با له گه لم بییت، کیش هه لی نابزیریت با به ره و مالی خو ی بگه پیتته وه و خودا پئی ناگاداره، هه موو نه و تاوانانه ی دهره ق به خاكو ناموسی موسلمانان نه نجام ده درین له نه ستوی نه وانه دایه که خو یان دوا ده خهن.^۳

له به رامبه ر نه و هه موو عه زم و ئیراده به هیژو پته وه ی (قطن) بۆ به ره نگار بووننه وه ی مه غول نیشانی داو پاش نه مه ش سویند دانی نه و میرانه ی که له گه لیدا هاوه لویتستو

۱. دراسات تاریخیه ص: ۸۵.

۲. السلوك، نقلا عن جهاد المالک ص: ۸۵.

۳. المصدر نفسه ص: ۱۲۰.

هاورابوون و ده رکردنی فەرمانی به پێخسیستی سوپاکان به بی گویدانه چۆنیهتی بارودۆخه که و ده برپینی دوا قسهی سه بارهت به ده رچوون: من به خودی خۆم هێرشیان ده که مه سه رو خۆ ده که م به نێویاندا، به ئێ له به رامبه ر نواندنی مه ردايه تیه که ی (قطن دا، هێنده ی نه خایاند میره نه یاره کانیش هه لۆیستی ئه ویان نواند، هه ر هه موو بریاریان دا به یه که پزنی ده رچن و موسلمانان له وه یشومه کانی داگیرکاری مه غول پزگاریکه ن.^١

٣- کوشتنی نوینه ره کانی هۆلاکو؛

یه که م کاری (قطن) له دژی مه غول نه نجامی داو ته پێی جهنگی پێ لێدا نه مه بوو: بانگی نوینه ره کانی هۆلاکوێ کردن و به ره قی و توندوتیژی پێشوازی لێکردن، ئینجا قۆلبه سستی کردن و هه ر یه کێک له وانی له به ر یه کێک له ده روازه کانی (قاهیره) پاوه ستاندو له گه ردنیدا، به لام نوینه رێکیان منداڵ بوو و نه یکوشت و خستیه پزنی کۆیله کانی خۆیه وه، ئینجا که لله سه ره کانی به سه ر ده رگای (زوه یله) وه هه لۆاسین، ئه م که لله سه رانه ی مه غول بۆ یه که مجار بوو به سه ر ده رگای (زوه یله) دا هه لۆاسران.^٢

دیاره (قطن) نوینه ره کانی به جهنگاوه ر حیساب کردو و پێی وابوو هه یج پاساویک له گۆریدا نه یه رێگای کوشتنیان ئی بگریت، چونکه مه غوله کان له شاره کانی سه مه رقه ندو بوخارا و به غدا و هه لبه و دیمه شق و ته وای شوینه داگیرکراوه کانی تری جیهانی ئیسلامدا خه لکانیکی زۆری بێ چه ک و لاشه پریان له ژن و منداڵ و پیرو... هتد کوشت که له ژماردن نه ده هاتن، له لایه کی تریشه وه ئه م نوینه رانه قسه ی په قیان کردو بێ ئه ده بیان نواندو فیزیان به سه ر (قطن) و ده وریه ره که یه وه لێده دا، ئامانجی هه لۆاسینی که لله سه ره کانی شیان به سه ر ده رگای سه ره کی قاهیره وه، به رزکردنه وه ی مه عنه ویا تی خه لک و ئاشکرا کردنی جهنگ له دژی ته تار و ئاگادار کردنه و ه یان که ئیستا ئه وان پوویه پووی نه ته وه یه که ده بنه وه که زۆر جیاوازن له و نه ته وانه ی تا ئیستا په لاماریان داو، بێگومان ئه مه کاریگه ریه کی خراپ نه گه ر که میش بێ له سه ر دل و ده روونی ته تاردا ده نیت و ترسو بیمیکیان بۆ دروست ده کات، ده میتیتته وه بلێین: ئامانجی سه ره کی کوشتنی نوینه ره کانی هۆلاکو له ودا خۆی ده بینیه وه که به هه یج شێوازیک له مه ولا بیر له چاره سه ری ناشتی کێشه که ناکریتته وه و خۆیان به و په پی تیروته وای بۆ جیهاد ئاماده ده که ن، خۆ دای کۆژانی نوینه ره کان ئه گه ر موسلمانانیش

١ المصدر نفسه ص: ١٢٠.

٢ تاریخ الدولة المغولية في ایران ص: ١٤٤، جهاد الممالیک ص: ١٢٠.

بیانه ویی به ناشتی مصر ته سلیمی ته تار بګن، نه و ته تار نه مه ی قبول نیه، نه مه نیجته یادی (قطن) و میره کانی بوو سه بارهت به کوشتنی نوینه ره کانی هولاکو، به لام نه مه پیچه وانه ی بڼه ماکانی شه ریعه تی نیسلا مه، چونکه نوینه ران ناکوژین، نه هی موسلمانان نه هی بیباوه پان، نه هی مورته دو مه لګه پاره کانش ناکوژین.^۱

پیغه مبه رمان (ﷺ) نه م بابه ته ی بړ پوون کردوینه وه، (عبدالله ی کوپی مسعود ده لی: (ابن النواحه) و (ابن اشال) نویته ری (مسيلمه) بوون و هاتنه خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ)، پووی تیکردن و پیپی فهرموون: شایه دی ددهن که من پیغه مبه ری خودام؟ گوتیان شایه دی ددهین (مسيلمه) پیغه مبه ری خودایه، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: نیمانم به خوداو پیغه مبه ره که ی هینا، نه گهر نویته رم بکوشتایه نه و نیوهم ده کوشت،^۲ عبدالله ی کوپی مه سعود قسه له سر فهرمووده که ده کات و ده لی: سوننه ت ناوا هاتووه نوینه ران ناکوژین.^۳

نه م فهرمووده یه به لګه یه له سر حرام بوونی کوشتنی نوینه رانی بیباوه پان، نه گهر قسه ی کوفریشیان له بهر دم نیمام و تیکرپی موسلمانان کرد هر ناکوژین،^۴ نه مه ی (سیف الدین قطن) نه نجامی دا پیچه وانه ی حوکه کانی شه ریعهت بوو و تیروته و اویش به س هی خودای بالاده سته.

چوارهم: پوژی لیکه لاواردن:

۱- سهره تاکانی پیکه لشاخان:

دوای ته و اوکردنی نه م ناماده ساریانه، سهره هاته سر نه وه (سولتان قطن) کات و شوینی پووبه پووبوونه وه ی مه غول هه لبریزیت لیړه دا بومان دهرده که وی (قطن) به خاتری نه نجامدانی نه م جه نګه یه کلاکه ره وه پی و شوینیکی ستراتیژی تازه ی گرتوته بهر، چونکه نه گهر حوکمرانانی ولاتانی جیهانی نیسلام هر له ده ولته خواره زمیه وه تا ده گاته خاکی فهله ستین به نه خشه و فیکره ی خق مه لاسدان و خق دامه زړاندنی نیو قه لاکانیان و شاره کانیان وه پابه نددبوون و چاوه پریان ده کرد داخوا که ی مه غوله کان ده گه نه جی و بهر په رچی بده نه وه، نه و نیستا (سولتان قطن) په ندی وهر گرتووه و ده رکی نه و پاستیه کردووه که شیوازی بهرگری سوودی نیو به پای نه و چاکترین شیواز نه وه یه ده بیت سوپای

۱ قصه التتار ص: ۲۷۸.

۲ مسند احمد، وسنن ابی داود، نقلا عن قصة التتار ص: ۲۷۹.

۳ قصه التتار ص: ۲۷۹.

۴ نیل الاوطار للشوکانی نقلا عن قصة التتار ص: ۲۷۹.

ئیس‌لام بۆیان بچیتته دهره‌وه و پیش شه‌وهی قاچ بنیتته نیتو خاکی مصره‌وه به گزیاندا بچنه‌وه، بۆ ئه‌م مه‌سه‌ته ناوچه‌یه‌کی له بارو گونجای له دهره‌وه‌ی سنووری ولاته‌که‌ی دیاری کرد شه‌ویش ناوچه‌ی (عه‌ین جالوت)ی نیتو خاکی فه‌له‌ستین بوو، شوینی (عه‌ین جالوت) گۆره‌پانیکی ته‌خت بوو چیا به‌سه‌ریدا دهنۆڤی و له‌و ناوچه‌که‌ نارینه‌وه نزیك بوو که خاچه‌رستان حوكمیان تیدا ده‌گپرا،^١ که‌واته مه‌لکه‌وتنی ناوچه‌که به‌م شتیه‌یه له هه‌موو بارو دۆخی‌کداو له کاتی پوه‌به‌پوه‌بوونه‌وه‌ی دوژمندا هاریکاری هیزه‌کانی ده‌کات، له‌ حاله‌تی پیکه‌ه‌لپه‌ژانی راسته‌وخۆدا جه‌نگ له‌ نیتو گۆره‌پانه ته‌خته‌که‌دا ده‌بیست، له‌ حاله‌تی ناراسته‌وخۆدا چیا که په‌ناگه‌یه‌کی باشه بۆ تیرهاوێژه‌کان تا به‌ پیکوپیکترین شتیه شه‌ریکی خۆیان راپه‌رپین، هه‌روه‌ها مه‌لب‌ژاردنی ئه‌م ناوچه‌یه بۆ به‌ره‌نگاری‌بوونه‌وه‌ی مه‌غول هاندهریکی کاریگه‌ری ده‌بیست بۆ شه‌و تاقمه‌ شامیانه‌ی ئاواره‌ی مصر بپوون و ئیستاش له‌ گه‌ل سوپاکه‌ی مه‌مالیک گه‌راونه‌ته‌وه و هانیان ده‌دا له‌ پیتناوی گه‌راونه‌وه بۆ خاكو زیدی نیشتمانی خۆیان به‌وپه‌ری قاره‌مانانه‌ خۆیان له‌ نیتو جه‌نگه‌که‌دا بتویننه‌وه، به‌ تایبه‌تیش لی‌ره‌داو له‌ نیتو پیزی سوپاکه‌دا چه‌ند سه‌رو میریکی شه‌یوبی به‌دی ده‌کران، (مه‌لیک قطن) به‌لینی پیدابوون هه‌ر که مه‌غولیان له‌ خاکی شام به‌ده‌رنا، شه‌وا ئیمارات و حوكمپانیه‌کانی خۆیان بۆ ده‌گپیتته‌وه، هه‌روه‌ها (قطن) مانگی ئوغس‌توس (ئاب) بۆ جه‌نگه‌که‌ دیاری کرد که کاتیکی زۆر گه‌رمه‌و به‌ نیسبه‌ت تاقمه‌ مه‌غولیه‌کان که له‌ بیابانی مه‌نغولیا‌ی سارد و وش‌كو برینگه‌وه هاتوون تا راده‌یه‌کی زۆر دژواره،^٢ و تا ئیستا باریان به‌و که‌شو هه‌وا گه‌رمه‌ی فه‌له‌ستینه‌وه نه‌گرتوه که له‌ وه‌رزده‌ تین دینیت و کاریان تی ده‌کات و له‌ ئاستی جموجۆله سه‌ریازیه‌کانیان داده‌به‌زینی.^٣

٢- به‌رپیکه‌وتنی سوپای موس‌لمانان:

(سیف الدین قطن) به‌ په‌له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی به‌ میره‌کان کرد، هانیان جه‌نگ و جیهاد بکه‌ن و کاره‌ساتی هه‌ریمه‌ داگیرکراوه‌کانی ئیس‌لامی به‌بیر هێنانه‌وه،^٤ پپی گوتن: شه‌ی موس‌لمانان: بیستوتانه چ کاره‌ساتیکی سامناک له‌ کوشتن و سوتاندن و پوخاندن و تالان و بپۆو گرتن و بردنی ژن و منداڵ به‌سه‌ر دانیش‌توانی ولاتاندا هاتوه، هه‌ریه‌کیک له‌ ئیوه‌ش مال و

١ الروض الزاهد لابن عبدالظاهر ص: ٦٤، جهاد الممالیک ص: ١١٦.

٢ تاریخ الدولة المغولية في ایران ص: ١٢، جهاد الممالیک ص: ١١٦.

٣ جهاد الممالیک ص: ١١٦.

٤ المصدر نفسه ص: ١٢١.

مندالو خيزان و شهره فو ناموسی هه، زانیویشته ته تار ده سلاتی په شی خوی به سر شامدا کیشاوه و ثانی نیسلا می زه بوون کردوه، جوامیران و غیره تمه ندان په یوه ندیان به م کاروانه جیهادی وه کردوه و ده یانه ویت نیسلا م سرخه ن، ئی به نده کانی خودا: پیویسته به باشرین شیوه جیهاد بکه ن و به پوی دوزمنانی خودادا هه لشاخین، ئی نه ته وه که م: به نیازیکی پاک و خاوینه وه جیهاد له پری خودادا بکه ن، بازگانیه کی به قازانجه، منیش یه کیکم له ئیوه، نه وه تا نیستا من و ئیوه له نیوان دوو دهستی ئه و په روه ردگار ه داین که هه رگیز ناخو ویت و هیچ شتیکی ل بزر نابیت و کیش پاده کات له دهستی دهرناچیت، له و کاته دا ژاوه ژاوی میره کان به گریان وه به رز بوه و هه ر هه موویان سویندیان خوارد که یان ده بیت ئه م تارماییه بره ویت وه یان نابیت که سیان بمینیت، له و کاته دا سولتان (میر رکن الدین بیبرس) ی به خوی و تاقمه سه ربازیکه وه به خیرایی وه کو پیشه نگی سوپا گه وره که به پیکرد.

۲- جهنگی (غه زه):

پیشه نگی سوپای مه مالیک به سه رکرایه تی (میر رکن الدین بیبرس بندقداری) به ره و فه له ستین به پیکه وت، له شه عبانی ۶۵۸ ک/ یولیو ۱۲۶۰ ز گه یشته (غه زه)، راست و چه پ له هیزه مؤلخواردوه که ی مه غولیان داو شکستیکی تالیان دهرخوارد دان، لیږده دا مه غوله کان بویان دهرکه وت که نیستا خه لکانیک له نیو موسلماناندا ماون ده توانن به پی نه خشی سه ربازی و بوعدی ستراتیژی بگوینه وه و له پیناوی پاسه وانیکردن و به رگری کردنی دین و خاک و شهره فو ناموسیاندا چه ک و شمشیر هه لبرگن، ئه م جهنگ به نیسبه ت موسلمانان وه گرنگترین جهنگ بوو، موسلمانان به چاوی خویان ده یانینی ته تاره کان چو ن پاده که ن، ئه و دهنگویه ی له و سه رده مه دا بلاوېووه و ده یگوت: (کی پی گوتی ته تار شکاون باوه پی پی مه که) ماوه ی به سه رچوو، جهنگی غه زه کاریگه ریه کی ئیجایی و باشی له سه ر سوپای نیسلا م داناو کاریگه ریه کی سلبی و خرابیشی له سه ر سوپای ته تار دانا،^۲ به م سه رکه وتنه غه زه بوو به مولکی موسلمانان، به م شیوه یه جهنگی غه زه به یه که مین جهنگی موسلمانان داده نریت که تییدا به سه ر مه غولدا سه رکه وتن، ده کریت بلین: ئه م سه رکه وتنه ی به نیسب موسلمانان بوو، هانیدان به ره و باکوور هه لکشین و له ناوچه یه کی له بارتو بگریستنه وه و له ویدا واته (عهین جالوت) چالاکانه تر پوویه پوی مه غوله کان بینه وه، له لایه کی تره وه ئه و

۱ نزهة الانام فی تاریخ الاسلام ص: ۲۶۳.

۲ قصة التتار ص: ۳۰۱.

شکستهی به سهر هیژه تهتاره که ی غه ززه دا هات و میر (بایداری) مهغولی سهر کردایه تی ده کرد، له لایه ن (کتیغا) ی سهر کرده ی مهغولیه وه - که تا گه یشتنی سوپاکه ی مه مالیک بۆ (عهین جالوت) پۆکه وتبوو - به چاوی بایه خ پیدان و حیساب له سهر کردن ته ماشا نه کرا، ههروه ها ئه م سهرکه وتنه بوو به یه کێک له و هۆکارانه ی خاچه رسته کان وادار بکه ن داکۆکی له سهر دۆستایه تی کردنی موسلمانان بکه نه وه و له پێی یارمه تیدان و ناچوخ کردنی پێگاوبانی ناوچه که یانه وه بۆ پێدا تیپه پینی سوپای مه مالیک به ره و فه له ستین ئه مه بسه لمینن،^١ کاتیك (سیف الدین قطن) له غه ززه وه به پێکه وت و پێگای که ناری گرت به ره و به شاری (عهکا) دا تیپه پی - که له و پۆزه دا به ده ست فه ره نگه وه بوو - کاتیك له دووره وه بینیان به خۆیان و ده ست و دیاریانه وه به پیره وه چوون و میوانداریان لێکرد و له گه ل پاشاکه یان به یه ک گه یشت، پێشنیاریان کرد که به هیژنکی سهر یازیه وه پشتگیری بکه ن، به لام سولتان به نهرم و نیانی ره فتاری له گه ل نواندن و گوته که پێویستی به کۆمه کی سهر یازی ئه وان نیه، به لام په یمانی ئی وه رگرتن که نه له دژی بن و نه کۆمه کیشی بکه ن، پێی گوته ن: (به خودای گه وره هه ر سوارێک یان هه ر پیاده یه کتان شوین سهر یازه کانمان بکه وئ و بیه ویت زیانیان پی بکه یه نیت ئه و پێش ئه وه ی له ته تار بدن ئیوه ده کوژم، ئه و پیم گوته ن و بیزانن)، له و کاته دا پاشاکانیان چیان له سولتان بیست بۆ شوینکه وتووه کانیان نووسی و ناگاداریان کردنه وه.^٢

(سولتان قطن) داکۆکی ده کرد ئه و جه نگانیه ی له دژی مهغوله کان و خاچه رسته کان ده یانکات ده بیته مۆرکی ئیسلامیان پێوه بیته، له بهر ئه مه کۆمه که پێشنیار کراوه که ی خاچه رستانی ره تکرده وه و به هیچ شیوه یه ک لێی قبول نه کردن و نه یه ویست چاکه و منه تی ئه وانی به سهر وه بیته، خۆی له خۆیدا ئه م هه لویسته ئاماژه به ئاره زویه کی تری (قطن) ده کات: ئه ویش ئه وه یه که ئه و له ماوه ی جێبه جێکردنی پڕۆژه جیهادیه که یدا ده یه ویت و پێرای به ئامانج گرتنی تێکشکانی مهغول، شکست ده ر خواردی خاچه رسته داگیر که ره کانیش بدات، دوا ی سهرکه وتنی به سهر مهغولدا به ره و که ناری شامی باداته وه و له پیسی خاچه رسته داگیر که ره کانی پاک بکاته وه، له هه مان کاتیشدا ویستی کاتیك هێرشی کردنه سهر منه تی ئه وانی به سهر وه نه بوو بیته و^٣ نه که گریان نه بیته.

١ جهاد الممالیک ص: ١٢١.

٢ نزهة الانام فی تاریخ الاسلام ص: ٢٦٣.

٣ جهاد الممالیک ص: ١٢٢.

۱- چەند زانپاريه کی گرنگی هه والگیري:

(سولتان قطن) پيش سوپاکه ی کهوت و له (عەین جالوت) نزیک بۆوه، هیشتا هه ر له پێگادا بوو یه کێک له پیاوانی شامی هاته لای و چەند زانپاريه کی گرنگی هه والگیري پيشکەش کرد، ئەم پیاوه: له لایەن (میر صارم الدین ئایبەک) هه و نێردرابوو - (میر صارم الدین) له کاتی داگیرکردنی شامدا له لایەن هۆلاکووه دیلکراوو و پاشان قبوڵی کرد له نێو پیزه کانی سوپای ته تاردا خزمەت بکات و له زۆر جهنگدا به شداري له گه‌ل کړدبوون و ئەمجاره‌ش له گه‌لیان هاتبووه (عەین جالوت)...، ئیمه نازانین به‌ چه‌زو ئاره‌زووی ده‌روونی خۆی هاوکاری سه‌ربازی ته‌تاری کړدوو یان له‌ پووی ناچاره‌وه، هه‌ر چۆنێک بێت ئەمه له‌ نښان خۆی خودادایه، به‌لام له‌ جهنگی (عەین جالوت) دا برپاری داوه به‌ پشی توانا یارمه‌تی سوپای موسلمانان بدات، نوێنه‌ره‌که ئەم زانپاريانه‌ی خستنه به‌رده‌م (سولتان قطن):

أ- سوپای ته‌تار وه‌کو پتویست به‌هیز نیه، چونکه هۆلاکو زۆرێک له‌ سه‌رکړده و سه‌ربازه‌کانی سوپای له‌گه‌ل خۆدا بردونه‌وه، ئەو سوپایه‌ی هاتبووه شام داگیري کرد له‌ پووی چه‌ندیتی و چو‌نايه‌تیه‌وه وه‌کو پيشدا نه‌ماوه، که‌واته ترستان لیان نه‌بیت.

ب- ته‌تاره‌کان قوڵی لای راستی سوپاکه‌یان له‌ قوڵی چه‌پیان به‌هیزتره، که‌واته پتویسته موسلمانه‌کان قوڵی چه‌پی سوپاکه‌یان که به‌ره‌نگاری قوڵی راستی سوپای ته‌تار ده‌بیته‌وه به‌هیزیکه‌ن.

ج- (ئه‌شرف ئه‌یوبی) میری (حمص) به‌خۆی سوپاکه‌یه‌وه له‌گه‌ل (صارم الدین ئایبەک) له‌نێو سوپاکه‌ی ته‌تاردان، به‌لام ئەوان که شه‌ر ده‌ستی پیکرد به‌ قه‌ستی شکست ده‌خۆن، واته‌ ده‌لی: (ئه‌شرف ئه‌یوبی) چاوی به‌ هه‌له‌کانی خۆیدا خشانده‌وته‌وه و ده‌یه‌ویست له‌گه‌ل سوپاکه‌ی (قطن) بوايه، به‌لام به‌ فیل و به‌ مه‌به‌ستی هه‌له‌شاندن و لیک‌تراندنی پیزه‌کانی سوپای ته‌تار له‌گه‌ل ئەواندا هاتوو،^۱ له‌گه‌ل ئەمه‌شدا موسلمانه‌کان ته‌واو وریاو له‌سه‌ر هه‌ست پراوه‌ستان و به‌بی که‌مه‌رخه‌می کردن له‌ ئاماده‌باشی و ئیحتیا‌تکردن سوودیان له‌م زانپاريانه وه‌رگرت، به‌م شێوازه پۆزی ۲۴ په‌مه‌زانی ۶۵۸ ته‌واو بوو و موسلمانه‌کان شه‌وی (۲۵) یان به‌ شه‌و نوێژو پارانه‌وه و تکاو نزا به‌پیکرد.^۲

ه- پیکه‌ه‌شاخان له‌گه‌ل مه‌غولدا:

پیشوه‌خت (سیف الدین قطن) هیزکی سه‌ربازی به‌ سه‌رۆکایه‌تی (میر رکن الدین بیبرس) به‌ره‌و فه‌له‌ستین به‌پیکردبوو تا له‌ بارودۆخی ناوچه‌که و هه‌والی جموجو‌لی دوزمن

ئاگاداربیت و جیگه‌کانیشان ده‌ست نیشان بکات، له‌گه‌ل گه‌یشتنی، (ببیرس) و هیزه‌که‌ی له‌گه‌ل دوزمن تیگه‌له‌چوون و به‌رده‌وام دوور و نزیک گورزی لیده‌وه‌شانندن تا ئه‌و کاته‌ی (سولتان قطن) به‌خۆی و سوپای سه‌ره‌کیه‌وه له‌ ناوچه‌ی (عه‌ین جالوت) له‌ ٢٥ په‌مه‌زانی ٦٥٨ک/ سبته‌مبه‌ر ١٢٦٠ز پێیان گه‌یشت، ئه‌مه‌و له‌ ده‌می چیشته‌نگاوی (٢٥) ی په‌مه‌زاندا هیزی ئیسلام و هیزی ته‌تار به‌یه‌ک گه‌یشتن، شیوه‌که‌ پر بوو له‌ خه‌لک، غه‌لبه‌غه‌لبی گوندنشینان و جوتیاران ده‌نگی ده‌دایه‌وه، لیکدا لیکدا ته‌پلی سولتان و میره‌کان ده‌کوتران و ئینزاری ده‌ست پیکردنی هێرشیان لیده‌دا.^١

(کتبغا) سه‌رکردایه‌تی سوپای مه‌غولی ده‌کرد، (قطن) ده‌یزانی له‌ پووی ژماره‌وه له‌ ژوور ژماره‌ی دوزمنه‌وه‌یه: بۆیه هیزه سه‌ره‌کیه‌کانی له‌سه‌ر گردو ته‌پۆلکه‌کان هه‌شاردا بوون و ته‌نها هیزی پیشه‌نگی هێنا بۆ مه‌یدان که له‌ لایه‌ن (ببیرس) وه سه‌رکردایه‌تی ده‌کرا، هینده‌ی نه‌خایاند (کتبغا) که‌وته نێو داوه‌که‌وه، به‌هه‌موو پیاوانی سوپاکه‌یه‌وه هێرشی کرده سه‌ر ئه‌و هیزه ئیسلامیانه‌ی به‌به‌ر چاویه‌وه له‌ به‌رامبه‌ری پاوه‌ستابوون، پاش ئه‌وه (کتبغا) تینی بۆ هێنان (ببیرس) به‌ په‌له‌ پاشه‌وپاش به‌ره‌و گردو ته‌پۆلکه‌کان کشایه‌وه، هینده‌ی نه‌برد هه‌ر هه‌موو سوپای مه‌غول کتوپر گه‌مارۆ درا، جه‌نگ و پیکدادانێکی گه‌وره‌ پوویدا و کوشتاریکی زۆریان له‌ یه‌کتر کرد، هیزه‌کانی مه‌مالیک ماوه‌یه‌کی که‌م شله‌ژابوون و^٢ سه‌ره‌تای پیکدادانه‌که‌ قۆلی چه‌په‌ی سوپاکه‌یان به‌ خراپی شکا، (مه‌لیک مظفر) به‌ خۆی و هیزێکی سوپاکه‌یه‌وه به‌ هاواریانه‌وه چوو و زه‌بوونیه‌که‌ی بۆ قه‌ره‌بوو کردنه‌وه، (قطن) خۆی خسته نێوجه‌رگه‌ی جه‌نگه‌که‌وه‌و، له‌و پۆژه‌دا به‌لایه‌کی باشی به‌سه‌ر دوزمندا هێنا و هانی هاوه‌لانی ده‌دا و مه‌رگی پێی خودای له‌به‌ر چاو و دلایان جوان و شیرین ده‌کرد و جار له‌ دوا‌ی جار هه‌لمه‌تی پێ ده‌بردنه‌وه سه‌ر دوزمن،^٣ کلاو خوده‌که‌ی به‌ زه‌وی دادا و یه‌ک به‌خۆی هاواری کرد: (وا اسلامه‌ = هاوار بۆ ئیسلام) و به‌ خۆی و تاقمه‌ تایبه‌تیه‌که‌ی خۆیه‌وه به‌ نیتی پاک و چاکیه‌وه هه‌لمه‌تیکی بویرانه‌ی کرد و خوداش سه‌ری خست، دوا‌ی چه‌ند ساته‌وه‌ختێک موسڵمانه‌کان به‌ره‌به‌ره سه‌رده‌که‌وتن، هه‌لبژاردیه‌ی هیزه‌کانی مه‌غول له‌ نێوان دوو به‌رداشی شه‌په‌که‌دا هارپدران، موسڵمانه‌کان هه‌لیان نان، تا گه‌یاندیان شه‌ نزیک (بیسان)، بۆ جاری دووه‌م ته‌تار خۆیان پێکخسته‌وه و بۆ موسڵمانه‌کان گه‌رانه‌وه و شه‌پ له‌ جاری یه‌که‌م گه‌رمتر

١ جهاد المالیک ص: ١٢٢.

٢ دراسات تاریخیه ص: ٨٧.

٣ جهاد المالیک ص: ١٢٣.

بوو، موسلمانان کان لینګه له رزه یه کی توند دایګرتن، (سولتان) ده نګی کی ګه وړه ی ټی به رزېږوه و هه موو سوپا ګویی ټی بوو که (۳) چار له سهر یه ک گوتی: (وا اسلامه = هاوار بۆ ئیسلام) خودایه (قطر) ی به نده ی خۆت به سهر ته تاردا سهرخه، ئینجا خودای ګه وړه شکستی به سهر ته تاردا هیتا و ژماره یه کی ژوریان له سهر کړده ی ګه وړه و سهر یاز ټی کوژان، هه رکه ته تار بۆ جاری دوهم شکان، سولتان له سهر نه سپه کی دابه زی و سهر ی خسته سهر خاک و ماچی کړد، ئینجا دوو پکات نویژی بۆ خودای بالاده ست به رپا کړدن و سواری نه سپه کی بۆوه، به روه و پووی سوپا که ی پوښت بینی ده سته و ټی ژوریان ګرتووه،^۱ (رکن الدین بیبرس) به خوی و به سوپا که یه و به دوی هیزه کانی مه غول که و تن تا (افامیه)، ته ماشایان کړد دیسان بۆ جاری سیهم پریزه کانی خویان پڼک خستو ته ووه، شیرانه هیرشیان کړده سهریان و به خراپی تیځیان شکاندن و پړوه نه سپ و مالکی ژوریان پی به جی هیشتن.^۲

۶- نازایه تی (کتبغا) ی سهر کړده ی مه غول؛

له ګه ل نه و شکسته تالان ی له م جهنګه دا به ګه رووی مه غوله کاند کرا، نه و میژوونو سیکی موسلمان که ناوی (رشید الدین فضل الله هه مه دانی) یه حاشای له نازایه تی (کتبغا) ی سهر کړده ی مه غولی نه کړد ووه و هه لویسته پاله و انیتیه کانی که له م جهنګه دا نواندوونی ګیړاونه ته ووه: ده لی: له و ده مه دا یه کک له یاریده دهره کانی پېشنیاری کشانه ووه ی بۆ ده خاته پوو، له وه لامدا ده لی: پتویسته له سهرمان لیړه بمرین، بۆ نه ووه ی (خان) به خوښی و کامه رانی بژیا نه مه قسه ی کړتاییمه؟ به پپی ګیړانه ووه یه کی تر ده لی: لیړه هه لاتن له بهر مرګ ناکریت، مهرگی سهر به رزانه له هه لاتنی سهر شوړانه باشته، یه کک له نه دمانی سوپا که م ګه وړه بی یان بچوک بیت ده ګاته ووه به (خان) و نه م قسه ی منی بۆ ده ګیړیته ووه، له پپی نه نجامدانی نه رکه که یدا خوی کړده قوریانی، پتویست ناکات له نیوچوونی سوپا که ی مه غول به بیرو زهینی موباره کی مه لیک دابیت و خه فته ی پیوه بخوا، با جه نابی مه لیک وای حیساب بکات که ژنی سهر یازه کانی سالیک مندالیان به سک نه که و توه و ماینه کانیش سالیک نه زاون و جوان و ماینیان ټی نه بووه، هه ر بژی (خان) به خوښی، مادام گیان و جه سته ی پېرؤزی ساغو سه لامه ته نه مه قهره بووی هه موو له ده ست چوویه که، چونکه بوون و نه بوونی نیمه ی به نده و مسکین شتیکی سووک و ناسانه.^۲

۱. دراسات تاریخیه ص: ۸۸.

۲. جهاد المالیک ص: ۱۲۴.

۳. جامع التواریخ ۲/۳۱۴، جهاد المالیک ص: ۱۲۴.

به‌لام خودی (رشید الدین) له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ پایه‌کی پێچه‌وانه‌ سه‌باره‌ت به‌ چۆنیتتی کوشتنی (کتبغا)ی سه‌رسوپای مه‌غۆلی باس ده‌کات، ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کات که (کتبغا) له‌ سه‌ره‌تای شکسته‌که‌ یاندا به‌ دیل گیرا، (قطن) به‌ که‌له‌چه‌کراوی هێنای له‌ به‌رامبه‌ر خۆی داینباشاند، گفتوگۆو ده‌مه‌قاله‌ به‌م شیوه‌یه‌ له‌ نێوانیاندا دروست بوو، (قطن) پووی له‌ (کتبغا) کردو گوتی: هه‌ی پیاوی به‌دنده‌ک و په‌یمان‌شکێن، ئه‌وه‌ تۆی دوا‌ی ئه‌وه‌ خوینی خه‌لکانێکی زۆری بێ گونا‌هو پاک و بێگه‌ردت پشت پاله‌وان و گه‌وره‌ پیاوانێکی زۆرت به‌فیل و به‌لێنی درۆزن له‌نێو برد، خانوبه‌ره‌و مالانێکی زۆرتان به‌ درۆوده‌له‌سه‌و قسه‌ی بڕیقه‌دار داگیر کردو پوخاند، ئه‌وه‌ ئیستا که‌وتویه‌ ته‌له‌ی به‌ندو ئه‌سه‌اره‌ته‌وه‌، هه‌رکه‌ (کتبغا) گوییستی ئه‌م قسانه‌ بوو به‌ قۆلبه‌ستکراوی ده‌تگوت فیلی توپه‌کراوه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌و گوتی: هه‌ی خۆپیشایی مه‌غرور، زۆر شانازی به‌م سه‌رکه‌وتنه‌ت مه‌که‌، ئه‌گه‌ر من به‌ ده‌ستی تۆ کوژدام، چاک ده‌زانم ئه‌مه‌ له‌ خوداوه‌یه‌ نه‌ک له‌ تۆ، نه‌ به‌م پێکه‌وته‌ له‌ نکاوه‌ نه‌ به‌م چاو سووریوونه‌ کاتی و فه‌وتاه‌و فریومه‌خۆ، هه‌ر کات هه‌والی مه‌رگم گه‌یشته‌ به‌ هۆلاکو، یه‌کسه‌ره‌ ده‌ریای توپه‌بوونی هه‌لده‌چی و به‌ سمی ئه‌سه‌په‌کانی مه‌غۆل ولاتی ئازهره‌بایجان تا ده‌گات به‌ مصر گێره‌ ده‌کات و هه‌رچی لم و لیته‌ی مصر هه‌یه‌ پایدیه‌مائی، هۆلاکو (٣٠٠) هه‌زار سواری هاوشیوه‌ی (کتبغا)ی هه‌یه‌، گریمان یه‌کیکیان نه‌ما، (قطن) پێی گوت: به‌م ئه‌ندازه‌ به‌ سوارانی (توران) مه‌نازه‌، چونکه‌ ئه‌مانه‌ کاره‌کانیان به‌ مه‌کرو فرت و فیل ده‌به‌نه‌ سه‌ر نه‌ک به‌ پیاوه‌تی و شه‌هامه‌ت،^١ (کتبغا) وه‌لامی دایه‌وه‌و گوتی: من تا له‌ ژياندام ته‌نها به‌نده‌یه‌کی به‌ر ده‌رگای (خان)م و وه‌کو تۆ ته‌له‌که‌ بازو په‌یمان شکێن نیم، خێرا بمکوژه‌و خه‌لاسم بکه‌ با هه‌یچکه‌ گویم له‌و قسه‌ په‌ق و ناخۆشانه‌ت نه‌بێت، (قطن) فه‌رمانی کرد بیکوژن، سه‌ریان له‌ جه‌سته‌ کرده‌وه‌، هه‌رکه‌ هۆلاکو هه‌والی مه‌رگی (کتبغا)ی پێگه‌یشته‌، قسه‌کانی و هه‌لوێسته‌کانی سه‌ره‌مه‌رگیان بۆ گێژپه‌یه‌وه‌و، خه‌فه‌تی زۆری خواردو ئاگری توپه‌بوونی داگیرساو گوتی: تۆکه‌ریکی تری وه‌کو ئه‌و له‌ کوێ په‌یدا بکه‌م خاوه‌نی ئه‌م نیت و نیازه‌ خاوینه‌و کۆیلایه‌تی په‌ک و پوخته‌بێت له‌ کاتی سه‌ره‌مه‌رگیدا،^٢ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا (رشید الدین) به‌وه‌ ناسراوه‌ مه‌غۆلی خۆش ویستبن و - ئه‌مه‌ی بۆ پێکخستبن - به‌لام ناگرێت حاشا له‌و جێگه‌ و پێگه‌ به‌رزه‌ بکه‌ین که‌ (کتبغا) له‌ لای مه‌غۆله‌کان هه‌یبوو، ئه‌وان به‌ بیروپا‌و

١ جامع التواریخ ٢/٣١٥، ٣١٦، جهاد الممالیک ص: ١٢٤.

٢ جامع التواریخ ٢/٣١٥، ٣١٦، جهاد الممالیک ص: ١٢٥.

ته گېږه کانی و نازايه تیه که ی پشت نه ستوور بوون، نه و پالنه وائی کی نازاو له سهر پی بوو،
شاره زای بواره کانی جه نگو گرتنی قه لاکان بوو، هو لاکو متمانه ی پی بوو له پاکانی
دهر نه ده چوو، دهره ق به نیسلام و موسلمانان خراپترین و شه پره نگیزترین که س بوو، بویه به
مهرگی نه و نیسلام و موسلمانان حسانه وه.^۱

(نورالدین خلیل) قسه ی له سهر نازايه تی (کتبغا) ی سهر کرده ی مه غولی و نه و چیروک و
به سهره تانه کردوه که دهره ق به نه و گپ دراونه ته وه و ده لی: به وپه پی گومانه وه به لکو
نکولی کردنه ته ماشای نه م چیروکانه ده که ی، ده لئین (هه مه دانی) چون توانی نه و نامه
ده میه ی که له لایه ن که سیکی نادیاره وه به زمانی مه غولی گوازاوه ته وه به م شیوه یه
به ده ست بخت، به ته بیعه تی حال نه مه نه گهر له نه سلدا نامه ش بوو بیت په یوه ندی به
هه موو نه و پړوا یه تانه وه هه یه که تیکه لو پیکه لو دژ به یه کن و ده توانین بلین واقعی نین و
زیاتر خه یالین، هه رچه نده میژوونوسه عه ره به کان و بیانیه کانیش یه ک له دوا یه ک
گپه بیاننه وه هه ر جی شک و گومان.^۲

۷- پزگار کردن دیمه شق و ولای شام:

مادام ته تار له دیمه شق و حه له ب و حمص و شاره کانی تری شامدا ماون، که واته نیستا
(قطن) له پړوزه جیهادیه که ی نه بو ته وه و تا لی نه بیته وه نابیت پشو بدات، دیمه شق یه که م
ویستگه ی نیسلامی بوو که ده که و ته ژیر ده سه لاتی ته تاره وه، ده که و ته باکووری
خوره لاتی (عین جالوت) و ماوه ی نینوانیان خو له (۱۵۰) کیلومه تر ده دات، (قطن) پیش
نه وه ی بگاته دیمه شق نامه یه کی موزده نامیزی سهر که و تنی مه زنی بو دانیش تونه که ی نارد،
له نامه که دا هاتوه: (سه باره ت به سهر که و تن، به شیوازیکی ته ندرو ستانه گورز وه شینراو
دلسوزانه ش نامانچ پیکرا، ته تاریش خودا سهری پی شوپ کردن و شکاندنی، ده ست دریزیان
کرده سهر پزگار و ولای شامیان گهر دنکه چی خویان کرد، به هو ی هوزه کانیا نه وه
که له کومه کیان له دژ ی نیسلام کرد، نه مه سوپا کانی نیسلامن و له جیگه کانی خویان جیگیر
بوون، هه ر نیمانداریک لاقی بله رزیت لاقی نیمانی فریای ده که ویت و چه سپاوو پاره ستاوی
ده کات، حه جی خاچیه رستان بو (بیت المقدس) جومعه ی موسلمانان هه لیده وه شینیتته وه،
هه ر کات زه نگی ناقوسی کلیسه کان لیدرا یه کسهر بانگی نیسلام جیگه ی ده گریته وه، هه ر
کتیبیک بیتته قسه قورئان دیت و لالی ده کات).

۱ النجوم الزاهرة ۹۱/۷، المغول للعربین.

۲ سیف الدین قطز، قاهر المغول ص: ۱۴۱.

به رده وام هه والی موسلمانان بۆ بېباوه پان ده گوانزايه وه و هه والی بېباوه پانیش به موسلمانان ده گه یشت، تا ئه و کاته ی به یانی سپیده ی زیوینی خوی له گه ل زه رده په پی زپړینی پۆژ تیکه ل کردو سوپه تی (الشمس = پۆژ) ئایه تی (اللیل) هه لوه شانده وه و کار به وه گه یشت هه ردووک به ره ی جه نگ له بهر پۆشنایی چاویان به چاوی به کتر که و ته وه و ده سته ویه خه ی به کتر بوونه وه و ناگری شه پ هه لایسایه وه، هه ر تیرو شیریک ده وه شینرا خوی به نیو سک و هه ناوی کافراندا ده کردو پوچی لی ده ستاندن و که له شه ی پی به جی ده هیشتن، هه موو زۆردارو که له په قی کافره کان به هوی تاوانه قیزه ونه کانی پێشدايان له کوژان و له گۆره پانی جه نگدا به جیمان ﴿وَمَا رَبِّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾، ئه م هه واله ش گه یشته دیمه شق، (ابن کثیر) ده لی: (رکن الدین بیبرس) و کومه له جه نگاوه ریکی ئازا هه دایان نه داو به دوی ته تاره کان ده که وتن و له هه موو شوینیک هه لیان ده کوتایه سه ر سه ریان و ده یانکوشتن، نه وه بوو له دیمه شق هه لاتن و تا پشت وه تا حه له ب پێیان که وتن، له پۆژی به ک شه مه ٢٧ په مه زانداو له گه ل گه یشتنی موژده ی سه رکه وتنه کی (عهین جالوت) ته تاره کان له دیمه شق هه لاتن، موسلمانانی دیمه شق پراویان ده نان و لییان ده کوشتن و ده گرتن و ماله که یان پی به جی ده هیشتن و به زه برو زه نگ دیله موسلمانان لیان لی ده ستاندنه وه، سوپاس و ستایش بۆ خدا له به رامبه ر ئه م لوتفو مه رچه مه ته ی نیشانی دان و شکسته کانی پێشدا ی به م سه رکه وتنه مه زنه بۆ قه ره بوو کردنه وه، سه باره ت به مه مزگیننی بلوکرایه وه، له قه لای مه نصوره پا وه لامی مزگیننی و موژده کان درایه وه، ئه و پۆژ موسلمانان به م سه رکه وتنه مه زنه که خوا به نسبیی کردن زۆر دلخۆش و شادومان بوون، به م شیوه یه خودای بالاده ست پشتگیری کی چاکی خه لکی خوی کرد، هه ر هه موو دوژمنانی خدا جووله که و دیان و دووپوو سوک و پیسو او سه ر شوپوون، دینی خدا سه رکه وت و خفه ت دایگرتن، به لام خدا پشتگیری دینی خوی ده کات هه رچه نده کافره کان پێشیان ناخۆش بیست، له و کاته دا موسلمانان په لاماری ئه و که نیسه یان دا که خاچی لیوه ها تبووه ده ره وه، چونه ناویه وه و تالانیان کردو پاشان سوتاندیان و ناگریان له چواره وده ی کرده وه، خانوبه ره یه کی زۆری دیانه کان سوتان، خدا مال و گوپی بۆ پرکردن له ئاگر، هه ندیک له که نیسه ی یه عقوبیه کانیش سوتا، تا قمه خه لکیک خه ریک بوون جووله که کان تالان بکه ن، پێیان گوترا: کاتیک وه یشومه ی ته تاره کان هات جووله که کان وه کو خاچه رسته کان نه چوون گه لیان و له

دژمان نه وه ستاونه ته وه، ئاپۆپای جه ماوه له نیوه پاستی مزگه وتی گهره ی شاردا مه لایه کی پافیزی (شیعه) یان کوشت، نه وه مه لایه ناوی (فخر محمد کوپی یوسفی کنجی) بوو و له سه ر حیسابی مالی خه لک خۆی له گه ل ته تار سازاندبوو، دل و ده روونیکی پیسو و گلاوی مه بوو و خۆره لاتی بوو و له سه ر حیسابی مال و سامانی خه لک هاریکاری ته تاری ده کرد، به هه مان شیوه کۆمه لێک مونا فیقی وه کو نه ویان قۆلبه ست کردن و به تاوانی به کریگیروای کوشتیانن:

﴿فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الانعام: ٤٥).

٨- گه یشتنی (سیف الدین قطن) بۆ دیمه شق:

٣٠ پهمه زانی ٦٥٨ پاله وان (سیف الدین قطن) گه یشته دیمه شق، وه کو سه روکیکی براوه له لایه ن خه لکه وه پیشوازی لیکرا، شار پازینرایه وه، پیاوان و ژنان و مندالان هاتنه ده ره وه و پیرۆزباییان له قاره مانى سه رکه و توو کرد، به پاستی نه مه خۆشی و شادی پاسته قینه یه، خودای به رز ده فه رموویت: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (یونس: ٥٨). شادی و خۆشی به بۆنه ی سه رکه و تنی دینی خوداو به رزبوونه وه ی ئیسلام و شکۆمه ندبوونی موسلمانان له گه ل شادی و خۆشی به بۆنه ی خواردن و خواردنه وه و مال و پله و پایه و سه لته نه ت به رامبه ر ناکریت، سوپای مه مالیک هاته نیو دیمه شقه وه، به خیرایی بارودۆخ جیگیر بوو و ئاسایش چه سپا، نه و جۆره کاره ساتانه ی که له کاتی داخل بوونی هیزه داگیرکه ره کان پوو ده دن، پوویمان نه دا، سه روته و سامان و مولک و مال و شه ره ف و ناموس و گیانی جووله که و دیا نه نیشته جیکانی شار پارێزگاریان لیکرا.

(قطن) (ابن الزکی) ی قازی دیمه شقی له پۆستی قه زاوه ت لایرو (نجم الدین أبا بکر کوپی صدرالدین کوپی سنی الدوله) ی له جی دانا، (ابن الزکی) سه ر به ته تار بوو و له لایه ن نه وانه وه کرابوو قازی دیمه شق، ئینجا (قازی نجم الدین) ده ستی به چاره سه رکردنی کێشه کان به تاییه تی کێشه ی نیوان موسلمانانه کان و نه سرانیه کان کرد، هه رچه نه ده نه سرانیه کان له کاتی هێرش ته تاردا هه لویستی زۆر نه شیوا و قیزه و نیان ده ره ق به موسلمانان نه نجام دان، به لام قازی (نجم الدین) به خاتری نه وه ی ستم له نه سرانیه کانی نیو ولاتی ئیسلام نه کریت سه ره تای کاری قه زاوه تی بۆ چاره سه رکردنی کێشه سه ره لداوه کانی نیوان موسلمانان و نه سرانیه کان کرد، پۆژی دووه می هاتنی (قطن) بۆ

دیمه شق پوژی جه ژنی په مه زان بوو خوارده مه نی په نگاوپه نگو نایاب و تاییه ت به هه ردووک
 بونه که وه دروست کرابوون، به بونه ی جه ژنی په مه زانی پیرۆز، جه ژنی سه رکه وتن به سه ر
 هه واو هه وه سدا هه روه ها به بونه ی جه ژنی سه رکه وتن به سه ر داگیرکه رانی کافرو
 جیگیربوونی پایه کانی حوکومه تی ئیسلام له زه ویدا، خودای به رز ده فهرموویت: ﴿وَجَعَلَ
 كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾
 (التوبة: ۴۰).

(قطن) کاتی به فیرونه دا، به لکو پیښه نگی سوپاکه ی خوی به سه رکرده تی (بیبرس)
 به پیکرد تا راوه دووی ته تاره هه لاتوو ه کان بنیت و شاره کانی تری شام له به رماوه ی
 سوپاکه یان پاکسازی بکات،^۱ نه مه و مه غوله کانی له به رزاییه کانی شام به ده رنان و له (حمص)
 خپی هه لدان، له ویوه به خویان و پوچه کانیانه وه هه لاتن، هه رچ که لوپه ل و پیدایستی و پاره و
 سامانیکیان هه بوو فریاندان، دیله موسلمانان کانیان نازاد کردن، به ره و پیکای که نار (ساحل)
 پیچیان کرده وه، موسلمانان کان له و پیکایه خویان بو حه شاردان، لیان ده رپه رین و خه لکیکی
 زوریان لی کوشتن و زیاتریشیان لی به دیل کردن، کاتیک هولاکو هه والی تیکشکانی سوپاکه ی و
 کوژرانی (کتبغا) ی جیگری پیگه یشته داخ و مه راق دایگرت، چونکه تا ئیستا پوژیککی ناوا
 ره شیان له شکان و کوژران و هه لاتنیان به خویانه وه نه دیبوو.^۲

موسلمانان توانیان له ماوه ی چهنده هه فته یه کدا ولاتی شام به ته واوه تی له مه غوله کان
 پاک بکه نه وه، (قطن) یه کگرتنی (مصر و شام) ی له ژیر سایه ی یه ک ده وله تداو به
 سه روکایه تی خوی راگه یاند، نه مه و دوا ی وه فاتی (مه لیک صالح نجم الدین نه یوب) ی
 په حمه تی له سالی ۶۴۸ کۆچی و تیپه پینی (۱۰) سال به سه ر ناکوکی و دووبه ره کی
 نه یوبیه کانی شام له سه ر هه موو مینه ره کانی مصر و هه لستین و شام و تا به سه رووی شام و
 شاره کانی ده ورپه ری پووباری (فورپات) راده گات و تار به ناوی (سولتان قطن) خوینرایه وه و
 موسلمانان پوژانیکیان به خوشرین شیوه له ژیانی خویندا گوزهراند.^۳

۹- پیکه خستنی کاروباری هه ریمه کانی شام:

(سولتان سیف الدین قطن) به خاتری نه وه ی بتوانی به زوویی به ره و مصر بگه پیته وه،
 ده ست و بردی له ئاسایی کردنه وه ی بارودوخ و پیکه خستنی کاروباری هه ریمه کانی شام کرد،

۱ قصة التتار ص: ۳۴۰.

۲ السلوك ۵۱۸/۱.

۳ قصة التتار ص: ۳۴۱.

ژماره یه ک میری صالحی و موعیززی به سهر کاروباری نه و هریمانه دا دابه شکردن، (میر علم الدین سنجاری حه له بی) به جیگری خوی به سهر دیمه شقه وه دانا و وه کو هاریکار (میر نه بو هه یجای کوپی عیسای کوپی حشتری نه زکشی کوردی) له گهل دانا،^۱ نه یوبیه کانی به سیفته تی نه وه که سهر به ده وله ته که ی مصرن له سهر پۆست و پله و پایه کانی خویانه وه به سهر هه ریمه کانه وه دانانه وه، (نه شپه ف موسای حوکمرانی (حمص) - که هولاکو وه کو جیگری خوی له سهر ولاتی شامی دانا بو - داوای (نه مان) ی کرد، (قطن) وه لامی دایه وه نه مانیدا و له سهر کورسی ده سه لاته که ی خوی دانا یه وه، هه روه ها بانگه پشستی (مه لیک مظفر علاء الدین علی کوپی بدرالدین لؤلؤی) ی حوکمرانی (سنجاری) کرد تا وه کو جیگری خوی به سهر شاری حه له به وه دانیت، هه ندیک پارچه زه وی کشتوکالیشی له ناوچه دیتاهیه کانی ده وره ی حه له ب به سهر میره کانی خویدا دابه شکردن، (مه لیک منصور) ی له سهر (حه ما) و (بارین) دانا یه وه (معره) شی بۆ گتپراوه که له سالی (۶۳۵ ک) یه وه له ژیر دهستی حوکمرانی حه له بدا بوو، له لایه کی تره وه (سلمیه) ی لی وهرگرته وه به خشی به (میر شرف الدین عیسای کوپی مه نای کوپی مانع) ی میری عه ره ب، (میر شمس الدین ثاقوس ی برلی عه زیزی) کرده حوکمرانی (ساحل) و (غه زه) و ژماره یه ک میری عه زیزی له گهلدا بوون، نه م میره کاتی خوی له (ناصر یوسف) ی حوکمرانی دیمه شق و حه له ب جودا ببووه و چو بووه قاهره و په یوه ندی به سوپاکه ی (قطن) وه کردبوو، ئینجا له گهل سوپاکه ی سولتاندا هاته وه به شداری جه نکه که ی (عه ین جالوت) ی کرد، هه روه ها (قطن) فه رمانی کرد (حوسین کوردی ته برداری) بخنکینریت نه مه و به تاوانی نه وه دهستی مه غوله کانی گرتووه و جیگه ی مه لیک ناصری نشان داون، گوریسی له مل کراو خنکینرا.^۲

به م شیوه یه (سولتان قطن) کاروباره کانی حکومه تی شامی پیکه ستنه وه، هه موو نه و هیمنی و به رقه راریه ی بۆ گتپرایه وه که به داگیرکرانی له لایه م مه غوله کانه وه له دهستی دابوو، له پۆزی ۲۶ ی شه والی ۶۵۸ ک به خوی و سوپا براوه که یه وه به ره و مصر به پیکه وت، له و کاته دا که قاهره خوی بۆ پیشوازی کردنی سه رکرده سه رکه وتووه که ی پاده زانده وه^۳ هیشتا هه ر به پتوه بوو نه جه ل گه یشته سه ری خواحافیزی یه کجاری له م دنیا فانیه کرد، له مه ولا به ئیزنی خودای بالاده ست به دریزی قسه له سهر نه م بابه ته ده کریت.

۱ السلوك ۵۱۸/۱.

۲ السلوك ۵۱۸/۱، مملكة حماة الايوبية، عدنان سعد الدين ص: ۱۰۰.

۳ السلطان المظفر سيف الدين قطز، قاسم عبده ص: ۱۴۱.

۱۰- ھەلۋىستى ھۆلاکۇلە بەرامبەر شىكىستەكەدا:

ھەرچەندە شىكىستەكە بەسەر خودى ھۆلاکۇدا نەھاتبوو، بەلام بە حوكمى ئەو ھە سوپاكە ھى ئەو بوو و قەبارەو بارستايى شىكىستەكە گەرەو قورس بوو و (كتبغا) ى سەرسوپاي تىدا كورزابوو، ئەوا بە نىسبەت ھۆلاکۇو سەدمەيەكى توند بوو و سەرتاپا تەزاندى و لەزاندى، لەگەل ئەمەدا لەسەر شانۆى پووداۋەكان دور بوو، بەلام كارى تىكراو ناۋومىدانە ھەۋلىدا بە ناردنى ھىرشىكى تازە بەرەو شام پەلەى نەنگى سەر سوپا شكاۋەكى بسىپتەۋە، بەلام بارودۇخەكانى ئەۋكات پىئى ئەمەيان پىتەدا،^۱ چونكە لەگەل مونافىسەكانى بىنەمالەكەى لە سەرووى ھەمويانەۋە سەركى قەبىلەى زەھەبى ئامۇزاي مشەۋەشى جەنگو ھەراۋ گورىس كىشىنە بوو نەيتوانى بەرەو خۇرئاۋا پىشپەۋى بىكات و يارمەتى سوپا شىكىستخواردوۋەكەى بدات، ناچار بە ناردنى نامەيەك بۇ (خانى گەرە) لە (قەپاقوپم) ۋازى ھىنا، تىيدا ھەۋالى شىكىستەكەى سوپاي مەغلۇى ۋلاتى شامى لەسەر دەستى سولتانى مصرپاگە ياندىبوو. (خانى گەرە) جگە لە دەرکردنى بىپارىك بۇ بەرژەۋەندى ھۆلاکۇ ھىچ ھەلۋىستىكى تىرى نەنۋاند، بە پىئى بىپارەكە: ۋلاتانى ھەلگەۋتوۋى نىۋان دەرياي جەيخون و ۋلاتى شام پىشكەشى ھۆلاکۇ دەكرىن، ديارە (خان) ويستويەتى بەم بىپارە گىيانى ئازايەتى بە بەر ھۆلاکۇدا بىكاتەۋە ھانى بدا جارىكى تر جەنگ لەگەل مەمالىك بەرپا بىكاتەۋە، ھۆلاکۇ خەرىكى خۆسازدانەۋەى ئەم كارە بوو، بەلام مەرگ پىشى دايەۋەۋە لە سالى ۶۶۳ك/ ۱۲۶۵ز يدا مردو، خەون و خەيالى لكاندى (مىرو شام) ىشى بۇ سەر قەلەمپەۋى حوكومەتەكەى لەگەل خۇيدا بىردە نىۋو كۆرپەۋە.^۲

۱۱- لەۋ ھۇنراۋانەى بەسەر (عەين جالوت) دا گوتراۋە:

بە بۇنەى سەرکەۋتەنە مەزەنەكەى موسلمان لە (عەين جالوت) دا، (شەھاب الدىن محمود) قەسىدە شىعەرىكى مەدح ئامىزى بەسەر (مىر ظاھر بىپىرس) دا گوتوۋە دەلى:

سرحيٹ شئت لك المهيمن جار	واحكم فطوع مرادك الأقدار
لم يبق للدين الذي أظهرته	يا ركنه عند الاعادي ثار
لما تراقصت الرؤوس وحركت	من مطريات قسيك الأوتار
حملتك امواج الفرات ومن رأى	بحراً سواك تقله الانهار
وتقطعت فرقاً ولم يك	طودها اذ ذاك الا جيشك الجرار

۱ جهاد الماليك ص: ۱۳۱.

۲ جهاد الماليك ص: ۱۳۲، جامع التواريخ ۳۳۶/۲.

منهم على الجيش السعيد غبار
والترب والأساد والاطيار
وسقيت تلك وعمّ ذا الإيسار
تبقى بقيت وتذهب الأعصار^١

رشت دماؤهم الصعيد فلم يطر
شكرت مساعيك المعازل والورى
هذي منعت وهؤلاء حميتهم
فلأملأن الدهر فيك مدائحاً

(شرف الدين أنصاري) يش له قهسيده يه كيدا به سهر (مهليك منصورى دوهم) ى
حوكمپرانى (حه ما) دا هه لده لى كه به خوى وسوپاكيه وه به هاوشانى (قطن) به شدارى
جهنگى (عهين جالوت) ى كردبوو:

ولقيتها فأخذت فلّ جيوشها
عن فحلها قسرا وعن إكديشها
حصد المناجل في يبيس حشيشها
لما أطل سواك في تعطيشها
تكسو الجياد ريشها من ريشها
فغدت رؤسهم حطام جريشها
مابين بركتها وبين عريشها
من رومها الأقصى الى أحبوشها
فوطئت عين الشمس من مفروشها
دهشت سروراً سار في مدهوشها
وتنال أقصى الأجر من منعوشها^٢

رعت العدى فضمنت شل عروشها
نازلت أملاك التتار فانزلت
فغدا لسيفك في رقاب كماتها
رويت أكباد القنا بدمائهم
أقدمت مقتحما على نشابها
دارت رجلي الحرب الزبون عليهم
وطويت عن مصر فسيح مراحل
حتى حفظت على العباد بلادها
فرشت حماة لوطء نعلك خدّها
وكذا المعرة اذ ملكت قيادها
لازلت تُنعش بالنوال فقيرها

شاعيريكي تريش ناوا به (عهين جالوت) هه لده لى:

واستجد الاسلام بعد دحوضه
سيف الاسلام عند نهوضه
فاعتززنا بسمره وببيضه
دائما مثل واجبات فروضه^٣

هلك الكفر في الشام جميعاً
بالمليك المظفر الملك الأروع
ملك جاء بعزم وحزم
أوجب الله شكر ذاك علينا

١ الادب العربي من الانحدار الى الازدهار ص: ١٦٦.

٢ الادب العربي من الانحدار الى الازدهار ص: ١٥٧.

٣ الملك المظفر قطز بن عبدالله المعزي، رحاب عكاوي ص: ١١٤.

پێنجەم: گوژرانی (سیف الدین قطز):

لە ئەنجامی سەرکەوتنی (قطز) لە (عەین جالوت) جیهانی ئیسلامی بە گشتی و ولاتی مصر بە تایبەتی جوانترین پەنگدانەوهی شادی بەخۆوه بینی، مصر خۆی بۆ پیشوازی و بەخێراتنەوه و پەرۆزیایی لێکردنی (قطز) سازکردبوو، تەپڵی موژدە لە قەلا کوترا، قامیرە پازیتراپەوه، جەماوەر چاوەپێ بوو کە ی (مظفر قطز) دەگاتەجێ،^١ کاتیکی سولتان گەیشته شارۆچکە ی (قصیر)،^٢ بە خۆی و چەند کەسیکی تایبەت بە خۆی بەجێماو، تەواوی سوپاکە ی بەرەو (صالحیە)ی ھەریمی (شرقیە) بەرپێکەوت. لە (قصیر) خێوەتی سولتان ھەلدار، ھاوکات لەگەڵ ئەمەدا نیوانی (سیف الدین قطز) و (رکن الدین بیبرس) تێکچوو، ناکۆکیە کۆنینهکانی نیوانیان سەریان ھەلداپەوه، ئیدی لەمەولا ھەریەکەیان لە بەرامبەر ئەوی تریاندا لەسەر ھەست بوو و رویایی خۆی وەرەگرت و چاوەپێی ھەلیکی دەکرد لە کۆل خۆی بکاتەوه و لەنیوی بەریت، لەو نیوانەدا (بیبرس بندقاری) بە ھۆی ئەو جەسارەت و فیلبازیە ی پێپەوه ناسرابوو دەستی خۆی پیشخست و^٣ لەگەڵ ئەم میرانە پێکەوت نەخشە ی کوشتنی داپێژن: (میر سیف الدین بلبان رشیدی، میر سیف الدین بەادر موعیزی، میر بدرالدین بکتوت جوکنداری موعیززی، میر سیف الدین بیدغان پوکنی، میر سیف الدین بلبان ھارونی، میر بدرالدین انس ئەسفەھانی)، کاتیکی سولتان (قطز) لە (قصیر)ی نیوان (غرابی) و (صالحیە) نزیک بۆوه بە مەبەستی پاو لەپێ لایدا، کاتیکی لە ئێشەکە ی بۆوه بەرەو (خێوەتی سولتان) گەپایەوه، لە پێگادا میر (رکن الدین بیبرس) و میرە ھاوپەیمانەکانی لەگەڵ بوو، (رکن الدین) داوای لێکرد ژنە دیلیکی تەتاری بەداتی ھەرکە گوتی بەلێ باشە یەکسەر دەستی گرت ماچی بکات، - ئەم ماچە جفرە ی نیوان ئەو و میرەکانی گەلی بوو - کە بینیان دەستی گرت (بدرالدین) شمشیری لەسەر ملی داناو ئینجا (میر بدرالدین انس) گرتی و لە ئەسپەکە ی ھێنایە خوارەوه، دوا ی ئەویش (میر بەھادوری موعیززی) تیریکی لێداو پوچی لێ ستاند، دەگوتریت (رکن الدین بیبرس) یەکەم کەس بوو بەر شیر ی دا، ئەم قەسە یە پاستە، ئەم پووداوه لە پۆژی شەممە ١٦ ی ذی القعدة دابوو، ئینجا میرەکان چوونە نیو خێوەتی سولتانپەوه، سەبارەت بە دیاری کردن و ھەلبژاردنی (سولتان) دەمەتەقیان کرد، لە کۆتاییدا لەسەر (رکن الدین بیبرس) پێکەوتن، لە پێش ھەموویاندا (میر فارس الدین تۆکتای

١ مصر والشام فی عصر الايوبیین، سعید عاشور ص: ١٨٦.

٢ القصیر: گوندی الجغافریە و سەر بە پارێزگای شرقیە.

٣ فی تاریخ الايوبیین والمعالمیک ص: ٢٠٣.

موسسته عرب) ناسراوه به (ئه تابهك) به يعهتي پيداو سويندى بۇ خوارد،^۱ دواى ئوويش (بلبان رشيدى) هاتو ئينجا هه موويان به پريز به يعهتيان دايه و ناسناوى (مهلك ظاهر) يان به سهردا برى، له ساته وهخته ناسكه دا (مير فارس الدين ئوكتاي ئه تابهك) پووى له (مهلك ظاهر) كردو گوتى:

تا نه چيته نيو قه لاي (جه بهل) مهليكا يه تيت بۇ ناچه سپى، ئينجا (بيبرس) به هاوه لايه تي (مير فارس الدين و مير بدر الدين بيهرى و بلبان رشيدى و قلاون ئه لفي و بيليك خه زنه دارو ژماره يه كى تر له ميره تاييه ته كانى) لى سوار بوو و به ره و (قه لاي) به پيگه وت، له پيگا توشى (مير عزالدين ئه يدمرى حه له بى) ي جىگري (سولتان مظفر قطن) بوون كه ده يه ويست بجيته ديدارى (قطن) ئوستادى، چ پوويدا بوو بۇيان باس كرد، سوينديان پى خوارد و په يمانيان لى ستاند، ئوويش به په له به ره و قه لاي پويشت، به رده وام له بهر ده رگا چاوه پى بوو هه تا گه يشت، ئينجا (بيبرس) چوه نويوه وه و ده ستي به سهردا گرت، ماوه يه ك بوو قاھيره خوى بۇ پيشوازي و به خير اتنه وه و پيروزبايى سهركه وتنى (سولتان قطن) پازاند بۇوه، هه موو خه لك به گه پانه وهى و سهركه وتنه كه ي دلخوش و شادمان بوون، كاتيك شه و به سهرچوو و به يانى لى بۇوه پۇژمه لات، بانگه ريك به دهنكى به رز هاوارى ده كرد: هۇ كۆمه لانى خه لك، په حمه ت بۇ (مهلك مظفر) بنيزن و دوعا بۇ سولتانه كه تان (مهلك ظاهر ركن الدين بيبرس) بكن.^۲

۱- هۇكاره كانى كوژرانى (قطن):

سه باره ت به و هۇكارانه ي سهر يان بۇ كوشتنى (قطن) كي شاوه، ميژوونوسه هاوچه ركه كان به سهره اتى جۇراو جۇر باس ده كن، لي ره دا ده مانه وي قسه له سهر ئه م هۇكارانه بكه ين و هه ره به هيژه كه شيان هه لېژي رين:

أ- (ابن أبيك الدواداري) ده لى: بايم كه نۆكه رى (مير سيف الدين بلبان ده وادارى پۆمى) بووه له ئه وه وه ده گي رپته وه: پۇژى پريز بوونى سوپاكان تاقمه ميريك له خه شداشه كانى (مير ركن الدين بيبرس بندقدارى) هه لاتن، كاتيك ئيسلام سهركه وت، (سولتان مظفر) مۇپره ي لي كريدن و سهرزه نشتى كردن و جنئوى پيدان و بهر هه پره شه ي دان، ئه وانيش له و پۇژمه وه داخو خه فه تيان لي خوارد، بوغو و غه رزو پك و كينه ي نيوان سولتان بيبرس و تاقمه كه ي زيادى ده كردو له سهر پووپه پى ده م و چاويان په نكى ده دايه وه و هه ر كاميك يان چاوه پى هه ليكى ده كرد كاسه ي پكى خوى به سهر سهرى به رامبه ره كه يدا بريژيت.^۳

۱ نزهة الانام في تاريخ الاسلام ص: ۲۶۷.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۶۸.

۳ كنز الدر ۶۰/۸، في تاريخ الايوبيين والمماليك ص: ۲۰۴.

ب- (تقي الدين المقريزي) میژوونوس ده لی: هۆکاری کوشتنی (قطن) بو ئه وه ده گه پیته وه (میر رکن الدین بیبرس) داوی له (سولتان مظفر) کرد به سه ره ری می حه له بیه وه دانی، ئه ویش نه یدایه، (رکن الدین) رقی قوتدایه وه له به رامبه ریدا غه زری، ﴿لَقَضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا﴾ (الانفال: ٤٤).^١

ج- (بیبرس الدواداری) زیکترین که سی پووداوه که، ده لی: کاتی که (قطن) دیمه شقی به جیه پیت و به ره و ولاتی مصر گه پایه وه ئه مه پویدا: تایه فه ی (مه مالیکی به حری) به حوکی ئه وه (قطن) و (عزالدین ئایبه ک) ی ئوستادی (فارس ئوکتا) یان لی کوشتبوون و ته ختی سه لته نه تیان لی زهوت کردبوون و سوکایه تی و ده ره ده ری و ئاواره بیان به سه ردا هی نابوون، به لی به م هۆکارانه وه دل و ده روونیان پر ببوو له پک و کینه و چاوه پیتی هه لیکیان ده کرد تۆله ی خویان بسیننه وه، کاتی که ش له شامرا گه رانه وه مصر و پالیان به (قطن) وه دا، له به ره ئه وه نه بوو (قطن) یان خو ش ده ویت و پشتیوانی له خودی ئه وه ده که ن یان به ده سه لات که ی پازی بووین، به لکو پتیان قبول نه بوو به سه ری کزه وه له شام بمیننه وه، له لایه کی تریشه وه حه زیان لی بوو له گه ل (قطن) یه ک بگرنه وه و پپۆزه ی سه رکه وتنی ئیسلام به سه ره ته تاردا بیه نه سه ر.

وقد بنيت المرعى على دمن الثرى وتبقى حزازات النفوس كما هي^٢
(دکتور قاسم عبده قاسم) ئه م هۆکاره ی دوایه ی په سند کردوه، که (بیبرس دواداری) میژوونوس نوسیویه تی، پیتی وایه ئه مه هۆکاری سه ره کی پووداوه که بووه، له نیتو کۆیله کانی (سولتان عزالدین ئایبه ک) دا (قطن) له هه موانیان گه وره ترو له پیتتر بووه، له کاتی کوشتنی (فارس الدین ئوکتای) و پاوه دوونان و ده رکردنی خه شداشه کانی مه مالیکی به حریدا گرنگترین پۆلی خۆی گێراوه، (قطن) پاسته وخۆ و ناراسته وخۆ به شداری به رچاوی له لیدان و زیندانی کردن و ده رکردنیاندا کردوه، هه ره کو ده زانین (تایه فه ی به حری) ماوه ی چه ند سالی که له شام به ده رکراوی و ئاواره یی و چهرمه سه ری گوزه راندیان، ئه وه ی لی ره دا گرنگ بیت ئه وه یه ده توانین بلیین په یوه ندی خه شداشیه که کاروباری نیتو خۆی مه مالیکی و نیتوان ئوستاد و شاگردی پک ده خست تا بلیتی پته وو به هیز بوو، له به ره ئه وه (بیبرس) و هاوه له کانی له (مه مالیکی به حری) حه زیان به تۆله سه ندنه وه ی (ئوکتای) هاوه لیان و هه موو

١ السلوك ٥١٩/١، في تاريخ الايوبيين والمماليك ص: ٢٠٤، الظاهر بيبرس، ص: ٨٨.

٢ زبدة الفكرة في تاريخ الهجرة ٧٣/٩، في تاريخ الايوبيين والمماليك ص: ٢٠٥.

ئو هاوه لانه یان ده کرد که له لایه که وه له لایه ن (قطن) وه وه له لایه کی تریشه وه به هوی
 نه وه وه کوژا بوون و له لای سیته میشه وه تۆله ی ئو هه موو سه رشپوی و زه بوونی و زیانه
 تفت و تال و پپ چه ره سه ریانه یان بکه نه وه که له ئاواره یی و دورخرانه وه یاندا به ریان
 که وتوه.^۱

دکتور (أحمد مختار العبادي) یش ده لئ: بیگومان په گو پیشه ی هۆکاره کانی کوشتنی
 (قطن) له لایه ن (بیبرس) وه زۆر زۆر له په گو پیشه ی هۆکاری به سه رهاته که ی پیپه وانه و
 نه دیتنی (حه له ب) و قوولتر بوون، هه رگیز پیته دانی حه له ب نابیتته هۆکاری پاسته وخوی
 کوشتنی (قطن) له شوینیکی وه کو سه ر سنووری مصردا، له پاستیدا هۆکاره کان
 ده که پینه وه بۆ پۆزگاری (سوالتان ئاییه ک)، کاتی که زۆربه ی مه مالیکی به حری صالحی
 ده ره به در کردو (ئو کتای) ی سه رۆکی لی کوشتن، له و ده مه وه (مه مالیکی) (ئاییه ک) که پتیان
 ده گو ترا (موعیززی) و (قطن) یش که سیکی دیاری نیو ئه وان بوو جله وی سه لته نه تی مصریان
 به ده سه ته وه گرتبوو، تا ئه و سه ر ده مه ی مه غۆله کان هتیشیان هی نایه سه ر تخوبی (مصر)
 دوژمنایه تی له نیوان موعیززیه کان و به حریه کاندای به رده وام بوو، له و کاته دا هه موو مه مالیکی له
 به رامبه ر ئه مم خه ته ره دا یه کیان گرتنه وه، هه روه کو (عینی) ده لئ: (مه مالیکی به حری)
 لایه نگیری (قطن) ی موعیززیان کرد، له پوه ی دلسۆزیانه وه بۆ (قطن) ئه مه یان نه کرد، به لکو
 له بهر دوو هوی سه ره کی:

یه که م: بپوه یانوه یان و جیگیر بوونیان له شام کوتایی پته اتبوو.

دووه م: زه رووره تی یه کگرتن و سه رخستنی یه کتر له پیناوی پاراستنی ئیسلام.^۲

کاتی که یش مه مالیکی له (عین جالوت) به سه ر مه غۆلدا سه رکه وت، زه رووره تی یه کگرتن
 کوتایی پته ات، دوژمنایه تی به کۆنه که ی نیوانیان له نوی سه ری هه لدا یه وه، له ئه نجامدا:
 (قطنی موعیززی) له سه ر ده ستی (بیبرسی به حری صالحی) کوژا، ئه مه ئه و واته ته واوه ی
 قسه کانی (ابن أبي الفضائل) ن که له سه ر بابه تی کوژانی (قطن) کردوونی، ئه و ده لئ: کاتی که
 به حریه کان گه پانه وه، ترسیکی گه وره بالی به سه ر خه لکدا کیشا، ترسان له سه ر ئه و
 گه نده لیه تیه لچنه وه که پیتشدا له سه ری بوون.^۳

۱ فی تاریخ الايوبيين والمماليك ص: ۲۰۶.

۲ عقدة الجمان، نقلا عن فی تاریخ الايوبي والمملوكي للعبادي ص: ۱۶۲.

۳ السلوك ۵۲۱/۱.

هەر سه بارهت بهم بابته (ابن اياس) دهگيرپتهوه: کاتيک کاروباري سهلتههت به تهواوهتي بۆ (بيبرس) جيگير بوو، فهرمانی به ئامادهبوونی هه مو ئه و مه مالیکه به حریانه کرد که ئاواره ی ولات ببوون، ههروه ها (ابن اياس) و (مقریزی) دهگيرپتهوه: بيبرس دوابه دواي گه پانه وهی بۆ قاھیره، مه مالیکي موعیزنی هه ولیان دا په شه کوژی بکه ن، هه نديکی لی کوشتن و ژماره یه کیشی لی به ند کردن و هه نديکی تریشی نه فی کردن.^١

ئه م دهقانه هه ره موویان ده بنه به لگه بۆ ئه وه که: کوژرانی (قطن) ده ره نجامی دوزمنايه تیه کی پته وی کۆنی نئوان (مه مالیکي به حری صالحی) و (مه مالیکي موعیزنی) بوو.^٢

٢- پێبازی چوونه سه ره عه رشی مه مالیک:

پێبازی چوونه سه ره کورسی ده سه لاتي مه مالیک هه ره له سه ره تارا کوشتن و خوینپرژي بوو، دوابه دواي کوژرانی (تورانشا) ی دوا سولتانی ئه یوبی له شام، (شجرة الدن) و (عزالدين ثایبه ک) ی میردی به هۆی ململانیی ده سه لات تیداچوون، که واته به هۆی ئه وه ده ولته ی مه مالیک له سه ره بنه ماي (کی ئازاو زاله حکومه ت بۆ ئه وه) دامه زرابوو و لایه نی سه ربازی به سه ریدا زال ببوو، شتیکی سروشتی و ئاسایی بوو (رکن الدین بیبرس بندقاری) بیر له پامالینی سولتان (سیف الدین قطن) بکاته وه و له پێی کوشتنی ئه وه وه خۆی بگه یه نیتته سه ره عه رشی سه لته نه تی مه مالیک.

دکتۆر (قاسم عبده قاسم) ئه م رایه ی په سندن کردوه که ده لێت: بیبرس به بیروبووچوونی خۆی له (قطن) شیاوترو له پێشتره بۆ چوونه سه ره عه رشی ده سه لات، به تايبه تی که ئه وه سه سال له مه و به ره له تیکشکاندن هێرشه یه و ته می خاچه رستاندا بۆ سه ره مصر به سه رکردایه تی لویسی تۆهم، خاوه نی پۆلی هه ره گه و ده ی ئه م تیکشکانه بوو، هه روه ها ئه و له (عین جالوت) دا ده ورێکی گه و ده و حاشاهه لته گری گێپا له شکاندنی مه غوله کان، هه روه کو پێشدا ئه مه ش یه که مین که س بوو گورزی گورچوپ له پێشهنگی سوپاکه ی مه غول بدا، ئینجا هه ره ئه و بوو پاره ده وی مه غوله هه لاتوه کانی نا تا سنووری ئه و سه ری ولاتی شامی په تاندن، بیبرس کوپی سه رده می خۆیه تی، ئه مانه چه ند بۆچوون و پڕوپاگه نده یه کی سیاسی بوون و له و سه رده مه دا په و اجیان پی ده درا.^٣

١ بدائع الزهور ١/٩٩-١٠٠، فی تاریخ الايوبي ص: ١٦٣.

٢ فی تاریخ الايوبي والمملوكي ص: ١٦٣.

٣ فی تاریخ الايوبيين والمماليك، قاسم عبده ص: ٢٠٦.

وهكو ده بېنين دامو ده زگايه كي پراويزكاري به هيزو فيقهينكي سياسي ئيسلامي په يوه ست به هلبژارندو ديارى كردنى سولتان يان مهليك يان حاكم له ئارادا نه بوون، (سولتان قطن) هه ولې دا هه موو كاروباره كان له جيگاي خوږيان دانيتته وه، به لام پيش به ديهيتاني ئه م ئامانجه ي و دواي تېكشانندنې مه غولو پزگار كړدنى شام كوژا.

۳- نه نجامه كانى كوژرانى (قطن):

پيش وشكبوونه وهى خوښى كوژراوو بى ئه وهى ورته يه كي ناپه زايى له ميرانى مه ماليك بېيسرى، پؤستى سه لته نه ت بؤ بكوژ گوزرايه وه، (نه تابه ك) واته سه روكى سوپا پرسيارى كرد بكوژ كييه ؟

كاتيك زانى (بېيسر) ه، پتى گوت: ((نه ي گه وړه م بؤ خوت له سه ر پؤستى سه لته نه ت دانېشه))، ئه مه وهكو ئه وه وايه: كى سولتاني كوشتووه، كورسيه كه ي ده بېته خه لات و كړى كوشتنه كه ي، به م شيوه يه و جاريكى تر ياساى (الحكم لمن غلب = حوكم بؤ ئه و كه سه يه زال ده بېت) چه سپايه وه،^۱ وهكو ده بېنرېت مه ماليكى به حرى به كوى دهنگ له سه ر سه روكايه تى (ركن الدين بېيسر) پڼكه وتوون، به لام نه نجامه كانى ئه م كاره ساته ئه مانه بوون:

۱- ياساى هيزو خوښ له بواي سياسيدا:

پييازېك بوو بؤ گه يشتن به سولته و عرشى سه لته نه ت، ئيدى ئه مه بوو به كلتورى مه ماليك له ده ستاوده ستركردنى ده سه لاتى ده ولته كه يانداو له ماوه ي (۲۷۰) سالى ته مه نيدا گوزرانكارى به سه ردا نه هات، چه مكه سياسيه كانيشى به ره مې ئه و بارودوخه ميژووييه بوون، كه تتييدا له دايك بوو و چاوى به بوون هه له يتان، ته واوى چه مكه سياسيه كانيان قياس ده كړينه سه ر ئه م بيروباوه په يان كه ده لى: ميرانى مه ماليك له سه ره تاي كاريانه وه پييان وابوو كورسى ده سه لاتى ولات مافى هه موويانه، كامه يان به هيزيت و بتوانيت ئه وانى تر بره تيتيت و له زه ويان بدات، ئه و بؤ ئه و ده بېت، ئه مه له سه ره تاي په يدابوونى ده ولته كه يانه وه فره قى نيه به كوژرانى (تورانشا) بى يان (عزالدين ثاييه ك) بيت يان (شجرة الدر) بى له واقعيدا په نكي دايه وه، ئينجا (بېيسر) هات و به كوشتنى (قطن) بيروباوه په كه ي توختر كرد، هه ر ئه مه له زنجيره يه ك كوده تاي نيو كوشك و پيلان و پاشقول ليكگرتنى سياسى له سه ر ده سه لات له ماوه ي دريژايى حوكمى سولتانه كانياندا چه ندباره پات بؤته وه.^۲

۱ المصدر نفسه ص: ۲۰۸.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۰۹.

ب - قۇناغی کی نو ی له میژووی (مەمالیک) ۱۵:

دووەمین ئەنجام: خۆ لە و راستیە میژووییەدا دەنویتی که دەیگوت: بە سەرکەوتنی (بیبرس) بۆ سەر عەرشی سەلتەنەتی مەمالیک قۇناغی کی تازە ی گرنگ لە میژووی دەولەتە لاوەکە ی مەمالیک دەستی پێکرد، وای لە (بیبرس) کرد، بە و سیفەتانی پێیانەو ناسرابوو لە سام و هەییەت و دلێرەقی و زۆرداری و فیلی سیاسی و شارەزایی سەربازی بێتە دامەزێنەری راستەقینە ی ئەم دەولەتە، پاش ئەمەش بە هۆی دەستکەوتە سیاسی و ئیداری و عەسکەریەکانی زیاتر خۆی بردە پێشەو، لە راستیدا (۱۰) سالا کە ی پێشدا ی حوکمی مەمالیک قۇناغی پەوانی سیاسی بوو و لە و ماوە کەمەدا (۵) سولتان دەستاو دەستی حوکمیان کرد، سێ دانە یان ئی کوژان و دوانیشیان بە هۆی ئەوە مندال بوون و جێگە ی مەترسیش نەبوون لە کوشتن دەر بازیان بوو، بەلام (بیبرس) بە تەنیا و ماوە (۱۷) سال بە بەردەوامی لە سەر سەلتەنەت مایەو، لە لایەکی ترەو دەولەتە کە ی مەمالیک لە (۱۰) سالی یە کە میدا موحتاجی ئەوە بوو شەرعیەت وەر بگرت و لە م پووەو لە سەر ئاستی جیهانی ئیسلامی دانی پێدا بنریت، لە بەر ئەمە هاتن بە شیوە یەکی پەمزی و لە پێناوی چارەسەری کێشە ی شەرعیەت خیلافەتی عەباسیان لە قاھیرە ژيان دەو، لە پووی ئەمنیشەو هە پەشە ی ئەیوبیەکان کێشە ی زۆری بۆ دروست دەکردن، بەلام جەنگی (عەین جالوت) وەکو دەرمانێکی شیفابەخش چارەسەری کێشە ی ئەمنی کرد و کوتایی بە هە پەشە ی ئەیوبیان هیتا.

ج - پشتبەستنی زیاد له پێویست بە کۆیلەکان:

دوابەدوای کارەساتی کوژرانی (قطن) میرانی مەمالیک زیاد لە پێویست گرنگیان بە کۆیلەکانیان دەدان و پشتیان پێ دەبەستن، بە جۆریک بە چەک و کەرەستە ی سەربازیهو ئەمادەیان دەکردن و لە پوچە لگەردنەوێ هەر پیلانیکی چاوە پوانکراوی ململانیتی نیوخویدا بە کاریان دێنان.

ح - پشتبەستنی له راددە بەدەر بە کۆیلەکان:

سێهەم ئەنجامی کوژرانی (قطن) ئەوە بوو کە دوای ئەوە میرانی مەمالیک زیاد لە پێویست پشتیان بە کۆیلەکان دەبەست و چەکداریان دەکردن و لە هەر پووداویکی چاوە پوانکراوی دەرھاویشتە ی ململانیتی نیوخویدا لە هەر کاتی کدا بوایە بە کاریان دێنان، هەریەک لە میرە

گه وړه کان و والی هه ریمه کان خاوه نی سوپایه کی بچکوله ی خوی بوو و ژماره یان له نیوان (۳۰۰) تا (۶۰۰) کویله دا ده هات و ده چوو، له وانه بوو له ژماره یه ش تیپه پی کردبایه و خوی له (۸۰۰) کهس دابایه، هه رچی سولتانه کانیشیان بوون تا له توانایان دابوایه بایه خیان به کړینی کویله ی زور دده، له دوی سهرده می (بیرس) ووه هه ریه که له سولتانه کانیان به خودی خوی (۸۰۰) کویله یه کی ده کړی، نه مه جگه له و کویله زورانه ی که له سولتانی کچرکدووه ووه یان له میره گه وړه کان ووه ووه کو میرات بوی به جی دهمان.^۱

به م شیوه یه تایه فه گه ری نیوان په گه زه کانی مه مالیک به شیوه یه که په رهی سهندو خوی سه پاند که به دریزایی میژوی ده ولته که یان کاریگه ری سلبی و خرابی له سه ر بینای سیاسی ده ولته که یان دابنی، توی نه مه تایه فه گه ریه عه سکه رتاریه سامناکه له و کاته ووه به نیو خاک و زه مینی ده ولته می مه مالیکدا چیترا که به نه نجامدانی یه که م کوشتن و خوینرپیژی ده سته کاربوو و به کوژانی (سیف الدین قطن) یش هینده ی دیکه زور بوون.^۲

۱- گوری (سیف الدین قطن) و مه و حکمرانی له لایهن (عیززی گوری عبدالسلام) ووه:

(ابو المحاسن) ده گپیتته ووه: (قطن) پاش کوژانی به پووت و په جالی فری درابوو، یه کیک له و خزمه تکارانه ی له (قصیر) له لای بوو ناشتی، به رده وام خه لک ده چوونه سه ر گوره که ی... دوعای په حمه تیان بۆ ده کردو توکو دوعاشیان له بکوژی ده کرد، کاتیک (بیرس) نه مه وه والی پیگه یش، فه رمانی کرد ته رمه که ی بیتنه دهره ووه بۆ شوینیک تری گواسته ووه و شوینه واری گوره که ی کویر کرده ووه، به لام هه وال و میژووه که ی ووه کو خوی مایه ووه.^۳

(مقریزی) ده لی: له (قصیر) نیژرا، ماوه ی سه لته نه ته که ی ۱۱ مانگو و ۱۷ پوژ بوو، دوی نه مه هینایانه ووه قاهره و له مرقه دی شیخ تقي الدین نیژرایه ووه، پاش نه مه ش (حاجی قطن ظاهري) بۆ (قارفة) ی گواسته ووه له نزیک مرقه دی (ابن عبود) ی شارده ووه، ده لاین (قطن) ناوی محمودی کوپی ممدوح بووه و دایکی خوشکی سولتان جلال الدین خواره زمشا بووه و باوکیشی ناموزای سولتان جلال الدین بووه، له گه ل هیرشی ته تار به مندالی به دیل گیراوه، له دیمه شق کپردراوه و پاشانیش به کویله یی به ره و قاهره یان هیناوه.^۴

۱ المصدر نفسه ص: ۲۰۹.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۱۰.

۳ النجوم الزاهرة ۸۶/۷-۸۷.

۴ السلوك ۵۲۰/۱.

بیگومان به هاو مه زنایه تی پیاوان به ته من دریزی و سرمایه داری و ده سه لاتداری پیوانه ناکریت، به لکو به و کرداره زیندوانه یان ده پیوریت که گۆپان به سر واقعی میژودا دینن، (قطن) کی بو نه گهر دهستی به نیسلام نه گرتبایه و به رگری لی نه کردبایه؟ کی دهیناسی؟ بیگومان نه گهر خاوه نی ته م کرداره نه مره نه بوایه میژوو ناوی نه ویشی وه کو ناوی خه لکانیکی زۆر فهاومۆش ده کرد، که له بی سەنگی و زۆر بۆریاندا وه کو که فی سر ده ریا بوون، به لکو له گهل نه وهدا ماوه یه کی دووردریزی ته مه نیان به پیکردو جله وی حوکمیان به دهسته وه گرت به لام جگه له وه که باریکی قورسو به لایه کی شووم بوون به سر شانی گهل و نیشتمانیان وه، هیچ شتیکی تریان نه کردو ناویان و ناسنامه یان له گهل قانگه لۆشکه کانی پایز به هه وادا چوون، بیگومان پیاوانی مه زن ده توانن ناوی خویان له سر پووپه پی له وه که کانی میژوو هه لگهنن، لیژهدا کاتی دووردریزی به زه رور دانانریت.^١

گۆپان پشت به جۆری نه و پیاوانه ده به سستی که له گهل نه وهدا ده یانه وی گۆپانکاری نه نجام بدن حیساب بۆ پیره وه کانی ژین و فیهقی ده ستینیشانکردنی چاکه کان و خراپه کان و سیاسه تی شه رعی و فیهقی به رپا یوونی ده وله تان و پوو خانیان و ناسینی پیره وه پان و باریکه کانی بزوتنه وه ی میژوو ده کن. (شیخ عیززی کوپی عبدالسلام) ده ترسا به مه رگی (قطن) سه رکه وتنه مه زنه که زایه بیته و ئوممه ت و کیانه سیاسیه که سه رله نوی بپوختیه وه، بۆیه له دوا ی مردنی (قطن) یه که به خۆ ده گریا و ده یگوت: خودا به زه یی به جوانه مه رگیه که ی بکات، نه گهر ماوه یه کی دووردریزتر بژیایه به گه نجا یه تیه که ی نیسلامی گه نچ ده کرده وه،^٢ هه روه ها گوته: له دوا ی (عمری کوپی عبدالعزیز) وه هیچ حوکمپرانیکی موسلمانان له پووی چاکه خوازی و دادپه روه ریه وه خۆی له شانی (قطن) ی په حمه تی نه داوه.^٣

به لام من له گهل نه وهدا (قطن) م زۆر خۆش ده ویت و دان به وهدا ده نیم که جیهاد و تیکۆشانیکی گه وره و شکۆداری نه نجام داوه و خزمه تیکی دیار و به رچاوی نیسلامی کردووه و چۆته نیو پیزی پیاوه مه زنه کانی ئوممه ت، نه و لیژهدا پام له گهل شیخی گه وره مان جیاوازه، به پای من سه رکرده ی شه هید (نورالدین محمود زهنگی) له هه موو بواره کانی خۆپاریزی و چاکه خوازی و دادپه روه ری و جیهاد و تیکۆشاندا له پیش (قطن) وه یه، کی ده یه ویت سه باره ت به م بابته زانیاری زیاتری ده سته کوئی با ته ماشای کتیبی (عن عصر الدولة

١ قصه التتار ص: ٣٦٦.

٢ المصدر نفسه ص: ٣٦٧.

٣ المصدر نفسه ص: ٣٦٧.

الزککة) بکات، به راستی (سیف الدین قطن) له مهلیکه هه ره چاکهکانی تورک بوو، به دهستی سپی و مهشخه لاریه وه پاپه پی و تارمایی پهشی دوژمنانی له ئاسمانی ولاتانی ئیسلام - شام و مصر - په واند هوه.^۱

هه لۆیستی مه غۆل له بهرامبه رکوژانی (قطن ۱۵):

کاتی که هه والی کوژانی (قطن) به م شیوه به مه غۆل گه یشت، پێیان وابوو ده ولته تی مه مالیک دابه ش ده بیته و لیک هه لده وه شیته، له بهر نه مه به پیریاندا نه م هه له له کیس نه دهن و جاریکی تر هه وله کانیا ن بۆ داگیر کردنه وه ی شام بخه نه وه گه پ، مه غۆله کانی (حه پان) و ته وای شاره کانی تری هه ری می (جزیره) کۆبۆونه وه هه مو نه و مه غۆلانه ش که له جهنگی (عین جالوت) به پووح پزگاریان ببوو و هه لاتیبوون په یوه ندیا ن پتیه کردن، خۆیا ن سازدا و به پیکه وتن تا له (بیره) نزیک بوونه وه، چونکه له په لاماره که ی پێشوتریاندا شوره و بورجی قه لاکانی نه م شاره یان له گه ل زهوی ته خت کردبوون خانوبه ره کانی له دوورپا دیار بوون، (مه لیک سعید کوپی بدرالدین لؤلؤی) والی حه له ب هه سستی به سامناکی هه لۆیسته که کرد، هیزیکی سه ریازی به هاواری شاری بیره وه به پیکرد، به لام له بهر نه وه توانای نه بوو له بهرامبه ر نه م گه له کۆمه گه و ره ی مه غۆل خۆپا بگریته، به ره و شار گه پاپه وه وسامناکی هیزشه که ی مه غۆلیان به مه لیک سعید پاگه یان دو گو تیا ن که ئیستا به ره و (منبج) به پیکه وتوه، وه کو دیاره مه غۆله کان نه یانویستوه کات به فیڕۆ بدهن و خۆیا ن به هیزشی سه ر شاره بچوکه کانه وه ده سته خپۆ بکه ن، له بهر نه مه به پیریاندا هیزش بۆ سه ر حه له ب بهرن.

له پۆزی پێنج شه مه مه ۲۶ ی ذی الحجة ۶۵۸ ک/نوفمبر ۱۲۶۰ ز گه یشتنه سه ری، به سه رکردایه تی میر (بایده) ی مه غۆلی ده ستیا ن به هیزش کردو توانیا ن خۆ به نۆیو شاردا بکه ن و دانیشتوانه که ی لێ به ده رننن، نه وانیش به ره و گوندی (قربنبا) ی خۆره لاتنی حه له ب هه لاتن، لیژده ا موسلمان هه کان هه ولایاندا جاریکی تر پیزه کانی خۆیا ن پیکه نه وه و له بهرامبه ر مه غۆله کاند ا پاوه سته نه وه و بهر به هیزشه که یان بگر نه وه، به لام نه م کۆبۆونه وه یان له بهرامبه ر چروپری هیزشه که ی مه غۆل سودی نه گه یاندا، به ناچاری موسلمان هه کان به سه رکردایه تی (حسام الدین جوکندار) - که (مه لیک سعید) له جیگه ی خۆی به سه ر (حه له ب) یه وه به جی هیزشتبوو - به پیریاندا به ره و پشته وه پاشه کشه بکه ن و مه غۆله کان

بەرەو شوپىننىكى وا پەلکىش بکەن کە بتوانن لەویدا بە شیۋەيەكى چاکتر بەرەنگاریان بىنەو، بەرەو (حەما) پۆيشتن، (مەلىك منصور)ى حوکمرانى لەوئى بوو، ويستيان گۆرەپانى جەنگە کە فراوانتر بکەن و گۆمى شەپەکە قولتەر بکەن و خۆيان بە بەرچاۋى دوژمنەوۋە لاواز نیشان دەن و دەرەفەتییكى پۆيويستىش بۆ کۆکردنەوۋەى ژمارەيەكى زۆرتى سوپای ئىسلام وەرگىرن، لەبەر ئەم ھۆيانە بەرەو (حمص) گەپانەوۋە، ئەلئىرەدا (مەلىك منصور)ى حوکمگىپى (حەما) و (مەلىك افضل علي)ى براى بە خۆيان و سوپای (حەما) وە گەيشتە لايان، ھاوکات لەگەل ئەمەدا (مەلىك ئەشرەف)ى حوکمگىپى (حمص)ىش پەيوەندى پتوۋەکردن، ئىتر (حسام الدين جوکندار) سەرلەنوئى سوپاکەى لە پووى ئامادەسازى و چەك و کەرەستەى جەنگیەوۋە پتەخستەوۋە بۆ بەرەنگاربوونەوۋەى مەغلۇلەکانى ئامادە کردەوۋە.

لە مانگى محرم ۶۵۹ھ/دیسەمبەر ۱۲۶۰زیدا مەغلۇلەکان گەيشتە (حمص)، لە نزیک (رستن) و دەوروپەرى گۆپى خالیدی کوپى وەلید (ﷺ) جەنگیى گەرموگوپو دەستەويەخە لە نىوان مەغلۇلەکان و موسلمانەکاندا پوويدا،^۱

ھەرچەندە موسلمانەکان ژمارەيان لە لەچاۋ مەغلۇلەکان بە پۆژەيەكى بەرچاۋکەمتر بوو، بەلام دەستى چاکيان وەشانوۋە خودا بەسەر دوژمنیدا سەرخستن، (بايدى) سەر سوپای مەغلۇل بەخۆى و سەبازە ساغەکانى ھەلاتن، موسلمانەکان بەدوايان دەکەوتن و لىيان دەکوشتن و دەگرتن، پاش ئەمە (مەلىك منصور) بە ئاراستەى (سلمیة) پۆيشت، چەند تاقمەيەكى مەغلۇل خۆيان گەياندبووۋە ئەوئى، دەيانويست جارىكى تر ھىرش بەرنەوۋە سەر (حەما)، پۆژىك مانەوۋە، ئىنجا بەرەو (أفامیة) پۆيشتن، ھىزىكى موسلمانان پىش ئەمانيان دابۆوۋە چووبوونە نىو قەلای شارەکەوۋە لەوئى ھىرشى پارتيزانيان دەکردنە نىو شارو دەستيان لە مەغلۇلەکان دەوۋەشاند، مەغلۇلەکان تىنيان بۆھات و بە ناچارى (أفامیة)يان چۆلگىردو بەرەو ھەلەب بەپتەگەوتن، ماوہيەكى زۆر گەمارۆياندا، ھەرکە (مەلىك ظاهر بىبرس) بە تەواوۋەتى قاچى خۆى لەسەر کورسى دەسەلاتى مصر و شام چەسپاندن، بە پەلەو بئى دواکەوتن سوپايەكى گەورەى — بە مەبەستى دەرکردنى مەغلۇل لە ولاتى شام — بەرەو ئەو ولاتە بەپتەکرد، کاتىك مەغلۇلەکان ھەوالى بەپتەگەوتنى ئەو سوپايەيان بىست ترسو لەرز دايگرتن و بە ئاراستەى خۆرەلات ھەلاتن، بەم شیۋەيە جارىكى تر ولاتى شام لە ژىر نىرى داگىرکارى مەغلۇل پزگارى بوو.^۲

۱ جہاد الممالیک ص: ۱۲۹.

۲ النجوم الزاهرة ۷/۱۰۴-۱۰۶.

موسلمانان توانيان نه و مېنه ته وده يشومه گه وړانه تپه پېژنن و به سر ته واوی
 ناسته ننگه کاندې زال بېن، ميژوو به هوی پوډاوه کانيه وه سه لماندوويه تي: هر کاتيک نوممه تي
 نيسلامی شه پو نازاوه به رده رگای پېگرت و به لاو موسييه ت چوارده وره ي ته ني و ه وري
 په شي دوژمنکارانه ناسمانی لي داگيرکرد، به وپه پي هيمه تي به رزه وه و بړيو او په پي پته وه وه
 هينوپيژني کډه کاته وه و وده شاراوه کاني به گه پ ده خاته وه و چيائاسا له به رامبه ر هيرشي
 داگيرکارانه دا ده و ستيته وه، نينجا خوراگرانه پشت به خودای بالا ده ست ده به ستيته و به
 نيماني پولاينيه وه و مشته کڅله ي ناسنينه وه زه بري گورچوبې ده و شينيتي و - تا کاتيک خودا
 ده وري خيري لي ده کاته وه و له ته ننگانه وه به ره و فهرانی و ناسووده يي ده بات و شه وه
 زه نگی نه نگوسته چاوی بډ ده کاته پوژي پوونک هدا نادات و به جوانی نارام ده گريته، به م
 شيويه نوممه تي نيسلام په سه نايه تي خوی سه لماندو نيشانيدا که توانای قوتدانه وه ي
 شکسته کان و تپه پاندي مېنه تيه کاني هيه و له کڅايدا به وپه پي ساغ و سه لامه تي خوی
 ده گه يه نيته که ناره کاني نه مان.^۱

شه شه م: هوکاره کاني سه رکه و تنی موسلمانان له جه نگی (عدين جالوت) ۱۵:

۱- سه رکرديا تيه کی حه کيم و ليژان:

خودي به خشنده - له م ماوه ميژوويه پړکيشه يه دا - به هوی سولتان (سيف الدين قطن)
 پيژني له (نوممه ت) گرت و ناوپي به خيري ليډايه وه، (قطن) مروقيکي صالح بوو، زوربه ي
 نويزه کاني به جه ماعت ده کردن، وه کو مه ليکاني تر نه بوو و توخني مه ي نه ده که و ت،^۲
 بوپرو پاله وان و ده ست به خير بوو، دلسوزي نيسلام و موسلمانان بوو، نه ویش به لای
 نه وانه وه خو شه ويست بوو،^۳ پيشه نگو گورچ و گول و ته گيرکه رو کاره لسورپنه ريکي ناياب
 بوو، نوممه ت له و سه رده مه دا زور پيويستی به سه رکرديا تيه کی حه کيم و به جورته و
 ه لگه و تووی وه کو نه و هه بوو، واقيعن سيفه ته ده گمن و نايابه کاني نه م سه رکرده يه
 پراوپري پيداويستيه کاني نه و سه رده مه ي نوممه ت بوون.^۴

به حوکمی نه وه له پيژني سوپای نه يوبياندا به شداری زور جه نگی کردبوو، شاره زاييه کی
 ته واوی له هونه ره کاني جه نگدا په يدا کردبوو، له گه ل تيربوونی نيتوکه کانيدا به خاتري نه وه

۱ تاريخنا المفتی عليه، للقرضاوي ص: ۲۱۰.

۲ البدايه والنهايه ۴۰۵/۱۷.

۳ المصدر نفسه ۴۱۱/۱۷.

۴ سيف الدين قطن، قاسم عبده ص: ۱۶۴.

سەرکردهیه کی هه لگه وتووی ئی پهیدا ببیته لایه نی پووچی و پهوانی گه شهی سهند، نه مه له تهختی نیوچه وانیدا ده خوینرایه وه و له نیو هاوه لانییدا پیی جودا ده کرایه وه، له تهواوی پوداوه کانی سەر گۆره پانی مصر و شامدا پۆلی کاریگه رو به رچاوی ده گتپا، سهر به رزی خوی به هوی ئیسلام و عه قیده که یه وه نیشان ده داو شانازی زۆری پیوه ده کرد، له به رامبه ر مه غوله کاندایه — نهوانه ی تالابی شکستیان به گهرووی خواره زمشاو شوینکه و توانیدا کردبوو و ولاته که یان ئی زهوت کردبوو — دل و دهروونی به داخ و پک و تۆله پهنگی خوار دبۆوه، چون له لایه نی پوچی و پهوانیه وه سەرکردهیه کی هه لگه وتووی ئی دروست ببوو، به هه مان شیوه له لایه نی جهسته شیه وه سیفه ته کانی سەرکرده ی سهرکه وتووی تیدا ده دره و شانیه وه: جهسته ی تۆکمه و تیگسپما و که له گه ت و دامه زاو و به هیز بوو، ده موچاویکی خپرو پانی هه ببوو، پهنگی سوورو سپی بوو، نه گه ر دوژمن له پشته وه پا پاریزی ئی هینابایه و پمبه که ی تیگرتبایه و نزیک نیوشانی هاتبایه خوی ئی هه لده سوپاندو به دهستی ده یگرتیه وه و له سنگی دوژمنه که ی هه لده چه قانده وه.^١

کاتیک ترسو سام و دله پاوکی ده وره ی شام و مصری داگرت و مه غوله کان — به مه بهستی له نیوبردنی مه مالیک به خۆکه وتن و خویان سازدا، له و کاته دا (قطن) ژماره یه ک کاری گرنگی له پیتاوی شانکندنه وه ی مه غول و به رگری کردن له خۆ نه جامدان، له و کارانه: پاکیشانه وه ی مه مالیکه هه لاتوه کانی شام و فرهامۆشکردنی هه موو نه و پک و کین و دوژمنایه تیانه ی له نیوان هه ردوک لایه نی ناکوکدا هه یه، له سەر کار لا بردنی (مه لیک منصور علی) له پۆستی سه لته نه ت، به خاتری نه وه مندا ل بوو و نه یده توانی بارودۆخ به ئاسایی پاگریت و کاروباری ده ولته و ده کو پیویست به پتیه به ریت و له لایه کی تریشه وه پیویسته سەرکردهیه کی به هیز و ده سه لات بیته پییشه وه و بتوانی به رهنگاری مه غول ببیته وه، نه مه له سالی ٦٥٧ ک/ ١٢٥٩ ز یدا بوو، کو کردنه وه و پیکهستن و ئاراسته کردنی وزه و توانا مرویی و ئابوریه کان و هه ولدان بۆ پیکهیتانی هاوپه یمانیه تی که دووقۆلی له گه ل (مه لیک ناصری نه یوبی) ی حوکمرانی شام و یه کگرتنی هه ردوک هیز بۆ به رهنگاری بونه وه ی دوژمن.^٢

لایه نی سیاسی و ئیداری و پلاندانانی له لایه نی عه سکه ری به هیزتر بوو، له ماوه یه کی که مو کورتدا توانی سیاسه تی ولاتی شام بکات و چاکه له گه ل دانیشتوانه که ی بکات و ناشتی و

١ معركة عين جالوت ص: ١٢٤.

٢ المصدر نفسه ص: ١٢٤.

ئاسایش و ئۆقرهیی بۆ بگێڕێته وه و ژيانیکى سه ره برزانه ی بۆ بسازینی و لایه نی ئیداره ی پێک به خات و حوکمرانی ئیداری به سه ره مه مو نه و شارانه وه دانى که تا نه و کاته ته تار داگیرى کردبوون.^۱

ئهم سولتانه بهم سیفه تانه جودا دهکریته وه:

ئیمانیکى پاک و بى شک و گومان به خودای به رزو مه زن، فیتره تیکى ساغ و سه لیم که له ژێر سایهیدا په روه رده ببوو، ژيانیکى تهنگ دهستی: که ئاماده یی ته وای تیدا په یداکرد تا له به رامبه ر ئا په حه تی و ناگوزیه کاندای خۆپاگرانه پاوه ستی، ئاواره بوونی له ولاتى خۆی، به شمه ی نه تی قوناغى مندالی، په روه رده و پاهێترانى قوناغى مندالی و میردمندا لى – له لایه ن ئوستادانى مه مالیکه وه – بهم شیوازه: عه قیده ی کامل بوو، ئیمانی له دلدا چه سپابوو، ده روونی پاک پاگرت، خۆی ئاسوده و خاترجه م کرد، عه زم و ئیراده ی به میزکرد و پشتی به خودای به رزو مه زن به ست و نیتی سه رکه وتنى لى هیتا و حیسابى بۆ مه رگ نه کرد و هه نگاوى هاوێشت و به ره و گۆپه پانی جیهاد و به گژدا چوونه وه ی (مه غۆل) به پێکه وت،^۲ جهنگه کانی (قطن) له به رامبه ر نه یوبیه کانی (که پک) و میره هه لاتووه کانی مه مالیک بۆ نه و هه ریمه و هه مو نه وانه ش ده یانه ویست عه رشى سه لته نه تی مصر داگیر بکه ن، وێپای جهنگه پیرۆزو سه رکه وتووه که ی (عه ی ن جالوت)، هه مو نه مانه ده بنه به لگه ی به هێز، که (قطن) سه رکرده یه کى سه ربازى پالاندا پێژى پله یه که م بوو، نه و به نه سپایی له سه ر و لاخه که ی ده جولا یه وه، له هه مو چه که باوه کانی نه و سه رده مه ی ده زانی و به هه مو ان شه پی ده کرد، بپیارى پۆشن و پر ورده کارى ده رده کردن، وردبین و دوربین بوو، ئامانجه کانی دیار بوون، پاستیه کانی جهنگی ده خسته پوو، هه مو ئهم سیفه تانه له جهنگی (عه ی ن جالوت) دا له (قطن) دا به رجه سه ته ببوون، له کاتى ته نگه تاویدا چوست و چالاک و وریا بوو، هه رچه نده ئاسته نگه کانی به رده می نه سه تم بوونایه به لام عه زمى له سه ر سه رکه وتن جه زم بوو، له توانا و بپستی دوژمن ده گه یشت و پێژى هێزی دۆستى ده گرت، هه ر شته حیسابى خۆی بۆ ده کرد، زانیاریه کانی خورده کردنه وه، پارێزگارى میره کانی خۆی ده کرد و به شیوازه سه رنج پاکێشه که ی به لای خۆیدا که مه ندکێشى ده کردن و هاریکاری ده کردن و یارمه تی مادی ده دانى و دیارى پێشکه ش ده کردن و متمانه ی ته وای پى ده به خشین، له جهنگی (عه ی ن

۱ فوات الوفیات ۲/ ۲۸۶، معركة عین جالوت ص: ۱۲۶.

۲ شذرات الذهب، نقلا عن معركة عین جالوت ص: ۱۲۷.

جالۇت)دا سەرکردايەتى بەشە سەرەككەكەي سوپا بەدەست خۆيەو بوو و ھەرسىك قۆلى پاستەوچەپە و ناوہ پاستى سوپاكەي پىكخستو، بۆ ھەريەككەك لەم قۆلانە سەرکردەيەكى ئازاي داناو، سوپاي بەسەر چەند پىزىككا دابەشكرد، لە پىگا سوپاكەي بەم شىئوہيە بەپىكرد: قۆلى پاست بە قەوسى پىشپەوي دەكرد، قۆلى چەپ لولپىچ دەپۆى، نيۋە پاست بەپىكى سەبروكە دەپۆيشت، ژمارەيەك پاسەوان چاودىرى دەوربەر و پاش و پىشى پىگابانىيان پى سىپىردرابوو، لە تەنىشتەكانەوہ و بەسەر گرد و تەپۆلكەي واوہ بۆسەي دادەنا كە دوژمن فەكرى بۆ نەدەچوو، بەرەبەرە پەلكىشىيان دەكردنە ئەو چالە مەرگانەوہ و لىيان دەردەپەرىن و ژمارەيەكى زۆريان لى دەكوشتن.

(قطن) كاروبارەكانى ئىدارەي سوپاي مەمالىكى لەسەر چەند بىنەمايەكى پتەوي ديارىكراو دامەزئان، بە جۆرىك تۋانى پىكى بخاتەوہ و ھىلە گشتىەكانى بۆ بكىشىت، بە تايىبەتەش ئەو پلانەي پەيوەندى بە جموجۆل و خۆشاردانى سوپاكەي (عەين جالۇت)وہ ھەبوو، كاتىك چۆنىتى و جۆرى ھىمداد بۆ ھوكمپرانى (حەما) ديارى دەكات، داكۆكى لەسەر ئەوہ دەكات كە دەبىت سەرباز بارى سووك بىت و بتۋانى بە ئەسپايى و چالاكانە جموجۆل بكات و خۆراكى زۆرو ھەمەجۆر كۆلى قورس نەكات، بۆيە فەرمان — بە سەرباز — دەكات تەنھا پارچە گۆشتىك بخاتە نىو تورپىنەكەيەوہ و بەس.^۱

پىويستە ئاماژە بەوہش بكرىت كە: (قطن) دىندارو پاك داوین و بە تەقوا و خۇپارىز بووہ، بە ھۆى ئەم سىفەتەوہ ئازايەتى و پىشەنگايەتى جەنگ و جىھادى وەرگرت، واى لىكرد، پالەوانانە بچىتە گۆرەپانى جىھادەوہ و گيانى خۆى ھەرزان بكات و حىساب بۆ مەرگ نەكات، ئەو كاتىك ولاخەكەي لە ژىردا كوزرا، كەوتە پىيان و بەردەوام بەبى ولاخ و لە ھىللى پىشەوہي تەماس و لە پىناوى بىروباوہرو پارىزگارى خاك و ناموسدا شەپى دەستەويەخەي دەكرد،^۲ كەلىك ھەلۋىستى ئىمانى بەرزو نايابى ھەبوون، لەو ھەلۋىستانە:

۱- تىپروانىنى پۇشن و پاكىزەيى پىناس:

ئىمانى وابوو كە سەرکەوتن تەنھا بەدەست خوداي بەرزو بالادەستە، لەبەر ئەوہ گرنگى زۆرى بە لايەنى ئىمانى — سوپا و ئوممەت دەداو پۆلى زانايانى ئاينى بە گەورە دادەناو ھانى سوپاكەي دەدا بە پالئەرى ئىسلامىەوہ — نەك نەتەوہ چىتتى و پەگەزپەرسىتى — بچنە نىو

۱ عین جالوت ص: ۱۲۸.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۲۸.

گړه پانی جهنگی (ته تا) هوه، له جهنگی (عین جالوت) دا بهم وشه مه زنه (وا اسلاما - هوار بؤ ئیسلام) تېروانینی خوی کورت کرده وه، نه و نه یگوت: (وا مصراه) یان (واملكاه) یان (واعروبناه).

(قطن) مه به ست و ئامانجی پوښن بوو، به واتای پر به پیستی وشه ناسنامه ی ئیسلامی به ته واهه تی هه لگرتبوو، بیگومان تېروانینی پوښن و پاکژی پیناس یه کیک بوو له هوکاره هره سهره کیه کانی سهرکه و تنه کی.^۱

ب - نزا چه کیکی گوشنده یه:

پیش ده ست پیکردنی جهنگ سیف الدین (قطن) ده یه ویست شهره که بخاته درهنگایی پوژده وه، گوتی: با درهنگ بیت، تا نه و کاته پوژ خر ده بیت و سیبه ر بچوک ده بیت و وه و بای شه مال هه لده کات و تارخوین و خه لک له نویژه کانیاندا دوعامان بؤ ده کن.^۲

له م کاره یدا شوین پی پیغه مبه ر (ﷺ) و هاوه له کانی هه لگرتووه، چونکه نه وان هزبان ده کرد جهنگ له دواي نیوه پووه ده ست پی بکات، جهنگ و پیکدادان ده ستی پیکرد، توقي شهر له سهر موسلمانان توند بوو، تا نه وه ی خه ریک بوو دوژمن له شوینه کانی خویان ده ریانپه پینن، سولتان (قطن) به ده وره یاندا هه لده سوپا و گیانی نازایه تی و خوپاگری وه به ر ده نان، هره که هه ستی به لاوازیوونی لایه کی سوپاکی ده کرد، خوی ده گه یاندنی و عه زمو ئیراده ی تیزده کردنه وه، له کاتی جهنگه که دا ژماره یه ک هه لویستی پاله وانانه و نازایانه ی تومارکردن.^۳

ج - ناواتی شه هیدی:

له جهنگی (عین جالوت) دا نه سپه که ی کورزا، له و کاته دا مه یته ریکی ئی نه بوو نه سپیکی ره سه ن و خوشپه وی بؤ بینیت، جهنگ له گه رمیدا بوو، ناچار له سهرپی پاوه ستا و کولی له شه پرکردن نه دا، یه کیک له سهرکرده کانی چاوی پیکه و ت له سهر نه سپه که ی دابه زی و سویندی خوارد ده بیت سولتان سواربیت، به قسه ی نه کردو گوتی: نامه ی موسلمانان له سوودی تو بیتیه ش بکه م، هره به م شپوه یه بوو تا مه یته نه سپی بؤ هیتا و سوار ی بوو، یه ک له میره کان لومه ی کردو گوتی: جه ناب! بؤ سوار ی نه سپه که ی فلانه که س نه بووی؟ نه گه ر دوژمنیک بینیبای ده هات و ده یکوشتی، نه و کاته به هو ی کورزانی تووه ئیسلامیش له نیو ده چوو،

۱ قصة التتار ص: ۳۵۳.

۲ الفتوح الاسلامیة عبر العصور ص: ۳۴۷.

۳ المصدر نفسه ص: ۳۴۷، الطريق للقدس، محسن محمد ص: ۱۷۵.

وه لآمی دایه وه و گوتی: ئەو کاته من به رهو به ههشت ده پویشتم و ئیسلامیش خاوه نی خۆی ههیه دهیپاراست، فلان و فلان و فلان — هه ره موویان کوژران، — ناوی ژماره یه ک مه لیکی هینان — خه لکانیکی تری پاستکرده وه و کردنی به پاسه وان و پارێزه ری و نه یه یشت ئیسلام له نێو بچیت،^۱ ئەم هه لۆیسته مه زنه ی (قطنی پالوان، به لگه یه له سه ره خۆ به که م دانان و گرنگی نه دان به پاراستنی خۆی له پێناوی به رژه وه ندی گشتی موسلماناندا، هه روه ها به لگه یه بۆ که وره یی ئیسلام و ئەو ئامانجه به رژه ی بۆته ئاواتی هه موو ئیماندارێک، ئەویش په زامه ندی خودا و چوونه به هه شته.^۲

س — خه و نیککی راست و دروست:

یه کێک له و هۆکاره گرنگانه ی زه وق و شه وقی به بهر (قطن) نابوو به په له هه نگاو هه لێنی و ته تار له جه نگدا ببه زینیت، خه و نیککی سه رده می مندالی بوو که پێغه مبه ر (ﷺ) ی بینیبوو زۆرجار بۆ هاوه له کانی ده گێژایه وه و ده یگوت: له خه ودا خه ونم به پێغه مبه ر (ﷺ) وه بیانی، پێی فه رمووم: (تۆ ده بی به سولتانی مصر و ته تاریش ده شکیتی)، فه رمووده ی پێغه مبه ریش (ﷺ) راست و دروست و بێگومانه،^۳ له کاتی که دا زۆریه ی میرانی مه مالیک و جه نگاو ره کانیان ترس دایگرتبوون، به لآم ئەم خه ونه راسته بوو به هانده ریکی گه وره تا (قطن) به و په پی عه زم و ئیراده ی به هیزه وه یه کلایه نه برپاری خۆی بۆ به ره نگاری و نه وه ی مه غول راگه یه نیت و — غیره ت و شه هه متیش به بهر میره هاوه له کانی دا بکاته وه —، چۆن هاوه له به رپژه کانی پێغه مبه ر (ﷺ) و (رضی الله عنهم) له سه ره به لێن و موژده یه ک که له لایه ن پێغه مبه ره وه (ﷺ) پێیان ده درا، به و په پی یه قینه وه خۆیان به نێو گۆره پانی جه نگدا ده کرد، (سیف الدین قطن) یش وه کو ئەوان چووه نێو جه نگه وه و متمانه ی ته واوی هه بوو خودا ئەو و سه ربازانی سه رده خات، خه ونه که به نێو میره هاوه له کانی دا بلا بووه، بۆیه ئەوانیش به و په پی هیمه تی به رزو متمانه ی پته وه وه چاکی مه ردایه تیان لێ هه لمالی و به ره نگاری ته تار بوونه وه، ئەله قی ئەم خه ونه پالنه ریکی به هیزی (قطن) و هاوه لانی بوو تا هه موو هیزو وزه ی خۆیان له پێی خودا دا ببه خشن و^۴ بوو به یه کێک له هۆکاره کانی سه ره که وتن به سه ره دوژمندا.

۱ الفتوح الاسلامیه عبر التاریخ ص: ۳۴۸.

۲ التاریخ الاسلامی ۲۸۸/۱۶.

۳ المصدر نفسه ۳۹۶/۱۶.

۴ المصدر نفسه ۳۹۲/۱۶.

ش- پیشه‌نگی:

(سیف الدین قطن) خۆبه‌که‌مزان بوو، به‌کردار ئه‌مه‌ی سه‌لماندو جوانترین نمونه‌ی بۆ سه‌ربازه‌کانی و ته‌واوی ئوممه‌ت خسته‌پوو، له‌ئه‌نجامدانی ئیشه‌کاندا له‌باری پیشه‌وه‌بوو، بینگومان که‌سیک بیه‌وێت خه‌لک په‌روه‌رده‌ بکات و په‌روه‌رده‌ش به‌کرده‌وه‌ له‌خودی خۆیدا په‌نگی دابینه‌وه‌ پێی ده‌گوتریت پیشه‌نگ، ئه‌م جوړه‌ په‌روه‌رده‌یه‌ هه‌زاره‌ینه‌ی وتارو نویسن له‌بۆاری په‌روه‌رده‌دا کاریگه‌ری زیاتره‌.

(سیف الدین قطن) له‌هه‌موو بواره‌کاندا پیشه‌نگ بوو: (په‌وشت به‌رزى، ده‌ست پاکی، جیهاد، ئیمان، لیبوردن)، هه‌ر کامیک له‌سه‌ربازه‌کانی هه‌ستیان به‌وه‌ نه‌ده‌کرد به‌ (قطن) نامۆن و شتیکیان له‌ئهو که‌متره‌، به‌خودی خۆی (په‌حمه‌تی خۆای لی بیت) چووه‌ نیو سه‌نگه‌ره‌وه‌و به‌هاوشانی سه‌ربازه‌کانی ده‌جه‌نگا، ئه‌مانیش که‌ئهیان ده‌بینی ده‌بۆایه‌ حه‌تمه‌ن به‌نگن.^۱

ع- دۆستایه‌تی نه‌کردن له‌گه‌ل دۆژمنانی ئوممه‌ت:

هه‌رچه‌نده‌ ته‌تار له‌ سوپا و چه‌کدا له‌ موسلمانان له‌ پیشتره‌بون، به‌لام (سیف الدین قطن) حیسابی بۆ ئه‌مه‌ نه‌کردو تۆزقالتیکیش مه‌یلی دۆستایه‌تی کردنی ئه‌وانی نه‌کرد، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ پتویستی زۆری به‌سه‌رانی نه‌سپانیه‌کانی شام هه‌بوو به‌لام دۆستایه‌تی ئه‌وانیشی نه‌کرد، پیش (قطن) گه‌لێک سه‌رکرده‌ی موسلمان به‌بیانوی دوورخستنه‌وه‌ی خۆیان و گه‌له‌کانیان له‌وه‌یشومه‌کانی جه‌نگ خۆیان هه‌لدا به‌نیو زه‌لکاوی دۆستایه‌تی کردنی کافرا نه‌وه‌، به‌مه‌ هه‌له‌یه‌کی شه‌رعی نه‌شیان وایان ئه‌نجام دا، به‌لکو هه‌له‌یه‌کی چه‌ند لایه‌نه‌یان ئه‌نجامدا، لایه‌کیان خۆ دزینه‌وه‌ له‌جیهاد هه‌له‌یه‌و تاوانه‌، لایه‌که‌ی تریشیان پاهێنانی نه‌ته‌وه‌ له‌سه‌ر مل دانه‌واندن بۆ دۆژمنان هه‌له‌و تاوانیکێ تهره‌، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ دۆستایه‌تی کردنی دۆژمن و پیت و ابیت هاوپیته‌ هه‌له‌ی سییه‌مه‌، به‌لام (قطن) سوپاس بۆ خوا بیروبوچونه‌کانی پۆشن بوون و ده‌ستیشی به‌شه‌رعه‌وه‌ گرتبوو،^۲ خودای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموو پیت: ﴿يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا

يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ (المائدة: ٥١).

(سيف الدين قطن) لە پىزى ئو سەرۆك و سەركرده حەكىم و لىزانانە بوو كە توانيان دەست بە ھۆكارە كاريگەرەكانى سەرکەوتنەو بەگرن و ھەلسۆكەوتيان لەگەلدا بکەن، ئو بە يەكسانى حىسابى بۆ ھۆكارە مادى و مەعنەو يەكان کرد، دواى كۆتايى ھاتنى جەنگە كە سوپاكان و سەركردهكانى كۆكردنەو ھەو دابەزى و نىوچاوانى لەسەر زەوى دانائ و دوو پركات نوپىزى شوكرانەى سەرکەوتنى بۆ خودا ئەنجام دان و بپاريدا دريژە بە جىھاد بدات، ھەستايە سەرپى و بەم شىئو يە وتارى دا: لەگەل خودا پاست بوون و جىھادتان لە پىناوى ئو دا کرد، ئەويش كەمى ئىئوى بەسەر زۆرى دوژمندا سەرخست، ھەرگىز شانازى بەم كارەتانەو ھەنەكەن، بەلكو سوپاسى خودا بکەن و گەردنەكەچى بپارەكانى بن و سەر بۆ ئو زاتە مەزنە دانەوينن، چونكە ئو خاوەنى ھىزى نەپساو، چاك بزانن: ئىئو دەستتان بە جىھاد كروو ھەيشتا ئى نەبوونەتەو، بىگومان خودا پىغەمبەرەكەى لىتان پازى نابن تا دوژمنەكانيان لە خاكى ئىسلام دەرئەكەن، ئەگەر ئەمەتان کرد ئو ھەقى ئىسلام دەدەن و لەو پۆژەشدا ئىمانداران بە سەرکەوتنى خودا دلخۆش دەبن.^۱

۲- سپاردنى كاروبار بە خەلكانى شىاۋ:

(سيف الدين قطن) گرنگى بە پىسپۆپى و ئەمانەت دەدا و كاروبارەكانى دەولەتى بە پىئوهرى ئەم دوو سيفتە و - كوردگوتەنى نان بۆ نانەو گوشت بۆ قەساب - بە خەلكان دەسپارد، خوداى بەرز لەسەر زمانى كچەكەى شوعەيب (عليه السلام) دەفەر موويت: ﴿إِنَّ خَيْرَ مَنْ آسَتْ جَرَّتَ الْقَوَى الْأَمِينُ﴾ (القصص: ۲۶). واتە: ئەم پىاۋە - كە موسا عليه السلام بوو - باشتەين كەسە بە كرپى بگريت، چونكە - بەھىزو ئەمىندارە).

ئىمامى (بوخارى) لە (ابو هريرة) ھەو دەگىرپىتەو ھە: دەشتەكەك پىرسىارى لە پىغەمبەر ﷺ کرد، كەى دنيا دەپوخى؟ فەر مووى: ((إذا ضيعت الأمانة فانتظر الساعة))، واتە: ھەركات ئەمانەت فەوتىترا چاۋەپى پووناخى دنيا بکە، گوتى: لە نىوچوونى ئەمانەت چۆناوچۆنە؟ فەر مووى: ((إذا وسد الأمر إلى غير أهله فانتظر الساعة))، واتە: ھەركات كاروبار خرايە دەست خەلكى نەشىاۋ، چاۋەپى پووخانى دنيا بکە.^۲

۱ من اجل فلسطين، حسنى آدم جزار ص: ۱۰۲.

۲ البخاري، كتاب الرقاق، باب رفع الأمانة الحديث: ۶۴۹۶.

جا هر کاتیک خه لکانی نه شیاو و نانه مین به واسیته و خزم خزمینه و به رتیل ده سستیان به سهر کاروباره کاندایا گرت، بیگومان سهرکه وتن - به سهر دوزمن و ناسته نگه کاندایا - دور ده بیت.^۱

به لام (سیف الدین قطن) کاروباره کانی ده وله ته که ی دانه ده ست خه لکانی لیته اتوو و شیاو، نه و جورده که سانه ی کردنه سهرکرده ی سوپاکه ی که دوا ی خودای بالاده ست نه وان له سهر ناستی تاکتیک و ستراتیژی سهر بازی ده وری به رچاویان له شکست پی دانی مه غول و سهرکه وتنی موسلمانان گپرا،^۲ به ناویانگترینی سهرکرده کانی (عین جالوت) نه مانه بوو:

أ - (الظاهر رکن الدین بیبرس البندقداری):

(بیبرس) له جهنگی (عین جالوت) دا سهرؤکی سوپای مه مالیک و سهرکرده ی پیشهنگی سوپاکه بوو، (بایدی) سهرکرده ی پیشهنگی سوپاکه ی مه غولی به ره و خاکی (أفامیه) پاونایا، هر له سهره تای ژیانیه وه و به کویله یی زیره کی و نه جابه تی پتوه دیار بوو، له بهر نه مه (مه لیک صالح نجم الدین ایوب) له خوی نزیک کرده وه و هیئایه ریزی (جمدان) هکان - که مه مالیک تاییه تی خوی بوون و پاسیان لی ده کرد -، له جهنگی (دمیاط) دا به شداری کردو جهنگی ده سته و که ره وه و قاره مانانه ی نه نجامداو ده ری خست که له بواری سهریازیدا که سیکی هه لکه وتوو و لیته اتوو نازاو به جه زبیه، به حوکی نه وه مه غوله کان له ته مه نی (۱۴) سالی دا گرتبوویان و سوکایه تیان پیکردبوو، پاشان فروشتبوویان، تا نه وه ی که یشتبووه لای (البندقداری) ی - نه و که سه ی بۆته نیسبته بۆ ناوه که ی - و پاش نه وه ش له لای مه لیک صالح گیرسابووه، هر ده هات و داخ و پک و کینه ی له دژی مه غول ژورتر ده بوو، پال وانیکی مه زنی لی دروست بوو، به کیک بوو له و قاره مانانه ی به شداری جهنگی (المنصورة) ی کرد - که به کیک بوو له جهنگه گه ورده و به کلاکه ره وه کانی نیتوان خاچه رستان و نه یوبیان و، سوپای نه یوبی - که ژورینه ی له مه مالیک پیکه اتبوو - سهرکه وتنی تیدا به ده ست هیئا، نه و نه زمونی پهیدا کردو به چاوی خوی ده بیینی که ده کریت سهرکه وتن به سهر نه م - خاچه رست - انه و غیری نه وانیشدا تۆمار بکریت، نه گهر بیتو مه مالیک خویان پیک بخه ن و مه شق بکه ن ده توان به سهر ته وای چاوچنۆکه کان و داگیرکه راندا زال بین، له لایه نی سهریازی وه خوینده وارو پۆشنبیر بوو، خوی به خویندنه وه و لیکنه وه ی میژووی جهنگه کۆنه کانه وه سهرگرم کردبوو، ژور هانی سهرکرده

۱ قصه التتار ص: ۲۵۷.

۲ عین جالوت ص: ۱۲۳.

سەربازىيەكانى دەدا دەربارەي ئەم بابەتە شارەزايى پەيدا بىكەن، ھاۋىكات لەگەل ئەمەدا مامۇستايان و پىسپۇپانى جەنگى خۆش دەۋىستەن و پىزى لى دەنان و لەپىناۋى گوتنەۋەي وانەكان و بەخشىنى زانىارى زياترى مېژۋويى سەربازى كەش و ھەۋاي سافى بۆ ساز دەدان، (بېرس) دەيگوت: (بىستنى بەسەرھاتەكانى مېژۋو، زۆر لە ئەزمون گەرەترە، ئەو مەشقە سەربازىيەي فېرى بويى بېپارىزە و لەسەرى بەردەۋام بە، بايەخ بە ھەموو شتە بچوۋو گەرەكانى سىياسەت و جەنگ بدەم).

سىفەت و خوخذە ەسكەرەكانى تېدا بەرجەستە بېوون ورياو لەسەر ھەست و چالاک و بە ئىحتىيات بوو، لە بەرامبەر ھەر پوۋداۋو كارىكى دوزمىنكارانەدا ھەلۋىستىكى گونجاۋو لەبارى دەنۋاند، لە واقىيى جەنگە گەرەكاندا ژيانىكى دوزدورژو پىر ئەزمونى بەپىكرىد،^۱ يەكك بوو لەو سەركردە بە جەزەبانەي سەركەۋتنەكەي جەنگى (ەين جالوت) يان تۆمار كرد.

ب - مېر فارس ئۆكتاي مۇستەەرەب:

ئەتابەكى سوپا بوو، مشورى بارگە و چەك و كەرەستەي سوپاي دەخوارد، سەرپەرشتى تەۋايى كاروبارەكانى سوپاي دەكرد، سەرەپاي ئەمەش: يەكك بوو لەو كەلە مېردانەي لە بوارى پىكخستەن و چەكداركردن و بارگە سازدانى سوپادا متمانەي تەۋاۋ لەسەر دىانەت و پەۋشت و ئازايەتى و لىۋەشاۋەيىيان ھەبوو،^۲ ئازاۋ پىشەنگ بوو، شارەزاي ھونەرەكانى جەنگ بوو، (قطن) زۆر جار پەناي بۆ ئەو دەبرد، ھىدى و لەسەر خۆ بوو خۆي لە ھەرام و شتى گوماناۋى دەپاراست، ھەزى لە خىرو خىرخۋازى بوو، يەكك بوو لە كەسە ھەرە نزىكە خۆشەۋىستەكانى (مەلىك قطن)، بە لاي بەردەستەكانى شىيەۋە خۆشەۋىست بوو.^۳

ج - سىنجر ھەلەبى: لە سالى ۶۵۵/ك ۱۲۵۷ز يداۋ لە سەردەمى (مەلىك منصور على كوپى ئايىبەك) دا ئەتابەكى سوپا بوو، دوابەدۋاي جەنگى (ەين جالوت) لە دىمەشق بوو بە والى (مەلىك قطن)، كاتىك ھەۋالى كوزرانى (قطن) و بەيەتدان بە (مەلىك ظاھر بېرس) يىگەيشت بەرەو (بەعلەبەگ) ھەلات، لەۋى تەنگيان پى ھەلچنى و پاش دەستگىركردنى خىستىانە زىندانەۋە، ھىندەي نەخايدان ئازادكرا، لە پالەۋاننىتى و ئازايەتيدا پلەيەكى يەكجار بەرزى ھەبوو، لە جەنگە يەكلاكرەۋەكەي (ەين جالوت) دا پۆلىكى گەرەو بەرچاۋى گىپا.^۴

۱ معركة عين جالوت ص: ۱۲۸-۱۳۶.

۲ من اجل فلسطين، حسني أدهم جزار ص: ۹۸.

۳ معركة عين جالوت ص: ۱۳۶.

۴ الواقي بالوفيات ۴۷۳/۱۵، معركة عين جالوت ص: ۱۳۷.

د - ناقوش الشمس الامير جمال الدين:

سهربازيكي به هيزو ميريكي نازاو بوږيو پيشهنگي نيو گړه پاني جهنگ بوو، له لاي نه مير بدرالدين بيسهري (خه شداش) بوو، له لاي غييري نه ویش خزمه تي كړدبوو، له ده موچاوي ده خوښترياه وه كه نه م پياوه به ره و پوښتي بالا به رز ده بيته وه، تا جهنگي (عین جالوت) هاته پيشه وه، په كه سهربازيه كه څو پيڅخستو به ره و باره گاي سهر كړدايه تي سوپاكه ي مه غول پوښت، به قه د نيواني ژتي دوو كه وان (قابه قه وسه ين) يان نزيكتر له سهر كړده ي گشتي سوپا نزيك بڼو، زه بريكي گورچوبړي ليډاو به زه وي داداو (كتبغا) ي ديلكرد، كاتيک سوپاكه ي مه غول بيني سهر كړده كه ي گيراوه، مه عنه وياتي دابه زي و ناشبه تالي به جهنگ كړد، به م شتويه (ناقوش) نامانجي پيكاو سوپاكه ي سهر خست و گوډپاني به سهر ميژودا هينا، پاشان بوو به والي (حه له ب) و تا مرد له ويډا مايه وه.^۱

ه - نه مانه ي ناومان هيتان ديار ترين و گرننگ ترين سهر كړده كاني سوپاي مه ماليك بوونو بوونه هو كاري سهر كه وتن، (سيف الدين قطن) به بايه خه وه هه لسو كه وتي له گه ل سهر كړده هه لكه وتو و شايسته كان ده كړد، نه وانيش ده وره يان ليډاو به چاوي پريزو خوښه ويستيه وه ته ماشايان ده كړد، له م نيوانه دا متمانه له دايك بوو، متمانه يه ك بوو به كليله ي سهر كه ي كړنده وي ده روازه ي سهر كه وتن كه ي (عین جالوت)، (سيف الدين قطن) خيوي نه و سيف ته به رزانه بوو كه به هو يانه وه تواني څو بكا ته جي متمانه ي مير ه كان و زانايه كان و تيكر پاي خه لك، گرننگ ترين نه و سيفه تانه:

- سرنج پاكښان: نه مه به گرننگيدان به خه لگاني ترو چوونه نيو يانه وه و به شداري كړدن له خوښي و ناخوښيه كانيان و شه پو خيره كانيان و خه م و په ژاره كانيان و مشور ليخوا رديان ديته نه نجام، نه و له ماوه ي نه نجامداني نه م كار هيدا متمانه ي سهر كړده كان و زانايه كان و تيكر پاي جه ماوه ري بڼو څو پيدا كړد.

- (پاستي و پاشكاوي و ليوه شاوه يي كاري به كومه لي پيكوپيكي ئيسلامي، بوونو تواناي په يوه ندي كړدن به خه لگاني تره وه)، هه موو نه مانه چه ند سيفه تيكي دره و شاوه ي (قطن) بوون، و ايانكرد (قطن) بيته جي متمانه ي هه موو لايه ك.^۲

۱ النجوم الزاهرة ۹۷/۷، معركة عين جالوت ص: ۱۳۸.

۲ ادارة الجودة الشاملة للشيخ فيصل بن جاسم بن محمد الثاني ص: ۲۱۳.

۳- سوپاي بەھیز: لەو سەردەمەدا سوپاي مەمالیک بەھیزترین سوپاي ئىسلامى بوو، فەزل و چاگەى ئەمە پېشدا بۆ خودای گەرە و ئىنجا بۆ (مەلیک صالح نجم الدین ایوب) دەگەرپتەو، (مەلیک صالح) چاکسازى سەربازى لەنیو دەولەتى ئەیوبیدا ئەنجامداو سیاسەتیکى تازەى لەم پېناوهدا پەچاوکرد، بە جۆرک تورکە کۆیلەکانى خستنه خزمەتى سەربازیه وە کە لە لایەن سولتانە ئەیوبیەکانى پېش خۆى کارى لەم شېوہیە نەکرابوو، ئەم سوپا بەھیزو پېکوپیکە بوو بە پشتیوانیکى باشى مەلیک صالح لە جەنگە دەرەکیەکانى گەل مەملەکەتى (بیت المقدس) و بەگژداچوونەوہى پەلامارى (حوتەمى خاچپەرستان)،^۱ بەھاوشانى ئەم پېشکەوتنە سەربازیه لایەنى ئاینیش لە پەرەردە و فیکردن-ى مەمالیک-دا بايەخیکى گەرەى پېدرا، تا کار بەوہ گەیشت کەتیبە سەربازیهکانى مەمالیک بەرگریان لە عەقیدە و بیروباوەرى ئىسلام دەکرد، ئەمەو دەولەت-ى ئەیوبى- بوو بە خواوەنى سوپایەکی عەقایدی پېکخراو و پراھینراو لەسەر ھونەرەکانى جەنگ و کوشتارو ھەموو جۆرە چەکەکانى ئەو سەردەمەو، بەو پەرى پەسپۆرەنە و پالەوانانە بەرەنگارى ھیزەکانى خاچپەرست بۆوہ، لە سەرەتادا شکستیان پێوہ دیار بوو، بەلام بە ھۆکمی شارەزایی باشى سەرکردەکانى لە دانانى نەخشە و پیلانى جەنگى تیکەل بە فرتوفیل و ھەلخەلە تاندنى جەنگى توانى لە ئەنجامدا سەرکەوتن بە دەست بېنیت، کاتیکیش مەمالیک گەیشتنە سەر تەختى سەلتەنەتى مصر دامەزرەوہ سەربازیهکیان لە ئەیوبیەکان وەرگرت و زیاتر گەشەیان پېدا، سوپاي مەمالیک بە تەواوى سەرکردە سەربازیهکانیەوہ و پېکخراوہ نیزامیەکانیەوہ و سوپاي ناوہندیەوہ و سوپاي ھەریمەکانەوہ و سوپاي یەدەکیەوہ - کە عەرەب و کورد و تورکمانیشیان تېدابوون - بەشداری جەنگى (عین جالوت) ى کرد، مېژوونووسان قەبارەى تەواوى سوپاي مەمالیکى ئەو سەردەمە بە (۴۰) ھەزار جەنگاوەر مەزەندە دەکەن،^۲ ژمارەى ئەسپسوارەکانیان خۆى لە (۱۰) ھەزار داوہ کە زۆرینەیان مەمالیک بوون و ژمارەىەکی کەمیان لە بەشداریکەران بوو، ژمارەى سوپاکەى مەغلۇل لە (عین جالوت) (۱۵) ھەزار جەنگاوەر بوو، ھیزە سەرەکیەکەى ئەم سوپایە لەگەل ھۆلاکۆ بە ئاراستەى ولاتى (فارس = ئێران) گەرپایەوہ و ھەندیکى تری ھیزەکانى بەسەر ناوچە داگیرکراوہکانى ئێوان بەغداو شامدا دابەش بوو، بە بیروباوەرى سەرکردەکانى مەغلۇل ئەم ھیزە (۱۵) ھەزاریەى سوپاکەیان بە

۱ الملك الصالح ایوب و انجازاته السياسية والعسكرية ص: ۱۵۱.

۲ النجوم الزاهرة ۱۹۷/۷، معركة عین جالوت ص: ۱۶۵.

حوکمی شاره زایی ته واوی له جهنگداو پیشینه ی سهرکه وتنی له هه موو شه په کانی پیشدادا
 نهوا به سوکو ئاسانی ده توانی سوپاکه ی مه مالیک تیک بشکیتیت، ژماره یه ک سهرچاوه ی
 میژووی جهخت له سهر نه م ژماره یه ده که نه وه، وه کو: (جامع التواریخ، تاریخ مختصر
 الدول، تاریخ الشهابی، تاریخ الصلیبیین، تاریخ الزمان).^۱

۱- ژيانندنه وه ی گيانی جيهاد:

ئامانج له بالا بردن و جوشدانی لایه نی پوچی و په وانی (مه عنه وی) ی سوپای مه مالیک نه مه
 بوو: تامه زۆکردنی فه پیزه ی جیهاد و جولاندنی غیره تی پیاوانه بۆ به گژداچوونه وه و
 سهرشکاندنه وه ی داگیرکه ران و پارێزگاری کردنی حورمه ت و پیزی ئیسلام و ولات و ناموسی
 موسلمانان.

بێگومان هه ره موو سوپایه ک پشت به هیزی مه عنه وی ده به ستیت، هیچ سوپایه کیش
 به بی مه عنه ویات سهرناکه وی، هه ره له به ره مه یه سهرکردایه تی سوپا له گه له نه وه دا هه ول
 ده دا چه ک و که ره سه تی جهنگی تازه و چاک بێت و لایه نی ئیداری و خزمه تگوزاری وه کو
 پۆشاک و خۆراک و ته واوی پیویسته کانی تر له حاله تیکی باش دابن، به هه مان شیوه ش
 هه ول ده دات لایه نی مه عنه وی سوپا به هیز بکات و به ره و ئاستی بالای به ریت، سهرکردایه تی
 سوپای مه مالیک بایه خیکی باشی به به هیزکردنی لایه نی ئیداری و خزمه تگوزاری دا،
 پله وپایه ی میرو سهربازه کانی به رزده کرده وه، پیزی لی ده نان و خه لاتی ده کردن، پاره و مالی
 زۆری ده دانی، به لام ته واوی نه م هۆکارانه کاتین و کار ناکه نه سهر سهر باز به زووی مانده
 و مجرۆی له بیر بجیتته وه و بگه پیتته وه سهر دۆخی ئاسایی جارانی، لیتره دا هۆکاریکی زۆر
 گه وره تر هیه که نه م کاره ده کات، نه ویش عه قیده و ئیمانه، ئیمان فه رمان به جیهاد
 ده کات، نه نجامی گه له موجهیدان سهرکه وتن یان شه هیدبوونه، مامۆستا و زانا یانی ئایینی
 پۆلی کاریگه ریان بینی له هه لایساندن و گه شکردنه وه ی مه شخه لی ئیمان له دل و ده روونی
 سوپای مه مالیکدا، بلێسه که یان گه یانده نه و جیگه یه ی سهر باز به هه موو تین و توانا و
 وزه یه کیه وه بێته گۆرپه پانی جیهاده وه،^۲ ده توانین هانده ره کانی لایه نی مه عنه وی سوپاکه ی
 مه مالیک له جهنگی (عهین جالوت) دا له م چه ند خاله دا کورت بکهینه وه:

— گه وره یی قه باره ی سوپای (مه مالیک) له به رامبه ر قه باره ی سوپای دوزمندا.

— متمانیه ته واو که خودا سهریان ده خات.

۱ معركة عین جالوت ص: ۱۶۶.

۲ معركة عین جالوت ص: ۱۹۱.

- تۆلە سەندەنە وە لە و مەغلۇلانەى ولاتانىكى زۆرى ئىسلاميان داگىر كىردو وە خەلگىكى زۆريان بە ناھەق كوشتوو وە شەرەف و ناموسى موسلمانانيان شكاندو وە بى حورمەتتەكى زۆريان بە ئايىنى پىرۆزى ئىسلام كىردو وە.
- ئيمان وە قىدەى ئىسلامى گىانى قوربانيدان و گىانبازى لە دل و دەروونى جەنگا وەراندە خرۆشاند و هانيدان پىش مەرگ بدەنە وە مەرگيان لە ژيان بە لاوە خوشە وىستىر يىت.
- خۆ سازدان و ئامادە باشى تەوا و بۆ ئە و جەنگە و كۆكردنە وەى ھەرچى توانا و وزەى مادى و مەعنەوى ھەبو لە پىناوى بردنە وەيدا.
- تەمبەلى و كەمتەرخەمى دوزمى و جىبە جىنە كىردى ياسا و پىساكانى جەنگە و لەسەر ھەست نەبوون و ئىحتىيات نەكردن.^۱
- و ھەكە لە بابەتى لايەنى مەعنەوى سوپاى مەمالىكدا تىبىنى دەكەين تەنھا عەقىدە و بىروپا و پىساكانى بۆ كراو، بە ھۆيە وە كۆبوونە وە يەكيان گىرتوو وە لەسەر ئاستى يەكسانى و يەك زەمىنە دا ئاراستە يان وەرگىرتوو، ھەرچەندە سەريازانى ئىسلام لەم جەنگە دا چىن و پەگە زەكانيان ھەمە جۆربوون بە لام عەقىدە و ئيمان ھەر ھەمويانى بەرە و جىھاد ئاراستە كىرد، لايەنى مەعنەوىيان كە پىيە وە چوونە نىوجە رگەى گۆرە پانى جەنگە وە لەگەل لايەنى مەعنەوى مەغلۇلە كان بەرامبەر نەدە كرا و ئىوانيان ئاسمان و پىسمان بوو.
- ئەمە (قطن) ھە بانگى ئيمان لى دەدا و پىر بە گەرووى ھاوار دەكات (وا اسلاما) – ھاوار بۆ ئىسلام)، ھەر ھەموو سوپا بە ھەموو پەگەز و پەنگە كانيانە وە بەوپەرى مەعنەوىياتى بەرزيانە وە لە دەورەى كۆبوونە وە، ھەر ئەم بانگە ئيمانىيە بوو، دل و دەروونى سەركىدە كان و سەريازە كانى خرۆشاند و هانيدان بە ھەموو وزە و توانايانە وە بە شەوق و زەوقى سەركە و تن يان شەھىد بوون بە رەنگارى دوزمىن بىنە وە، سوپاى مەمالىك بە ھۆكارى ئەم بانگە ئيمانىيە وە بە يەك دەست جەنگا و لە زەمەنە مېژووى و ھەستيارە دا بە سەركە و رەتەرتىن زەلھىزى جىھاندا سەركە و ت.^۲
- ۵- خۆ سازدان و سوننەتى دەستگرتن بە ھۆكارە كانە وە:
- موسلمانان لە جەنگى (عەين جالوت) دا چونكە دەيانزانى چۆن ھەلسوكە و ت لەگەل سوننەتى دەستگرتن بە ھۆكارە كانە وە بىكەن سەركە و تنيان بە دەست ھېنا، ھەريەك لە

۱ المصدر نفسه ص: ۱۹۱.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۹۳.

سولتانه کانی مه مالیک شاره زاییه کی ته وای به م سوننه ته هه بوو، کاروکرده ووه کانیان ده بنه به لگه ی نه م قسه یه مان، خودای به رزو مه زن ده فره مویت: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ...﴾ (الانفال: ۶۰). واته: هرچی له تواناتا اندا هه یه له هیزو توانا تا به پشیمه ی نه سپیش ده گات بویان سازکه ن....، سرکرده کانی مه مالیک چاک له وه حالی ببوون که (جیگیرکردنی حوکمی نایینی ئیسلام) پیویستی به به کاره یانی هه موو جوړه کانی هیز هه یه، نه وان به کردارو له ماوه ی مه شق و پاهینان و نه خشه و پلان و پیکخشندا نه م نایه ته پیروژه یان ته فسیر کرد.

گرنگیه کی باشیان به سوارچاکی و نه سپسواری ددها، ده یانه ویست نه گهر سواره چووه نیو گوړه پانی جه نگو وه له گه ل شیربازیدا پمبازینیش بزانی، بویه زوړبه ی مه لیک و سولتان و میره کانی له سوارچاکه یه که مینه کان بوون، له و پاله وانه ده سترکه ره وانه بوون که له ته وای هونه ره کانی تیراندازی و نیشانه شکینی و پم وه شانندن و شیربازی و جولانه وه ی سوکی نیو گوړه پان و تیکپای هونه ره کانی تری جه نگدا پیښه نگ بوون و ده یانزانی ته وای نه و چه کانه به کاریښتن که له و سرده مه دا باووبون، هونه ری نه سپ سواری به س له سر سولتان و میرو سرکرده کان کورت هه لته هاتبوو، به لگو زوړبه ی سهربازه کان یان بلای هر هه موویان نه سپ سوار بوون و له سر سوارچاکی پاهینانیان پیکرابوو، به لای سوپای مه مالیکه وه هونه ری نه سپ سواری له پیښ هه موو هونه ره کانی تری جه نگو وه ده ژمیږدرا.^۱ سرکرده کانیان له کاتی خو سازدان و مه شق و پاهینان و ده سترگتن به هوکاره کان جه ختیان له سر نه م سیفه تانه ده کرده وه:

۱- گشتگیری و هه مه لایه نه یی:

چون مه شق و پاهینان به شی پیښه نگی سوپای ده گرت هه به هه مان شیوه ش به شی پاشکوکه شی ده گرت هه، تاقمه سهربازی بچوک و یه که سوپای گوره و سهربازو سرکرده و هیزی دریا یی و هیزی وشکانی - به بی هه لاواردن - به یه کسان ی له پاهینان به هره مه ند ده بوون، مه لبه نده کانی مه شق هه موو جوړه پاهینانه کانی به ته وای شکل و شیوازه کانی هه له خو ده گرت، هرچی چه که و که رسته ی جه نگی باوی نه و سرده مه هه بوو له ویدا به کارده هیتران و پاهینانیان له سر ده کرا، ژماره یه ک یاری و گه مه ی وه کو پیښپرکی وزوړانبازی تیدا ده کران که ده بوونه مایه ی قایمی و دامه زراوی جه سته ی سهربازو

زیادبوونی وزه و توانای بۆ پۆژهکانی جهنگ و کوشتار، به په چاوکردنی گشتگیری و همه لایه نی له بوری مه شق و پاهیتاندا، سوپای مه مالیک هاوسه نگیه کی پیکوپیتی عه سکه ری له نیۆ پیزه کانیدا و تاییه تمه ندیه همه جوره کانیدا بۆ دروست ببوو و، چوو قوناغی یه ک - دامه زراوی سوپای جهنگی و له مه ولا دهیتوانی به قورساییه کی باش فشار بخاته سهر دوزمن و که لیئی گه و ره له نیۆ پیزه کانیدا دروست بکات، له جهنگی (عهین جالوت) دا له گه ل پاراستنی هیلی بهرگری و مانه وه له سهنگه ره کانیدا، هیلی ته ماسی بهرگری سوپای مه غولی به زاندو توانی له پاست و چه په وه خۆ بگه یه نیته پشته وهی دوزمن و^۱ کاریکی له بهرامبه ردا نه نجامدا که هه رگیز به خه یالیدا نه ده هات.

ب - په یوه ست بوونی مه شقی ئیمانی و مه شقی سه ربازی به یه گه ره وه:

مه مالیک له ژیر چاودیری ژماره یه ک پاهینه ری تاییه ت به په روه رده و فیژکردن له سهر ئیمان و بنه ماو حوکه مەکانی و تیروانیی بۆ جهنگ و جیهادی کافران پاهینانیان پی ده کرا، ویپای نه مه ش قورثانیان فیژده کرا و هه ندیک له وان قورثانیان به ته واوه تی دهرخ ده کردو ده بوون به (حافظ القرآن)، له گه ل نه مه شدا ته واوی وانه کانی زانستی شه رعیان له ته فسیرو حدیث و په وشت و زماندا پی ده گوترا، پاش تاقیکردنه و هیان و ده رچوونیان و ته واوکردنی نه م قوناغه و گه و ره بوونیان، پاده ستی پاهینه رانی تاییه تی کاروباری سه ربازی (جهنگ و کوشتار) ده کرا، له سهر نه سپ سواری مه شقیان پی ده کرا، پله به پله له سوکه وه به ره و قورس کاریان له سهر ده کرا، سه رو چه کیان پی ده دراو ده بوایه له سهر پشتی و لاخه کانیان پاهینانیان کردبایه، تا نه وهی فیژی به کارهیتانی هه موو چه که کان ده بوون له هه موو حاله ته کانی پۆیشتن و غاردان و وه ستاندا مه شقیان ده کرد، ئینجا ده چوونه قوناغی مه شقی نیشانه شکینی و شیربازی وه، له م قوناغه دا مه شقیان له سهر تیرو شیرو پمبو گورزو گۆچانی پیده کرا، لیژه شدا فیژی تیراندازی و شیربازی و لیّدانی پمبو گورزو و ه شانندن و شه په گۆچان ده بوون، له دوا قوناغدا و له گۆپه پانی جهنگدا مه شقی شیوازه کانی جهنگیان به کرده وه نه نجام ده دا - که بیگومان نه مه یان گرانتیرین قوناغی پاهینان بوو - و ئینجا هه ر یه کیک له م سه ربازه مه شق پیکرا وانه جهنگاوه ریکی به هیژو دامه زراوی ئیمانی و سه ربازی لی دهرده چوو، دوا ی ته واوکردنی قوناغه کانیش له سهر پاهیتانی ئیمانی و جیهادی به رده وام ده بوو و گه شهی پیده دا - تا نه وهی ده گه یشته به رزترین ئاستی مه شق و پاهیتانی^۲ ویکرا.

۱ معركة عین جالوت ص: ۱۵۱.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۵۲، الخطط للمقريزي ۴۸۹/۲.

ج - پاهینانی به رده وام:

سهربازی مه مالیک پاش دەرچوونی له قوناهه کانی مه شق و پاهینان هه رگیز له م کاره ی کۆلی نه ده دا، به لکو ده بوايه هم له سر مه شقه کانی پېشوی به رده وام ببوايه، هم ده بوو فیږی شیوازه جهنگیه تازه کانی پوژو چه که تازه په یدابوو ه کان ببوايه، له به یانیه وه تا نیواره له گوړه پانی مه شق ده بوو، نه گه ر که شو ه و باران یان گه رما یان سهرماش بوايه ده بوايه نه و هه ر ناماده بوايه،^۱ و به رنامه ی پاهینانی بریار له سر دراوی جېبه جی کردبایه، خوله کانی عه قیده یی و عه سکه ری هه میشه کراوه بوون، ماموستایانی ئاینی به هاوشانی پاهینه رانی سهربازی بوونی به رچاویان له و خولانه دا سه لماندبوو، گوړه پانه کانی مه شق هه میشه به سهربازان جهمیان ده هات.^۲

س - تاییه تمه ندی له پاهیناندا:

تاییه تمه ندیتی له نښو نه رکه کانی سوپای مه مالیکدا ببوو کلتور، هه ر ماده یه ک چه ند پاهینه ری تاییه تمه ندی بۆ دیاری کرابوون، بۆ وینه چه ند سه رکرده یه کی سهربازی پسپوړ له بواری تیراندازیدا بۆ پاهینانی نه سپ سواره سه ره تاییه کان ته رخانکراوون، چه ند کتیب و که ته لۆکیان له سر نه م چه که و پارچه کانی و چوڼیه تی پیکه وه به ستو و لیکه له شاهاندنی و به کاره یینانی له گوړه پانه کانی جهنگدا داده نان و وانه یان له سر ده گوته وه، به م شیوه یه له پووی نه زه ری و کرده ییه وه پاهینانیککی باشیان پی ده کردن، تا کاتیک سهربازی تیرانداز شاره زاییه کی زیاد له پتویستی له سر تیروکه وان په یدا ده کردو به وپه پی ورده کاریه وه به کاری ده هیناو، چالاکانه نیشانه ی پی ده هه نگاوت.^۳

هه ر پاهینه ریک به پیی ئاستی شاره زایی و زانیاری خوی یه کیک له م (۳) پلانه ی ده درایه: (ماموستا، ئوستاد، سه رۆک)، تا له تاقیکردنه وه و پشکنین دهرنه چوبایه نه یده توانی پله ی ماموستایه تی بېریت و خوی بگه یه نیتته پله ی ئوستادییه ت، یان پله ی ئوستادییه ت بېریت و بچیتته پله ی سه رۆکی ده بوايه بۆ پله برین به ره مه نوسینیک یان شاره زاییه کی زانستی سهربازی پېشکه ش کردبایه.^۴

۱ الخط ۴۸۹/۲، معركة عين جالوت ص: ۲۵۲.

۲ معركة عين جالوت ص: ۲۵۲.

۳ المصدر نفسه ص: ۲۵۳.

۴ المصدر نفسه ص: ۲۵۴.

مەمالىك دوابەدوای خۆسازدانى جىيەدى و دەستگرتن بە ھۆكارەكانەوہ سەرکەوتنىكى بى پەزاو مەزنيان بەسەر مەغلۇدا تۆمار کرد، ئەوان بە ئامانجى دانانى فشارىكى قورس لەسەر مەغلۇل وەشاندىنى گورزىكى كاريگەرى گورچوبەر لە سوپاكانەيان ھەستان چەند كاريكى بە پەلەيان ئەنجام دان، گرنگرتنيان:

• وەلامدانەوہى خىراى زەنگى ھىرشى مەغلۇل:

مەغلۇلەكان پىش ئەوہ پەلامارى ھەر ولاتىكىيان دابايە ئاگادارىنامەيەكيان ئارپاستەى سەرۆك يان سەرکردايەتى ئەو ولاتە دەکرد، نامەكەيان بە چەند نۆردراوئىكى خۇياندا دەناردو ئەم چەند بابەتانەى لەخۇ دەگرت: (كارو كردهوہ باشەكانى مەغلۇل، جۆرو شىوانى گورز وەشاندىنى سوپاى مەغلۇل لەو سوپاو ولاتانەى پووبەپوويان بوونەتەوہ لە كوشتوبى بە كۆمەل و پووخاندنو وئرانکردنو سوتاندن، بانگھىشتى خۇ بەدەستەوہدانو سەردانەواندن بۇ مەغلۇل)، جا ئەگەر سەرۆكو سەرکردەكانى ئەو ولاتە خۇيان و ولاتيان بەدەستەوہ نەدابايە، شەپو پىكدادان و پەلامارىكى توند دەستى پىدەكردو ھىچ شتىكى لەدوای خۇى بەجى نەدەھىشت و ھەر ھەموى پادەمالى،^۱ ھەرچى مەمالىك بوون لە شەپو پىكدادانى گەل مەغلۇل دەترسان، دەترسان خراپيان بەسەر بىنن، نوینەرەكانى ھۆلاكۇ لە پىش جەنگى (عەين جالوت) دا بە خۇيان و (ئاگادارىنامە) كەيانەوہ گەيشتە لای (قطنى سەرۆكى ولات، نامەكە ھەرپەشەى زۆرى لەخۇ گرتببون، گرنگرتن خالەكانى برىتى بوون لە، يان جەنگ يان چۆلكردنى ولات،^۲ بەلام سەرکردايەتى مەمالىك بە كوشتنى نوینەرەكانيان و لىدانى تەپلى جەنگ و خۆسازدان بۇ پووبەپووبوونەوہ وەلامى ئاگادارىنامەكەى مەغلۇيان دايەوہ.^۳

• ئەنجومەنى جەنگ:

ئەنجومەنى جەنگى سوپاى مەمالىك پاستەوخۇ دوابەدوای ئاگادارىكەى مەغلۇل كۆبوونەوہى ئاناسايى خۇى بە سەرۆكايەتى (قطنى سولتانى ولات و ئەندامىتى ھەريەك لە ئەتابەك و مەرەكانى سوپاو شىخ الاسلام قازى و زانايانى ئاينى ئىسلام سەردەستەى ھىزە سەدكەسيەكان و پىوماقولانى ولات گریدا، گرنگرتن كارەكانى كۆبوونەوہكە برىتى بوون لە: (چاوپىدا خشانەوہيەكى پەوا (شەرى) بوونى جەنگ، كۆكردنەوہى سەرباز (ھىزى بەشەرى)، پاگەياندىنى نەفىر عام و مەشقردن، دابىنکردنى چەك و خۆراك، ئامادەكردنى

۱ المصدر نفسه ص: ۳۰۱.

۲ معركة عين جالوت ص: ۳۰۲.

۳ معركة عين جالوت ص: ۳۰۲.

پاره و سامانېکي زياد له پټويست، دانان يان ديارى کردنى سهر کردهى گشتى جهنگو
ميره كانى گه لى و هه موو نه وانه ش نه پكانى سوپاو سهرده سته يى تا قمه سهر بazine كانيان
پټكه پټنا بو،^۱ گفت وگوو پاگوپينه وه ده ستي پټكرا، هه نه نداميك پاوبوچوونى خوئى
به پوون و پاشكاوى ده خسته پوو، به شيوه يه كى به رپرسانه پاكانيان هه لسه نگاندن، دهره نجام
نه نجومه نى جهنگ كڙبوونه وه كهى خوئى به دهر کردنى برپاريكى ميژوويى بو خو سازدان
به ره و جهنگى يه كلاك ره وه كڙتايى پټه پټنا.^۲

• خو سازدان بو جهنگ:

به خاترى نه مه نه م كارانه نه نجامدران: كڙکردنه وهى خه لك، بلاو كړدنه وهى پټنمايه كانى
نه نجومه نى جهنگ، دابه شکردنى ميوه ره كانى شه پ، بايه خدان به ده سته ي پټشهنگى
سوپا، داكوكى كردن له سهر بالا بردنى چه نديتتى و چو نيتتى، گرنگيدان به كه مين دانان و چاو
به سته كيكردى دوژمن، هه لټبزار دنى كات و شوپنى جهنگ، ناوچه ي چه ق تيدابه ستن،
پاشقولگرتن له دوژمن و پاوه دونانى، سهر لى تيك دكانى ستراتيژى، پاراستنى جهنگاوه رو
دهرچوون به زيانى كه مه وه، پريزه ندى نښان هيزه كانى سوپاي شه پكرو، شه پكردن به
سهره و به پريز، نه نجامدانى جهنگى ستراتيژى به پټكه لشاخانى سوپايى و پوسته ي جهنگى و
هو كاره كانى گه ياندن، له بهرچاوگرتنى هاوسهنگى هيزه كان، برپارى گه يشتن به ئامانچ،
به ده سته پټناني سهر كه وتنى سياسى كه به ده ورى خوئى ده بيته پټشهنگ بو به ده سته پټناني
سهر كه وتنى سهر يازى،^۳ و نه م هه نگاوانه و چه ند هه نگاو يكي تريش كه له پټناوى
به ده سته پټناني سهر كه وتندا پو لى كاريگه ريان گيړا.

۶- نه خشه ي ريكوپيك:

سهر کرده كانى مه ماليك به دانانى نه خشه ي به هيزو جټبه جيكر دنى و زانين و ناسينى
قانونه كانى جهنگ و هه موو نه و بنه مايانه ي پو لى گرنگ له پټناوى به ده سته پټناني سهر كه وتندا
ده گيړن به ناوبانگ بوون، نه گهر به وردى بپروانينه جهنگى (عهين جالوت) و هه موو نه و
جهنگانه ي مه ماليك نه نجاميان داون، به ته واوه تى بومان پوون ده بيته وه كه سهر کرده كانى
مه ماليك هه موو نه و قانون و بنه مايانه يان سهرتاپا جټبه جيكر دوون، به تاييه تيش
سهر کرده يه كى وهكو (ظاهر بيبرس) كه به خودى خوئى له م جهنگه و چه ند جهنگيكي ترى
دواتردا به شدارى كرد.

۱ معركة عين جالوت ص: ۳۰۲.

۲ المصدر نفسه ص: ۳۰۳.

۳ المصدر نفسه ص: ۳۰۱-۳۰۳.

أ - پاشەكە وتکردنى ھىز: (قطنى) سەرکردەى گىشتى ھىزە جەنگاۋەرەكانى مەمالىك نەيدەۋىست ھەموو ھىزەكانى سوپاكەى لە جەنگى (عەين جالوت) دا بەشدارى بگەن، خودى خۆى سەرکردايەتى ھىزە سەرەكەكەى دەکرد، (بىبىرس) یش سەرکردايەتى ھىزى پېشەنگى دەکرد، (بىبىرس) - كە گەيشتە نىو خاكى فەلەستىن - لەگەل مەغۇلە ئىشكەچكەكانى دەورەى غەزە شەپكى دەستەۋىەخەى كرد،^۱ ھەردوك ھىزى قۇلى راست و قۇلى چەپىش بە ژمارەى بەرامبەر لەگەل ھىزە بەرامبەرەكانى مەغۇل پېكەلشاخان،^۲ (قطن) جەختى لەسەر ھاۋسەنگى ژمارەى نىۋان تاقمە جەنگاۋەرەكانى خۆى و تاقمە جەنگاۋەرەكانى دوژمن دەكردەۋە، لەبەر ئەمە ھىزەكانى خۆى بەم شىۋەىە دابەش كردن، ھىزىكى پېشپەۋى لە بارى پېشەۋەى سوپاكەى دانا، ھىزىكى تىرى بۇ تىكچېرزانى نىزىك و يەككى تىرىشى بۇ تىكچېرزانى دوور دانا، ھىزى چۈارەمى بۇ بۆسەدانان و ھىزى پىنجەمىشى بە مەبەستى شەپروشتن و بەرپىگرتن و جەلەككەشكردنى دوژمن بۇ ناۋچەى نەخشە بۇ دائىراۋى شەپ دانا،^۳ (بىبىرس) سەرکردەى ھىزى پېشەنگ (پېشپەۋە) لە پىگەى (عەين جالوت) دا بە شىۋەى ھىزى پارتىزانى و بۆسەدانان جەنگىكى تەكتىكى پىكوپىكى لەگەل دوژمن كىرد و بە بەكارھىتەنى سەربازانىكى كەم زىيانىكى گەورەى لە دوژمندا،^۴ پاش بىردنەۋەى جەنگەكە و شەكستى مەغۇلىش چەند تاقمە جەنگاۋەرەكى گونجاۋى بەسەر پىۋبەنى ئەو ناۋچەدە بىلاۋكردنەۋە كە مەغۇلەكان پىياندا ھەلەدەھاتن.^۵

ب - كۆكردنەۋەى سوپاكان لە خالە سەرەكەكان: كاتىك وادەى بەرەنگارىۋونەۋەى مەغۇلەكان لە (عەين جالوت) نىزىك بۆۋە، (سەيف الدىن قطن) سوپاى مىصرى كۆكردەۋە و نامەشى بۇ سوپاى شام نارد بە ئىمكاناتى تەۋاۋەۋە خۇسازدات و نوپىنەرى بەسەر گوندىشىن و پەۋەندەكاندا بىلاۋكردنەۋە كە ھىزە عەشائىرەكانى خۇيان بۇ جىھادكردنى پىي خودا ئامادە بگەن، ھەموو ئەم ھىزانەى شام و عەشائەر بە ھەموو ھىزو تۋانايانەۋە لە دەورەى سوپاى مەمالىك گىردبۋونەۋە و بەرەو (مىرج بن عامر) بەپىكەۋتنو، لەۋىشەۋە يەكپارچە بە ئاراستەى (ساحل) مىصرى پۇيشتن، سوپاىكى ھەمەپەگەزى لەم شىۋەىە

۱ دائرة المعارف الاسلامية ۳۶۳/۴، معركة عين جالوت ص: ۲۸۲.

۲ معركة عين جالوت ص: ۲۸۳.

۳ ذيل الزمان، اليوناني ۳۶۱/۱، معركة عين جالوت ص: ۲۸۲.

۴ معركة عين جالوت ص: ۲۸۳.

۵ المصدر نفسه ص: ۲۸۳.

کاتیک په دې ده گړتو پیزه کانی پیکه وه جوش دده دات سرکه وتنی حه تمی مسوگر ده کات،^۱ نه مه به فیعلی له (عهین جالوت) دا هاته دی.

ج- فشارخستنه سر دوزمن: کاتیک سه لته نه تی مه مالیک به توندی وه لامی ناگادارینامه کی مه غولی دایه وه له (عهین جالوت) یش سوپاکه یان چیا ناسا- له به رامبه ر سوپاکه یان پاوه ستا- پاشان تیکی شکاندو دوی که وت تا شمشیری له سر گهردی زورینه ی ه لاتووه کانیان دانه نا کولی لی نه دانو پزگارېووه کانیشیانی به ره و چواره وده ی سنوره کانی شام په راگنده کردن، نه مانه هر ه موویان فشاری گهره ی مه مالیک بوون له سر مه غوله کان،^۲ که گرنگترینیان خوی له په تکرده وه ی ناگادارینامه که و کوشتنی نوینه ره کانیاندا ده بینیه وه،^۳ له لایه کی تره وه سه رسوپای مه غول له زوری ژماره ی سوپای به رامبه ری سه رسام ببوو و ترسو دلپاوه که دایگرتبوو، زور داوی له سه رووی خوی کرد هیزی به هاواره وه بنیرن و هاوسه نگیه که له نښان ه ردوک هیزه شه پکه ره که دا دروست ببیت،^۴ به لام سوپای مه غول به ناچاری له ناوچه یه کی نه گونجاو و نه خوازودا توشی به توشی شه پی په لاماریکی خیرا بډوه،^۵ مه غوله کان هر که لیتنیکیان له سوپای مه مالیک ده کرد، (قطنی) سه رکرده خیرا که لینه کی پر ده کرده وه، خوپاگریه کی بی په ز له به رامبه ر تاووتینی مه غول تومارکرا، به تاییه تی له راستی قولی چه پدا - که خه ریک بوو شکست بخوات - به لام (قطن) توانی به کومه کی هیزه کانی تر قهره بووی بکاته وه و هلی ستینیتته وه،^۶ فشاریکی تر هیرشه بریسو ناساکه ی سوپای مه مالیک بۆ سه ر سه رکرده ی سوپای مه غولی و کوشتنی بوو،^۷ هره ها کاتیک مه غوله کان شکان، سوپای مه مالیک فشاریکی گهره یان خسته سه ر مه غوله کان، وازیان لی نه ده میتان و لیرو له وی له ه موو پیکاوایانه کان بۆسه یان بۆ داده نان و ده یانکوشتنو ده یانگرتن و پوایان ده نان تا نه وه ی به ته واوه تی له ولاتی شامیان به ده رنان.^۸

۱ المصدر نفسه ص: ۲۸۳.

۲ تاریخ عجائب الآثار فی التراجم والاخبار ۲۹/۱، معركة عین جالوت ص: ۲۸۵.

۳ جامع التواریخ ۳۱۳/۲، معركة عین جالوت ص: ۲۸۵.

۴ بدائع الزهور فی وقائع الدهور ۳۰۵/۱، معركة عین جالوت ص: ۲۸۵.

۵ معركة عین جالوت ص: ۲۸۵.

۶ النجوم الزاهرة ۷۹/۷، معركة عین جالوت ص: ۲۸۵.

۷ النجوم الزاهرة ۳۱۶/۲، معركة عین جالوت ص: ۲۸۶.

۸ جامع التواریخ ۳۱۶/۲، معركة عین جالوت ص: ۲۸۶.

ح- دروستکردنی موفاچه ئه: له م جهنگه دا سه ره تا مه مالیک ژماره یه کی که میان له بهرچاوی مه غۆلدا پانواندو زۆرینه ی ژماره ی سوپا سه ره که کان له چیا و گرده کان و بن بهردو نۆ دره خته کانی (مرج بن عامر) خۆی مه لاس دابوو، به م شیوه خۆپاگری و پۆ چه سپاوی سوپای مه مالیک و دروستکردنه وه ی جهنگیکی تازه و دانانی که مین و بۆسه و گه پان و سوپانی تاقمه ده وره یه کانی مه مالیک له بهرامبه ره یزه کانی مه غۆل و تۆقاندنی ته وای هیزه کانیان و خۆپاگریه کی سه رسوپه یته رانه له بهرامبه ره هیرش و په لاماره یه که له دوايه که کانی مه غۆل، هه مو ئه مانه (کتبغا) ی سه رکرده ی مه غۆلیان تووشی سه رسامی و دلّه پاوکی کردبوو، دوايه نگاوی سه رکه وتنی مه مالیک ده رکردن و پاوه دونان و کوشت و بر کردن و تۆله سه ندنه وه له مه غۆل بوو که بوو به موفاچه ئه یه که هه رگیزاوه رگیز مه غۆله کان چاوه پوانی ئه وه یان نه ده کرد، ئه م موفاچه ئه یه وای له سوپای مه مالیک کرد ئامانجی سه رکه وتن بپیکیت.^۱

س- پوونی ئامانج: هه رکه (قطن) ی سولتانی مه مالیک نوینه ره کانی هۆلاکۆی کوشتن و برپاری جهنگی له دژی مه غۆل پاگه یاند، ئامانجه که ی خۆشی به پوونی پاگه یاند: که خۆی له له نۆبوردنی سوپای مه غۆل و ته فروتونا کردنیدا ده بینیه وه،^۲ پێش پاگه یاندنی ئه م ئامانجه، نه خشی جهنگو به کاره یانی پیاوانی پالّه وان و شۆپه سوارو ئاماده کردنی ته وای ئامرازو که رهسته جهنگیه کان و مالّو سامانیکی باش، که له پێی به دیه یانی ئه م ئامانجان وه ئامانجی کۆتایش واته له نۆبوردنی سوپای مه غۆل به ئاسانی جیه جی ده بیت،^۳ پێکه وتن له گه لّ خاچه رسته کانی (عه کا) تا به بئ لایه نی خۆیا نه وه پا به ند بن^۴ یه کیکی تر بوو له و ئامانجان ه ی پێکانی ئامانجی کۆتایی مسۆگه رتر ده کرد.

ش- تاقمه پارتیزانه کان و خۆشکردنی ئاگری شه پ: پێش ده ستپیکردنی جهنگ، (قطن) تاقمه پارتیزانه کانی سوپاکه ی دابه شکردن، کاتی که قوڵی چه پی سوپاکه یان لاوازی لّ ده رکه وت، هیزه پارتیزانه کانی بۆ ناردن و به هیزیان کرده وه، لێره دا زانایی و هه لگه وتویی سه رکرده ی سوپاکه ی ده رده که ویت، که چۆن توانی به هۆی ئه م تاقمه یه ده کانه وه ئه و که لێناه پڕ بکاته وه که به هۆی په لاماری مه غۆله کان له قوڵی چه پی سوپاکه ی که وتوون و

۱ معركة عين جالوت ص: ۲۸۶.

۲ معركة عين جالوت ص: ۲۸۷.

۳ اعلام النبلاء، بتأريخ حلب الشهباء ۲/ ۲۹۰-۲۹۱.

۴ معركة عين جالوت ص: ۲۸۷.

له هه مان کاشدا توانی به هوی هیزه تاییه تیه کانی خوی بهر به هیژشه بی ټه مانه کانی مه غول بگریټ و له جیی خوی پایوه ستنیت و نه یه لیت چیر بیته پیښه وه،^۱ هه روه ها توانی هه ندیک که رتی هیزی پیښه وه بگوازیته وه و له گهل ټاقمهی دوه مه دا پټکیان بخات و دژه هیژشکیان پی بکات، به په له و له چالاکیه کی سه رسوپه ینه رانه دا توانیان هه موو ټه و که رته هیژانه ی مه غول له نښو بهرن که ریزه کانی سوپای مه مالیکیان به زانډبوو خویان به نیتوجه رگی موسلماننه کاند کړدبوو، وپرای ټه مش (قطن) بۆ دواچارو له مهیدانی جهنگدا توانی زانیاری ته واوله سه ر لایه نه به هیژو لاوزه کانی سوپای مه غول وه رگریټ و سه رله نوی ټه سه ر بڼه مای ټه م زانیاریانه سوپاکه ی پټک بخاته وه و به گژ دوژمنیدا بکاته وه.^۲

ع- خیرایی چالاکیه جیهاده کان: سه رکرده ی بالای سوپای مه مالیک، ته نها به بیستنی هه په شه کانی مه غول هه لویستی وه رگرت و خیراو به بی دواکه وتن ټاماده باشی سوپای راگه یانډو کوبوونه وه ی ټه نجوومه نی جهنگی گریډاو چهند کاریکی به په له ی بۆ خۆ ټاماده کړدی جهنگ ټه نجام دان، هیزه کانی سوپاو عه شایه ر به په له و بی دواکه وتن به دهم بانگه وازه جیهاده که یه وه و به رهنکاربوونه وه ی دوژمن هاتن، ټه ویش به په له و پیش ټه وه ی سوپای مه غول پیښه وه ی بکات و خوی به نښو خاکی مصردا بکات و له نښو مالی خویدا له مه مالیک بدات، به خوی سوپا ټاماده کراوه که یه وه سنووری مصری به زانډو بۆ پووه پووبوونه وه ی دوژمن زه مینه یه کی گونجاوی له نښو خاکی شامدا ټاماده کړد، لیږده دا پیویسته ټاماژه به و پوله گرنه بکه ین که (بیبرس) ی سه رکرده ی هیزی پیښه نگی سوپای مه مالیک له غافلگیرکړدی خیرای هیزه مه غوله ټیشکچیه کانی دوه وه ی غه زه ټه نجامی داو هه موو هه ول و خه ونه خۆشه کانی (بایدر) ی سه رکرده ی سوپای مه غولی بردنه وه هیچه.^۳

ص- هه والگری عه سکه ری: (قطن) هه والگریه تاییه ته کانی خوی بلاو کړدنه وه و بۆ ټه م کاره ی پشتی به و جوړه خه لکانه ی ناوچه که به ست که زور پقیان له مه غول ده بۆوه و به دهم خواست و پیویستیه کانی سوپای مه مالیکه وه هاتبوون، هاوکات له گهل ټه مه دا سوپاکه ی مه غول زور پشتی به م بابه ته نه به ستبوو، به لکو زیاتر پشتی به هیژو پیژو دامه زراوی و توندو تیژی خوی ده به ست و زور گوئی به دوه وروبه ر نه ده دا داخوا چی تیډا پووده دات، هه لویستیښی له به رامبه ر هه موو ټه و خه لکانه وه رنه ده گرت که هاموشوی نیو

۱ النجوم الزاهرة ۷/۷، معركة عين جالوت ص: ۲۸۸.

۲ معركة عين جالوت ص: ۲۸۸.

۳ المصدر نفسه ص: ۲۸۸.

سەربازگە كانيان دەكردو ژمارە يەكيان زانىيارىيە وردو درشتە كانى نىو سەربازگە مەغلۇيان وەردەگرتو وەكو خۇي بۇ مەمالىكىيان دەگواستەو،^۱ وئېراي ئەمەش كاتىك (بېيرس) لەگەل ھىزە مەغلۇ ئەشكچىيەكە مەغلۇ تىككىگىرا، تۈانى چەند ھەوالىكى پاست و دروست دەريارەي تۈانى سوپاي مەغلۇل و جموجۇلە كانى و چەك و چۆلە كانى و سەركردە كانى وەريگىرەت،^۲ پىشداش سەرانى سوپاكەي مەمالىك حىسابى چاودىرى كىردى ناوچەكە و زانىنى جموجۇلى سوپاي مەغلۇل كىردىبو، بۇيە پىش ئەو سوپاكەيان داخىلى شام بىكەن چەند تاخمە چاودىرىكىيان بە نەينى لە پىش خۇياندا پەوانەي ئەوئ كىردىبون،^۳ (دەزگاي پۇستەي سەربازى مەمالىك) كە بە سەركەكەي دەگوترا (خەبەردار) و لەم بوارەدا تاييە تەندى پەيدا كىردىبو يەككى تىر بو لە و سەرجاوە ھەوالگىريانى سوپاي مەمالىك پىشتى پى دەبەستىن، كارمەندانى ئەم دەزگايە ھەوالى بارودۇخى دوزمىيان پادەگەياندو لايەنە خەتەرنەك و مەترسىدارە كانيان دەستىشەن دەكردن و ھەموو ئەو گروپە تىكەدەرو سىخوپانە شىيان دەناساندن كە بۇ حىسابى بەرژەو ھەندى مەغلۇل كاريان دەكرد،^۴ بىگومان دەزگاي ھەوالگىرى لە رابردو و ئىستەو داھاتووشدا پۇلى كاريگەرى لە سەركەكە كان گىپاوە و دەگىرەت، كاتىك سەرانى سوپاي مەمالىك ئەم ھۆكارەيان خستەگەپ كاريكى دروستيان ئەنجامداو، بەھۇي ئەم ھۆكارە و ھۆكارە دروستەكانى ترەو تۈانىيان بېياري ساغو سەلىم دەرەكەن و ئامانچ وەكو خۇي بېيىكن و سەركەكتەن بە دەست بېيىن.

۷- دۈۋرىيىنى و سىياسەتى ھەكىمانەي (سيف الدين قطز):

(قطز) پىش وەرگىرتى پۇستى سەلتەنەت، ھەستى بە ھەموو ئەو مەترسىيە دەكرد كە لە بەرامبەر دەولەتى مەمالىكدا پاست بېيۈنەو، بە تاييە تىش مەترسى مەغلۇلەكان كە خۇيان بە نىو جىھانى ئىسلامدا كىردىبو، كوشت و كوشتارو وئرانكارىيەكى سەرسوپھىنەريان ئەنجام دابو، ماوہى چەند پۇژيان چەند مانگىكى تىش لافاۋى ھىرشەكەيان دەگاتە شام و مصر، بۇيە لە پىناۋى بەرگىرتى ئەم لافاۋە و كۇتايى پېيئىنانى ئەم مەترسىيە دەبىت ژمارەيەك كاري سىياسى ئەنجام بدىيىن، لە و سەردەمەدا مەمالىك - ي تۈرك - عەرشى

۱ معركة عين جالوت ص: ۲۸۹، المغول للعيني ص: ۲۵۹.

۲ تاريخ ابن الوردي ۲/۲۹۳، معركة عين جالوت ص: ۲۹۰.

۳ ذيل مراء الزمان ۱/۳۶۶، معركة عين جالوت ص: ۲۹۰.

۴ تاريخ الحضارة الاسلامية في العصور الوسطى ص: ۲۸.

۵ معركة عين جالوت ص: ۲۹۱.

سه لته نه تي مصريان له نه يوبيه كان - ي كورد داگير كړد، ژنيكي وه كو (شجرة الدر) له سهری دانيشت، كيښه كاني نيوخوش دروستبون و پرته وازه يي و ليكخويندن سهری ه لدا، له به غدا خه ليفه به حوكمراني (شجرة الدر) - وه كو ژن - قايل نه بوو، پاشان (شجرة الدر) بؤ شه رعاندي سه لته نه ت و قايل كړدني خه ليفه شوی به مير عزالدين ثانيه ك كړدو له با تي خویشی كړدی به سولتان، هينده ي نه خاياند ململاني و دوو به ره كي له نښان سولتان و سولتانه خندا پووي داو سهری كيښا بؤ كوراني ه ردووكيان، نينجا (علي كوپي ثانيه ك) - كه ميردمندال بوو - چوو سهر عه پش، به لام به هو ي كه م ته م نه يوه نه يده تواني كاروباره كان وه كو پتويست ه لسوپي نيت، (قطن) جيگري سهر وه سي تي (سولتان علي) ي ميرمن دال بوو، ده شيزاني شه پيكي سامنا ك و يه كلا كه ره وه له به رده م ده ول تدا خو ي زه ق كړدو ته وه، بويه ويستی له بواړی سياسي و عه سكه ري دا زياتر نازادو ده ست ناوه لا بيت، به خاتري نه م له هه و ليكي سياسيانه يدا تواني سولتاني ميردمندال له پوسته كه ي لادات و پاشان بؤ خو ي جيگه كه ي بگري ته وه، هه رچه نده نه م هه نكاوه ي (قطن) به نيسبت جه نكي چاوه پوانكراوي مه غول وه گرنك بوو، به لام ژماره يه ك له (ميراني مه ماليكي به حري) كاتي ك ده سته و ستاني خويان له به رامبه ر پړژه ناماده كراوه كه ي (قطن) دا بينيه وه - كه بؤ چاكسازي و نو ي بونو وه ي ولاتي ناماده كړد بوو -، به ره و لاي (مه ليك مغيث) ي حوكمراني (كرك) هه لاتن، له دږي (قطن) له گه ل (مه ليك مغيث) پيگه و تن، له سالي ۶۵۵ ك/۱۲۵۷ زي دا به ره و (مصر) داگه پان، به لام (قطن) پيلانه كه ي پوچه ل كړدنه وه و به سهر ياندا زال بوو، خه لك يكي نوري لي كوشتن و به ره و دواوه تيكي شكاندنه وه،^۱ نيدی نه يه يشت نه مانه چي تر گه م به هيمنايه تي ده ول ت بكن و له به رامبه ر به ره نكار بونو وه ي هير شه چاوه پوانكراوه كه ي (مه غول) دا ناسته نكي بؤ دروست بكن، خوپاگران و شيلگيرانه له سهر چالاكيه سياسي و چاكسازيه كاني ولات و پاكسازي كړدني له ناشوبه نيوخوييه كاني و يه كړيز كړدني هيزه كاني دا له كار دا بوو، تا كاتي جه نكي (عين جالوت) نزيك بؤ وه و سام و ترس زيادي كړد، بويه به چاكي زاني له پيتاوي بردنه وه ي شه په كه دا له گه ل مير ه پاكردو وه كاندا ناشت بيت ته وه و له سهر كړد يه تي كړدني سوپا داو شاره زايي هونه ره كاني جه نگدا سوديان لي و ه ريگري ت.^۲

پاي نيوخوي ولات له سهر به ره نكار بونو وه ي مه غول يه ك ده نك بوو، نه م يه ك ده نكيه كؤبونو وه ي (نه نجو م نه ي جه نك) ي به ره م هيتا، كه ته واوي زانايان و سياسي ته م داران و عه سكه رتاران و پياو ماقولاني ولاتي تي دا ناماده بوون، به م شيوه يه يه كي تي نيوخوي به

۱ النجوم الزاهرة ۶/۷، ۴۷، معركة عين جالوت ص: ۳۳۲.

۲ تشریف الايام والعصور في سيرة الملك المنصور ص: ۲۶۴.

ئەنجام گەشت. ^۱ ئىنجا بايەخى بە بارودۇخى سىياسى دەرەوہ داو، پەيمانىكى ئاشتى لەگەل خاچپەرستەکانى (ساحل) گریداو، بەلئىنى لى ستاندن بەبى لایەنى بمىننەوہ و پىگەش بدەن سوپای مەمالیک بە ھەریمەکەياندا گوزەر بکات، بەم شىوہیە لە دوو بەرەوہ شەپى نەکرد، لە (عەین جالوت) دا دەستەویەخەى مەغۇل بۆوہ بەسەریاندا زال بوو، دواى کوتایى ھاتنى جەنگەکە و پاکسازیکردنى شام لە مەغۇلەکان لەسەر کارو چالاکیە سىياسى و ئىدارىەکانى بەردەوام بوو، پەيامنیرى بە ھەندىك ولاتدا بلاوکردنەوہ و ھەوالى سەرکەوتنەکەى پى پاگەيانندن، یەکىتى نىوان (شام و مصر) پاگەيانند، بەم شىوہیە پایەکانى ھىمانیەتى و ئارامى سىياسى چەسپاندن، لە بواری ئىدارەشدا ولات - ی شام - ی پىکخستەوہ و والیەکانى خۆى بەسەر ھەریمەکانیەوہ دامەزراندن و دەستى بەسەر ھەموو ئەو ناوچانەدا گرت کە پىشدا مەغۇلەکان داگیریان کردبوون، ^۲ ھەموو ئەمانە دەبنە بەلگە بۆ (سیف الدین قطن) کە پیاویکی دوربین بووہ و لە لایەنى سیاسیشەوہ پیاویکی تەمامەیار بووہ.

۱- زۆربوونی سیفەتەکانى (تایەفە سەرکەوتووہکە):

(سیف الدین قطن) ھەروا لە خۆرا دەرئەکەوت، بەلکو لەسەر بنەمای پەرەدەییەکی زانستى پىزەوی ئەھلى سوننەت و جەماعەت گەرە بوو، ئەگەر تەماشایەکی خۆى و ئەو جیلەى گەلى بکەین - کە خودا بە سەرکەوتنى (عین جالوت) بەھرەمەندى کردن - سیفەتگەلىكى زۆر زەوہندى تایەفە سەرکەوتووہکە (الطائفة المنصورة) یان تىدا دەخویننەوہ، گرنگترینى ئەو سیفەتانە:

۱- لەسەر ھەقبوون: تایەفە سەرکەوتووہکە یان سەرخواوہکە بە پىچەوانەى عاممەى موسلمانان ھەمیشە پابەندى (ھەق) ن و بە دواى ئەودا ھەنگاو ھەلدەگریت، کاتیک زۆرەى خەلک پشتى تى دەکەن، ئەوان بەوپەرى دلسۆزیەوہ لە دەورى کۆدەبنەوہ و پابەندى دەبن، (ھەق) بە چەند شتىكى دیارەوہ دەناسریت، ھەرگەلىک دەستیان پىوہبگریت دەبیتە تایەفەى سەرکەوتوو:

- دلبەستنى بەردەوام بە عەقیدە و ئیمانى ئىسلامى، پابەندبوون بە سوننەت و پىوشوینى پىغەمبەر (ﷺ) و ھاوہلەکانى، خۆدوورگرتن لە بیدعە و بیدعەچیان، تىگەىشتنى ئەھلى سوننەت.

۱ معركة عین جالوت ص: ۲۳۲.

۲ تاریخ مصر، أسکندر عمون ص: ۱۹۶، معركة عین جالوت ص: ۳۳۳.

— به رده وام بوون له سهر په وشتو خوه په سنده ديارو نادياره كانو، خوپاراستن له هوه سبازي و هه موو هوكاره كاني لاداني په وشتي.

— به رده وام بوون له سهر جيهادي نه فسو مال و فرمان به چاكه و بهرگري له خراپه و بهرپاكردني هق.

ب- فرماني خودا پاده په پټي: كاتيك پيغه مبه رمان (ﷺ) وه سفي تايه في سهر كه وتوو ده كات، به پاشكايي هم تاييه تمه نديان ده خاته پالو ده فرمويت به فرماني خوداوو پاده په پټ، بيگومان (قطن) ناوي خوي ليهيټناو به گويزه فرمانه كاني خودا له (ناماده باشي و، نه خشه دانانو، بهرگرگريدن له نيسلامو موسلمانان) په فتاري كرد.

ج- جيهاد له پټي خودادا ده كات: فرموده كاني پيغه مبه ر (ﷺ) به م شيوه په وه سفيان ده كات: ((يقاتلون على الحق))،^۱ واته: له سهر هق جهنگ ده كنه يان ((يقاتلون على امر الله))،^۲ واته: به گويزه فرمان و برياري خودا ده جهنگن، بيگومان (سيف الدين قطن) و سوپاكه ي جيهادي شريعان پاپه پاندو له پټي خودادا جهنگان و بهرهنگاري بيټاو په پان و دوژمناني خودا بوونه وه،^۳ له بهر همه بوو خوداي بالاده ست له (عين جالوت) دا سهر كه وتني پټي به خشين.

د- پټي چه سپاوو خوپاگره: خودا (جل جلاله) خوپاگري و سه قامگري تاييه ت كړدوه به تايه في سهر كه وتوو وه، بينيمان كه (سيف الدين قطن) و سهر يازه كاني له جهنگو جيهاده كه ياندا چوڼ به سيفه تي پشوو دريژي به هيژو سه برو ته حه مولى جوان خويان چه كدار كړدو هيژي زولم و ستم نه يتواني له سهر خه ت لاياندات و توژ قاتيك له نامانجه پيروزه كه يان دوور خاته وه، له بهر همه په پيغه مبه ر (ﷺ) به م جوړه وه سفيان ده كات: ((لا يضرهم من كذبهم ولا من خالفهم ولا يبالون من خالفهم))،^۴ واته: نه نه وانه باوه پريان پټي نين و نه نه وانه ش دويان ناتوان زيانيان پټي بگه ينن، نه وانشي كوي به دژه كانيان ناده ن.

هم دهر پرينه پيروزه ي پيغه مبه ر (ﷺ) نامازه به و تيكوشه رانه دده ن نامانجي خويان دهناسن و به پټي خوياندا ده پوڼ و ناو له گيچه لي دوژمنان و بروبيا نوو و ناسته نكي به زيوان و درو بوختاني دوژمنه دلپه شه كانيان ناده نه وه و خوپاگران و سه قامگيران و

۱ سنن ابي داود، كتاب الجهاد رقم: ۲۴۸۴.

۲ مسلم رقم: ۱۷۶، الضريات التي وجهت للإقتضاض على الأمة، الجندي ص: ۱۱۳.

۳ تبصير المؤمنين بفقهاء النصر والتمكين ص: ۴۷۳.

۴ رواه سعيد بن منصور، كتاب الجهاد رقم: ۲۳۷۶، وله طرق تقويه.

بەوپە پى يەقىنەۋە پۈۋبە پۈۋى ناپرەجە تىەكان دەبنەۋە،^۱ ئەم ۋەسفانەى سەبارەت بە تايەفەى سەرکە وتوو لە فەرموودە پىرۆەكاندا ھاتوون، لە سوپاگەى (سيف الدين قطزو مەمالىك) دا بەرجەستە ببوون، بۆيە خودا لە (عين جالوت) دا بە سەرکە وتنى خۆى پىزى لىتان، بىگومان خۇدانە پال تايەفەى سەرکە وتوو نە دروشمە و نە بانگەشەيە، بەلکە خۆ لە پەيپە و کردنى سيفتە شەرىعەكانيان و کارکردن و بەدبەيتانى ئامانجەكانياندا و پاپەپاندنى واجبەكانى سەرشانىاندا دەبينىتەۋە، جا ھەر كەسبىك سيفتەكانى تايەفەى سەرکە وتوو لە خۇيدا بەرجەستە بکات و واجبەكانى سەرشانى پاپەپىنيت، ئەو ئەو كەسە ئەگەر بە تەنياش بىت دەچىتە پىزى ئەندامانى ئەو تايەفەۋە،^۲ خوداى بەرزو مەزن دەفەرموويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ (۲) ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقِيمُونَ صَلَاةً وَكَانَتْهُمْ بَيْنَ مَرْصُوصٍ﴾ (الصف: ۲-۴). واتە: ئەي ئەوانەى ئيماننان ھىناۋە: بۆ قەسەيەك دەكەن كە كەردەۋەى پى ناكەن، — نازانن — قەسەيەك بکەن و ەمەلى پى نەكەن چەند گوناھىكى گەورەيە بە لای خوداۋە؟!، خودا ئەوانەى خۆش دەۋىن: كە ۋەكو خشتەى ديوارىك چوونە پال يەكو لە پىناۋى خودادا جەنگ دەكەن.

۹- بەرنامەى پلە پلەيى ۋە بەمىراتگرتنى پىرۆۋەى بەرەنگار بوونەۋە:

مىرانى سلجوقى ھەول و تەقەلایەكى زۆريان لە پىناۋى تىكشكاندى خاچپەرستاندا خەرج كرد، (عماد الدين زەنگى) بە دانانى (پىرۆۋەيەكى پىشەنگ) بۆ ۋەستانەۋە لە بەرامبەر داگىرکەران بە گشتى و داگىرکەرانى خاچپەرست بە تايبەتى دەستگە وتىكى گەورەى بەدەست ھىنا، ھەرچەند خەلكانىكى زۆرى ئەو سەردەمە پىيان و ابوو پىرۆۋەكە سادەيە و قەتیش جىبەجى ناكىت، بەلام (نور الدين) كوپى بەشى يەكەمى بە ئەنجام گەياند، (صلاح الدين) یش بەشىكى گەورەى بەشى دوۋەمى بە ئەنجام گەياند، لەبەر ئەمە پىمان وايە سەرکە وتنەكەى (صلاح الدين) لە (حطین) بەرھەمىكى پىرۆۋە پىزگارىخوازىەكەى (عمادالدين) بوو، ئەگەر پىشتىوانى خودا و چاودىرى (نورالدين) و نەخشەكەى (عمادالدين) باۋكى بۆ يەكگرتنى شام و پاشانىش يەكگرتنى (شام و مصر) لە ئارادا نەبوۋايە، قەت ئەم سەرکە وتنە

۱ صفة الغرياء سلمان العودة ص: ۲۰۵.

۲ الطائفة المنصورة، مجلة البيان ص: ۶۵.

نده هاته دی.^۱ سرکه وتنیک که پیش هه موو شتیک به پشتیوانی خوداو ئینجا به هه ولۆ تهقه لای ئه ویه کیتییه له سر بنه ماکانی عه قیده و بیرویاوه پری ئیسلامی دروست بیوو، عه قیده یه ک: که بانگه شه بۆ یه کیتی ئیسلامی دهکات و جیاوازی ناخاته نیتوان په گه زو پهنگو تیره و تایهفه و نه ته وهکانو، له بازنه ی بریه تی ئیسلامیدا کۆیان دهکاته وهو، به یه کسانى حیساب بۆ تورکو کوردو عه ره بو فارسو هه موو ئه و نه ته وانه دهکات که له ژیر ئالای ئیسلامدا حه واونه ته وه، شاعیر ده لێ:

ولست أدري سوى الاسلام لي وطننا الشام فيه وادي النيل سيان
واينما ذكر اسم الله في بلد عدت أرجاءه من لب أوطاني

له سه رده می (صلاح الدین) دا هۆکاره هاریکاره کانی سه ریه کیتی له گه ل سه رده مدا کارلیکیان کردو به پیتی پیپه وی پله پله یی گه یشته وه زنی به ردان و له جهنگی (حطین) دا به ره مه که ی خوی پیشکه ش کردو به فه تحکردنی (بیت المقدس) چوه لوتکه، ئینجا موسلمانان به یه کتر خۆشویستن و سۆزو به زه یی هاتنه وه یان به یه کتریدا وینه ی لاشه یه کیان لیها ت و نه گه ر نه دما میکی ئازاری لێ پهیدا ببوایه هه موو نه دما مه کانی تری بۆی ده خرۆشان و شه ونخوونیان بۆ ده گرت،^۲ له گه ل هه موو ئه و هه ولۆ تهقه لآ گه ورا نه ی داگیرکه ران له پیناوی پارچه پارچه کردنی جیهانی ئیسلامیدا به ختیان کرد، له پارچه پارچه کردنی خاکی ئیسلامیدا سه رکه وتنیان به ده ست هینا، به لام نه یان توانی دلآ کانیان لیک بکه و به رده وام موسلمان برای موسلمانى خوش ده ویت،^۳ حالى زمانى هه ر یه کیک له وان ده لێ:

أبا سليمان قلبي لا يطاوعني على تجاهل احبابي وإخواني
إذا اشتكى مسلم في الهند أرقني وإن بكى مسلم في الصين أبكاني
ومصر ریحانتی والشام نرجشتی وفي الجزيرة تأريخي وعنواني
أرى بخارى بلادي وهي نائية واستريح الى ذكرى خراسان
فأينما ذكر اسم الله في بلد عدت ذاك الحمى من صلب أوطان
شريعة الله لمت شملنا وبننت لنا معالم إحسان وإيمان^۴

۱ العلاقات الدولية في عصر الحروب الصليبية ۲/ ۳۷۵.

۲ الوحدة الاسلامية بين الامس واليوم ص: ۲۳.

۳ المصدر نفسه.

۴ الطائفة المنصورة، سلسلة تصدر عن مجلة البيان ص: ۷.

سولتانه کانی مه مالیک به هه مان پټیازو بهرنامه ی (عمادالدین) و (نورالدین) و (صلاح الدین) دا پویشتنو نیتو نیازیان بۆ خودا یه کلاکرده وه و بانگه شه ی جیهادیان نو ی کرده وه،^۱ (سیف الدین قطن) نه م حه قیقه ته ی به گوفتارو پهفتاره کانی سه لماند، دوابه دوا ی جهنگی (عین جالوت) هه ستایه سه رپی و وتاریکی داو گوتی: له گه ل خودا پاست بوونو جیهادتان له پټناوی نه ودا کرد: له بهر نه مه که می ئیوه ی به سه ر زوری دوژمندا سه رخست، نه که ن به مه ی کردوتانه له خو بیایی بنو خو تا پی زل بیئت، به لکو سوپاسی خودا بکه ن و سه ر بۆ زاتی مه زنی و بریاره کانی دانه وینن، نه و زاته خاوه ن هیزی دامه زراوه، بزائن: ئیوه ده سستان به جیهاد کردوه، به لام هیشتا لی نه بوونه وه، تا واجبی سه ر شانتان به ته وای جیه جی نه که ن و دوژمنه کانی خودا له خاکی ئیسلام ده رنه که ن، خودا و پټغه مبه ره که ی لی تان قایل نابن، له و پوژده دا ئیمانداران به سه رکه و تنی خودا شادمان ده بن.^۲

نه گه ر بیئت به دوا داوچوونیکی کارو چالاکیه کانی ده ول ته ی مه مالیک بکه ی ن بۆ مان په ون ده بیته وه، که جیهاد کردن له پټی خودا دا پالنه ری سه ره کی ته وای چالاکیه کانیان بووه و، ئامانجی سه ره کیشیان به رگری کردن و پاراستنی موقه ده ساتی ئیسلام و سه رو مال و ناموسی موسلمانان بووه، که زانیان نه مه به یه کپیزی موسلمانان نه بیئت نایه ته دی، بۆیه هه موو هه وله کانیان له پټناوی نه مه دا خسته نه گه پو، بانگه شه ی هه موو هیزه کانی ناوچه که و هیزه هه لاتووه کانی ولاتیان کرده وه بیته وه مصر و له به رامبه ر مه ترسی هیترشی مه غول بوه ستنه وه، پاش کۆکردنه وه و پیکه ستنی هیزه کان و چاندنی تووی (جیهاد) له دل و ده روونی یه که یه که ی نه دنامه کانیدا، (سولتان قطن) پټیشیان که وتو به ره و ولاتی شام به رپیکه وتو له ناوچه ی (عین جالوت) دا توانی مه غول تیک بشکینیت و نه م جهنگه بوو به سه ره تای کۆتایی هاتنی قه واره ی مه غوله کان له ولاتی شامدا و یه کگرتنی شام و مصری به دوا ی خویدا هیتاو، بوو به پی خو شکه ریک بۆ سولتانه کانی دوا ی خو ی تا له دژی مه غول و خاچه رستان درپژه به جیهاد بده ن، جیهادی که له پوانگه ی نه وانه وه (فه رزی عین) بوو و چی وای له په ووکنه کانی تری ئیسلام که متر نه بوو و له سه ر هه موو موسلمانان واجب بوو نه نجامی بده ن،^۳ پوخته ی قسه: سولتانه کانی مه مالیک سوودیان له هه ول و ته قه لا که له کوبووه کانی پټیش خو یان وه رگرت و له سه ر دیواره کانی نه و جیهاده دیواریان هه لچنی و

۱ جهاد العمالیک ص: ۲۸۹.

۲ من أجل فلسطين ص: ۱۰۲.

۳ جهاد العمالیک ص: ۲۹۰.

بانگه شى جيهادو پزگار كړدى خاكى موسلمانان يان له (مه غول و خاچپه رست) هكاندا نوټ كړده وه .

۱۰- پښت به ستن به زانايان وړاويز پيكر دنيان:

به ما دانان بڼ زانايان و زانسته شهرعيه كان يه كيڅك بوو له ناكاره هره جوانه كانى دهوله تى مه ماليك، به دريژاي پوزگارى دهسه لاتي (نه يوبيان) له (مصر) و پاش نه وهى (صلاح الدين) كوتايى به دهوله تى (فاطمى) و شيعه هيتا و بڼه ماكانى مه زه بى (سوننه) ي له و ولاته دا دامه زراندى، پله وپايه ي زانايان له بهرچاوى حوكمگيژان به تاييه تى و خه لك به گشتى بهر ته ماشا ده كرا، تا نه وهى (شجرة الدر) چووه سهر ته ختى دهسه لات و زانايان نارپه زايى خويان له دووتويى چهند نامه يه كدا بڼ (شجرة الدر) و هاندانى جه ماوهرى خه لك بڼ قبول نه كړدى نه مه درېږي، نه (شجرة الدر) و نه داروده سته كانى نه يانتوانى بهر به م بزوتنه وه بويره ي زانايان بگرن و پاييگرن،^۱ سروشتى زانايانى نه و سهرده مه نه و بوو كه هره موويان ده چوونه نيټو گوړه پانه كانى جهنگو جيهاده وه و به زارو زمانى پاراويشيان خه لكيان بڼ هان ددها، زانايان له بهر هنگار بوونه وهى هيرشى هه و ته مى خاچپه رستاندا كه له سالى ۶۴۸ كيدا پوويدا به شداريه كى بهرچاوو كاريگه ريان نه نجام دا، خودى سولتاني زانايان (شيخ عيسى كوپى عبدالسلام) ناماده بوو، (شيخ) به لاي (سيف الدين قطن) وه بى نه ندازه خوځه ويست بوو و له ژير پوښنايى فتوا و پيتماييه كانى نه ودا، هه لويس ته كانى ده نواندى، - له سه روبه ندى نزك بوونه وهى جهنگى (عين جالوت) دا- (سيف الدين قطن) كو بوونه وهى كى به ناماده بوونى (قازى بدرالدين حسن سنجارى) ي سهروكى قازيانى ولات و (شيخ عزالدين كوپى عبدالسلام) و چهند زانايه كى ترو ميرانى دهوله ته كه ي سازدا، پرسيارى سه ره كى سه باره ت به وهرگرتنى مال و سامان له خه لك و خه رجكردنى له پيداويستيه كانى سوپادا بوو، (شيخ عزالدين) گوتى: هه ركاتيڅك پاره و سامان له به يتولمالدا نه ما، زيږو زيو و خشله كانقان، خه رجكردن و له پوښاك و چه كدا له گه ل خه لكدا يه كسان بوون و سهريازيش جگه له ولاخه كه ي سوارى ده بيت هيچى ترى نه بوو، نه و نه و كاته و له پيټناوى بهر په رچدانه وهى دوزمن دروسته بريڅك پاره و سامان له خه لك وهريگيريت، چونكه هه ركات دوزمن نابلو قهيدان و تينى هيتا واجب ده بيت له سه ره موو خه لك گيان و مالى خويان له پيټناوى بهر په رچدانه وهيدا به خت بكن.^۲

۱ قصه التتار ص: ۳۶۰.

۲ جهاد الاسلامي ضد الصليبيين والمغول، د. فايد ص: ۱۲۰.

به م شیوهیه فتواکه جیبه جی کرا، وهکو له مه دهفامریته وه: موسلمانانی نه و کاته ناماده نه بوون به بی هه بوونی فتوایه که له لایه زانایانی نه و سه رده مه وه کاریک بکه، یان به خوتو خۆپایی مالی خویان وهکو باج و پیتاک له دهستی دهسه لاتداران بکه و که زانایانیش فتوای دروست بوونیان ده رکرد یه کسه ر گوپراهی له بوون، واته گوپراهی له شریعت بوون، نه مه له لایه که، له لایه کی تریشه وه خودی سولتان پابه ندی فتواکه بوو، به لکو میروپیاوانی ده ولت چوونه ماله وه و هه رچی هه یانبوو له پاره و سامان و خشل و زپو زیوی هاوسه ره کانیان، هه ر هه موویان دیناو، ئینجا سویندیان ده خوارد که یه کشتیان له مالدا به جی نه هیشتوه، نه م گوپراهی له و فرمانبه رداریه به بی هه په شه و چاو ئی سوورکردنه وه و توپزیکاری نه نجامدرا، نه مه وه لامدانه وه ی پای شریعت بوو، کاتیک مال و سامان و زپو زه به ری سولتان و میرو سه رکرده کان کۆکرایه وه و به شی نه کردو نه وانیش له گه له په عیت یه کسان بوون، ئینجا (سولتان قطن) بریکی پاره له سه ر هه ر تاکیکی ولاتی مصر دانا بیدا، به لکو بتوانن به هویه وه پیداو یستی هه کانی جهنگی پی جیبه جی بکه، نه لیتره دا ده رده که ویت که نه و ماله ی موسلمانان له جهنگی (عین جالوت) دا به خشییان چهند مالیکی پاک و حه لال بووه و به شداریه کی کاریگه ری له سه ر به ده سه ته پنانی سه رکه و تن کرد،^۱ (سولتان سیف الدین قطن) پیزی له زانایان دهناو فتواکانی جیبه جی ده کردن، پشتی پی ده به ستن و له کاتی بوودا وه کاندرا ووی پی ده کردن، زانایانیش پۆلی گه وره و گرنگی خویان ده گپرا، گه لیان له مه ترسیه هاتوه کان ناگادارده کرده وه، خه لکیان بۆ جیهاد و شه هاد تخواری هان ده دا، وه ک ده بینین (میرانی مه مالیک) و (زانایان) یه کترین ته و او کردو، پیزه کانیان جۆشدان و به یه ک ده ست پوویه پووی ته تار بوونه وه، نه مه بوو به یه کیک له هۆکاره کانی سه رکه و تنه که ی جهنگی (عین جالوت)، زانایان حوکه کانی خودایان سه به رت به جیهاد پوونکردنه وه، پوونیان کرده وه که چۆن و به چ شیوه یه ک ده بی هه ل سوکه و ت له گه له مال و سامانی خه لک بکریت و کاریکی وا بکریت حه لال و زه لال بیته و ئینجا له جیهاددا سه رف بکریت، له گه له ناماده باشی لایه نی پووحی و په وانی (قطن) که چهنده پابه ندی جیبه جی کردنی حوکی خودایه و خه لکیش چهنده به های عه داله ت و دادپه روه ری ده زانن، دادپه روه ری هه ک، گیانیکی تازه ی خسته نیو جه سته ی گه لو له ژیر سه رکردایه تی (قطن) دا کۆی کردنه وه.

۱۱- دنيا نه ويستی؛ کاتیک باسی هؤکاره کانی پووخانی ده ولته تی (خواره زمی) مان کرد، باسی (خوشویستنی دنیا و پق لیوونه وهی مردن) مان کرد، که چؤن له و کاته دا خوشویستنی دنیا به سهر سهر کردایه تی و گه لدا زال بېوو، موسلمانان له لایه نی ده روونیه وه پووخابوون و به سهری کزو داماو وه خویان به دنیا وه هه لواسیوو، پازی بوون به بی خه می له شارو گونده کانیان دانیشتن و چاوه پئی بن داخوا که ی مه غوله کان ده گه نه سهریان و سهریان ده بېن، بینیمان نه مانه چؤن کۆتایی به ژیانان هات: (محمد کوپی خواره زم، جلال الدین کوپی خواره زم، الناصر لدین الله، خلیفه (المستعصم بالله)، بدرالدین لؤلؤ، ناصری نه یوبی)؛، به لام (سیف الدین قطن) و نه ته وه که ی خویان به م نه خوشیه وه گیرۆده نه کردو، دنیا نه ویستیان هه لېژارد، خودی (قطنی سولتان له م بواره دا نمونه یه کی زیندوی نیشان داو بوو به پېشه نگی خه لک، هه ره موو مومته له کاتی فروشت و له ناماده کردنی نه و سوپایه یدا خه رج کرد که به گز ته تاردا چۆوه و شکاندی، نه و چاوی نه برېبوه کورسی ده سولات، به لکو پېشنیاری کورسی بۆ (مه لیک ناصر یوسفی نه یوبی) کرد به مه رجیک به یه کگرتنی شام و مصر قایل بیت، نه و له م پۆسته دا پېگه یه کی بنه ماله یی یان کۆمه لایه تی یان هیمنایه تی و پشودانی بۆ خوی سازنه دا، به لکو هه موو ژيانی خوی بۆ جهاد ته رخانکرد به هوی پۆسته که یه وه ته ماعی ته مه ندریژی نه یگرت، به لکو به خودی خوی به سه رۆکایه تی سوپایه ک ده رچوو و خوی به نیو گۆرپه پانی جه نگیکی بی نه ماندا کرد، نه و له وه دلنیا بوو یه که م که س له لایه ن ته تاره وه کرایته نیشانه ی کوشتن خودی (قطن) ه، له وه ش دلنیا بوو نه گهر بۆ خوی له سهر ته ختی سه لته نه ت پالی دابایه وه و میریکی به سهر سوپاکه وه بکردبایه جیگری خوی که س لۆمه ی نه ده کرد، به و پتوه دانه ی نه و سولتانه و له بهر پاراستنی به رژه وه ندیه کانی ئۆمهت پتویسته خوی له و شوینه مه ترسیدارانه بپویریت، به لام نه و به وپه پی حه زو شه وق و زه وقه وه و به ئاواتی مردنی نیو زینگی ده مه شیرو نوکه پمبان به ره و گۆرپه پانی جهاد به پیکه وت، نه و دنیای نه ویست و ژیان و گوزهرانی به گویره ی نه و قسانه بوون که ده یکردن، نه و قسانه ی گیانی حه په که تیان به بهر سوپای سه رپازه کانی و نه ته وه که یدا کردو به ره و گه یشتن به یه کیک له دوو ئاواته شیرینه کان به پئی کردن، نه مه و له (عین جالوت) به ئاواتی سه رکه وتنی گه وره ی گه یانندن.

۱۲- مەملەئى ئىيوخۇيىيە كانى ئىيو بنە مالىى حوكومەتى مەغلۇل:

(مەنكۆخان)ى ئىمپىراتۆرى مەغلۇل مردو ھەوالەكەى بە ھۆلاکۆ گەيشت، (كوبىلای)و (ئەرىكبوكا)ى جوتە براى لەسەر (كورسى ئىمپىراتۆر) لىك كەوتنە تەقە، لەبەر ئەمە ھۆلاکۆ بە ناچارى و بە خاترى ئەوہ لە پەوداۋە چاۋە پوانكراۋە كانى ئىيو (مەنغۇليا) نزيك بىت و ئەگەر پىئويستىشى كرد لەۋپرا بە پەلە بۆى بگەپىتەۋە، بەرەو (مەپاغە)ى بارەگای سەرەكى خۆى گەپايەۋە، لەگەل ئەوہ ھۆلاکۆ كوپى چوارەمى (تۆلۇيخان) بوو و ھەقى خۆى بوو كىيەپكىتى دوو براكەى بكات و خۆى بۆ پۆستى (ئىمپىراتۆرىيەت) بكتوتى، بەلام ئەو گرنگى بەمە نەدا، پى دەچى ھۆيەكەى بۆ ئەو سەرکەوتنە بگەپىتەۋە كە لە (ئىيران و عىراق و شام)دا بە دەستى ھىنايىت،^۱ و ۋىپراى ئەمەش لەۋانەيە لەوہ ترسابىت كىشەكە گەرەتربىت و كاروبارەكان زياتر ئالۆزبىن، لە ھەمان كاتىشدا پىيى وابوو (كوبىلای) بۆ ئەم پۆستە لە (ئەرىك بۆكەى) براى شىاوترە، بۆيە لە پىناۋى ئەۋەدا بە شىۋەيەكى ياساى پىشتكىرى (كۆبىلای) بكات داکۆكى لەسەر ئەنجامدانى ھەلئىزاردن دەكردەۋە لە لايەكى تىرشەۋە با ئەۋەشمان لەبىر نەچىت كە پۇژبەپۇژ پەيۋەندىەكانى ئىوان ھۆلاکۆ ئامۇزاكانى لە قەبىلەى زەھەبى (قەبجاق)^۲ بەرەو خراپى دەچوون و بىۋەنە مايەى ھەپەشە بۆ سەر مەملەكەتەكەى، ئەمە ۋاى لىكرد چاۋلەو كۆمەكى و ھارىكارىانە بنوئىتى، كە پىئويست بوو بۆ مەغلۇلەكانى ۋلاتى شامى بنىرىت، بەم شىۋەيە نەيتۋانى سەركردايەتى سوپايەكى گەرە بكات و تۆلەى جەنگى (عين جالوت) بكاتەۋە و سامو ھەيىت و ئىعتىبارى لە دەستچو بۆ مەغلۇل بگىپىتەۋە، لەبەر ئەمە (بەرەكەخان)ى سەرۆكى ھۆزى (زەھەبى) دلى بە موسلمانانەۋە بەستبوو، ھاۋكات لەگەل ئەمەشدا ھۆلاکۆ و دەست و پىۋەندەكانى دەيانەۋىست پەزنامەندى مەسىحيەكان بەدەست بىئىن و بە لاي خۇياندا كەمەند كىشيان بكن، بەرەبەرە (بەرەكەخان) لە موسلمانان نزيك بۆۋە و چوۋە سەر ئاينى ئىسلام و موسلمان بوو، ئىدى بوو بە نىشانەى تىرو توانچ و لۆمە و گازاندەى ھۆلاکۆ، (بەرەكەخان)ىش ھەپەشەى تۆلە سەندنەۋەى خويىنى بە ناھەق پىژاۋى ھەزاران موسلمان و ھەموو ئەو ۋىرانكارى و خراپەكارىانەى بەسەرى ھىناۋن لى كرد، لەسەرۋ ھەمووشىانەۋە ھەپەشەى دەكرد كە تۆلەى (خەلىفە)ى لى دەكاتەۋە، كە چۆن سوكاىەتى

۱ المغل في التاريخ للصياد ص: ۱۹۸.

۲ قەبجاق: تىرەيەكى توركن، نىشتمانى ئەسلى يان ھەزى پەۋبارى ئەرتەشە، لىرەۋلەۋى گواستىانەۋە تا لە ھەزى پەۋبارى ئەرتەل=الفلجائى باشۋىرى پوسپاى ئىستا گىرسانەۋە، ئەم ناۋچەيە بە قەبجاق ناسرا، ھەرۋەھا قەبجاق بوو بە ناۋو شۆرەتى ئەو دەۋلەتە مەغلۇلە كە بە قەبىلەى زەھەبى ناۋيان دەركرد.

پیکردوه و پاشانیش و پراویه تی بیکوژیت، له بهر نه مه هیزه کانیاں زۆرجار له چیاى (قهوقان) — که سنووری نیوان حکومه ته کانیاں بوو — تیک ده گیران و لیکیان ددها، به لکو له نه نجامی سیاسه ته ستمکاریه که ی هۆلاکو که له بهرام بهر موسلماناندا پتیره وی ده کردو ده یه ویست داماویاں بکات، (به ره که خان) په رچه کرداری نواندو دهستی به چه وساندنه وه و نازاردانی نه و مه سیحیا نه کرد که له ولاته که ی نه ودا نیشته جی بوون، هۆلاکو ویستی سنووریک بۆ کاروباره کانی (به ره که خان) دابنیت و هه ولیدا دهست به سه ر به شی باکووری چیاى (قهوقان) دا بگریت، به لام (به ره که خان) خۆی بۆ به رهنه گاری ناماده کردو سوپاکه ی توانی شکستیکی گه وره به نسیب سوپاکه ی هۆلاکو بکات،^۱ لیره دا چه ند هۆکاریکی تر بۆ گه پانه وه ی هۆلاکو بۆ (مه پاره ی) پایته ختی سه لته نه ته که ی باسکراون، به لام نه وه ی به لای ئیمه وه بایه خداربیت نه و خاله یه، که مه رگی (مه نکۆخان) و ده رکه وتنی ناکۆکی نیوبنه ماله ی ئیمپراتۆر پووداویکی کتوپرو گزپانکاریه کی مه ترسیدار بوو به نیسبه ت مه غۆله وه، پتیره وی سیاسه ته فراوانخوازیه که ی مه غۆلی تیکدا، نه مه وای له هۆلاکو کرد خۆی به ته نها بۆ (فارس = ئیران) نه گه پتیه وه، به لکو به خۆی و ژماره یه کی زۆر له هۆزه کانی سوپاکه یه وه گه پاره وه،^۲ نه مه ش یه کیک بوو له و هۆکارانه ی به شداری به نه نجام گه یشتنی سه رکه وتنه مه زنه که ی (عین جالوت) ی کرد.

۱۳- سوننه تی گرتنی ستمکاران له لایه ن خودای بالاده سته وه:

خودای بالاده سست ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ (ابراهیم: ۴۲). واته: پیت وانه بیت خودا له خراپه کاری ستمکاران بی ناگایه، مه روه ها خودای مه زن ده فه رموویت: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ﴾ (الفجر: ۱۴). واته: په روه ردگارت له (که مین - پوانگه) دایه، که واته خودا مۆله تی ستمکار ده دات، که گرتی قه ت به ری نادات، ته تار خراپه ی زۆریان له زه ویدا بلأو کرده وه، له زۆریه ی جه نگه کانیا نده سهرکه وتن، خۆره لاتیا ن به ته واره تی زه وتکرد، دوا ی نه وه شامیا ن گرت، پتیا ن وابوو به س مصر ماوه، که نه ویشیا ن گرت ئیدی به یه کجاری ده ست به جله وی هه موو کاروباره کان-ی دنیا ی ئیسلامه وه- ده گرن،^۳ وپرای نه و هه موو ستمه و سهرکه وتنه یان زۆریش له خۆیا ن بایی

۱ جهاد المالیک ص: ۱۱۳.

۲ المغول للعیرینی ص: ۲۵۷، جهاد المالیک ص: ۱۱۴.

۳ الطریق الی بیت المقدس ص: ۱۴۱.

ببوی و لوتیان به‌رز ببوی، ته‌ماشاکه چ له‌نامه‌یه‌دا هاتووه که ئاراسته‌ی (قطن)یان کردبوی: ... ئیمه سکمان به‌که‌س ناسوتی بگریات و به‌زه‌ییمان به‌که‌سیکدا نایه دادو فوغان بکات، زۆریه‌ی عه‌به‌کان-ی خودا-مان کوشتوبپ کردووه، ئیوه‌ش پاگردنتان له‌سه‌ره و ئیمه‌ش واجبه له‌سه‌رمان به‌دواتان بکه‌وین، جا کام خاک ده‌تانحه‌ویننیه‌وه، کام پپیان ده‌ریازتان ده‌کات و کام ولاته په‌ناتان ده‌دا؟!، له‌شمشیری ئیمه‌ پرگارتان نابیت و له‌ترسی ئیمه‌ ده‌ریاز نابین، ئه‌سه‌په‌کانمان پښتان ده‌ده‌نه‌وه، تیره‌کانمان ده‌تانگه‌نی و شمشیره‌کانمان بریسون و ده‌کانمان وه‌کو چیان، ژماره‌مان به‌قه‌د زیخ و چه‌وه، قه‌لاکان له‌به‌رامبه‌ر ئیمه‌دا خو‌پاناگرن و سوپا‌کانتان ئیمه‌یان پی ناگه‌پښته‌وه و توك و دوعا‌کانتان له‌دژی ئیمه‌ قبول نابین.^۱

لی‌ره‌وه ده‌رده‌که‌وی که مه‌غوله‌کان له‌سه‌ره‌پۆیی و له‌خۆبایی بوندا سنوریان به‌زاند، ئیدی چیدیکه خودای بیسه‌رو زانا لیتی قبول نه‌کردن و به‌قودره‌ت و توانای خۆی گرتنی، به‌هۆی (سولتان قطن)ه‌وه له‌ولاتی شامدا تیکی شکاندن و مه‌رگی موفاجاتی بۆ ناردن و تۆماری ده‌سه‌لاتی - له‌ولاته‌دا - پی پپچانه‌وه.^۲

هۆکاره‌کانی سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی (عین جالوت) تیکه‌ه‌لکیش ببون و هه‌موویان په‌یوه‌ندی راسته‌وخۆیان به‌یه‌کتره‌وه هه‌بوو، هۆکاری سیاسی کاریگه‌ری له‌سه‌ر هۆکاری ئابووری هه‌بوو، به‌پپچه‌وانه‌شه‌وه هۆکاری ئابوریش کاریگه‌ری له‌سه‌ر هۆکاری سیاسی هه‌بوو، ناتوانین ب‌ل‌تین سه‌رکه‌وتنه‌که‌ ته‌نها به‌هۆی ئه‌م هۆکارانه‌ی باس‌مان کردن به‌به‌ره‌م گه‌یشت، به‌لکو ده‌شی هۆکاری دیکه‌ش هه‌بن و لیکۆله‌ری تر ب‌ین و ده‌ریکان پی بکه‌ن، ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئیمه‌ پ‌ت‌ویسته ئه‌وه‌یه که به‌چاکی بیر له‌م پ‌ووداوانه‌ی می‌ژوو بکه‌ینه‌وه، وانه‌و په‌ندیان لی ده‌رب‌ینین، له‌لایه‌که‌وه هه‌موو ئه‌و قانونانه‌ بناسین که ده‌بنه‌ مایه‌ی: سه‌قامگیربوون و پ‌ووخانی ده‌وله‌تان و سه‌رکه‌وتن و تیکش‌کسانی گه‌لان، له‌لایه‌کی تریشه‌وه، سیفه‌ته‌کانی سه‌رکردایه‌تی سه‌رکه‌وتوو و زانایانی شو‌پ‌ش و پا‌په‌پین و هۆکاره‌کانی دروستکردنی می‌ژوو بناسین و له‌سه‌رخستنی ئاینی خودادا به‌کاریان ب‌ینن، خودای به‌رزو بالا ده‌فه‌رموویت:

﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (یوسف: ۱۱۱).

۱ السلوك للمقریزی ۵۱۴/۱.

۲ الطريق الى بيت المقدس ص: ۱۴۱.

٢ قصة القطار ص: ٣٤٥، القطار والمغول، د. محمود السيد ص: ١٣٢.

دانىشتوانى (دیمەشق) ناردو و پىراي پاگە ياندنى سەرکە وتنەكە، دانیاشى کردبون که هەموو هەول و تەقە لاكانى له پىناوى يە کگرتنە وهى شامو مصر دەخاتەگە پ.^۱

سەرلە نوێ يە کىتى بۆ شامو مصر گە پايە وه، يە کىتیهك له سەر پىرە وهى سەرانی جيهادی ئىسلامى وهكو (عمادالدين و نورالدين و صلاح الدين) دامە زرايه وه، (قطن) له سەر دیوارى جيهادهكەى ئەوان دیوارى سەرکە وتنە يە کلاکەرە وه کانی خۆى له دژى خاچەرستەکان هەلچنى و (قودس) ی ئازاد کرد وه، ئەمە جەنگەكەى (عين جالوت) ه پەتى پەيوەندىەکان گشت دەکاتە وه و جارىکى تر زەمىنەى خۆ تیدا سازدانه وه بۆ موسلمانان خوش دەکاتە وه، تا له و پىرا بەرەنگارى دوژمنان ببنە وه و به کویدا هاتوون دەبى به ئەویدا بگە پىنە وه، ماوێهەك بوو ئۆمەتەى ئىسلامى به پوو خاندنى به غداو له نيوچوونى دەولەتە کانی وهكو (زەنگى، ئەيووبى، خوارەزمى، سلجوقى) ژانى به بىرى (تۆلەى زەب) وه گرتبوو، به له دايك بوونى ئەمە له (عين جالوت) دا (شامو مصر) له ژێر سەرکردايەتى مەمالیکدا بواری يە کگرتنە وهى بۆ پەخسا.^۲

۳- سەرکووتبوونى ئەيارانى مەمالیک:

مەمالیک هەموو ئەو مىرو سولتانە دەست پۆيشتوو ئەيوپیانەى له نيو بردن که تا ئەو کاتە له ولاتى شامدا حوکميان دەگىرا، له پەربيعى دووهمى ۶۵۹ک/ شوباتى ۱۲۶۰ز يدا (سولتان بىبرس) سوپای بەرەو (شوبك) ناردو داگىرى کرد،^۳ پاش چەند مانگىکى تر – به مەبەستى پانواندنى هيزو بازووى – سوپايەکى ترى بەرەو (کرك) بە پى کرد،^۴ له پەربيعى دووهمى ۶۶۱ک/ شوباتى ۱۲۶۲ ز يدا به خودى خۆى بەرەو دیمەشق چوو و توانى به فرتو فیل (مەلىك مغیث) مەلىكى (کەرك) بگريئتو له زيندانى قاهرەدا بەندى بکات و پاشانىش بىکوژيئت،^۵ ئینجا سوپايەکى پى چەك و جبهە خانەيەکى هەندەسى به سەرپەرشتى ژمارەيەك چاکسازى بواری چەك و تەقەمەنى ئەو سەر دەمە ئامادە کردو بەرەو (کەرك) بە پىکەوتو ئابلقەى شارى دا، شار بە بى دەستکردنە وه خۆى به دەستە وه داو کەوتە ژێر قەلەمپە وهى مەمالیکە وه.^۶

۱ الجبهة الاسلامية، د. حامد غنيم ص: ۲۴۲، دراسات في تاريخ الايوبيين والمماليك، د. نعمان جبران ص: ۲۷۸.

۲ دراسات تاريخية ص: ۹۱.

۳ الروض الزاهر ص: ۴۸، معركة عين جالوت ص: ۳۹۴.

۴ معركة عين جالوت ص: ۳۹۴.

۵ المصدر نفسه ص: ۳۹۴.

۶ المصدر نفسه ص: ۳۹۴.

پاش نه مه له (کهړک) چوند شوېش واپه پښک له دښي مه مالیک بهرپاڼوون، به لام به نووې سهرکوت کران، (مه لیک بیبرس) پاکتاوکردن و پاوه دونانی له سر میرو (سولتانه نه یوې) په کان کورت ه لنه هینا، به لکو نه م سیاسته ته وای سهریازه نه یو بیه کانیسی گرتو وده له سر ناستی زابت و سهریازو خزمه تگوزار له پیزی هیزه چه کداره کانی سوپای به دهرنان.

میر (فخرالدین) ی خانه نشین کردو خوی له دهستی میر (سیف الدین ی نه یوې) دهریاز کردو، پتی و ابو و ده بی به گه پخستنی سوپا ته نها له زایت و سهریازه کانی خویاندا کورت ه لېښت.

له لایه کی تره وده ته نگي به ده ولته به دري ه لچنی - که که و تېووه خوره لاتی سوریا و (موسل و جزیره و نسیبین و ماردین) ی له خوگر تېو - (مه لیک صالح کوپی مه لیک په حیم بدرالدین لؤلؤ) حوکی موسلی ده گپا، دهره نجام نه م ده ولته شی له نیو بردو مه مله که ته کی خسته سر مه مله که تی (مه مالیک)، ټینجا به ه موو هیزی سوپا که یه وده فشاری بؤ هیزه کانی (نيسماعیلی) هینا - که له چوند هاوینه واریکی هریمی خوړناوای (حمص و حما) دا نیشته جی بېوون -، نيسماعیلیه کان له نیو قه لاو شوره به ناوایانگه کانی نه و هریمه دا خویان مه لاس د ابو پیش نه وده نه وان خویان بؤ جه نگ ساز بکن (بیبرس) له نکاو به سهری دادان و دهستی به سر هاوینه ه واره کاند ا گرت، ټینجا له سر په لاماره کانی به رده وام بو، دهره نجام ته وای قه لاکانیسی لی داگیرکردن و سهرکه و تڼیکی بیپه زای به سهر دا تورمارکردن.

۱- سهرکه و تڼی نيسلام به سهر بټپه رستیدا؛

هیچ زیاده پوی نیه بلین: (عین جالوت) جه نگیکی یه کلاکه ره وده ی گشتی له ه موو بواره کانی سهریازی و سیاسی و ټیمانی و شارستانی به خوه بیني، سهرکه و تڼی موسلمانان واته: سهرکه و تڼی نيسلام به سهر بټپه رستی و شارستانی به سهر نه قامی و په وشت به سهر به رده لاییدا،^۲ له جه نگی (عین جالوت) دا نه گهر ه ردوک هیزو توانای ده سترگتن به هوکاره کان و ټیمان و پشتبستن به خودا نه خرابانایه گپ سهرکه و تڼ نه ده هاته دی، به لام پاراستنی هاوسه نگی نیوان نه م دوو هیزو توانایه به قازانجی موسلمانان شکایه وده، میژووی دریزی نيسلام سهدان و هه زاران پوودای وده کو پووداوه که ی (عین جالوت) مان نیشان ده دات

۱ المصدر نفسه ص: ۳۹۶.

۲ معركة عین جالوت ص: ۳۹۶.

۳ دراسات تاریخیه ص: ۸۹.

به لّام به هوى نه بوونى هاوسه نكي ناوبراو له هه نديك له و پووداوانه دا ده بېنين شكست ياوه رمان بوو.^۱

(ستيفن رنسيمان) ي ميژوونووسى ئينگليزى هاوچه رخ له كتيبى (تاريخ الصروب الصليبية) دا به م جوړه شايدى ده دات و ده لّيت: جه نكي (عين جالوت) به گرنگترين جه نكه يه كلاكهره وه كانى ميژوو داده نرّيت، خو نه گهر دوا به دواى پووداوه كه مه غوله كان به په له سوپايه كى گه وره يان بؤ ناوچه كه ناردبايه نه وا به ئاسانى قهره بووى شكسته كه يان ده كرده وه، به لّام حوكمدانى ميژوو سنوورتيكى گه وره ي له نيوان نه وان و نه و بريارانه دانا كه له جه نكي (عين جالوت) دا دهركران.

نهم سهر كه وتنه گه وره ي مه ماليك ئيسلامى له سامناكترين هه پره شى له نيؤوچوون دهر باز كرد، نه گهر - خوانه كرده - مه غوله كان خو يان به نيؤو مصر دا بكر دايه و - وه كو ولا تانى تريان به سهر هيتا بپايه، نه وا موسلمانان له جيهاندا ده وله تيكي گه وره يان له به شى خوړه لّاتى ولا تى مه غريبدا نه دما، نه مه له گه لّ نه وه دا هه رچه نده موسلمانانى ئاسيا به ژماره زؤرو زه وه ند بوون، به لّام هيچ شوره يه كيان له ده وروه نه مابوو تا له له نيؤوچوونى يه كجاره كى بيان پاريزيت و په گه زه كانى گيړانه وه ي حوكمگي پيشيان هينده له نيؤو نه مابوون تا به ره وه ستانه وه ته كانيان پي بدات، نه گهر (كتبغا) ي مه سيحى سهر كه وتبايه، مه غوله كان هينده ي تر مه سيحيان خو شده ويستن و بايه خيان پي دده دان و دهره نجام مه سيحيه كان له ئاسيادا بؤ يه كه مجار ده بوونه خاوه ن ده سه لّاتى يه كه م.^۲

بيگومان پووداوه كه ي (عين جالوت) يه كه مين زه برى گورچوپر بوو له خوړه لّاتدا به ر سوپاي مه غول و خانه كانيان كه وت، كه به بيروباوه پى خه لگاني هاوچه رخی خو يان به زينيان به سهر دا نه ده هات.^۳

هـ پووداويكى يه كلاكهره وه له ميژووي مروقا يه تي دا:

سهر كه وتنى موسلمانان كان له جه نكي (عين جالوت) دا و پاكسازى كردنى ته واوى ولا تى شام له مه غوله كان، به يه كيك له پووداوه يه كلاكهره وه هه ره گرنكه كانى نه ك هه ر ميژووي شام و مصر و به سو، نه ك هه ر ميژووي ئوممه تي ئيسلامى به ته نها داده نرّيت، به لكو به پووداويكى يه كلاكهره وه ي هه ر هه موو ميژووي جيهان و مروقا يه تي داده نرّيت، چونكه نه م

۱ المصدر نفسه ص: ۹۰.

۲ المصدر نفسه ص: ۴، عين جالوت، فتحي شهاب الدين ص: ۳۴.

۳ نهر التاريخ الاسلامي ص: ۴۵۶.

سهرکه وتنه مه زنه ته نها جیهانی ئیسلامی پزگار نه کرد، به لکو جیهان و شارستانی ته
نه وروپاشی له م پېژده داگیرکاره ویرانکاریه پزگار کرد، خو نه گهر مه غوله کان له م
په لاماره یاندا خاکی مصریشیان پامالیبایه و خویان به نیو باکووری (نه فریقیا) دا کردبایه،
نه وان به سینایی له پښگای (صقلیة جبل طارق) وه به ره و خاکی نه وروپا ده په پینه وه،
له بهر نه مه ته نها دو که سیش ناکوک نین که نه م (جهنگه) له پووی گرنگیه که یه وه له
سهرووی هه موو نه و جهنگه یه کلاکره وانه یه که له چاخی تازه دا پوویاندا وه.^۱

۶- بووژانه وهی گیانیکی تازه له جهسته ی نومه تدا:

سهرکه وتنه که ی (عین جالوت) بوو به یه کیک له هۆکاره هره کاریگهره کانی
بلأوبوونه وهی ئاینی ئیسلام له و سرده مه دا، گیانیکی تازه ی به بهر موسلمانان به گشتی و
موسلمانانی فارس به تایبه تی کرد، فارسه موسلمانان کانی ئیران له گه ل مه سیحیه کان له سهر
وهرگرتنی پۆسته بالاکانی حکومه ته مه غزلیه که ی نه و ولاته که وتنه کتبه پرکه وه، لیکدا لیکدا
بانگه شه ی مه غوله کانیان بۆ ئیسلام ده کردو ماهیه تی ئاینه که یان پێ ده ناساندن، دهره نجام
مه غوله کانی خورثاوی ئاسیا، پاش نه وه بۆیان دهرکه وت که ئیسلام بۆ هه موو کات و
شوینیک گونجاوه به رنامه ی بۆ هه موو لایه نه کانی ژیان هه یه و وه کو ئاینی مه سیحی نیه و
به دهردی ناکوکی جه وه ره یه وه ئالوده نه بووه، کۆتایین ئایینی خودایه بۆ مرقفایه تی و تا
خودا زهوی به میرات وهرده گرته وه ده مینیتته وه، به لێ پاش نه وه ی به هۆی وهرگرتنی
زانباری له سهر ئیسلام و پوون بوونه وهی واقعیه تی ئیسلام به هۆی هه لسوکه وتی موسلمانان
له گه لئاندا هاتنه سهر ئاینی ئیسلام و موسلمان بوون.^۲

به ئیزنی خودا له کتیبیک ترمدا که باس له (مه لیک ظاهر ببیرس) ده کات به دریزی قسه
له سهر موسلمان بوونی مه غوله کان ده که یین.

۷- پهرشو و بلأوبوونی هیرشه کانی مه غول:

پاش شکسته که ی (عین جالوت) یان، مه غوله کان له پیناوی گپانه وهی ده سه لاتیان و
سومعه و ناو و ناویانگی جه نگیان و خپرکرنه وهی شهرم و شکۆ و عیب و عاری پزاویان
هاروژان و چه ند په لاماریکی سهریازیان له درزی مه مالیک نه نجامدان، دل و دهروونیان پرپوو له
بوغزو غه رزه و تۆله، که تا دوینتی به هیژترین سوپای جیهان بوون، به لام ئیمرو گیرۆده ی

۱ جهاد الممالیک ص: ۳۵۶، مصر فی العصور الوسطی محمود محمد ص: ۲۴۶.

۲ المصدر نفسه ص: ۳۵۷.

لاوازی و زه‌بوونی بوونو سامو هه‌یه‌یه‌یان نه‌ماوه.^۱ موسلمانان له‌جه‌نگی (عین جالوت) دا توانیان به‌سه‌ر نه‌و شکانه ده‌روونی‌یه‌یا‌ندا زال بن که پی‌یه‌وه گیرۆده ببوونو له‌ناو‌می‌دی پزگاریان بوو و تیگه‌یشتن که هیواو ئومید هه‌بوون به‌خودا قه‌ت کۆتایی نایه‌تو، هه‌رچه‌ند هی‌زی بی‌باوه‌پان گه‌وره ببیت، به‌لام کاتی‌ک دیت له‌نیو ده‌چیت،^۲ خودای بالاده‌ست ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٣٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيْسُ الْمِهَادِ ﴿١٣٧﴾﴾ (ال عمران: ۱۹۶-۱۹۷). واته: با‌گه‌پان و سوپانی بی‌باوه‌پان له‌ولا‌تدا مه‌لت نه‌خه‌له‌تینیت، پابواردنیکی که‌مه، ئینجا جیگایان دۆزه‌خه‌و، خراپترین جیی حه‌وانه‌وه‌یه.

۸- سه‌رنه‌گرتنی هاوپه‌یمانی نیوان خاچه‌رستان و ته‌تار:

سه‌رکه‌وتنی مه‌مالیک له‌(عین جالوت) داو، ده‌رکه‌وتنیان وه‌کو هی‌زیکی گه‌وره‌ی ئیسلامی له‌ناوچه‌که‌دا، هیواو ئومیدی خاچه‌رسته‌کانی له‌به‌رامبه‌ر هاوکاری مه‌غۆله‌کان لاوازکرد، که ته‌ماشایان کرد مه‌مالیک مه‌غۆله‌کانی به‌ره‌و سنووره‌کانی عیراق هه‌لئاو خه‌ریکه هه‌ولده‌ده‌ن عیراقیش له‌ژێر چنگی ته‌تار پزگار ده‌که‌ن هی‌نده‌ی دیکه له‌مه‌غۆل ناو‌می‌دبوون.^۳

۹- لاوازی‌بوونی قه‌واره‌ی خاچه‌رستان:

سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی (عین جالوت) کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر لاوازی‌بوونی قه‌واره‌ی خاچه‌رستان له‌که‌نار (ساحل)ی ولا‌تی (شام) دا دانا، بی‌شک خاچه‌رستان به‌هۆی نه‌م سه‌رکه‌وتنه مه‌زنه‌ی موسلمانان تووشی بی‌هیوا‌یه‌کی بی‌په‌زا بوون، له‌به‌ر نه‌مه‌و پاش نه‌وه‌ی هه‌ستیان به‌دیما‌یی هاتنی حه‌تمی خۆیان کرد، سه‌رۆکه‌کانیان خۆیان له‌سو‌لتان (بی‌یرس) نزیک ده‌کرده‌وه‌و، داوایان لێ ده‌کرد بالێ به‌زه‌ییان به‌سه‌ردا بکیشیت، ئه‌ویش چه‌ند هاوپه‌یمانه‌تی‌ه‌کی له‌گه‌ل وازکردن که هه‌موو مه‌رجه‌کان له‌لایه‌ن نه‌وه‌وه‌ داده‌نران، هاوکات له‌گه‌ل نه‌مه‌دا زه‌نجیره‌یه‌ک پێکه‌وتنی ناشتی له‌گه‌ل ولا‌ته‌ دراوسی بیگانه‌کان نه‌نجام درانو مه‌رجی له‌سه‌ر دانان له‌دژی ده‌وله‌تی ئیسلام هاوکاری خاچه‌رسته‌کانی (ساحل)ی شام نه‌که‌ن، به‌م شیوه‌یه‌ په‌یوه‌کردنی سیاسه‌تی بپینی کۆمه‌کی ده‌ره‌کی له‌سه‌ریان سه‌ری کیشا بۆ هه‌لکه‌نرانی یه‌کجاره‌کی په‌گوو پیشه‌یان له‌(ساحل)ی ولا‌تی شامدا.^۴

۱ معركة عین جالوت ص: ۳۸۱.

۲ قصة التتار ص: ۳۴۴.

۳ جهاد الاسلامي ضد الصليبيين والمغول، د. فايد ص: ۱۲۶.

۴ جهاد المماليك ص: ۳۵۷، المظفر قطز، العسيلي ص: ۱۲۶.

۱۰- شاری قاهره:

(عین جالوت) وپړای کاری خوی له بواره کانی سیاسیدا نه جامدا، له بواره کانی شارستانیشدا کاری خوی کرد، ولاتی مصری له واوه یلاو وپړانکاریه کان و شه پو گيچه له کانی مه غول پاراست، نه و وپړانکاری و پوخانه ی به سهر شاره گه وره کانی وهکو (به غدا، دیمه شق) و شاره کانی تری ئیران و عیراق و شامدا هات، به سهر شاری قاهره دا نه هات، له کاتیکدا مه موو مه لېبهنده شارستانیه کانی نه و شارانه په کیان خراو له کارکه وتن، شاری قاهره وهکو شاریکی هیمن و دوور له جه نجالیه کانی پوژ دهر وازه کانی خوی له پووی زانایان و نه دبیان و هونه رمندان و فیخرخوازاندان کردنه وه، به م شیوه یه قاهره ی پایته ختی مه مالیک جگه له وه بوو به مه لېبهنديکی پیگه فراوان و به هیزو دهسه لاتی سیاسی، بوو به مه لېبهنديکی به رزو فراوانی بواری شارستانی و دهستکه وته زیږینه کانی خوی پیشکه شی مرقایه تی کرد، به م شیوه یه مه مالیکه موسلمانان کان سام و هیه ته و توانا و دهسه لاتی سیاسی و جهنگی و زانستی خویان دهر خستو، له ماوه ی په یوه نندیان به جیهانی دهر وه و به پتوه بردنی دهوله ته به رفراوانه که یاندا و نه جامدانی چاکسازیه ئیداریه نیوخوییه کانیاندا دهستکه وته شارستانیه کانی خویان پیشکه ش کرد.^۱

۱۱- له دایکېوونی دهوله تی مه مالیکې لاو:

له و کاته دا هیزه کانی هیږشی حه وته می خاچه رستان له قه راغ دهریای نیوه پاست و له بهرام بهر (دمیاط) دا بارگه یان خستبوو، ئاپوړای ته تاریش به سهر کردایه تی هو لاکو سهرگه رمی پامالینی ولاتانی خوړه لاتی ئیسلامی بوو و، به ره به ره له به غدا ی پایته ختی خیلافه تی عه بباسی زراو پړاو نزیک ده بووه، نه گه ر سهرکه وتنه کانی مه مالیک له جهنگه کانی (المنصورة) و (فرسکور) ی سالی ۶۴۸ ک/ ۱۲۵۰ ز به قیزه ی له دایکېوونی دهوله تی مه مالیک حیساب بکه ین، نه و ا جهنگه که ی (عین جالوت) یش - که ناشبه تالی به هیږشه کانی مه غولی کرد - به گه یشتنی به ته مهنی بالغبوونی حیساب ده که ین، دهوله تی مه مالیک له م ته مهنیدا پوولی میثووی خوی گپړا، پوولی هیزو دهسه لاتی لیدان و به رگریکردن له جیهانی ئیسلامی،^۲ نه م دهوله ته (لاوه) به سهر کردایه تی (سولتان ظاهر بیبرس) توانی له زور لاهو گپړانکاری به سهر بارودوخ و سهره نجامی ناوچه که دا بینیت، پاشماوه ی هیزه به زیوه که ی مه غولی له

۱ جهاد المالیک ص: ۳۵۷.

۲ ماهیه الحروب الصلیبیه ص: ۱۹۲.

ولات به ده رنا، گۆتایی به پاشماوهی ئه یوبیان هیتا، له هه مو لایه که وه، ئابلۆقهی له سه ر خاچه رسته نیشه جێکانی (ساحل) دانا.

هه رچه نده مه غۆله کان ئازاوه و هۆسه یه کی گه وره یان له میژوی ناوچه که دا به رپا کرد، به لام مه ترسیان به قه د مه ترسی خاچه رستان گه وره نه بوو، ئه و خاچه رستانه ی ململانێیه کی درێژخایه نیان له گه ل ئیسلام و ناوچه که دا هه بوو، پاست و دروستی قسه که مان له چوارچێوه ی گوتنی ئه م حه قیقه ته حاشا هه لئه گره دا بۆ پوون ده بیته وه که ده لێ: ئه و مه غۆلانه ی خۆره لاتێ جیهانی ئیسلامیان داگیرکرد هینده ی نه خایاند موسلمان بوون، دوبه دوا ی جهنگی (عین جالوت) و به سه رچوونی ته نها دوو نه وه و نه تیجه (جیل) یان، له هه مو نه ته وه یه ک زیاتر به خه م (ئیسلام) وه بوون و چالاکانه تر به رگریان ئی ده کرد.

۱۲- پۆلی په مزی خیلافه تی عه بباسی:

جه ختی له سه ر پۆلی په مزی خیلافه تی عه بباسی کرده وه، بوژاندنه وه ی خیلافه تی عه بباسی له قه میره و له ساڵی ۶۵۹/ ۱۲۶۱ز له لایه ن سولتان (ظاهر بیبرس) وه شه رعیه تی دینی به ده ولّه سه ربازیه که ی مه مالیک به خشی و پۆلیکی کاریگه ریشی له پاکتاوکردنی بوونی خاچه رستی له ناوچه که دا گێژا، پووداوه کانی سه ر گۆرپه پانی قه له مپه وی ده ولّه تی مه مالیک به درێژایی سه ده ده کانی حوکمرانیان ده یسه لمیئن که خه لیفه کانی عه بباسی جگه له ناوی (خیلافه ت) و به س خاوه نی (خیلافه ت) ی حه قیقی نه بوون، مانه وه ی زۆربه یان له قه میره به م شینوازه زیاتر له مانه وه ی نیو گرتوخانه و ده سته سه ری ده چوو.

۱۳- گه شه پێدانی (سوپای مه مالیک) و تازه کردنه وه ی سیسته مه سه ربازیه که ی و نوێکردنه وه ی چه ک و ئامرازه جهنگیه کانی:

دوبه دوا ی جهنگی (عین جالوت) سوپای مه مالیک له پووی ژماره ی هیزه کانیه وه پێکخستنه جهنگیه کانیه وه پێشکه و تنێکی گه وره ی به خۆوه بینی، ئه مه و پاش جهنگه که و له سه رده می سولتان (بیبرس) دا مه مالیک سی سوپای سه ره کی هه بوون، یه که میان له مصر بوو، دووه میان له دیمه شق بوو، سیپه میان له حه له ب بوو، به و سوپایه ی سه رکرده ی بالای سوپا سه رکرده ی ته ده کرد ده گوترا: سوپای (زحف)، ژماره که ی ده گه یشته (۴۰) هه زار جهنگاوه ر. پارچه یه ک سوپای سه رده می (مه لیک ناصری ئه یوبی) به ته نها خۆی له (۱۵۰) هه زار سه رباز ده دا، ئینجا سوپای مه مالیک گه شه ی سه ند، هیزه کانی ناوه ندی مصر و هیزه

یهدەك(احتياط)هكانى لهخۆ دهگرتن، سوپای هۆزهكانى (عه ره بو توركمان و كورد) هاتنه
 نئويه وهو، قه باره كەى گەيشته (۳۵۷) ههزار جهنگاوه، له بواری چهك و كه ره ستهى
 جهنگى و تايبه ته ندیه هه مه چه شنه كانى سوپاشه وه پيشكه وتنیکى گه وره هاته دى،
 پرده ربازو گونجيان دروست كردن، له پيش هه موو چه كه كانه وه چه كى نه وت هاويزو ئاگر
 پېژين په ره ی سه ندو، نه مه و به شيوه يه كى گشتى هه موو جوړه كانى چهك و كه ره سته
 جهنگيه كانى نه و سه رده مه په يدا کران و په ره يان پیدرا.

نه وانه ی پابردن گرنگترين به ره مه مو نه نجامه كانى جهنگى (عين جالوت) بوون بۆ جيهانى
 ئيسلامى و مرۆڤايه تى.

((پوختە))

ئەمەي پابورد بىرىتى بوو لەو كارەي خودا بۆي ئاسان كردم، لە كۆكردنەو و پىزكردن و شىكردنەو و نىۋەپۆكى بابەتەكانى ئەم كىتپە كە ناوم لىنا: (دەولەتى مەغلۇل و تەتار لە نىۋان بۆلۈپونەو و سەرشكانەو دا)، كە ئالاقەيەكى گىرنگى (موسوعة الحروب الصليبية=مىژوونامەي جەنگى خاچپەرستان)ە، كە تا ئىستا چەند ئالاقەيەكى ترى بەم ناو نىشانانە لى بەرھەم ھاتوۋە: (السلاجقة=سلجۇقىيەكان، عصر الدولة الزنكية=سەردەمى دەولەتى زەنگى، صلاح الدين، الايوبيون بعد صلاح الدين=ئەيۈبىيەكان لە دواي صلاح الدين)، كىتپەكە بايەخى زۆرى بە ھەلۈيستەكردن لە بەرامبەر ھۆكارى پوخانى دەولەتان داۋە، ۋەكو ئەو كارەساتەي بەسەر دەولەتى (خوارەزمى)دا ھات، ھاتوۋە بە تىرو تەسەلى ھۆكارەكانى پوخانى ئەو دەولەتەي شىكردونەو، كە گىرنگىرىنيان: نەھىنانەدى تەۋزۈمىكى شارستانى، بىززانى پۇژمى ھوكمپرانى لە لايەن كۆمەلانى خەلگەو، ناكۆكى نىۋوخۇيى لە نىۋو ئەندامانى بىنەمالەي ھوكمپران، لاۋازى سىستەمى جەنگى، خۇشويستنى دونياۋ پىقپونەو لە مردن، ۋازلەيەكىتى ھىنان، ستەمكردن لە بەندەكانى خودا، خۇپەرستى (محمد علاءالدين خوارەزمى)و شىكستە دەروونىكەي، كەسايەتى (جلال الدين منكبرتى)، كورتبىنى (الناصر لدين الله)ى خەلىفەي عەباسى، ھەرۋەھا لىرەو ھەلۈيستە لەسەر ھۆكارەكانى لە نىۋوچوونى دەولەتى عەباسىش كراۋە بەبەشى خۇيان شىكراۋەو، گىرنگىرىنيان ديارنەبوونى سەركردايەتەكى ھەكىم، فەرامۇشكردنى فەريزەي جىھاد، لە دەستدانى يەكىتى سىياسى، لاۋازبوونى سوپاي عەباسى، لاۋازبوونى ئىنتىما بۆ دەولەت، دابەزىنى بەھاي پەيمان و بەللىن، كىزبوونى ھىمەتى مىرو مەلىكەكانى دەۋرۈبەر، ژمارەيەك تەنازولى سىياسى بوونە بەلگەي لە رىۋك بوونى خىلافەتى عەباسى، زۆرىبوونى مەلئەندەكانى ھىز، داگىركرانى ھىلەكانى پىشەو ھەي بەرگى، پۆلى نەسرانىيەكان لە پوخاندنى دەولەتى عەباسىدا، پۆلى مۇسلمانان لە پوخاندنى دەولەتى عەباسىدا، دوۋرخستەنەو ھەي كەسە شىاۋو دەگمەنەكان، كىتپەركەي عەلەۋىيەكان، خۇشگوزەرانى و كارىگەرەيەكانى لەسەر لە نىۋوچوونى دەولەتى عەباسى، گەيشتن بە دوا خالى لىككەلۈەشان و ھەرەسەيتان، ھەرەسى بارودۇخى ئابوورى و مەملانىتى خۇبەخۇي نىۋو (بەغدا)، خىانەت و ناپاكىيەكانى (شىعە)ى ۋەكو (ابن العلقمى)ى ۋەزىر، پراھاتنى جەنگى ئەسپ سوارانى مەغلۇل، بەھىزى ئىمپىراتورىيەتى مەغلۇل، ھەرۋەھا كىتپەكە گىرنگى بە

جيهادى مه مالیک داوه، لږه دا ه لویسته ی له سر غیره ت و بوړی مه مالیک کردووه که چن به پووی پړوسه ی مه غولیدا ه لشاخان و خونه کانی ل برندنه وه هچ و توله ی موسلمانانیا ن ل سندنه وه، به درېی باسی (سیف الدین قطن) ی کردووه، و گرنګی به زانیاری و شاره زایی نه م پالوانه داوه له به پړوه بردنی مملانیی گه ل مه غوله کان و به گژداچوونه وه ی پړوسه داگیرکاریه که یان، له سر هکاره کانی سرکه وتنه که ی (عین جالوت) ه لویسته ی کردووه و شیکردوونه ته وه و سوننه ته کانی و وانه و پهنده کانی ل دهره یتان، که گرنګترینیا ن نه مانه بوون: سرکردایه تیه کی حه کیم و لیزان، پوونی بچوون و نامانچ، پاکی پیناس، سووریوون له سر شهید ی، دوستایه تی نه کردنی دوژمنانی نوممت، کارسپاردن به که سانی شایسته، سوپای به هیز، بوژاندنه وه ی گیانی جیهاد، ده سترګتن به هکاره کانی سرکه وتن و گرتنه به ری پړوشوینه کانی گه یشتن به نامانجی وه کو: په یوه ست بوون به مه شق و پاهیتانی عه قیده یی و سهربازی، مه شقی به رده وام، لیزانینی نه خشه دانان، دوربینی و سیاسه تی حه کیمانه ی (سیف الدین قطن)، به رجه سته بوونی سیفه ته کانی (الطائفة المنصورة= کومه له سرکه وتنووه که) له سوپای مه مالیکدا، به رنامه ی پله پله یی، به میراتګرتنی پړوسه ی به رهنګاریوونه وه، کومه ک خواستن له زانایان و پرس و پوړی پ کردنیا ن، دنیا نه ویستی، مملانیکانی نیوخوی بنه مالیه ی حوکمرانی مه غولی، خودای بالاده ست و سوننه تی گرتنی یاخی و سته مکاران، به ئیزنی خودای به رزو مه زن له پیناوی پوشتنای خستنه سر سرده می مه مالیک، به دوا ی نه م کتیبه دا چهن د کتیبکی تر له سر مه مالیک بالوده که ینه وه و لیکولینه وه یه کی تیروته سالی له سر ده که ین، هرچی له م کتیبه دا پاست و دروست بیت نه وه له چاکه ی خوداوه یه و خوم به منه تباری نه و زاته به رزه ده زانم، هرچی هه له یه و کم و کورتیشه (استغفرالله) ی له سر ده که م و بوی لای نه و ده که پړیمه وه، ده لیم خودا پاکه و لیتی به ریبه، منیش نه وه نده م به سه که زور داکوکیم له سر نه وه ده کرده وه نه که ومه نیو هه له وه و له پاداشت بی به ش نه بم، له بهر نه وه له خودای بالاده ست ده پارپیمه وه: به هو ی نه م کتیبه وه سوود به خوشک و برایانی موسلمانم بگه یه نی، هر که سیکیش خویندیه وه فه راموشم نه کات و دوام بوی بکات، چونکه پارانه وه ی پشته مله ی برا بوی برا به ویستی خودا وده رده گیریت، کتیبه که م به م نایه ته پیروزه ی سوپه تی (الحشر) و نه م شیعره ی (ابن الوردی) ی هاوسه رده می مه مالیک کوتایی پی دینم:

ثابته پیروزه که: خودای به رز ده فهرموویت: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (الحشر: ۱۰).

شیعره که (ابن الوردی) ده لئیت:

<p>جاوزت قلب امریء الا وصل انما من يتق الله البطل كيف يسعى في جنون من عقل رجل يرصد بالليل زحل قد هدانا سبلنا عزوجل فل من جمع وافنى من دول ملك الأمر وولي وعزل رفع الأهرام من يسمع يخل هلك الكل ولم تغنى القل أين أهل العلم والقوم الأول وسيجزي فاعلا ماقد فعل حكما خصت بها خير الملل أبعد الخير على أهل الكسل تشتغل عنه بمال أو خول يعرف المطلوب يحقر ما بذل كل من سار على الدرب وصل وجمال العلم ياصاح العمل قطعها أجمل من تلك القبل تخفض العالي وتعلي من سفلى أكثر الانسان منه أو أقل ولي الاحكام هذا ان عدل فدليل العقل تقصير الأمل أكثر الترداد أضناه الملل فاغترب تلق عن الأهل بدل</p>	<p>واتق الله فتقوى الله ما ليس من يقطع طرقاً بطلاً واهجر الخمرة ان كنت فتى صدق الشرع ولا تكن الى حارت الافكار في قدرة من كتب الموت على الخلق فكم ايمن نمرود وكنعان ومن أين عاد أين فرعون ومن أين من سادوا وشادوا وينوا أين أرباب الحجا أهل النهى سيعيد الله كلاً منهم أي بني اسمع وصايا جمعت أطلب العلم ولا تكسل فما واحتفل للفقهاء في الدين ولا واهجر النوم وحصله فمن لاتقل قد ذهبت أربابه في ازدياد العلم إرغام العدى انما لا أختار تقبيل يد واترك الدنيا فمن عاداتها قيمة الانسان ما يحسنه ان نصف الناس أعداء لمن قصر الأمال في الدنيا تفز غيب وئذ غيباً تزد حياً فمن حبك الاوطان عجز ظاهر</p>
--	---

فبمكث الماء يبقى أسنا وسُرى البدر به البدر اكتمل
 ((سبحانك اللهم وبحمدك أشهد ان لا اله الا انت أستغفرك وأتوب إليك)).

دانہ رلہ چہ ند دیریکدا:

- سالی ۱۳۸۳ک/۱۹۶۳ز لہ شاری (بنغازی)ی ولاتی (لیبیا) لہ دایک بووہ.
- سالی ۱۴۱۴ک/۱۹۹۳ز لہ کولیزی (أصول الدين)ی زانکوی (المدينة المنورة) به پلہی (یہ کہم)و (نایاب) پروانانہی (لیسانس)ی وەرگرتووہ.
- سالی ۱۹۹۶ز لہ زانکوی (ام درمان)ی ئیسلامی (سودان) پروانامہی (ماجستیر)ی وەرگرتووہ.
- نامہی ماجستیرہ کہی به ناوی: (الوسطية في القرآن)ہ.
- نامہی دکتورا کہی به ناوی: (فقه التمكن في القرآن الكريم)ہ، لہ سالی ۱۹۹۹ز دا به دەستی هیناوه.
- پۆستہی ئه لیکترونی:

Abumohamedv@maktoob.com

ناوهرۆك

بابەت

لاپەرە

- پېشەكى ۵
- فەسلى يەكەم: پېرۆزەى مەغۇل و داگىركردنى ولاتانى جيهانى ئىسلام ۲۷
- باسى يەكەم: رەگ و پېشە مېئوويەكانى مەغۇل: ۲۷
- يەكەم: بايەخى لېكۆلېنەوھى مېئوويە مەغۇل: ۲۷
- دووه: ناساندنى (مەغۇل): ۳۰
- سېتھەم: نېشتەمانى ئەسلى (مەغۇل): ۳۲
- چوارەم: ئەو ھۆزانەى كۆمەلگای (مەغۇل)يان پېك ھېتاوھ: ۳۳
- ۱- ھۆزە (توركى)يەكان: ۳۳
- ب- ھۆزە ناتوركيەكان: ۳۵
- پېنجەم: ژيانى كۆمەلەيتى مەغۇل: ۳۷
- شەشەم: ئاينى مەغۇل: ۳۹
- ھەوتەم: كېشەمەكېشەكانى كۆمەلگای (مەغۇل) لە پېش (جەنگىزخان)دا: ۴۳
- ھەشتەم: بارودۇخى جيهانى ئىسلامى پېش داگىركارىەكەى مەغۇل: ۴۶
- ۱- فېرقەى ئىسماعىليەى باتىنى: ۴۹
- ۲- خىلافەتى عەبباسى: ۵۱
- ۳- ئەيىوبىيەكان لە مېسر و شامدا: ۵۳
- ۴- بلاقوونووهى تاوانە گەرەكان لە نۆو جيهانى ئىسلامىدا: ۵۴
- باسى دووه: دەرەكەوتنى جەنگىزخان لەسەر شاتقى پوداوهكان: ۶۱
- يەكەم: پېنگەيشتن و پەرەردەكرانى: ۶۱
- ۱- خەباتى دايكى جەنگىزخان: ۶۱
- ۲- (تېمۇجېن) دزەكان دەرەكات: ۶۳
- ۳- ھاوسەرگىرى تېمۇجېن و بەخشىنى سۆيىندى لايەنگىرى بە سەرۆكى كرايت: ۶۴
- دووه: ھەلبژاردنى (تېمۇجېن) بۆكرانى بە (خان)ى مەغۇل: ۶۵
- سېتھەم: دوو مەملەكەتى (نەيمان) و گەردنكەچيان بۆ حوكمپرانى (جەنگىزخان): ۷۳
- چوارەم: دامەزراندنى ئېمپراتورىيەتى (مەغۇل): ۷۴
- پېنجەم: پاگرەكانى پېرۆسەى - داگىركارى - مەغۇل لە سەردەمى (جەنگىزخان)دا: ۷۹
- باسى سېتھەم: لە نۆوچوونى دەولەتى (خوارەزمى) بە دەستى (مەغۇل): ۱۲۷
- يەكەم: سولتانەكانى (خوارەزم): ۱۲۸
- دووه: تېككەلچوونى نۆوان دەولەتى خوارەزمى و خىلافەتى عەبباسى: ۱۳۰

- ١٣٢..... ستهم: مۆكاره كانى مېرشى (مهغول) بۆ سەر خواره زميه كان:.....
- ١٤٢..... چواره م: مېرشى مهغول بۆ ولاتى ئو ديو پوويارو عىراقى عه جم:.....
- ١٩٢..... پېنجه م: مۆيه كانى له نئوچوونى دهولته تى خواره زمى:.....
- ٢٢٠..... شه شه م: مردنى جهنگيزخان:.....
- ٢٢٥..... فه سلى دووم: پوخاندنى (بهغدا) له لايهن مهغوله كانوه
- ٢٢٥..... باسى يه كه م: جېنشينه كانى جهنگيزخان:.....
- ٢٢٥..... يه كه م: دابه شكردى ممله كه ته كانى جهنگيزخان:.....
- ٢٢٦..... دووم: مه لېئاردنى (تۆكتاى) به خانى گه وره ي (مهغول):.....
- ٢٢٨..... سته م: مهغوله كان له سەر دزه كردنيان بۆ نئو ولاتاتى ئيسلامى برده وام ده بن:.....
- ٢٤٧..... چواره م: (مۆلاك) و له نئوبردى (ئيسماعيليه):.....
- ٢٤٩..... ١- ده ركه وتنى قه لاکانى (ئيسماعيليه):.....
- ٢٥٠..... ٢- پيشه كېش كردنى دهولته تى (ئيسماعيليه):.....
- ٢٥٠..... پېنجه م: جولانى سوپاكانى مهغول به ره و بهغدا:.....
- ٢٧١..... شه شه م: پوخانى دهولته تى عه بباسى و باسك له ژيانى خليفه (المستعصم بالله):.....
- ٢٧٨..... حوته م: گرنگترين مۆكاره كانى پوخانى دهولته تى عه بباسى:.....
- ٣٣١..... هه شته م: نه نجامه كانى پوخانى (بهغدا):.....
- ٣٤٠..... فه سلى سته م: بهرپابوونى دهولته تى (مه ماليك).....
- ٣٤٠..... باسى يه كه م: بنه چه كى مه ماليك و چۆنيه تى پېنگه يشتنيان.....
- ٣٤٠..... يه كه م: (مه ماليك) كۆن؟.....
- ٣٤٨..... دووم: سيستمى پوره رده و فيز كردن و مه شق پيكردى (مه ماليك):.....
- ٣٦٢..... سته م: ههوله كانى (مه ماليك) له پېئناو تېكشكاندى په لامارى حوته مى خاچه رستان:.....
- ٣٧٥..... چواره م: مۆكاره كانى پوخانى دهولته تى ئه بيو بى:.....
- ٣٩٦..... باسى دووم: سه لته نه تى (مه ماليك) له نئوان (شجرة الدن) و (عزالدين ئاييه ك) دا:.....
- ٣٩٦..... يه كه م: (شجرة الدن):.....
- ٤٠٤..... دووم: سه لته نه تى (عزالدين ئاييه ك):.....
- ٤٣٣..... فه سلى چواره م: جهنگى (عه بن جالوت) ي زيندو، تېكشكانى مهغول.....
- ٤٣٣..... باسى يه كه م: مهغول و داگير كردنى شام و جزيره:.....
- ٤٣٣..... يه كه م: خۇپاگرى (ميا فارقين):.....
- ٤٤٢..... دووم: سولتان (ناصر) له نئوان بهر نه نگاريو نه وه و خۆبه دهسته وه داند:.....
- ٤٥٦..... باسى دووم: پيشه كيه كانى جهنگى (عه بن جالوت) و به پيكردى پهوداوه كان:.....
- ٤٥٦..... يه كه م: داگير كردنى (مصر) نامانچىكى ستراتيژى (مهغول) بوو:.....

- دووه م: (سیف الدین قطن) و مه نگاوه کانی بۆ یه کگرتنه و هی ریزه کانی ئیسلامی: ۴۵۷.....
- سییه م: نامه ی (هۆلاکۆ) بۆ (سیف الدین قطن): ۴۶۶.....
- چواره م: پۆئی لیکه لاواردن: ۴۷۱.....
- پینجه م: کوژدانی (سیف الدین قطن): ۴۸۶.....
- شه شه م: هۆکاره کانی سه رکه وتنی موسلمانان له جهنگی (عین جالوت) دا: ۴۹۷.....
- حه وته م: نه نجام و شوینه واره کانی جهنگی (عین جالوت): ۵۳۲.....
- ((پوخته)) ۵۴۲.....
- دانه ر له چه ند دێرێکدا: ۵۴۶.....
- ناوه پۆک ۵۴۷.....

Printed by

DAR EL-MAREFAH
Publishing & Distributing

Tel: 834301, 838830, Fax: 835614, Beirut-Lebanon
<http://www.marefa.com>

التنفيذ الطباعي

دار المعرفة
نشر وتوزيع

E-mail: info@marefa.com